3·4

वर्जकेन तेजसा सह मा मां प्रति अभ्युदिहि । अनेन नीहारादितिरोधानाभावः प्रार्थितः । अथ वा वर्चसा हेतुना मम वर्चोलाभाय अभ्युदिहि । सूर्ये उदिते सर्वस्यापि पदार्थस्य वर्चःप्राप्तिः सुप्रसिद्धैव । यद्यपि सर्वं भूतजातं प्रति उदेति तथापि उपासकस्य स्वस्य अभिमतप्राप्तिलक्षणप्रयोजनसद्भावात् माभ्युदिहि इति प्रार्थयते । श्रुतिश्च भवति । "तस्मात् सर्व एव मन्यते मां प्रत्युदगाद् इति" इति [तै० सं० ६, ५, ४, २] । उदयप्रार्थनायाः प्रयोजनम् आह द्विषंश्चेत्यादिना । हे सूर्य अप्रतिबन्धेन उदितस्य तव अनुग्रहात् द्विषन् मयि द्वेषं कुर्वन् शत्रुः । "द्विषोऽमित्रे" इति शतृप्रत्ययः । मह्यं रध्यतु मम वशं प्राप्नोतु । मम पादाक्रान्तो भवतु । रध हिंसासंराद्ध्योः । दिवादित्वात् श्यन् । यथा मद्द्वेषी स्वाधीनो भविष्यति एवं स्वयमपि तदाधीनः कदाचिदपि स्याम् इत्याशङ्क्य व्यतिरेकाभावम् आशास्ते मा चाहं द्विषते रधम् । अहं त्वदुपासकस्त्वत्प्रसादाद् द्विषते मयि द्वेषं कुर्वते शत्रवे रधम् वशो मा भूवम् । अयम् अर्थो मन्त्रान्तरेपि स्पष्टम् उक्तः ।

उदगाद् अयम् आदित्यो विश्वेन सहसा सह ।
द्विषन्तं मम रन्धयन् मो अहं द्विषतो रधम् । [तै० ब्रा० २, ७, ६, २३]

द्विषंश्च मा चाहम् इति चकारौ परस्परसमुच्चयार्थौ । सं[illegible]पिति । शत्रुसद्भावे भोगासंभवात् तत्स्वाधीनीकरणलक्षणं फलम् आशास्य इदानीम् ऐहिकामुष्मिकलोकसाधनलक्षणं फलम् आशास्ते तवेद् विष्णो बहुधेत्यादिना । आदौ भोगप्रदानसामर्थ्यसद्भावं दर्शयति तवेद् इति । हे विष्णो व्याप्नोति स्वरश्मिभिः सर्वं ब्रह्माण्डान्तरालम् इति विष्णुरादित्यः । अथ वा द्वादशादित्यमध्ये "दिवाकरो मित्रो विष्णुश्च" इति श्रुतौ स्मृतौ च विष्णोरपि परिगणनाद् विष्णुरादित्यः । तादृशविष्णुशब्दाभिधेयादित्य तवेत् तवैव वीर्याणि बहुधा बहुप्रकाराणि नान्यस्य देवतान्तरस्य । यतस्त्वं विष्णुः अतस्तव वीर्याणि अनन्तानीत्यभिप्रायः । विष्णुत्वोपाधौ तु

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्र वोचं यः पार्थिवानि विममे रजांसि ।

यो अस्कभायद् उत्तरं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः । [ऋ° १.१५४.१] इत्यादिमन्त्रश्रुतिषु पुराणेतिहासागमादिषु [च] प्रसिद्धानि । साक्षात् सूर्यस्य भगवतो वीर्याण्यपि जगदन्धकारनिर्हरणसकलपदार्थप्रकाशननिखिललौकिकवैदिककर्मनिर्वर्तनसमयवृष्टिप्रदानारोग्यकरणमोक्षप्रदानादीनि लोकप्रसिद्धान्येव । यतस्तव सर्वप्राण्युपकारकाणि बहुविधानि वीर्याणि सन्ति अतस्त्वं नः अस्मान् विश्वरूपैः गोमहिष्यजाविकरितुरगोष्ट्रादिलक्षणैः पशुभिः पृणीहि पूरय । ॥ क्र्यादित्वात् श्ना । "प्वादीनां ह्रस्वः" इति ह्रस्वत्वम् ॥ । तथा मा माम् एतद्देहावसाने परमे निरतिशये व्योमन् व्योमनि विशेषेण अवतीति व्योम तस्मिन् ब्रध्नस्य विष्टपे स्थाने ।

यत्र ज्योतिरजस्रं यस्मिँल्लोके स्वर्हितम् ।
तस्मिन् मां धेहि पवमानामृते लोके अक्षिते ।

इति [ऋ° ९.११३.७] मन्त्रोक्तलक्षण इत्यर्थः । तथाविधे लोके स्वधायाम् । अन्ननामैतत् । यत्सेवया क्षुत्तृष्णाशोकमोहजरामरणादयो न भवन्ति तथाविधे अन्ने अमृतं मा मां धेहि स्थापय । तद्भोगार्हं कुर्वित्यर्थः । उक्तलक्षणे स्थाने स्वधाशब्दो मन्त्रान्तरे । "स्वधा च यत्र तृप्तिश्च तत्र माम् अमृतं कृधि" इति [ऋ° ९.११३.१०] । ॥ धेहीति । दधातेर्लोटि "घ्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च" इति एत्वाभ्यासलोपौ ॥ .

सप्तमी ॥

उदि॒ह्युदि॑हि सूर्य॒ वर्च॑सा मा॒भ्युदि॑हि ।
यांश्च॒ पश्या॑मि॒ यांश्च॒ न तेषु॑ मा सुम॒तिं कृ॑धि॒ तवेद् वि॑ष्णो बहु॒धा वी॒र्या॑णि ।
त्वं नः॑ पृणीहि प॒शुभि॑र्वि॒श्वरू॑पैः सु॒धायां॑ मा धेहि पर॒मे व्यो॑मन् ॥ ७ ॥

उत् । इ॒हि॒ । उत् । इ॒हि॒ । सूर्य॒ । वर्च॑सा । मा॒ । अ॒भि॒ऽउदि॑हि ।
यान् । च॒ । पश्या॑मि । यान् । च॒ । न । तेषु॑ । मा॒ । सु॒ऽम॒तिम् । कृ॒धि॒ । तव॑ ।
इत् । वि॒ष्णो॒ इति॑ । ब॒हु॒ऽधा । वी॒र्या॑णि ।

१ P P[2] इ॒हि॒ ।. We with J Cp.

1 S' Sāyaṇa's text too is स्वधायाम्. 2 S' तथाविधेऽन्नमृते.

त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि । परमे । विऽओमन् ॥ ७ ॥

उदिह्युदिहीति मन्त्रभागः पूर्ववद् व्याख्येयः[1] । यान् प्राणिनः पश्यामि चक्षुषा विषयीकरोमि देशादिभिरव्यवहितान् यांश्च प्राणिनः देशादिव्यवधानवतो न पश्यामि तेषु द्विविधेषु प्राणिषु विषयभूतेषु मा सुमतिम् शोभनबुद्धियुक्तं कृधि कुरु । तेषु द्रोहरहितचित्तं कुर्वित्यर्थः । "बहुलं छन्दसि" इति विकरणस्य लुक् । "श्रुशृणुपृकृवृभ्यश्छन्दसि" इति हेर्धिरादेशः । तादृशी बुद्धिः स्वात्मशत्रुमित्रेषु समदर्शिन एव जायते । तथाविधा दृष्टिः परमेश्वरप्रीतये भवति ।

समत्वम् आराधनम् अच्युतस्य ॥
सममतिरात्मसुहृद्विपक्षपक्षे ।
न हरति न च हन्ति किंचिद् उच्चैः । [वि० ३. ७. २०] ।

इति स्मरणात् । किं च अद्रोह एव पुरुषार्थसाधनेषु प्रथमतो निर्दिष्टः "अहिंसा सत्यम् अस्तेयम्" [भा० ११. १७. २०][2] इति । ईदृशीं मन्त्रान्तरे महर्षिर्विष्णुं प्रार्थयामास । "त्वं विष्णो सुमतिं विश्वजन्याम् अप्रयुताम् एवयावो मतिं दाः" इति [ऋ० ७. १००. २] । हे विष्णो तवेद् इत्यादि गतम् । यतस्तव[3] वीर्याणि बहुधा अतो मां सुमतिं कुरु ॥

अष्टमी ॥

मा त्वा दभन्त्सलिले अप्स्व१न्तर्ये पाशिन उपतिष्ठन्त्यत्र ।
हित्वाशस्तिं दिवमारुक्ष एतां स नो मृड सुमतौ ते स्याम तवेद् विष्णो बहुधा वीर्याणि ।
त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥ ८ ॥

मा । त्वा । दभन् । सलिले । अप्ऽसु । अन्तः । ये । पाशिनः । उपऽतिष्ठन्ति । अत्र ।

हित्वा । अशस्तिम् । दिवम् । आ । अरुक्षः । एताम् । सः । नः । मृड ।

1 S' व्याख्येयम्. 2 See *Bhâgavata* V. 10. 23. 3 S' यत अद् for यतस्तव.

सुऽमतौ । ते । स्याम । तव । इत् । विष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।

त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि ।

परमे । विऽओमन् ॥ ८ ॥

सलिले सलिलम् अन्तरिक्षम् तस्मिन् अप्स्वन्तः अन्तरिक्षस्थानाम् अ-मध्ये हे सूर्य त्वा त्वां मा दभन् दम्भनं हिंसां मा कार्षुः प्रच्छन्न-रेणो राक्षसाः । ॥ दन्भु दम्भे । माङि लुङि "दम्भेश्चेति वक्त-" इति च्लेः अङ् ॥ । अप्सु सूर्यस्य हिंसकानां कः प्रसङ्ग इति ह ये पाशिन इति । अत्र अप्सु ये पाशिनः पाशहस्ता गतिनिरो-धनवन्त उपतिष्ठन्ति मायाविनो राक्षसाः । "उत्तिष्ठन्तं हवा तानि स्यादित्यं योधयन्ति यावद् अस्तम् अन्वगात्" [तै० आ० २. २. १] यादिना गतिप्रतिबन्धकसद्भावः प्रदर्शितः प्राक् ॥ इत्थं गतिप्रत्यूहाभा-र आशास्य सुखेन द्याम् आरूढं दृष्ट्वा आह हित्वेति । हे सूर्य एताम् शस्तिम् । अशस्तिर्निन्दा । पराख्यब्रह्मणः सगुणमूर्तिभूतस्य भगवतः य राक्षसा गतिं प्रत्यबध्नन् किल इत्येवंरूपा निन्दां हित्वा तैरप्रतिब-भूत्वा दिवम् द्याम् अन्तरिक्षम् आरुक्षः आरूढवान् असि । ॥ "श-इगुपधाद् अनिटः क्सः" इति क्सप्रत्ययः ॥ । स तादृशस्त्यक्ताश-त्वं नः अस्मान् मृड सुखय । ते सुमतौ शोभनायाम् अनुग्रहबुद्धौ म भवेम । देवताया अनुग्रहबुद्धौ सत्यां यद् अभीष्टं प्रार्थयते तत् लभं भवतीत्यभिप्रायेण आदौ सैव प्रार्थ्यते ॥ तवेद् इत्यादि पूर्ववत् ॥

नवमी ॥

त्वं न इन्द्र महते सौभगायादब्धेभिः परि पाह्यक्तुभिस्तवेद् विष्णो बहु-धा वीर्याणि ।

त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥ ९ ॥

त्वम् । नः । इन्द्र । महते । सौभगाय । अदब्धेभिः । परि । पाहि । अक्तुऽभिः । तव । इत् । विष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।

1 S' हिंससद्यानां स्क for हिंसकानां कः. 2 S' प्रतिदर्शितः. 3 S' °र्निन्दि for °र्निन्दा.

त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धे-
परमे । विऽओमन् ॥ ९ ॥

हे इन्द्र परमेश्वर सूर्य त्वं नः अस्माकं महते निरतिशयाय सौभा-
शोभनो भगो यस्य स सुभगः सुभगस्य भावः सौभगं सौभगाय सौभाग्या-

ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीरणा । [वि° ६. ५. ७०] ॥

इत्युक्तलक्षणाख्यप्रभूतस्य ऐश्वर्यादेः सिद्ध्यर्थम् इत्यर्थः । तदर्थम् । अद-
भिः अदब्धैः अहिंस्यैर्व्याधिसर्पाग्नितस्करादिजनितहिंसारहितैः अक्तुभिः
रात्रिनामैतत् । रात्र्युपलक्षितैर्बहुभिर्दिवसैर्निमित्तभूतैः परि पाहि सर्व
रक्ष । अथ वा प्रायेण रात्रावेव व्याधितस्करभूतरक्षःपिशाचादिपीडा-
वाद् विशेषेण रात्रिषु रक्षा प्रार्थ्यते ॥ तवेद् इत्यादि गतम् ॥

दशमी ॥

त्वं न इन्द्रोतिभिः शिवाभिः शंतमो भव ।
आरोहंस्त्रिदिवं दिवो गृणानः सोमपीतये प्रियधामा स्वस्तये तवेद् वि-
ष्णो बहुधा वीर्याणि ।
त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥१०॥ (१)

त्वम् । नः । इन्द्र । ऊतिऽभिः । शिवाभिः । शम्ऽतमः । भव[1] ।
आऽरोहन् । त्रिऽदिवम् । दिवः । गृणानः । सोमऽपीतये । प्रियऽधामा ।
स्वस्तये । तव । इत् । विष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।
त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि ।
परमे । विऽओमन् ॥ १० ॥ (१)

हे इन्द्र त्वं नः अस्माकं शंतमो भव । शम् इति सुखनाम । सु-
खतमो भव । सुखयितृतमो भवेत्यर्थः । न हि असुखस्य सुखयितृत्वम्

१ P भवं ।. We with P J Cr.

1 S' शोभनं. 2 S' साभूत for सौभगाय. 3 S' omits त in °भूतरक्षः°.

त्त । कैः साधनैरित्युच्यते । शिवाभिः मङ्गलाभिः ऊतिभी रक्षाभिः । [ऊ]भी रक्षाभी रक्षितः पुनःपुनर्जननमरणादिक्लेशभाङ् न भवति तादृ-रि[शः] रक्षाः शिवा इत्युच्यन्ते । किं कुर्वन् । दिवः अन्तरिक्षस्य संबन्धि-व[त्] त्रिदिवम् । तिसृणां द्यावां समाहारस्त्रिदिवः । "तिस्रो द्यावो नि-[हि]ता अन्तरस्मिन्" [ऋ० ७. ८७. ५] "तिस्रो भूमीर्धारयन् त्रीँरुत द्यून्" [ऋ० २. २७. ८] "त्रयो वा इमे त्रिवृतो लोकाः" [ऐ० ब्रा० [...]. १७] इत्यादिश्रुतिभ्यो द्युलोकस्य त्रैविध्यम् । अथ वा भूलोकापेक्ष-[या] "तृतीया द्यौर्द्युलोकस्त्रिदिवः । तम् आरोहन् । तथा सोमपीतये सो-[मप]ानाय । सोमपानं तु सोमयागम् अन्तरेण न संभवति तं देवेभ्यो [...] शेषभक्षणविधानात् अग्नौ हुतस्य सोमस्य पानाय वा अतो या-[गा]दिकर्मसिद्धये गृणानः अस्माभिः स्तूयमानः । ॾ कर्मणि कर्तृप्र-[त्य]यः ॾ । आरोहणं किमर्थम् इति उच्यते । स्वस्तये जगतः क्षे-[मा]य । उदयति सवितरि अन्धकारापगमेन सकलव्यवहारसिद्धेः सर्वप्रा-णिनां क्षेमं[1] भवतीति सुप्रसिद्धम् । कीदृशस्त्वम् । प्रियधामा प्रियस्थानः । द्युस्थाने प्रीतिमान् इत्यर्थः । न हि सूर्यस्य इतरदेववद् यदृच्छया स्था-नान्तरसंक्रमणम् अस्ति । अथ वा धाम तेजः । प्रियतेजा इत्यर्थः । न हि स्वतेजः स्वस्याप्रियम् अतः सह्यमेव । अथ वा यस्य धाम लो-कस्य प्रियं स प्रियधामा । एवं कुर्वन् स्वस्तये भवेति शेषम् अध्याहृ-[त्य] वा योज्यम् । तवेत् इत्यादि पूर्ववत् ॥

इति प्रथमं सूक्तम् ।

द्वितीये सूक्ते प्रथमा ॥

त्वमिन्द्रासि विश्वजित् सर्ववित् पुरुहूतस्त्वमिन्द्र ।

त्वमिन्द्रेमं सुहवं स्तोममेरयस्व स नो मृड सुमतौ ते स्याम तवेद् वि-ष्णो बहुधा वीर्याणि ।

त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥ ११ ॥

त्वम् । इन्द्र । असि । विश्वऽजित् । सर्वऽवित् । पुरुऽहूतः । त्वम् । इन्द्र ।

1 S' क्षेम.

त्वम् । इन्द्र । इमम् । सुऽहवम् । स्तोमम् । आ । ईरयस्व । सः । नः । मृड विऽसुऽमतौ । ते । स्याम । तव । इत् । विष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।

त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि । परमे । विऽओमन् ॥ ११ ॥

हे इन्द्र परमैश्वर्यविशिष्ट सूर्य । इन्द्र एव वा संबोध्यते सूर्यमूर्त्यन्तरेषु भूतः । पुरुहूत इत्यसाधारणविशेषणात् । त्वं विश्वजित् विश्वस्य जेता । तद्वशीकर्ता अधिपतिरसीत्यर्थः । तथा सर्ववित् सर्वप्रेरकत्वात् सर्वात्मकत्वा च । तथात्वं च "असावादित्यो ब्रह्म" [तै॰आ॰२.२.२] "स त्रेधात्मानं व्यकुरुत । अग्निं तृतीयं वायुं तृतीयम् आदित्यं तृतीयम्" [आ॰१.२.३] इत्यादिश्रुतेः परमेश्वराद् अभिन्नत्वात् सिद्धम् । तथ "यो इन्द्र त्वं पुरुहूतोऽसि पुरुभिर्बहुभिर्यजमानैः स्वस्वयागसिद्धये आहूतोऽभीद् यत एवंरूपमहिमासि अतो हे इन्द्र [त्वम्] इमम् इदानीं क्रियमाणं तत्कारं सुहवम् शोभनाह्वानसाधनं स्तोमम् स्तवम् आ सर्वतः ईरयस्वेन्द्र प्रेरय । स्तोमेन तुष्टः सन् एवमेव स्तुहीति प्रेरयेत्यर्थः । अथ वा ईर्त्यास्तिरत्र प्रेरणापूर्वके स्वीकारे वर्तते प्रेर्य स्वीकुर्वित्यर्थः । स नो मृड इत्यादि पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥

द्वितीया ॥

अदब्धो दिवि पृथिव्यामुतासि न त आपुर्महिमानमन्तरिक्षे ।
अदब्धेन ब्रह्मणा वावृधानः स त्वं न इन्द्र दिवि षंछर्म[1] यच्छ तवेद् विष्णो बहुधा वीर्याणि ।
त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥१२॥

अदब्धः । दिवि । पृथिव्याम् । उत । असि । न । ते । आपुः । महिमानम् । अन्तरिक्षे ।

१ Sâyaṇa's text as well as commentary omits षं altogether, and reads दिवि शर्म &c. All our Saṁhitâ and pada authorities give the word, though the metre abhors it.

1 S' ईरयति तत्र for ईरयतिरत्र.   2 S' प्रेरयेत्यर्थः for प्रेर्य स्वीकुर्वित्यर्थः.

अदब्धेन । ब्रह्मणा । वावृधानः । सः । त्वम् । नः । इन्द्र । दिवि । सन् ।
शर्म । यच्छ । तव । इत् । विष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।
त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि ।
परमे । विऽओमन् ॥ १२ ॥

हे इन्द्र त्वं दिवि द्युलोके अदब्धः केनापि राक्षसादिना अहिंसितो-
। उत अपि च पृथिव्याम् भुवि भूचरैः कैश्चिदपि अदब्धः अ-
सितोसि । तथा अन्तरिक्षेपि ते तव महिमानं नापुः सोढुं शक्ता
भवन् । अतिकठोरतेजस्त्वात् लोकत्रयेपि तव संतापलक्षणं महिमा-
आप्तुमपि अशक्ताः किल किमु वक्तव्यं तव हिंसां कर्तुम् अश-
[इति] इत्यभिप्रायः । ईदृशो महिम्नः प्राप्तौ कारणम् आह अ-
नेति । यतस्त्वम् अदब्धेन अहिंस्येन अकुण्ठितसामर्थ्येन ब्रह्मणा म-
गायत्रीलक्षणेन वावृधानः भृशं वर्धमानः । हिंसकानां रक्षसां गा-
भिमन्त्रितेनोदकेन निरस्तत्वेन संकोचाभावाद् इति भावः । निर-
कारः "तस्माद् उत्तिष्ठन्तं हवा तानि रक्षांस्यादित्यं योधयन्ति"
आ० २. २. १] इत्यादिना प्रदर्शितः । यद्वा ब्रह्मणा "विषासहिं
नानम्" इत्यादिकेन कृत्स्नेनानुवाकेन स्तुतिरूपेणेत्यर्थः । "भुवस्त्वम्
ब्रह्मणा महान्" [ऋ० १०. ५०. ४] "एतेनाग्ने ब्रह्मणा वावृ-
स्व" [ऋ० १. ३१. १८] इत्यादिश्रुतेर्देवताया ब्रह्मणा महत्त्वप्राप्तिरभि-
वृद्धिश्च प्रसिद्धे । अथवा ब्रह्मणा परिवृढेन कर्मणा उपस्थानादिरूपेण
वावृधानः । यतस्त्वं ब्रह्मणा वर्धसे अतस्त्वं सर्वत्र अदब्धः अन्यैरप्राप्त-
माहात्म्यश्च भवसीत्यर्थः । स तादृशस्त्वम् हे इन्द्र नः अस्माकं दि-
वि द्युलोके शर्म सुखं यच्छ देहि । स्वधायां मा धेहि परमे व्योम-
न्निति द्युक्तम् । तवेद् इत्यादि पूर्ववत् ॥

तृतीया ॥

या त इन्द्र तनूरप्सु या पृथिव्यां यान्तरग्नौ या त इन्द्र पवमाने स्व-
र्विदि ।

यथेन्द्र तन्वाऽन्तरिक्षं व्यापिथ तया न इन्द्र तन्वा शर्म यच्छ तवेद् वि-
ष्णो वहुधा वीर्याणि ।
त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥१३॥

या । ते । इन्द्र । तनूः । अप्ऽसु । या । पृथिव्याम् । या । अन्तः । अग्नौ ।
या । ते । इन्द्र । पवमाने । स्वःऽविदि ।
यया । इन्द्र । तन्वा । अन्तरिक्षम् । विऽआपिथ । तया । नः । इन्द्र । त-
न्वा । शर्म । यच्छ । तव । इत् । विष्णो इति । वहुऽधा । वीर्याणि ।
त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि ।
परमे । विऽओमन् ॥ १३ ॥

इत्थं मण्डलाभिमानिनः सूर्यस्य माहात्म्यम् उपवर्ण्य वहुविधं स्वाभी-
ष्टमपि अर्थयित्वा इदानीं पञ्चसु महाभूतेषु सूर्यस्य या मूर्तयः सन्ति त-
न्मुखादपि स्वाभीष्टम् अर्थयते । हे इन्द्र परमैश्वर्ययुक्त सूर्य प्रसिद्धेन्द्र
वा या [ते] तव तनूः मूर्तिः अप्सु उदकेषु अस्ति तया तन्वा मूर्त्या
अवधिष्ठितदेवतोपाधिनापि शर्म सुखम् अप्सु विद्यमानं तत्सारभूतामृतभै-
षज्यादिजन्यं सुखं यच्छ देहि । अप्सु अमृतभैषज्यादिसद्भावो मन्त्रान्तरेषु
श्रूयते । "अप्स्वन्तरमृतम् अप्सु भेषजम्" [ऋ॰ १. २३. १९] "यो
वः शिवतमो रसः" [ऋ॰ १०. ९. २] "अप्सु मे सोमो अब्रवीद्
अन्तर्विश्वानि भेषजा" [ऋ॰ १०. ९. ६] इत्यादिना । तथा पृथिव्याम्
हे इन्द्र या तव तनूरस्ति पृथिव्यभिमानिदेवतामूर्तिर्विद्यते तयापि तन्वा
नः अस्माकं शर्म सुखं पृथिवीविकारभूतान्नादिसंभवं यच्छ । एवम् अ-
न्तरग्नौ तेजसि या तव तनूः । "चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादाः"
[ऋ॰ ४. ५८. ३] इत्याद्युक्तलक्षणा तया तन्वा मूर्त्यापि नः शर्म य-
च्छ । दाहपाकप्रकाशादिजन्यं सुखं प्रयच्छेत्यर्थः । तथा स्वर्विदि स्वर्गस्य

१ A B C D E R S C s °न्तरिक्षं व्यापिथ. We with K K J H P V. २ P J Cr °आ-
पिथ । We with P K.

1 S' सुखेंद्रे for सुखम्.

सुखस्य वा लम्भके ज्ञातरि वा पवमाने । ॥पवतिर्गतिकर्मा॥ । स-र्वदा अनुपरतगते वायौ हे इन्द्र या [ते] तव तनूः मूर्तिरस्ति तयापि नः शर्म यच्छ । वहिरनुकूलस्पर्शजन्यम् अन्तःप्राणादिवायूनां चिरकाल-संचारजन्यं च सुखं प्रयच्छेत्यर्थः । किं च हे इन्द्र यया तन्वा मूर्त्या अन्तरिक्षं व्यापिथ व्याप्तवान् असि तया अन्तरिक्षव्यापिन्या मूर्त्या शर्म सुखम् अन्तरिक्षजन्यं वृष्ट्यादिसाध्यं यच्छ । अनेन पञ्चभूतव्यतिरेकेण सु-खसाधनवस्त्वन्तराभावात् सर्वविषयं सुखं प्रार्थितं भवति । तथा पञ्चम-हाभूतव्यतिरेकेण अन्यस्य कस्यचिदपि पदार्थान्तरस्याभावात् तेषु व्याप्त्यभि-धानेन इन्द्रशब्दाभिधेयस्य सूर्यस्य भगवतः सर्वात्मकत्वम् उक्तं भवति । अनेनैवाभिप्रायेण "सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च" [ऋ०१.११५.१] इ-त्यादिका श्रुतिः सूर्यस्य सर्वात्मकताम् आह ॥ तवेत् इत्यादि पूर्ववत् ।

चतुर्थी ॥

त्वामिन्द्र ब्रह्मणा वर्धयन्तः सत्त्रं नि षेदुर्ऋषयो नाधमानास्तवेद् विष्णो बहुधा वीर्याणि ।

त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥१४॥

त्वाम् । इन्द्र । ब्रह्मणा । वर्धयन्तः । सत्त्रम् । नि । सेदुः । ऋषयः । नाध-मानाः । तव । इत् । विष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।

त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि । परमे । विऽओमन् ॥ १४ ॥

हे इन्द्र सूर्य त्वाम् ऋषयः पूर्वे अङ्गिरःप्रभृतयो नाधमानाः अभिमतं फलं याचमानाः ब्रह्मणा मन्त्रेण स्तोत्रशस्त्रादिरूपेण अथ वा परिवृढेन सोमपश्वादिरूपेण हविषा वर्धयन्तः अभिवृद्धं कुर्वन्तः सन्तः सत्त्रं गवा-मयनादिरूपं [निषेदुः] निषण्णाः निष्पादयितुं नियमेन अवस्थिता आ-सन् । अन्वतिष्ठन्नित्यर्थः ॥ तवेत् इत्यादि पूर्ववत् ॥

१ P इन्द्र । We with P J Cr.

1 S' omits अनु°, and reads सर्वदापरतमते (*sic*). 2 S' तनूरस्तिमूर्तिस्तया°. 3 S' पू-र्वे-र्ह्यांगिरः° for पूर्वे अङ्गिरः°.

पञ्चमी ॥

त्वं तृतं त्वं पर्येष्युत्सं सहस्रधारं विदथं स्वर्विदं तवेद् विष्णो बहुधा वीर्याणि ।
त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥ १५ ॥

त्वम् । तृतम् । त्वम् । परि । एषि । उत्सम् । सहस्रऽधारम् । विदथम् ।
स्वःऽविदम् । तव । इत् । विष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।
त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि ।
परमे । विऽओमन् ॥ १५ ॥

हे इन्द्र त्वं तृतम् विस्तीर्णम् अन्तरिक्षं पर्येषि व्याप्नोषि । अथ वा तृतम् आच्छन्नं मेघैरावृतम् उदकं पर्येषि । तत्रापि त्वम् उत्सम् उत्स्यन्दतीति उत्सः उदकनिष्यन्दस्तं पर्येषि । उत्सो विशेष्यते । सहस्रधारम् अपरिमिताभिर्धाराभिरुपेतम् [विदथम्] । विदथो यज्ञः । ओषधिवनस्पत्यभिवृद्धिद्वारा यज्ञसाधनत्वाद् उत्सो विदथ इत्युच्यते । अथ वा विदथं ज्ञानम् "विदथानि प्रचोदयन्" इत्यादिदर्शनात् [ऋ॰ ३. २७. ७] । सर्वेषां प्रज्ञापयितारम् इत्यर्थः । सत्यां वृष्टौ सर्वेषां पदार्थानाम् अभिव्यक्तेः । तथा स्वर्विदम् स्वर्गस्य सुखस्य वा लम्भयितारम् ॥ तवेत् इत्यादि पूर्ववत् ॥

षष्ठी ॥

त्वं रक्षसे प्रदिशश्चतस्रस्त्वं शोचिषा नभसी वि भासि ।
त्वमिमा विश्वा भुवनानु तिष्ठस ऋतस्य पन्थामन्वेषि विद्वांस्तवेद् विष्णो बहुधा वीर्याणि ।
त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥ १६ ॥

त्वम् । रक्षसे । प्रऽदिशः । चतस्रः । त्वम् । शोचिषा । नभसी इति ।
वि । भासि ।

---

१ So P P̊. J Cr.

---

1 S' त्रितं here and in its text. 2 S' अतृतं. 3 S' विदथानि.

त्वम् । इ॒मा । विश्वा॑ । भुव॑ना । अनु॑ । ति॒ष्ठ॒से॒ । ऋ॒तस्य॑ । पन्थाम्[1] । अनु॑ ।
 ए॒षि॒ । वि॒द्वान् । तव॑ । इत् । वि॒ष्णो॒ इति॑ । ब॒हु॒ऽधा । वी॒र्या॑णि ।
त्वम् । नः॒ । पृ॒णी॒हि॒ । प॒शु॒ऽभिः॑ । वि॒श्वऽरू॑पैः । सु॒ऽधाया॑म् । मा॒ । धे॒हि॒ ।
 प॒र॒मे । वि॒ऽओ॑मन् ॥ १६ ॥

हे सूर्य त्वं प्रदिशः प्रकृष्टा दिशः प्रागाद्याश्चतस्रः रक्षसे रक्षसि पालयसि । विभजस इत्यर्थः । यत्रोदेति सा प्राची इत्येवं दिग्विभागकल्पनाहेतुत्वात् । अथ वा दिक्षु अवस्थितानां प्राणिनां रक्षैव दिशां रक्षेत्यभिप्रायेण एवम् उक्तम् । तथा त्वं शोचिषा रोचिषा प्रकाशेन नभसी अन्तरिक्षं दिवं च अथ वा द्यावापृथिव्यौ वि भासि प्रकाशयसि । अल्पम् इदम् उच्यते । त्वम् इमा इमानि विश्वा विश्वानि भुवना भुवनानि अनुलक्ष्य तिष्ठसे प्रकाशसे । समस्तानां लोकाना भूतानां वा एक एव प्रकाशसे । एवम् ऋतस्य यज्ञस्य उदकस्य वा पन्थाम् पन्थानं मार्गम् अन्वेषि अनुक्रमेण व्याप्नोषि । कीदृशः सन् । विद्वान् ऋतस्य अवस्थितिं जानन् । न हि कश्चित् कंचित् पदार्थम् अजानन् तम् अन्वेतुम् अर्हति ॥ तवेत् इत्यादि पूर्ववत् ॥

सप्तमी ॥

प॒ञ्चभि॑: परा॒ङ् तप॒स्येक॑या॒र्वाङ॒शस्ति॑मेषि सु॒दिने॒ बाध॑मान॒स्तवेद् वि॑ष्णो बहु॒धा वी॒र्या॑णि ।
त्वं नः॑ पृणीहि प॒शुभि॑र्वि॒श्वरू॑पैः सु॒धायां॑ मा धेहि पर॒मे व्यो॑मन् ॥१७॥

प॒ञ्चऽभिः॑ । परा॑ङ् । त॒प॒सि॒ । एक॑या । अ॒र्वाङ् । अश॑स्तिम् । ए॒षि॒ । सु॒ऽदि॒नें॑ । बाध॑मानः । तव॑ । इत् । वि॒ष्णो॒ इति॑ । ब॒हु॒ऽधा । वी॒र्या॑णि ।
त्वम् । नः॒ । पृ॒णी॒हि॒ । प॒शु॒ऽभिः॑ । वि॒श्वऽरू॑पैः । सु॒ऽधाया॑म् । मा॒ । धे॒हि॒ ।
 प॒र॒मे । वि॒ऽओ॑मन् ॥ १७ ॥

हे सूर्य त्वं पञ्चभिः दीधितिभिर्मरीचिभिः पराङ् ऊर्ध्वमुखः सन् तपसि प्रकाशसे उपरितनान् लोकान् । तथा एकया दीधित्या अर्वाङ् अधोमु-

१ P पथांम् ।.

खः सन् तपसि । अन्तरिक्षस्थस्य सूर्यस्य उपरि प्रकाश्याना स्वर्महर्जनस्तपः-सत्याख्यानां लोकानां पञ्चसंख्याकत्वात् पञ्चभिरित्युक्तम् । तथा अन्तरिक्ष-स्थितस्य [सूर्यस्य] अधः प्रकाश्यस्य भूलोकस्य एकत्वात् एकयार्वाङ् इत्यु-क्तम् । एवं कुर्वन् सुदिने शोभनदिवसे नीहारमेघाद्युपद्रवरहिते दिवसे निमित्तभूते सति नाधमानः तदर्थं याच्यमानः सन् अशस्तिम् एकयैवार्वाङ् तपसीत्येवंरूपां निन्दाम् एषि प्राप्नोषि ॥ अथ वा पञ्चभिरंशैः पराङ् त-पसि एकेनैवांशेन अर्वाङ् तपसि । चक्षुर्गम्यं तेजः एकदेश एव[1] उपरितनं तेजः निरवधिकम्[2] इत्येवं स्तुतिं प्राप्नोषीत्यर्थः ॥ तवेत् इत्यादि पूर्ववत् ॥

अष्टमी ॥

त्वमिन्द्रस्त्वं महेन्द्रस्त्वं लोकस्त्वं प्रजापतिः ।
तुभ्यं यज्ञो वि तायते तुभ्यं जुह्वति जुह्वतस्तवेद् विष्णो बहुधा वीर्याणि ।
त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥ १८ ॥

त्वम् । इन्द्रः । त्वम् । महाऽइन्द्रः । त्वम् । लोकः । त्वम् । प्रजाऽपतिः ।
तुभ्यम् । यज्ञः । वि । तायते । तुभ्यम् । जुह्वति । जुह्वतः । तव । इत् । वि-ष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।
त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि । परमे । विऽओमन् ॥ १८ ॥

हे सूर्य त्वम् इन्द्रः स्वर्गाधिपतिः "सहस्राक्षो गोत्रभिद् वज्रबाहुः" [तै॰ सं॰२. ३. १४. ४] इत्यादिमन्त्रोक्तस्वरूप इन्द्रस्त्वमेव । तथा महेन्द्रस्त्वमेव महत्त्वगुणविशिष्ट इन्द्रोपि त्वमेव । वस्तुतो देवतैक्येपि विशेषणभेदाद् दे-वताभेदम् इच्छन्ति तान्त्रिकाः । "यद् अग्नये पवमानाय * * * । यद् अग्नये पावकाय * * * । यद् अग्नये शुचये * * * ।" [तै॰ब्रा॰१. १. ५. १०] इत्यत्र यथा अग्नेरेकत्वेपि पवमानादिगुणभेदेन भे-दः एवम् अत्रापि द्रष्टव्यम् । इन्द्रस्य महत्त्वगुणयोगः "इन्द्रो वै वृत्रं हत्वा महान् अभवत्" [ऐ॰ आ॰ १. १] इत्यादिश्रुतेर्वृत्रवधाद्यसाधारणप-

1 S' एकदेशमेव for एकदेश एव. 2 S' omits व in निरवधिकम्.

राक्रमजन्यः । तथा त्वमेव लोकः सुकृतिभिः प्राप्यो लोकः स्वर्गादिलक्षणस्त्वमेव । अथ वा परब्रह्मस्वरूपत्वात् सर्वलोकात्मकस्त्वमेव । एवं प्रजापतिः प्रजानां स्रष्टा देवस्त्वमेव । यत एवम् अतस्तुभ्यं तव प्रीतये यज्ञो ज्योतिष्टोमादिः वि तायते विस्तार्यते यजमानैः । तथा जुह्वतः होमं कुर्वन्तः सर्वेपि तुभ्यं त्वदर्थमेव जुह्वति होमं कुर्वन्ति । याज्यापुरोनुवाक्यापुरःसरं हूयमाना यागाः तद्रहिता होमाः इति तयोर्विवेकः ॥ तवेत् इत्यादि पूर्ववत् ॥

नवमी ॥

असति सत् प्रतिष्ठितं सति भूतं प्रतिष्ठितम् ।
भूतं ह भव्य आहितं भव्यं भूते प्रतिष्ठितं तवेद् विष्णो बहुधा वीर्याणि ।
त्वं नः पृणीहि पशुभिर्विश्वरूपैः सुधायां मा धेहि परमे व्योमन् ॥ १९ ॥

असति । सत् । प्रतिऽस्थितम् । सति । भूतम् । प्रतिऽस्थितम् ।
भूतम् । ह । भव्ये । आऽहितम् । भव्यम् । भूते । प्रतिऽस्थितम् । तव ।
इत् । विष्णो इति । बहुऽधा । वीर्याणि ।
त्वम् । नः । पृणीहि । पशुऽभिः । विश्वऽरूपैः । सुऽधायाम् । मा । धेहि ।
परमे । विऽओमन् ॥ १९ ॥

असति । अत्र असच्छब्देन नामरूपादिराहित्यात् असत्प्रायं निरस्तसमस्तोपाधिकं सन्मात्रं ब्रह्म अभिधीयते । यथा दृश्यपदार्था नामरूपादिघटितत्वेन सद्व्यवहारम् अर्हन्ति एवं नामरूपाद्यभावेन चक्षुराद्यविषयत्वेन द्रष्टुम् अनर्हत्वाद् ब्रह्म असद् इत्युच्यते । सच्छब्देन च असतः प्रपञ्चस्य सत्त्वेनावभासकत्वात् स्वयं च तद्रूपेण सत्त्वेनावभासात् अनृतनीहारमायाद्यपरपर्यायम् अज्ञानम् अभिधीयते । यद्यपि वस्तुतः सच्छब्देन ब्रह्म अभिधातव्यम् "सदेव सोम्येदम् अग्र आसीत्" [छा॰ उ॰ ६. २. १] "सत्यं ज्ञानम् अनन्तं ब्रह्म" [तै॰ आ॰ ८. १] इत्यादिश्रुतेः

१ P भव्ये । We with P J Cp.

1 So S'.

तथा असच्छब्देन अब्रह्म [अज्ञानम्] अभिधातव्यम् सद्विलक्षणत्वात् भ्रान्तिबाधयोर्विषयत्वाच्च "अतोन्यद् आर्तम्" इति [बृ॰ आ॰ ३. ५. १] श्रुतेः तथापि प्रतीत्यनुसारेण एवम् उक्तम् । तस्मिन्नसति ब्रह्मणि सत् अज्ञानं प्रतिष्ठितम् आश्रितम् अध्यस्तम् । यथा इदमंशे शुक्तौ रजतम् रज्ज्वां सर्पधारादि एवं ब्रह्मणि अज्ञानं प्रतिष्ठितम् । सति उक्तलक्षणे अज्ञाने चैतन्याप्रतिबिम्बवति अज्ञाने भूतम् भूतकालावच्छिन्नं पृथिव्यादिभूतपञ्चकं सकलसृष्ट्युपादानभूतं प्रतिष्ठितम् तद् आश्रित्य वर्तते । तत उत्पद्यत इत्यर्थः । यद्यपि "आत्मन आकाशः संभूतः" [तै॰ आ॰ ८. १] इत्यादिश्रुतेर्ब्रह्मतो भूतानाम् उत्पत्तिर्न मायातः तथापि अविक्रियस्य केवलस्य सन्मात्रस्य अकार्यत्वात् अकारणत्वात् मायात एव तेषाम् उत्पत्तिः । तदधिष्ठानत्वाद् ब्रह्मत उत्पत्त्यभिधानश्रुतिः ।

भ्रमाधिष्ठानतास्माभिः प्रकृतित्वम् उपेयते ।

इति हि स्मरन्ति । अथ वा असच्छब्देन सांख्यशास्त्रप्रसिद्धम् अनुद्भूतोद्भवाभिभवं गुणत्रयसाम्यावस्थालक्षणं प्रधानम् उच्यते । तस्य विकृतिरूपताऽभावात् असच्छब्दव्यवहारः । तस्मिन्नसति सत् उद्भूतोद्भवाभिभवम् अन्तरुदितत्रिभेदं[2] महत्तत्वं प्रतिष्ठितम् । महत्तत्वस्य प्रधानविकारत्वात् सच्छब्देन व्यवहारः । तस्मिन् सति महत्तत्वे भूतम् भूतपञ्चकं प्रतिष्ठितम् । तच्च भूतम् भूतपञ्चकं सर्वस्य कार्यप्रपञ्चस्य उपादानभूतं भव्ये कार्यजाते आहितम् अनुगतम् । तच्च भव्यम् कार्यजातं भूते स्वकारणभूते भूतपञ्चके प्रतिष्ठितम् नियतं वर्तते । कारणव्यतिरेकेण पृथगवस्थानाभावात् । एवमात्मनः[3] प्रपञ्चावस्थानस्य परमेश्वरमहिमायत्तत्वात्[4] तवेद् विष्णो बहुधा वीर्याणीत्युच्यते ॥ गतम् अन्यत् ॥

दशमी ॥

शुक्रो॑ऽसि भ्राजो॑ऽसि ।

स यथा॒ त्वं भ्राज॑ता भ्राजो॒ऽस्येवाहं भ्राज॑ता भ्राज्यासम् ॥ २० ॥ (२).

शुक्रः । अ॒सि॒ । भ्रा॒जः । अ॒सि॒ ।

---

1 S′ omits अ.   2 S′ त्रिभेदं.   3 S′ एवमात्मना.   4 S′ °महिमायतत्वात्.

सः । यथा । त्वम् । भ्राजता । भ्राजः । असि । एव । अहम् । भ्राजता । भ्राज्यासम् ॥ २० ॥ (२)

हे सूर्य त्वं शुक्रोसि शुक्रः अतिविशदः स्वच्छः प्रकाशः तद्रूपस्त्वम् असि । यद्वा शुक्रशब्दोत्र धर्मिपरः । शुक्रगुणयुक्तोसि । अत्यन्तनिर्मलस्वरूपोसीत्यर्थः । अनेन कलुषलेशेनापि असंस्पृष्टस्वरूपता उक्ता । तथा भ्राजोसि भ्राजते दीप्यत इति भ्राजः । ॥ पचाद्यच् ॥ । दीप्तोसि सकललौकिकप्रकाशकेन तेजसा युक्त इत्यर्थः । अस्तु किं तत इत्यत आह स यथा त्वम् इति । हे सूर्य स तादृशस्त्वं [यथा] भ्राजता सकललोकप्रकाशकेन तेजोमयेन रूपेण भ्राजोसि भ्राजनस्वभावो भवसि। "विश्वभ्राड् भ्राजो महि सूर्यो दृशे" इति [ऋ० १०.१७०.३] मन्त्रान्तरम् । एव एवम् अहम् उक्तस्वरूपोपासकः भ्राजता दीप्तेन रूपेण शरीरकान्त्या भ्राज्यासम् दीप्तो भूयासम् । तेजोगुणकस्य सूर्यस्य उपासनया उपासकस्यापि तेजोगुणयुक्तत्वं युक्तमेव ॥

इति सप्तदशकाण्डे द्वितीयं सूक्तम् ॥

अथ तृतीयसूक्ते प्रथमा ॥

रुचिरसि रोचोसि ।

स यथा त्वं रुच्या रोचोस्येवाहं पशुभिश्च ब्राह्मणवर्चसेन च रुचिषीय॥२१॥

रुचिः । असि । रोचः । असि ।

सः । यथा । त्वम् । रुच्या । रोचः । असि । एव । अहम् । पशुऽभिः । च । ब्राह्मणऽवर्चसेन । च । रुचिषीय ॥ २१ ॥

हे सूर्य त्वं रुचिरसि रुचिर्दीप्तिस्तद्रूपस्त्वम् असि । यद्वा रुचिशब्देन रुचिमान् अभिधीयते । प्रकृष्टरुचिरसि । तथा रोचोसि रोचयति दीपयतीति रोचः । तादृशस्त्वम् असि । अत्र रुचिरसीत्यनेन दीप्तिमत्त्वमात्रम् उक्तम् । रोचोसीत्यनेन तु सकललोकदीपकत्वम् इति विवेकः । इत्थं स्वापेक्षितगुणविशिष्टत्वेन स्तुत्वा स्वाभिमतम् आशास्ते स यथा

१ P असि ।. We with P J Cr.

त्वम् इति । स ताहशस्त्वं रुच्या विश्वप्रकाशिकया दीप्त्या रोचोसि भवसि रोचको भवसि । ॥पचाद्यच्॥ । एव एवं भवानिव अहमपि पशुभिश्च । चशब्दो वक्ष्यमाणब्रह्मवर्चसेन समुच्चयार्थः । पशवो गोमहिषाश्वादयः तैश्च ब्राह्मणवर्चसेन च । अत्र चशब्दः पशुभिः समुच्चयार्थः । ब्राह्मणानाम् उचितं श्रुताध्ययनतपआदिजन्यं तेजः ब्राह्मणवर्चसम् । उभाभ्यां रुचिषीय दीप्तो भवेयम् । यथा ब्रह्मवर्चसलक्षणेन तेजसा दीप्यते लोके एवं बहुभिः पश्वादिधनैरपि आढ्यः सन् दीप्यते इति पशूनां दीप्तिसाधनत्वाभिधानम् । लोके धनाढ्यः प्रकाशत इति प्रसिद्धमेव । ॥अत्र "ब्रह्महस्तिभ्यां वर्चसः" इति विहितः समासान्तः अच् प्रत्ययो ब्राह्मणशब्दात् परस्यापि वर्चसो भवति॥ ॥ अत्र ब्राह्मणवर्चसेन रुचिषीयेति ब्रह्मवर्चसप्रार्थनालिङ्गात् माणवकस्य ब्रह्मवर्चसापेक्षत्वाद् उपनयनकर्मणि माणवकस्य नाभिदेशं संस्पृश्य जपेत् । तस्मिन्नेव कर्मणि माणवकाभिमन्त्रणे च अस्यानुवाकस्य विनियोग उक्त इति मन्तव्यम् ॥

द्वितीया ॥

उद्यते नमः उदायते नम उदिताय नमः ।
विराजे नमः स्वराजे नमः सम्राजे नमः ॥ २२ ॥

उत्ऽयते । नमः । उत्ऽआयते । नमः । उत्ऽइताय । नमः ।
विऽराजे । नमः । स्वऽराजे । नमः । सम्ऽराजे । नमः ॥ २२ ॥

हे सूर्य उद्यते उदयैकदेशं गच्छते तुभ्यं नमः नमस्कारोस्तु । तथा उदायते ऊर्ध्वम् ईषद्गच्छते । अर्धोदितायेत्यर्थः । ताहशाय तस्मै नमः । एवम् उदिताय ऊर्ध्वं सम्यक् प्राप्ताय संपूर्णोदयाय नमः । ॥अत्र उद्यते उदायत इत्युभयत्र उत्पूर्वात् उदाङ्पूर्वाच्च इण् गतौ इत्यस्माल्लटः शत्रादेशे "इणो यण्" इति यण् आदेशः॥ । अथ यथोक्तावस्थात्रयनिबन्धनास्तिस्रो मूर्तीः पृथक्पृथग् नमस्करोति विराजे नम इत्यादिना । उद्यते विराजे नमः विविधं राजत इति विराट् तस्मै एकदेशोदिताय विराडात्मकाय नमः । स्वराजे नमः स्वयं राजत इति स्वराट् स्वाधीन-

1 S' °सादि° for °आदि°.

प्रकाशाय उदायदवस्थाय अर्धोदिताय स्वराण्मूर्तये नमः । सम्राजे नमः सम्यक् अतिशयेन राजमानाय उदितावस्थाय नमः ॥ अथ वा अवस्थानम् अन्तरेणैव विराट्स्वराट्सम्राजः परमेश्वरस्य सोपाधिकास्तिस्रो मूर्तयः । तासु विराड् नाम परमेश्वरस्य यत् सकललोकात्मकं स्थूलशरीरं तदभिमानी पुरुषशब्दवाच्यो देवः । तथा स्मर्यते ।

भूतैर्यदा पञ्चभिरात्मसृष्टैः पुरं विराजं विरचय्य तस्मिन्[1] ।
स्वांशेन विष्टः[1] पुरुषाभिधानम् अवाप नारायण आदिदेवः ॥[भा॰११.४.३]
विराजम् असृजत् प्रभुः ।

इति च । स्वराड् नाम भूतपञ्चकसारात्मकं परमेश्वरस्य सर्वसमष्टिरूपं यत् सूक्ष्मशरीरं तदभिमानी "स ब्रह्मा । स शिवः । स हरिः । सोक्षरः परमः स्वराट्" [तै॰आ॰१०.११.२] इत्यादिश्रुत्युक्तो हिरण्यगर्भः । सम्राड् नाम परमेश्वरः[2] कारणशरीराभिमानी सकलभूतभौतिकप्रपञ्चस्रष्टा मायोपाधिक ईश्वरः ॥ "ब्रह्म प्रपद्ये । ब्रह्मकोशं प्रपद्ये" [तै॰आ॰२.१९.१] "य एषोन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते" [छा॰१.६.६] "हिरण्मये परे कोशे विरजं ब्रह्म निष्कलम् । तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिः" [मु॰२.२.९] इत्यादिश्रुतेः सूर्यमण्डलाभिमानिनो देवस्य[3] परमेश्वरत्वाद् विराडादयः [सूर्यात्मकस्य देवस्य मूर्तय] एव । अतस्ताभ्यः पृथक्पृथग् नमस्करोति ॥ यद्वा विराट्स्वराट्सम्राजः अग्निवाय्वादित्याख्याः परमेश्वरस्य तिस्रो मूर्तयः ताभ्यः पृथक्पृथग् नमस्कारं करोति ॥

तृतीया ॥

अस्तंयते नमोस्तमेष्यते नमोस्तमिताय नमः ।
विराजे नमः स्वराजे नमः सम्राजे नमः ॥ २३ ॥

अस्तम्ऽयते । नमः । अस्तम्ऽएष्यते । नमः । अस्तम्ऽइताय । नमः ।
विऽराजे । नमः । स्वऽराजे । नमः । सम्ऽराजे । नमः ॥ २३ ॥

अस्तंयते अस्तम् अस्ताचलं गच्छते । ईषदस्तमितायेत्यर्थः । एवम् अ-

1 S′ तस्मात् and विष्णुः for तस्मिन् and विष्टः respectively. 2 S′ परमेश्वरस्य. 3 S′ °मानिनोपदेवस्य.

स्तमेष्यते गमिष्यते अर्धमस्तमिताय नमः । अस्तमिताय अस्तं संपूर्णं प्राप्ताय नमः । विराजे नम इत्याद्याः पूर्ववद् व्याख्येयाः । अस्तं गच्छतोपि सूर्यस्य उक्तलक्षणावस्थात्रयनिबन्धना विराडादिसंज्ञाः सन्ति । अस्तंयदवस्थायां किंचिदूनकृत्स्नप्रकाशसंभवाद् विराड्भवति । अर्धमस्तमितस्यापि अर्धोदितवत् स्वराट्त्वम् अस्त्येव । अस्तमितस्यापि "अग्निं वावादित्यः सायं प्रविशति[1] । तस्माद् अग्निर्दूरान्नक्तं ददृशे । उभे हि तेजसी "संपद्येते" [तै° ब्रा° २. १. २. ९] इति श्रुतेः अग्न्यात्मनावस्थानात् सम्राट्त्वं न हीयते ॥ अथ वा सर्वदा मेरुं परिभ्रमतः सूर्यस्य स्वत उदयास्तमयाभावाद् अस्मदादिदर्शनतिरोधानतारतम्याद् उदयास्तमयव्यपदेशः । अतः उदयास्तमययोस्त्रैविध्येन विराडादिमूर्तयः उपासनार्थं शास्त्रे निर्दिष्टाः ॥ मध्यन्दिनस्यापि उदितावस्थायाम् अन्तर्भावात् उक्तलिङ्गेन माणवकस्य आयुरभिवृद्ध्यर्थं त्रिकालम् आदित्योपस्थाने अस्यानुवाकस्य विनियोग उक्तः ॥

चतुर्थी ॥

उद॑गाद॒यमा॑दि॒त्यो विश्वे॑न॒ तप॑सा स॒ह ।

स॒पत्ना॑न् मह्यं॑ र॒न्धय॑न् मा चा॒हं द्वि॑ष॒ते र॑धं॒ तवेद् वि॑ष्णो बहु॒धा वी॒र्या॑णि ।

त्वं नः॑ पृणीहि प॒शुभि॑र्वि॒श्वरू॑पैः सु॒धायां॑ मा धेहि पर॒मे व्यो॑मन् ॥ २४ ॥

उत् । अ॒गा॒त् । अ॒यम् । आ॒दि॒त्यः । विश्वे॑न । तप॑सा । स॒ह ।

स॒ऽपत्ना॑न् । मह्य॑म् । र॒न्धय॑न् । मा । च॒ । अ॒हम् । द्वि॒ष॒ते । र॒ध॒म् । तव॑ । इत् । वि॒ष्णो॒ इति॑ । ब॒हु॒ऽधा । वी॒र्या॑णि ।

त्वम् । न॒ः । पृ॒णी॒हि॒ । प॒शु॒ऽभिः॑ । वि॒श्वऽरू॑पैः । सु॒ऽधाया॑म् । मा॒ । धे॒हि॒ । प॒र॒मे । वि॒ऽओ॑मन् ॥ २४ ॥

अयं सर्वैः परिदृश्यमान आदित्यः उदगात् उदितवान् । कीदृशः सन् । विश्वेन कृत्स्नेन तपसा सकललोकसंतापकेन रश्मिनिचयेन सह । अप्रतिबद्धम् उदयतः सूर्यस्य रश्मीनां राक्षसादिकृतन्यूनताकरणाभावाद्[2] विश्वे-

1 S' प्रविशतीति. 2 S' °कारणाभावात्.

नेति विशेषितम् ॥ उद्यन्तम् आदित्यम् उपतिष्ठमान आह । मह्यं मदर्थं सपत्नान् शत्रून् रन्धयन् वशं प्रापयन् । उदयन्नेव सपत्नान् मम वशं गमयत्वित्यर्थः । अहं च द्विषते अप्रियं कुर्वते द्वेष्ट्रे मा रधम् तस्य वशो मा भूवम् । हे सूर्य उदयतस्तवानुग्रहाद् इति शेषः ॥ तवेद् विष्णो बहुधा इत्यादेर्मन्त्रशेषस्य व्याख्या पूर्ववद् द्रष्टव्या ॥

पञ्चमी ॥

आदि॑त्य॒ नाव॒मारु॑क्षः श॒तारि॑त्रां स्व॒स्तये॑ ।
अह॒र्मात्य॑पीपरो॒ रात्रिं॑ स॒त्राति॑ पारय ॥ २५ ॥

आदि॑त्य । नाव॑म् । आ । अ॒रु॒क्षः॒ । श॒तऽअरि॑त्राम् । स्व॒स्तये॑ ।
अहः॑ । मा॒ । अति॑ । अ॒पी॒प॒रः॒ । रात्रि॑म् । स॒त्रा । अति॑ । पा॒र॒य॒ ॥ २५ ॥

हे आदित्य त्वं नावम् रथलक्षणाम् आरुक्षः आरूढोसि आकाशाख्यस्य समुद्रस्य तरणाय । नौर्विशेष्यते । शतारित्राम् उदकाकर्षणसाधनानि काष्ठानि अरित्राणीत्युच्यन्ते । अनेकैर्नौगतिसाधनैरुपेताम् । अत्र ग्रहमण्डलाकर्षका वायव एव अरित्राणि । आरोहणप्रयोजनम् आह । स्वस्तये सर्वेषां प्राणिनां क्षेमाय । अथ स्वाभिमतम् आशास्ते । एवंरूपां नावम् आरूढस्त्वं मा माम् अहरत्यपीपरः[1] अत्यपारयः । आध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकलक्षणत्रिविधापाय[2]परिहारेण अह्नः पारं प्रापितवान् असि । एवमेव[3] रात्रिमपि सत्रा सहैव अह्ना सह मध्ये व्यवधानम् अकृत्वा माम् अति पारय रात्रेः पारं गमय । अहोरात्रयोः संधौ मरणादिभयशङ्कया आह सत्रेति । अनेन ज्वरशिरोव्यथादिपरिहारेण आयुरभिवृद्धिः प्रार्थिता भवति ॥ अथ वा एवं व्याख्येयम् । हे आदित्य नावम् त्वामेव नौरूपम् आरुक्षः[4] आरुक्षम् आरोहम् आरूढश्च त्वया अह्नः पारं प्रापितवान् असीति व्याख्येयम् । यथा[5] नौः स्वस्मिन्नधिष्ठितं यथाभिमतदेशं[6] गमयति एवं नयसीति[7] [त्वं] नौः । आरुहेर्लुङि

1 S′ अहरत्यत्यपीपरः. 2 S′ °त्रिविधाद्युःपाय°. 3 S′ य एवमेव. 4 S′ आरुक्षमापितवानसि for आरुक्षः आरुक्षम् आरोहम् आरूढश्च त्वया अह्नः पारं प्रापितवान् असि which is conjectural. 5 S′ यथादित्य for यथा. 6 S′ inserts मयि before यथाभि°. 7 S′ नयमिति नौस for नयसीति [त्वं] नौः आ°. The emendation is conjectural.

"शल इगुपधाद् अनिटः क्सः" इति क्सः ॥ तस्मिन् पक्षे शतारित्राम् इति शतशब्दः अपरिमितवचनः । अपरिमितरश्मिरूपारित्रोपेताम् इत्यर्थः । किमर्थम् आरोहणम् इति । स्वस्तये क्षेमाय सर्वोपद्रवराहित्येन चिरकालजीवनाय । स्वस्तिशब्दार्थं विशिनष्टि । अहर्मात्यपीपर इत्यादिना । अहनि रात्रौ च सुखेन अवस्थानमेव क्षेमः । ॥ अपीपर इति । पारयतेर्लुङि चङि रूपम् ॥ ॥

षष्ठी ॥

सूर्यं नावमारुक्षः शतारित्रां स्वस्तये ।
रात्रिं मात्यपीपरोहः सत्राति पारय ॥ २६ ॥

सूर्यं । नावम् । आ । अरुक्षः । शतऽअरित्राम् । स्वस्तये ।
रात्रिम् । मा । अति । अपीपरः । अहः । सत्रा । अति । पारय ॥ २६ ॥

पूर्ववदेव व्याख्या । अहरित्यस्य स्थाने[1] रात्रिम् इति रात्रिम् इत्यस्य स्थाने अहरिति व्यत्ययमात्रं विशेषः । पूर्वमन्त्रे अहनि सूर्यानुग्रहेण सुखेन जीवनं सिद्धवत्कृत्य रात्रौ तद्विषये संदिहानो रात्रिं सत्राति पारयेति प्रार्थितवान् । अस्मिंस्तु मन्त्रे रात्रौ सूर्यानुग्रहेण रात्रेः पारं प्राप्य प्रबुद्धः सन् आह । हे सूर्य रात्रिं मा अत्यपीपरः रात्रिपारं[2] प्रापितवान् असि । एवमेव अहः अहरपि सत्रा रात्र्या सह तयोर्मध्ये व्यवधानराहित्येन अति पारय । एवं मन्त्रद्वयेन दिनद्वयेपि सांतत्येन सुखेन जीवनं प्रार्थितं भवति ॥ एवं प्रतिदिनं त्रिषु कालेषु अनेनानुवाकेन सूर्योपस्थानं कुर्वतो माणवकादेः शतसंवत्सरलक्षणं दीर्घम् आयुर्भवति । अतः एवमादिलिङ्गाद् आयुष्कामस्य कालत्रये सूर्योपस्थाने अस्यानुवाकस्य विनियोग उक्तः ॥ आदित्यसूर्ययोः पर्यायत्वं गमयितुम् उत्तरमन्त्रे सूर्य नावम् इति निर्दिष्टम्[3] ॥

सप्तमी ॥

प्रजापतेरावृतो ब्रह्मणा वर्मणाहं कश्यपस्य ज्योतिषा वर्चसा च ।

---

1 S' स्थानेत्र for स्थाने. 2 S' रात्रिपारं. 3 S' यनिर्दिष्टम् for निर्दिष्टम्.

जरदष्टिः कृतवीर्यो विहायाः सहस्रायुः सुकृतश्चरेयम् ॥ २७ ॥

प्रजाऽपतेः । आऽवृतः । ब्रह्मणा । वर्मणा । अहम् । कश्यपस्य । ज्योतिषा । वर्चसा । च ।

जरत्ऽअष्टिः । कृतऽवीर्यः । विऽहायाः । सहस्रऽआयुः । सुऽकृतः । चरेयम् ॥ २७ ॥

प्रकाशवृष्ट्यादिना प्रजानां पालनात् प्रजापतिः आदित्यः । अथ वा संवत्सरकालनिर्वाहकत्वात् तस्य च प्रजापतिरूपत्वात् सूर्यः प्रजापतिः । तस्य ब्रह्मणा परिवृढेन रूपेण । कीदृशेन । वर्मणा । वर्म तनुत्रम् तद्रूपेण सूर्यस्य तेजोमयेन स्वरूपेण आवृतः वेष्टितः । अथ वा प्रजापतिः प्रजानां स्रष्टा हिरण्यगर्भः । "स त्रेधात्मानं व्यकुरुत । अग्निं तृतीयं वायुं तृतीयम् आदित्यं तृतीयम्" इति [बृ॰आ॰१.२.३] श्रुत्या प्रजापतेर्मूर्त्यन्तरभूत आदित्यः । स एव ब्रह्म "असावादित्यो ब्रह्म" इति [तै॰आ॰२.२.२] श्रुतेः । तदेव ब्रह्म स्वोपासकस्य वर्मवद् आच्छादकत्वाद् वर्म इत्युच्यते । तेन आवृतो वेष्टितोहम् । अथ वा प्रजापतेः आदित्यस्य ब्रह्मणा मन्त्रमयेन वर्मणा । तत्स्वरूपनिरूपकत्वेन संबन्धाद् ब्रह्मणो मन्त्रस्य तदीयत्वम् । तेन परिवृतः । रक्षित इत्यर्थः । किं च कश्यपस्य । "कश्यपः पश्यको भवति यत् सर्वं परिपश्यति" इति [तै॰आ॰१.८.८] श्रुतेः कश्यपः सूर्यस्य मूर्त्यन्तरभूतः । तथा च श्रुत्यन्तरम् । "आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः । स्वर्णरो ज्योतिषीमान् विभा-"सः । ते अस्मै सर्वे दिवम् आतपन्ति । ते सर्वे कश्यपाज्ज्योतिर्लभ-"न्ते" इति [तै॰आ॰१.७.२] । "कश्यपोष्टमः । स महामेरुं न जहाति" इति च [तै॰आ॰१.७.१] । तादृशस्य कश्यपस्य प्रकाशमयस्य ज्योतिषा । द्योतत इति ज्योतिः । तेन प्रकाशेन । ॥द्युत दीप्तौ इत्यस्माद् द्युतेरिसिन् आदेश्च जः [उ॰२.१०९] इति इसिन् आदेर्जभावश्च॥ । तथा तस्य वर्चसा च ज्योतिरित्यस्य व्याख्यानम् वर्चसेति । वर्चः तमस आवर्जकं तेजः । ॥वर्च दीप्तौ इति धातुः॥ । च-

1 S' तेजोमयेन स्वरूपेण वर्मणा आवृतः for तेजोमयेन स्वरूपेण आवृतः. 2 S' स्वर्नरो.

कारो ब्रह्मणा सह समुच्चयार्थः । अथ वा ज्योतिः स्वरूपप्रकाशः । व-
र्चो रश्मिप्रकाशः । चशब्दो ज्योतिषा समुच्चयार्थः । ज्योतिषा आवृतो
वर्चसा च आवृतोहम् इत्यर्थः । तथा च तैत्तिरीयकम् । "परीवृतो
वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाहं तेजसा कश्यपस्य" [तै॰आ॰२.१९] इति ॥
अथ वा एवं व्याख्येयम् कश्यपाद् उदिताः सूर्याः "कश्यपाज्ज्योतिर्ल-
भन्ते" इत्यादिश्रुतेः । कश्यपः इतरेषां सूर्याणां मुख्यः । स एवात्र प्र-
जापतिशब्देनोच्यते । तस्य ब्रह्मणा वर्मणा आवृतः इत्यस्य व्याख्यानं क-
श्यपस्य ज्योतिषा वर्चसा चेति । अस्मिन् पक्षेपि चशब्दः अस्य ज्योतिषा
सह समुच्चयार्थः ॥ बाह्यापायपरिहाराय वर्मणा आवरणम् आशास्य अथ
भोगम् आशास्ते जरदष्टिरित्यादिना । जरदष्टिः । ⧗जरत् इति ।
जीर्यतेर्भूतकालावच्छिन्नेर्थे अतृन्⧗ । जीनः सन्नपि अष्टिः अशनं
भोजनं यस्य स जरदष्टिः । अनेन अरोगदृढगात्रः सन् बहुविधान् भो-
गांश्चिरकालं भुञ्जानो भवेयम् इति प्रार्थना कृता भवति । तथा शत-
वीर्यः अपरिमितैर्वीर्यैः शारीरैर्बलैर्युक्तः अनेकपुत्राद्युत्पादनसामर्थ्योपेतो वा ।
विहायाः विविधगमनः । सर्वत्र अप्रतिबद्धगतिरित्यर्थः । ⧗ओहाङ्
गतौ । वहिहाधाञ्भ्यश्छन्दसि [उ॰४.२२०] इति असुन् । तत्र णिदि-
त्यनुवृत्तेर्णिद्वद्भावाद् "आतो युक् चिण्॰" इति युगागमः⧗ । त-
था सहस्रायुः अपरिमितायुष्यः । सुकृतः सुष्ठु संस्कृतः सर्वसंपूर्णः सन् ।
अथ वा लौकिकं वैदिकं च यत् कर्तव्यजातम् अस्ति तद् येन सुष्ठु कृतं
स सुकृतः । कृतकृत्य इत्यर्थः । तादृशः सन् । यद्वा सुकृतः सुकृतवान्
सुकृतं धर्मस्तद्वान् चरेयम् सर्वत्र पृथिव्यां गच्छेयम् । एतत् सर्वम् हे सूर्य
तवानुग्रहात् संपादयामीति आशास्ते ॥

अष्टमी ॥

परीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाहं कश्यपस्य ज्योतिषा वर्चसा च ।
मा मा प्रापन्निषवो दैव्या या मा मानुषीरवसृष्टा वधाय ॥ २८ ॥

परिऽवृतः । ब्रह्मणा । वर्मणा । अहम् । कश्यपस्य । ज्योतिषा । वर्चसा । च ।

1 S′ om. आ॰. 2 S′ छन्दसीति for चिण् इति. 3 S′ संपाद्यामिति.

मा । मा । प्र । आपन् । इषवः । दैव्याः । याः । मा । मानुषीः । अवऽसृ-
ष्टाः । वधाय ॥ २८ ॥

परीवृत इत्यादि वर्चसा च इत्यन्तं पूर्ववद् व्याख्येयम् । यतोहं ब्र-
ह्मणा वर्मणा ज्योतिषा वर्चसा च परीवृतः [अतो] दैव्याः देवप्रेरि-
ताः । ॥ "देवाद् यञञौ" [इति] प्राग्दीव्यतीयो यञ् प्रत्ययः ॥ । या
इषवः बाणाः सन्ति ता मा मां [मा] प्रापन् । इषवो विशेष्यन्ते । व-
धाय मम हननाय अवसृष्टाः प्रेरिताः मा प्रापन् । मा प्राप्नुयुः । ए-
वं मानुषीः मानुष्यः मनुष्यैर्वधाय प्रेषिता अपि इषवो मा मां प्रापन् ॥

नवमी ॥

ऋतेन गुप्त ऋतुभिश्च सर्वैर्भूतेन गुप्तो भव्येन चाहम् ।
मा मा प्रापत् पाप्मा मोत मृत्युरन्तर्दधेहं सलिलेन वाचः ॥ २९ ॥

ऋतेन । गुप्तः । ऋतुऽभिः । च । सर्वैः । भूतेन । गुप्तः । भव्येन । च ।
अहम् ।
मा । मा । प्र । आपत् । पाप्मा । मा । उत । मृत्युः । अन्तः । दधे । अ-
हम् । सलिलेन । वाचः ॥ २९ ॥

अहम् ऋतेन । ऋतम् यथार्थम् । सत्यम् इत्यर्थः । तेन गुप्तः रक्षितः ।
अथ वा ऋतं ब्रह्म आदित्याख्यम् तेन गुप्तः । तथा [सर्वैः] ऋतुभिः
वसन्ताद्यैश्च गुप्तो रक्षितः । तथा भूतेन पूर्वकालम् उत्पन्नेन पदार्थजा-
तेन गुप्तः । एवं भव्येन उत्पत्स्यमानेन च पदार्थजातेन गुप्तो रक्षितः ।
यत एवम् अतो हेतोः पाप्मा पापं नरकहेतुभूतं मा मां मा प्रापत्
मा प्राप्नुयात् । उत अपि च मृत्युः मरणकर्ता देवोपि मा प्रापत् । अहं
तु वाचो मन्त्रात्मिकायाः सलिलेन उदकेन रक्षाकामः अन्तर्दधे अन्तर्धा-
नं करोमि । यथा लोके सलिलेनान्तर्हितः प्राणी न केनापि दृश्यते

---

१ P देव्याः ।. We with P̈ J Cr. २ P P̈ J Cr omit the visarga in याः. We with Sâyaṇa. ३ P P̈ J Cr omit the visarga in °सृष्टाः. We with Sâyaṇa.

---

1 S' अहं after उदकेन.

एवम् अहं मन्त्रमयेन सलिलेन पापादिबाधराहित्याय आत्मानं गोपयामीत्यर्थः ॥

दशमी ॥

अग्निर्मा गोप्ता परि पातु विश्वत उद्यन्त्सूर्यो नुदतां मृत्युपाशान्।
व्युच्छन्तीरुषसः पर्वता ध्रुवाः सहस्रं प्राणा मय्या यतन्ताम् ॥ ३० ॥ (३)

अग्निः । मा । गोप्ता । परि । पातु । विश्वतः । उत्ऽयन् । सूर्यः । नुदताम् ।
मृत्युऽपाशान् ।
विऽउच्छन्तीः । उषसः । पर्वताः । ध्रुवाः । सहस्रम् । प्राणाः । मयि । आ ।
यतन्ताम् ॥ ३० ॥ (३)

अग्निः अङ्गनादिविशिष्टो देवो गोप्ता स्वाश्रितरक्षकः अथ वा मम भयेभ्यो गोप्ता सन् विश्वतः सर्वतः यतोयतो भयं भवति तेभ्यः सर्वेभ्योपि [मां] परि पातु परितो रक्षतु । तथा सूर्यो देवः उद्यन् उदयसमय एव मृत्युपाशान् मृत्योर्मारकस्य देवस्य ये पाशाः सर्पाग्निव्याघ्रकण्टकादिरूपा वितताः सन्ति तान् सर्वान् नुदताम् अपसारयतु । यथा ते मां न स्पृशन्ति तथा करोतु । अत्र उद्यन्त्सूर्यो नुदताम् इत्यभिधानात् अग्निर्मा गोप्ता परि पात्विति अग्निविषयपरिपालनप्रार्थना उदयात्पूर्वकालीनरात्रिविषया वेदितव्या । तथा व्युच्छन्तीः व्युच्छन्त्यः । ⌛ उछी विवासे । विवासो वर्जनम् ⌛ । नैशस्य तमसो निवारयित्र्य उषसः उषोदेवता उदयात्पूर्वकालाभिमानिन्यः । ⌛ दिवसानां बाहुल्यम् अपेक्ष्य उषस इति बहुवचननिर्देशः ⌛ । तथा ध्रुवाः निश्चलाः स्थिराः पर्वताः पर्ववन्तः शैला हिमवदादयश्च । मृत्युपाशान् नुदन्ताम् इति योज्यम् । माम् अनुगृह्णन्त्विति वा शेषोध्याहर्तव्यः । तेषाम् अग्न्यादीनाम् अनुग्रहात् सहस्रं प्राणाः । सहस्रम् इति अपरिमितनाम । प्राणस्य व्यापारभेदेन आनन्त्याद् अपरिमितत्वम् । ते मयि आयुष्कामे आ सर्वतो यतन्ताम् चेष्टां कुर्वन्तु । अथ वा प्राणसंवादश्रुतिषु इन्द्रियाणा-

मपि प्राणशब्दव्यवहार्यत्वश्रवणात् "सप्त प्राणाः प्रभवन्ति" [तै॰ आ॰ १०, १०, १] "नव वै प्राणा नाभिर्दशमी" [तै॰ ब्रा॰ १, ३, ७, ४] इत्यादौ [च] चक्षुरादीन्द्रियाणामपि प्राणशब्दव्यवहारात् तेषामपि स्थैर्यस्य मुख्यप्राणवदेव आशास्यत्वात् तद्व्यापारबाहुल्यमपि अपेक्ष्य सहस्रं प्राणा मय्या यतन्ताम् इत्युक्तम् ॥

श्रीमद्राजाधिराजराजपरमेश्वरश्रीवीरहरिहरमहाराजसाम्राज्य-
धुरंधरेण सायणाचार्येण विरचिते अथर्ववेदार्थप्रकाशे
सप्तदशकाण्डं समाप्तम् ॥

---

1 S' °व्यवहारार्थत्व°.

श्रीगणाधिपतये नमः ॥

यस्य निश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योखिलं जगत् ।
निर्ममे तम् अहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥

"ओ चित् सखायम्" इति अष्टादशकाण्डे चत्वारोनुवाकाः । तत् काण्डं सकलं पितृमेधे शवदाहे अग्निप्रदानानन्तरं सप्तनवैकादशादिविषम-संख्याका ब्राह्मणाः पूर्वाभिमुखोपविष्टा जपेयुः ॥

तत्रैव कर्मणि सारस्वतहोमानन्तरं सर्वे बान्धवा अनेन काण्डेन सकलेन प्रेतम् उपतिष्ठेरन् । तथा च कौशिकेन सूत्रितम् । ["सर्वैरुपतिष्ठन्ति" इति । कौ० ११.२] ॥

तत्र प्रथमेनुवाके षट् सूक्तानि । आदितश्चतुर्णां सूक्तानां काण्डप्रयुक्त एव विनियोगः । तेषु प्रथमेन सूक्तेन द्वितीये च सूक्ते "अधा कृणुष्व संविदं सुभद्राम्" इत्यन्तेन च वैवस्वतयोर्यमयम्योः संभोगार्थः संवादः प्रतिपादितः । तत्र यमी मिथुनार्थं स्वभ्रातरं यमं बहुप्रकारं प्रार्थितवती । स च स्वभगिनीगमनस्य अत्यन्तम् अनुचितत्वाद् नानाविधाभिर्युक्तिभिस्तां प्रत्याचख्यौ । तयोर्यमयम्योः सरण्व्यां विवस्वतः सकाशाद् युगलभावेनोत्पत्तिः उपरिष्टात् "त्वष्टा दुहित्रे वहतुं कृणोति" [५३] इत्याख्यायिकया प्रपञ्चयिष्यते ॥

तत्र प्रथमसूक्ते प्रथमा ॥

ओ चित् सखायं सख्या ववृत्यां तिरः पुरू चिदर्णवं जगन्वान् ।
पितुर्नपातमा दधीत वेधा अधि क्षमि प्रतरं दीध्यानः ॥ १ ॥

---

१ C B R A K[m] V जंघन्वान्.

---

1 S′ °दंहे. 2 S′ is corrupt here and reads पूर्वाभिजपामुखयुगाद्यात् for पूर्वाभिमुखोपविष्टा जपेयुः ।. The restoration is in the words of the *Kes'ari*. 3 S′ inserts तत्र प्रथमेनुवाके षट् सूक्तानि here again. 4 S′ स्वभर्तारं. 5 S′ सरण्यां. 6 S′ °भावेननोत्पत्तिः.

ओ इति । चित् । सखायम् । सख्या । ववृत्याम् । तिरः । पुरु । चित् । अ-
र्णवम् । जगन्वान् ।

पितुः । नपातम् । आ । दधीत । वेधाः । अधि । क्षमि । प्रऽतरम् । दी-
ध्यानः ॥ १ ॥

इदं यम्या वचनम् । अहं सखायम् समानख्यानं यमम् । यैव विव-
स्वत्पुत्रलक्षणा ख्यातिर्यमस्य सैव यम्या अपीति ख्यातेः समानत्वात् स-
खित्वं यमस्य । अथ वा गर्भवासप्रभृति युगलत्वेन अवस्थानात् सखि-
त्वम् । तादृशं यमं सख्या सखित्वेन संभोगविषयैकमनस्कत्वलक्षणेन नि-
मित्तेन ओ चित् । चिदिति पूरणः । आ उ इति निपातद्वयसमुदाया-
त्मकम् ओ इत्येकं पदम् । आ ववृत्याम् आवर्तयामि । अस्मदनुकूलं
करोमीत्यर्थः । अथ वा स्वमनीषितस्य अविहितरूपत्वात् लज्जया स्वयं
तम् आवर्तयितुम् अशक्नुवाना ब्रूते सख्या आह्वानोपायभूतया आ व-
वृत्याम् इति । इदानीं संभोगोचितान्तर्हितप्रदेशप्रदर्शनपूर्वकं तत्संभोगम्
आशास्ते तिरः पुरू चिद् इत्यादिना । तिरस्तिरोहितं पुरु विस्तीर्णम् अ-
र्णवम् मेघं समुद्रं वा जगन्वान् गच्छन् । अत्र समुद्रशब्देन तन्मध्यव-
र्ती द्वीपो वा लक्षयितव्यः । संभोगस्य अन्तर्हितदेशाभावेन यमः प्रति-
षेत्स्यतीति बुद्ध्या एवम् आह । एवं लब्धाभिमतप्रदेशो यमः पितुर्विव-
स्वतो नपातम् नप्तारं पौत्रं यम्याम् उत्पन्नः पुत्रस्तत्पितुर्विवस्वतो नप्ता भ-
वति । अथ वा नपातम् न पातयितारं कुलस्य प्रवर्तकम् इत्यर्थः ।
तादृशं पुत्रं वेधाः विधाता पुत्रस्य उत्पादको यमो मयि आ दधीत ग-
र्भं किम् आदध्यात् । गर्भम् आधातुं भ्रात्रैव भाव्यम् इति को निर्ब-
न्ध इत्याशङ्क्य तस्यातिशयम् आह अधि क्षमीति । ⌛ अधिः सप्त-
म्यर्थानुवादी ⌛ । क्षमायाम् इत्यर्थः । प्रतरम् प्रकृष्टतरं दीध्यानः
दीप्यमानः । न केवलं स्वकीय एव लोके तस्य प्रकाशः किं तु भूमा-

१ P पुर । We with P̊ Cr.

1 S′ °विपर्यरक° for °विपर्यक°. 2 S′ रामात्यर्थः for करोमीत्यर्थः. 3 S′ आधातुं किं भ्रात्रैवाभाव्यम्.

वपि अतिशयितप्रकाश इत्यर्थः । सर्वप्राणिसंहाराधिकारावस्थितत्वाद् भूलोके तस्य ख्यातिः सर्वप्राणिप्रसिद्धा । यद्वा दीध्यानः मयि गर्भम् आधातुम् उपायं ध्यायन्निति व्याख्येयम् । वव्रृत्याम् इति । वृतु वर्तने । अस्मात् लिङ् । व्यत्ययेन परस्मैपदम् । "वहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः । यद्वा अस्माद् यङ्लुगन्तात् लिङि "चर्करीतं पदम् अदादिवच्च द्रष्टव्यम्" इति परस्मैपदम् । जगन्वान् । गमेर्लिटः क्वसुः । "विभाषा गमहनविदविशाम्" इति इटो विकल्पितत्वाद् अत्र इडभावः । "म्वोश्च" इति मकारस्य नत्वम् ॥

द्वितीया ॥

न ते सखा सख्यं वष्ट्येतत् सलक्ष्मा यद् विषुरूपा भवाति ।
महस्पुत्रासो असुरस्य वीरा दिवो धर्तार उर्विया परि ख्यन् ॥ २ ॥

न । ते । सखा । सख्यम् । वष्टि । एतत् । सऽलक्ष्मा । यत् । विषुऽरूपा । भवाति ।
महः । पुत्रासः । असुरस्य । वीराः । दिवः । धर्तारः । उर्विया । परि । ख्यन् ॥ २ ॥

इदं यमस्य वाक्यम् । ते सखा त्वया सह समानोदरोत्पन्नत्वेन सखिभूतो यमः एतत् उक्तलक्षणं भ्रातृस्वस्रोः संभोगात्मकं सख्यं न वष्टि न कामयते । सख्यं कुतो वा न कामयत इति तत्र कारणम् आह । यत् यस्मात् सलक्ष्मा समानम् एकमेव लक्ष्म एकोदरत्वलक्षणं यस्याः सा तथोक्ता सहजा सती विपुरूपा स्वस्वरूपं परित्यज्य भार्यात्वलक्षणरूपवती भवाति भवेत् अतो न वष्टीति संवन्धः । यद्वा वाक्यद्वयम् । यत् यतः सलक्ष्मा अतो न सख्यं वष्टि । लोके विषुरूपैव भवाति भवति । भार्येति शेषः । यत एवम् अत इति पूर्वत्र संवन्धः । न केवलं मम

१ B °विपूरूपा. We with A R K̈ C V Dc. २ Cr ते ।. We with P.

1 S′ inserts स before भूलोके. 2 S′ °सिद्धा for °प्रसिद्धा. 3 S′ has अ---सिक्षोत्पन्न° in place of ते सखा त्वया सह समानोदरो°, the lacuna being long enough to contain about twenty letters. The restoration is conjectural. 4 S′ भ्रातुःस्वस्रोः. 5 S′ कोवा. 6 S′ सहरा. 7 S′ भार्याभवतीति for भार्येति.

कामनाभावः किं तु देवा अपि निराकरिष्यन्तीत्याह महस्पुत्रास इत्यादिना । महः महतो महत्त्वोपेतस्य असुरस्य प्रकृष्टासोर्बलवतो रुद्रस्य पुत्रासः पुत्रा मरुतः । ते विशेष्यन्ते[1] । वीराः विविधम् ईरयन्ति प्रेरयन्ति शत्रून् इति वीराः विक्रमवन्तः । दिवः द्युलोकस्य धर्तारः धारकाः पालकाः उर्विया[2] उरवो महान्तो व्याप्ताः ते परि ख्यन् परिवदन्ति । निराकरिष्यन्तीत्यर्थः । ⧗ ख्या प्रकथने । "अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ्" इति च्लेः अङ् आदेशः ⧗ ॥

तृतीया ॥

उशन्ति घा ते अमृतास एतदेकस्य चित् त्यजसं मर्त्यस्य ।

नि ते मनो मनसि धाय्यस्मे जन्युः पतिस्तन्वमा विविश्याः ॥ ३ ॥

उशन्ति । घ । ते । अमृतासः । एतत् । एकस्य । चित् । त्यजसम् । मर्त्यस्य । नि । ते । मनः । मनसि । धायि । अस्मे इति । जन्युः । पतिः । तन्वम् । आ । विविश्याः ॥ ३ ॥

इदं यमीवचनम् । हे यम रुद्रपुत्रा निराकरिष्यन्तीति मा वादीः । किं तु ते अमृतासः अमृता देवा मरुतः एतत् मया प्रार्थ्यमानं कर्म उशन्ति घ । घेति प्रसिद्धौ । कामयन्त एव । एतच्छब्दार्थम् आह । एकस्य असाधारणस्य मर्त्यस्य मनुष्यस्य पुत्रस्य त्यजसम् त्यागं गर्भान्निर्गमनम् उत्पत्तिम् उशन्तीति संबन्धः । यत एवम् अतस्ते मनः[3] अस्मे अस्माकं मनसि नि धायि निधीयताम् । आवयोर्मनः एकमेवास्त्वित्यर्थः । अनन्तरं जन्युः[4] अपत्यस्य जनयिता त्वं पतिः । भूत्वेति शेषः । भ्रातृभावं परित्यज्य पतिः सन् तन्वम् तनूं मामकीनाम् आ विविश्याः आविश प्रविश । यद्वा तव तनूं मयि आवेशय । संभोगं कुर्वित्यर्थः । ⧗ विश प्रवेशने । लिङि "बहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः ⧗ ॥

चतुर्थी ॥

न यत् पुरा चकृमा कद्ध नूनमृतं वदन्तो अनृतं रपेम ।

---

1 S' विलेष्यंते. 2 S' उर्व्या. 3 S' नमः. 4 S' जन्युपरइत्यस.

गन्धर्वो अप्स्वप्या च योषा सा नौ नाभिः परमं जामि तन्नौ ॥ ४ ॥

न । यत् । पुरा । चकृम । कत् । ह । नूनम् । ऋतम् । वदन्तः । अनृतम् । रपेम ।

गन्धर्वः । अप्ऽसु । अप्या । च । योषा । सा । नौ । नाभिः । परमम् । जामि । तत् । नौ ॥ ४ ॥

इदं यमस्य वाक्यम् । यत् यस्मात् कारणात् पुरा इतः पूर्वस्मिन् काले न चकृम एतादृशं कर्म भगिनीसंभोगलक्षणं न चकृम न कृतवन्तः स्मः अतः कद्ध कस्मात् खलु कारणात् नूनं निश्चयम् । किमर्थं करिष्याम इति शेषः । तदेव प्रकारान्तरेणाह । ऋतम् सत्यं यथार्थं वदन्तः ब्रुवाणा वयम् अनृतम् असत्यम् अयथार्थं कथं रपेम स्पष्टं ब्रूमः । "यद्धि मनसा ध्यायति तद् वाचा वदति तत् कर्मणा करोति" इति [तै॰ सं॰ ६. १. ७. ४] श्रुतेः असत्याभिधाने अङ्गीकृते पश्चात् तदाचरणमपि भवेदेवेति[1] बुद्ध्या असत्यवदनमपि न कुर्म इति प्रतिज्ञाया अभिप्रायः । अथ वा संभोगो मास्तु तद्विषयं शृङ्गारकवचनं[2] वा कर्तव्यम् इत्याशङ्क्य तदपि निराक्रियते ऋतम् इत्यादिना ॥ उक्तनिषेधसिद्धये निषिध्यमान[3]-स्यार्थस्य प्रतिकूलताम् आह गन्धर्व इत्यादिना । गाम् उदकं धारयतीति गन्धर्वः आदित्यः अप्सु । अन्तरिक्षनामैतत् । अनाश्रये स्थाने अस्य शब्दस्य व्यवहारः । अन्तरिक्षे । साक्षित्वेन[4] वर्तत इति शेषः । तथा अप्या [अन्तरिक्षस्था सा प्रसिद्धा योषा][5] च आदित्यभार्या च अन्तरिक्षे वर्तते । सा भार्या नौ आवयोः नाभिः उत्पत्तिस्थानम् उभयोरपि तत एवोत्पत्तेः । तत् मिथुनं परमं निरतिशयं [नौ आवयोः] जामि बन्धुभूतम् । अत्र भार्याया नाभित्वेऽभिहिते तत्पतिर्विव[स्वानपि उक्त एव अतस्तस्य पुनरभिधानं] न । यद्वा मातुरुदरादेव गर्भनिर्गमात् सा नौ नाभिरिति तस्या एवाभिधानम् । इतरेषां बन्धुत्वस्य मातापितृसंबन्धसव्यपे-

१ Cr जामि ।.

1 S' भवेदेवेविपबुद्ध्या for भवेदेवेति बुद्ध्या. 2 S' तद्धिपयंगारकवचनं. 3 S' निषेध्य॰. 4 S' अंतरिक्षसाक्षि॰. 5 S' omits this portion, which we have restored from the *Rigveda*. S' has a blank space for about eight letters between अप्या and च.

क्षत्वात् तयोर्वन्धुत्वस्य परमत्वम् । यतः पितरावभिन्नौ तौ च संनिहितौ अतस्त्वदभीष्टं न कार्यम् इति तात्पर्यम् ॥

पञ्चमी ॥

गर्भे नु नौ जनिता दंपती कर्देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपः ।

नकिरस्य प्र मिनन्ति व्रतानि वेद नावस्य पृथिवी उत द्यौः ॥ ५ ॥

गर्भे । नु । नौ । जनिता । दंपती इति दम्ऽपती । कः । देवः । त्वष्टा ।
सविता । विश्वऽरूपः ।

नकिः । अस्य । प्र । मिनन्ति । व्रतानि । वेद । नौ । अस्य । पृथिवी ।
उत । द्यौः ॥ ५ ॥

यम्या वचनम् इदम् । एवम् एकयोनिजत्वेन दांपत्ये निराकृतेपि[1] तत् पूर्वमेव सिद्धम् इत्याह । नौ आवां गर्भे नु गर्भे एव जनिता जनयिता अपत्यस्य स्रष्टा देवः दंपती दांपत्यवन्तौ[2] कः अकः कृतवान् । ॥ करोतेर्लुङि "मन्त्रे घस॰" इत्यादिना च्लेर्लुक् ॥ । क इति आकाङ्क्षायाम् आह । त्वष्टा मातुरुदरस्थितस्य रेतसः अवयवसंनिवेशकर्ता विश्वकर्मा देवः सविता प्रसविता सर्वस्य अनुज्ञाता विश्वरूपः विश्वं रूप्यते येन सः विश्वस्रष्टा विश्वात्मको वा । एवंमहानुभावो देवः । दंपती करिति पूर्वत्र संवन्धः । यस्माद् उक्तमहिमोपेतः अतः अस्य त्वष्टुः सवितुः व्रतानि तत्कृतानि कर्माणि नकिः प्र मिनन्ति न हिंसन्ति न केपि अतिक्रामन्ति । ॥ मीञ् हिंसायाम् । "प्वादीनां ह्रस्वः" इति ह्रस्वः । "श्नाभ्यस्तयोरातः" इति आकारलोपः ॥ । एतत् सर्वं स्वकार्यार्थं कल्पितम् इति आशङ्कायाम् आह वेद नौ इति । नौ आवयोः अस्य । ॥ कर्मणि षष्ठी ॥ । इदं कर्म गर्भे एव दंपतित्वलक्षणम्[3] । यद्वा अस्य त्वष्टुर्देवस्य कर्म दंपतिकरणलक्षणं कर्म । पृथिवी देवी उत अपि च द्यौर्देवता[4] वेद उभे अपि जानीतः । तस्मात् एतद् यथार्थम् इत्यर्थः ॥

---

१ P नु । We with P̈ Cr. २ Cr वेदंनौ । P P̈ वेद । नौ ।

---

1 S′ omits °पि in निराकृतेपि. 2 S′ दंपत्यौ for दांपत्यवन्तौ. 3 S′ दंपती°. 4 S′ omits द्यौर्° in द्यौर्देवता.

षष्ठी ॥

को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हृणायून् ।
आसन्निषून् हृत्स्वसो मयोभून् य एषां भृत्यामृणधत् स जीवात् ॥ ६ ॥

कः । अद्य । युङ्क्ते । धुरि । गाः । ऋतस्य । शिमीऽवतः । भामिनः । दुःऽहृणायून् ।

आसन्ऽइषून् । हृत्सुऽअसः । मयःऽभून् । यः । एषाम् । भृत्याम् । ऋणधत् । सः । जीवात् ॥ ६ ॥

इदं यमस्य वाक्यम् । यस्या असत्यमेवोक्तम् इत्यभिप्रेत्य सत्याभिधानस्य दुर्लभताम् आह । अद्य इदानीम् अस्मिन् काले ऋतस्य सत्यस्य धुरि वहनव्यापारे गाः बलीवर्दस्थानीया वाचः स्वीयाः को युङ्क्ते को योजयति । न कोपीत्यर्थः । गोशब्दस्य लिङ्गद्वयसाधारणत्वाद् उत्तरत्र गोविशेषणानि सर्वाण्यपि पुंलिङ्गतया निर्दिष्टानि । शिमीवतः । [शमीति] कर्मनाम । छान्दसम् इत्वम् । कर्मवतः कार्यपर्यवसायिनः । केवलायाः सत्योक्तेः सुलभत्वात् । भामिनः तेजस्विनः लोके सत्यवादा एव जयन्ति "सत्यमेव जयति नानृतम्" इत्यादिश्रुतेः [मु॰ ३. १. ६] । दुर्हृणायून् । ॥ हृणीयतिः क्रोधकर्मा ॥ । क्रोधरहितान् इत्यर्थः । यद्वा लज्जारहितान् न हि सत्यवदनविषये क्रोधलज्जे स्तः । ॥ हृणीङ् लज्जायाम् । कण्ड्वादित्वाद् यक् । अस्माद् उण् प्रत्ययः । अतो लोपे सति वर्णव्यापत्त्या आकारः । मृगय्वादिर्वा द्रष्टव्यः ॥ । आसन्निषून् आसन् आस्ये इष्यमाणान् तस्मात् प्रेर्यमाणान् सर्वदा सत्यविषयसंकल्पवतोपि मुखतः सत्यं वक्तुम् अशक्यम् इत्यभिप्रायेण एवम् उच्यते । ॥ "पद्दन्॰" इत्यादिना आस्यशब्दस्य आसन् आदेशः । इष गतौ इत्यस्मात् इषेः किच्च [उ॰ १. १३] इति [उप्रत्ययः । स च कित्] ॥ । हृत्स्वसः हृदयेषु हृदयेभ्यः अस्यमानान् श्रोतॄणां हृद-

१ Cr शमी॰. P P̈ शिमी॰.

1 S′ ॰भिधानंसे for ॰भिधानस्य. 2 S′ पाः याः for गाः. 3 S′ यजति. 4 S′ नि॰ for शमीति. 5 So S′ and not जयते. 6 So S′.

येषु क्षिप्यमाणान् वा कण्ठाद् उपरि निर्गच्छन्तः शब्दाः संमता लोके हृदयपूर्वकास्तु दुर्लभा इत्यभिप्रायेण हृत्स्वस इत्युक्तम् । ⌛असे-व्येत्ययेन कर्मणि क्विप् "तत्पुरुषे कृति बहुलम्" इति सप्तम्या अ-लुक्⌛ । मयोभून् । मय इति सुखनाम । सुखस्य भावयितॄन् स-त्याभिर्वाग्भिः सुखं सर्वेषां भवति असत्याभिस्तु असुखं भवतीति लोके सुप्रसिद्धम् एतत् । यः पुरुषो महान् एषाम् उक्तविशेषणयुक्तानां गवां भृत्याम् भृतिं भरणम् । ⌛"भृञोऽसंज्ञायाम्" इति क्यप् । तुगा-गमः⌛ । ऋणधत् वर्धयेत् । सत्यवचनम् अभिवृद्धं कुर्यात् । ⌛ऋधु वृद्धौ । अस्मात् लेटि अडागमः⌛ । स जीवात् चिरकालं जीवति सत्याभिधानस्य माहात्म्यात् । ⌛जीवात् । लेटि आडागमः⌛ ॥

सप्तमी ॥

को अस्य वेद प्रथमस्याह्नः क ईं ददर्श क इह प्र वोचत् ।
बृहन्मित्रस्य वरुणस्य धाम कदु ब्रव आहनो वीच्या नॄन् ॥ ७ ॥

कः । अस्य । वेद । प्रथमस्य । अह्नः । कः । ईम् । ददर्श । कः । इह । प्र । वोचत् ।
बृहत् । मित्रस्य । वरुणस्य । धाम । कत् । ऊं इति । ब्रवः । आहनः । वी-च्या । नॄन् ॥ ७ ॥

इदं यम्या वचनम् । [अस्य] प्रथमस्य अह्नः । ⌛कर्मणि ष-ष्ठ्यौ⌛ । प्रथमम् अहः । आवयोः संगमदिवसम् इत्यर्थः । तत् को वेद जानाति । न कोपीत्यर्थः । किं च ईम् इदं कर्म इदानीं वा को ददर्श पश्येत् । न कश्चित् पश्यतीत्यर्थः । तथा इह एतद्विषये कः पु-मान् दृष्टम् अर्थं प्र वोचत् प्रब्रूयात् दृष्टम् अर्थम् अन्यस्मै कथयेत् । सोपि नास्त्येव । ज्ञाता नैव किल । द्रष्टा कथयिता च दूरापास्ताविृ-त्यभिप्रायः । ज्ञानदर्शनप्रवचनानाम् अविषयं कालं संभावयति बृहदि-

1 S′ has a lacuna for six letters in place of °छन्तः शब्दाः 2 S′ has a blank space for twenty or twenty-five letters for °त्याभिर्वाग्भिः सुखं सर्वेषां भवति असत्याभिस्तु असुखं भवतीति लोके. 3 S′ इष्टम्.

त्यादिना। मित्रस्य देवस्य धाम स्थानम्। अहरित्यर्थः। तद् बृहत् प्रभूतम्। तथा वरुणस्य तमोवारकस्य देवस्य धाम रात्र्याख्यम् तच्च बृहत्। अहोरात्रयोर्मध्ये कतमश्चन समयः संभोगाय संपत्स्यत इत्यभिप्रायः। तस्मात् हे आहनः। ⧗आङ्पूर्वात् हन्तेः असुन्⧗। आहन्तः अस्मदभिमतस्य अकरणेन क्लेशकारिन् कत् कथं वीच्याः विविधम् अञ्चन्तः गच्छन्तः संचरन्तो नृन् नराः। ⧗जसः स्थाने शस्⧗। ते सन्तीति कथं ब्रवः ब्रूयाः ब्रवीषि॥

अष्टमी॥

यमस्य मा यम्यं१ काम आगन्त्समाने योनौ सहशेय्याय।
जायेव पत्ये तन्वं रिरिच्यां वि चिद् वृहेव रथ्येव चक्रा॥८॥

यमस्य। मा। यम्यम्। कामः। आ। अगन्। समाने। योनौ। सहऽशेय्याय।
जायाऽइव। पत्ये। तन्वम्। रिरिच्याम्। वि। चित्। वृहेव। रथ्याऽइव। चक्रा॥८॥

इदमपि यमीवचनम्। मा मां [यम्यम्] यमीं यमस्य कामः यमविषयोभिलाषः आगन् आगमत्। ⧗यम्यम् इति। "वा छन्दसि" इति पूर्वरूपत्वाभावे यण् आदेशः। "उदात्तस्वरितयोर्यणः स्वरितोनुदात्तस्य" इति यणः स्वरितत्वम्। आगन्निति। गमेर्लुङि "मन्त्रे घस॰" इति च्लेर्लुक्। "हल्ङ्या॰" इत्यादिना तिलोपे "मो नो धातोः" इति नत्वम्⧗। कामं विशिनष्टि। समाने साधारणे योनौ एकस्मिन् शयने सहशेय्याय सहशयनार्हाय। ⧗शेयं शयनम्। "अचो यत्" इति भावे यत्। "तद् अर्हति" इति यत्⧗। यद्वा शय्याम् अर्हतीति शय्यः तस्मै। ⧗"तद् अर्हति" इति यत्। एकारोपजन-

१ A B C K R D c ३ for १. We with V. २ Cr सहुऽराज्याय, a reading which doubtless arose from the omission of the mâtrâ over शे॰ and then the श being mistaken for रा. ३ Cr बृहेव।.

1 S' हेः for हन्तेः. 2 S' वीच्यः. 3 S' आगआगन्निति.

श्छान्दसः ॥ । तदर्थं तन्वम् तनूं मामकीनां रिरिच्याम् पृथक् कुर्याम् । तदधीनां कुर्याम् इत्यर्थः । तत्र दृष्टान्तः जायेव पत्ये [इति] । यथा स्वकीयाय भर्त्रे जाया पत्नी स्वकीयां तनुं पत्यधीनां करोति एवम् इत्यर्थः । तस्मिन् यथा विस्रम्भेण कामोपभोगः एवं करोमीत्यर्थः । अनन्तरं वि वृहेव आवां संश्लेषं करवाव । इतरेतरयोः संश्लेषो विवर्हो । तत्रापि दृष्टान्तोभिधीयते । रथ्येव चक्रा रथ्यया रथयोग्यया पदव्या सह [चक्रा] चक्राणि यथा वृहन्ति तद्वत् । ॥ रथ्येति । "तद् वहति रथयुगप्रासङ्गम्" इति यत् ॥ । अथ वा रथ्येव रथाधाराणि चक्राणि अक्षेण सह विवर्हो कुर्वन्ति तद्वद् इति व्याख्येयम् ॥

नवमी ॥

न तिष्ठन्ति न नि मिषन्त्येते देवानां स्पश इह ये चरन्ति ।
अन्येन मदाहनो याहि तूयं तेन वि वृह रथ्येव चक्रा ॥ ९ ॥

न । तिष्ठन्ति । न । नि । मिषन्ति । एते । देवानाम् । स्पशः । इह । ये । चरन्ति ।
अन्येन । मत् । आहनः । याहि । तूयम् । तेन । वि । वृह । रथ्याऽइव । चक्रा ॥ ९ ॥

इह अस्मिन् लोके ये देवानां स्पशः चराः चरन्ति भ्रमन्ति तेषां मध्ये एके केचनापि न तिष्ठन्ति एकत्र स्थितिं न कुर्वन्ति । तथा न नि मिषन्ति । पक्ष्मसंकोचनं निमेषः । तदपि न कुर्वन्ति । न निद्रान्तीत्यर्थः । सर्वदैवं स्पशा जागरूका वर्तन्त इत्यर्थः । ॥ स्पश इति । जसः सुः । किंवा द्रष्टव्यः ॥ । यत एवम् अतः [हे आहनः] मत् मत्तः अन्येन सह । ॥ "एकवचनस्य च" इति पञ्चम्या अत् आदेशः ॥ । तेन सह । रमस्वेति शेषः । तदर्थं तूयम् तूर्णं याहि

१ P̊ तूयन् । २ Cr वृहृ । P वृह । We with P̊.

1 S' तदनां. 2 S' पत्न्यधानं. 3 S' om. संश्लेषो. 4 S' साह. 5 S' °देव°. 6 S' has a lacuna for six letters, after which it reads सः सुः.

गच्छ । तेन सह वि वृह संश्लेषं कुरु । रथ्येव चक्रेति दृष्टान्तवचनं व्याख्यातम् ॥

दशमी ॥

रात्रीभिरस्मा अहभिर्दशस्येत् सूर्यस्य चक्षुर्मुहुरुन्मिमीयात् ।

दिवा पृथिव्या मिथुना सबन्धू यमीर्यमस्य विवृहादजामि ॥ १० ॥ (१)

रात्रीभिः । अस्मै । अहऽभिः । दशस्येत् । सूर्यस्य । चक्षुः । मुहुः । उत् । मिमीयात् ।

दिवा । पृथिव्या । मिथुना । सबन्धू इति सऽबन्धू । यमीः । यमस्य । विवृहात् । अजामि ॥ १० ॥ (१)

इदं यमीवचनम् । अस्मै यमाय रात्रीभिः तथा अहभिः अहोभिः । रात्रिषु अहःसु चेत्यर्थः । सर्वदा दशस्येत् । ॥ दशस्यतिर्दानकर्मा ॥ । प्रयच्छतु । यजमानो हविरिति शेषः । तथा सूर्यस्य देवस्य चक्षुः प्रकाशकं तेजः मुहुः अन्वहम् उन्मिमीयात् ऊर्ध्वं गच्छेत् । अस्मा अर्थायेति शेषः । सूर्योदयोपि अस्य भोगायास्त्वित्यभिप्रायः । ॥ डुमिञ् प्रक्षेपणे । व्यत्ययेन श्नुः दीर्घश्च ॥ । किं च दिवा पृथिव्या च दिवा सह पृथिवी पृथिव्या सह द्यौश्च मिथुना मिथुने परस्परं मिथुने अविश्लिष्टे सबन्धू समानबन्धने यथा एकमनस्के एवं यमीः यमी । ॥ सोः सुः ॥ । यमस्य अजामिः अबन्धुः स्वसृरूपबन्धुत्वरहिता सती वि वृहात् विवृहणं कुर्यात् इति परोक्षत्वेन आत्मनो व्यपदेशः ॥

इति अष्टादशकाण्डे प्रथमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"आ घा ता" इति द्वितीयं सूक्तम् ॥

तत्र प्रथमा ॥

आ घा ता गच्छानुत्तरा युगानि यत्र जामयः कृणवन्नजामि ।

१ Cr विभृयात् । changed to विवृहात् ।.

उप॑ बर्बृहि वृष॒भाय॑ बा॒हुम॒न्यमि॑च्छस्व सुभगे॒ पतिं॒ मत् ॥ ११ ॥

आ । घ॒ । ता । ग॒च्छा॒न् । उत्ऽत॑रा । यु॒गानि॑ । यत्र॑ । जा॒मय॑ः । कृ॒णव॑न् । अजा॑मि ।

उप॑ । ब॒र्बृ॒हि॒ । वृ॒ष॒भाय॑ । बा॒हुम् । अ॒न्यम् । इ॒च्छ॒स्व॒ । सु॒ऽभ॒गे॒ । पति॑म् । मत् ॥ ११ ॥

इदं यमवाक्यम् । घ इति पादपूरणः । ता तानि उत्तरा उत्तराणि युगानि अहोरात्रयोर्युगलानि । आगामिनो दिवसा इत्यर्थः । आ गच्छान् आगच्छेयुः । ननु दिनानि आगच्छन्त्येव किमिति आशास्यत इत्याशङ्कायाम् उत्तराणि दिवसानि विशिनष्टि । यत्र येषु आगामिषु दिवसेषु जामयः बन्धवः स्वसृभूताः अजामि अबन्धुत्वं भार्यात्वं कृणवन् कुर्युः । ⌛ कृवि हिंसाकरणयोश्च । "धिन्विकृण्व्योर च" इति उप्रत्ययः ⌛ । यस्माद् एवं तस्मात् हे यमि त्वं वृषभाय सेक्त्रे संभोगं कुर्वते अन्यस्मै बाहुम् स्वीयं भुजम् उप बर्बृहि अतिवृद्धं कुरु । ⌛ वृहेर्यङ्लुगन्तात् लोटि "सेर्ह्यपिच्च" इति हिः । तस्य ङित्वाद् गुणाभावः । धातोरन्त्यलोपश्छान्दसः ⌛ । तदर्थम् हे सुभगे कामिनि मत् मत्तः । ⌛ "एकवचनस्य च" इति पञ्चम्या अत् आदेशः ⌛ । अन्यं पतिम् इच्छस्व[1] कामयस्व[2] ॥

द्वितीया ॥

किं भ्राता॑सद् यद॑ना॒थं भवा॑ति॒ किमु॒ स्वसा॒ यन्निर्ऋ॑तिर्नि॒गच्छा॑त् ।

काम॑मूता ब॒ह्वे॒३॒॑तद् र॑पामि त॒न्वा॑ मे त॒न्वं॑१॒ सं पि॑पृग्धि ॥ १२ ॥

किम् । भ्राता॑ । अ॒स॒त् । यत् । अ॒ना॒थम् । भवा॑ति । किम् । ऊं॒ इति॑ । स्वसा॑ । यत् । निः॒ऽऋ॑तिः । नि॒ऽगच्छा॑त् ।

काम॑ऽमूता । ब॒हु । ए॒तत् । र॒पा॒मि॒ । त॒न्वा॑ । मे॒ । त॒न्व॑म् । सम् । पि॒पृ॒ग्धि ॥ १२ ॥

---

१ AB ३ for १. We with K^m D^c. २ P °भूता ।. We with P^2 C^p.

1 S' इच्छ. 2 S' कामय.

[इदं यमीवचनम् ।] स किं भ्राता असत् भ्राता भवेत् न भवत्येव । स भ्राता क एवं निन्द्यत इति तम् आह । यत् यदि भ्रातरि विद्यमाने स्वसा अनाथं नाथरहितम् अपेक्षितकामशून्यं भवाति भवेत् । स किं भ्रातासद् इति पूर्वत्रान्वयः । एवं भ्रातरं निन्दित्वा स्वसारं निन्दति । सा किमु स्वसा असत् स्वसा भवेत् न भवत्येव । कैवं निन्द्यत इति तां विशिनष्टि । यत् यदि स्वसृभूतायां विद्यमानायां भ्रातरं निर्ऋतिः दुःखं निगच्छात् प्राप्नुयात् । सा किमु स्वसेति संवन्धः । यतोहं सनाथा अतः काममूता कामेन मूर्छिता वहुविधकामोपेता वहु अधिकम् एतत् इदानीम् एतेन कारणेन वां रपामि प्रलापं करोमि । ॥ वह्वेतत् इत्यत्र संहितायां "स्वरितो वानुदात्ते पदादौ" इति उदात्तयणः परस्यानुदात्तस्य स्वरितत्वम् ॥ । अतो मम प्रलापस्य सार्थकत्वाय मे मम तन्वा शरीरेण सह हे भ्रातः [तन्वम्] तनूं तावकं शरीरं सं पिपृग्धि संपर्चय । ॥ पृची संपर्के । व्यत्ययेन श्नुः । "वहुलं छन्दसि" इति अभ्यासस्य इत्वम् ॥ ।

तृतीया ॥

न ते॒ ना॒थं य॒म्यत्रा॒हम॑स्मि॒ न ते॑ त॒नूं त॒न्वा॒३॒॑ सं प॑पृच्याम् ।
अ॒न्येन॒ मत् प्र॒मुदः॑ कल्पयस्व॒ न ते॒ भ्राता॑ सुभगे वष्ट्येतत् ॥ १३ ॥

न । ते॒ । ना॒थम् । य॒मि॒ । अत्र॑ । अ॒हम् । अ॒स्मि॒ । न । ते॒ । त॒नूम् । त॒न्वा॒ । सम् । प॒पृ॒च्या॒म् ।
अ॒न्येन॑ । मत् । प्र॒ऽमुदः॑ । क॒ल्प॒य॒स्व॒ । न । ते॒ । भ्राता॑ । सु॒ऽभ॒गे॒ । व॒ष्टि॒ । ए॒तत् ॥ १३ ॥

इदं यमवाक्यम् । हे यमि अत्र अस्मिन् विषये ते तव अहं नाथम् अभिमतार्थसंपादको भ्राता नास्मि न भवामि । किं च ते तव तन्वा शरीरेण सह नूनम् निश्चयं [न] सं पपृच्याम् संपर्कं न करोमि । त-

१ Cp यमिं ।.

1 S′ एव. 2 S′ ए भ्रातरं. 3 S′ निन्दिति. 4 S′ om. from असत् to निन्द्य°. 5 S′ ता. 6 S′ उदात्तेणः. 7 Sāyaṇa's text in S′ has नूनं for our तनूम्.

स्मात् [मत्] मत्तः अन्येन पुरुषान्तरेण सह प्रमुदः प्रमोदान् संभोगज-नितान् कल्पयस्व साधय। ते तव भ्राता अयं जनः हे सुभगे संभोगा-र्थिनि एतत् जायापत्यलक्षणं कर्म न वष्टि न कामयते ॥

चतुर्थी ॥

न वा उ ते तनूं तन्वा३ सं पपृच्यां पापमाहुर्यः स्वसारं निगच्छात्।
असंयदेतन्मनसो हृदो मे भ्राता स्वसुः शयने यच्छयीय ॥ १४ ॥

न। वै। ऊं इति। ते। तनूम्। तन्वा। सम्। पपृच्याम्। पापम्। आ-हुः। यः। स्वसारम्। निऽगच्छात्।
असम्ऽयत्। एतत्। मनसः। हृदः। मे। भ्राता। स्वसुः। शयने। यत्। शयीय ॥ १४ ॥

इदमपि यमवाक्यम्। पूर्वमन्त्रोक्तमेव निषेधम् अत्यन्तपापतया पुन-र्द्रढयति। हे यमि ते [तव] तन्वा सह तनूम् मदीयां न वै सं पपृ-च्याम् नैव संपर्चयामि। संपर्काभावे हेतुम् आह। स्वसारम् भगिनीं निगच्छात् भ्राता संभोगं कुर्यात् इति यत् एतत् पापं निषिद्धम् आहुः ब्रुवते धर्मरहस्यविदः। न केवलं पारलौकिकं पापमेव अपि तु दृष्टबा-धाप्यस्तीत्याह। एतत् वक्ष्यमाणं कर्म [मे मम] मनसः हृदः हृदयाच्च अथवा मनसा हृदयेन च सह असुम् प्राणम्। अपहरेत् इति शेषः। एतच्छब्दार्थम् आह। भ्राता सन् स्वसुर्भगिन्याः शयने। शय्यते अत्रेति शयनम्। एकस्यां शय्यायां शयीय शयनं कुर्याम् इति यद् एतद् इति पूर्वत्रान्वयः ॥

पञ्चमी ॥

वतो वतासि यम नैव ते मनो हृदयं चाविदाम।

---

१ C K̈ R असंयदे°. We with B V Dc. २ So A B K̈ R C V Dc Cr. ३ P P̈ असम्ऽ-यत्।. Cr असम्ऽयत्। changed to असम् यत्। meant to be असम्। यत्।. Sāyaṇa: असुम् and यत्, with which he supplies हरेत् &c. But असंयत् is a better reading as its opposite, संयत्, means meeting, including perhaps a meeting of the sexes, so that असंयत् should mean bad or improper sexual intercourse which suits well here.

1 The text in S', however, reads यः स्वसारं निगच्छात् and not यत्स्वसारं निगच्छात्.

अन्या किल त्वां कक्ष्येव युक्तं परि ष्वजातै लिबुजेव वृक्षम् ॥ १५ ॥

वतः । वत । असि । यम । न । एव । ते । मनः । हृदयम् । च । अविदाम । अन्या । किल । त्वाम् । कक्ष्याऽइव । युक्तम् । परि । स्वजातै । लिबुजाऽइव । वृक्षम् ॥ १५ ॥

इदं यमीवाक्यम् । हे यम त्वं बतोसि बलाद् अतीतो भवसि दुर्बलो जातोसि[1] बत । खेदानुकम्पयोर्वतशब्दः अत्र खेदे वर्तते । यमस्य पराधीनतया दौर्बल्यं यम्याः खेदाय संपद्यते । स्वाभिमतकार्यस्य तत्रासंभवात् खेदश्च [। नैव ते मनः तव मनो मयि नास्त्येव । मयि उदासीनो भवसीत्यर्थः] । किं च तव हृदयम् अविदाम ज्ञातवन्तः स्मः[3] । बहुवचनं पूजार्थम् । हृदयस्य स्वाधीनताया अभावात् खेदेनेदम् उच्यते । हृदयपरिज्ञानप्रकारं प्रकटयति अन्या किलेति । अन्या मत्तः अपरा कामिनी त्वां परि ष्वजातै परिष्वङ्गं कृतवती तस्मात् माम् अवमन्यसे । अत एव च पराधीनत्वाद् दुर्बलश्च भवसीत्यर्थः । अत्र दृष्टान्तद्वयम् । कक्ष्येवेति[4] एकः । अश्वस्य कक्षप्रदेशस्था[5] रज्जुः कक्ष्या । सा यथा युक्तम् स्वसंबद्धम् अश्वं परिष्वजति श्लिष्टा भवति तद्वत् । दुर्दान्तोप्यश्वः कक्ष्यया संबद्धो यथा स्वाच्छन्द्येन वर्तितुं न शक्नोति तद्वदिति । लिबुजेव वृक्षम् इति द्वितीयो दृष्टान्तः । लिबुजा व्रततिर्भवति [नि० ६. २८] इति निरुक्तम् । [सा यथा गाढं][6] वृक्षम् आदित आरभ्य अग्रम् आलिङ्गति तद्वत् त्वाम् अन्या सर्वात्मना स्वाधीनं चकार । एकदेशसंश्लेषस्य सर्वाङ्गसंश्लेषस्य च क्रमेण दृष्टान्तद्वयम् । ❋ अत्र वतो बलाद् अतीतो भवति दुर्बलो बतासि [नि० ६. २८] इत्यादि निरुक्तम् अनुसंधेयम्[7] ❋ ॥

षष्ठी ॥

अन्यमू[1] षु यम्यन्य उ त्वां परि ष्वजातै लिबुजेव वृक्षम् ।

---

१ ABCKRVDc अन्य ऊषु. K अन्य उषु. We with P. २ K inserts त्वं after षु.

---

1 S′ यम°. 2 S′ omits °सि. 3 S′ omits the visarga in स्मः. 4 S′ कक्ष्येवमिति. 5 S′ °देशयन्तू for °देशस्था. 6 S′ has a lacuna here for eight or nine letters. 7 S′ अनुसंबंधेयम्.

तस्य॑ वा॒ त्वं मन॑ इ॒च्छा स वा॒ तवाधा॑ कृणुष्व सं॒विदं॑ सुभ॑द्राम् ॥ १६ ॥

अ॒न्यम॑ । ऊं॒ इति॑ । सु । य॒मि॒ । अ॒न्यः । ऊं॒ इति॑ । त्वाम् । परि॑ । स्व॒जा॒ते॒ । लिबु॑जाऽइव । वृ॒क्षम् ।

तस्य॑ । वा॒ । त्वम् । मन॑ः । इ॒च्छ । सः । वा॒ । तव॑ । अध॑ । कृ॒णु॒ष्व॒ । स॒म्ऽवि॒दम् । सु॒ऽभद्रा॒म् ॥ १६ ॥

इदं यमवाक्यम् । हे यमि त्वम् अन्यमू षु । उशब्दः एवार्थे । अन्यमेव सुष्ठु परि ष्वजातै अन्य उ त्वां त्वामपि अन्यः परि ष्वजातै । एवं परस्परं कुरुतम् इत्यर्थः । तत्र दृष्टान्तः । लिबुजेव वृक्षम् । गतम् एतत् । संश्लेषस्य उभयव्यापारजत्वाद् व्यतिहारेणाभिधानम् । परस्परसंश्लेषः समानमनस्कत्वम् अन्तरेण न घटत इत्यभिप्रेत्य आह तस्य [वा] त्वम् इति । हे यमि तस्य वा मनस्त्वम् इच्छ । वाशब्दश्चार्थे । तस्य मनसे[3] यद् रोचते तदेव त्वम् अनुसरेत्यभिप्रायः । स वा तव । मन इच्छत्विति शेषः । तव मनस आनुकूल्यं भजताम् । अध अथ परस्परानुकूल्यानन्तरं सुभद्राम् अत्यन्तकल्याणां संविदम् संवित्तिं सुखानुभवं तेन सह कृणुष्व कुरु ॥

सप्तमी ॥

त्रीणि॒ च्छन्दां॑सि क॒वयो॒ वि ये॑तिरे पु॑रु॒रूपं॑ दर्श॒तं वि॒श्वच॑क्षणम् ।
आपो॒ वाता॒ ओष॑धय॒स्तान्येक॑स्मि॒न् भुव॑न॒ आर्पि॑तानि ॥ १७ ॥

त्रीणि॑ । छन्दां॑सि । क॒वय॑ः । वि । ये॒ति॒रे॒ । पु॒रु॒ऽरू॒पम॑ । द॒र्श॒तम् । वि॒श्वऽच॑क्षणम् । आप॑ः । वाता॑ः । ओष॑धयः । तानि॑ । एक॑स्मिन् । भुव॑ने । आर्पि॑तानि ॥ १७ ॥

कवयः क्रान्तप्रज्ञा ज्ञानिनः पूर्वे महर्षयः देवा वा त्रीणि च्छन्दांसि । अत्र छादनाच्छन्दांसीति व्युत्पत्त्या छन्दःशब्देन वक्ष्यमाणा अवादयस्त्रयो

---

१ P अन्यः ।. P̈ अन्यम् ।. Cp अ॒न्यः ।. २ V Dc पु॒रु॒रूपं॑ दर्श॒तं वि॒श्वच॑क्षणम्. B पु॒रु॒रूपं॑ द॒र्श॒तं वि॒श्वच॑र्पणम्. C पु॒रु॒रूपं॑ दर्श॒तं वि॒श्वच॑क्षणम्. K̈ पु॒रु॒रूपं॑ दर्श॒तं वि॒श्वच॑क्षणम्. We with R. ३ Cp पु॒रु॒ऽरू॒पम् ।.

---

1 S′ कुरु इत्यर्थः. 2 S′ omits °मन°. 3 S′ मनसा. 4 S′ has वित्तिं for संवित्तिं.

गृह्यन्ते । तानि वि येतिरे यत्नं कृतवन्तः । जंगन्निर्वाहायेति शेषः । तेषु एकैकं विशिनष्टि । तेषु मध्ये आपः अप्तत्त्वं पुरुरूपम् नानारूपम् अव्विकारत्वात् सर्वेषां रूपाणाम् । दर्शतम् दर्शनीयं स्पृहणीयत्वेन प्रियदर्शनम् विश्वचक्षणम् विश्वस्य द्रंष्टृ । एवं वाताः वायुतत्त्वमपि प्राणात्मना पुरुरूपं भवति दर्शनीयं च भवति । सूत्रात्मतया विश्वद्रष्टृपि । एवम् ओषध्यात्मकमपीति द्रष्टव्यम् । यद्वा समुदायाभिप्रायेण एकवचनम् । तद् अवादित्रयं पुरुरूपत्वादिधर्मकम् इत्यर्थः । त्रीणि च्छन्दांसीति उक्तम् । कानि तानि त्रीणीति तत्राह आपो वाता ओषधय इति । अवादीनां भुवनाच्छादकत्वं प्रसिद्धम् एव । तेषां भुवनैकप्रयोजकताम् आह तानीति । भवन्ति अत्र प्राणिनः अप्राणिनश्चेति भुवनं भूलोकः । तत्र तन्निर्वाहार्थम् आर्पितानि स्थापितानि सृष्ट्यादौ ॥

अष्टमी ॥

वृषा वृष्णे दुदुहे दोहसा दिवः पयांसि यह्वो अदितेरदाभ्यः ।
विश्वं स वेद वरुणो यथा धिया स यज्ञियो यजति यज्ञियाँ ऋतून् ॥ १८ ॥

वृषा । वृष्णे । दुदुहे । दोहसा । दिवः । पयांसि । यह्वः । अदितेः । अदाभ्यः । विश्वम् । सः । वेद । वरुणः । यथा । धिया । सः । यज्ञियः । यजति । यज्ञियान् । ऋतून् ॥ १८ ॥

वृषा कामानाम् अपां च वर्षिता अग्निः वृष्णे आज्यपयआदेर्वर्षित्रे प्रयच्छते यजमानाय तद्भोगार्थं दोहसा दोहनसाधनेन यज्ञादिना दिवः सकाशात् पयांसि उदकानि दुदुहे वर्षितवान् । कीदृशो वृषा । यह्वः महन्नामैतत् । महान् । अथ द्यौर्विशेष्यते । अदितेः अखण्डनीयायाः । न हि द्यौः केनचित् खण्ड्यते । अदाभ्य इति वृष्णो विशेषणम् । कैरपि रक्षःप्रभृतिभिः अहिंसितः । स तादृशोग्निः विश्वम् सर्वं धिया प्रज्ञानेन वेद जानाति साक्षात्करोति । तत्र दृष्टान्तः । वरुणो देवो यथा धिया वेत्ति तद्वत् । स च यज्ञियः यज्ञार्होग्निः । X "यज्ञार्वि-

१ P P² वृष्ण्ये । We with Cr and the Saṁhitā which is based on A B C K R.

1 S' जगंतिनिर्वा°. 2 S' द्रष्टारम्. 3 S' दृष्ट्यादौ. 4 S' °र्पित.

ग्म्याम्०" इति घः ॥ । यज्ञियान् यज्ञार्हान् यष्टव्यान् ऋतून् अभिगन्तॄन् यद्वा यज्ञियान् यज्ञियेषु ऋतुषु कालेषु तत्तद्विहितकाले यष्टव्यान् देवान् यजतीति व्याख्येयम् ॥

नवमी ॥

रपद् गन्धर्वीरप्या च योषणा नदस्य नादे परि पातु नो मनः ।
इष्टस्य मध्ये अदितिर्नि धातु नो भ्राता नो ज्येष्ठः प्रथमो वि वोचति ॥१९॥

रपत् । गन्धर्वीः । अप्या । च । योषणा । नदस्य । नादे । परि । पातु । नः । मनः ।
इष्टस्य । मध्ये । अदितिः । नि । धातु । नः । भ्राता । नः । ज्येष्ठः । प्रथमः । वि । वोचति ॥ १९ ॥

गन्धर्वीः गन्धर्वस्य उदकधारकस्य भरतस्य आदित्य[स्य स्वभूता भारती अप्या योषणा च अप्संबन्धिनी अप्स्थायिनी युवतिः सरस्वती च रपत् रपतु स्पष्टं वक्तु मद्द्वारा अग्निं स्तौतु । नदस्य नादे स्तोतुर्मम स्तोत्ररूपे नादे कर्तव्ये ध्वनौ नो मनः मम मनः परि पातु] परितो रक्षतु । भारती सरस्वती चेति शेषः । अनन्तरम् इष्टस्य फलस्य यागस्य वा मध्ये नः अस्मान् अदितिः देवमाता देवी नि धातु स्थापयतु इष्टं योजयतु । भ्राता भरणकर्ता भ्रातृवत् हितकारी ज्येष्ठः गुणैः प्रशस्यः प्रथमोग्निः । ॥ प्रथम इति मुख्यनाम । प्रतमो भवति [नि० २. २२] इति निरुक्तम् ॥ । वि वोचति विवक्तु[1] साधु यष्टा [अयम् इति] मयि ब्रवीत्वित्यर्थः । ॥ वि वोचति । "लिङ्याशिष्यङ्" इति विहितोऽङ् प्रत्ययो व्यत्ययेनात्र न प्राप्तः[2] । "वच उम्" इति अङ्प्रत्ययनिबन्धन उमागमः ॥ ॥

दशमी ॥

सो चिन्नु भद्रा क्षुमती यशस्वत्युषा उवास मनवे स्वर्वती ।

1 S' विवक्तुं. 2 So S'. Should we read लिङ्याशिष्यङ् इति अङ् प्रत्ययः । इतश्चेति विहित इकारलोपो व्यत्ययेनात्र न प्राप्तः ?

यदीमुशन्तमुशतामनु क्रतुमग्निं होतारं विदथाय जीजनन् ॥ २० ॥ (२)

सो इति । चित् । नु । भद्रा । क्षुऽमती । यशस्वती । उषाः । उवास । मनवे । स्वःऽवती ।

यत् । ईम् । उशन्तम् । उशताम् । अनु । क्रतुम् । अग्निम् । होतारम् । विदथाय । जीजनन् ॥ २० ॥ (२)

सो चित् सैव खलु भद्रा भन्दनीया कल्याणी क्षुमती मन्त्ररूपशब्दवती । प्रातरनुवाकादौ बहुभिरुषस्यसूक्तैः शस्यमानत्वात् । अथ वा तस्मिन् काले पक्ष्यादीनां प्रबुद्धानां शब्ददर्शनात् क्षुमती । यशस्वती । यश इति अन्ननाम । अन्नवती मनुष्योपभोगार्थेन अन्नेन हविर्लक्षणेन वा तद्वती । तथा स्वर्वती स्वः आदित्यः । तद्वती । तदविनाभावात् । ⌛"छन्दसीवनिपौ॰" इति मतुपो वत्वम् ⌛ । एवंरूपा उषाः मनवे मनुष्याय । ⌛ जातावेकवचनम् ⌛ । मनुष्याणां व्यवहाराय यजमानाय वा तस्याग्निहोत्राद्यर्थाय उवास प्रादुरभूत् । तमो निराचकारेत्यर्थः[2] । यत् यदा ईम् एनम् उशन्तम् कामयमानं[3] होतारम् देवानाम् आह्वातारं होमनिष्पादकं वा अग्निम् उशताम् यज्ञार्थं कामयमानानां यजमानानां तेषां विदथाय यज्ञाय देवानां हविःप्रापणाय अनु क्रतुम् तत्रतत्र क्रतौ तत्तत्क्रत्वर्थं जीजनन् अजीजनन् उदपादयन् अध्वर्यवः ॥

[इति] अष्टादशकाण्डे प्रथमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

अथ तृतीयं सूक्तम् ॥

तत्र प्रथमा ॥

अध त्यं द्रप्सं विभ्वं विचक्षणं विराभरदिषिरः श्येनो अध्वरे ।
यदी विशो वृणते दस्ममार्या अग्निं होतारमध धीरजायत ॥ २१ ॥

---

१ P² जीजनत् ।. Cr जीवंनम् ।. २ P² omits the avagraha. We with P Cr. ३ Cr उशताम् ।.

---

1 So S'. We should have मादुपधायाश्च &c. instead of छन्दसी &c. 2 S' inserts अनुष्ठानाय उवास प्रादुरभूत् तमोनिराचकार after this. 3 S' कामयमानानां भ्राजन्तं दीप्यमानं.

अधं । त्यम् । द्रप्सम् । विऽभ्वम् । विऽचक्षणम् । विः । आ । अभरत् ।
इषिरः । श्येनः । अध्वरे ।
यदि । विशः । वृणते । दस्मम् । आर्याः । अग्निम् । होतारम् । अध । धीः ।
अजायत ॥ २१ ॥

अध अथ अनन्तरं त्यम् तम् । "तृतीयस्याम् इतो दिवि सोम आसीत्" [तै० ब्रा० ३.२.१.१] इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धम् । द्रप्सम् देवैर्मनुष्यैश्च भक्षणीयं सोमम् । कीदृशम् । विभ्वम् महन्नामैतत् । महान्तं विचक्षणम् विद्रष्टारम् एवंलक्षणं सोमम् इषिरः प्रकृष्टगमनः एषणां प्राप्तः अग्न्यादिदेवैः प्रार्थितो वा श्येनः शंसनीयगतिः सौपर्णो विः पक्षी अध्वरे यज्ञे निमित्तभूते सति आभरत् आहरत् आहृतवान् । गायत्री सुपर्णरूपं धृत्वा द्युलोकात् सोमम् आहरद् इत्येतद् आख्यानम् "तृतीयस्याम् इतो दिवि सोम आसीत् । तं गायत्र्याहरत् । तस्य पर्णम् अच्छिद्यत" [तै० ब्रा० ३.२.१.१] "कद्रूश्च वै सुपर्णी चास्पर्धेताम्" [तै० सं० ६.१.६.१] इत्यादिश्रुतिषु प्रसिद्धम् । एवम् आहृते सोमे यदि यदा आर्याः सर्वैरभिगन्तव्या विशः प्रजाः यजमाना दस्मम् दर्शनीयम् अग्निं होतारम् होमनिष्पादकम् । ⌛ जुहोतेर्होतेत्यौर्णवाभः इति निरुक्तम् [नि० ७.१५] ⌛ । होतृत्वेन वृणते वरणं कुर्वन्ति पुरस्कुर्वन्ति अध [अथ] अनन्तरं सोमस्य अग्नेश्च सिद्धत्वाद् धीः । कर्मनामैतत् । अग्निष्टोमादिलक्षणं कर्म अजायत जायते निर्वृत्ता भवति । अग्निम् अन्तरेण कस्यचिदपि कर्मणः असिद्धेः यदी विशो वृणते अध धीरजायतेति अग्नेर्होतृत्वोपयोगित्वेन स्तुतिः ॥

द्वितीया ॥

सदासि रण्वो यवसेव पुष्यते होत्राभिरग्ने मनुषः स्वध्वरः ।
विप्रस्य वा यच्छशमान उक्थ्यो वाजं ससवाँ उपयासि भूरिभिः ॥२२॥

१ B V उपयासि. Dc उपयासि corrected to उपयासि. We with A C K R.

1 S′ has here a blank for about five letters. 2 S′ एषणां. 3 S′ तृतीयं यस्या°.
4 S′ °अन्तरेणास्य° for अन्तरेण कस्य°. 5 S′ अग्नेराहत्योप° for अग्नेर्होतृत्वोप°.

सदा । असि । रण्वः । यवसाऽइव । पुष्यते । होत्राभिः । अग्ने । मनुषः । सुऽअध्वरः ।

विप्रस्य । वा । यत् । शशमानः । उक्थ्यः । वाजम् । ससऽवान् । उपऽयासि । भूरिऽभिः ॥ २२ ॥

हे अग्ने स्वध्वरः शोभनयागः सुष्ठु यागस्य निर्वर्तकस्त्वं [मनुषः मनुष्यस्य स्वभूताभिः] होत्राभिः होमसाधनाभिः आज्यादिभिः पुष्यते पोषयित्रे यजमानाय तदर्थं सदा सर्वदा रण्वः रमणीयः दर्शनीयोसि । तत्र दृष्टान्तः । यवसेव यवसा हरिततृणादिना गवादिरिव । स यथा पुष्यते स्वामिने रमणीयो भवति तद्वत् । [यत्] यस्त्वं शशमानः शंसन् यजमानं प्रशंसन् उक्थ्यः स्तोतव्यश्च सन् विप्रस्य मेधाविनो यजमानस्य वाजम् अन्नं हविर्लक्षणं ससवान् संभजमानः भूरिभिः बहुभिः कामैः सहितस्त्वं बहुभिर्देवैः सहितो वा उपयासि उपगच्छसि । यत एवं करिष्यसि अतस्त्वं यजमानस्य सदा रण्वोसीति संबन्धः ॥

तृतीया ॥

उदीरय पितरा जार आ भगमियक्षति हर्यतो हृत्त इष्यति ।

विवक्ति वह्निः स्वपस्यते मखस्तविष्यते असुरो वेपते मती ॥ २३ ॥

उत् । ईरय । पितरा । जारः । आ । भगम् । इयक्षति । हर्यतः । हृत्तः । इष्यति ।

विवक्ति । वह्निः । सुऽअपस्यते । मखः । तविष्यते । असुरः । वेपते । मती ॥२३॥

हे अग्ने त्वं पितरा पितरौ मातापितरौ । "पिता मात्रा" इत्येकशेषः । अत्र द्यावापृथिव्यौ गृह्येते । "द्यौः पितः पृथिवि मातः" [तै॰ब्रा॰२.७.१६.५] "द्यौः पिता पृथिवी माता" [तै॰ब्रा॰३.७.५.४] इत्यादिश्रुतिषु तथा श्रवणात् । तौ उदीरय उद्गमय यज्ञं प्रति प्रेरय । यद्वा तावकं तेजः पितरौ प्रति उदीरय उद्गमय । अत्यन्तं प्रज्वलितो भवेत्यर्थः । तत्र दृष्टान्तः जार आ भगम् । जारः आदित्यः रात्रे-

१ PP उपऽयासि ।. Cp उप । यासि ।.

जरयिता । ⌛जार इव भगम् आदित्योत्र जार उच्यते रात्रेर्जरयितेति यास्कः [नि॰ ३. १६]⌛ । आ इति इवार्थे । जार इव आदित्य इव । स यथा भगम् भजनीयं स्वप्रकाशं द्यावापृथिव्यौ प्रति प्रेरयति तद्वत् । लौकिको जारो भगम् योनिमिव इत्ययं दृष्टान्तस्तु स्पष्टं प्रतीयत एव । अथ वा जरा स्तुतिः । तत्कृत्वेन तत्संबन्धी जारः स्तोता । स च भगम् भजनीयं त्वाम् आ । ह्वयति इत्यध्याहारः । अत उदीरयेति संबन्धः ॥ अथ परोक्षम् आह । इयक्षति यष्टुम् इच्छति यान् देवान् यजमानः । ⌛यजतेः सन् । अभ्यासस्य छान्दसं संप्रसारणम्⌛ । तान् हर्यतः कमनीयः स्पृहणीयोग्निः हृत्तः हृदयात् हृदयेनैव इष्यति इच्छति । स्वयं कर्तुम् इति शेषः ॥ किं च वह्निः हविषां वोढाग्निः मखः मखसाधनो मंहनीयो वा स्वपस्यते शोभनकर्म कर्तुम् इच्छते । ⌛"सुप आत्मनः क्यच्" । "नः क्ये" इति नियमात् पदसंज्ञाया अभावाद् रुत्वाभावः⌛ । यजमानाय विवक्ति ब्रवीति । अभिलषितं तवेष्टं दास्यामीति भाषत इत्यर्थः । तथा तविष्यते । ⌛तविषिर्वृद्ध्यर्थः⌛ । वर्धिष्यते यजमानाय असुरः बलवान् अग्निः मती मत्या कर्मणा यागेन निमित्तेन वेपते कम्पते चलति आगच्छति ॥

चतुर्थी ॥

यस्ते अग्ने सुमतिं मर्तो अख्यत् सहसः सूनो अति स प्र शृण्वे ।
इषं दधानो वहमानो अश्वैरा स द्युमाँ अमवान् भूषति द्यून् ॥ २४ ॥

यः । ते । अग्ने । सुऽमतिम् । मर्तः । अख्यत् । सहसः । सूनो इति । अति । सः । प्र । शृण्वे ।
इषम् । दधानः । वहमानः । अश्वैः । आ । सः । द्युऽमान् । अमऽवान् । भूषति । द्यून् ॥ २४ ॥

१ B V Dc अमवान्भूर्षति. We with A C K̄ R. २ P अक्षत् ।. We with P̄ Cp. ३ Cp भूपति ।.

1 S′ त्वान्. 2 So S′. Is स्वयं a mistake for स्वकीयान् ?

हे अग्ने ते तव सुमतिम् शोभनां बुद्धिम् अनुग्रहलक्षणां यो मर्तः मरणधर्मा मनुष्यो यजमानः अख्यत् कथयति परस्मै । स्वयं प्राप्तो भवतीत्यर्थः । हे सहसः सूनो बलस्य पुत्र बलेन मथ्यमानो जायत इति तादृशाग्ने स त्वयानुगृहीतो यजमानः अभि आभिमुख्येन सर्वतः प्र शृण्वे प्रकर्षेण श्रूयते । ⧖ शृणोतेर्लिटि[1] "छन्दस्युभयथा" इति लिटः सार्वधातुकत्वात् "श्रुवः शृ च" इति श्नुप्रत्ययः ⧖ । सर्वत्र विश्रुतो भवति । किं च [स] त्वयानुगृहीतो यजमानः इषम् सर्वैरेषणीयम् अन्नं दधानः धारयन् बह्वन्नः सन् तथा अश्वैः बहुभिर्वहमानः अश्वैरुह्यमानो रथगामी भूत्वा द्युमान् दीप्तिमान् अमवान् बलवान् सन् द्यून् । अहर्नामैतत् । बहून् दिवसान् आ भूषति आभवति । सर्वम् अधिष्ठाय वर्तते । यद्वा भूषति बुभूषति द्युमान् अमवांश्च भवितुम् इच्छति । ⧖ भवतेः सनि "सनि ग्रहगुहोश्च" इति इडभावः । "इको झल्" इति किच्वाद् गुणाभावः । सर्वविधीनां छन्दसि विकल्पितत्वाद् द्वित्वाभावः[2] ⧖ ॥

पञ्चमी ॥

श्रुधी नो॑ अग्ने॒ सद॑ने स॒धस्थे॑ यु॒क्ष्वा रथ॑म॒मृत॑स्य द्रवि॒त्नुम् ।
आ नो॑ वह॒ रोद॑सी दे॒वपु॑त्रे॒ माकि॑र्दे॒वाना॒मप॑ भूरि॒ह स्याः॑ ॥ २५ ॥

श्रुधि । नः॒ । अ॒ग्ने॒ । सद॑ने । स॒धऽस्थे॑ । यु॒क्ष्व । रथ॑म् । अ॒मृत॑स्य । द्र॒वि॒त्नुम् । आ । नः॒ । व॒ह॒ । रोद॑सी॒ इति॑ । दे॒वपु॑त्रे॒ इति॑ दे॒वऽपु॑त्रे । माकि॑ः । दे॒वाना॑म् । अप॑ । भूः॒ । इ॒ह । स्या॒ः ॥ २५ ॥

हे अग्ने त्वं नः अस्माकम् आह्वानं श्रुधि शृणु । कुत्रेति उच्यते । सदने सीदन्त्यत्रेति सदनं गृहं तत्र । कीदृशे सधस्थे सहस्थाने । ⧖ "सध मादस्थयोश्छन्दसि" इति सहस्य सधादेशः[3] ⧖ । देवानां साधारणे यागगृहे । तदर्थम् अमृतस्य उदकस्य द्रवित्नुम् द्रावकं रथं युक्ष्व योजय । किं च त्वं नः अस्माकम् अर्थाय रोदसी द्यावापृथिव्यौ । कीदृश्यौ । देवपुत्रे देवाः पुत्रा ययोस्ते तादृश्यौ तदुपजीव्यत्वात् तत्पुत्र-

1 S′ has a space for fifteen or sixteen letters after °लिटि. 2 S′ गुणा° for द्वित्वा°. 3 S′ सहा° for सधा°.

८

त्वोपचारः । ते देवते आ वह यज्ञार्थम् । किं च त्वं देवानां संघे माकिरप भूः मा भूः मा गच्छ । किं तु इह अस्मदीये यागगृह एव स्याः भव । सर्वकर्मार्थं सर्वदा संनिहितो भवेत्यर्थः । यद्वा देवानां मध्ये एकोपि देवो माकिरप भूः अप भूत् अपगतो मा भूत् । किं तु सर्वोपीह स्याः स्यात् । ⧗ "तिङां तिङो भवन्ति" इति [प्रथमपुरुषस्थाने मध्यमः] ⧗ ॥

षष्ठी ॥

यदग्न एषा समितिर्भवाति देवी देवेषु यजता यजत्र ।

रत्ना च यद् विभजासि स्वधावो भागं नो अत्र वसुमन्तं वीतात् ॥ २६ ॥

यत् । अग्ने । एषा । सम्ऽइतिः । भवाति । देवी । देवेषु । यजता । यजत्र ।
रत्ना । च । यत् । विऽभजासि । स्वधाऽवः । भागम् । नः । अत्र । वसुऽमन्तम् । वीतात् ॥ २६ ॥

हे यजत्र यष्टव्य अग्ने यत् यदा एषा पुरोभाविनी समितिः समाजः । संहतिरित्यर्थः । भवाति भवति । स्तुतानां हविषां च समितिर्यदा भवति । कीदृशी । देवी दैवी देवसंबन्धिनी दीप्ता वा । कुत्र । देवेषु मध्ये । पुनः कीदृशी सा । यजता यष्टव्या पूजनीया । हे स्वधावः अन्नवः अन्नवन् अग्ने यत् यदा च रत्ना रत्नानि रमणीयानि धनानि विभजासि स्तोतृभ्यो विभजसि प्रयच्छसि अत्र विभागसमये नः अस्माकमपि वसुमन्तम् प्रभूतेन वसुना युक्तं भागम् अंशं वीतात् । ⧗ वी गत्यादिषु । अत्र गत्यर्थः ⧗ । वीहि । प्रयच्छेत्यर्थः ॥

"अन्वग्निः" इति सप्तमी "प्रत्यग्निः" इति अष्टमी च पूर्वत्र व्याख्याते [७. ८७. ४, ५] । तयोः पाठस्तु ।

सप्तमी ॥

अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमो जातवेदाः ।

---

१ P संयाति ।. We with P̊ Cr.

---

1 S′ माकिर्भूः for माकिरप भूः. 2 S′ यच्छ. 3 S′ has a lacuna for seven or eight letters here.

अनु सूर्यं उषसो अनु रश्मीननु द्यावापृथिवी आ विवेश ॥ ७ ॥
अनु । अग्निः । उषसाम् । अग्रम् । अख्यत् । अनु । अहानि । प्रथमः । जातऽवेदाः ।
अनु । सूर्यः । उषसः । अनु । रश्मीन् । अनु । द्यावापृथिवी इति । आ । विवेश ॥ ७ ॥

अष्टमी ॥

प्रत्यग्निरुषसामग्रमख्यत् प्रत्यहानि प्रथमो जातवेदाः ।
प्रति सूर्यस्य पुरुधा च रश्मीन् प्रति द्यावापृथिवी आ ततान ॥ २८ ॥
प्रति । अग्निः । उषसाम् । अग्रम् । अख्यत् । प्रति । अहानि । प्रथमः । जातऽवेदाः ।
प्रति । सूर्यस्य । पुरुऽधा । च । रश्मीन् । प्रति । द्यावापृथिवी इति । आ । ततान ॥ २८ ॥

नवमी ॥

द्यावा ह क्षामा प्रथमे ऋतेनाभिश्रावे भवतः सत्यवाचा ।
देवो यन्मर्तान् यजथाय कृण्वन्त्सीदद्धोता प्रत्यङ् स्वमसुं यन् ॥ २९ ॥
द्यावा । ह । क्षामा । प्रथमे इति । ऋतेन । अभिऽश्रावे । भवतः । सत्यऽवाचा । देवः । यत् । मर्तान् । यजथाय । कृण्वन् । सीदत् । होता । प्रत्यङ् । स्वम् । असुम् । यन् ॥ २९ ॥

अत्र द्यावापृथिव्यौ यष्टुम् इच्छन् तयोर्यागस्य अग्निसव्यपेक्षत्वाद् अग्निं स्तौति । द्यावा । "दिवो द्यावा" इति द्यावादेशः । द्यौः तथा क्षामा क्षमा पृथिवी द्यावापृथिव्यौ । व्यवहितप्रयोगश्छान्दसः । यद्वा द्योशब्दस्य द्विवचनं द्यावेति । द्यावौ । क्षामा[शब्दस्य द्विवचनं क्षामेति] । क्षामे । द्वन्द्वस्य युगपदधिकरणवचनत्वात् परस्परापेक्षया

१ Cr °ऽस्रावे ।.

1 S' द्यौ°. 2 S' inserts च after °वेति.

उभयोरपि द्विवचनत्वम् ॥ । द्यावापृथिव्यौ । ह इति प्रसिद्धौ । प्रथमे ह मुख्ये खलु [सत्यवाचा] सत्यवाचौ सत्यस्तुतिके । सर्वदेवमनुष्याद्याश्रयत्वात् सर्वोपकारकत्वाच्च तद्विषया स्तुतिरूपा वाक् सर्वापि सत्यैव विद्यमानगुणैव । ते ऋतेन यज्ञेन निमित्तेन. यज्ञार्थम् अभिश्रावे अभितः श्रूयेते इति अभिश्रावे स्तोतुः श्रवणयोग्ये भवतः । कदेति उच्यते । यत् यदा देवः द्योतमानोग्निः मर्तान् मनुष्यान् यजथाय यागाय यज्ञार्थं कृण्वन् कुर्वन् होता होमनिष्पादको देवानाम् आह्वाता वां प्रत्यङ् यजमानाभिमुखं स्वम् स्वीयम् असुम् प्रज्ञां यागविषयां बलं वा ज्वालालक्षणं यन् गच्छन् प्राप्नुवन् सीदत् निषीदति । तदा अभिश्रावे भवत इति संबन्धः ॥

दशमी ॥

दे॒वो दे॒वान् परि॒भूर्ऋ॒तेन॒ वहा॑ नो ह॒व्यं प्र॑थ॒मश्चि॑कि॒त्वान् ।
धू॒मके॑तुः स॒मिधा॒ भाऋ॑जीको म॒न्द्रो होता॒ नित्यो॑ वा॒चा यजी॑यान्
॥ ३० ॥ (३)

दे॒वः । दे॒वान् । प॒रि॒ऽभूः । ऋ॒तेन॑ । वह॑ । नः॒ । ह॒व्यम् । प्र॒थ॒मः । चि॒कि॒त्वान् । धू॒मऽके॑तुः । स॒म्ऽइधा॑ । भाःऽऋ॑जीकः । म॒न्द्रः । होता॑ । नित्यः॑ । वा॒चा । यजी॑यान् ॥ ३० ॥ (३)

हे अग्ने देवः द्योतमानः प्रकृष्टज्वालस्त्वम् ऋतेन यज्ञेन देवान् यष्टव्यान् परिभूः परिभवन् स्वाधीनान् कुर्वन् प्रथमः मुख्यः सन् चिकित्वान् एतेत्र यष्टव्या इति जानन् नः अस्माकं हव्यम् हविः वह प्रापय देवान् प्रति गमय । अथ अग्निं बहुधा प्रशंसति । धूमकेतुः धूमेन प्रज्ञायमानः समिधा समिन्धनसाधनेन काष्ठादिना भाऋजीकः भासमानदीप्तिः प्रकृष्टज्वालः मन्द्रः मोदमानः मादयिता वा होता देवानाम् आ-

१ A B K[m] V Dc भाऋंचीको. We with C R. २ Cp वहांनः ।. P P[२] वहानः ।. ३ P °ऋंजीकः ।. Cp °ऋंचीकः ।. ४ Cp नि॒त्यः ।.

1 S' श्रूयते. 2 S' inserts देवः. 3 S' पमय for प्रति गमय. 4 S' प्रशंसन्ति.

ह्वाता नित्यः अविनाशी वाचा स्तुतिरूपया यजीयान् अतिशयेन यष्टा यष्टव्यो वा । उक्तमहिमोपेतः सन् हव्यं वहेति संबन्धः ॥

इत्यष्टादशकाण्डे प्रथमेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

चतुर्थसूक्ते प्रथमा ॥

अर्चामि वां वर्धायापो घृतस्नू द्यावाभूमी शृणुतं रोदसी मे ।
अहा यद् देवा असुनीतिमायन् मध्वा नो अत्र पितरा शिशीताम् ॥३१॥

अर्चामि । वाम् । वर्धाय । अपः । घृतस्नू इति घृतऽस्नू । द्यावाभूमी इति । शृणुतम् । रोदसी इति । मे ।
अहा । यत् । देवाः । असुऽनीतिम् । आयन् । मध्वा । नः । अत्र । पितरा । शिशीताम् ॥ ३१ ॥

हे घृतस्नू उदकस्य सारयित्र्यौ द्यावापृथिव्यौ वाम् युवयोः अपः कर्म वर्धाय अभिवृद्धये । ⧖वृधेर्घञन्तत्वाद् आद्युदात्तः⧖ । अर्चामि स्तौमि । तदर्थम् हे द्यावाभूमी द्यावापृथिव्यौ रोदसी रोधयित्र्यौ द्यावापृथिव्योर्मध्ये सर्वेषां प्राणिनां निरोधात् । अथवा रोदयित्र्यौ वृष्टिफलयोः प्रतिबन्धेन । एवंरूपे द्यावापृथिव्यौ मे मम शृणुतम् । स्तुतिम् इति शेषः ॥ अथ परोक्षम् आह । यत् येषु अहा अहस्सु देवाः । दीव्यतिरत्र स्तुत्यर्थः । युवयोः स्तोतारः ऋत्विजः असुनीतिम् असूनां बलानां नयनम् [आयन्] अगच्छन् स्वकीयं बलं यज्ञार्थम् अकुर्वन् । अत्र एषु दिवसेषु पितरा पितरौ मातापितरौ द्यावापृथिव्यौ नः अस्माकं मध्वा । ⧖द्वितीयार्थे तृतीया⧖ । मधु उदकं शिशीताम् संस्कुरुतां प्रयच्छताम् । यद्वा मध्वा मधुना उदकेन नः अस्मान् शिशीताम् संस्कुरुताम् । उदकप्रदानेन वर्धयताम् इत्यर्थः । अग्निसाहचर्याद् अनयोः स्तुतिः । ⧖शिशीताम् इति । शो तनूकरणे । लोटि छान्दसं रूपम्⧖ ॥

---

१ B K̈ R घृतस्नु. Dc घृतस्नु corrected to घृतस्नु. We with C V. २ B देवा. R देवा (=देवा ?). V देवा. Dc °देवा corrected to °देवा. We with K C. ३ P अर्धाय ।. ४ P P आपः ।. Cp आपः ।. ५ Cp रोदसी° ।.

---

1 S' जारयित्र्यौ. 2 S' सुस्वंस्कुरुताम्. 3 S' वर्धयतम्.

द्वितीया ॥

स्वावृग् देवस्यामृतं यदी गोरतो जातासो धारयन्त उर्वी ।
विश्वे देवा अनु तत् ते यजुर्गुर्दुहे यदेनी दिव्यं घृतं वाः ॥ ३२ ॥

स्वावृक् । देवस्य । अमृतम् । यदि । गोः । अतः । जातासः । धारयन्ते । उर्वी इति ।
विश्वे । देवाः । अनु । तत् । ते । यजुः । गुः । दुहे । यत् । एनी । दिव्यम् । घृतम् । वाः ॥ ३२ ॥

देवस्य द्योतमानस्य अग्नेः स्वावृक् सुष्ठु आवर्जकं सर्वप्राण्यावर्जकं स्वाधीनकर्तृ अमृतम् अमृतवद् उपकारकम् उदकं यदि यदा गोः रश्मेः सकाशाद् उत्पद्यते अतः अस्माद् अमृताद् वृष्ट्युदकात् जातासः जाता ओषधयः उर्वी उर्व्यौ महत्यौ द्यावापृथिव्यौ धारयन्ते अधारयन्त । भूमिष्ठानां द्युस्थानां च प्राणिनां तिलव्रीह्याद्योषध्युपजीवित्वात् तल्लोकनिवासिनां धारणेन तद्धारकत्वोपचारः । किं च यत् [यदा] एनी श्येता तव दीप्तिः । ✠"वर्णाद् अनुदात्तात्°" इति [एतशब्दात् ङीप् तकारस्य नकारश्च]✠ । दिव्यम् दिवि भवं घृतम् क्षरद् वाः सर्वलोकच्छादकम् उदकं दुहे दुग्धे हे अग्ने ते तव तद् यजुः । युज्यंत इति यजुः कर्म तत् कर्मजनितम् उदकं विश्वे सर्वे देवा अनु गुः अनुगच्छन्ति । उदकाभिवृद्धानां व्रीह्यादीनाम् अनुगतिरेव उदकानुगतिरित्युच्यते । यद्वा इज्यत इति यजुः । ✠यजिरत्र दानार्थः✠ । तव तद् दानम् उदकविषयं विश्वे सर्वे देवाः । ✠दीव्यतिरत्र स्तुत्यर्थः✠ । स्तोतार ऋत्विजः अन्वगुः अनुयान्तीति व्याख्येयम् ॥

तृतीया ॥

किं स्विन्नो राजा जगृहे कदस्याति व्रतं चकृमा को वि वेद ।

---

१ K यज्जुंर्गुर्दुहे. We with A B C R V Dc. २ Cr चाः I. ३ B जगृहे. We with A C R K V Dc.

---

1 S' धारयन्त धारयन्त. 2 S' has in place of this a blank for about ten letters. 3 S' has उदकं after क्षरद् also. 4 S' युज्येत.

मित्रश्चिद्धि ष्मा जुहुराणो देवांछ्लोको न यातामपि वाजो अस्ति ॥ ३३ ॥
किम् । स्वित् । नः । राजा । जगृहे । कत् । अस्य । अति । व्रतम् । चकृम । कः । वि । वेद ।
मित्रः । चित् । हि । स्म । जुहुराणः । देवान् । श्लोकः । न । याताम् । अपि । वाजः । अस्ति ॥ ३३ ॥

राजा देवेषु मध्ये क्षत्रियजातिर्यमो नः अस्माकं संबन्धि किंचिद्धविरादिकं किं स्वित् जगृहे गृह्णाति । कत् कदा अस्य यमस्य प्रीणनं व्रतम् कर्म यमप्रीतिकरं नित्यनैमित्तिकरूपं कर्म अति चकृम अतिक्रमं कृतवन्तः स्मः । को वि वेद तत् को जानाति । अविद्यमानं ज्ञातुं [कः शक्नोति] । यमविषयापराधपरिहारोस्तीत्याह । देवान् ह्वातव्यान् जुहुराणः आह्वयन् । ॥ ह्वृ कौटिल्ये । कानचि रूपम् । धातूनाम् अनेकार्थत्वाद् अत्र ह्वयत्यर्थः ॥ । मित्रः मित्रवद्धितकारी अग्निर्विद्यते । चित् हि स्म इति पादपूरणाः । सर्वं स एव परिहरिष्यतीत्यर्थः । यातान् देवानभिगच्छतो नः अस्मान् रक्षितुं श्लोको न । नेति उपमार्थे । श्लोकः स्तुतिः । स्तुतिर्यथास्ति एवं वाजोपि हविर्लक्षणम् अन्नं च विद्यते । अस्मान् रक्षितुं स्तुत्या हविषा च अग्निं परितोष्य तन्मुखाद् यमस्यापराधं परिहरिष्याम इत्यभिप्रायः ॥

चतुर्थी ॥

दुर्मन्त्वत्रामृतस्य नाम सलक्ष्मा यद् विषुरूपा भवाति ।
यमस्य यो मनवते सुमन्त्वग्ने तमृष्व पाह्यप्रयुच्छन् ॥ ३४ ॥
दुःऽमन्तु । अत्र । अमृतस्य । नाम । सऽलक्ष्मा । यत् । विषुऽरूपा । भवाति । यमस्य । यः । मनवते । सुऽमन्तु । अग्ने । तम् । ऋष्व । पाहि । अप्रऽयुच्छन् ॥ ३४ ॥

---

१ B मित्रश्चिद्धि. We with ACK̈RVDc. २ BACK̈V देवान्छ्लो°. We with R Dc. ३ K̈VDc यातानपि. We with ABCR. ४ P यताम् ।. Cp यातान् ।. ५ P °मतु ।. ६ Cp पाहि ।.

पूर्वत्र “सलक्ष्मा यद् विषुरूपा भवाति” [२] इत्यत्र यमेन स्वसृभूताया यम्याः या संभोगप्रार्थना निराकृता तां स्मारयन्नाह । अत्र अस्मिन् । कृते सतीति शेषः । यद्वा अत्र यम्याः संभोगविषये अमृतस्य अमरणस्य यमस्य नाम नामधेयं दुर्मन्तु दुर्मननं दुर्वचम् । भवतीति शेषः । कथं भवतीत्याशङ्क्य तत्र कारणम् आह सलक्ष्मेति । यत् यस्मात् कारणात् यमस्य यमीम् इच्छतः । अथ वा यत् यस्मै संभोगम् अङ्गीकुर्वते यमाय इति व्याख्येयम् । सलक्ष्मा समानोदरा स्वसा यमी संभोगानन्तरं विषुरूपा भिन्नरूपा भार्यारूपा भवाति भवेत् । अतः स्वभगिनीभर्तेति यमस्य दुर्वचं नाम भवेद् इत्यर्थः ॥ तथा सति यश्च पुमान् यमस्य राज्ञो नाम सुमन्तु सुवचं नाम मनवते मनुते स्तौति[2] । ⌛मनु अवबोधने । लेटि तनादित्वाद् उप्रत्ययः । “लेटोडाटौ” इति अडागमः । आगमस्य अनुदात्तत्वेन विकरणस्वरः⌛ । तं स्तोतारम् हे ऋष्व दर्शनीय अग्ने त्वम् अप्रयुच्छन् अमाद्यन् विस्मरणम् अकुर्वाणः पाहि रक्ष । एवं यमस्य निन्दानुकीर्तनदोषपरिहारप्रार्थनारूपेण अग्नेः स्तुतिः ॥

पञ्चमी ॥

यस्मि॑न् दे॒वा वि॒दथे॑ मा॒दय॑न्ते वि॒वस्व॑त॒: सद॑ने धा॒रय॑न्ते ।
सूर्ये॒ ज्योति॒रद॑धुर्मा॒स्य॑1॒क्तून् परि॑ द्योत॒निं च॑रतो॒ अज॑स्रा ॥ ३५ ॥

यस्मि॑न् । दे॒वाः । वि॒दथे॑ । मा॒दय॑न्ते । वि॒वस्व॑तः । सद॑ने । धा॒रय॑न्ते ।
सूर्ये॑ । ज्योति॑ः । अद॑धुः । मा॒सि । अ॒क्तून् । परि॑ । द्यो॒त॒निम् । च॒र॒तः ।
अज॑स्रा ॥ ३५ ॥

यस्मिन् अग्नौ सति यज्ञनिर्वर्तकत्वेन अग्नौ विद्यमाने सति देवा इन्द्राद्याः विदथे यज्ञे मादयन्ते माद्यन्ति । यस्मिन् सति मनुष्या विवस्वतः सूर्यस्य सदने स्थाने सूर्यलोके धारयन्ते वर्तन्ते । कर्मफलम् उपभुञ्जानाः सुखेन अवतिष्ठन्ते । येन[3] वा अग्निना देवाः सूर्ये ज्योतिः लो-

---

१ A R have no kampa. C ॰मा॒स्य॑क्तून्परि॑. We with B K̄ V Dc. २ Cr मा॒सि॒ ।.

---

1 S′ संभोगा॰. 2 S′ has स्तो for स्तौति. 3 S′ पन.

कत्रयप्रकाशकं तेजः अदधुः स्थापितवन्तः । एवं मासि मास्यते परिमीयत इति माश्चन्द्रः । ✕ "पद्दन्नोमास्॰" इत्यादिना मासशब्दस्य मास्भावः ✕ । तस्मिन् अक्तून् व्यञ्जकान् तमोनिवर्तकान् रश्मीन् अग्नेः सकाशाद् आहृत्य देवाः स्थापितवन्तः । यद्वा अक्तवो रात्रयः । चन्द्रमसि रात्रीः [स्थापितवन्तः] । यस्माद् एवं तस्माद् द्योतनिम् द्योतमानम् अग्निं तौ चन्द्रसूर्यौ अजस्रम् सततं परि चरतः ॥

षष्ठी ॥

यस्मि॑न् दे॒वा मन्म॑नि सं॒चर॑न्त्यपी॒च्ये॒३॒ न व॒यम॑स्य वि॒द्म ।
मि॒त्रो नो॒ अत्रादि॑ति॒रना॑गान्त्सवि॒ता दे॒वो वरु॑णाय वोचत् ॥ ३६ ॥

यस्मि॑न् । दे॒वाः । मन्म॑नि । स॒म्ऽचर॑न्ति । अ॒पी॒च्ये॑ । न । व॒यम् । अ॒स्य । वि॒द्म ।
मि॒त्रः । न॒ः । अत्र॑ । अदि॑तिः । अना॑गान् । स॒वि॒ता । दे॒वः । वरु॑णाय । वो॒च॒त् ॥ ३६ ॥

यस्मिन् मन्मनि मन्तव्ये स्थाने वरुणाख्ये देवाः यष्टव्याः संचरन्ति । कीदृशि स्थाने । अपीच्ये । अन्तर्हितनामैतत् । अन्तर्हिते स्थाने । अस्य वरुणस्य तत् स्थानं न वयं विद्म न जानीमः । [अत्र] अन्तर्हितस्थाने स्थिताय देवसंचारास्पदाय वरुणाय नः अस्मान् अनागान् अनागसः सविता देवः अदितिः देवमाता द्यौः मित्रश्च हे अग्ने त्वदनुग्रहाद् वोचत् ब्रवीतु । वोचद् इति प्रत्येकं संबध्यते ॥

सप्तमी ॥

सखा॑य॒ आ शि॑षामहे॒ ब्रह्मेन्द्रा॑य व॒ज्रिणे॑ ।
स्तु॒ष ऊ॒ षु॑ नृत॑माय धृ॒ष्णवे॑ ॥ ३७ ॥

१ B V Dc विद्म. We with A C K̈ R. २ P̈ व्ययम् ।. ३ Sâyaṇa's text has वो after षु as in *Rigveda* (VIII. 24. 1), but the word is not found in A B C K̈ R V P P̈ J Dc, nor in Sâyaṇa's commentary.

1 S′ अक्तून्व्यंजकान्. 2 S′ अग्निना. 3 S′ °स्थान्. 4 S′ सविता च.

सखा॑यः । आ । शि॒षा॒म॒हे॒ । ब्रह्म॑ । इन्द्रा॑य । व॒ज्रिणे॑ ।

स्तु॒षे । ऊं॒ इति॑ । सु । नृऽत॑माय । धृ॒ष्णवे॑ ॥ ३७ ॥

हे सखायः सखिभूताः परस्परं प्रेमवन्तः वयं वज्रिणे वज्रोपेताय । अनेन अतिशयितवीर्यत्वम् अस्य उक्तं भवति तेन च तस्य अवश्ययष्टव्यतावगम्यते । तादृशाय इन्द्राय देवाय ब्रह्म परिवृढं कर्म आ शिषामहे आशास्महे । कर्तुम् इति शेषः । ⌶आङः शासु इच्छायाम् । लेटि आडागमः । "शास इदङ्हलोः" इति विहितम् इत्वम् अत्र व्यत्ययेन भवति । "शासिवसिघसीनां च" इति षत्वम्⌶ । अथ वा अयम् अर्थः । सखायो वयम् । यजमाना इति शेषः । अस्मिन् पक्षे सखायः इन्द्रस्य सखिभूता इत्यर्थः । तत्सखित्वं च हविःप्रदानाभिमतफलप्रदानाभ्याम् इति मन्तव्यम् । उ अपि च नृतमाय नेतृतमाय । नृणां मध्य इति शेषः । सर्वेषां देवानां मुख्यायेत्यर्थः । धृष्णवे धर्षकाय शत्रूणां प्रच्यावकाय एवंरूपाय इन्द्राय तत्प्रीणनाय स्तुषे स्तौमि । अथ वा एकमेव वाक्यम् । उक्तविशेषणोपेताय इन्द्राय स्तुषे स्तोतुम् । ⌶ष्टुञ् स्तुतौ । तुमर्थे क्सेप्रत्ययः⌶ । ब्रह्म स्तुतिसाधनं मन्त्रजातम् आ शिषामहे इच्छाम इति योजना ॥

अष्टमी ॥

शव॑सा॒ ह्यसि॑ श्रु॒तो वृ॑त्र॒हत्ये॑न वृत्र॒हा ।

म॒घैर्म॒घोनो॒ अति॑ शूर दाशसि ॥ ३८ ॥

शव॑सा । हि । असि॑ । श्रु॒तः । वृ॒त्र॒ऽहत्ये॑न । वृ॒त्र॒ऽहा ।

म॒घैः । म॒घोन॑ः । अति॑ । शूर॒ । दा॒श॒सि॒ ॥ ३८ ॥

पूर्वमन्त्रे वज्रिणे ब्रह्म आ शिषामह इत्युक्तम् । अनेन मन्त्रेण तस्य महत्त्वं वर्णयन् स्वाभिमतम् आशास्ते । हे इन्द्र वृत्रहा वृत्रस्य हन्ता

१ A श्रि॒तो. C श्रि॒तो changed to शृ॒तो. R P शृ॒तो. We with B K̈ P̊ V Dc. २ P̊ दाससि. We with A B C K̈ P R V Dc. ३ P अस्ति ।. ४ P शृतः ।. Cr श्रि॒तः ।.

1 S' °ताचगम्यते. 2 S' शसु. 3 S' has वयं repeated after यजमाना. 4 S' °प्रदाऽया°. 5 S' हन्तः.

बलवतोऽसुरस्य हन्ता त्वं वृत्रहत्येवं[1] वृत्रहननेनेव यथा त्वं श्रुतः एवं शवसा । बलनामैतत् । बलेन गोत्रभेदनबलनमुच्याद्यसुरविनाशकरणादिरूपसामर्थ्येन श्रुतः[2] विख्यातोसि तेन युक्तो भवसि । यस्माद् एवम् अतो मघैः मंहनीयैर्बहुविधैर्धनैः मघोनः धनवतः बहुविधैर्धनैराढ्योहम् इति मन्यमानस्य[3] आढ्यस्य । धनम् इति शेषः । हे शूर विक्रान्त त्वं तद्धनम् अति दाशसि अतिप्रयच्छसि । मह्यम् इति शेषः । त्वदर्थं यागम् अकुर्वाणस्य धनं तव यष्ट्रे मह्यं प्रयच्छेत्यर्थः । "अयज्वनो विभजन्नेति वेदः" [ऋ॰ १. १०३. ६] । "आ नो भर प्रमगन्दस्य वेदः" [ऋ॰ ३. ५३. १४] इत्यादिश्रुतेः ॥

नवमी ॥

स्तेगो न क्षामत्येषि पृथिवीं मही नो वाता इह वान्तु भूमौ[1] ।
मित्रो नो अत्र वरुणो युज्यमानो[2] अग्निर्वने न व्यसृष्ट[3] शोकम् ॥ ३९ ॥

स्तेगः । न । क्षाम् । अति । एषि । पृथिवीम् । मही इति । नः । वाताः । इह । वान्तु । भूमौ ।
मित्रः । नः । अत्र । वरुणः । युज्यमानः । अग्निः । वने । न । वि । असृष्ट । शोकम् ॥ ३९ ॥

[स्त्यायति संघातेन बाहुल्येन शब्दं करोति वर्षास्विति स्तेगो मण्डूकः ।] स यथा क्षाम् क्षियन्ति निवसन्त्यत्रेति क्षा मही तां यथा अत्येति । वर्षाकाले भुवं परित्यज्य अप्सु स्रवत इत्यर्थः । एवं त्वं पृथिवीम् अत्येषि अतिगच्छसि ऊर्ध्वं गच्छसि । अथ वा अतीति अभीत्यस्यार्थे । अभिगच्छसि सर्वां पृथिवीम् । महीति पृथिवीविशेषणम् । महतीम् इत्यर्थः । [5]अमः स्थाने सुः । अथ वा महीति उत्तरत्र वाता इत्यनेन संबध्यते । किं च मही महान्तो वाता वायवः इह भूमौ नः

१ So A B C K̄ R P P̄ V Dc. २ K̄ V Dc युज्यमानोऽग्नि°. We with A B C R. ३ B V Dc व्यसृष्ट. We with A C K̄ R.

1 S′ वृत्रत्येव. 2 So S′. 3 S′ श्रुतः. 4 S′ समानस्य. 5 S′ has here a lacuna for twelve letters.

अस्माकं वान्तु । अग्निसहायत्वेनेति शेषः । यद्वा अस्माकं सुखायेति यो-ज्यम् । किं च मित्रः सर्वप्राणिनां मित्रभूतः एतन्नामको देवः नः अ-स्माकम् अर्थाय अत्र अस्मिन् कर्मणि युज्यमानः सन् शोकं व्यसृष्टेति उत्तरत्र संबन्धः । तथा वरुणोपि देवो युज्यमानः सन् शोकं व्यसृष्ट । नाशयत्वित्यर्थः । ॥ सृज विसर्गे । अस्माद् दैवादिकात् लुङि रू-पम् ॥ । तत्र दृष्टान्तः । अग्निर्वने न अग्निर्यथा तृणगुल्मादिकं का-र्त्स्न्येन विसृजति दहति एवम् इति ॥

दशमी ॥

स्तुहि श्रुतं गर्तसदं जनानां राजानं भीममुपहत्नुमुग्रम् ।

मृडा जरित्रे रुद्र स्तवानो अन्यमस्मत् ते नि वपन्तु सेन्यम् ॥ ४० ॥ (४)

स्तुहि । श्रुतम् । गर्तऽसदम् । जनानाम् । राजानम् । भीमम् । उपऽहत्नुम् । उग्रम् ।

मृड । जरित्रे । रुद्र । स्तवानः । अन्यम् । अस्मत् । ते । नि । वपन्तु । से-न्यम् ॥ ४० ॥ (४)

अत्र अग्निरूपो रुद्रः स्तूयते । "रुद्रो वै क्रूरः" [तै॰सं॰ ६.१.७.७] ["एष रुद्रो] यद् अग्निः" [तै॰ब्रा॰१.१.५.८] इति श्रुतेः । अत्र स्तोता स्वात्मानमेव संबोध्य ब्रूते । हे स्तोतस्त्वं [श्रुतम् प्रसिद्धं] ग-र्तसदम् । "श्मशानसंचयोपि गर्त उच्यते" [नि॰ ३.५.] इति निरु-क्तोक्तेर्गर्तः शवदाहप्रदेशः । तत्र सीदतीति गर्तसदः । प्रसिद्धो गर्तो वा परिगृह्यते । तस्य अरण्ये संचाराद् गर्तसदनं युज्यते । पुनः कीदृशम् । जनानां किरातपिशाचादिजनानां राजानम् स्वामिनम् । तथा भीमम् बिभेति अस्माद् इति भीमं भयजनकम् । तथा उपहत्नुम् उपेत्य ह-न्तारम् । उग्रम् उद्गूर्णबलम् । एवंमहानुभावं रुद्रम् हे आत्मन् स्तुहि स्तुतिं कुरु ॥ अथ प्रत्यक्षवादः । हे रुद्र । सर्वप्राणिनो माम् अनिष्ट्वा

१ P P̈ स्तुहि ।. २ P शुतम् ।. Cp सुतम् ।.

1 S' व्यसृष्टवान् नाश॰ for व्यसृष्ट । नाश॰. 2 S' अमिष्ट्वा.

नश्यन्तीति स्वयं रौति इति रुद्रः । ‡रुद्रो रौतीति सतः [नि॰ १०. ५.] इति निरुक्तम‡ । अथ वा देवैर्भर्त्सितः सन् स्वयम् अरोदीद् इति रुद्रः । "सोऽरोदीत् । यद् अरोदीत् तद् रुद्रस्य रुद्रत्वम्" इति श्रुतेः [तै॰सं॰ १. ५. १. १] । यद्वा रुद् दुःखं दुःखहेतुभूतं पापं वा । तद् द्रावयतीति रुद्रः । स्वसेवकानां दुःखस्य द्रावकत्वं श्रुत्यागमप्रसिद्धम् । तादृशस्त्वं स्तवानः । ‡कर्मणि कर्तृप्रत्ययः‡ । अस्माभिः स्तूयमानः सन् मृड सुखय अस्मान् । अतस्ते सेन्यम् सेनाः अस्मत् अस्मत्तः अन्यम् तव द्वेष्टारं नि वपन्तु । ‡वपिरत्र प्राप्त्यर्थः‡ । नितरां प्राप्नुवन्तु । अथ वा सेन्यम् तव सेनार्हम् । ‡"तद् अर्हति" इति यः‡ । अन्यम् इति व्याख्येयम् । अस्मिन् पक्षे सेना इति शेषः सामर्थ्याल्लभ्यते ॥

इति अथर्वसंहितायाम् अष्टादशकाण्डे प्रथमेनुवाके
चतुर्थं सूक्तम् ॥

पितृमेधकर्मणि "सरस्वतीं देवयन्तः" [४१] इति तिसृभिः अग्निदाता कनिष्ठपुत्रश्चितौ दक्षिणत आज्येन सारस्वतहोमान् कुर्यात् ॥

तत्रैव कर्मणि शवदहनस्थानम् "उदीरताम्" [४४] इत्यृचा काम्पीलशाखया[3] उद्धृत्य अभ्युक्ष्य लक्षणं कुर्यात् [कौ॰ ११. १] ॥

तथा पिण्डपितृयज्ञेपि अनया ऋचा गर्तं खनेत् । तथा च सूत्रितम् । "यज्ञोपवीती दक्षिणपूर्वम् अन्तर्देशम् अभिमुखं[4] उदीरताम् इति कर्षूं खनति प्रादेशमात्रीं[5] तिर्यगङ्गुलिमिताम्" इति [कौ॰ ११. ८] ॥

तत्रैव "उदीरताम्" इति तृचेन[6] त्रीणि उदपात्राणि बर्हिषि निनयेत् । सूत्रितं हि । "उदीरताम् इति तिसृभिरुदपात्राण्यन्वृचं[7] निनयति[8]" इति [कौ॰ ११. ८] ॥

तत्रैव "इदं पितृभ्यः" [४६] इत्यृचा गर्ते दर्भान् स्तृणीयात् ॥

---

1 S' सौय for स्वयं. 2 This is doubtless added in forgetfulness of the existence of जरित्रे in the text. 3 S' °शाखाया. 4 S' °मुखम्. We with *Kaus'ika*. 5 S' omits the anusvâra on °मात्रीं. 6 S' तचेत for तृचेन. 7 S' °मृचं for °न्वृचं. 8 S' नियति for निनयति.

पितृमेधे परेयिवासम् इति द्वाभ्यां [कनिष्ठपुत्रेण चित्यादीपने सति याम्यौ होमौ[1]] कुर्यात् ॥

तत्र प्रथमा ॥

सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने ।
सरस्वतीं सुकृतो हवन्ते सरस्वती दाशुषे वार्यं दात् ॥ ४१ ॥

सरस्वतीम् । देवऽयन्तः । हवन्ते । सरस्वतीम् । अध्वरे । तायमाने ।
सरस्वतीम् । सुऽकृतः । हवन्ते[१] । सरस्वती । दाशुषे । वार्यम् । दात् ॥ ४१ ॥

सरस्वतीम् सरणवतीं सकलशब्दसरणिस्वरूपां वाग्देवतां देवयन्तः देवान् यष्टव्यान् आत्मन इच्छन्तः । ⧗"सुप आत्मनः क्यच्" इति क्यच्⧗ । अत्र विनियोगानुसारेण देवः मृतशरीरस्य संस्कारकोऽग्निः यमो वाभिमतः । तम् इच्छन्तः हवन्ते आह्वानं कुर्वन्ति । तस्य प्रीणनायेति शेषः । तथा सरस्वतीमेव अध्वरे यज्ञे ज्योतिष्टोमादौ तायमाने सति हवन्ते । ⧗"तनोतेर्यकि" इति आत्वम्⧗ । यज्ञे सारस्वतहोमस्य विद्यमानत्वात् स्तोत्रशस्त्रादीनां वागात्मकत्वात् तत्सिद्धये च हवन्ते । अत्रापि विनियोगानुसारेण अध्वरः पैतृमेधिको द्रष्टव्यः । एवम् उत्तरत्रापि विनियोगानुसारेण योज्यम् । तथा सरस्वतीं सुकृतः सुकर्माणः स्वस्वाभिमतफलाय अह्वयन्त आह्वानम् अकुर्वन् पूर्वं आह्वयन्ति इदानीम् । इति सरस्वती देवी दाशुषे हविर्दत्तवते यजमानाय वार्यम् वरणीयं दात् प्रयच्छतु ॥

द्वितीया ॥

सरस्वतीं पितरो हवन्ते दक्षिणा यज्ञमभिनक्षमाणाः[२] ।
आसद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वमनमीवा इष आ धेह्यस्मे ॥ ४२ ॥

सरस्वतीम् । पितरः । हवन्ते । दक्षिणा । यज्ञम् । अभिऽनक्षमाणाः ।

१ Cr हवंते ।. २ A C K[m] हवन्ते दक्षिणा. We with B R V Dc.

1 S′ has a lacuna here for about eleven letters with मौ at the end.

आऽसद्य । अस्मिन् । बर्हिषि । मादयध्वम् । अनमीवाः । इषः । आ । धेहि । अस्मे इति ॥ ४२ ॥

सरस्वतीं देवीं पितरोपि हवन्ते आह्वयन्ति । कीदृशाः । दक्षिणा । "दक्षिणाद् आच्" इति आच् प्रत्ययः । वेदेर्दक्षिणभागे यज्ञम् अभिनक्षमाणाः व्याप्नुवानाः । नक्षतिर्व्याप्तिकर्मा । "सर्वकर्माणि तां दिशम्" इत्यादिसूत्रात् [आश्व° २. ६. ३] वेदेर्दक्षिणभागे पैतृकं कृत्स्नं कर्म क्रियते । पितॄणामपि स्वधालाभाय सरस्वत्यपेक्षा विद्यत एव । तत्रापि मन्त्रादिरूपायाः सरस्वत्या अपेक्षितत्वम् ॥ हे पितरः यूयम् अस्मिन् क्रियमाणे बर्हिषि यज्ञे आसद्य उपविश्य मादयध्वम् सरस्वतीं तर्पयत । आसद्य यूयं वा मादयध्वम् तृप्ता भवत । अस्माभिर्दत्तया स्वधयेति शेषः । किं च हे सरस्वति पितृभिराहूता त्वम् अनमीवाः हिंसकै रक्षोभिर्वर्जिताः व्याधिरहिता वा इषः इष्यमाणाः एवंलक्षणानि अन्नानि अस्मे अस्मासु आ धेहि स्थापय ॥

तृतीया ॥

सरस्वति या सरथं ययाथोक्थैः स्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।
सहस्रार्घमिडो अत्र भागं रायस्पोषं यजमानाय धेहि ॥ ४३ ॥

सरस्वति । या । सऽरथम् । ययाथ । उक्थैः । स्वधाभिः । देवि । पितृऽभिः । मदन्ती ।
सहस्रऽअर्घम् । इडः । अत्र । भागम् । रायः । पोषम् । यजमानाय । धेहि ॥ ४३ ॥

हे सरस्वति देवि या प्रसिद्धा त्वं सरथम् समानम् एकमेव रथं ययाथ यासि । सामर्थ्यात् पितृभिरिति गम्यते । या प्रापणे । लिटि "अचस्तास्वत्थल्यनिटो नित्यम्" इति थलि इडभावः । कीदृशी त्वम् । उक्थैः शस्त्रैः स्वधाभिः । पितॄणाम् अन्नं स्वधा । ताभिश्च पितृभिः सह मदन्ती आत्मानं तर्पयन्ती । त्वम् [अत्र] सहस्रार्घम्

१ P इषम् ।.

1 S' inserts वहं before उक्थैः. 2 omits ह in सह.

अनेकैः पुत्रादिभिः पूजनीयं पुत्रादिसंतर्पकं वहुमूल्यत्वेन अनर्घं वा इडः अन्नस्य भागम् भजनीयम् अंशं रायस्पोषम् धनस्य गवादिलक्षणस्य पुष्टिं च यजमानाय मह्यं धेहि प्रयच्छ । ॥ रायस्पोषम् इति । "षष्ठ्याः पतिपुत्र°" इत्यादिना सांहितिकं सत्वम् ॥ ॥

चतुर्थी ॥

उदीरतामवर उत् परास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः ।
असुं य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु ॥ ४४ ॥

उत् । ईरताम् । अवरे । उत् । परासः । उत् । मध्यमाः । पितरः । सोम्यासः । असुम् । ये । ईयुः । अवृकाः । ऋतऽज्ञाः । ते । नः । अवन्तु । पितरः । हवेषु ॥ ४४ ॥

अवरे वयसा[1] गुणैर्वा निकृष्टाः पितरः उदीरताम् उत्तिष्ठन्तु । ॥ ईर गतौ । आदादिकोऽनुदात्तेत् ॥ । तथा परासः परे वयआदिना श्रेष्ठाः पितरः उदीरताम् । एवं मध्यमाः उक्तप्रकारेण तादृशाः पितरः उत्तिष्ठन्तु । अथ वा [अवरे पुत्रपौत्रप्रपौत्राः[2]] परासः परे वृद्धप्रपितामहादयः । मध्यमाः पितृपितामहप्रपितामहाः[3] । सर्वत्र उदीरताम् इति संवन्धः । यद्वा सोम्यास इति सोमसंवन्धाद् "अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः" [५८] इत्यादिमन्त्रोक्ता अङ्गिरःप्रभृतयः पूर्वतनाः पितरः अत्र गृह्यन्ते । तेष्वेव तपआदिमहत्त्वतारतम्येन अवरपरमध्यमत्वलक्षणो विभागो द्रष्टव्यः । ते विशेष्यन्ते । सोम्यासः । सोमार्हाः सोमसंपादिनः । ॥ "सोमम् अर्हति यः" इति यं[4]प्रत्ययः ॥ । ये असुम् प्राणम् ईयुः प्राणोपलक्षितं लिङ्गशरीरं प्राप्ताः प्राणं वा प्रयच्छन्ति स्वयष्टृभ्यः । अवृकाः अहिंसकाः । ऋतज्ञाः सत्यविदः । ते तादृशाः पितरः हवेषु आह्वानेषु निमित्तभूतेषु नः अस्मान् अवन्तु रक्षन्तु ॥

१ Cr ऋतज्ञाः ।.

1 S′ सा for वयसा. 2 S′ has a lacuna here for about twelve letters. 3 S′ om. °पितामहप्र°. 4 S′ om. य°.

पञ्चमी ॥

आहं पितॄन्त्सुविदत्राँ अवित्सि नपातं च विक्रमणं च विष्णोः ।
बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः ॥ ४५ ॥

आ । अहम् । पितॄन् । सुऽविदत्रान् । अवित्सि । नपातम् । च । विऽक्र-
मणम् । च । विष्णोः ।
बर्हिऽसदः । ये । स्वधया । सुतस्य । भजन्त । पित्वः । ते । इह । आऽग-
मिष्ठाः ॥ ४५ ॥

अहं सुविदत्रान् कल्याणधनान् पितॄन् आवित्सि आभिमुख्येन प्राप्नोमि आजानामि वा । ⧗विदेर्लाभार्थात् लुङि सिचि "एकाच उपदेशे-नुदात्तात्" इति इट्प्रतिषेधः । "लिङ्सिचावात्मनेपदेषु" इति कित्वाद् गुणाभावः । क्रियाफलस्य कर्तृगामित्वाद् आत्मनेपदम् । विदेर्ज्ञानार्थाद् वा लुङि व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । इडभावः⧗ । किं च विष्णोः । "यज्ञो वै विष्णुः" इति [तै॰ब्रा॰३.१.६.७] श्रुतेर्यज्ञाख्यस्य विष्णोः नपातम् न पातयितारम् । ⧗"नभ्राण्नपात्॰" इत्यादिना निपातितः⧗ । निर्वाहकम् अग्निं च आवित्सि । तथा विक्रमणं च क्रमेण सवनत्रयाक्रमणं च आवित्सि । अतो ये बर्हिषदः बर्हिषि निषीदन्तः एतन्नामकाः पितरः सन्ति । "ये वै यज्वानो गृहमेधिनस्ते पितरो बर्हिषदः" इति श्रुतेः [तै॰ब्रा॰१.६.९.६] । एवंलक्षणा ये स्वधया सह सुतस्य अभिषुतस्य । ⧗कर्मणि षष्ठी⧗ । सुतं सोमं [भजन्त] भजन्ते ते तान् हे अग्ने पित्वः । आसन्ननामैतत् । आसन्नः सन् इह अस्मिन् कर्मणि आगमिष्ठाः आगमय । अथ वा ये भजन्ते ते पितरः पित्वः अन्तिकं देशम् आगमिष्ठाः आगच्छन्तु ॥

षष्ठी ॥

इदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो ये अपरास ईयुः ।

---

१ R ॰विदत्रँ अवित्सि. Dc ॰विदत्रँ अवित्सि changed to ॰विदत्राँ अवित्सि. २ P ॰वि-दत्राम् I. We with P Cr. ३ K̈ यउपरास. We with A B C R V Dc.

---

1 S' इडाभाव.

ये पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनासु दिक्षु ॥ ४६ ॥

इदम् । पितृऽभ्यः । नमः । अस्तु । अद्य । ये । पूर्वासः । ये । अपरासः । ईयुः । ये । पार्थिवे । रजसि । आ । निऽसत्ताः । ये । वा । नूनम् । सुऽवृजनासु । दिक्षु ॥ ४६ ॥

पितृभ्यः अद्य इदानीं क्रियमाणम् इदं नमोस्तु । "नमस्कारो हि पितृणाम्" इति श्रुतेः [तै० ब्रा० १. ३. १०. ८] नमउक्तिः क्रियते । पितृन् विशिनष्टि । ये पूर्वासः पूर्वे परेताः ईयुः पितृलोकं प्राप्ताः । उँ अपि च पँरासः परे ईयुः । ये च पितरः पार्थिवे रजसि भूलोके आ निपत्ताः आनिषण्णाः स्थिताः । "नसत्तनिषत्त०" इत्यादिना निपातितः । वा अथ वा ये पितरो नूनम् इदानीं सुवृजनासु सुष्ठु विभक्तासु दिक्षु प्रागादिषु आ निषत्ताः । तेभ्यः सर्वेभ्यः पितृभ्यः इदं नमोस्तु इति पूर्वत्रान्वयः ॥

सप्तमी ॥

मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिर्ऋक्वभिर्वावृधानः ।
यांश्च देवा वावृधुर्ये च देवांस्ते नोवन्तु पितरो हवेषु ॥ ४७ ॥

मातली । कव्यैः । यमः । अङ्गिरःऽभिः । बृहस्पतिः । ऋक्वऽभिः । ववृधानः । यान् । च । देवाः । ववृधुः । ये । च । देवान् । ते । नः । अवन्तु । पितरः । हवेषु ॥ ४७ ॥

मातली यमः बृहस्पतिश्च पितृणां नेतारो देवाः । अत्र मातली नाम देवः [कव्यैः] एतत्संज्ञकैः पितृभिः सह वावृधानः वर्धमानो भवति यजमानप्रत्तेन हविषा । तथा यमो देवः अङ्गिरोभिः पितृभिः सह । यमस्य देवत्वं पितृत्वं चेति द्वैरूप्यम् अस्ति । अत्र देवत्वं विवक्षितम् । तथा बृहस्पतिर्देवोपि ऋक्वभिः अर्चनीयैः [एतन्नामकैः पितृभिः सह वावृ]धानः । तत्र यांश्च पितृन् देवाः मातल्यादयः प्रमुखाः सन्तो वावृधुः व-

१ So P P̈ and Cr, and not उपरासः । or उ । परासः ।.

1 S′ परेतः. 2 S′ वृजिनासु for सुवृजनासु.

र्धयन्ति यज्ञे । ये च पितरः कव्यादयो देवान् निर्दिष्टान् ववृधुः वर्धयन्ति स्वधाप्रदाने ते अत्र निर्दिष्टाः पितरः नः अस्मान् हवेषु आह्वानेषु अवन्तु रक्षन्तु ॥

अष्टमी ॥

स्वादुष्किलायं मधुमाँ उतायं तीव्रः किलायं रसवाँ उतायम् ।
उतो न्व१स्य पपिवांसमिन्द्रं न कश्चन सहत आहवेषु ॥ ४८ ॥

स्वादुः । किल । अयम् । मधुऽमान् । उत । अयम् । तीव्रः । किल । अयम् । रसऽवान् । उत । अयम् ।
उतो इति । नु । अस्य । पपिऽवांसम् । इन्द्रम् । न । कः । चन । सहते । आऽहवेषु ॥ ४८ ॥

अत्र सोमः स्तूयते । अयम् अभिषुतः सोमः स्वादुः सुखेन आस्वाद्यः किल । यथा वालकं पयआदिकपानाय स्वाद्वादिगुणकीर्तनेन प्ररोचयति तद्वद् अत्रापि अभिधीयते । उत अयं सोमः मधुमान् माधुर्योपेतः किल । यत एवम् अतः स्वादुरित्यर्थः । तथा अयं सोमः तीव्रः आशु मदयिता किल । उत अपि च अयं रसवान् वहुरसोपेतः किल । उतो अपि च नु किल अस्य अमुं सोमं पपिवांसम् पीतवन्तम् इन्द्रम् आहवेषु परस्पराह्वानवत्सु संग्रामेषु कश्चन असुरादिः न सहते नाभिभवति । तं सोढुं न शक्नोतीत्यर्थः । अनेनास्य अत्यन्तवलकरत्वम् उक्तं भवति । तत्र सर्वत्र स्वाद्वादिगुणेषु अनुभवसिद्धेष्वपि पितॄणां देवानां [च] तत्प्रत्यायनाय किलेति प्रयुक्तम् इति मन्तव्यम् ॥

नवमी ॥

परेयिवांसं प्रवतो महीरिति बहुभ्यः पन्थामनुपस्पशानम् ।

---

१ C स्वादुः किलायं. We with A B K̈ R V Dc. २ R मधुमं. Dc मधुमं changed to मधुमां. C मधुमां. ३ R रसंवं. Dc रसंवं changed to रसंवाँ. ४ C R ३ for १. ५ Cr अस्य । ६ So all our MSS. and vaidikas. But it is certain इति is a mistake for अति. Observe that Sâyaṇa explains by अतिक्रम्य (though his own reading is अनु).

---

1 S′ स्वप्रधान्ये. 2 S′ वालकं पयआदिकं पानाय. 3 S′ स्वादिगुणेषु. 4 S′ ततिपतॄणांदेवनांप्रत्यायनाय.

वैवस्वतं संगमनं जनानां यमं राजानं हविषा सपर्यत ॥ ४९ ॥

परेयिऽवांसम् । प्रऽवतः । महीः । इति । बहुऽभ्यः । पन्थाम् । अनुऽपस्पशानम् ।

वैवस्वतम् । सम्ऽगमनम् । जनानाम् । यमम् । राजानम् । हविषा । सपर्यत ॥ ४९ ॥

परेयिवांसम् परागतम् अत्यन्तविप्रकृष्टदेशं गतवन्तम् । "उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च" इति क्वस्वन्तो निपातितः । उपसर्गग्रहणम् अतन्त्रम् । परागतिं विशिनष्टि । प्रवतो महीरनु प्रकर्षवतीर्भूमीः प्रति । सर्वां भूमिम् अतिक्रम्य वर्तमानम् इत्यर्थः । "उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे" इति वतिः । अर्थग्रहणसामर्थ्यात् लिङ्गसंख्यायोगः । किं च बहुभ्यः पितृलोकं गतेभ्यः पन्थाम् पन्थानं मार्गम् अनुपस्पशानम् । अनु इत्ययम् अवेत्यस्यार्थे । अवगच्छन्तम् इत्यर्थः । स्पशतिर्ज्ञानकर्मा । एवंरूपं वैवस्वतम् विवस्वतः पुत्रं जनानाम् मृतानां संगमनम् प्राप्तिस्थानभूतम् एवंमहानुभावं यमं राजानं हविषा सपर्यत पूजयत ॥

दशमी ॥

यमो नो गातुं प्रथमो विवेद नैषा गव्यूतिरपभर्तवा उ ।
यत्रा नः पूर्वे पितरः परेता एना जज्ञानाः पथ्याऽ अनु स्वाः ॥५०॥ (५)

यमः । नः । गातुम् । प्रथमः । विवेद । न । एषा । गव्यूतिः । अपऽभर्तवै । ऊं इति ।

यत्र । नः । पूर्वे । पितरः । पराऽइताः । एना । जज्ञानाः । पथ्याः । अनु । स्वाः ॥ ५० ॥ (५)

यमो देवः नः अस्माकं संबन्धिनां मृतानां गातुम् मार्गं प्रथमः पू-

---

१ Cr एषां ।.

---

1 S' परेयुवां°. 2 S' उपेयुवान° for उपेयिवान°, and the text also in S' has उपेयुवान°. 3 S' प्रकर्षवत्यो. 4 S' स्पर्शयतिर्ज्ञा°.

र्वगामी सन् विवेद अजानात् । उ अपि च एषा मृतेन गन्तव्या य-
मेन नेतव्या गव्यूतिः पद्धतिः । मार्ग इत्यर्थः । ※ "गोर्यूतौ छन्द-
सि०" इति वान्तादेशः ※ । अपभर्तवै अपहर्तुं देवैर्मनुष्यैर्वा परिहर्तुं
न । शक्येति शेषः । अवश्यं गन्तव्यैवेत्यर्थः । आत्मसाक्षात्काररहितैः पु-
रुषैः स्वकर्मफलभोगाय पितृलोकप्राप्तेरावश्यकत्वात् । ※ अपभर्तवै इ-
ति । "तवै चान्तश्च युगपत्" इति उभयपदप्रकृतिस्वरत्वम् ※ । यत्र
यस्मिन् मार्गे नः अस्माकं पूर्वे पूर्वभाविनः पितरः परेताः परागताः
येनैं च मार्गेण पुनरागत्य जज्ञानाः जाताः सर्वे स्वाः स्वीयाः स्वस्वक-
र्मानुरोधिनीः पथ्याः हितकरा भूमीर्गच्छन्ति । स्वस्वकर्मोपार्जितानि स्था-
नानि स्वेषां हितानि भवन्ति । तं मार्गं [यमो विवेदेति पूर्वत्र संबन्धः] ॥

इत्यथर्वसंहितायाम् अष्टादशकाण्डे प्रथमेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

पिण्डपितृयज्ञे "बर्हिषदः पितरः" इत्यृचा बर्हिः स्तृणीयात् । सूत्रितं
हि । "बर्हिर्गृहीत्वा विचृत्य संनहनं दक्षिणापरम्" इति प्रक्रम्य "ब-
"र्हिरुदकेन संप्रोक्ष्य बर्हिषदः पितरः[१८. १. ५१] उपहूता नः पितरः
"[१८. ३. ४५] अग्निष्वात्ताः पितरः[१८. ३. ४४] ये नः पितुः पित-
"रः[१८. ३. ४६] येस्माकम्[१८. ४. ६८] इति प्रस्तृणाति" [इति ।
कौ० ११. ८] ॥

तत्रैव कर्मणि "आच्या जानु"[५२] इत्यृचा तस्मिन् बर्हिषि तिलान्
प्रकिरेत् ॥

पितृमेधे प्रेतास्थीनि अनया त्रिपादे शिक्ये उपवेशयेत् ॥

पितृमेधे "प्रेहि प्रेहि"[५४] इत्यनया तम् उत्थाप्य शकटे निद-
ध्यात् ॥

तत्रैव "अपेत वीत"[५५] इत्यनया प्रेतदहनस्थानं काम्पीलशाखया
संप्रोक्षयेत् ॥

पिण्डपितृयज्ञे "उशन्तस्त्वा"[५६] इति द्वाभ्याम् ऋग्भ्यां द्वे काष्ठे

1 S′ आसप° for अप°. 2 S′ leaves a lacuna for some ten letters here after परेताः and has then यस्वंगताः for परागताः. 3 The text in S′ too has येना for एना. 4 S′ leaves after मार्गं a lacuna for some ten letters. 5 S′ °शाखाया.

गृहीत्वा अग्निम् आदीपयेत् । सूत्रितं हि । "द्वे काष्ठे गृहीत्वा उशन्त इत्यादीपयति । आदीप्तयोरेकं प्रति निदधाति" इति [कौ० ११.८] ॥

तत्रैव "अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वाः" [५८] इति सप्तभिर्ऋग्भिः प्रेतशरीरे अग्निप्रदः पुत्रः आज्यं जुहुयात् ॥

"इमं यम" [६०] इत्यृचा यमाय चतुर्थीं वपाहुतिं जुहुयात् ॥

"इत एतद् उदारुहन्" [६१] इति चतसृभिः उत्थापनीयाभिर्ऋग्भिः प्रेतम् उत्थाप्य शकटे शयने वा निदध्यात् ॥

तत्र प्रथमा ॥

बर्हिषदः पितर ऊत्य१र्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम् ।
त आ गतावसा शंतमेनाधा नः शं योररपो दधात ॥ ५१ ॥

बर्हिऽसदः । पितरः । ऊती । अर्वाक् । इमा । वः । हव्या । चकृम । जुषध्वम् ।
ते । आ । गत । अवसा । शम्ऽतमेन । अध । नः । शम् । योः । अरपः । दधात ॥ ५१ ॥

हे बर्हिषदः । बर्हिषि आस्तीर्णे दर्भे सीदन्तीति बर्हिषदः । ⌛अन्त्यलोपश्छान्दसः⌛ । यज्ञम् आगताः हे पितरः यूयम् ऊती ऊत्या अस्मद्रक्षणेन निमित्तेन अर्वाक् अस्मदभिमुखम् । आगच्छतेति शेषः । आगते सति किं लभ्यम् अस्तीत्यत्राह । इमा इमानि पुरत आसन्नानि हव्या हव्यानि हवींषि वः युष्मभ्यं चकृम अकार्ष्म । तानि यूयं जुषध्वम् सेवध्वम् । ते तादृशा यूयम् आ गत आगच्छत । ⌛गमेर्लुङि "मन्त्रे घस०" इति च्लेर्लुक् । "अनुदात्तोपदेश०" इत्यादिना अनुनासिकलोपः⌛ । केन सहिताः । शंतमेन सुखतमेन अवसा रक्षणेन सह । अस्माकं क्लेशलेशेनापि रहितां रक्षां कर्तुम् आगच्छतेत्यर्थः । अधँ आगत्य च [नः] अस्मभ्यं शम् रोगाणां शमनं योः भयानां यावनं च अरपः । ⌛रपो रिप्रम् इति पापनामनी भवतः इति निरुक्तम् [नि० ४. २१.]⌛ । अपापं यथा भवति तथा दधा-

1 S' omits the anusvâra in चतुर्थीं.

त । "तप्तनप्तनथनाश्च" इति तस्य तबादेशः । तपः पित्त्वाद् आ-ल्लोपाभावः । प्रयच्छत ॥

द्वितीया ॥

आच्या जानु दक्षिणतो निषद्येदं नो हविरभि गृणन्तु विश्वे ।
मा हिंसिष्ट पितरः केन चिन्नो यद् व आगः पुरुषता कराम ॥ ५२ ॥

आऽअच्य । जानु । दक्षिणतः । निऽसद्य । इदम् । नः । हविः । अभि । गृणन्तु । विश्वे ।
मा । हिंसिष्ट । पितरः । केन । चित् । नः । यत् । वः । आगः । पुरुषता । कराम ॥ ५२ ॥

हे पितरः विश्वे सर्वे यूयं जानु आच्य जानुप्रदेशम् आकुञ्च्य । अनेन भोजनोचितः संनिवेश उक्तो भवति । दक्षिणतः वेदेर्दक्षिणभागे उपसद्य उपविश्य इदम् अस्माभिर्दीयमानं पुरोवर्ति हविः हव्यम् अभि गृणीत अभिष्टुत समीचीनम् इति ब्रूत । अनेन हविःस्वीकारः अर्थाद् उक्तो भवति । न हि अनास्वाद्यमानस्य प्रशंसास्ति । कर्तव्यविषये अतिक्रमे संजातेपि शिक्षा न कार्येति प्रार्थयते । हे पितरः यूयं केन चिद् अल्पेन महता वा अपराधेन नः अस्मान् मा हिंसिष्ट हिंसां मा कुरुत । अपराधस्य [संभावनाम् आह] । पुरुषता पुरुषत्वेन मनुष्यत्वेन हेतुना [वः युष्माकं] यद् आगः यम् अपराधं कराम कुर्मः । मनुष्याणाम् अनवधानाद् अतिक्रमसंभावनास्त्येवेत्यर्थः ॥

तृतीया ॥

त्वष्टा दुहित्रे वहतुं कृणोति तेनेदं विश्वं भुवनं समेति ।
यमस्य माता पर्युह्यमाना महो जाया विवस्वतो ननाश ॥ ५३ ॥

त्वष्टा । दुहित्रे । वहतुम् । कृणोति । तेन । इदम् । विश्वम् । भुवनम् । सम् । एति ।

1 So S'. 2 S' हव्यं हविः for हविः हव्यं. 3 S' leaves after this a lacuna for some ten letters and has श्य for स्य in अपराधस्य.

यमस्य । माता । परिऽउह्यमाना । मुहः[१] । जाया । विवस्वतः । ननाश ॥५३॥

अस्य मन्त्रस्य[1] "अपागूहन्" [१८.२.३३] इति उपरि वक्ष्यमाणस्य च अर्थविवरणरूपा आख्यायिका बृहद्देवतानुक्रमणिकाकारेण स्पष्टं प्रदर्शिता ।

अभवन्मिथुनं त्वष्टुः सरण्युस्त्रिशिराश्च[2] ह ।
स वै सरण्युं प्रायच्छत् स्वयमेव विवस्वते ॥
ततः सरण्वां[3] जज्ञाते यमयम्यौ विवस्वतः ।
तौ चाप्युभौ यमौ स्यातां[4] ज्यायांस्ताभ्यां तु वै[5] यमः ॥
दृष्ट्वा[6] भर्तुः परोक्षं तु सरण्युः सदृशीं[7] स्त्रियम् ।
निक्षिप्य तद्युगं[8] तस्याम् अश्वा भूत्वापचक्रमे[9] ॥
अविज्ञाता विवस्वांस्तु तस्याम् अजनयन्मनुम् ।
राजर्षिरभवत् सोपि विवस्वानिव तेजसा ॥
स विज्ञाय त्वपक्रान्तां सरण्युं त्वश्वरूपिणीम्[10] ।
त्वाष्ट्रीं प्रति जगामाशु अश्वो[11] भूत्वा सलक्षणः[12] ॥
सरण्युश्च विवस्वन्तं विदित्वा हयरूपिणम् ।
मैथुनायोपचक्राम[13] तां चाश्वामारुरोह[14] सः ॥
ततस्तयोस्तु योगेन शुक्रं तद्[15] अपतद् भुवि[15] ।
उपजिघ्रति सा त्वश्वा तच्छुक्रं[16] गर्भकाम्यया[17] ॥
आघ्रातमात्राच्छुक्रात् तु[18] कुमारौ संबभूवतुः ।
नासत्यश्चैव[19] दस्रश्च यौ तु तावश्विनाविति[20] ॥

त्वष्टा सिक्तस्य रेतसः पुरुषाद्याकारनिर्माता देव उच्यते । "यावच्छो वै रेतसः सिक्तस्य त्वष्टा रूपाणि विकरोति" [तै॰ सं॰ १.५.९.२] इत्यादिश्रुतेः । एतन्नामको देवः दुहित्रे स्वदुहितुः पुत्र्याः सरण्व्वाः[21] । ष-

---

१ Cr महः ।.

---

1 S' गूहस्य for मन्त्रस्य. 2 So S'. 3 S' सरण्या. 4 So S'. 5 S' वैय्यमा. 6 S' दृष्ट°. 7 S' सदृशां प्रियम्. 8 S' मिद्युतां. 9 S' भूताप°. 10 S' सस्वरूपिणीम्. 11 S' श्वो for अश्वो. 12 S' स्वलक्षणः. 13 S' मैथुनायाप°. 14 S' चाश्वमारु°. 15 S' तदपि तद्भुवि. 16 S' तच्छुक्रां. 17 S' °काम्ययां. 18 S' °च्छुक्रातु. 19 S' नासत्यश्चेव. 20 S' तावश्विनादिति. The corrections in the quotation are conjectural. 21 S' सरण्याः.

छ्यर्थे चतुर्थी ॥ । वहतुम् विवाहं कृणोति करोति इति तेन कारणेन इदं विश्वं भुवनम् भूतजातं समेति संगतम् अभूत्। तद्दिदृक्षयेति शेषः। यमस्य देवस्य माता जनयित्री सरण्युः पर्युह्यमाना परिवाहम् उद्वाहं त्वष्ट्रा पित्रा क्रियमाणा। ॥ वहतेर्यकि यजादित्वात् संप्रसारणम् ॥। महः महतः अतिशयितप्रभावस्य विवस्वतः सूर्यस्य जाया सरण्युः ननाश अदर्शनं तिरोधानं प्राप्ता। "अपागूहन्नमृतां मर्त्येभ्यः" [१८.२.३३] इति वक्ष्यमाणत्वात्। अत्र निरुक्तम्। त्वष्टा दुहितुर्वहनं करोतीतीदं सर्वं भुवनं समेति। यमस्य माता पर्युह्यमाना महतो जाया विवस्वतो ननाश। रात्रिरादित्यस्य। आदित्योदयेन्तर्धीयते [नि॰१२.११] इति ॥

चतुर्थी ॥

प्रेहि॒ प्रेहि॑ प॒थिभिः॑ पू॒र्याणै॒र्येना॑ ते॒ पूर्वे॑ पि॒तरः॒ परे॑ताः।
उ॒भा राजा॑नौ स्व॒धया॒ मद॑न्तौ य॒मं प॑श्यासि॒ वरु॑णं च दे॒वम् ॥ ५४ ॥

प्र। इ॒हि॒। प्र। इ॒हि॒। प॒थिऽभिः॑। पू॒ःऽयानैः॑। येन॑। ते॒। पूर्वे॑। पि॒तरः॑। परा॑ऽइताः।
उ॒भा। राजा॑नौ। स्व॒धया॑। मद॑न्तौ। य॒मम्। प॒श्या॒सि॒। वरु॑णम्। च॒। दे॒वम् ॥ ५४ ॥

अत्र "प्रेहि प्रेहि" इत्यनया प्रेतम् उत्थाप्य शकटे निदध्याद् इति विनियोगात् प्रेतस्य शकटं प्रति गमनम् अभिधीयते। हे प्रेत त्वं प्रेहि प्रेहि प्रगच्छ प्रगच्छ। शकटं प्रतीति शेषः। अथ वा यमलोकं प्रति प्रेहि। द्विरभिधानम् आवश्यकगमनद्योतनाय। कैः साधनैरिति तत्राह। पूर्याणैः। यात्यनेनेति यानं वर्त्म। पुमांसो येन वर्त्मना पितृलोकं यान्ति स पूर्याणः। पुंभिः उह्यमानो वा शिबिकादिः पूर्याणः। ॥ पृषोदरादित्वाद् अयं साधुः ॥। बहुवचनं पूजार्थम्। तैः [पथिभिः] प्रेहि। स मार्गो विशेष्यते। येन यानेन ते तव पूर्वे पितरः पितृपितामहाद्याः परेताः परागताः पितृलोकं प्राप्ताः ॥ तत्र को लाभ इत्यत्राह। उभा उभौ राजाना राजानौ देवेषु मध्ये क्षत्रियजातीयौ।

"यमो राजा" [तै॰ब्रा॰३. १. २. ११] "वरुणो राजा" [तै॰ब्रा॰३. ७. ७. ६] इति श्रुतिषु सर्वत्र प्रसिद्धेः । स्वधया अस्माभिर्दत्तया मदन्तौ माद्यन्तौ । विद्येते इति शेषः । तत्र लोके यमं देवं पश्यासि पश्यसि वरुणं च देवं पश्यसि । अतः प्रेहीति पूर्वत्रान्वयः ॥

पञ्चमी ॥

अपे॑त॒ वीत॒ वि च॑ सर्प॒ताता॒ेस्मा ए॒तं पि॒तरो॑ लो॒कम॑क्रन् ।
अहो॑भिर॒द्भिर॒क्तुभि॒र्व्य॑क्तं य॒मो द॑दात्यव॒सान॑मस्मै ॥ ५५ ॥

अप॑ । इ॒त॒ । वि । इ॒त॒ । वि । च॒ । स॒र्प॒त॒ । अतः॑ । अ॒स्मै । ए॒तम् । पि॒तरः॑ । लो॒कम् । अ॒क्र॒न् ।
अहः॑ऽभिः । अ॒त्ऽभिः । अ॒क्तुऽभिः । विऽअ॑क्तम् । य॒मः । द॒दा॒ति॒ । अ॒व॒ऽसान॑म् । अ॒स्मै॒ ॥ ५५ ॥

अत्र अनया दहनस्थानं संप्रोक्षेत् इति विनियोगात् तत्स्थानस्थिताना रक्षःपिशाचादीनाम् अपगमनम् अभिधीयते । हे रक्षःप्रभृतयः यूयम् अपेत अपगच्छत । वीत । ⌛वी गत्यादिषु । अत्र गतिरर्थः⌛ । विगता भवत । अतः अस्माद् दहनस्थानाद् वि सर्पत च विविधं विशेषेण वा गच्छत । दूरं गच्छतेत्यर्थः । अपसारणीयान् विशिनष्टि । ये[1] अत्र[2] स्थले पुराणाः पूर्वतनाः स्थ भवथ । ये च अत्र नूतनाः इदानीन्तनाः स्थ तिष्ठथ । ते सर्वे अपेतेति संबन्धः । अस्मै प्रेताय अहोभिश्च अद्भिः क्षालनसाधनैरुदकैश्च अक्तुभिः अभिव्यक्तिसाधनाभी रात्रिभिश्च व्यक्तम् सुविशदम् अवसानम् अवस्यति अत्रेत्यवसानम् । ⌛षो अन्तकर्मणि । अधिकरणे ल्युट्⌛ । स्थानम् । तद् अस्मै यमो देवः ददाति अदात् । तदर्थम् अपेतेति संबन्धः ॥

१ Cp इतः ।. २ Cp इत ।.

1 S' अपसरणीयान्. 2 The text in S', however, reads सर्पतातोस्मा एतं पितरो लोकमक्रन् and not येत्र स्था पुराणा ये च नूतनाः which Sâyaṇa appears to have read mostly in conformity with the *Taittirîya Âraṇyaka* I. 27. 5.

षष्ठी ॥

उशन्तस्त्वेधीमह्युशन्तः समिधीमहि ।
उशन्नुशत आ वह पितॄन् हविषे अत्तवे ॥ ५६ ॥
उशन्तः । त्वा । इधीमहि । उशन्तः । सम् । इधीमहि ।
उशन् । उशतः । आ । वह । पितॄन् । हविषे । अत्तवे ॥ ५६ ॥

हे अग्ने अस्मिन् पितृयज्ञे त्वा त्वाम् उशन्तः यज्ञनिर्वाहार्थं त्वां कामयमाना हवामहे आह्वानं कुर्मः । तथा उशन्तः कामयमानास्त्वां समिधीमहि सम्यग् इद्धं करवाम । ‡इन्धेर्विधिलिङि विकरणस्य लुक् छान्दसः । "अनिदिताम्॰" इति धातुनकारस्य लोपः‡ । त्वं च उशन् यज्ञं [स्वधां वा] कामयमानः सन् उशतः स्वधां कामयमानान् पितॄन् आ वह । किमर्थम् । हविषे हविःस्वीकाराय अत्तवे तस्य च भक्षणाय । आ वहेति संबन्धः ॥

सप्तमी ॥

द्युमन्तस्त्वेधीमहि द्युमन्तः समिधीमहि ।
द्युमान् द्युमत आ वह पितॄन् हविषे अत्तवे ॥ ५७ ॥
द्युऽमन्तः । त्वा । इधीमहि । द्युऽमन्तः । सम् । इधीमहि ।
द्युऽमान् । द्युऽमतः । आ । वह । पितॄन् । हविषे । अत्तवे ॥ ५७ ॥

हे अग्ने द्युमन्तः दीप्तिमन्तः त्वदनुग्रहाद् अतिशयिततेजसो वयं त्वा त्वां हवामहे । शिष्टं पूर्वमन्त्रवद् योज्यम् ॥

अष्टमी ॥

अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः ।

---

१ P P̈ उशतः ।. २ A B C R ॰द्युमंत. We with K K̈ V Dc. ३ P P̈ ॰मंतः ।. We with Cr.

---

1 Sâyaṇa's text in S′, however, is इधीमहि. 2 S′ ऋद्धं. 3 S′ अनुदिता । स्वधां वा । तामिति &c. instead of अनिदितामिति &c. The words स्वधां वा obviously ought to be where we have inserted them. They were perhaps misplaced by the scribe of S′. 4 S′ omits आ. 5 S′ तदनु॰.

तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम ॥ ५८ ॥

अङ्गिरसः । नः । पितरः । नवऽग्वाः । अथर्वाणः । भृगवः । सोम्यासः । तेषाम् । वयम् । सुऽमतौ । यज्ञियानाम् । अपि । भद्रे । सौमनसे । स्याम ॥ ५८ ॥

अङ्गिरसः एतन्नामानः अङ्गारात्मकाः । "येङ्गारा आसंस्तेङ्गिरसोभवन्" इति निरुक्तम् [ऐ॰ब्रा॰ ३.३४] । पूर्वे महर्षयः नः पितरः [अस्माकं पितरः । नवग्वाः] नूतनस्तुतिका नवभिर्मासैरुन्नता वा । तथा अथर्वाणश्च नः पितरः भृगवश्च नः पितरः । ॥ भृगुर्भृज्यमानो न देहेङ्गारेष्विति निरुक्तम् [नि॰ ३.१७] ॥ । एते सर्वे सोम्यासः सोमार्हाः सोमसंपादिनः । एषाम् अङ्गिरःप्रभृतीनाम् ऋषिगणमध्ये प्राधान्याद् इदानीन्तनानामपि प्राचुर्येण तद्गोत्रत्वात् पितृत्वम् । यज्ञियानाम् यज्ञार्हाणां तेषां सुमतौ शोभनायाम् अनुग्रहरूपायां बुद्धौ वयं स्याम भवेम । तेषां सुमतिरस्मासु भवेद् इत्यर्थः । अपि अपि च तेषां भद्रे कल्याणे सौमनसे सुमनसो भावः सौमनसम् । ॥ युवादिषु पाठो द्रष्टव्यः ॥ । तत्र स्याम भवेम । उक्तस्यैवार्थस्य स्पष्टाभिधानम् एतत् ॥

नवमी ॥

अङ्गिरोभिर्यज्ञियैरा गहीह यम वैरूपैरिह मादयस्व ।
विवस्वन्तं हुवे यः पिता तेस्मिन् बर्हिष्या निषद्य ॥ ५९ ॥

अङ्गिरःऽभिः । यज्ञियैः । आ । गहि । इह । यम । वैरूपैः । इह । मादयस्व । विवस्वन्तम् । हुवे । यः । पिता । ते । अस्मिन् । बर्हिषि । आ । निऽसद्य ॥ ५९ ॥

हे यम इह अस्मिन् कर्मणि अङ्गिरोभिः एतन्नामकैः पितृभिः सह आ गहि आगच्छ । कीदृशैः । यज्ञियैः यज्ञार्हैः । एवं वैरूपैः विरूपाख्यस्य महर्षेर्गोत्रजैः सह आ गहि । आगत्य च इह अस्मिन् यज्ञे मादयस्व तर्पयस्व ॥ न केवलं त्वामेव ह्वयामि । किं तु ते तव यः पिता विवस्वान् आदित्यः तं विवस्वन्तं हुवे आह्वयामि । ॥ ह्वयतेर्लटि "ब-

1 So S'. 2 S' महर्षि॰ for महर्षेः. 3 S' तर्पय.

हुलं छन्दसि" इति संप्रसारणम् । अस्मिन् बर्हिषि आस्तीर्णे निषद्य । यथा हविः स्वीकरोति तथा आह्वयामीति शेषः । आभिमुख्येन निषद्य इति वा ॥

दशमी ॥

इमं यम प्रस्तरमा हि रोहाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः ।
आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषो मादयस्व ॥ ६० ॥

इमम् । यम । प्रऽस्तरम् । आ । हि । रोह । अङ्गिरःऽभिः । पितृऽभिः । सम्ऽविदानः ।
आ । त्वा । मन्त्राः । कविऽशस्ताः । वहन्तु । एना । राजन् । हविषः । मादयस्व ॥ ६० ॥

हे यम इमम् पुरत आस्तीर्णं प्रस्तरम् बर्हिषम् । उपस्तीर्णो दर्भः प्रस्तरः । "प्रे स्त्रोऽयज्ञे" इति निषेधाद् घञभावः । "ऋदोरप्" । तं प्रस्तरम् आ सीद । हि इति पादपूरणः । किमेक एव । नेत्याह । अङ्गिरोभिः एतन्नामकैः पितृभिः सह संविदानः ऐकमत्यं प्राप्तः । "समोगम्यृच्छि०" इति आत्मनेपदम् । [हे राजन्] त्वा त्वां कविशस्ताः कविभिः क्रान्तप्रज्ञैर्महर्षिभिः स्तुता मन्त्राः आह्वानसाधना आ वहन्तु आह्वानं कुर्वन्तु आगमयन्तु । आगत्य च एना एनेन अनेन । "द्वितीयाटौःस्वेनः" इति एनादेशः । सर्वविधीनां छन्दसि विकल्पितत्वाद् इनादेशाभावः । हविषः । तृतीयार्थे षष्ठी । हविषा अस्माभिर्दत्तेन मादयस्व ॥

एकादशी ॥

इत एत उदारुहन् दिवस्पृष्ठान्यारुहन् ।
प्र भूर्जयो यथा पथा द्यामङ्गिरसो ययुः ॥ ६१ ॥ (६)

---

१ C K हि रोहांगि०. R हि रोहांगि०. We with A B V Dc. २ B K उदारु०. R उदारु०. We with C V Dc. ३ V ०रुंहत्. ४ B C K R V Dc भूर्जयो. We with Cr.

1 S' बर्हिष उपस्तीर्णो &c. 2 S' एक०. 3 S' om. आ०.

इतः । एते । उत् । आ । अरुहन् । दिवः । पृष्ठानि । आ । अरुहन् ।
प्र । भूःऽजयः । यथा । पथा । द्याम् । अङ्गिरसः । ययुः ॥ ६१ ॥ (६)

शवसंस्कर्तारः पुरुषाः एतं मृतशरीरम् इतः अस्माद् भूप्रदेशाद् उदारुहन् ऊर्ध्वं शकटादिकम् आरोहयन् । इत एतद् इति शकटे शयने वा प्रेतं निदध्याद् इति विनियोगात् ॥ अनन्तरं दिवः द्युलोकस्य पृष्ठानि स्प्रष्टव्यानि उपरितनस्थलानि भोग्यस्थानानि आरुहन् आरोहयन् । ॥ रुहेर्लुङि "कृमृदृरुहिभ्यश्छन्दसि" इति च्लेः अङ् । ङित्त्वाद् गुणाभावः ॥ । द्युलोकं केन पथा आरोहयन्निति तत्राह । भूर्जयः भरणवन्तो भुवं जितवन्तो वा अङ्गिरसः यथा यादृशेन पथा मार्गेण द्याम् द्युलोकं [प्र] ययुः प्राप्ताः । तेन मार्गेण दिवस्पृष्ठान्यारुहन् इति संबन्धः ॥

इत्यथर्वसंहितायां प्रथमेनुवाके अष्टादशकाण्डे षष्ठं सूक्तम् ॥

प्रथमोऽनुवाकः समाप्तः ॥

द्वितीयेनुवाके षट् सूक्तानि । तत्र[1] "यमाय सोमः" इति प्रथमं सूक्तम् । अत्र आदितस्तिसृणाम् ऋचां पूर्वर्चा सह प्रेतोत्थापनकर्मणि उक्तो विनियोगः[2] ॥

पितृमेधे "मैनमग्ने" [४] इत्यादिभिः "सहस्रणीथाः कवयः" [१८] इत्यन्ताभिः "अव सृज" [१०] इत्यृग्वर्जिताभिश्चतुर्दशभिर्ऋग्भिर्दह्यमानं[3] प्रेतशरीरं सर्वे गोत्रिण उपतिष्ठेरन् ॥

"मैनमग्ने" इति चतसृभिः प्रेतशरीरे कनिष्ठपुत्रेण दत्तम् अग्निं गोत्रिण आदीपयेयुः ॥

तत्रैव कर्मणि "अजो भागः" [८] इति द्वाभ्यां चितेर्दक्षिणपार्श्वे अजपशुं बध्नीयात् । यथा दह्यते तथा बन्धनं कार्यं मोचनं न कर्तव्यम् । तथा च माहकिराचार्यः[4] "अजो हन्यते दह्यते एकाग्निप्रेतशरीरदहने" इति ॥

1 S′ inserts प्रथमा after तत्र. 2 S′ °युक्तः for °योगः. 3 S′ इत्यृग्वर्चेताभि° for इत्यृग्वर्जिताभि°. 4 S′ याहि° for माह°.

पितृमेध एव चतुर्थेऽहनि "अव सृज" इत्यनया एकाग्निकस्याहिताग्नेः[1] शरीरम् अनुमन्त्रयेत ॥

तत्र प्रथमा ॥

यमाय सोमः पवते यमाय क्रियते हविः ।
यमं ह यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरंकृतः ॥ १ ॥

यमाय । सोमः । पवते । यमाय । क्रियते । हविः ।
यमम् । ह । यज्ञः । गच्छति । अग्निऽदूतः । अरम्ऽकृतः ॥ १ ॥

यमाय देवाय सोमः पवते पूयते अभिषूयते सोमयागे यजमानैः । [2]कर्मणि कर्तृप्रत्ययः । शप् । पूधातोः [2] । सोमसाधनो ज्योतिष्टोमादिरननुष्ठितश्चेद् यमो नरके पातयिष्यतीति भिया यमप्रीतये सोमोभिषूयत इत्यर्थः । अथ वा पितृणां सोमसंवन्धेन[3] यमस्यापि सोमोस्त्येव । किं च यमायैव हविः आज्यादिलक्षणं क्रियते संस्क्रियते उत्पवनादिसंस्कारेण । किं च यमं ह यममेव यज्ञः कृत्स्नो ज्योतिष्टोमादिः गच्छति । कीदृशो यज्ञः । अग्निदूतः । दूतो यथा स्वामिना दत्तं धनादिकं दातव्याय प्रयच्छति एवम् अग्निरपि यजमानेन दत्तं हविस्तस्मैतस्मै देवाय प्रयच्छतीत्यग्निर्दूत इत्यभिधीयते । अलंकृतः स्तोत्रशस्त्रादिभिर्भूषितः । यद्वा अलम्[4] अत्यर्थं निष्पादितः । साङ्गोपाङ्ग इत्यर्थः । यद्यपि सोमो हविश्च उभे सर्वार्थे क्रियेते तथा यज्ञोपि सर्वदेवार्थः तथापि यमस्य सर्वप्राणिसंहर्तृत्वेन वा सर्वेषां पितृलोकप्रापकत्वेन वा प्राधान्याद् यमायैव सोमादिकं क्रियत इत्युपचर्यते ॥

द्वितीया ॥

यमाय मधुमत्तमं जुहोता प्र च तिष्ठत ।
इदं नम ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वेभ्यः पथिकृद्भ्यः ॥ २ ॥

यमाय । मधुमत्ऽतमम् । जुहोत । प्र । च । तिष्ठत ।

---

1 S′ एकाह्नि° for एकाग्नि°. We correct according to the *Kes'ari*. 2 S′ शपधात्त्स्वामिसाधने for शप् । पूधातोः । सोमसाधनो. 3 S′ °संबंधनो for °संबन्धेन. 4 S′ अलयम्.

इदम् । नमः । ऋषिऽभ्यः । पूर्वऽजेभ्यः । पूर्वेभ्यः । पथिकृत्ऽभ्यः ॥ २ ॥

अत्रापि पूर्वमन्त्रवद् यमस्य प्राधान्याभिप्रायेण होमप्रतिष्ठे तस्यैव कर्तव्ये इत्यभिधीयते । हे यजमानाः यमायैव देवाय मधुमत्तमम् अतिशयेन मधुमत् सोमाज्यादिकं हविः जुहोत जुहुत । "तप्तनप्तन०" इति तस्य तबादेशे गुणः । प्र च तिष्ठत प्रतिष्ठां समाप्तिं यमायैव कुरुत । ननु यमायैव हूयते तत्सहचारिणां पितृणां किं स्याद् इत्याशङ्क्य तेषां नमस्कारः क्रियत इत्याह इदं नम इति । ऋषिभ्यः मन्त्रादिद्रष्टृभ्यः अङ्गिरःप्रभृतिभ्यः । ऋषिर्दर्शनात् । स्तोमान् ददर्शेत्यौपमन्यव इति निरुक्तम् । तद् यद् एनांस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयंभ्वभ्यानर्षत् त ऋषयोऽभवंस्तद् ऋषीणाम् ऋषित्वम् इति विज्ञायते । इति च निरुक्तम् [नि० २. ११.] । ऋषयो विशेष्यन्ते । पूर्वजेभ्यः पूर्वम् उत्पन्नेभ्यः इदानींतनयजमानापेक्षया तेषां पूर्वजत्वम् । अत एव पूर्वेभ्यः पथिकृद्भ्यः । [पथिकृतः पितृलोकस्य पथां कर्तारः । ये प्रथमं परेताः स्वर्गमार्गाणां दर्शयितारस्ते पथिकृतः पितृ]गणगताः । तेषां मार्गाणाम् इदानीन्तनैरपि अनुस्रियमाणत्वात् । एवंमहानुभावेभ्य ऋषिभ्यः अङ्गिरःप्रभृतिभ्यः इदं नमः नमस्कारोस्तु ॥

तृतीया ॥

यमाय घृतवत् पयो राज्ञे हविर्जुहोतन ।
स नो जीवेष्वा यमेद्दीर्घमायुः प्र जीवसे ॥ ३ ॥

यमाय । घृतऽवत् । पयः । राज्ञे । हविः । जुहोतन ।
सः । नः । जीवेषु । आ । यमेत् । दीर्घम् । आयुः । प्र । जीवसे ॥ ३ ॥

हे यजमानाः यमाय राज्ञे घृतवत् घृतोपेतं पयः क्षीरं हविः हवीरूपेण

---

१ A B C K̈ R यमेद्दीर्घं०. We with V Cr Dc P P̊. २ K̈ V Dc ०युष्प्र. We with A B C R. ३ P आयु ।. ४ Cr जीवसे ।.

---

1 S′ स्वयंभुवभ्यानघृपत्तवृपयोभ्रुवंतदर्षीणा०. 2 S′ has a lacuna for some eighteen or twenty letters here. The restoration is conjectural. 3 S′ अनुसर्य० for अनुस्त्रिय०.

संस्कृतं जुहोतन जुहोत जुहुत । ॥ तस्य तनादेशे गुणः ॥ । तेन किं लभ्यत इत्यत आह । स प्राप्तहविः सन् नः अस्मान् जीवेषु जीवत्सु प्राणिषु मध्ये आ यमत् नियमयेत् स्थापयेत । यथा मृतिर्न भवेत् तथा करोतु । किं च स यमः दीर्घम् आयुः शतसंवत्सरलक्षणम् । प्रयच्छतु इति शेषः । किमर्थम् । जीवसे जीवनाय ॥

चतुर्थी ॥

मैनमग्ने वि दहो माभि शूशुचो मास्य त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम् ।
शृतं यदा करसि जातवेदोऽथेमेनं प्र हिणुतात पितॄँरुप[1] ॥ ४ ॥

मा । एनम् । अग्ने । वि । दहः । मा । अभि । शूशुचः । मा । अस्य । त्वचम् । चिक्षिपः । मा । शरीरम् ।
शृतम् । यदा । करसि । जातऽवेदः । अथ । ईम् । एनम् । प्र । हिनुतात् । पितॄन् । उप ॥ ४ ॥

हे अग्ने एनं प्रेतं मा वि दहः विदाहम् अतिदाहं मा कार्षीः । तथा माभि शूशुचः । ॥ शुचेर्लुङि चङि रूपम् । "दीर्घो लघोः" इति अभ्यासस्य दीर्घः ॥ । अभितः शोकयुक्तं मा कार्षीः । उपर्यधश्च उभयोः पार्श्वयोरपि दाहाद् अभितः शोको भवति तदभावोऽत्र प्रार्थ्यते । किं च अस्य त्वचं मा चिक्षिपः अन्यत्र मा गमय । त्वग्भेदं मा कुर्वित्यर्थः । तथा शरीरमपि मा चिक्षिपः । अस्य शवशरीरस्य आहुतिरूपत्वात् पुरोडाशादिवद् विदाहाद्यभावः प्रार्थ्यते । यदा त्वम् एतच्छरीरं शृतम् हविर्योग्यं पक्कं करसि करोषि । ॥ श्रा पाके । "शृतं पाके" इति कर्मणि कर्तरि वा निपातनात् शृभावः । करसीति । करोतेः औत्सर्गिकः शप् । लेटि वा अडागमः ॥ । हे जातवेदः जातप्रज्ञ अग्ने अथ शृतकरणानन्तरम् ईम् एनं पितृभ्यः उप पितृसमीपं प्र हिणुतात् प्रहिणु प्रेरय ॥

१ A °मेनं (omitting °थे°). C °वेदोऽथेमेनं. R वेदोऽथेममेनं. We with B K Dc. २ P इमम्. P too, which however seems to correct it to इम् (=ईम् ?).

1 So S′. The text in S′ however, reads पितृभ्यः for पितॄँरुप.

पञ्चमी ॥

यदा शृतं कृणवो जातवेदोथेममेनं परि दत्तात् पितृभ्यः ।
यदो गच्छात्यसुनीतिमेतामथ देवानां वशनीर्भवाति ॥ ५ ॥

यदा । शृतम् । कृणवः । जातऽवेदः । अथ । इमम् । एनम् । परि । दत्तात् । पितृऽभ्यः ।
यदो इति । गच्छाति । असुऽनीतिम् । एताम् । अथ । देवानाम् । वशऽनीः । भवाति ॥ ५ ॥

हे जातवेदः प्राप्तहविर्लक्षणधन अग्ने त्वम् एनं शृतम् पक्वं यदा कृणवः अकरोः अथ अनन्तरम् इदम् इदानीम् एनं दाहेन संस्कृतं पुरुषं पितृभ्यः परि दत्तात् प्रयच्छ । यद्वा परिदानं रक्षणाय दानम् इति प्रसिद्धेस्तस्य रक्षणाय प्रयच्छ । उ अपि च अयम् एतां प्रसिद्धाम् असुनीतिम् असून् प्राणान् नयति लोकान्तरम् इति असुनीतिः प्राणापहर्त्री देवता तां [यदा] गच्छाति गच्छति अथ अनन्तरम् अयं देवानाम् द्योतमानानां स्वकीयानाम् इन्द्रियाणां वशनीः वशं नयतीति वशनीः । ⌛"सत्सूद्विष°" इत्यादिना क्विप्⌛ । चक्षुरादीन्द्रियाणां सूर्यादिदेवताप्रापको भवाति भवति ॥

षष्ठी ॥

त्रिकद्रुकेभिः पवते षडुर्वीरेकमिद् बृहत् ।
त्रिष्टुब् गायत्री छन्दांसि सर्वा ता यम आर्पिता ॥ ६ ॥

त्रिऽकद्रुकेभिः । पवते । षट् । उर्वीः । एकम् । इत् । बृहत् ।
त्रिऽस्तुप् । गायत्री । छन्दांसि । सर्वा । ता । यमे । आर्पिता ॥ ६ ॥

त्रिकद्रुकेभिः त्रिकद्रुकैः । ज्योतिष्टोमगोष्टोमायुष्टोमास्त्रयः त्रिकद्रुका इत्युच्यन्ते । तैर्निमित्तभूतैस्तेषां निष्पत्तये पवते पूयते यमार्थम् अभिषूयते ।

१ A °थेदमेनं. We with CKRBVDc. २ Cp इदम् । ईम्, for इमम् ।. ३ P गच्छति ।. Cp गच्छाति ।. ४ P भवति ।.

सोम इति शेषः। ज्योतिष्टोमादीनाम् अनंनुष्ठाने यमो हनिष्यतीति भीत्या तेषु सोमोभिषूयत इत्यर्थः। तथा षड्वीः षड्वर्यः। "षण्मोर्वीरंहसस्पान्तु" [आश्व०१.२.१] इत्यत्राम्नानाद् द्यौश्च पृथिवी च अहश्च रात्रिश्च आपश्च ओषधयश्च एताः षड् उर्व्यः। ता अपि एकमित् एकमेव बृहत् महान्तं यमम्। उद्दिश्यैव प्रवर्तन्त इति शेषः। अथ वा बृहत् इति उत्तरत्र अन्वेति। बृहत् बृहती छन्दः तथा त्रिष्टुप् गायत्रीति च्छन्दांसि। ता तानि इतराणि [सर्वा सर्वाणि] छन्दांसि यमे आर्पिता आर्पितानि पर्यवसितानि। छन्दोभिरुपलक्षिताः सर्वे मन्त्रा यमैकविषया इत्यर्थः। ऋ गतौ। "अर्तिह्री०" इत्यादिना पुगागमः। "जुष्टार्पिते च च्छन्दसि" इति आद्युदात्तत्वम् ॥

सप्तमी ॥

सूर्यं चक्षुषा गच्छ वातमात्मना दिवं च गच्छ पृथिवीं च धर्मभिः।
अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रति तिष्ठा शरीरैः ॥ ७ ॥

सूर्यम्। चक्षुषा। गच्छ। वातम्। आत्मना। दिवम्। च। गच्छ। पृथिवीम्। च। धर्मऽभिः।
अपः। वा। गच्छ। यदि। तत्र। ते। हितम्। ओषधीषु। प्रति। तिष्ठ। शरीरैः ॥ ७ ॥

हे मृत पुरुष त्वं सूर्यं देवं चक्षुषा चक्षुर्द्वारेण गच्छ। सूर्यप्राप्तौ चक्षुरेव द्वारम्। "आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणी प्राविशत्" इति [ऐ०आ०२.४.२] पूर्वम् अक्षिणि आदित्यानुप्रवेशात्। तथा वातम् वायुं सूत्रात्मानम् आत्मना। अत्र आत्मशब्देन मुख्यः प्राणोभिधीयते। तेन तं गच्छ। अत्रापि "वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविशत्" इति [ऐ०आ० २.४.२] श्रुतेः वातप्राप्तौ प्राण एव द्वारम्। एवं धर्मभिः शरीरधारकैः इतरैरिन्द्रियैः दिवं [च] पृथिवीं च गच्छ। वा अथ वा अपो गच्छ

१ R चक्षुषा गच्छ. Dc चक्षुषा गच्छ changed to चक्षुषा गच्छ. We with A C. २ A C K^m Cp R च गच्छ. We with B V Dc. ३ B V Dc वा. We with A K^m C R.

1 S' omits न in अनंनुष्ठाने. 2 S' भूत्वाक्षिणीः.

उदकानि अन्तरिक्षं वा प्राप्नुहि । यदि तत्र अप्सु अब्देवतायां ते तव हितं भवेत् । अनेन तत्तत्स्थानप्राप्तेरैच्छिकत्वं सूचितं भवति । ओषधीषु व्रीहियवादिषु शरीरैः स्वावयवैः कर्मेन्द्रियैः । यद्वा पूजार्थं बहुवचनम् । शरीरेण स्थूलेन प्रति तिष्ठ प्रतिष्ठितो भव ॥

अष्टमी ॥

अजो भागस्तपसस्तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु तं ते अर्चिः ।
यास्ते शिवास्तन्वो जातवेदस्ताभिर्वहैनं सुकृतामु लोकम् ॥ ८ ॥

अजः । भागः । तपसः । तम् । तपस्व । तम् । ते । शोचिः । तपतु । तम् । ते । अर्चिः ।
याः । ते । शिवाः । तन्वः । जातऽवेदः । ताभिः । वह । एनम् । सुऽकृताम् । ऊं इति । लोकम् ॥ ८ ॥

हे अग्ने अयम् अजस्तव भागः । अनुस्तरणीत्वेन अजस्य[2] हन्यमानत्वाद् एवम् उच्यते । तं तपसा तापकेन तव तेजसा तपस्व संतापय । तम् एव अजं भागं ते तव शोचिः दीप्तिः तपतु संतापयतु । तम् एव अजं ते अर्चिः ज्वालालक्षणं तेजः[3] तपतु ॥ एवम् अजस्य तापादिविषयताम् अभिधाय अथ प्रेतस्य अभिमतलोकप्राप्तिम् आशास्ते । उ अपि च हे जातवेदः प्राप्तपशुलक्षणधन त्वं ते याः शिवाः सुखकरास्तन्वः सन्ति । "ये ते अग्ने शिवे तनुवौ" [तै॰ब्रा॰१.१.७.२] इत्यध्वर्युमन्त्रोक्ता विराट्स्वराडाद्याः शिवास्तन्वः[4] सन्ति ताभिस्तनूभिः शरीरसुखकरीभिः एनं प्रेतं सुकृताम् पुण्यकृतां लोकम् स्थानं वह प्रापय ॥

नवमी ॥

यास्ते शोचयो रंहयो जातवेदो याभिरापृणासि दिवमन्तरिक्षम् ।
अजं यन्तमनु ताः समृण्वतामथेतराभिः शिवतमाभिः शृतं कृधि ॥ ९ ॥

---

१ B यन्त॰. We with A C K̆ R V Dc. २ C शिवं. R शृतं changed to शिवं. We with A B K̆ V Dc.

---

1 S' स्वदयवै for स्वावयवैः. 2 S' अजाय for अजस्य. 3 S' ज्वालालक्षणतमेव for ज्वालालक्षणं तेजः. 4 S' तनुवः.

याः । ते । शोचयः । रंहयः । जातऽवेदः । याभिः । आऽपृणासि । दिवम् । अन्तरिक्षम् ।

अजम् । यन्तम् । अनु । ताः । सम् । ऋण्वताम् । अथ । इतराभिः । शिवऽतमाभिः । शृतम् । कृधि ॥ ९ ॥

हे जातवेदः ते याः शोचयः । शोचयन्तीति शोचयः । तादृशा याः सन्ति । तथा या रंहयः वेगवत्यः । ▯रहि गतौ । औणादिक इ-प्रत्ययः▯ । तन्वः सन्ति । किं च याभिस्तनूभिर्ज्वालारूपाभिः दिवम् अन्तरिक्षं च [आ] प्रीणासि[1] पूरयसि तर्पयसि वा तास्तव तन्वो यन्तं गच्छन्तम् अजम् अनुस्तरणीलक्षणं समृण्वताम् संगच्छन्ताम् । अथ । अथेत्ययं प्रकारान्तरद्योतनार्थः । इतराभिस्तनूभिः शिवतराभिः[1] अत्यन्तसुखकराभिः अमुं प्रेतं शृतम् पक्वं हविर्योग्यं कृधि कुरु ॥

दशमी ॥

अव सृज पुनरग्ने पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधावान् ।
आयुर्वसान उप यातु शेषः सं गच्छतां तन्वा सुवर्चाः ॥ १० ॥ (७)

अव । सृज । पुनः । अग्ने । पितृऽभ्यः । यः । ते । आऽहुतः । चरति । स्वधाऽवान् ।

आयुः । वसानः । उप । यातु । शेषः । सम् । गच्छताम् । तन्वा । सुऽवर्चाः ॥ १० ॥ (७)

हे अग्ने त्वम् एनं प्रेतं तव हविष्ट्वेन कल्पितं पितृभ्यः पुनरव सृज अत्यन्तं त्यज प्रयच्छ । पितृलोकस्थानायेत्यर्थः । यः प्रेतपुरुषः ते त्वयि आहुतः आहुतित्वेन दत्तः स्वधावान् अस्माभिर्दत्ताभिः स्वधाभिस्तद्वान् सन् चरति गच्छति ॥ किं च शेषः । अपत्यनामैतत् । ▯शेष इत्यपत्यनाम शिष्यत इति [निरुक्तम् । ३.२.▯ । आयुर्वसानः][2] आ-

---

१ P P̊ शिवम् ।. We with Cp. २ Cp चरति ।.

1 Sâyaṇa's text too in S′ has प्रीणासि. 2 S′ has सत for आयुर्वसानः and then a space for about fifteen letters followed by यन्.

युष्मान् सन् उप यातु स्वगृहं प्रति गच्छतु । स च प्रेतः सुवर्चाः शोभनेन वर्चसा युक्तः सन् तन्वा पितृलोकावस्थानोचितेन शरीरेण सं गच्छताम् युक्तो भवतु ॥ यद्वा चतुर्थपादोपि अपत्यविषयतया योजनीयः । तत्पक्षेपि स च शेषः सुवर्चाः सन् तन्वा स्वीयेन शरीरेण सं गच्छताम् । अनेन पितृमृतिदुःखात् पुत्रस्य शरीरत्यागाभावो वर्चस्वित्वं च प्रार्थितं भवति ॥

इत्यष्टादशकाण्डे द्वितीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

पितृमेधे "अति द्रव" इति अष्टानाम् ऋचां दह्यमानप्रेतशरीरोपस्थाने विनियोग उक्तः ॥

तथा एताभिरष्टभिर्दहनदेशं[1] नीयमानं प्रेतशरीरम् अनुमन्त्रयेत ॥

संचयनकर्मणि एताभिरष्टभिः हरिणीसंज्ञिकाभिर्ऋग्भिः अस्थिपूर्णं कलशं निखननप्रदेशं प्रति हरेयुः ॥

तत्र "अति द्रव" इति तिसृभिः प्रेतहस्तयोर्दीयमानं गोपशुवृक्कद्वयम् अनुमन्त्रयेत ॥

"स्योनास्मै भव" इति तिसृभिर्मुमूर्षुं यजमानम् अग्निहोत्रशालायाम् आस्तीर्णेषु दर्भेषु स्थापयेत् ॥

तथा एताभिस्तिसृभिर्ऋग्भिः अग्नेरुत्तरपार्श्वे[2] प्रेतस्य शरीरं शकटाद् अवतारयेत् । इदं कर्म दहनस्थाने कर्तव्यम् ॥

तथा अस्थिपूर्णकलशस्य भूमौ निखननपक्षे "स्योनास्मै भव" [१९] इत्यृचा कलशम् अभिमन्त्र्य निखनेत् ॥

तत्र प्रथमा ॥

अति॑ द्रव॒ श्वानौ॑ सारमे॒यौ च॒तुर॑क्षौ श॒बलौ॑ सा॒धुना॑ प॒था ।
अधा॑ पि॒तॄन्त्सु॑वि॒दत्राँ॒ अपी॑हि य॒मेन॒ ये स॑ध॒माद॒ं मद॑न्ति ॥ ११ ॥

अति॑ । द्र॒व॒ । श्वानौ॑ । सा॒र॒मे॒यौ । च॒तुः॒ऽअ॒क्षौ । श॒बलौ॑ । सा॒धुना॑ । प॒था ।

१ Cr च॒तुः॒ऽअ॒क्षौ॑ ।.

1 S' दहनशेषं. 2 S' अग्निरुत्तरं.

अर्ध । पितॄन् । सुऽविदत्रान् । अपि । इहि । यमेन । ये । सधऽमादम् । मदन्ति ॥ ११ ॥

प्रेतः संबोध्यते । हे पितृलोकं गच्छन् प्रेत सारमेयौ सरमा नाम देवशुनी तस्याः पुत्रौ । "स्त्रीभ्यो ढक्" । चतुरक्षौ चत्वारि अक्षीणि ययोः । एकैकस्य चतुरक्षत्वम् । "बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः॰" इति षच् समासान्तः । शबलौ शबलवर्णौ । यद्वा नामधेयम् एतत् । श्यामशबलसंज्ञकौ । शबलाविति द्विवचनेन श्यामोपि विवक्ष्यते । स्मर्यते हि ।

श्वानौ द्वौ श्यामशबलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ ।
ताभ्यां बलिं प्रदास्यामि स्यातां मे तावहिंसकौ ।

इति । तौ श्वानौ साधुना समीचीनेन ऋजुना पथा मार्गेण अति द्रव अतीत्य गच्छ । अध अथ अनन्तरं सुविदत्रान् । विदत्रशब्दो धनवाची । सुधनान् शोभनहवीरूपान्नान् । यद्वा । वेत्तेः कत्रन् प्रत्ययः । ज्ञानवाची विदत्रशब्दः । संज्ञानान् पितॄन् अपेहि । अपशब्दः उपोपसर्गस्यार्थे । उपेहि । उपगच्छेत्यर्थः । यद्वा अपशब्दो वर्जनार्थः । अपवृज्य मार्गासीनौ श्वानौ वर्जयित्वा पितॄन् इहि गच्छ । एतेर्लोटि रूपम् । ये पूर्वजाः पितरो यमेन पितृराजेन सधमादम् सह मादनं तृप्तिर्यस्मिन् कर्मणि तत् सधमादं सह तृप्तिर्हर्षो वा यथा भवति तथा मदन्ति माद्यन्ति तान् इहीति संबन्धः । "सध मादस्थयोश्छन्दसि" इति सहस्य सधादेशः । मादयतेरेरजन्तो माद इति माद्यतेर्वा व्यत्ययेन घञ् ॥

द्वितीया ॥

यौ ते श्वानौ यम रक्षितारौ चतुरक्षौ पथिषदी नृचक्षसा ।
ताभ्यां राजन् परि धेह्येनं स्वस्त्यस्मा अनमीवं च धेहि ॥ १२ ॥

यौ । ते । श्वानौ । यम । रक्षितारौ । चतुःऽअक्षौ । पथिसदी इति पथिऽसदी । नृऽचक्षसा ।

१ Cr यमऽरक्षितारौ. We separate the words with PP. २ Cr चतुःऽअक्षौ ।.

1 S' शबलशबलवर्णौ. 2 S' पक॰ for कत्रन्. 3 S' मार्गसिनौ.

ताभ्याम् । राजन् । परि । धेहि । एनम् । स्वस्ति । अस्मै । अनमीवम् ।
च । धेहि ॥ १२ ॥

यमरक्षितारौ यमो रक्षिता गोपायिता ययोः । "ऋतश्छन्दसि" इति कवभावः । अन्तोदात्तप्रकरणे "त्रिचक्रादीनाम् उपसंख्यानम्" इति अन्तोदात्तत्वम् । यद्वा यमशब्देन तत्स्वामिकं पुरम् उच्यते । यमपुरस्य पालयितारौ । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वेन अन्तोदात्तत्वम् । चतुरक्षौ व्याख्यातम् । पथिसदी पितृभिर्गन्तव्ये मार्गे सीदन्तौ । "छन्दसि वनसनरक्षिमथाम्" इति विहित इन् प्रत्ययः सदेरपि व्यत्ययेन भवति । नृचक्षसा नृचक्षसौ[1] नृणां गन्तॄणां द्रष्टारौ हे राजन् पितॄणां स्वामिन् ते त्वदीयौ यौ श्वानौ वर्तेते ताभ्याम्भ्याम् एनम् अन्वादिष्टं प्रेतं परि धेहि । परिदेहीत्यर्थः । रक्षणार्थं दानं परिदानम् इत्युच्यते । किं च अस्मै त्वदीयं लोकं गच्छते [स्वस्ति] । स्वस्तीत्यविनाशिनाम । अविनाशम् अनमीवम् अमीवो रोगः बाधा तद्रहितं स्थानं च धेहि विधेहि ॥

तृतीया ॥

उरूणसावसुतृपावुदुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो जनाँ अनु ।
तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दातामसुमद्येह भद्रम् ॥ १३ ॥

उरुऽनसौ । असुऽतृपौ । उदुम्बलौ । यमस्य । दूतौ । चरतः । जनान् । अनु ।
तौ । अस्मभ्यम् । दृशये । सूर्याय । पुनः । दाताम् । असुम् । अद्य । इह ।
भद्रम् ॥ १३ ॥

उरुणसौ[2] विस्तीर्णनासिकौ । नासिकाशब्दस्य नस्भावः । सुप आकारः । असुतृपौ प्राणिनाम् असुभिः प्राणैस्तृप्यन्तौ प्राणापहारकौ उदुम्बलौ । विस्तीर्णबलावित्यर्थः । पूर्वपदे वर्णोपजनश्छान्दसः । यमस्य दूतौ प्रेष्यौ जनान् जननवतः उत्पत्तिमतः प्राणिनः [अनु] अनुलक्ष्य चरतः[3] तेषां प्राणान् अपहर्तुं सर्वत्र संचरतः ।

1 S' नृचक्षौ. 2 Sâyaṇa's text in S' does not read उरूणसा असु°. 3 S' च for चरतः.

तौ दूतौ सूर्याय । "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । दृशये दर्शनाय । इगुपधात् कित् [उ॰ ४. ११९] इति औणादिक इप्रत्ययः । कित्त्वात् लघूपधगुणाभावः । सूर्यं द्रष्टुम् अद्य इदानीम् इह अस्मच्छरीरे भद्रम् भन्दनीयम् असुम् पञ्चवृत्तिकं प्राणम् अस्मभ्यं पुनर्दाताम् पुनः प्रयच्छताम् । ददातेश्छान्दसे लुङि "गातिस्था॰" इति सिचो लुक् । वाहुलकाद् अमाङ्योगेपि अडभावः ॥

चतुर्थी ॥

सोम एकेभ्यः पवते घृतमेक उपासते ।

येभ्यो मधु प्रधावति तांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ १४ ॥

सोमः । एकेभ्यः । पवते । घृतम् । एके । उप । आसते ।

येभ्यः । मधु । प्रऽधावति[1] । तान् । चित् । एव । अपि । गच्छतात् ॥ १४ ॥

इदमादिभिः पञ्चभिर्ऋग्भिः म्रियमाणानां यजमानानां वर्तनम् अत्र प्रतिपाद्यते । एकेभ्यः केभ्यश्चित् पितृभ्यः सोमः पवते उपभोगाय कुल्यारूपेण प्रवहति येषां गोत्रजाः सामानि ब्रह्मयज्ञसमयेऽधीयते । श्रूयते हि । "यत् सामानि सोम एभ्यः पवते" इति [तै॰ आ॰ २. १०. १] ॥ एके अन्ये पितरः घृतम् आज्यम् उपासते उपगच्छन्ति । उपभुञ्जत इत्यर्थः । येषां पुत्रादयो यजूंषि ब्रह्मयज्ञकालेऽधीयते । श्रुतिश्च भवति । "यद् यजूंषि घृतस्य कूल्या" इति [तै॰ आ॰ २. १०. १] ॥ येभ्यः पितृभ्यः । तादर्थ्ये चतुर्थी । उपभोगाय मधु क्षौद्रं प्रधावति प्रवाहरूपेण शीघ्रं गच्छति । ये आथर्वणान् मन्त्रान् ब्रह्मयज्ञार्थम् अधीयते तेषां पितॄन् प्रति [मधु] मधुकुल्या प्रवहति । तथा चा-

---

१ ABCRV Dc प्रधायधि. K[m] प्रधावधि. Cr प्रऽधौ । अधि ।. PP प्रऽधौ । अधि ।. We with Sâyaṇa. प्रधौ can make no sense here. *Halâyudha* gives 'a well' as one of the senses of प्रधि, but I know of no Vedic passage in which the word means a well. Besides, अधि does not mean *in*, but *upon*, which will not do in the present passage. I prefer to follow Sâyaṇa.

म्नायते । "यद् अथर्वाङ्गिरसो मधोः कूल्याः" इति [तै॰आ॰२, १०, १]। तांश्चिदेव पूर्वोक्तान् सर्वान् एव हे म्रियमाण प्रेत वा अपि गच्छतात् अपिगच्छ प्राप्नुहि । ⌛"तुह्योः॰" इति हेस्तातङ् आदेशः ⌛ ॥

पञ्चमी ॥

ये चित् पूर्वं ऋतसाता ऋतजाता ऋतावृधः ।
ऋषीन् तपस्वतो यम तपोजाँ अपि गच्छतात् ॥ १५ ॥
ये । चित् । पूर्वं । ऋतऽसाताः । ऋतऽजाताः । ऋतऽवृधः ।
ऋषीन् । तपस्वतः । यम । तपःऽजान् । अपि । गच्छतात् ॥ १५ ॥

ये चित् ये च पूर्वे पूर्वपुरुषा ऋतसाताः ऋतम् सत्यं यज्ञो वा तेन दत्ताः संभक्ता वा । ⌛सनतेर्निष्ठायां "जनसनखनां सन्झलोः" इति आत्वम् ⌛ । अत एव ऋतजाताः ऋतेन सत्येन जाता उत्पन्नाः ऋतावृधः ऋतस्य वर्धकाश्च भवन्ति । तपस्वतः तपसा युक्तान् तपोजान् तपसः सकाशादेव उत्पन्नान् ऋषीन् अतीन्द्रियार्थदर्शिनस्तान् हे यम यमवत् नियत यद्वा यमेन पितृराजेन नीयमान हे प्रेत त्वम् अपि गच्छतात् [अपिगच्छ प्राप्नुहि[3]] ॥

षष्ठी ॥

तपसा ये अनाधृष्यास्तपसा ये स्वर्ययुः ।
तपो ये चक्रिरे महस्तांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ १६ ॥
तपसा । ये । अनाधृष्याः । तपसा । ये । स्वः । ययुः ।
तपः । ये । चक्रिरे । महः । तान् । चित् । एव । अपि । गच्छतात् ॥ १६ ॥

ये जनाः तपसा कृच्छ्रचान्द्रायणादिना युक्ताः सन्तः अनाधृष्याः पापैरप्रधृष्या भवन्ति । ये च तपसा यागादिरूपेण साधनेन स्वः स्वर्गं ययुः यान्ति प्राप्नुवन्ति । ये च महः महत् तपः अन्यैर्दुष्करं राजसूयाश्व-

१ Cp चक्रिरे ।.

1 S' °थर्वांगिरो for °थर्वाङ्गिरसो. 2 S' ऋततस्य वर्धकांश्च for ऋतस्य वर्धकाश्च. 3 S' has here a lacuna for about nine letters.

मेधादिकं हिरण्यगर्भाद्युपासनं वा चक्रिरे कुर्वन्ति । एते येषु लोकेषु वर्तन्ते तेषु लोकेषु तांश्चिदेव तानेव तपस्विनः हे प्रेत अपि गच्छतात् अपिगच्छ ॥

सप्तमी ॥

ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरासो ये तनूत्यजः ।
ये वा सहस्रदक्षिणास्तांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ १७ ॥
ये । युध्यन्ते । प्रऽधनेषु । शूरासः । ये । तनूऽत्यजः ।
ये । वा । सहस्रऽदक्षिणाः । तान् । चित् । एव । अपि । गच्छतात् ॥१७॥

प्रधनेषु । प्रकीर्णानि अस्मिन् धनानि भवन्तीति प्रधनाः संग्रामाः । तेषु शूरासः शौर्यवन्तो ये युध्यन्ते शत्रून् संप्रहरन्ति । ये च तनूत्यजः शरीराणि तत्र[1] ये त्यक्तारो भवन्ति । ये वा ये च सहस्रदक्षिणाः सहस्रदक्षिणान् ऋतून् अनुष्ठितवन्तः तान् सर्वानेव हे प्रेत त्वम् इतो गच्छ । ते येषु उत्तमेषु लोकेषु निवसन्ति तं लोकं प्राप्नुहीत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

सहस्रणीथाः कवयो ये गोपायन्ति सूर्यम् ।
ऋषीन् तपस्वतो यम तपोजाँ अपि गच्छतात् ॥ १८ ॥
सहस्रऽनीथाः । कवयः । ये । गोपायन्ति । सूर्यम् ।
ऋषीन् । तपस्वतः । यम । तपःऽजान् । अपि । गच्छतात् ॥ १८ ॥

सहस्रणीथाः सहस्रनयनाः[2] कवयः क्रान्तदर्शिनो ये सूर्यम् आदित्यं गोपायन्ति रक्षन्ति तपस्वतः तपसा युक्तान् तपोजान् तपसः सकाशादेव उत्पन्नान् तान् ऋषीन् हे यम नियत शकटे वद्ध वा यमेन नीयमान वा हे प्रेत त्वम् अपि गच्छतात् अपि गच्छ ॥

नवमी ॥

स्योनास्मै भव पृथिव्यनृक्षरा निवेशनी ।

---

1 S' यत्रय for तत्र ये. 2 S' °नयवाः.

यच्छास्मै शर्म सप्रथाः ॥ १९ ॥

स्योना । अस्मै । भव । पृथिवि । अनृक्षरा । निऽवेशनी ।

यच्छ । अस्मै । शर्म । सऽप्रथाः ॥ १९ ॥

हे पृथिवि प्रथिते भूमे वेदिरूपे त्वम् अनृक्षरा अनाधिका निवेशनी निविशन्ति अत्रेति निवेशनी शयनार्हा सती अस्मै मुमूर्षवे जनाय अस्थिरूपप्रेताय वा स्योना सुखकरी भव । किं च अस्मै पूर्वोक्ताय सप्रथाः [प्रथः] प्रख्यानं विस्तीर्णता तत्सहिता त्वं शर्म सुखं यच्छ देहि । ⌛दाण् दाने । "पाघ्रा°" इत्यादिना यच्छादेशः⌛ ॥

दशमी ॥

असंबाधे पृथिव्या उरौ लोके नि धीयस्व ।

स्वधा याश्चकृषे जीवन् तास्ते सन्तु मधुश्चुतः ॥ २० ॥ (८)

असम्ऽबाधे । पृथिव्याः । उरौ । लोके । नि । धीयस्व ।

स्वधाः । याः । चकृषे । जीवन् । ताः । ते । सन्तु । मधुऽश्चुतः ॥ २० ॥

हे मुमूर्षो प्रेत वा असंबाधे । संबाधः संमर्दः । तद्रहिते उरौ विस्तीर्णे पृथिव्याः अग्निहोत्रवेदिलक्षणाया लोके लोक्यमाने स्थाने नि धीयस्व धापितो भव । ⌛दधातेः कर्मणि यक्⌛ । पूर्वं त्वं जीवन् जीवनवान् याः स्वधाः स्वम् आत्मानं दधाति पुष्णाति धिनोतीति स्वधा अन्नम् दैवानि हवींषि स्वधाकारेण दत्तानि पित्र्याणि हवींषि [च] चकृषे कृतवान् असि । ⌛करोतेर्लिटि क्रादिनियमाद् इडभावः⌛ । ताः स्वधाः ते तव मधुश्चुतः मधुप्रवाहक्षारयित्र्यः सन्तु भवन्तु । उपलक्षणम् एतत् । मधुररसघृतसोमादिप्रवाहरूपा भवन्तु ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

---

१ R जीवान्ता°. A B C V जीवंता°. Dc जीवान्ता° corrected to जीवंता°. K °कृपे जीवंता°. The emendation is mine. २ C Dc मधुश्च्युतः changed to मधुश्चुतः. R मधुश्च्युतः. ३ P P स्वधा।. We with Cp. ४ Cp जीवन्।. P P जीवन्।. ५ Cp °श्च्युतः।.

---

1 S' जीवनवन्. 2 S' °प्रवाहहार° for °प्रवाहक्षार°.

"ह्वयामि"[२१] इति आद्याया: "स्योनास्मै भव"[१९] इत्यनया सह उक्तो विनियोगः ॥

"उत त्वा वहन्तु"[२२] इत्यनया चितेर्दक्षिणपार्श्वे अजं पशुं [बध्नाति । यथा दह्यते] तथा बध्नीयात् ॥

आहिताग्नेः संस्कारार्थं विहितेषु त्रिष्वग्निषु "अपेमम्"[२७] इत्यृचा आज्यं जुहुयात् ॥

पिण्डपितृयज्ञे बर्हिषि उदपात्रनिनयनानन्तरं "ये दस्यवः"[२८] इत्यृचा उभयत आ[दीप्तम् उल्मुकं निरस्येत्] । सूत्रितं हि । "यज्ञोपवीती ये दस्यव इत्युभयत आदीप्तम् उल्मुकं त्रिः प्रसव्यं परिहृत्य निरस्यति" इति [कौ॰ ११. ८] ॥

पिण्डपितृयज्ञ एव "सं विशन्तु"[२९] इत्यनया आस्तीर्णे बर्हिषि तिलान् प्रकिरेत् ॥

तत्र प्रथमा ॥

ह्वयामि ते मनसा मन इहेमान् गृहाँ उप जुजुषाण एहि ।

सं गच्छस्व पितृभिः सं यमेन स्योनास्त्वा वाता उप वान्तु शग्माः ॥ २१ ॥

ह्वयामि । ते । मनसा । मनः । इह । इमान् । गृहान् । उप । जुजुषाणः । आ । इहि ।

सम् । गच्छस्व । पितृऽभिः । सम् । यमेन । स्योनाः । त्वा । वाताः । उप । वान्तु । शग्माः ॥ २१ ॥

हे प्रेत पुरुष ते तव संबन्धि मनः अन्तःकरणम् अस्मदीयेन मनसा इह अस्मिन् लोके ह्वयामि आह्वयामि । इमान् अस्मदीयान् गृहान् येषु त्वाम् उद्दिश्य और्ध्वदेहिकं कर्म क्रियते तान् जुजुषाणः सेवमानः प्रीयमाणो वा । [जुषी प्रीतिसेवनयोः । व्यत्ययेन श्लुः ।] उप ऐहि उपागच्छ । उपेत्य च संस्कारोत्तरकालं पितृभिः पितृपितामहप्रपि-

१ P̈ इमाम् । गृहात् ।. P इमाम् । गृहान् ।. Cr इमान् । गृहां ।.

1 S′ अजपशुं. 2 S′ has a lacuna for some nine letters here. The restoration is based upon the *Kes'avi*. 3 So S′.

तामहैः सं गच्छस्व सापिण्ड्यकरणेन संगतो भव । "समो ग-म्यृच्छि°" इति आत्मनेपदम् । यमेन तद्राजेन च संगतो भव । स्योनाः । षिवुं तन्तुसंताने । अस्माद् औणादिको नप्रत्ययः । "च्छ्वोः शूडनुनासिके च" इति वकारस्य ऊडादेशः । पितृलोक-गमनसमये तव अध्वजन्यश्रमम् अपनेतुं संतताः नैरन्तर्येण वर्तमानाः शग्माः सुखकराः शैत्यमान्द्यसौरभ्ययुक्ता वाताः वायवस्त्वा त्वाम् उप वान्तु उपगच्छन्तु । वा गतिगन्धनयोः । अदादित्वात् शपो लुक् ॥

द्वितीया ॥

उत् त्वा वहन्तु मरुत उदवाहा उद्प्रुतः ।
अजेन कृण्वन्तः शीतं वर्षेणोक्षन्तु बालिति ॥ २२ ॥

उत् । त्वा । वहन्तु । मरुतः । उद्ऽवाहाः । उद्ऽप्रुतः ।
अजेन । कृण्वन्तः । शीतम् । वर्षेण । उक्षन्तु । बाल् । इति ॥ २२ ॥

हे प्रेत मरुतः मरुत्संज्ञका देवास्त्वा त्वाम् उद्वहन्तु ऊर्ध्वम् आकाशे वहन्तु धारयन्तु । यद्वा उदवाहसमभिव्याहारात् मरुच्छब्देन वायव उच्यन्ते । वायवस्त्वाम् उपरिलोकं प्रापयन्तु इत्यर्थः । अपि च उदवाहाः उदकं वहन्ति धारयन्तीति उदवाहा मेघाः । "पेषंवासवाह°" इति उदकशब्दस्य उदभावः । अत एव उदप्रुतः उदकैर्भूमिं प्लावयन्तः आर्द्रीकुर्वन्तः । शीतम् शैत्यगुणं कृण्वन्तः कुर्वन्तः एवंगुणविशिष्टा मेघाः समीपवद्धेन अजेन सहितं त्वां वर्षेण वर्षजलेन उक्षन्तु सिञ्चन्तु । इतिशब्दः बाल् इत्यस्य अनुकरणशब्दतां द्योतयति । उक्षणसमये बाल् इत्येवमात्मकः शब्दो यथा जायेत तथा उक्षन्तु इत्यर्थः । उक्ष सेचने ॥

तृतीया ॥

उदह्वमायुरायुषे क्रत्वे दक्षाय जीवसे ।

१ B K उंद्प्लुतः. V उंदुल्पुतः (*sic*). Dc उंद्मुतः changed to उंद्प्लुतः. We with A C Cp P R. २ P P वहतु ।

1 S' तद्राज्ञा for तद्राजेन. 2 S' पिचि for षिवु.

स्वान् गच्छतु ते मनो अधा पितॄँरुप द्रव ॥ २३ ॥

उत् । अह्वम् । आयुः । आयुषे । क्रत्वे । दक्षाय । जीवसे ।
स्वान् । गच्छतु । ते । मनः । अध । पितॄन् । उप । द्रव ॥ २३ ॥

हे प्रेत ते त्वदीयम् आयुः उदह्वम् उच्चैःस्वरेण आह्वयामि । "छन्दसि लुङ्लङ्लिटः" इति लुङ् । "लिपिसिचिह्वश्च" इति च्लेः अङ् आदेशः । किमर्थम् । आयुषे जीवनाय क्रत्वे क्रतवे यज्ञादिकर्मणे दक्षाय बलाय । यद्वा "प्राणो वै दक्षः । अपानः क्रतुः" इति [तै०सं०२.५.२.४] श्रुतेर्दक्षक्रतुशब्दाभ्यां प्राणापानावभिधीयेते । क्रत्वे अपाननव्यापाराय दक्षाय प्राणनव्यापाराय । प्राणवायोर्नासारन्ध्राद् बहिर्निःसरणं प्राणनम् । अन्तराकर्षणम् अपाननम् । जीवसे जीवनाय प्राणधारणाय । सर्वत्र तादर्थ्ये चतुर्थी । एतत् सर्वम् आयुषि सत्येव भवतीति तदाह्वानं क्रियत इत्यर्थः । ते त्वदीयं मनः स्वाम् स्वकीयां तनुं संस्कारजन्यम् अभिनवशरीरं गच्छतु । अध अथ शरीरप्राप्त्यनन्तरं पितॄन् वस्वादिरूपान् उप द्रव उपलक्ष्य गच्छ । द्रु गतौ ॥

चतुर्थी ॥

मा ते मनो मासोर्माङ्गानां मा रसस्य ते ।
मा ते हास्त तन्वः किं चनेह ॥ २४ ॥

मा । ते । मनः । मा । असोः । मा । अङ्गानाम् । मा । रसस्य । ते ।
मा । ते । हास्त । तन्वः । किम् । चन । इह ॥ २४ ॥

हे प्रेत पुरुष ते तव मनः मानसम् इन्द्रियं मा हास्त त्वां मा परित्याक्षीत् । ओहाक् त्यागे । व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । य-

---

१ So A B C K R V Dc and not स्वां. २ B R गंछंतु. We with A C K V Dc. ३ So we with A B C K R V Dc. See Rw. ४ P P स्वाम् ।. We with Cr which, however, actually reads स्वान् ।. ५ K चनेहं.

---

1 S' °पानावित्यभिधीयेते. 2 S' अनंतराकर्षणम्.

द्वा । [1]ओहाङ् गताविंत्यस्य रूपम् । मा गच्छतु त्वां विहाय इह मा तिष्ठतु । तथा असोस्त्वदीयस्य प्राणस्य किं चन किमपि रूपं मा हास्त । अङ्गानाम् अवयवानां हस्तपादादीनां किमपि मा हास्त । तथा ते तव देहसंबन्धिनो रसस्य रुधिरादेः किमपि मा हास्त । इह अस्मिन् लोके ते तव तन्वः शरीरस्य किं चन किमप्यङ्गं मा हास्त । लोकान्तरे मनःप्राणादिसर्वाङ्गसहितशरीरयुक्तो भवेत्यर्थः ॥

पञ्चमी ॥

मा त्वां वृक्षः सं बांधिष्ट मा देवी पृथिवी मही ।
लोकं पितृषु वित्त्वैधस्व यमराजसु ॥ २५ ॥

मा । त्वा । वृक्षः । सम् । बाधिष्ट । मा । देवी । पृथिवी । मही ।
लोकम् । पितृषु । वित्त्वा । एधस्व । यमराजऽसु ॥ २५ ॥

हे प्रेत त्वा त्वां वृक्षः त्वदाश्रयभूतो मा सं बाधिष्ट संबाधं हिंसनं मा कार्षीत् । [2]बाधृ विलोडने । "माङि लुङ्" । तथा देवी द्योतमाना दानादिगुणयुक्ता वा मही महती पृथिवी त्वदाश्रयभूता भूमिस्त्वां मा सं बाधिष्ट । त्वं च यमराजसु यमो राजा ईश्वरो येषां ते यमराजानः तथाविधेषु पितृषु पितृदेवतासु लोकम् स्थानं वित्त्वा लब्ध्वा एधस्व वर्धस्व । [3]विद्लृ लाभे । "समानकर्तृकयोः पूर्वकाले" इति क्त्वाप्रत्ययः । "एकाच उपदेशे॰" इति इट्प्रतिषेधः ॥

षष्ठी ॥

यत् ते अङ्गमतिंहितं पराचैरंपानः प्राणो य उं वा ते परेतः ।
तत् ते संगत्य पितरः सनींडा घासाद् घासं पुनरा वेशयन्तु ॥ २६ ॥

---

१ R B Dc बाधिष्ट. K बाधिष्टे. We with A C V. २ P P यम । राजऽसु ।. ३ A B C उवातेपरेतः. K R उवातेपरेताः. Dc उवातेपरेताः changed to उंवातेपरेतः. We with the corrected version of Dc. ४ A B K V Dc सनींडाद्घासाद्घासं. We with C R.

1 S' om. °वित्यस्य रूपम् । मा गच्छतु त्वां विहाय इह मा तिष्ठतु, and has instead a lacuna for about fifteen letters. 2 S' त्वयाश्रय°. 3 S' बाध.

यत्। ते। अङ्गम्। अतिऽहितम्। पराचैः। अपानः। प्राणः। यः। ऊं इति। वा। ते। पराऽइतः।

वा[1]। ते। सम्ऽगत्य। पितरः। सऽनीडाः। घासात्। घासम्। पुनः। आ। वेशयन्तु॥ २६॥

हे प्रेत ते तव यद् अङ्गम् शरीरं पराचैः पराङ्मुखम् अतिहितम् अतीत्य स्थितम्। अतिक्रम्य गतम् इत्यर्थः। तस्मिन् शरीरे वर्तमानः अपानः अपानवायुः प्राणः प्राणवायुः। उशब्दः अप्यर्थे। अपि वा ये च अन्ये चक्षुःश्रोत्रादिरूपाः सप्तशीर्षण्याः प्राणास्ते त्वदीयाः परेताः परागताः। अपुनरावृत्तये शरीरान्निर्गता इत्यर्थः। ते त्वदीयं तत् सर्वं सनीळाः समाननिलयाः पितरः पितृदेवताः संगत्य संघीभूत्वा। ⌛सं-पूर्वाद् गमेः क्त्वो ल्यप्। "अनुदात्तोपदेश॰" इत्यादिना अनुनासिकलोपे "ह्रस्वस्य पिति॰" इति तुक्⌛। घासात्। अद्यते भुज्यते अस्मिन्निति घासः भोगायतनं शरीरम्। ⌛अद भक्षणे। अधिकरणे घञ्। "घञपोश्च" इति घस्लादेशः⌛। घासात् भोजनाधिकरणाच्छरीराद् घासम् भोजनाधिकरणम् अन्यच्छरीरं पुनरा वेशयन्तु अभिप्रापयन्तु॥

सप्तमी॥

अपेमं जीवा अरुधन् गृहेभ्यस्तं निर्वहत परि ग्रामादितः।

मृत्युर्यमस्यासीद् दूतः प्रचेता असून् पितृभ्यो गमयां चकार॥ २७॥

अप। इमम्। जीवाः। अरुधन्। गृहेभ्यः। तम्। निः। वहत। परि। ग्रामात्। इतः[2]।

मृत्युः। यमस्य। आसीत्। दूतः। प्रऽचेताः। असून्। पितृऽभ्यः। गमयाम्। चकार॥ २७॥

जीवाः जीवन्तः प्राणधारिणो बान्धवा इमं प्रेतं गृहेभ्यः सकाशाद्

१ PP वा। ते।. Cr घा (*sic*)। ते। pointing to घा ते as the correct reading in the Saṁhitâ. २ None of our pada authorities have °इताः. ३ Cr क्रामत्।.

अपारुधन् । प्रेतशरीरम् अपागमयन्तु इत्यर्थः । रुधिर् आवरणे । "इरितो वा" इति च्लेः अङ् आदेशः । ... प्रेतदेहम् इतः अस्माद् ग्रामात् । परिः पञ्चम्यर्थानुवादी । यद्वा परिहरणार्थः । ... न्धवाः तं मृतदेहं परिहृत्य निर्वहत ग्रामाद् निर्गमयत । कुत इत्यत आह । मृत्युः मारकः पुरुषो यमस्य राज्ञो दूतः कर्मकर आसीत् अभवत् । प्रचेताः प्रकृष्टज्ञानः सः म्रियमाणस्य पुरुषस्य असून् प्राणान् पितृभ्यः पितॄन् अनुप्रवेशयितुम् । "क्रियार्थोपपदस्य [च] कर्मणि स्थानिनः" इति चतुर्थी । गमयां चकार प्रापयामास । गमेर्ण्यन्तात् "कास्प्रत्ययाद्॰" इति आम् प्रत्ययः । कृञोऽनुप्रयोगश्च ॥

अष्टमी ॥

ये दस्यवः पितृषु प्रविष्टा ज्ञातिमुखा अहुतादश्चरन्ति ।

परापुरो निपुरो ये भरन्त्यग्निष्टानस्मात् प्र धमाति यज्ञात् ॥ २८ ॥

ये । दस्यवः । पितृषु । प्रऽविष्टाः । ज्ञातिऽमुखाः । अहुतऽअदः । चरन्ति । पराऽपुरः । निऽपुरः । ये । भरन्ति । अग्निः । तान् । अस्मात् । प्र । धमाति । यज्ञात् ॥ २८ ॥

ये दस्यवः उपक्षयकारिणो राक्षसा ज्ञातिमुखाः ज्ञातीनां मुखमिव मुखं येषां ते तथोक्ताः । ज्ञातिप्रतिरूपा इत्यर्थः । अत एव पितृषु पितृपितामहप्रपितामहेषु मध्ये प्रविष्टाः अहुतादः अहुतं लौकिकम् अन्नम् अदन्ति भक्षयन्तीति अहुतादः । यद्वा अहुतावस्थमेव हविर्मायया अदन्तीति अहुतादः । चरन्ति पितृषु मध्ये वर्तन्ते । परापुरः परापृणन्ति पिण्डान् ददतीति परापुरः पिण्डदातारः पुत्राः । [निपुरः] निपृणन्ति नियमेन पिण्डदानादिकं कुर्वन्तीति निपुरः पौत्राः । पॄ पालनपूरणयोः । इत्यस्माद् उभयत्र कर्तरि क्विप् । "उदोष्ठ्यपूर्वस्य" इति उत्वम् । ये [च] राक्षसाः पिण्डोदकदानादिना पालयितॄन् पुत्रपौत्रादीन् भरन्ति ह-

१ CR दस्यवः. We with ABK̈VDc. २ CR ज्ञातिमुखा अहुता॰ (without any accent on ज्ञातिमुखा). We with BK̈VDcCp.

1 S' निर्वहेत. 2 S' om. ॰प्र॰.

रन्ति । नाशयन्तीत्यर्थः । तान् मायाविनो राक्षसान् अग्निः अस्माद् यज्ञात् पितॄन् उद्दिश्य क्रियमाणात् प्र धमाति प्रधमतु प्रकर्षेण निर्गम- ।। ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः । अस्मात् लेटि आडागमः । "पाघ्रा॰" इत्यादिना धमादेशः ॥

नवमी ॥

सं विशन्त्विह पितरः स्वा नः स्योनं कृण्वन्तः प्रतिरन्त आयुः ।
तेभ्यः शकेम हविषा नक्षमाणा ज्योग् जीवन्तः शरदः पुरूचीः ॥२९॥

सम् । विशन्तु । इह । पितरः । स्वाः[*] । नः[*] । स्योनम् । कृण्वन्तः । प्रऽतिरन्तः । आयुः ।
तेभ्यः । शकेम । हविषा । नक्षमाणाः । ज्योक् । जीवन्तः । शरदः । पुरूचीः ॥ २९ ॥

इह अस्मिन् यज्ञे नः अस्माकं स्वाः ज्ञातयो गोत्रजाः पितरः पितृपितामहप्रपितामहाः सं विशन्तु सम्यग् उपविशन्तु । उपविष्टास्ते स्योनम् सुखम् अस्माकं कृण्वन्तः कुर्वन्तः आयुः जीवनं प्रतिरन्ते । प्रपूर्वस्तिरतिर्वर्धनार्थः । प्रवर्धयन्तु । चिरकालम् अस्मान् जीवयन्तु इत्यर्थः । दक्षमाणाः वर्धमाना वयं तेभ्यः पितृभ्यो हविषा चरुपुरोडाशादिलक्षणेन शकेम परिचरितुं शक्ता भूयास्म । शक्लृ शक्तौ इत्यस्माद् आशिषि लिङि "लिङ्याशिष्यङ्" इति अङ् प्रत्ययः । पुरूचीः पुरु वहुलम् अञ्चन्ति गच्छन्तीति पुरूच्यः । अञ्चतेः "ऋत्विग्॰" इत्यादिना क्विन् । "अनिदिताम्॰" इति नलोपः । "अचः" इति अकारलोपे "चौ" इति दीर्घः । अञ्चतेश्चोपसंख्यानम्" इति ङीप् । पुरूचीः वह्वीः शरदः संवत्सरान् । अत्यन्तसंयोगे

१ So we with **A B C K R V** D**c**. **C**P has प्रऽतिरन्तें ।. **P P** प्रऽतिरन्ते ।. Sâyaṇa प्रतिरंते. But the accent in the Saṁhitâ as well as the context doubtless suggest प्रऽतिरन्तः in the pada-pâṭha, which we accordingly adopt in spite of the pada-MSS. Prof. Whitney has rightly adopted the correction in his *Index Verborum* to his edition.

२ **P P** स्वानः ।, and **C**P स्वानः । for स्वाः । नः ।.

1 S' कृण्वंतः.

द्वितीया ॥ । ज्योक् चिरकालं जीवन्तः पितृप्रसादा[illegible]ति । क्षयितुम् हे दशमी ॥ [illegible] कर्मणः [illegible]०"

यां ते॑ धे॒नुं नि॑पृ॒णामि॒ यमु॑ ते क्षी॒र ओ॑द॒नम् ।
तेना॒ जन॑स्यासो भ॒र्ता यो॑त्रास॑द॒जीवनः ॥ ३० ॥ (९)

याम् । ते॒ । धे॒नुम् । नि॒ऽपृ॒णामि॑ । यम् । ऊं॒ इति॑ । ते॒ । क्षी॒रे । ओ॒द॒नम् ।
तेन॑ । जन॑स्य । अ॒सः॒ । भ॒र्ता । यः । अत्र॑ । अस॑त् । अजी॑वनः ॥ ३० ॥

हे प्रेत ते तुभ्यं यां धेनुम् दोग्ध्रीं गां निपृणामि प्रयच्छामि । ॥ निपूर्वः पृणातिः पित्र्ये दाने वर्तते ॥ । त्वाम् उद्दिश्य गां दत्तवान् असीत्यर्थः । तथा क्षीरे पयसि पक्कं यम् उ यं च ओदनं ते तुभ्यं निपृणामि तेन धेनुसहितेन ओदनेन जनस्य जनिमतो लोकस्य भर्ता धारयिता पोषयिता वा असः भवेः । ॥ डुभृञ् धारणपोषणयोः ॥ । यो जनः अत्र अस्मिन् लोके अजीवनः जीवनरहितः असत् भवेत् । तस्य जनस्येति संबन्धः । यद्वा अस्मिन् लोके जीवनरहितः असत् । पुरुषव्यत्ययः । स त्वम् इति संबन्धः । ॥ अस इति । अस्तेर्लेटि अडागमः । "इतश्च लोपः परस्मैपदेषु" इति इकारलोपः ॥ ॥

इति द्वितीयेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

पितृमेधे "अश्वावतीम्" [३१] इत्यृचा शवदाहानन्तरं स्नानं कृत्वा नदीं तरतोऽनुमन्त्रयेत । पिण्डपितृयज्ञे "ये निखाताः" [३४] इति द्वाभ्यां द्वे समिधावादध्यात् । "शं तप" [३६] इत्यृचा प्रेतशरीरे पुत्रेण दत्तम् अग्निं पुत्रो गोत्रिणो वा दीपयेयुः । "ददामि" [३७] इत्यनया काम्पीलशाखया दहनस्थानं संप्रोक्षेत् । "इमां मात्रां मिमीमहे" [३९] इत्यादिभिः सप्तभिः श्मशानदेशं प्रतिदिशं मिमीते[3] । दिष्टिवितस्त्यादिभिः

---

१ K̈ C °त्रांसद॒°. We with A B R V Dc. २ Cp ओ॒द॒ने ।.

---

1 S' आडागमः. 2 S' नदीतरोनु° for नदीं तरतोनु° which is conjectural. *Kaus'ika* has: अश्वावतीमिति नदीं तारयते ।. Kes'ava: अश्वावतीत्यृचा नदीतरंतामनुमंत्रयते ।. 3 S' मिमीत.

शम् अरूक्षणतो मिमीते। सप्त उत्तरतः। पञ्च पुरस्तात्। पञ्च वर्न्नादिक्रमेणेत्यर्थः॥

तत्र प्रथमा॥

अश्वावतीं प्र तर या सुशेवाक्षीकं वा प्रतरं नवीयः।
यस्त्वा जघान वध्यः सो अस्तु मा सो अन्यद् विदत भागधेयम्॥३१॥

अश्वऽवतीम्। प्र। तर। या। सुऽशेवा। ऋक्षाकम्। वा। प्रऽतरम्। नवीयः। यः। त्वा। जघान। वध्यः। सः। अस्तु। मा। सः। अन्यत्। विदत। भागऽधेयम्॥ ३१॥

हे प्रेत अश्वावतीम् अश्वा अस्यां सन्तीति अश्वावती अश्वानाम् आकरभूता नदी। "[मन्त्रे] सोमाश्वेन्द्रिय॰" इति मतौ दीर्घः। संज्ञाशव्दोयम्। एतत्संज्ञां नदीं प्र तर प्रकर्षेण तारय उत्तारय। सा च नदी सुशेवा अस्मभ्यं सुसुखा भवतु। तथा ऋक्षाकं वा। वाशव्दश्चार्थे। ऋक्षाकम् ऋक्षैः भल्लूकैरुपेतं दुष्टमृगनिषेवितं नवीयः नवतरम् अदृष्टपूर्वम् अरण्यमपि प्रतरम् प्रकर्षेण तरामि। हे प्रेत त्वा त्वां यः पुरुषः जघान स वध्यः वधार्हः अस्तु भवतु। स घातकः पुरुषः अन्यद् भागधेयम् पूर्वम् उपभुक्ताद् अन्यद् उपभोग्यं वस्तु मा विदत मा लभताम्। निर्धनो भवत्वित्यर्थः। विदॢ लाभे। अस्मात् माङि लुङि आत्मनेपदैकवचने ऌदित्वात् च्लेः अङ् आदेशः॥

द्वितीया॥

यमः परोवरो विवस्वान् ततः परं नाति पश्यामि किं चन।
यमे अध्वरो अधि मे निविष्टो भुवो विवस्वानन्वाततान॥ ३२॥

१ Cr ऋक्षाकाम्।. २ P Cr वध्यः।. ३ A K C R परोवरो विव॰. Dc यमः पुरोवरो विवस्वान्।. B V विवस्वान् changed to यमः परोवरो विवस्वान्. Cr यमः। पुरः। अवरः। विवस्वान्।. We with B V Dc. ४ C भुवो विवस्वान्॰. We with A B K R V.

1 S' अकार॰ for आकर॰. 2 S' अदृष्टपूर्वरण्युमपि.

यमः । परः । अवरः । विवस्वान् । ततः । परम् । न । अति । पश्यामि । किम् । चन ।

यमे । अध्वरः । अधि । मे । निऽविष्टः । भुवः । विवस्वान् । अनुऽआ । अततान ॥ ३२ ॥

यमः विवस्वतः पुत्रः परः तेजसा अधिकोऽभवत्[1] । विवस्वान् यमस्य पिता आदित्यः अवरः तेजसा निकृष्टोभवत्[2] । यमस्तेजसा पितुरपि अधिकोभवद् इत्यर्थः । ततः[3] तस्माद् यमात् परम् उत्कृष्टं किं चन किमपि प्राणिजातं नाति पश्यामि अतिक्रान्तं न जानामि । तस्मिन् सर्वोत्कृष्टे यमे मे मदीयः अध्वरो यज्ञः अधि निविष्टः अधिकम् अवस्थितः । तत्प्रीतिकरो वर्तत इत्यर्थः । यज्ञस्य[4] सिद्ध्ये विवस्वान् तत्पिता सूर्यः भुवः भूप्रदेशान् अन्वाततान स्वकिरणैर्विस्तारितवान् । ॥ तनु विस्तारे ॥ ॥

तृतीया ॥

अपागूहन्नमृतां[1] मर्त्येभ्यः कृत्वा सवर्णामदधुर्विवस्वते ।

उताश्विनावभरद् यत् तदासीदजहादु द्वा मिथुना सरण्यूः ॥ ३३ ॥

अप । अगूहन्[2] । अमृताम् । मर्त्येभ्यः । कृत्वा । सऽवर्णाम् । अदधुः । विवस्वते ।

उत । अश्विनौ । अभरत् । यत् । तत् । आसीत् । अजहात् । ऊं इति । द्वा । मिथुना । सरण्यूः[3] ॥ ३३ ॥

"त्वष्टा दुहित्रे" [१.५३] इत्यत्र इतिहासोभिहितः । सोत्र ऋगर्थप्रतिपत्तये पुनः स्मार्यते । त्वष्टुर्दुहिता सरण्युर्नाम विवस्वत आदित्याद् यमौ मिथुनौ जनयांचकार । तौ च यमलौ यमश्च यमी चेत्याहुरैतिहासिकाः । माध्यमिकोग्निर्माध्यमिका वाक् चेति नैरुक्ताः । ततः[5] सर-

[1] R °मृतान् for °मृतां. Dc °मृतान् changed to °मृतां. P P̊ अमृताम् ।. Cp अमृतां ।. We with A B C K. [2] P̊ अगूहम् ।. Cp गूहन् (sic) ।. [3] Cp सरंण्यूः ।.

1 S′ अधिकोभयतु. 2 S′ निकृष्टोभवतु. 3 S′ अतः. 4 S′ has यज्ञस्य repeated. 5 S′ has त for ततः.

शम् असहमाना स्वसमानरूपाम् अन्यां प्रतिनिधाय आश्वं रूपं वडुंद्राव । सोपि विवस्वान् तज्जानन् आश्वमेव रूपं कृत्वा तां सअगत् । ततः अश्विनौ जज्ञाते । प्रतिनिहितायां सवर्णायां विवस्वत आदित्याद् मनुर्जज्ञ इत्ययम् अर्थोत्र प्रतिपाद्यते ॥ मर्त्येभ्यः मरणधर्मभ्यो मनुष्येभ्यः अमृतान् मरणधर्मरहितान् आत्मनः देवा अपागूहन् तिरोहितान् अकुर्वन् । अमृतत्वप्रापकं स्वकीयं रूपं देवा मनुष्येभ्यः प्राच्छादयन् । ॥ गुहू संवरणे ॥ । तथा सवर्णाम् समानरूपाम् अन्यां स्त्रियं कृत्वा विवस्वते आदित्याय अदधुः अधारयन् । प्रायच्छन्नित्यर्थः । उत अपि च सरण्वा यद् आश्वं रूपं तदानीं स्वीकृतम् आसीत् तत् अश्विनौ अभरत् समभरत् । उदपादयद् इत्यर्थः । यद्वा अश्वभूतयोः सरण्युविवस्वतोर्यद् रेत आसीत् तद् अश्विनावजनयद् इत्यर्थः । सा च सरण्यूस्त्वष्टृदुहिता निर्गमनसमये द्वा द्वौ मिथुना मिथुनौ स्त्रीपुंसात्मकौ अजहात् पर्यत्यजत् । ॥ ओहाक् त्यागे ॥ । उशब्दः अवधारणे । ॥ द्वा मिथुनेत्यत्र "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः ॥ ॥

चतुर्थी ॥

ये निखा॑ता ये परो॑प्ता ये दग्धा ये चोद्धि॑ताः ।
सर्वा॑स्तान॑ग्न आ व॑ह पितॄन् ह॒विषे॒ अत्त॑वे ॥ ३४ ॥

ये । निऽखा॑ताः । ये । परा॑ऽउप्ताः । ये । दग्धाः । ये । च॒ । उद्धि॑ताः ।
सर्वा॑न् । तान् । अ॒ग्ने॒ । आ । व॒ह॒ । पि॒तॄन् । ह॒विषे॑ । अत्त॑वे ॥ ३४ ॥

ये पितरः भूमौ निखाताः निखननसंस्कारेण संस्कृताः । ॥ खनु अवदारणे । कर्मणि निष्ठा । "जनसनखनां सञ्झलोः" इति आत्वम् ॥ । ये च पितरः[1] परोप्ताः परावपनं दूरदेशे काष्ठवत्परित्यागः । तेन संस्कृताः । ये च दग्धाः अग्निना संस्कृताः । ये च उद्धिताः संस्कारोत्तरकालम् ऊर्ध्वदेशे पितृलोके स्थिताः । एवं बहुविधाव-

---

१ P P̍ उदिताः I. We with Cr.

1 S' प्रच्छादयन् for प्राच्छादयन्. 2 S' om. °नेत्यत्र वा छन्दसि इति पू° and has a lacuna for ten letters instead.

स्थितान् तान् सर्वान् पितॄन् हविषे अत्तवे अस्माभिर्दत्तं हविर्भक्षयितुम् हे अग्ने आ वह आनय । "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इ... कर्मणः संप्रदानत्वात् हविःशब्दाच्चतुर्थी । अद भक्षणे इत्यस्मात् "तुमर्थे सेसेन्..." इति तवेन् प्रत्ययः ॥

पञ्चमी ॥

ये अग्निदग्धा ये अनग्निदग्धा मध्ये दिवः स्वधया मादयन्ते ।

त्वं तान् वेत्थ यदि ते जातवेदः स्वधया यज्ञं स्वधितिं जुषन्ताम् ॥३५॥

ये । अग्निऽदग्धाः । ये । अनग्निऽदग्धाः । मध्ये । दिवः । स्वधया । मादयन्ते ।
त्वम् । तान् । वेत्थ । यदि । ते । जातऽवेदः । स्वधया । यज्ञम् । स्वऽधितिम् । जुषन्ताम् ॥ ३५ ॥

ये पितरः अग्निदग्धाः अग्निना संस्कृताः । ये च अनग्निदग्धाः अग्निदाहरहितेन खननादिसंस्कारेण संस्कृता दिवः द्युलोकस्य मध्ये स्वधया । अन्ननामैतत् । पुत्रादिभिर्दत्तेन पिण्डरूपेण हविषा । यद्वा स्वधाकारोपलक्षितेन पिण्डपितृयज्ञादिकर्मणा मादयन्ते हृष्टास्तृप्ता वर्तन्ते हे जातवेदः जातानां वेदितरग्ने त्वं तान् सर्वान् पितॄन् यदि वेत्थ जानासि । "यदि वेदाः प्रमाणं स्युः" इतिवद् निश्चये यदिशब्दः । त्वमेव तान् निश्चयेन जानासीत्यर्थः । ते सर्वे स्वधायाः संबन्धिनम् अस्मदीयं यज्ञं स्वधितम् । स्वधा संजाता यस्य स तथोक्तः । तारकादित्वाद् इतच् प्रत्ययः । यद्वा स्वैर्ज्ञातिभिः पुत्रपौत्रादिभिः हितं विहितं कृतम् ईदृशं यज्ञं जुषन्ताम् सेवन्ताम् ॥

षष्ठी ॥

शं तप मातिं तपो अग्ने मा तन्वं[१] तपः ।

वनेषु शुष्मो अस्तु ते पृथिव्यामस्तु यद्धरः ॥ ३६ ॥

---

१ C B यदिं ते जातवेदः. Cr ते. Dc यदि ते जातवेदः changed to यदिं ते जातवेदः. We with A K R. २ Cr अग्निऽदग्धाः. We with the Saṁhitâ. ३ A B C K R Dc तन्वं १ तपः. Cr तपः. Only V recites: तन्वं तपः. The latter is the correct accent, but requires further confirmation.

शम् । तप । मा । अति । तपः । अग्ने । मा । तन्वम् । तपः ।
वनेषु । शुष्मः । अस्तु । ते । पृथिव्याम् । अस्तु । यत् । हरः ॥ ३६ ॥

हे अग्ने शम् सुखं यथा भवति तथा प्रेतशरीरं तप दह । मा अति तपः अतितापं मा कार्षीः । अतिदहने हि अस्थीन्यपि भस्मीभवन्ति तेषां संचयनादिसंस्कारेण प्रतिविधानाद् अतिदाहो निषिध्यते । तथा तन्वः शरीराणि अस्मत्संवन्धीनि मा तपः मा धाक्षीः । तथा ते त्वदीयः शुष्मः शोषको ज्वालासमूहो वनेषु अरण्येषु अस्तु भवतु । हरः रसहरणशीलं यत् त्वदीयं तेजस्तत् पृथिव्याम् भूम्याम् अस्तु भवतु ॥

सप्तमी ॥

ददाम्यस्मा अवसानमेतद् य एष आगन् मम चेदभूदिह ।
यमश्चिकित्वान् प्रत्येतदाह ममैष राय उप तिष्ठतामिह ॥ ३७ ॥

ददामि । अस्मै । अवऽसानम् । एतत् । यः । एषः । आऽअगन् । मम । च । इत् । अभूत् । इह ।
यमः । चिकित्वान् । प्रति । एतत् । आह । मम । एषः । राये । उप । तिष्ठताम् । इह ॥ ३७ ॥

यमो ब्रूते । अस्मै मृताय पुरुषाय अवसानम् । अवस्यन्ति निवसन्ति अस्मिन्निति अवसानम् आवासस्थानम् । एतत् स्थानं ददामि [यत् यस्मात् कारणात् एष पुरुषः आगन् मत्समीपम् अगमत् । ⌛ गमेर्लुङि "मन्त्रे घस०" इति च्लेर्लुक् । "मो नो धातोः" इति नत्वम् ⌛ । स च आगतः पुरुषः इह अस्मिन् लोके मम संवन्धी अभूच्चेत् । यदि मत्संवन्धी मत्परिचरणशीलो भवेद् इत्यर्थः । तदा अस्मै आगतायेति पूर्वेण संवन्धः । एवं चिकित्वान् जानन् यमो मृतं पुरुषं प्रति एतद् वाक्यम् आह ब्रवीति । एषः मत्समीपम् आगतः पुरुषः

१ See foot-note ३ on the previous page. २ Cr शुष्मः । ३ Cr अभूत् । ४ Cr अति ।

1 S' has ददाम for ददामि and then a lacuna for about ten letters. 2 This यत् is supplied from Sāyaṇa's text which reads यदेष instead of य एष.

रायः । ॥रै शब्दे॥ । रायति स्तौतीति रायः मम स्तोता भूत्वा इह अस्मिन् मदीये लोके उप तिष्ठताम् सेवताम् ॥

अष्टमी ॥

इमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै ।

शते शरत्सु नो पुरा ॥ ३८ ॥

इमाम् । मात्राम् । मिमीमहे । यथा । अपरम् । न । मासातै ।

शते । शरत्ऽसु । नो इति । पुरा ॥ ३८ ॥

इमाम् इति इदंशब्देन सूत्रोक्ता मात्रा अभिनयेन प्रदर्श्यते । इमाम् एतावतीं श्मशानदेशस्य मात्राम् परिमाणं मिमीमहे अरत्निप्रादेशादिमितेन दण्डेन परिच्छेदयामः । ॥माङ् माने॥ । यथा येन प्रकारेण अपरम् अन्यत् श्मशानकर्म मां मां न आसातै नासीत न प्राप्नुयात् । ॥आस उपवेशने । अस्मात् लेटि आडागमः । "वैतोन्यत्र" इति ऐकारः॥ । तथा मिमीमह इति संबन्धः । श्मशानकर्मप्राप्तेरवधिम् आह शते शरत्स्विति । शतसंख्याकेषु संवत्सरेषु अस्माकं जीवनं ब्रह्मणा परिकल्पितम् ततः पुरा शतसंवत्सरमध्ये नो नैव अस्मान् श्मशानकर्म प्राप्नोतु । अकालमृतिरस्माकं मा भूद् इत्यर्थः ॥ एवम् उत्तरे षण्मन्त्रा व्याख्येयाः ॥

नवमी ॥

प्रेमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै ।

शते शरत्सु नो पुरा ॥ ३९ ॥

प्र । इमाम् । मात्राम् । मिमीमहे । यथा । अपरम् । न । मासातै ।

शते । शरत्ऽसु । नो इति । पुरा ॥ ३९ ॥

प्रेत्येतावान् अत्र विशेषः । प्रकर्षेण मिमीमहे इति श्मशानदेशमानस्य प्रकर्षगुणः प्रतिपाद्यते । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१ Cr मासंतै.

1 S' स्मशान°. 2 S' एतावान् for प्रेत्येतावान्.

दशमी ॥

अपेमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै।
शते शरत्सु नो पुरा ॥ ४० ॥ (१०)

अप। इमाम्। मात्राम्। मिमीमहे। यथा। अपरम्। न। मासातै।
शते। शरतऽसु। नो इति। पुरा ॥ ४० ॥ (१०)

अत्र अप इत्युपसर्गेण अपगतदोषता मानस्य प्रतिपाद्यते। तद्दोषाश्च श्मशानलक्षणे निषिध्यन्ते। यथाह भारद्वाजः। "दहनदेशं जोषयते दक्षिणाप्रत्यक्प्रवणम् अनिरिणम् असुषिरम् अनूषरम् अभङ्गुरम्" इत्यादिना। अन्यत् पूर्ववत् ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"वीमां मात्रां मिमीमहे" इति आदितश्चतसृणाम् ऋचां श्मशानप्रमाणकरणे विनियोग उक्तः ॥

"अमासि मात्राम्" [४५] इति तिसृभिः पूर्वोक्तप्रकारेण मितं श्मशानप्रदेशम् अनुमन्त्रयेत ॥

"उदन्वती" [४८] इति द्वाभ्यां प्रेतम् उत्थाप्य शकटे शयने वा निदध्यात् ॥

"ये नः पितुः पितरः" [४९] इति द्वाभ्यां प्रेतशरीरे संदीपितेऽग्नौ याम्यहोमं कुर्यात् ॥

"इदमिद् वा" [५०] इति तिसृभिः श्मशानदेशं विषमसंख्याकाभिः शलाकाभिः इष्टकाभिर्वा प्रसव्यं चिनुयात् ॥

तत्र प्रथमा ॥

वीऽइमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै।
शते शरत्सु नो पुरा ॥ ४१ ॥

वि। इमाम्। मात्राम्। मिमीमहे। यथा। अपरम्। न। मासातै।
शते। शरतऽसु। नो इति। पुरा ॥ ४१ ॥

1 S' तत्र. 2 S' स्मशान°. 3 S' यम्य°.

अत्र वीत्युपसर्गेण श्मशानदेशमानस्य विशिष्टगुणयोगः प्रदर्शितः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

द्वितीया ॥

निरिमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै ।
शते शरत्सु नो पुरा ॥ ४२ ॥
निः । इमाम् । मात्राम् । मिमीमहे । यथा । अपरम् । न । मासातै ।
शते । शरत्ऽसु । नो इति । पुरा ॥ ४२ ॥

अत्र निरित्युपसर्गेण निर्गतदोषता मानस्य प्रतिपाद्यते । अन्यत् समानं पूर्वेण ॥

तृतीया ॥

उदिमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै ।
शते शरत्सु नो पुरा ॥ ४३ ॥
उत् । इमाम् । मात्राम् । मिमीमहे । यथा । अपरम् । न । मासातै ।
शते । शरत्ऽसु । नो इति । पुरा ॥ ४३ ॥

उद् इत्युपसर्गेणात्र मानस्य उत्कर्षगुणोभिधीयते । गतम् अन्यत् ॥

चतुर्थी ॥

समिमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै ।
शते शरत्सु नो पुरा ॥ ४४ ॥
सम् । इमाम् । मात्राम् । मिमीमहे । यथा । अपरम् । न । मासातै ।
शते । शरत्ऽसु । नो इति । पुरा ॥ ४४ ॥

इमां श्मशानदेशस्य मात्रां सं मिमीमहे । उदीरितगुणयोगेन सम्यग् मिमीमहे । अत्र प्रत्यृचं यथापरं न मासातै इत्यादिरावर्त्यते । तस्यायम् अभिप्रायः । पुनःपुनःप्रार्थनया आदरातिशयद्योतिन्या प्रार्थ्यमानोऽर्थः सर्वथा सिध्यतीति । गतम् अन्यत् ॥

---

१ Cr मासतै ।.

---

1 S' स्मशान°. 2 S' तत्र. 3 S' om. °महे । अत्र प्रत्यृचं यथा° and has instead a lacuna for about twelve letters.

पञ्चमी ॥

अमासि मात्रां स्वरगामायुष्मान् भूयासम् ।
यथापरं न मासातै शते शरत्सु नो पुरा ॥ ४५ ॥

अमासि । मात्राम् । स्वः । अगाम् । आयुष्मान् । भूयासम् ।
यथा । अपरम् । न । मासातै । शते । शरत्ऽसु । नो इति । पुरा ॥ ४५ ॥

मात्राम् श्मशानदेशस्य परिमाणम् अमासि परिच्छेदितवान् अस्मि । उदीरितरीत्या समीचीनं मानम् अकृषीत्यर्थः । ॥ माङ् माने इत्यस्मात् लुङि उत्तमैकवचने रूपम् ॥ । तेन मानेन स्वः अगाम् स्वर्गं लोकं गतोस्मि । भाविस्वर्गलोकप्राप्तिस्तस्य मानस्य फलम् इत्यर्थः । यद्वा । ॥ अन्तर्भावितण्यर्थे एतिर्वर्तते ॥ । अगाम् अगमयम् इत्यर्थः । ॥ "इणो गा लुङि" इति गादेशः ॥ । तेन च मानकर्मणा अहम् आयुष्मान् शतसंवत्सरपरिमितेन आयुषा युक्तो भूयासम् । यथापरं न मासातै इत्यादि प्रागुक्तार्थम् ॥

षष्ठी ॥

प्राणो अपानो व्यान आयुश्चक्षुर्दृशये सूर्याय ।
अपरिपरेण पथा यमराज्ञः पितॄन् गच्छ ॥ ४६ ॥

प्राणः । अपानः । विऽआनः । आयुः । चक्षुः । दृशये । सूर्याय ।
अपरिऽपरेण । पथा । यमऽराज्ञः । पितॄन् । गच्छ ॥ ४६ ॥

मुख्यप्राणस्य तिस्रो वृत्तयः प्राणाद्याः । मुखनासिकाभ्यां बहिर्निःसरन् वायुः प्राणः । अन्तर्गच्छन् अपानः । मध्यस्थः सन् अशितपीतादिकं विविधम् आनिति कृत्स्नदेहं व्यापयतीति व्यानः । आयुः जीवनं शतसंवत्सरपरिमितम् । चक्षुः नीलपीतादिदर्शनसाधनम् इन्द्रियम् । एतच्च उपलक्षणम् अन्येषाम् इन्द्रियाणाम् । सर्वम् एतद् अनुक्रान्तं सू-

१ Cr मासंतै. २ P P² यथा ।. Cr यथा. The Saṁhitā MSS. all give पथा and not यथा.

1 S' मुख्य॰.

र्याय । ▓ षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ▓ । सूर्यस्य दृशये दर्शनाय भवतु । प्राणादिभिः सहिताः सूर्यं पश्यन्तश्चिरकालम् अवतिष्ठेमहीत्यर्थः ॥ हे मृतपुरुष त्वं यमराज्ञः यमश्चासौ राजा यमराजा तस्य स्वभूतेन अपरिपरेण । परिपरिणः पर्यवस्थातारश्चोराः । तद्रहितेन पथा मार्गेण पितॄन् गच्छ प्राप्नुहि ॥

– सप्तमी ॥

ये अग्रवः शशमानाः परेयुर्हित्वा द्वेषांस्यनपत्यवन्तः ।
ते द्यामुदित्याविदन्त लोकं नाकस्य पृष्ठे अधि दीध्यानाः ॥ ४७ ॥

ये । अग्रवः । शशमानाः । पराऽईयुः । हित्वा । द्वेषांसि । अनपत्यऽवन्तः । ते । द्याम् । उत्ऽइत्य । अविदन्त । लोकम् । नाकस्य । पृष्ठे । अधि । दीध्यानाः ॥ ४७ ॥

शशमानाः । शशमानः शंसमान इति यास्कः [नि० ६. ८] । यद्वा ▓ शश प्लुतगतौ । ताच्छीलिकश्चानश् ▓ । प्लुतगमनशीला अग्रवः अग्रगामिनो ये पितरः अनपत्यवन्तः अपत्यरहिता द्वेषांसि द्वेषणीयानि पापानि हित्वा त्यक्त्वा परेयुः पराजग्मुः । अमृषतेत्यर्थः । ते पितरो द्याम् अन्तरिक्षम् उदित्य उद्गत्य ऊर्ध्वं गत्वा नाकस्य दुःखसंस्पर्शरहितस्य स्थानस्य पृष्ठे उपरिभागे । अधिः सप्तम्यर्थानुवादी । अधिकं वा दीध्यानाः दीप्यमाना लोकम् सुकृतफलोपभोगस्थानम् अविदन्त अलभन्त । ▓ विदॢ लाभे । लृदित्वाद् आत्मनेपदेपि व्यत्ययेन च्लेः अङ् आदेशः । यद्वा लङि "अनित्यम् आगमशासनम्" इति नुमभावः ▓ ॥

अष्टमी ॥

उदन्वती द्यौरवमा पीलुमतीति मध्यमा ।
तृतीया ह प्रद्यौरिति यस्यां पितर आसते ॥ ४८ ॥

---

१ C R अग्रवं:. Dc अग्रवं: corrected to अग्रवः. We with B K̈ V Cp. २ Cp अविंदन्त I. ३ A C R उदुन्वती. Dc उदुन्वती corrected to उदुन्वती. Cp उदुन्ऽवती I. We with B K̈ V Dc.

---

1 S' अवतिष्ठतही° for अवतिष्ठेमही°.

उदन्ऽवती । द्यौः । अवमा । पीलुऽमती । इति । मध्यमा ।
तृतीया । ह । प्रऽद्यौः । इति । यस्याम् । पितरः । आसते ॥ ४८ ॥

पितृलोकस्य सर्वोत्कृष्टतां वक्तुं दिवस्त्रैविध्यं प्रतिपाद्यते । अवमा अधःकक्ष्यां गता द्यौः उदन्वती उदकवती यस्याम् अवस्थिता मेघाः प्रवर्षन्ति । तस्या उदन्वतीति संज्ञेत्यर्थः ॥ मध्यमा मध्यकक्ष्यां[1] गता द्यौः पीलुमती इत्युच्यते । पालयन्तीति पीलवः ग्रहनक्षत्रादयः । ते यस्यां सन्तीति पीलुमती । तृतीया ह । हशब्दः प्रसिद्धौ । प्रद्यौरिति प्रसिद्धा । प्रकृष्टफलोपेता द्यौः प्रद्यौः । यस्यां तृतीयस्यां दिवि नाकपृष्ठाख्ये स्थाने पितरः पितृदेवता आसते निवसन्ति ॥

नवमी ॥

ये नः पितुः पितरो ये पितामहा य आविविशुरुर्व१न्तरिक्षम् ।
य आक्षियन्ति पृथिवीमुत द्यां तेभ्यः पितृभ्यो नमसा विधेम ॥ ४९ ॥

ये । नः । पितुः । पितरः । ये । पितामहाः । ये । आऽविविशुः । उरु । अन्तरिक्षम् ।
ये । आऽक्षियन्ति । पृथिवीम् । उत । द्याम् । तेभ्यः । पितृऽभ्यः । नमसा । विधेम ॥ ४९ ॥

नः अस्माकं पितुस्तातस्य ये पितरः जनकाः । ये च पितामहास्तज्जनकाः । पूजार्थे बहुवचनम् । ये च अन्ये उरु विस्तीर्णम् अन्तरिक्षम् आविविशुः आविष्टवन्तः । ये च पृथिवीम् आक्षियन्ति अभिनिवसन्ति । पृथिव्यां वर्तन्त इत्यर्थः । उतशब्दः अप्यर्थे । ये च द्याम् स्वर्गलोकम् आक्षियन्ति आश्रित्य निवसन्ति । इत्थं लोकत्रयं व्याप्य वर्तन्त इत्यर्थः । तेभ्यः सर्वेभ्यः पितृभ्यः । [2] तादर्थ्ये चतुर्थी । नमसा । नम इति अन्ननाम । हविर्लक्षणेन अन्नेन नमस्कारेण वा विधेम परिचरेम । विधतिः परिचरणकर्मा ॥

१ See foot-note ३ on the previous page.

1 S′ मध्यकक्षा॰. 2 S′ has a lacuna of about seventeen letters here.

दशमी ॥

इ॒दमिद् वा उ॒ नाप॑रं दि॒वि प॑श्यसि॒ सूर्य॑म् ।

मा॒ता पु॒त्रं यथा॑ सि॒चाभ्ये॑नं भूम ऊर्णुहि ॥ ५० ॥ (११)

इ॒दम् । इत् । वै । ऊ॒ँ इति॑ । न । अप॑रम् । दि॒वि । प॒श्यसि॒ । सूर्य॑म् ।

मा॒ता । पु॒त्रम् । यथा॑ । सि॒चा । अ॒भि । ए॒न॒म् । भू॒मे॒ । ऊ॒र्णु॒हि॒ ॥ ५० ॥

हे मृतपुरुष इदम् इद् वा उ इदमेव खलु तव जीवनम् यद् अस्माभिः श्राद्धेषु दीयते । अपरम् अन्यद् न किंचिद् अस्ति । अत्रैव श्मशानदेशे निवसन् सूर्यं दिवि आकाशे पश्यसि ॥ उत्तरोर्धर्चः परोक्षकृतः । यथा येन प्रकारेण माता जननी सिचा चेलाञ्चलेन स्वकीयं पुत्रम् अभिवृणोति आच्छादयति हे भूमे पृथिवि एनं श्मशानस्थं मृतम् अभ्यूर्णुहि स्वतेजसा प्रच्छादय । शीतवातोष्णादिकं यथैनं न प्राप्नोति तथा त्वत्स्वरूपे अन्तर्भावयेत्यर्थः । ॥ ऊर्णुञ् छादने ॥ ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

"इदमिद् वै" इति ऋचोराद्ययोः श्मशानदेशे शलाकाभिश्चयनकर्मणि विनियोग उक्तः ॥

"अग्नीषोमा पथिकृता" [५३] इति तिसृभिः प्रेतम् उत्थाप्य दहनाय शकटे निदध्यात् ॥

"इमौ युनज्मि" [५६] इत्यनया समेते शकटे वृषभद्वयम् अभिमन्त्र्य युञ्ज्यात् ॥

"एतत् त्वा वासः" [५७] इत्यनया वासोऽभिमन्त्र्य प्रेतं प्रच्छादयेत् ॥

"अग्नेर्वर्म" [५८] इत्यनया सप्तच्छिद्रया गो[वपया] प्रेतमुखं प्रच्छादयेत् ॥

"दण्डं हस्तात्" [५९] इत्यनया प्रेतब्राह्मणहस्ताद् वेदयष्टिं पुत्रो गृह्णीयात् ॥

"धनुर्हस्तात्" [६०] इत्यनया प्रेतक्षत्रियहस्ताद् धनुर्गृह्णीयात् ॥

---

१ C सिचा अभ्येनं. We with A B R Dc. २ Cp पश्यंसि ।.

---

1 S' स्मशान°.

तत्र प्रथमा ॥

इदमिद् वा उ नापरं जरस्यन्यदितोऽपरम् ।
जाया पतिमिव वाससाभ्ये॑नं भूम ऊर्णुहि ॥ ५१ ॥

इदम् । इत् । वै । ऊं इति । न । अपरम् । जरसि । अन्यत् । इतः । अपरम् ।
जाया । पतिम्ऽइव । वाससा । अभि । एनम् । भूमे । ऊर्णुहि ॥ ५१ ॥

जरसि जरायां जीर्यदवस्थायां यद् अन्नादिकम् उपभुक्तम् इदम् इद् वा उ इदमेव खलु परिशिष्टम् नापरम् अन्यद् भोक्तव्यम् अस्ति । इतः अस्मात् श्मशानदेशाद्[1] अन्यत् स्थानमपि अस्य न विद्यते अपरं कार्यजातमपि अस्य न संभवति । इत्थं श्मशाने परित्यक्तम् एनम् हे भूमे जाया भार्या पतिं वाससेव अभ्यूर्णुहि अभिप्रच्छादय ॥

द्वितीया ॥

अभि त्वोर्णोमि पृथिव्या मातुर्वस्त्रेण भद्रया ।
जीवेषु भद्रं तन्मयि स्वधा पितृषु सा त्वयि ॥ ५२ ॥

अभि । त्वा । ऊर्णोमि । पृथिव्याः । मातुः । वस्त्रेण । भद्रया ।
जीवेषु । भद्रम् । तत् । मयि । स्वधा । पितृषु । सा । त्वयि ॥ ५२ ॥

मातुः सर्वजनन्याः भद्रया । ॥ षष्ठ्यर्थे तृतीया ॥ । भद्रायाः कल्याण्याः पृथिव्याः भूम्याः संबन्धिना वस्त्रेण वाससा हे मृतपुरुष त्वा त्वाम् अभि प्रोर्णोमि[2] अभिच्छादयामि । जीवेषु प्राणधारिषु जीवदवस्था[वत्सु मनुष्येषु मध्ये यद्] दानाय [भद्रम्] शोभनं वस्त्वस्ति तन्मयि संस्कर्तरि भवतु । पितृषु पितृदेवतासु या स्वधा विद्यते । स्वधेति अन्ननाम । स्वधाकारेण हूयमानं हविर्लक्षणम् अन्नं यद् अस्ति सा स्वधा त्वयि मृतपुरुषे भवतु । यद्वा स्वैर्ज्ञातिभिर्धीयते विधीयत इति स्वधा पिण्डोदकदानादिरूपा पितृतृप्तिकरी क्रिया स्वधा । सा त्वयि भवत्वित्यर्थः ॥

1 S′ स्मशानं॰. 2 So S′. The text in S′ is अभि प्रोर्णोमि and not अभि त्वोर्णोमि.

तृतीया ॥

अग्नीषोमा पथिकृता स्योनं देवेभ्यो रत्नं दधथुर्वि लोकम् ।
उप प्रेष्यन्तं पूषणं यो वहात्यञ्जोयानैः पथिभिस्तत्र गच्छतम् ॥ ५३ ॥

अग्नीषोमा । पथिऽकृता । स्योनम् । देवेभ्यः । रत्नम् । दधथुः । वि । लोकम् ।
उप । प्र । ईष्यन्तम् । पूषणम् । यः । वहाति । अञ्जःऽयानैः । पथिऽभिः ।
तत्र । गच्छतम् ॥ ५३ ॥

अग्नीषोमा अग्निश्च सोमश्च अग्नीषोमौ । "सुपां सुलुक्°" इति पूर्वसवर्ण आकारः । पथिकृता पन्थानं पुण्यलोकगमनसाधनं मार्गं कुरुत इति पथिकृतौ । तेनैव सूत्रेण विभक्तेराकारः । एवंगुणविशिष्टावग्नीषोमौ स्योनम् सुखकरं रत्नम् रमणीयं यद्वा रत्नवद् उत्कृष्टं लोकम् स्वर्गाख्यं देवेभ्यः । तादर्थ्ये चतुर्थी । देवानाम् अर्थे वि दधतुः चक्रतुः । "छन्दसि परेपि" इति उपसर्गस्य परत्र प्रयोगः । यद्वा । पुरुषव्यत्ययः । हे पथिकृतावग्नीषोमौ देवेभ्यः देवार्थं देवान् उद्दिश्य होतुं रत्नम् रमणीयं लोकम् स्थानं वि दधथुः युवां कृतवन्तौ स्थः । श्रूयते हि । "राजानौ वा एतौ देवतानां यद् अग्नीषोमौ । अन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै" इति [तै° सं° २. ६. २. २] । यो लोकः उप समीपे प्रेष्यन्तम् प्रगच्छन्तं पूषणम् पूषाख्यं देवम् यद्वा सर्वप्राणिनां पोषकं सूर्यं वहाति वहति धारयति तत्र तस्मिन् लोके अञ्जोयानैः अञ्जसा आर्जवेन यान्ति

१ R दधतु°. Dc दधतु° corrected to दधथु°. We with A B C K̈ P P̈ V Dc. २ A B C K̈ R V प्रेष्यन्तं. Dc reads उपप्रेष्यंतं corrected from उपप्रेष्यंतं. ३ V वहात्यञ्जायानैः. K वहात्यजौयानैः (*sic*). B C R वहात्यंजोयानैः. Dc वहात्यंजोयानैः corrected to वहात्यंजायानैः, where it must doubtless have been intended to cancel not only the ॒ but the ा also from the जो, but where the ा appears to have remained intact by oversight. If this conjecture is right the reading of V must be the result of a similar incomplete correction of a MS. A, Sâyaṇa and Sâyaṇa's text have वहात्यंजयानैः. ४ P P̈ प्र । ईष्यंतम् ।. Cp प्र । ईष्यतम् ।. The accent on ईष्यन्तम् is mine.

1 S′ °प्राणानां for °प्राणिनां.

गच्छन्ति एभिरिति अञ्जयानाः । तैः पथिभिर्गच्छतम इमं प्रेतं गमयतम् । ⌛प्रयोज्यव्यापारवाचिना प्रयोजकव्यापारो लक्ष्यते⌛ ॥

चतुर्थी ॥

पूषा त्वेतश्च्यावयतु प्र विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः ।
स त्वैतेभ्यः परि ददत् पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदत्रियेभ्यः ॥ ५४ ॥

पूषा । त्वा । इतः । च्यवयतु । प्र । विद्वान् । अनष्टऽपशुः । भुवनस्य । गोपाः । सः । त्वा । एतेभ्यः । परि । ददत् । पितृऽभ्यः । अग्निः । देवेभ्यः । सुऽविदत्रियेभ्यः ॥ ५४ ॥

हे प्रेत त्वा त्वां विद्वान् जानन् पूषा एतत्संज्ञको देवः इतः अस्मात् स्थानात् प्र च्यावयतु निर्गमयतु । कीदृशः पूषा । अनष्टपशुः अनष्टा अहताः पशवो येन स तथोक्तः । स खलु गवादिपशूनां पोषयिता । “पूषा पोषयतु” [तै॰ब्रा॰१. ६. २. २] “पूषा गा अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्वतः” इत्यादिश्रुतेः [ऋ॰ ६. ५४. ५] । भुवनस्य भूतजातस्य गोपाः गोपायिता । ⌛गुपू रक्षणे । “गुपूधूपविच्छि॰” इति आयप्रत्ययः । क्विपि अतो लोपे यलोपविधिं प्रति न स्थानिवद् भवतीति तस्य स्थानिवत्त्वनिषेधात् “लोपो व्योर्वलि” इति यकारलोपः⌛ । स पूषा त्वा त्वाम् एतेभ्यः पितृभ्यः । एतच्छब्देन संनिहितार्थवाचिना मृतपुरुषसंबन्धिनः पितरः परामृश्यन्ते । त्वदीयेभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः परि ददात् परिददातु । रक्षणार्थं दानं परिदानम् । ⌛तद्योगे चतुर्थी विभक्तिर्भवति । “अग्नये त्वा परिददामि” [कौ॰ ७. ७] इत्यादौ तथा दर्शनात् । परिपूर्वाद् ददातेर्लेटि आडागमः । “इतश्च लोपः॰” इति इकारलोपः⌛ । तथा अग्निर्देवः दहनसंस्कारेण त्वा सुविदत्रियेभ्यः । सुविदत्रं शोभनविज्ञानम् यद्वा सुखेन लब्धव्यं धनं सु-

१ A K̈ ॰पितृभ्यो अग्नि॰. C ॰पितृभ्यो अग्नि॰ (for ॰पितृभ्योऽग्नि॰ ?). We with B R V Dc. २ Cp प्रऽविद्वान् ।. P P̈ प्र । विद्वान् ।.

1 S′ लोप॰. 2 S′ प्रतिवस्थानि॰ for प्रति न स्थानि॰

विदत्रम् सुष्ठु विशेषेण दानं वा । ॐआह च यास्कः । सुविदत्रं धनं भवति विन्दतेर्वैकोपसर्गाद् ददातेर्[वा] स्याद् द्व्युपसर्गात् । इति नि० ७. ९ ॐ । तदर्हाः सुविदत्रियाः । तेभ्यो देवे]भ्यः परि ददातु ॥

पञ्चमी ॥

आयुर्विश्वायुः परि पातु त्वा पूषा त्वां पातु प्रपथे पुरस्तात् ।
यत्रासते सुकृतो यत्र त ईयुस्तत्र त्वा देवः सविता दधातु ॥ ५५ ॥

आयुः । विश्वऽआयुः । परि । पातु । त्वा । पूषा । त्वा । पातु । प्रऽपथे । पुरस्तात् ।
यत्र । आसते । सुऽकृतः । यत्र । ते । ईयुः । तत्र । त्वा । देवः । सविता । दधातु ॥ ५५ ॥

आयुः [एतन्नामको जीवनाभिमानी देवः त्वा त्वां परि पासति परि-पातु । कीदृश आयुः । विश्वायुः सर्वजीवनवान् । तथा पूषा] जीवपोषको देवः पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि प्रपथे पथो गमनमार्गस्य प्रारम्भे त्वा त्वां पातु रक्षतु । यत्र यस्मिन् स्वर्गे लोके सुकृतः पुण्यकृतः आसते उपविशन्ति ते सुकृतो यत्र यस्मिन् स्वर्गसंबन्धिनि देशे नाकपृष्ठाख्ये ईयुः जग्मुः तत्र देशे देवः दानादिगुणयुक्तः सविता सर्वप्रेरक एतत्संज्ञकः हे प्रेत त्वा त्वां दधातु धारयतु स्थापयतु ॥

षष्ठी ॥

इमौ युनज्मि ते वह्नी असुनीताय वोढवे ।
ताभ्यां यमस्य सादनं समितीश्चाव गच्छतात् ॥ ५६ ॥

इमौ । युनज्मि । ते । वह्नी इति । असुऽनीताय । वोढवे ।
ताभ्याम् । यमस्य । सदनम् । सम्ऽइतीः । च । अव । गच्छतात् ॥ ५६ ॥

हे मृतपुरुष वह्नी वोढारौ इमौ अनड्वाहौ ते तव वहनाय युनज्मि

१ Cr ते । २ P P̊ युनज्मि । Cr युनज्मि । ३ P̊ गछताम् ।

1 So the text in S'. All our MSS. and vaidikas read पातु. 2 S' पयोगमन°. 3 S' सर्वे.

अनसि संयोजयामि । किमर्थम् । असुनीताय असवः प्राणा नीता यस्मात् सः असुनीतो गतप्राणो देहः [तस्मै] । ✕ "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी ✕ । त्यक्तप्राणं शरीरं वोढवे वोढुम् । यद्वा सुष्ठु नेतव्यः सुनीतः न सुनीतः असुनीतः । दुर्वह इत्यर्थः । तादृशं शवं वोढुम् । ✕ वहेः "तुमर्थे सेसेन्०" इति तुमर्थे तवेन् प्रत्ययः ✕ । ताभ्याम् अनडुद्भ्यां यमस्य संबन्धि सदनम् गृहम् इति अनेन प्रकारेण सम् अव गच्छतात् सम्यग्जानीहि ॥

सप्तमी ॥

एतत् त्वा वासः प्रथमं न्वागन्नपैतदूह यदिहाबिभः पुरा ।
इष्टापूर्तमनुसंक्राम विद्वान् यत्र ते दत्तं बहुधा विबन्धुषु ॥ ५७ ॥

एतत् । त्वा । वासः । प्रथमम् । नु । आ । अगन् । अप । एतत् । ऊह । यत् । इह । अबिभः । पुरा ।
इष्टापूर्तम् । अनुऽसंक्राम । विद्वान् । यत्र । ते । दत्तम् । बहुऽधा । विऽबन्धुषु ॥ ५७ ॥

एतत् इदं संनिहितं प्रथमम् मुख्यं वासस्त्वा त्वां नु अद्य आगन् आगमत् प्राप्नोत् । ✕ गमेर्लुङि "मन्त्रे घस०" इति च्लेर्लुक् । "मो नो धातोः" इति नत्वम् ✕ । एतद् वासः अपोह परित्यज । इह अस्मिन् भूलोके पुरा पूर्वस्मिन् जीवनकाले यद् वासः अबिभः अधारयः । एतत् इति पूर्वेण संबन्धः । ✕ बिभर्तेर्लङि सिपि "भृञाम् इत्" इति अभ्यासस्य इत्वम् ✕ । विद्वान् जानन् मोहरहितो भूत्वा इष्टापूर्तम् इष्टम् श्रुतिचोदितम् अग्निहोत्रदर्शपूर्णमासादि कर्म पूर्तम् स्मृत्युदितं वापीकूपतटाकादिनिर्माणम् तद् उभयं स्वात्मना कृतम् अनुलक्ष्य संक्राम गच्छ संप्राप्नुहि । यत्र यस्मिन्निष्टापूर्ते क्रियमाणे बन्धुषु बान्धवज-

---

१ A B K C प्रथम०. Dc प्रथमं corrected to प्रथम०. We with R V. २ P पुरा.

---

1 S′ असुनीथाय for असुनीताय. Sâyaṇa's text too has असुनीथाय. 2 S′ समज्जानीहि. 3 S′ omits the anusvâra in स्मृत्युदितं.

नेषु वहुधा वहुप्रकारं ते त्वया विशेषेण धनं दत्तम् दक्षिणात्वेन विती-र्णम् । अभवद् इत्यर्थः । तादृशम् इष्टापूर्तम् इति संवन्धः ॥

अष्टमी ॥

अग्नेर्वर्म परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा च ।
नेत् त्वा धृष्णुर्हरसा जर्हृषाणो दधृग् विधक्षन् परीङ्खयाते ॥ ५८ ॥

अग्नेः । वर्म । परि । गोभिः । व्ययस्व । सम् । प्र । ऊर्णुष्व । मेदसा । पी-वसा । च ।
न । इत् । त्वा । धृष्णुः । हरसा । जर्हृषाणः । दधृक् । विऽधक्षन् । परिऽई-ङ्खयाते ॥ ५८ ॥

हे प्रेत गोभिः । अवयवेषु अवयविशव्दः । अनुस्तरण्या गोः संव-न्धिभिरवयवैः अग्नेः दाहकस्य वह्नेः वर्म वारकं कवचं परि व्ययस्व प-रितः [संवृणु । यथाग्नेर्ज्वालाभिर्दग्धो न भवसि] तथा गोसंवन्धिभि-रवयवैः संवृतो भवेत्यर्थः । ⌛ व्येञ् संवरणे । संव्यानक्रियाफलस्य आत्मगामित्वात् "स्वरितञितः०" इति व्ययतेरात्मनेपदम् ⌛ । उक्त एवार्थो विव्रियते । पीवसा पीवरेण स्थूलेन मेदसा मेदोधातुरूपया व-पया सं प्रोर्णुष्व । यद्वा मेदसा वपया [पीवसा] अन्येन च पीवरेणाङ्गेन सं प्रोर्णुष्व हे प्रेत आत्मानं सम्यक् प्रच्छादय । प्रच्छादनाभावे भीतिं दर्शयति नेद् इति । धृष्णुः धर्षकः अभिभवनशीलो हरसा रसहरणशी-लेन तेजसा जर्हृषाणः अत्यर्थं हृष्यन् दधृक् प्रगल्भः एवंगुणविशिष्टोग्निः त्वा त्वां विधक्षन् विशेषेण दग्धुम् इच्छन् परि[1] परितः नेत् ईङ्खयातै ईङ्खनं चलनं दाहासहिष्णुतया इतस्ततः पतनम् तन्नैव कुर्यात् । महाभी-तिकरम् ईङ्खनं तव मा भूद् इत्यर्थः । ⌛ नेत् इति निपातः प-

---

१ B नत्वा for नेत् त्वा. We with A C K̆ R V Dc. २ B K̆ V °धक्ष्यन्°. Dc °धक्षन्परी° changed to °धक्ष्यन्परी°. We with A C R. ३ C R °परींखयातै. We with B K̆ V. ४ Cr विऽधंक्ष्यन् ।. P P̈ विऽधक्षन् ।.

---

1 S′ विश for विशेषेण. 2 S′ has a lacuna for some sixteen letters here.

रिभये वर्तते। उक्तं हि यास्केन। अथापि नेत्येष इद् इत्येतेन संप्रयुज्यते परिभये [नि०१.१०] इति। ईङ्खतिर्गत्यर्थः। उख उखि वख वखि इत्यादिषु गत्यर्थेषु इख इखि ईखि इति पठितत्वात्। तस्मात् लेटि आडागमः। "वैतोन्यत्र" इति ऐकारः ॥

नवमी ॥

दण्डं हस्तादाददानो गतासोः सह श्रोत्रेण वर्चसा बलेन।
अत्रैव त्वमिह वयं सुवीरा विश्वा मृधो अभिमातीर्जयेम ॥ ५९ ॥

दण्डम्। हस्तात्। आऽददानः। गतऽअसोः। सह। श्रोत्रेण। वर्चसा। बलेन। अत्र। एव। त्वम्। इह। वयम्। सुऽवीराः। विश्वाः। मृधः। अभिऽमातीः। जयेम ॥ ५९ ॥

समावर्तनप्रभृति समन्त्रकं दण्डधारणं ब्राह्मणस्य विहितम्। स दण्डः अस्मिन् काले पुत्रादिना धारणाय स्वीकार्य इति प्रतिपाद्यते। गतासोः गता असवः प्राणा यस्मात् स तथोक्तः तथाविधस्य ब्राह्मणशवस्य हस्ताद् वैणवं दण्डम् आददानः स्वीकुर्वन्नहं श्रोत्रेण शब्दश्रवणसाधनेन्द्रियजनितेन वर्चसा श्रुताध्ययनसंभूतेन तेजसा तत्कृतेन बलेन च सह। भवामीति शेषः ॥ अत्र अस्मिन् दहनदेश एव हे प्रेत त्वम् भव वर्तस्व। वयं तु इह अस्मिन् भूलोके सुशेवाः सुसुखाः सन्तः विश्वाः सर्वा मृधः संग्रामान् अभिमातीः अभिमन्यमानान् हिंसकान् शत्रून् जयेम अभिभवेम ॥

दशमी ॥

धनुर्हस्तादाददानो मृतस्य सह क्षत्रेण वर्चसा बलेन।
संमागृभाय वसु भूरि पुष्टमर्वाङ् त्वमेह्युप जीवलोकम् ॥ ६० ॥ (१२)

धनुः। हस्तात्। आऽददानः। मृतस्य। सह। क्षत्रेण। वर्चसा। बलेन।

---

१ R समागृभाय. Cp सम्ऽआगृभाय।. We with A B C K V Cp Dc. २ K R त्वमेह्युप. Dc त्वमेह्युप corrected to त्वमेह्युप. We with A B C V Dc.

1 S' परिभवे.

सम्ऽआगृभाय । वसु । भूरि । पुष्टम् । अर्वाङ् । त्वम् । आ । इहि । उप । जीवऽलोकम् ॥ ६० ॥ (१२)

मृतस्य त्यक्तप्राणस्य क्षत्रियस्य हस्ताद् धनुश्चापम् आददानः गृह्णन्नहं क्षत्रेण क्षतात् त्रायत इति क्षत्रम् क्षत्रजातेरसाधारणं तेजः तेन तेजसा [वर्चसा] पराभिभवसमर्थेन वीर्येण तत्कृतबलेन च सह युक्तो भवामि ॥ भूरि बहुलं पुष्टम् पोषकं वसु धनम् अस्मभ्यं दातुं समागृभाय सम्यग् अभिमुखं गृहाण आदत्स्व । ग्रह उपादाने । "छन्दसि शायजपि" इति हल उत्तरस्य श्नाप्रत्ययस्य शायजादेशः ॥ एवं धनं गृहीत्वा जीवलोकम् जीवानां लोकं भूलोकम् उपलक्ष्य अर्वाङ् अस्मदभिमुखः सन् त्वम् एहि आगच्छ । आगत्य अस्मभ्यम् इष्टधनादिकं प्रयच्छेत्यर्थः ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

अष्टादशकाण्डस्य द्वितीयोनुवाकः ॥

तृतीयेनुवाके सप्त सूक्तानि । [तत्र प्रथम]सूक्तस्य आद्यया चितौ भार्यां प्रेतेन सह संवेशयेत् । ऋक्पाठस्तु

[प्रथमा] ॥

इयं नारी पतिलोकं वृणाना नि पद्यत उप त्वा मर्त्य प्रेतम् ।
धर्मं पुराणमनुपालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह धेहि ॥ १ ॥

इयम् । नारी । पतिऽलोकम् । वृणाना । नि । पद्यते । उप । त्वा । मर्त्य । प्रऽइतम् ।
धर्मम् । पुराणम् । अनुऽपालयन्ती । तस्यै । प्रऽजाम् । द्रविणम् । च । इह । धेहि ॥ १ ॥

१ See note १ on the previous page. २ A B K V °पादयंती. Dc °पादयंती, the द being changed from some other letter. We with C R. ३ B धेहि. We with A C K R V Dc. ४ P °पादयंती।. Cp °पादयंती।.

1 S′ क्षत्रियेण. 2 S′ has a lacuna for twelve letters in place of तत्र प्रथम°. 3 S′ भार्यां.

इयं पुरोवर्तिनी नारी स्त्री। ⧗ "नृनरयोर्वृद्धिश्च" इति शार्ङ्गरवादिषु पाठात् ङीन् प्रत्ययः। "ञ्नित्यादिर्नित्यम्" इति आद्युदात्तत्वम् ⧗। पतिलोकम् पत्युर्लोकः पतिलोकः पत्या अनुष्ठितानां यागदानहोमादीनां फलभूतं स्वर्गादि स्थानम् तं पतिलोकं वृणाना सहधर्मचारिणीत्वेन संभजमाना। ⧗ वृङ् संभक्तौ। लटः शानच्। क्र्यादित्वात् श्ना प्रत्ययः। "चितः" इति अन्तोदात्तत्वम् ⧗। एवंभूता स्त्री हे मर्त्य मरणधर्मन् मनुष्य प्रेतम् प्रकर्षेण गतम् अस्माद् भूलोकाद् विनिर्गतं त्वा त्वाम् उप नि पद्यते समीपे नितरां गच्छति। अनुमरणार्थं प्राप्नोतीत्यर्थः। ⧗ पद गतौ। दिवादित्वात् श्यन् प्रत्ययः ⧗। कस्माद्धेतोरित्याह। पुराणम् पुरातनम् अनादिशिष्टाचारसिद्धं स्मृतिपुराणादिप्रसिद्धं वा। ⧗ "पुराणप्रोक्तेषु॰" इत्यत्र पुराणेति निपातनात् तुडभावः ⧗। धर्मम् सुकृतम् अनुपालयन्ती। आनुपूर्व्येण संप्रदायाविच्छेदेन परिपालनम् अनुपालनम्। तत् कुर्वती। ⧗ "लक्षणहेत्वोः क्रियायाः" इति हेतौ शतृप्रत्ययः ⧗। स्मृतिपुराणादिप्रसिद्धधर्मस्य अनुमरणजन्यस्य अनुपालनाद्धेतोरित्यर्थः। स्मर्यते हि।

भर्तारम् उद्धरेन्नारी प्रविष्टा सह पावकम्।
व्यालग्राही यथा सर्पं बलाद् उद्धरते बिलात्।

इति। तस्यै तथाविधायै अनुमरणं कृतवत्यै स्त्रियै इह अस्मिन् भूलोके जन्मान्तरे लोकान्तरेपि प्रजाम्। प्रजायत इति प्रजा। ⧗ "उपसर्गे च संज्ञायाम्" इति जनेर्डप्रत्ययः ⧗। तां पुत्रपौत्रादिरूपां द्रविणम् धनं च धेहि प्रयच्छ। अनुमरणप्रभावाज्जन्मान्तरेपि स एव तस्याः पतिर्भवतीत्यर्थः। ⧗ डुधाञ् दानधारणयोः। "घ्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च" इति एत्वाभ्यासलोपौ ⧗॥

उपनिपद्यमाना सा यदि इह लोके पुनर्जीवितुम् इच्छेत् तदा "उदीर्ष्व" इत्यनया द्वितीययर्चा प्रेतेन सह संविष्टां ताम् अभिमन्त्र्य उत्थापयेत्॥ पाठस्तु

---

1 S' फलभुवं for फलभूतं. 2 S' inserts स्मर्यते हि after ॰भवतीत्यर्थः, but quotes no smṛiti. Sâyaṇa might have intended to fill in but probably never filled in the blank by a suitable quotation.

[द्वितीया] ॥

उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकं गतासुमेतमुप शेष एहि ।
हस्तग्राभस्य दधिषोस्तवेदं पत्युर्जनित्वमभि सं बभूथ ॥ २ ॥

उत् । ईर्ष्व । नारि । अभि । जीवऽलोकम् । गतऽअसुम् । एतम् । उप ।
शेषे । आ । इहि ।
हस्तऽग्राभस्य । दधिषोः । तव । इदम् । पत्युः । जनिऽत्वम् । अभि ।
सम् । बभूथ ॥ २ ॥

हे नारि धर्मपत्नि जीवलोकम् जीवानां जीवतां प्राणधारिणां लोकः । लोक्यते अनुभूयते जन्मान्तरकृतधर्माधर्मफलं सुखदुःखात्मकम् अस्मिन्निति लोकः भूलोकः । "उभाभ्यामेव मनुष्यलोकम्" इति श्रुतेः । तथाविधं जीवलोकम् अभिलक्ष्य उदीर्ष्व उद्गच्छ । पत्युः सकाशाद् उत्तिष्ठ । ⌛ईर गतौ कम्पने च । "अदिप्रभृतिभ्यः शपः" इति शपो लुक्⌛ । गतासुम् गता असवः प्राणा यस्मात् स तथोक्तः तथाविधम् एतं पतिम् उप शेषे उपेत्य तेन सार्धं शयनं करोषि । ⌛शीङ् स्वप्ने । अदादित्वात् शपो लुक्⌛ । अयम् अर्थः । पूर्वम् अदृष्टार्थम् अनुगमनम् उक्तम् । इदानीं शास्त्राविरोधिदृष्टफलानुरोधेन तत उत्थानं प्रतिपाद्यते । दृष्टफलाभावप्रतिपत्त्यर्थं गतासुम् इति विशेषणम् । उपशयने दृष्टप्रयोजनं नास्तीत्यतः एहि पत्युः सकाशाद् आगच्छ ॥ जीवनावस्थायामेव पतिसकाशात् सर्वम् ऐहिकं पुत्रादिलक्षणम् अभिप्राप्तम् अतोपि हेतोरागच्छेति प्रतिपाद्यते हस्तग्राभस्येति । हस्तं गृह्णातीति हस्तग्राभः पाणिग्रहणकर्ता [तस्य] । ⌛ग्रह उपादाने इत्यस्मात् "कर्मण्यण्" इति अण् प्रत्ययः । "हृग्रहोर्भश्छन्दसि" इति भत्वम्⌛ । दधिषोः धारयितुः तव पत्युः इदं जनित्वम् अपत्यादि-

---

१ V K दिधिषो°. Dc दधिषो° changed to दिधिषो°. P P दिधिषोः ।. Cr दिधिषोः ।. We with C R.

---

1 S' has a lacuna of four letters in place of करोषि । शी°. 2 S' has a lacuna for about fifteen letters before उपशयने.

रूपेण जन्मत्वम् अभि सं बभूय अभिसंप्राप्तासि । "बभूयाततन्थ जगृभ्म ववर्थेति निगमे" इति इडभावो निपात्यते ॥

"अपश्यं युवतिम्" इति द्वाभ्याम् ऋग्भ्यां चितौ पार्श्वतः परिणीयमानां गाम् अनुमन्त्रयते । तत्र आद्या

सूक्ते तृतीया ॥

अपश्यं युवतिं नीयमानां जीवां मृतेभ्यः परिणीयमानाम् ।

अन्धेन यत् तमसा प्रावृतासीत् प्राक्तो अपाचीमनयं तदेनाम् ॥ ३ ॥

अपश्यम् । युवतिम् । नीयमानाम् । जीवाम् । मृतेभ्यः । परिऽनीयमानाम् । अन्धेन । यत् । तमसा । प्रावृता । आसीत् । प्राक्तः । अपाचीम् । अनयम् । तत् । एनाम् ॥ ३ ॥

युवतिम् यौवनावस्थोपेतां नीयमानाम् शवसमीपं प्राप्यमाणां जीवाम् जीवन्तीं मृतेभ्यः । तादर्थ्ये चतुर्थी । त्यक्तप्राणेभ्यः पुरुषेभ्यः मृतपुरुषार्थं परिणीयमानाम् दारुचित्यग्न्यादिसहितं शवं परितः प्रसव्यं नीयमानां गाम् अनुस्तरण्याख्याम् अपश्यम् पश्यामि अवलोकयामि । "छन्दसि लुङ्लङ्लिटः" इति वर्तमाने लङ् । जीवदवस्थापन्नाया युवतेर्गोः शवपरिणयनम् अयुक्तम् इति जानामीत्यभिप्रायः । अनुस्तरणी सा गौः यत् यस्माद् अन्धेन दृष्ट्युपघातकेन गाढेन तमसा तमिस्रेण अज्ञानलक्षणेन प्रावृता प्रकर्षेण वेष्टिता आसीत् । हिताहितविभागं स्वयं न जानातीत्यर्थः । तत् तस्माद्धेतोः एनां गां प्राक्तः पूर्वदेशात् शवसमीपाद् अपाचीम् अपाङ्मुखीं शवात् पराङ्मुखीम् असदभिमुखीम् अनयम् प्रापयामि । पूर्ववत् लङ् ॥

चतुर्थी ॥

प्रजानत्यघ्न्ये जीवलोकं देवानां पन्थामनुसंचरन्ती ।

---

१ P P̊ R जीवामृतेभ्यः. We with C K̊ V Dc. २ Cr. युवतीम् ।. ३ P P̊ जीवाम् । ऋतेभ्यः ।. ४ K̊ प्रजानत्यम्ये. We with A B C R V Dc.

---

1 S' °घातेन for °घातकेन. 2 S' य for न.

अयं ते गोपतिस्तं जुषस्व स्वर्गं लोकमधि रोहयैनम् ॥ ४ ॥

प्रऽजानती । अघ्न्ये । जीवऽलोकम् । देवानाम् । पन्थाम् । अनुऽसंचरन्ती । अयम् । ते । गोऽपतिः । तम् । जुषस्व । स्वःऽगम् । लोकम् । अधि । रोहय । एनम् ॥ ४ ॥

हे अघ्न्ये । गोनामैतत् । अहन्तव्ये हे गौः जीवलोकम् जीवानां लोको जीवलोकः भूलोकः । तं प्रजानती प्रकर्षेण जानाना । ज्ञा अवबोधने इत्यस्मात् लटः शत्रादेशः । "ज्ञाजनोर्जा" इति जादेशः । "श्नाभ्यस्तयोरातः" इति आल्लोपः । "उगितश्च" इति ङीप् । "शतुरनुमः०" इति नद्या उदात्तत्वम् । तथा देवानाम् इन्द्रादीनां पन्थाम् पन्थानं मार्गं यज्ञलक्षणम् अनुसंचरन्ती अनुलक्ष्य गच्छन्ती क्षीरदध्यादिहविर्निष्पादयन्ती । त्वम् आगच्छेति शेषः । ते तव अयं गोपतिः गोस्वामी । तं जुषस्व सेवस्व । एनं मृतं पुरुषं स्वर्गं लोकम् अधि रोहय प्रापय ॥

पितृमेधे चतुर्थेऽहनि[1] संचयनाख्ये कर्मणि "उप द्यामुप वेतसम्" इति पञ्चमीषष्ठीभ्यां मन्त्रोक्ता ओषधीरभिमन्त्र्य ताभिः क्षीरेण ब्राह्मणस्य अस्थीनि अवसिञ्चेत्[2] । तांश्च ओषधयः वेतसाश्च कर्णी [च] नदीफेनं च अवका च गर्हका च वृहद्दूर्वा च मण्डूकपर्णी चेत्येवमाद्याः[3] ॥

पञ्चमी ॥

उप द्यामुप वेतसमवत्तरो नदीनाम् ।
अग्ने पित्तमपामसि ॥ ५ ॥

१ K̈ᵐ R चेतस॰. We with C V. Dc चेतस॰ changed to वेतस॰. २ B K̈ᵐ V Dc पित्वम॰. We with A C R.

1 S′ चतुर्थ्यें इति for चतुर्थेऽहनि. 2 So Kes′ava too: उपद्यामुप वेतसमिति द्वे शं ते नीहार इत्येका । एताभिस्तृग्भिर्मन्त्रोक्तानाम् ओषधीनाम् उदकं क्षीरं चैकत्र कृत्वा अभिमन्त्र्य ब्राह्मणस्यास्थीनि निषिञ्चति । मन्त्रोक्ता ओषधय उच्यन्ते । वेतसश्च कर्णश्च नदीफेनश्च अवका च गरुहेरुका च वृहद्दूर्वा च आकाशफेनश्च मण्डूकपर्णी च श्वक्तिका च । एता मन्त्रोक्ता ओषधयः ॥ (XI-3). 3 After this S′ has a lacuna for about sixteen letters and omits the text of the next (fifth) verse giving merely the commentary. 4 S′ omits चे॰. 5 This portion is in S′ mixed up with the commentary on verse 5.

उप॑ । द्याम् । उप॑ । वे॒त॒सम् । अव॑त्ऽतरः । न॒दीना॑म् ।

अग्ने॑ । पि॒त्तम् । अ॒पाम् । अ॒सि॒ ॥ ५ ॥

नदीनाम् नदनशीलानाम् अपाम् । नदनान्नद्य इति यास्कः [नि॰ २.२४] । मन्त्रवर्णश्च भवति । "अहावनदता हते । तस्मादा नद्यो नाम स्थ" इति [३.१३.१] । ॥पचादिषु नदट् इति पाठात् "टिड्ढाणञ्॰" इत्यादिना ङीप्॥ । नदनशीलानाम् अपां संबन्धिनीं द्याम् उप । [अत्र द्योशब्दः अवकावाची] । जलस्योपरि प्ररूढा भूसंस्पर्शरहिता अवका उच्यन्ते । तत्समीपे । तथा वेतसम् उप । वेतसो नदीतीरगतो वृक्षविशेषः । तस्य समीपे । यद्वा सप्तम्यर्थप्रतिपादकावुपशब्दौ । अवकासु वेतसे चेत्यर्थः । अवत्तरः अतिशयेन अवन् रक्षणसमर्थः सारभूतांशो विद्यते । वेतसस्य च अवकानां च अप्सारत्वं तैत्तिरीये समाम्नायते । "अपां वा एतत् पुष्पं यद् वेतसः । अपां शरोऽवका । वेतसशाखया चावकाभिश्च विकर्षति" इति [तै॰ सं॰ ५.४.४.२] । हे अग्ने त्वमपि अपां पित्तम् अप्संबन्धी पित्तधातुरसि । "शुचिरप्पित्तम् और्वस्तु" इति अभिधानकारः । यतस्त्वम् अपां संबन्ध्यसि अतस्त्वाम् अप्संबन्धिनीभिः अवकावेतसशाखानदीफेनबृहद्दूर्वाद्योषधीभिः शमयामीति शेषः । ओषधयः केशवेन पद्धतिकारेण परिगणिताः । वेतसाश्च कर्णौ [च] नदीफेनं चावका च वर्हका च बृहद्दूर्वा च मण्डूकपर्णी चेति । ॥अवत्तर इति । अव रक्षणे इत्यस्मात् लटः शत्रादेशः । ततः प्रकर्षार्थे तरप्॥ ॥

षष्ठी ॥

यं त्वम॑ग्ने स॒मद॑ह॒स्तमु॒ निर्वा॑पया॒ पुन॑ः ।

---

१ Cp चे॒त॒स॒म् ।. २ Cp अ॒व॒ऽत्त॒रः ।. ३ Cp पि॒त्वम् ।. P[3] पित्वम् ।. P पित्तम् ।.

1 In S′ the words from ताश्च to मण्डूकपर्णीत्येवमाद्याः in the introductory paragraph of the comment on this verse are found in place of the words [अत्र द्योशब्दः अवकावाची] which we have restored from guess. 2 S′ om. ओषध॰. 3 S′ कर्णौ. Kes′ava कर्णश्च. 4 Kes′ava गरुहेरुका..

क्याम्बूरत्र रोहतु शाण्डदूर्वा व्यल्कशा ॥ ६ ॥

यम् । त्वम् । अग्ने । सम्ऽअदहः । तम् । ऊं इति । निः । वापय । पुनः ।

क्याम्बूः । अत्र । रोहतु । शाण्डऽदूर्वा । विऽअल्कशा ॥ ६ ॥

हे अग्ने त्वं यं पुरुषं समदहः सम्यग् दग्धवान् असि तमु तं खलु त्वं पुनर्निर्वापय निर्वृतं सुखितं कुरु । दाहजनितौष्ण्यपरिहारेणेत्यर्थः । एतदर्थमेव हि पूर्वम् अपां पित्तम् असीति अग्नेरप्कार्यत्वम् उक्तम् । ⌛ निरुपसृष्टाद् "वां गतिगन्धनयोः" इत्यस्मात् णिचि "०आतां पुङ्णौ" इति पुगागमः ⌛ । दाहनिर्वापणस्य परां काष्ठाम् आह क्याम्बूरित्युत्तरार्धेन । अत्र अस्मिन् दहनप्रदेशे क्याम्बूः ओषधिविशेषः रोहतु प्ररोहतु उत्पद्यताम् । तथा शाण्डदूर्वा जलसमीपे उत्पद्यमाना अण्डाकृतिमूलसहिता दीर्घकाण्डा वा दूर्वा शाण्डदूर्वा सा बृहद्दूर्वेत्युच्यते । सा व्यल्कशा अल्काः शाखाः । ⌛ शो मत्वर्थीयः ⌛ । विविधशाखोपेता । रोहत्विति संबन्धः ॥

"इदं त एकम्" इत्यनया सप्तम्या आहिताग्नेः प्रेतस्याग्रे अग्नित्रयं धारयित्वा अनुमन्त्रयते ॥ तत्पाठस्तु

[सप्तमी] ॥

इदं त एकं पर ऊं त एकं तृतीयेन ज्योतिषा सं विशस्व ।

संवेशने तन्वा३ चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थे ॥ ७ ॥

इदम् । ते । एकम् । परः । ऊं इति । ते । एकम् । तृतीयेन । ज्योतिषा । सम् । विशस्व ।

सम्ऽवेशने । तन्वा॒ । चारुः । एधि । प्रियः । देवानाम् । परमे । सधऽस्थे ॥ ७ ॥

---

१ BKV व्यंल्कशा. Dc व्यंल्कुशा. Cp विऽअल्कशा ।. We with AK̈CR. २ BC संवेशने. Cr सम्ऽवेशते ।. PP̈ सम्ऽवेशने ।. We with AK̈RVDc. ३ KK̈V तन्व्या१श्चा°. Dc तन्वा३चारु° changed to तन्वा१श्चारु°. We with ABCR.

---

1 S' परिहारेत्यर्थः. 2 S' सो.

हे प्रेत ते तव परलोकगमनाय इदम् एकम् गार्हपत्याख्यं ज्योतिः । तथा परः परस्तात् ते तव । उशब्दः अप्यर्थे । अन्वाहार्यपचनाख्यमपि एकं ज्योतिः । तृतीयेन त्रित्वसंख्यापूरकेण ज्योतिषा आहवनीयाख्येन सं विशस्व संगतो भव । साकल्येन आत्मानम् आहवनीयं गमयेत्यर्थः । इत्थम् अग्निसंवेशने सति तन्वा संस्कारजनितेन देवशरीरेण चारुः शोभनः एधि भव । ॥ अस भुवीत्यस्माल्लोटि "घ्वसोरेद्धा[वभ्यासलोपश्च" इति अ]कारस्य एत्वम् । तस्य "असिद्धवद् अत्राभात्" इति असिद्धत्वात् "हुझल्भ्यः॰" इति हेर्धित्वम् ॥ । ततः परमे उत्कृष्टे सधस्थे सहस्थाने देवलोके देवानाम् इन्द्रादीनां प्रियः प्रीतिविषयो भव । ॥ सह तिष्ठन्ति अस्मिन्निति सधस्थः । "घञर्थे कविधानम्" इति अधिकरणे तिष्ठतेः कप्रत्ययः । "सध मादस्थयोश्छन्दसि" इति सहस्य सधादेशः ॥ । यद्वा अग्निसंस्कारजनितदेवशरीरेण चारुर्भूत्वा देवलोके देवानां प्रिय एधीत्येकवाक्यता ॥

"उत्तिष्ठ प्रेहि" इत्यष्टम्या "प्र च्यवस्व" इति नवम्या च दहनप्रदेशं नेतुं प्रेतम् उत्थापयेत् ॥

तत्र अष्टमी ॥

उत्तिष्ठ प्रेहि प्र द्रवौकः कृणुष्व सलिले सधस्थे ।
तत्र त्वं पितृभिः संविदानः सं सोमेन मदस्व सं स्वधाभिः ॥ ८ ॥
उत् । तिष्ठ । प्र । इहि । प्र । द्रव । ओकः । कृणुष्व । सलिले । सधऽस्थे ।
तत्र । त्वम् । पितृऽभिः । सम्ऽविदानः । सम् । सोमेन । मदस्व । सम् ।
स्वधाभिः ॥ ८ ॥

हे प्रेत त्वम् उत्तिष्ठ अस्मात् स्थानाद् ऊर्ध्वं तिष्ठ । ॥ "उदोनूर्ध्वकर्मणि" इति पर्युदासात् तिष्ठतेरात्मनेपदाभावः ॥ । उत्थानानन्तरं प्रेहि प्रगच्छ । ततः प्र द्रव प्रकर्षेण धाव । शीघ्रं गच्छेत्यर्थः । सलिले । अन्तरिक्षनामैतत् । अन्तरिक्षे सधस्थे सहस्थाने अलौकिके ओ-

1 S′ has a blank space for some eight letters before संगतो. 2 S′ inserts a इ before अग्नि॰. 3 S′ ॰वाचद्धता for ॰वाक्यता.

कः गृहं कृणुष्व कुरु । ⌛कृवि हिंसाकरणयोश्च । "धिन्विकृण्व्योर च" इति उप्रत्ययः⌛ । तत्र तस्मिन् लोके त्वं पितृभिः बर्हिषदग्निष्वात्ताख्याभिः पितृदेवताभिः संविदानः संजानानः ऐकमत्यं गतः सन् सोमेन सं मदस्व । ⌛मद तृप्तियोगे⌛ । सोमपानेन तृप्तो भवेत्यर्थः । सोमयागेषु हि नाराशंसाख्यः सोमरसस्य भागः पितृणाम् अस्ति । तदुपभोगेन आत्मानं हर्षयेति भावः । यद्वा सोमेन राज्ञा पितृणाम् अधिपतिना सह मदस्वेत्यर्थः । तथा स्वधाभिः स्वधाकारसहितैः श्राद्धैः पुत्रादिभिः कृतैः सं मदस्व । ⌛संविदान इति । विद ज्ञाने । "समो गम्यृच्छि॰" इत्यादिना आत्मनेपदम्⌛ ॥

"प्र च्यवस्व" इत्यनया प्रेतस्य गात्राणि इतस्ततश्च व्याकुलीकुर्यात् ॥

तत्पाठस्तु

[नवमी] ॥

प्र च्य॑वस्व त॒न्वं१॒ सं भ॑रस्व॒ मा ते॒ गात्रा॒ वि हा॑यि॒ मो शरी॑रम् ।
मनो॒ निवि॑ष्टमनु॒संवि॑शस्व॒ यत्र॒ भूमे॑र्जु॒षसे॒ तत्र॑ गच्छ ॥ ९ ॥

प्र । च्य॒व॒स्व॒ । त॒न्व॑म् । सम् । भ॒र॒स्व॒ । मा । ते॒ । गात्रा॑ । वि । हा॒यि॒ । मो इति॑ । शरी॑रम् ।

मन॑ः । नि॒ऽवि॑ष्टम् । अ॒नु॒ऽसंवि॑शस्व । यत्र॑ । भूमे॑ः । जु॒षसे॑ । तत्र॑ । ग॒च्छ॒ ॥ ९ ॥

हे प्रेत त्वं प्र च्यवस्व अस्मात् स्थानात् प्रच्युतो भव । तदर्थं तन्वम् शरीरं हस्तपादादिसहितं सं भरस्व संभृतम् एकीभूतं कुरु । ते तव गात्रा गात्राणि हस्तपादादीनि मा वि हायि परित्यक्तानि मा भूवन् । तथा शरीरम् अवयविभूतो मध्यदेहश्च मो मैव त्याक्षीः । यत्र यस्मिन् स्थाने त्वदीयं मनो निविष्टम् अवस्थितं मनसो विषयभूतं तत् स्वर्गादिलक्षणम् अनुसंविशस्व संप्रविष्टो भव । तथा यत्र यस्यां भूमौ भूप्रदेशे जुषसे प्रीयसे । ⌛जुषी प्रीतिसेवनयोः⌛ । तत्र गच्छ । तं भूप्रदेशं प्राप्नुहीत्यर्थः ॥

१ P P̈ भूमे । Cp भूमेः ।

1 S' एकमत्यं. 2 S' °पाण्यादि°.

पिण्डपितृयज्ञे "वर्चसा माम्" इति दशम्या उत्तरसूक्तस्य आद्यया च आचामेत् । "वर्चसा माम् इत्याचामति" इति हि सूत्रितम् [कौ° ११.२] ॥

दशमी ॥

वर्चसा मां पितरः सोम्यासो अञ्जन्तु देवा मधुना घृतेन ।

चक्षुषे मा प्रतरं तारयन्तो जरसे मा जरदष्टिं वर्धन्तु ॥ १० ॥ (१३)

वर्चसा । माम् । पितरः । सोम्यासः । अञ्जन्तु । देवाः । मधुना । घृतेन ।

चक्षुषे । मा । प्रऽतरम् । तारयन्तः । जरसे । मा । जरत्ऽअष्टिम् । वर्धन्तु ॥ १० ॥ (१३)

पितरः पितृदेवताः सोम्यासः सोम्याः सोमार्हाः । "सोमम् अर्हति यः" इति सोमशब्दाद् अर्हार्थे यप्रत्ययः । "आज्जसेरसुक्" । तथाविधाः पितरो मां यजमानं वर्चसा तेजसा अञ्जन्तु अक्तं संश्लिष्टं कुर्वन्तु । तथा देवाः विश्वे देवा मधुना माधुर्योपेतेन घृतेन दीप्तिकरेण आज्येन माम् अञ्जन्तु । अपि च चक्षुषे दर्शनाय मा मां प्रतरम् प्रकृष्टतरं तारयन्तः प्लावयन्तः । दीर्घकालदर्शनार्थं रोगादिभ्यो मां व्यावर्तयन्त इत्यर्थः । तथा जरसे जरायै मा मां जरदष्टिम् जरती जीर्णा अष्टिः अशनं यस्य । जॄष् वयोहानौ । "जीर्यतेरतृन्" इति भूतेर्थे अतृन् प्रत्ययः । "जराया जरस् अन्यतरस्याम्" इति जराशब्दस्य जरस् आदेशः । तादर्थ्ये चतुर्थी । जरार्थम् यावता कालेन जरा भवति तावत्कालपर्यन्तं मां जरदष्टिं कृत्वा वर्धन्तु वर्धयन्तु ॥

[इति] अष्टादशकाण्डस्य तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"वर्चसा माम्" इति आद्याया ऋचः पूर्वया ऋचा सह उक्तो विनियोगः । तत्पाठस्तु

[प्रथमा] ॥

वर्चसा मां समनक्त्वग्निर्मेधां मे विष्णुर्न्यनक्त्वासन् ।

१ R अजंतु. P P[J] अजंतु ।. Cr अजंतु ।.

रयिं मे विश्वे नि यच्छन्तु देवाः स्योना मापः पवनैः पुनन्तु ॥ ११ ॥

वर्चसा । माम् । सम् । अनक्तु । अग्निः । मेधाम् । मे । विष्णुः । नि । अनक्तु । आसन् ।

रयिम् । मे । विश्वे । नि । यच्छन्तु । देवाः । स्योनाः । मा । आपः । पवनैः । पुनन्तु ॥ ११ ॥

अग्निः अञ्जनादिगुणयुक्तो देवः मा मां वर्चसा तेजसा समनक्तु संयोजयतु । अञ्जू व्यक्तिम्लक्षणगतिषु । रुधादित्वात् श्नम् । "श्नान्नलोपः" इति नलोपः ॥ तथा विष्णुः मे मम आसन् आसनि आस्ये मुखे मेधां नि अनक्तु नितरां संयोजयतु । "पद्दन्°" इत्यादिना आस्यशब्दस्य आसन् आदेशः । "सुपां सुलुक्°" इति सप्तम्या लुक् ॥ तथा विश्वे देवाः स्योनाम् सुखकरीं रयिम् धनं मे मह्यं नि यच्छन्तु नियतां कुर्वन्तु । यम उपरमे । "इषुगमियमां छः" इति छत्वम् । यद्वा नियमेन ददतु । दाण् दाने इत्यस्य "पाघ्रा°" इत्यादिना यच्छादेशः ॥ तथा आपः उदकानि पवनैः शोधनसाधनैः स्वांशैः [मा] मां पुनन्तु पूतं शुद्धं कुर्वन्तु ॥

"मित्रावरुणा परि माम्" इति द्वितीयया ऋचा पिण्डपितृयज्ञे पाणी कर्ता प्रक्षालयेत् । तत्पाठस्तु

[द्वितीया] ॥

मित्रावरुणा परि मामधातामादित्या मा स्वरवो वर्धयन्तु ।
वर्चो म इन्द्रो न्यनक्तु हस्तयोर्जरदष्टिं मा सविता कृणोतु ॥ १२ ॥

मित्रावरुणा । परि । माम् । अधाताम् । आदित्याः । मा । स्वरवः । वर्धयन्तु ।

वर्चः । मे । इन्द्रः । नि । अनक्तु । हस्तयोः । जरत्ऽअष्टिम् । मा । सविता । कृणोतु ॥ १२ ॥

१ Cr स्योना । २ B C K R मित्रावरुणा. Dc मित्रावरुणा corrected to मित्रावरुणा. We with A K V Dc.

मित्रावरुणा मित्रश्च वरुणश्च मित्रावरुणौ । ⌛"देवताद्वन्द्वे च" इति पूर्वपदस्य आनङ् आदेशः । "सुपां सुलुक्°" इति पूर्वसवर्णदीर्घः ⌛ । अहरभिमानी देवो मित्रः । वरुणो रात्र्यभिमानी । ताबुभौ मां पर्यधाताम् परितो धारयताम् । यद्वा वस्त्रादिना परिहितं कुरुताम् ॥ तथा आदित्याः अदितेः पुत्रा अन्ये देवाः स्वरवः । ⌛स्वृ शब्दोपतापयोः । शॄस्वृस्निहीत्यादिना [उ° १. १०] उप्रत्ययः ⌛ । स्वरवः शोभनशब्दं कुर्वाणाः यद्वा अस्मच्छत्रुविषयम् उपतापं कुर्वन्तो मा मां वर्धयन्तु ॥ अपि च इन्द्रो देवः मे मम हस्तयोर्वर्चः बलं नि अनक्तु नियोजयतु । बाहुजातत्वाद् इन्द्रस्य बाहुबलं तत्प्रसादाल्लभ्यम् इत्यभिप्रायः ॥ सविता सर्वस्य प्रसविता देवो मा मां जरदष्टिम् जीर्यदवस्थभोजनं दीर्घायुषं कृणोतु करोतु ॥

तृतीया ॥

यो म॒मार॑ प्रथ॒मो मर्त्या॑नां॒ यः प्रे॒याय॑ प्रथ॒मो लो॒कमे॒तम् ।
वै॒व॒स्व॒तं सं॒गम॑नं॒ जना॑नां य॒मं राजा॑नं ह॒विषा॑ सपर्यत ॥ १३ ॥

यः । म॒मार॑ । प्र॒थ॒मः । मर्त्या॑नाम् । यः । प्र॒ऽइ॒याय॑ । प्र॒थ॒मः । लो॒कम् । ए॒तम् ।
वै॒व॒स्व॒तम् । स॒म्ऽगम॑नम् । जना॑नाम् । य॒मम् । राजा॑नम् । ह॒विषा॑ । सपर्यत ॥ १३ ॥

यो यमो राजा मर्त्यानाम् मरणधर्मणां मनुष्याणां मध्ये स्वयमपि एकः सन् प्रथमः प्रथमभूतो ममार [मरणं प्राप्तवान् । ⌛मृङ् प्राण]त्यागे । "म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च" इति नियमात् लिटः परस्मैपदम् ⌛ । एतं लोकं यो यमो राजा प्रथमः प्रथमभूतः प्रेयाय प्रगतवान् । प्रथमं मरणम् पश्चात् लोकान्तरप्राप्तिः इत्युभयं यमोपज्ञम् आसीद् इत्यर्थः । अत एव यमस्य मनुष्यवत् कामयितृत्वादिकं यागाद्

१ P P³ °ई॒याय । C¹ °इ॒याय॑.

1 S' त्वत्प्रसादा°.

राज्यप्राप्तिश्च आम्नायते । "यमो वा अकामयत पितॄणां राज्यम् अभिजयेयम् इति । स एतं यमायापभरणीभ्यश्चरुं निरवपत्" इति [तै॰ ब्रा॰ ३. १. ५. १४] । इत्थं यः यमो राजा मरणपूर्वकं प्रथमं प्रेयाय अस्माल्लोकात् प्रगतो बभूव तं वैवस्वतम् विवस्वान् आदित्यः तस्य पुत्रं जनानाम् जनिमतां प्राणिनां संगमनम् संगच्छन्ते अस्मिन्निति संगमनः । ॥ अधिकरणे ल्युट् ॥ । जनिमद्भिः सर्वैः प्राणिभिः संप्राप्यम् इत्यर्थः । एवंगुणविशिष्टं यमं राजानम् ईश्वरम् । प्राणिकृतसुकृतदुष्कृतानुरूपेण शिक्षाकरम् इति यावत् । हविषा आज्यपुरोडाशादिना सपर्यत पूजयत । हे ऋत्विज इति शेषः । ॥ सपर पूजायाम् । "कण्ड्वादिभ्यो यक्" इति यक् प्रत्ययः ॥ ॥ अथ वा प्रथमः प्रथमभावी कल्पादौ वर्तमानो यो जनः प्राणी ममार यश्च जनः प्रथमः कल्पादौ वर्तमानः एतं लोकं यमस्य स्वभूतं प्रेयाय प्रगतवान् । तदाप्रभृति वर्तमानानां सर्वेषां जनानां संगमनम् संप्राप्यं राजानम् इत्यादि पूर्ववत् ॥

पिण्डपितृयज्ञे "परा यात" इति चतुर्थ्या ऋचा पितॄन् विसर्जयेत् । तत्पाठस्तु

[चतुर्थी] ॥

परा यात पितर आ च यातायं वो यज्ञो मधुना समक्तः ।
दत्तो अस्मभ्यं द्रविणेह भद्रं रयिं च नः सर्ववीरं दधात ॥ १४ ॥

परा । यात । पितरः । आ । च । यात । अयम् । वः । यज्ञः । मधुना । समऽअक्तः ।
दत्तो इति । अस्मभ्यम् । द्रविणा । इह । भद्रम् । रयिम् । च । नः । सर्वऽवीरम् । दधात ॥ १४ ॥

हे पितरः पितृदेवताः अस्माभिः कृतेन पितृयज्ञरूपेण कर्मणा संतुष्टाः सन्तः परा यात परागच्छत । पराङ्मुखाः स्वस्थानं गच्छतेत्यर्थः ।

1 S' °अभिजयेदिति.

पुनर्यागार्थम् अस्माभिराहूताः सन्तः आ यात च आगच्छत च ॥ इदानीं परागमने कारणम् आह । वः युष्मभ्यं मधुना मधुरेण आज्येन । “एतद् वै मधु दैव्यं यद् आज्यम्” इति हि ऐतरेयकम् [ऐ॰ब्रा॰२.२] । समक्तः सम्यक् संसिक्तः अयं यज्ञः अस्माभिर्दत्तः ॥ तं स्वीकृत्य अस्मभ्यम् अस्मदर्थं भद्रम् कल्याणं द्रविणा द्रविणं धनम् इह अस्मिन् गृहे दधात धारयत ॥ तथा सर्ववीरम् वीर्याज्जायन्त इति वीराः पुत्रपौत्रादिरूपाः प्रजास्तैः सर्वैरुपेतं रयिम् प्रजापश्वादिरूपं धनं नः अस्माकं दधात धारयत । ⧖“तप्तनप्तनथनाश्च” इति तस्य तबादेशः । पित्त्वेन ङित्त्वाभावाद् आल्लोपाभावः⧖ ॥

पञ्चमी ॥

कण्वः॑ क॒क्षीवा॑न् पु॒रुमी॒ढो अ॒गस्त्यः॑ श्या॒वाश्वः॒ सोभ॑र्यर्च॒नानाः॑ ।
वि॒श्वामि॑त्रो॒यं ज॒मद॑ग्नि॒रत्रि॒रव॑न्तु नः क॒श्यपो॑ वा॒मदे॑वः ॥ १५ ॥

कण्वः॑ । क॒क्षीवा॑न् । पु॒रु॒ऽमी॒ढः । अ॒गस्त्यः॑ । श्या॒वऽअ॑श्वः । सोभ॑री । अ॒र्च॒नानाः॑ ।

वि॒श्वामि॑त्रः । अ॒यम् । ज॒मत्ऽअ॑ग्निः । अत्रिः॑ । अव॑न्तु । न॒ः । क॒श्यपः॑ । वा॒मऽदे॑वः ॥ १५ ॥

कण्वादयो द्वादशसंख्याका ऋषयो नः अस्मान् अवन्तु रक्षन्तु । कणतिः शब्दार्थः । ⧖अशूप्रुषिलटिकणिखटिविशिभ्यः क्वन् [उ॰१.१४९] इति क्वन् प्रत्ययः⧖ । [नित्त्वाद् आद्युदात्तः] कण्वशब्दः । कक्ष्या रज्जुरश्वस्य कक्षं सेवते [नि॰२.२] इति यास्कः । तद्वान् कक्षीवान् । ⧖“आसन्दीवद् अष्ठीवच्चक्रीवत् कक्षीवत्॰” इति मतुपि निपात्यते⧖ । पुरुमीढः । ⧖मिह सेचने इत्यस्मात् कर्मणि निष्ठा⧖ । पुरूणि मीढानि सिक्तानि अपत्यानि यस्य स तथोक्तः । यद्वा मीढम् इति धननाम । पुरूणि मीढानि धनानि यस्य स तथोक्तः । बहुधन इत्यर्थः । अगस्त्यः प्रसिद्धः । श्यावाश्वः श्यावाः कृष्णवर्णा

1 S′ has a lacuna for about ten letters, after which it reads यान्तः कण्वशब्दः.
2 S′ om. ॰णि निष्ठा । पुरूणि मीढानि.

अश्वा यस्य स तथोक्तः। सोभरी प्रसिद्धः। अर्चनानाः अर्चनम् अर्चनीयम् अनः शकटं यस्य स तथोक्तः। संज्ञाशब्दोयम्। स च अत्रीणां प्रवरमध्ये पठ्यते। "आत्रेयार्चनानसश्यावाश्वेति। श्यावाश्ववद् अर्चनानसवद् [अत्रिवत्]" इति। विश्वामित्रः। विश्वं सर्वं जगत् मित्रं यस्य स तथा। "मित्रे चर्षौ" इति विश्वशब्दस्य दीर्घः। अयम् इति इदंशब्देन पुरोवर्तिवस्तुवाचिना सर्वजनसंनिहितत्वेन सर्वमित्रत्वम् उपपाद्यते। जमदग्निः। जमतिर्ज्वलतिकर्मा। जमन्तो ज्वलन्तः अग्नयो यस्य स तथोक्तः। अत्रिः। आध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकभेदभिन्नास्त्रिविधा दुःखानुभवा यस्य न विद्यन्ते स तथा। अत एव यास्को निरवोचत। तस्माद् अत्रिर्न त्रय इति [नि॰ ३.१७]। कश्यपः। आद्यन्तवर्णविपर्ययः। सर्वं जगत् सर्वदा सौक्ष्म्येण पश्यतीति कश्यपः। श्रूयते हि। "कश्यपः पश्यको भवति यत् सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्" इति [तै॰आ॰ १.८.८]। वामदेवः। वामो वननीयो देवो द्योतकोस्ति तत्त्वविषये बोधो यस्य स तथा। स खलु गर्भावस्थ एव सन् उत्पन्नतत्त्वज्ञानः स्वस्य सार्वात्म्यम् अनुसंदधौ। श्रूयते हि। "अहं मनुरभवं सूर्यश्च" इति। [ऋ॰ ४.२६.१]॥

षष्ठी॥

विश्वा॑मित्र॒ जम॑दग्ने॒ वसि॑ष्ठ॒ भर॑द्वाज॒ गोत॑म॒ वाम॑देव।
श॒र्दिर्नो॒ अत्रि॑रग्रभी॒न्नमो॑भिः॒ सुसं॑शासः॒ पित॑रो मृ॒डता॑ नः॥ १६॥

विश्वा॑मित्र। जम॑त्ऽअग्ने। वसि॑ष्ठ। भर॑त्ऽवाज। गोत॑म। वाम॑ऽदेव। श॒र्दिः। न॒ः। अत्रिः। अ॒ग्र॒भी॒त्। नम॑ःऽभिः। सुऽसं॑शासः। पित॑रः। मृ॒डत॑। न॒ः॥ १६॥

१ BCV शर्दिर्नो॒. Dc श॒र्दि॰ changed to शर्दि॰. We with AK̄R. २ K̄ सुसंशासः. ABRV सुसंशास॒ः पित॑रो. C सुशंशासः पितरो. Dc सुसँशासः पितरो corrected to सुसँशास॒ः पित॑रो. Cp सुऽसंशासः। पितरः।. We with ABRV Cp. ३ Cp वाम॑ऽदेव।. ४ Cp शर्दिः।.

1 S' पश्यकः. 2 S' द्योतकनास्त for द्योतकोऽस्ति.

पूर्वार्धेन षट्संख्याका ऋषयः संबोध्यन्ते । तत्र वसिष्ठो वसुमत्तमः एतन्नामा ऋषिः । भरणाद् भारद्वाज इति यास्कः [नि° ३.१७] । अन्ये शब्दा उक्तार्थाः । मृडता नः इत्येतद् वक्ष्यमाणं पदद्वयम् अत्रापि संबध्यते । हे विश्वामित्रादय ऋषयः नः अस्मान् मृडत सुखयत । अत्रिः एतत्संज्ञो महर्षिर्नः अस्माकं शर्दिः छर्दिः । गृहनामैतत् । ॥ उछृदिर् दीप्तिदेवनयोः इत्यस्माद् अर्चिशुचिहुसृपिछादिछर्दिभ्य इसिः [उ° २.१०७] इति इसिप्रत्ययः । वर्णव्यत्ययः ॥ । नः अस्मदीयं गृहम् अग्रभीत् अग्रहीत् । रक्षणार्थं गृहीतवान् इत्यर्थः । ॥ ग्रह उपादाने । "हृग्रहोर्भः°" इति भत्वम् ॥ । यद्वा शर्दतिर्बलकर्मा । शर्दयति वलयतीति शर्दिः । एवंगुणविशिष्टः अत्रिर्नः अस्मान् अग्रहीत् आत्मीयत्वेन गृहीतवान् । अथ वा शर्दिर्नाम कश्चिद् ऋषिः । अन्यत् पूर्ववत् । तथा नमोभिः नमस्कारैः । यद्वा अन्ननामैतत् । दीयमानैरन्नैः कव्यरूपैर्हेतुभिः हे पितरः पितृदेवताः यूयं सुशंसासः सुष्ठु शंसितुं स्तोतुं शक्याः । ॥ शंसु स्तुतौ इत्यस्मात् "ईषद्दुःसुषु°" इति कर्मणि खल् प्रत्ययः । "आज्जसेरसुक्" ॥ । सुष्टुताः संस्तुताः सन्तः नः मृडत अस्मान् सुखयत । ॥ मृडत । मृड] सुखने ॥ ॥

शवदहनदिवसे रात्रौ रिक्तकलशभञ्जनकर्ता "कस्ये मृजानाः" इति सप्तमीम् ऋचं जपेत् । ऋक्पाठस्तु

[सप्तमी] ॥

कस्ये मृजाना अति यन्ति रिप्रमायुर्दधानाः प्रतरं नवीयः ।
आप्यायमानाः प्रजया धनेनाध स्याम सुरभयो गृहेषु ॥ १७ ॥

कस्ये । मृजानाः । अति । यन्ति । रिप्रम् । आयुः । दधानाः । प्रऽतरम् । नवीयः ।

---

१ A B C R V have कस्ये मृजाना. Dc कस्ये मृजाना changed to कस्ये मृजाना. Cr कस्ये । मृजानाः ।. P P̄ कस्ये । मृजानाः ।. K कस्ये मृजाना. २ Cr आयुः ।.

---

1 S' शर्धति°. 2 S' शर्धयति. 3 S' omits र्हे in °र्हेतुभिः. 4 S' has after सं a lacuna for about sixty letters at the end of which occurs सुखयत instead of सुखने. 5 S' रिक्तलशभंजन ——— कर्ता. Neither *Kaus'ika* nor the *Kes'ava* throws light on the passage.

आऽप्यायमानाः । प्रऽजया । धनेन । अध । स्याम । सुरभयः । गृहेषु ॥ १७ ॥

कसः कीकसः । कीशब्दलोपश्छान्दसः । कसम् अर्हतीति कस्यो दहनदेशः तस्मिन् मृजानाः बान्धवमृतिजनितं दुःखम् उंपलिपन्तः । परित्यजन्त इत्यर्थः । रिप्रम् । पापनामैतत् । शवसंस्पर्शजनितं पापम् । रपो रिप्रम् इति पापनामनी भवतः इति हि निरुक्तम् [नि० ४, २१] । मरणनिमित्तं पापम् अति यन्ति अतीत्य गच्छन्ति । इति प्रथमः पादः परोक्षकृतः । यद्वा पुरुषव्यत्ययः । अतीमः । अतीत्य गच्छाम इत्यर्थः । इण् गतौ । अदादित्वात् शपो लुक् । "इणो यण्" इति यण् आदेशः । यतो वयम् उत्तरीत्या दुःखम् अतिक्रान्तास्ततो हेतोः नवीयः अतिशयेन नवम् उत्कृष्टम् आयुः जीवितं प्रतरम् प्रकृष्टतरं दधानाः । दीर्घकालजीवनं धारयन्त इत्यर्थः । एवम् अनेन द्वितीयपादेन चिरकालजीवनं प्रार्थितम् ॥ जीवत एव पुरुषस्य प्रजापश्वाद्यपेक्षेति तृतीयेन पादेन प्रतिपाद्यते । प्रजया पुत्रपौत्रादिरूपया धनेन कनकरजतादिलक्षणं गवाश्वादिकं च धनम् तेन आप्यायमानाः वर्धमाना भवेम ॥ अध अथ अनन्तरं गृहेषु सुरभयः शोभनगन्धोपेताः श्लाघ्यगुणयुक्ताः स्याम भवेम ॥

पिण्डपितृयज्ञे "अञ्जते व्यञ्जते" इति ऋचा पिण्डेषु घृतेन अभिघारणं कुर्यात् । सैषा सूक्ते

अष्टमी ॥

अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुं रिहन्ति मधुनाभ्यञ्जते ।
सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः पशुमासु गृह्णते ॥ १८ ॥

अञ्जते । वि । अञ्जते । सम् । अञ्जते । क्रतुम् । रिहन्ति । मधुना । अभि । अञ्जते ।

१ P P̈ अधास्याम । for अध । स्याम ।.

1 So S'. Should not we rather read अपलिपन्तः ? 2 S' इता for इत्यर्थः.

सिन्धोः । उत्ऽश्वासे । पतयन्तम् । उक्षणम् । हिरण्यऽपावाः । पशुम् । आसु । गृह्णते ॥ १८ ॥

पितृत्वं प्राप्ताः कर्मिणो जना धूमादिमार्गेण चन्द्रलोकं प्राप्य तत्र यागहोमादिसुकृतजनितं फलं भुञ्जत इति स सोमः अनया स्तूयते । सोमयागं प्रवर्तयन्तः प्रथमम् ऋत्विजः अञ्जते यजमानम् अञ्जनेन संस्कुर्वन्ति । तथा च ऐतरेयकम् । "आञ्जन्त्येनम् । तेजो वा एतद् अक्ष्योर्यद् आञ्जनम् । सतेजसमेवैनं तत् कृत्वा दीक्षयन्ति" इति [ऐ० ब्रा० १. ३] । ⌛ अञ्जू व्यक्तिम्लक्षणगतिषु । "श्नसोरल्लोपः" इति अकारलोपः ⌛ । तस्याञ्जनस्य लौकिकाद् वैशिष्ट्यं प्रतिपाद्यते व्यञ्जत इति । विविधम् अञ्जते । लौकिकाद् अञ्जनाद् अन्येन प्रकारेण यजमानस्याक्ष्णोरञ्जनं कुर्वन्तीत्यर्थः । तत्प्रकारश्च तैत्तिरीये समाम्नायते । "दक्षिणं पूर्वम् आङ्क्ते । सव्यं हि पूर्वं मनुष्या आञ्जते" [तै० सं० ६. १. १. ६] इत्यादिना । तथा समञ्जते सम्यग् अक्तं कुर्वन्ति । उक्तस्याञ्जनस्य सम्यक्त्वविशेषणप्रतिपादनाय पुनरनुवादः । तथा क्रतुं रिहन्ति । क्रतुः सोमयागसंकल्पः । तं लिहन्ति आस्वादयन्ति । ⌛ लिह आस्वादने । कपिलकादित्वात् लत्वविकल्पः ⌛ । सोमेन यक्ष्य इत्येवमात्मकं वचो यजमानम् उच्चारयन्तीत्यर्थः । मधुना माधुर्योपेतेन नवनीतेन अभ्यञ्जते अभ्यक्तशरीरं कुर्वन्ति । तथा च ऐतरेयकम् । "नवनीतेनाभ्यञ्जन्ति । स्वेनैवैनं तद् भागधेयेन समर्धयन्ति" [ऐ० ब्रा० १. ३] इति ॥ यद्वा अञ्जनादिसंस्कारैः सोम एव स्तूयते । सोमयागे प्रवृत्ता ऋत्विग्यजमानाः सोमम् अञ्जते दीक्षणीयादिषु हूयमानेनाज्येन सोममेव अञ्जन्ति । संस्कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ तथा व्यञ्जते दण्डकृष्णाजिनादिदीक्षाव्यञ्जनद्रव्येण यजमानद्वारा तमेव सोमं संस्कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ तथा समञ्जते सोमयागोपयुक्तं यूपं सम्यग् आमूलाग्रम् अञ्जते । तेन च समञ्जनेन यूपद्वारा सोम एव संस्कृतो भवतीत्यर्थः ॥

---

1 S' वर्त प्रथमम्सृजः for प्रवर्तयन्तः प्रथमम् ऋत्विजः. 2 S' वाचा. 3 S' अभ्यक्तशरीरं. 4 S' has a blank space for about nine letters in place of °अन्ति । स्वेनैवैनं तद्. 5 S' सोमयागप्रवृत्य. 6 S' अञ्जति.

क्रतुं रिहन्ति । यूपवान् यागः क्रतुः । अत्र तत्साधनभूतः सोमो लक्ष्य-
ते । क्रतुम् सोमं लिहन्ति क्रयाभिषवादिसंस्कारपूर्वकं सोमम् अग्नौ हु-
त्वा हुतशेषं लिहन्ति । आस्वादयन्तीत्यर्थः । मधुना माधुर्योपेतेन क्षी-
रादिना श्रयणद्रव्येण तं सोमम् अभ्यञ्जते अभितः अक्तं संयुक्तं संस्कृतं
कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ दिवि स्थितश्चन्द्र एव लतारूपसोमात्मना पृथिव्याम् अव-
स्थित इति प्रतिपादयति[1] सिन्धोरुच्छ्वास इति । सिन्धोः स्यन्दनशीलस्य
समुद्रस्य [उच्छ्वासे] । उच्छ्वास उद्गमः अभिवृद्धिः । तस्मिन् समये प-
तयन्तम् गच्छन्तम् । उद्यन्तम् इत्यर्थः । ⧗पत गतौ । चुरादिरद-
न्तः । अतो लोपस्य स्थानिवत्त्वाद् उपधावृद्ध्यभावः⧗ । उक्षणम्
सेक्तारम् अमृतमयैः किरणैरभिषिञ्चन्तम् । यद्वा सिन्धोः स्यन्दनशील-
स्य वसतीवरीजलस्य उच्छ्वासे उद्गमे सति अभिषवकाले पतयन्तम् गच्छ-
न्तम् । अभिषवसंस्कारेण द्रवीभवन्तम् इति यावत् । उक्षणम् सेक्तारं
सर्वजगदुत्पत्तेः आहुतिद्वारा बीजभूतम् इत्यर्थः । स्मर्यते हि ।

अग्नौ प्रास्ताहुतिः[2] सम्यग् आदित्यम् उपतिष्ठते ।
आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ।

इति [म० ३.७६] । तथा पशुम् । पश्यति सर्वं जगत् स्वकिरणैः प्र-
काशयतीति पशुश्चन्द्रमाः । ⧗पशुः पश्यतेरिति यास्कः [नि० ३.
१६.]⧗ । एवंगुणविशिष्टं सोमं रसात्मना अवस्थितं हिरण्यपावाः
हिरण्येन पावयन्तीति हिरण्यपावाः अभिषोतार ऋत्विजः । अभिषवपा-
वनादिषु तेषां हिरण्यपाणित्वं भगवता आपस्तम्बेनोक्तम् । "हिरण्य-
पाणिरभिषुणोति गृह्णाति जुहोतीत्यत्यन्तप्रदेशः" इति [आप० १२.७.
१२] । आसु स्थालीषु । सोमयागे हि प्रधानभूतानाम् आग्रयणा-
दीनां ग्रहाणां ग्रहणाय चतस्रः स्थाल्यो विहिताः[3] । तासु गृभ्णते गृ-
ह्णते । उपलक्षणम् एतत् । स्थाल्युपलक्षितग्रहचमसपात्रेषु सोमरसग्रहणेन
संस्कुर्वन्तीत्यर्थः ॥

एवं पितृदेवताभूतसोमाञ्जनलिङ्गात् पिण्डाभिघारणे विनियोग उपपन्नः ॥

---

1 S′ प्रतिपादयितु. 2 S′ प्रस्ताहुतिः and omits °गू आदित्य°. 3 S′ has हिताः for विहिताः and leaves a blank space for four letters after स्थाल्यो.

नवमी ॥

यद् वो॑ मु॒द्रं पि॑तरः सो॒म्यं च॒ तेनो॑ सचध्वं॒ स्वय॑शसो॒ हि भू॒त॑।

ते अ॑र्वाणः कवय॒ आ शृ॑णोत सुविद॒त्रा वि॒दथे॑ हू॒यमा॑नाः ॥ १९ ॥

यत्। वः॒। मु॒द्रम्। पि॒त॒रः॒। सो॒म्यम्। च॒। तेनो॒ इति॑। स॒च॒ध्व॒म्। स्वऽय॑शसः। हि। भू॒त॑।

ते। अ॒र्वा॒ण॒ः। क॒व॒यः॒। आ। शृ॒णो॒त॒। सु॒ऽवि॒द॒त्राः। वि॒दथे॑। हू॒यमा॑नाः ॥१९॥

हे पितरः वः युष्माकं संबन्धि मुद्रम् मोदकं हर्षजनकम्। ☒ मुद हर्षे इत्यस्मात् स्फायितञ्चीत्यादिना [उ॰ २, १३] रक्☒। यद्वा मुदम् हर्षं राति ददातीति मुद्रम्। ☒ "आतोनुपसर्गे कः" इति कप्रत्ययः ☒। प्रीतिकरं यद् धनम् सोम्यम् सोमार्हं च विद्यते तेनो [तेनैव धनेन सह यूयं] सचध्वम् अस्माभिः संगता भवत। ☒ षच समवाये ☒। तादृग् धनम् अस्मभ्यं प्रयच्छतेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुरुच्यते। हि यस्माद् यूयं स्वयशसः स्वायत्तयशस्का [भूत] भवथ। तस्माद् इष्टफलदानं भवतां युक्तम् इत्यर्थः ॥ ते यूयम् अर्वाणो गन्तारः कवयः क्रान्तदर्शनाः सुविदत्राः शोभनज्ञानाः शोभनधना वा विदथे यज्ञे हूयमानाः अस्माभिराहूयमाना आ शृणोत अस्मदाह्वानं शृणुत। ☒ श्रु श्रवणे। लोटि तस्य तबादेशः ☒ ॥

दशमी ॥

ये अत्र॑यो अङ्गि॑रसो नव॑ग्वा इ॒ष्टाव॑न्तो राति॒षाचो॒ दधा॑नाः।

दक्षि॑णावन्तः सुकृ॒तो॒ य उ॒ स्थास॒द्यास्मिन् ब॒र्हिषि॑ मादयध्वम् ॥ २० ॥(१४)

ये। अत्र॑यः। अङ्गि॑रसः। नव॑ऽग्वाः। इ॒ष्टऽव॑न्तः। रा॒ति॒ऽसाचः॑। दधा॑नाः।

१ C K R P P Dc भुतम्. We with B V. २ B C K R V Dc सुविदुत्रा. Cr सुऽविद॒त्राः।. There is no manuscript or Vaidika authority for the necessary correction to सुवि॒द॒त्राः. See Rw. ३ Cr पि॒त॒रः।. ४ Cr भु॒त॒।. P P भूतम्।. ५ R B V अत्र॒योंऽगि॰. Dc ये अत्र॑यो॒ अंगि॰ changed to ये अत्र॒योंऽगि॰. We with A C K.

1 S' चाति. 2 S' तनोतन and then a lacuna for some ten letters in place of तेनो [तेनैव धनेन सह यूयं].

दक्षिणाऽवन्तः । सुऽकृतः । ये । ऊं इति । स्थ । आऽसद्य । अस्मिन् । बर्हिषि । मादयध्वम् ॥ २० ॥ (१४)

ये पितरो यूयम् अत्रयः अत्रिगोत्रोत्पन्नाः । ये वा अङ्गिरसः अङ्गिरोगोत्रजाः । यद्वा अत्रिमहर्षिरूपेण अङ्गिरोरूपेणावस्थिताः । नवग्वाः अभिनवगमनाः । अथ वा अङ्गिरसो हि केचन सत्त्रयागं कुर्वाणा नवभिर्मासैः [स्वर्गं] गतास्ते नवग्वा उच्यन्ते । अपरे दशभिर्मासैर्गतास्ते दशग्वाः । तथा चाम्नायते । "नवग्वासः सुतसोमास इन्द्रं दशग्वासो अभ्यर्चन्त्यर्कैः" इति [ऋ० ५.२९.१२] । इष्टावन्तः इष्टाः दर्शपूर्णमासादियागास्तद्वन्तः इष्टावन्तः । रातिषाचः रातिर्दानम् तत् सचन्ते समवयन्तीति दक्षिणादानयुक्तक्रिया रातिषाच इत्युच्यन्ते । ता दधानाः धारयन्तः । ये च अन्ये हे पितरो यूयं दक्षिणावन्तः दक्षिणादानयुक्ताः सुकृतः पुण्यकृतः स्थ भवथ । उशब्दः अप्यर्थे । अस्मिन् बर्हिषि यज्ञे आस्तीर्णे दर्भे वा आसद्य उपविश्य ते सर्वे यूयं मादयध्वम् अस्मदीयेन हविषा तृप्ता भवत ॥

[इति] अष्टादशकाण्डे तृतीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"अधा यथा नः" इति आदितश्चतसृणाम् ऋचां प्रेतोपस्थाने विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

अधा यथा नः पितरः परासः प्रत्नासो अग्न ऋतमाशशानाः ।
शुचीदयन् दीध्यत उक्थशासः क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरप व्रन् ॥ २१ ॥

अध । यथा । नः । पितरः । परासः । प्रत्नासः । अग्ने । ऋतम् । आऽशशानाः ।
शुचि । इत् । अयन् । दीध्यतः । उक्थऽशसः । क्षाम । भिन्दन्तः । अरुणीः । अप । व्रन् ॥ २१ ॥

---

१ P °शासः ।. २ P क्षामा ।.

---

1 S' सत्रयोगं.

अध अथ अनन्तरम् । यद्वा अप्यर्थः अधेति निपातः । अपि च यथा येन प्रकारेण नः अस्माकं पितरः पितृपितामहाः । यद्वा अस्माकं पितृभूता अङ्गिरसः परासः । परशब्दः उत्कृष्टवाची । ⧗"आज्जसेरसुक्"⧗ । परा उत्कृष्टाः प्रत्नासः पुराणाः हे अग्ने त्वत्प्रसादाद् ऋतम् यज्ञम् आशशानाः व्याप्नुवन्तः । ⧗अशू व्याप्तौ इत्यस्मात् कानचि रूपम्⧗ । एवंभूतास्ते शुचि दीप्तं स्थानं नाकपृष्ठाख्यम् अयन् अगच्छन् । इच्छब्दः अवधारणे । ⧗इण् गतौ । अस्मात् लङि पूर्वम् "इणो यण्" इति यणि कृते तस्य असिद्धवद्भावेन प्राप्तस्य आटश्छान्दसत्वाद् निवृत्तौ अडागम एव भवति⧗ । दीध्यतः दीप्यमानाः । ⧗दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः इत्यस्मात् लट् । व्यत्ययेन शत्रादेशः⧗ । उक्थशासः । उक्थानि शस्त्राणि । तेषां शंसितारः एवंगुणविशिष्टास्ते पितरः क्षमा रात्रिः तत्संबन्धि तमः क्षाम शार्वरं तमो भिन्दन्तः स्वतेजसा निवर्तयन्तः अरुणीः अरुणवर्णा उपसः उषःकालान् अप व्रन् अपावृण्वन् प्रकाशयन् ॥ यद्वा पणिनामानोऽसुरा अङ्गिरसां यज्ञसाधनभूता गा अपहृत्य भूम्यां विलं प्रावेशयन् अंङ्गिरसस्त[ज्ज्ञानन्तः इन्द्रसहाया विलं वि]वृत्य ता गा अलभन्तेत्याख्यायिका । तद् एतद् उच्यते । क्षाम क्षमां भूमिं भिन्दन्तः विदारयन्तः अरुणीः अरुणवर्णा गा अप व्रन् अपावृण्वन् विलद्वारापवरणेन अलभन्तेत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

सुकर्माणः सुरुचो देवयन्तो अयो न देवा जनिमा धमन्तः ।
शुचन्तो अग्निं वावृधन्त इन्द्रमुर्वीं गव्यां परिषदं नो अक्रन् ॥ २२ ॥

सुऽकर्माणः । सुऽरुचः । देवऽयन्तः । अयः । न । देवाः । जनिम । धमन्तः ।
शुचन्तः । अग्निम् । ववृधन्तः । इन्द्रम् । उर्वीम् । गव्याम् । परिऽसदम् ।
नः । अक्रन् ॥ २२ ॥

सुकर्माणः शोभनकर्माणः सुरुचः सुदीप्तयो देवयन्तः देवान् आत्मन

1 So S′. No correlative follows. 2 S′ अरुणाः. 3 S′ प्रकाशयन्. 4 S′ अंगिरसस्तपायन् and then a lacuna for some eleven letters.

इच्छन्तः अयो न । नेति उपमार्थे । यथा अयस्कारा अयो धमन्ति धमनेन परिशुद्धं कुर्वन्ति एवं स्वकीयं जनिम जन्म धमन्तस्तपसा शोधयन्तो देवाः देवत्वं प्राप्ताः अग्निम् गार्हपत्यादिकं शुचन्तः दीपयन्तः सामिधेनीभिः प्रज्वालयन्तः इन्द्रं ववृधन्तः स्तुतिभिर्वर्धयन्तः उर्वीम् महतीं गव्याम् गवां समूहम् । ॥ "खलगोरथात्" इति समूहार्थे यप्रत्ययः ॥ । नः अस्माकं परिषदम् परितः सीदन्तीम् अक्रन् अकार्षुः । ॥ डुकृञ् करणे । "मन्त्रे घस०" इत्यादिना च्लेर्लुक् ॥ ॥

तृतीया ॥

आ यूथेव क्षुमति[1] पश्वो अख्यद् देवानां जनिमान्त्युग्रः[2] ।
मर्तासश्चिदुर्वशीरकृप्रन् वृधे चिदर्य उपरस्यायोः ॥ २३ ॥

आ । यूथाऽइंव । क्षुऽमति । पश्वः । अख्यत्[3] । देवानाम् । जनिम । अन्ति । उग्रः ।
मर्तासः । चित् । उर्वशीः । अकृप्रन् । वृधे । चित् । अर्यः । उपरस्य । आयोः ॥ २३ ॥

उग्रः उद्गूर्णबलोयमग्निः देवानाम् यष्टव्यानाम् इन्द्रादीनां जनिम जन्म प्रादुर्भावम् अन्ति अन्तिके समीपे । ॥ "कादिलोपो बहुलम् इति वक्तव्यम्" इति अन्तिकशब्दस्य कादिलोपः ॥ । आ अख्यत् अभिपश्यति । आभिमुख्येन ज्ञातुं शक्नोतीत्यर्थः । यूथेव क्षुमति पश्व इति तत्र दृष्टान्तः । यूथा इव । ॥ सप्तम्याः पूर्वसवर्णदीर्घः ॥ । यूथे समूहे क्षुमति शब्दवति गवां संघे पश्वः पशून् आत्मीयान् गवादीन्[1] यथा

१ A B C R यूथेव क्षुमति. K̈ V यूथेवं क्षुमतिं. Dc यूथेव क्षुमतिं corrected to यूथेवं क्षुमतिं which we adopt. P क्षुम् । अपि ।. P̈ क्षुम् । अति ।. Cr क्षुम् । अतिं ।. There can be no doubt that the older *Atharva*-reading was यूथेव क्षुमतिं i. e. यूथाऽइंव । क्षुम् । अतिं ।, and that it was afterwards corrected to यूथेवं क्षुमतिं in conformity with the *Ṛigveda* (IV. 2. 18). २ B °मान्त्युग्र. K̈ C V °मान्त्युंग्रः. A R °मान्त्युंग्र. P उग्रा ।. Cr उग्रः ।. P̈ उग्रः ।. Dc corrects °मान्त्युंग्र to °मान्त्युग्रः. The MSS. oscillate between the उग्र of the *Ṛigveda* and उग्रः peculiar to the *Atharva-veda*. ३ P̈ अक्षत् ।.

1 S' गवार्दीयान्.

स्वामी पश्यति तद्वत् । अयं देवसंघे यष्टव्यान् जानातीत्यर्थः ॥ यद्वा दाहकोग्निः संबोध्यः । हे अग्ने त्वया दह्यमानोऽयं यजमानस्त्वत्प्रसादाद् उग्रः उद्गूर्णबलः क्षुमति शब्दवति पशुसंघे पश्वः पशूनां यूथा यूथानीव देवानां जनिम आख्यत् अभिपश्यतीति । देवलोकं गतस्य तस्य देवा अन्तिके प्रादुर्भवन्तीत्यर्थः ॥ मर्तासश्चित् मर्त्या अपि मनुष्यजातीया अपि त्वत्प्रसादाद् उर्वशीः उर्वश्याद्या अप्सरसः अकृप्रन् अकल्पयन् । उपभोक्तुं समर्था भवन्तीत्यर्थः । ✻कृपू सामर्थ्ये इत्यस्मात् लुङि च्लेः अङ् आदेशः । "बहुलं छन्दसि" इति रुडागमः✻ । ततश्च त्वत्प्रसादाद् देवत्वं प्राप्तः अर्यः स्वामी भूत्वा उपरस्य उप्तस्य गर्भाशये निषिक्तस्य आयोः मनुष्यस्य गर्भावस्थस्य वृधे चित् वर्धनाय च । भवतीति शेषः । पितृप्रसादात् पुत्रपौत्राद्यभिवृद्धिरिति भावः ॥

चतुर्थी ॥

अर्कर्म ते स्वपसो अभूम ऋतमवस्रन्नुषसो विभातीः ।
विश्वं तद् भद्रं यदवन्ति देवा बृहद् वदेम विदथे सुवीराः ॥ २४ ॥

अर्कर्म । ते । सुऽअपसः । अभूम । ऋतम् । अवस्रन् । उषसः । विऽभातीः ।
विश्वम् । तत् । भद्रम् । यत् । अवन्ति । देवाः । बृहत् । वदेम । विदथे ।
सुऽवीराः ॥ २४ ॥

हे अवस्वन् अवनवन् पालक अग्ने ते तुभ्यम् अकर्म परिचरणम् अकार्ष्म । ✻"मन्त्रे घस°" इत्यादिना च्लेर्लुक्✻ । अतस्त्वत्प्रसादात् स्वपसः शोभनकर्माणः अभूम अस्माभिः कृतानि यागहोमदानादीनि कर्माणि शोभनानि फल[युक्तानि येषां तथोक्ता अभवाम । अस्मत्कर्माणि फलयुक्तानि भवन्त्वि]त्यर्थः ॥ तथा विभातीः विभात्यः व्युच्छन्त्य उषसश्च ऋतम् । सत्यनामैतत् । सत्यं यागदानादिकर्मफलम् । कुर्वन्तु इति शेषः ॥ यत् शास्त्रविहितं कर्म देवा अवन्ति रक्षन्ति तद् वि-

१ B K̈ R A V Dc अभूमृतम°. We with C. २ Cr अवंस्रन् ।.

1 S′ य इष्टव्यान्. 2 S′ उर्वश्याःद्या for उर्वश्याद्या. 3 S′ भवती°. 4 S′ अवनस्वन. 5 S′ has here a lacuna for some fifteen letters.

स्वम् सर्वं भद्रम् कल्याणं भवति । वयमपि सुवीराः शोभनपुत्रादियुक्ताः सन्तो विदथे यज्ञे बृहत् महत् स्तोत्रं वदेम ब्रूयाम' ॥

"इन्द्रो मा मरुत्वान्" इत्यादिभिः एकादशभिर्ऋग्भिः श्मशानचयनकर्मणि आज्यं जुहुयात् ॥

तथा "इन्द्रो मा मरुत्वान्" इत्यादिपञ्चभिर्ऋग्भिः प्रेतशरीरे अग्निदानानन्तरम् आज्येन सारस्वतहोमान् कुर्यात् ॥

पञ्चमी ॥

इन्द्रो॑ मा म॒रुत्वा॑न् प्राच्या॑ दि॒शः पा॑तु वाहु॒च्युता॑ पृथि॒वी द्यामि॑वो॒परि॑ ।
लो॒क॒कृतः॑ पथि॒कृतो॑ यजामहे॒ ये दे॒वानां॑ हु॒तभा॑गा इ॒ह स्थ ॥ २५ ॥

इन्द्रः॑ । मा॒ । म॒रुत्वा॑न् । प्राच्याः॑ । दि॒शः । पा॒तु॒ । वा॒हु॒ऽच्युता॑ । पृ॒थि॒वी । द्याम्ऽइ॑व । उ॒परि॑ ।
लो॒क॒ऽकृतः॑ । प॒थि॒ऽकृतः॑ । य॒जा॒म॒हे॒ । ये । दे॒वाना॑म् । हु॒तऽभा॑गाः । इ॒ह । स्थ ॥ २५ ॥

मरुत्वान् मरुद्भिः एकोनपञ्चाशत्संख्याकैर्देवैः सहितः इन्द्रो मा मां संस्कर्तारं प्राच्या दिशः प्राचीदिक्संवन्धिभयहेतोः पातु रक्षतु । तत्र दृष्टान्तः । वाहुच्युता वाहुभ्यो दातृसंवन्धिभ्यश्च्युता विनिर्गता । यद्वा वाहुषु प्रतिग्रहीतृसंवन्धिषु च्युता प्राप्ता । उदकपूर्वं दत्तेत्यर्थः । तादृशी दातृसात्कृता पृथिवी द्यामिव यथा द्याम् दिवं स्वर्गं भूदानप्राप्यम् उपरि आगामिनि काले दातृप्रतिग्रहीतृभ्याम् उपभोग्यं लोकं पाति तद्वत् । मां पात्विति संवन्धः ।

भूमिं यः प्रतिगृह्णाति यश्च भूमिं प्रयच्छति ।
उभौ तौ पुण्यकर्माणौ नियतौ स्वर्गगामिनौ ।

इति ॥ अपि च लोककृतः लोकस्य पुण्यफलभूतस्य स्वर्गादेः कर्तॄन् पथिकृतः तत्प्राप्त्युपायभूतस्य मार्गस्य कर्तॄन् यजामहे हविषा पूजयामः ।

१ Cr स्थ ।.

1 S' वाहुच्युताः.

हे देवाः [ये] यूयं देवानाम् इन्द्रादीनां मध्ये हुतभागाः हुतः स्वाहाकारवषट्काराभ्याम् अग्नौ प्रक्षिप्तो[1] हविर्भागः अंशो येषां ते हुतभागा इह अस्मिन् पितृमेधकर्मणि स्थ भवथ । तान् देवान् लोककृत इति पूर्वेण संबन्धः ॥

षष्ठी ॥

धाता मा निर्ऋत्या दक्षिणाया दिशः पातु बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ २६ ॥

धाता । मा । निःऽऋत्याः । दक्षिणायाः । दिशः । पातु । बाहुऽच्युता । पृथिवी । द्याम्ऽइव । उपरि ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ २६ ॥

धाता सर्वस्य जगतो विधाता धारयिता वा एतत्संज्ञो देवः निर्ऋत्याः । निर्ऋतिः आर्तिकरी पापदेवता । तद्युक्ताया दक्षिणाया दिशो मा मां पातु दक्षिणदिगवस्थिताद् रक्षःपिशाचादेर्मां संस्कर्तारं रक्षतु ॥ बाहुच्युतेत्यादेः पूर्ववद् योजना ॥

सप्तमी ॥

अदितिर्मादित्यैः प्रतीच्या दिशः पातु बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ २७ ॥

अदितिः । मा । आदित्यैः । प्रतीच्याः । दिशः । पातु । बाहुऽच्युता । पृथिवी । द्याम्ऽइव । उपरि ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ २७ ॥

अदितिः अदीना देवमाता । सा आदित्यैः स्वपुत्रैः सह प्रतीच्या

---

1 S' प्रक्षिप्तं.

दिशः सकाशात् मा मां पातु प्रत्यग्दिगवस्थितरक्षःपिशाचादेर्मां रक्षत्वित्यर्थः ॥ अन्यद् उक्तार्थम् ॥

अष्टमी ॥

सोमो॑ मा॒ विश्वै॑र्दे॒वैरुदी॑च्या दि॒शः पा॑तु बाहु॒च्युता॑ पृथि॒वी द्यामि॑वो॒परि॑ ।
लो॒क॒कृत॑ः पथि॒कृतो॑ यजामहे॒ ये दे॒वानां॑ हु॒तभा॑गा इ॒ह स्थ ॥ २८ ॥

सोम॑ः । मा॒ । विश्वै॑ः । दे॒वैः । उदी॑च्याः । दि॒शः । पा॒तु॒ । बा॒हु॒ऽच्युता॑ । पृ॒थि॒वी । द्याम॒ऽइ॑व । उ॒परि॑ ।
लो॒क॒ऽकृत॑ः । प॒थि॒ऽकृत॑ः । य॒जा॒म॒हे॒ । ये । दे॒वाना॑म् । हु॒तऽभा॑गाः । इ॒ह । स्थ ॥ २८ ॥

विश्वैः सर्वैः [देवैः] सह सोमः [एतन्नामको देवः] मा माम् उदीच्या दिशः पातु उत्तरदिगवस्थिताद् राक्षसादेः श्मशानवासिनः सकाशाद् रक्षतु ॥

नवमी ॥

ध॒र्ता ह॑ त्वा ध॒रुणो॑ धारयाता ऊ॒र्ध्वं भा॒नुं स॑वि॒ता द्यामि॑वो॒परि॑ ।
लो॒क॒कृत॑ः पथि॒कृतो॑ यजामहे॒ ये दे॒वानां॑ हु॒तभा॑गा इ॒ह स्थ ॥ २९ ॥

ध॒र्ता । ह॒ । त्वा॒ । ध॒रुण॑ः । धा॒र॒या॒तै॒ । ऊ॒र्ध्वम् । भा॒नुम् । स॒वि॒ता । द्याम॒ऽइ॑व । उ॒परि॑ ।
लो॒क॒ऽकृत॑ः । प॒थि॒ऽकृत॑ः । य॒जा॒म॒हे॒ । ये । दे॒वाना॑म् । हु॒तऽभा॑गाः । इ॒ह । स्थ ॥ २९ ॥

धरुणः सर्वस्य जगतो धारयिता धर्ता एतत्संज्ञक ऊर्ध्वदिगभिमानी देवः हे प्रेत त्वा त्वाम् ऊर्ध्वम् ऊर्ध्वदिगवस्थितं लोकान्तरं गन्तुम् उद्यतम् ऊर्ध्वमुखं वा धारयातै धारयतु । "लेटोडाटौ" इति आडागमः । "वैतोन्यत्र" इति ऐकारः । तत्र दृष्टान्तः । स-

1 S′ has here a space for about five letters. 2 S′ स्मशान॰. 3 S′ inserts उपरि हे ऊर्ध्वायां दिशि before धरुणः.

विता सर्वप्रेरकः सूर्यः भानुम् दीप्तां द्याम् द्युलोकं यथा उपरि धारयति तद्वद् इत्यर्थः ॥ लोककृत इत्यादि पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥

दशमी ॥

प्राच्यां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ ३० ॥(१५)

प्राच्याम्। त्वा। दिशि। पुरा। सम्ऽवृतः। स्वधायाम्। आ। दधामि। बाहुऽच्युता। पृथिवी। द्याम्ऽइव। उपरि।

लोकऽकृतः। पथिऽकृतः। यजामहे। ये। देवानाम्। हुतऽभागाः। इह। स्थ ॥ ३० ॥ (१५)

प्राच्यां दहनदेशात् पूर्वस्यां दिशि पुरा पूर्वं संवृतः संछादितः कम्बलेन आवेष्टितोहम् यद्वा पूः शरीरम् तेन संवृतः सशरीर एव सन् हे प्रेत त्वा त्वां स्वधायाम् पितॄणां तृप्तिकरी देवता स्वधा तस्याम् आ दधामि स्थापयामि। संस्कारकर्मणा प्रेतत्वप्रच्युतिपूर्वकं[1] पितृदेवतात्वं गमयामीत्यर्थः। बाहुच्युता दातृबाहुभिः प्रच्युता ब्राह्मणेभ्यो दत्ता पृथिवी उपरि उपरिष्टाद्देशस्थितां द्याम् दिवं नाकपृष्ठाख्यं स्थानं यथा पालयति। यद्वा उपरि आगामिनि काले भूदानप्राप्यां दिवं यथा दत्ता पृथिवी पालयति तथा त्वां सैव पृथिवी पालयत्वित्यर्थः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"दक्षिणायां त्वा दिशि" इत्यादितः पञ्चानाम् आज्यहोमे अभिमन्त्रणे च विनियोग उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

दक्षिणायां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि।

---

1 S' °पूर्वक° for °पूर्वकं.

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ ३१ ॥

दक्षिणायाम् । त्वा । दिशि । पुरा । सम्ऽवृतः । स्वधायाम् । आ । दधामि । बाहुऽच्युता । पृथिवी । द्याम्ऽइव । उपरि ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ ३१ ॥

हे प्रेत त्वा त्वां दक्षिणायां दिशि दक्षिणदिग्भागे पुरा पूर्वमेव संवृतः आत्मरक्षार्थं[1] कम्बलादिना प्रावृतः स्वधायाम् पितृदेवतायाम् आ दधामि स्थापयामि । स्वधाकारभाजं करोमीत्यर्थः ॥ अन्यद् व्याख्यातम् ॥

द्वितीया ॥

प्रतीच्यां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ ३२ ॥

प्रतीच्याम् । त्वा । दिशि । पुरा । सम्ऽवृतः । स्वधायाम् । आ । दधामि । बाहुऽच्युता । पृथिवी । द्याम्ऽइव । उपरि ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ ३२ ॥

दहनदेशात् पश्चिमायां दिशि पुरा संवृत इत्यादि पूर्ववत् ॥

तृतीया ॥

उदीच्यां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ ३३ ॥

उदीच्याम् । त्वा । दिशि । पुरा । सम्ऽवृतः । स्वधायाम् । आ । दधामि । बाहुऽच्युता । पृथिवी । द्याम्ऽइव । उपरि ।

1 S' omits the anusvâra in °रक्षार्थं.

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ ३३ ॥

उदीच्याम् उत्तरस्यां दिशि ॥ अन्यत् पूर्ववत् ॥

चतुर्थी ॥

ध्रुवायां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युतां पृथिवी द्यामिवोपरि ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ ३४ ॥

ध्रुवायाम् । त्वा । दिशि । पुरा । सम्ऽवृतः । स्वधायाम् । आ । दधामि । बाहुऽच्युता । पृथिवी । द्याम्ऽइव । उपरि ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ ३४ ॥

ध्रुवा स्थिरा अधरा दिक् । तस्यां दिशि ॥ गतम् अन्यत् ॥

पञ्चमी ॥

ऊर्ध्वायां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युतां पृथिवी द्यामिवोपरि ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ ३५ ॥

ऊर्ध्वायाम् । त्वा । दिशि । पुरा । सम्ऽवृतः । स्वधायाम् । आ । दधामि । बाहुऽच्युता । पृथिवी । द्याम्ऽइव । उपरि ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ[1] ॥ ३५ ॥

ऊर्ध्वायाम् उपरितन्यां दिशि हे प्रेत त्वा त्वां स्वधायाम् स्वधाकारे आ दधामि स्थापयामि पुरा पूर्वमेव संवृतः प्रावृतोऽहम् ॥ बाहुच्युता पुण्यकृतां बाहुभिर्दत्ता पृथिवी च त्वां पातु । उपर्यवस्थितां द्यामिव दा-

1 Cp स्थ ।

नफलभूतं स्वर्गं यथा सा पालयति तद्वत् ॥ लोककृतः स्वर्गादिलोकस्य कर्तॄन् यजामहे हविर्भिः पूजयामः । देवानाम् हविर्भुजां मध्ये हे देवाः ये यूयम् इह अस्मिन् लोके हुतभागाः स्थ भवथ ॥

षष्ठसप्तमौ द्वौ यजुर्मन्त्रौ ॥

धर्तासि धरुणोसि वंसगोसि ॥ ३६ ॥

धर्ता । असि । धरुणः । असि । वंसगः । असि ॥ ३६ ॥

उदपूरसि मधुपूरसि वातपूरसि ॥ ३७ ॥

उदऽपूः । असि । मधुऽपूः । असि । वातऽपूः । असि ॥ ३७ ॥

हे अग्ने त्वं धर्तासि सर्वेषां धारयितासि । धरुणः । धार्यत इति धरुणः । धारेर्णिलुक् च [उ॰ ३. ५८] इति उनन् प्रत्ययः । गार्हपत्यादिरूपेण सर्वैर्धार्यमाणोसि । वंसगः वननीयगतिर्वृषभः असि भवसि । तथा "चत्वारि शृङ्गा" इत्यस्याम् ऋचि [ऋ॰ ४. ५८. ३] वृषभरूपकल्पनाग्नेः समाम्नाता । अत एव "तिग्मशृङ्गो न वंसगः" इति अन्यत्रापि [ऋ॰ ६. १६. ३९] आम्नातम् ॥ तथा हे अग्ने त्वम् उदपूः उदकस्य पूरयितासि । तथा मधुपूः मधुनो माक्षिकस्य पूरयिता असि भवसि । तथा वातपूः वातस्य प्राणात्मकस्य वायोः पूरयिता असि भवसि । एवंगुणविशिष्टस्त्वम् इमं यजमानं पालयेत्यर्थः ॥

सोमयागे हविर्धानाख्यशकटे प्रवर्त्यमाने "इतश्च मा" इति द्वाभ्याम् अभिमन्त्रयेत । तथा च वैतानं सूत्रम् । "हविर्धाने प्रवर्त्यमाने इतश्च मेति द्वाभ्याम् अनुमन्त्रयते" इति [वै॰ ३. ५] ॥

अष्टमी ॥

इतश्च मामुतश्चावतां यमे इव यतमाने यदैतम् ।

प्र वां भरन् मानुषा देवयन्तो आ सीदतां स्वमु लोकं विदाने ॥ ३८ ॥

---

१ C cancels ॰म् and reads यदैत. We with A B R K V Dc. २ A C देवयन्तो corrected to देवयन्त. We with B K R V Dc, and Sâyaṇa's text. ३ A K B R V Dc सीदतां. C सीदतं. P P सीदताम् ।. Cr सीदताम् ।.

---

1 S′ has a blank space for about twelve letters instead of धर्तासि सर्वेषां धा॰.

इतः । च । मा । अमुतः । च । अवताम् । यमे इवेति यमेऽइव । यतमाने इति । यत् । ऐतम् ।

प्र । वाम् । भरन् । मानुषाः । देवऽयन्तः । आ । सीदताम् । स्वम् । ऊं इति । लोकम् । विदाने इति ॥ ३८ ॥

इतश्च इतः अस्माद् भूलोकाद् अमुतश्च अमुष्मात् स्वर्गलोकात् लोकद्वयावस्थिताद् भयहेतोः मा मां यजमानम् अवताम् हविर्धाने रक्षताम् । इति परोक्षकृतो निर्देशः ॥ अथ प्रत्यक्षकृतः । [हे] हविर्धाने यमे इव यमले युगपद् उत्पन्ने अपत्ये इव यतमाने समानव्याप्रियमाणे जगतः पोषणाय प्रयत्नं कुर्वाणे [यत् यस्मात् कारणाद् युवाम् ऐतम् गच्छथः] ॥ वाम् युवाभ्यां देवयन्तः देवान् आत्मन इच्छन्तो मानुषाः मनुष्या ऋत्विग्यजमानाः प्र भरन् हवींषि समभरन् । तदानीं युवां स्वम् स्वकीयं लोकम् स्थानं विदाने जानती आ सीदतम् उपविशतम् । उ इति पदपूरणः ॥

नवमी ॥

स्वासस्थे भवतमिन्दवे नो युजे वां ब्रह्म पूर्व्यं नमोभिः ।
वि श्लोक एति पथ्येव सूरिः शृण्वन्तु विश्वे अमृतास एतत् ॥ ३९ ॥

स्वासस्थे इति सुऽआसस्थे । भवतम् । इन्दवे । नः । युजे । वाम् । ब्रह्म । पूर्व्यम् । नमःऽभिः ।

वि । श्लोकः । एति । पथ्याऽइव । सूरिः । शृण्वन्तु । विश्वे । अमृतासः । एतत् ॥ ३९ ॥

हे हविर्धाने नः अस्माकम् इन्दवे सोमाय स्वासस्थे सुखासनस्थे सुस्थिरे भवतम् । अहं च वाम् युवयोः पूर्व्यम् पूर्वकाले भवं चिरंतनं ब्रह्म परिवृढं स्तोत्रं नमोभिः नमस्कारैः सहितं युजे युनज्मि । यद्वा

---

१ Cr मा ।. २ See note ३ on previous page.

---

1 S′ इतश्च लोपः for इतश्च. 2 S′ inserts अथ प्रत्यक्षकृतो निर्देशः before अथ प्रत्यक्षकृतः. 3 S′ has no empty space in place of this bracket. 4 S′ विजाने for विदाने. 5 S′ जानत्यौ for जानती.

नमोभिः नमस्कारप्रतिपादकैर्मन्त्रैरित्यर्थः । श्लोकः श्लोकनीयस्तुतिसंघः व्येति विशेषेण युवां गच्छति । तत्र दृष्टान्तः । पथ्या सूरिरिव । पथोऽनपेतं पथ्यम् । "सुपां सुलुक्०" इति तृतीयायाः पूर्वसवर्णदीर्घः । पथोनपेतेन धर्मेण सूरिः विद्वान् अभिमतं फलं प्राप्नोति तद्वद् इत्यर्थः ॥ एतत् अस्माभिः कृतं स्तोत्रम् अमृतासः अमृता मरणरहिता विश्वे सर्वे देवाः शृण्वन्तु आकर्णयन्तु । श्रु श्रवणे । "श्रुवः शृ च" इति श्नुप्रत्ययः शृभावश्च ॥

"त्रीणि पदानि" इत्यनया दह्यमानं प्रेतशरीरं बान्धवा उपतिष्ठेरन् ॥

दशमी ॥

त्रीणि पदानि रुपो अन्वरोहच्चतुष्पदीमन्वैतद्व्रतेन ।

अक्षरेण प्रति मिमीते अर्कमृतस्य नाभावभि सं पुनाति ॥ ४० ॥ (१६)

त्रीणि । पदानि । रुपः । अनु । अरोहत् । चतुःऽपदीम् । अनु । एतत् । व्रतेन । अक्षरेण । प्रति । मिमीते । अर्कम् । ऋतस्य । नाभौ । अभि । सम् । पुनाति ॥ १० ॥ (१६)

रुप्यति मुह्यतीति रुपो मृतः पुरुषः । रुप रुप लुप विमोहने । इगुपधलक्षणः कप्रत्ययः । त्रीणि त्रिसंख्याकानि पदानि

---

१ A C रुपो. Cp रुपः ।. P रूपाः ।. We with B K̄ᵐ R P̈ V Dc. २ What can this be? A B K̄ᵐ R Dc read as above. C °मन्वैंद्व्रतेन changed to °मन्वैतद्व्रतेन. The two pada manuscripts P P̈ have एतत् ।. Cp has ऐत् ।. But all the Saṁhitâ MSS. (and Sâyaṇa's text also) read °मन्वैतद्व्रतेन. The *Rigveda* has: पञ्च पदानि रुपो अन्वरोहं चतुष्पदीमन्वेमि व्रतेन. In our passage the sandhi ought to give us °मन्वेतद्व्रतेन and the accent °मन्वेतद्व्रतेन, if एतत् the pronoun is meant. एतद्व्रतेन as a compound would be very un-Vedic. Is एतत् a later corruption of ऐत् which C once read and which Cp actually reads? That seems probable, and would give us ऐत् as the pada version, and would consist with the metre as it would be equivalent to a metrical elongation अइत् or आइत्. If my conjecture is right, the corruption of ऐत् into ऐतत् (which the pada-writers could only equate with the absurd एतत्) is much older than the time of Sâyaṇa.

---

1 S′ दाह्यमानं. 2 S′ रोपेति. 3 S′ leaves a blank space for about thirteen letters after the word पदानि.

द्युस्थानानि अन्वरोहत् क्रमेण आरूढवान् । प्राप्तवान् इत्यर्थः । केन साधनेन इत्याह । एतत् एतेन अनुष्ठीयमानेन व्रतेन कर्मणा पैतृमेधिकसंस्कारेण चतुष्पदीम् चत्वारः पादा यस्याः सा तथोक्ता ताम् अनुस्तरण्याख्यां गाम् अनुलक्ष्य । अन्वरोहद् इति संबन्धः । संस्कारमाहात्म्येन मृतो[1] लोकत्रयं व्याप्नोद् इत्यर्थः । अक्षरेण । अश्नुते व्याप्नोति स्वफलभूतं स्थानम् इत्यक्षरं स्वार्जितं सुकृतम् । यद्वा क्षरो[2] विनाशः । तद्रहितम् । तेन स्वार्जितेन सुकृतेन । यद्वा परिच्छेदकशरीरे त्यक्ते अ[3]क्षरेण व्यापकेन विनाशरहितेन आत्मस्वरूपेण अर्कम् अर्चनीयं सुकृतफलं स्वर्गादिकं सूर्यमेव वा प्रति मिमीते प्रतिमुखं मिमीते परिच्छिनत्ति । व्याप्नोतीत्यर्थः । यद्वा प्रतिमानं प्रतिबिम्बम् । सूर्यस्य प्रतिबिम्बं भवति । सूर्यसदृशो भवतीत्यर्थः । ऋतस्य योनौ[4] । ऋतम् इति सत्यस्य उदकस्य यज्ञस्य वा नामधेयम् । तस्य योनिः उत्पत्तिस्थानं सूर्यमण्डलम् तत्र अभि अभितः सर्वतः आभिमुख्येन वा सं पुनाति सम्यक् पूतो वर्तते ॥

[इति] तृतीयेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"देवेभ्यः कम्" इत्यादिकं पञ्चमं सूक्तम् । तत्र "त्वमग्न ईळितः" इत्यनया पिण्डपितृयज्ञे समिधम् आदध्यात् । "त्वमग्न ईळितः [१८.३.४२] आ त्वाग्ने [१८.४.८८] इत्यादधाति" इति हि [कौ° ११.१०] सूत्रम् ॥

"अग्निष्वात्ताः पितरः" [४४] इत्यनया पिण्डपितृयज्ञे बर्हिः स्तृणीयात् ॥

"उपहूता नः पितरः" [४५] इति उत्तराभ्यां द्वाभ्यां च पिण्डपितृयज्ञे बर्हिः स्तृणीयात् ॥

"ये तातृषुः" [४७] इत्यृचा "ये सत्यासः" [४८] इत्युत्तरया च पिण्डपितृयज्ञे समिधावादध्यात् ॥

"उप सर्प" [४९] इति तिसृभिर्ऋग्भिः श्मशानदेशं शलाकाभिः इष्टकाभिर्वा प्रसव्यं चिनुयात् ॥

1 S' त्वामृतो for मृतो. 2 S' अक्षरो° for क्षरो°. 3 S' तिरक्षरेण for अक्षरेण. 4 S' सस्थान°.

तत्र प्रथमा ॥

देवेभ्यः कर्मवृणीत मृत्युं प्रजायै किममृतं नावृणीत ।
बृहस्पतिर्यज्ञमतनुत ऋषिः प्रियां यमस्तन्व१मा रिरेच ॥ ४१ ॥

देवेभ्यः । कम् । अवृणीत । मृत्युम् । प्रऽजायै । किम् । अमृतम् । न । अवृणीत । बृहस्पतिः । यज्ञम् । अतनुत । ऋषिः । प्रियाम् । यमः । तन्वम् । आ । रिरेच ॥ ४१ ॥

देवेभ्यः दीव्यन्तीति देवाः इन्द्रादयः । तेभ्यः । ॥ तादर्थ्ये चतुर्थी ॥ । तदर्थं कम् कीदृशं मृत्युम् अवृणीत सृष्ट्यादौ विधाता वृतवान् । देवानाम् अर्थे स्रष्टा कमपि मरणहेतुं न कृतवान् इत्यर्थः काक्वा द्योत्यते । अतो देवानां मृत्युसंबन्धविरहात् तेषाम् अमृतत्वम् उत्पत्तिसिद्धम् इत्यर्थः । प्रजायते उत्पद्यत इति प्रजा मनुष्यादिरूपा । तस्यै वेधाः [किम्] किंकारणम् अमृतम् अमरणं न अवृणीत न वृतवान् । मनुष्यादीनां देववद् अमृतत्वं न कृतवान् । तत्र कारणं किमपि नास्तीत्यर्थः । प्रजापतिना केचन इन्द्राद्याः अमृताः सृष्टाः मनुष्याद्याः प्राणिनो मरणधर्मोपेताः कल्पिताः । अतो देवानाम् अमरणं मनुष्याणां मरणं च अनादिसिद्धम् । अतस्तत्र कारणगवेषणं न कार्यम् इत्यर्थः ॥ बृहस्पतिः बृहतां महतां देवानां पतिः स्वामी ऋषिः अतीन्द्रियार्थद्रष्टा यज्ञम् सोमयागम् अतनुत अकरोत् । भूलोके ऋषिरूपेणावस्थितो बृहस्पतिः स्वस्य ऐहिकामुष्मिकफलप्राप्तये तत्प्राप्त्युपायभूतं यज्ञं कृतवान् इत्यर्थः । श्रूयते हि । "बृहस्पतिरकामयत देवानां पुरोधां गच्छेयम् इति । स एतं बृहस्पतिसवम् अपश्यत् । तम् आहरत् । तेनायजत" इति तै॰ ब्रा॰ २.७.१.२] । बृहस्पतेः प्रियां तन्वम् प्रेमास्पदं मानुषं शरीरं यमो वैवस्वतः आ रिरेच आसमन्ताद् रिक्तं निःसारं मृतं कृतवान् । ऋषिरूपेणावस्थितस्य बृहस्पतेरपि यमः प्राणान् अपाहार्षीत् किल किमु वक्तव्यम् अन्येषां मनुष्यादीनां यमः प्राणान् अपहरतीति । यद्वा नावृ-

1 S′ omits the anusvâra in °भूतं.

णीत इति पूर्वत्रापि संबध्यते । देवानां कं मृत्युं नावृणीत । सर्वमपि मृत्युं वृतवान् । अतस्तेषाम् अमृतत्वसिद्धये तैः प्रार्थितो बृहस्पतिः ऋषिर्भूत्वा यज्ञम् अतनुत । तस्माद् यज्ञात् ते देवा अमृताः संपन्नाः । तथा प्रजायै मनुष्यादिरूपायै किमपि अमृतं नावृणीत अतः सा मर्त्या भूता । तस्माद् यमो मनुष्यादिशरीरम् आरेचितवान् इति ॥

द्वितीया ॥

त्वम॑ग्न ईडि॒तो जा॑तवे॒दोऽवा॑ड्ढ॒व्यानि॑ सुर॒भीणि॑ कृ॒त्वा ।
प्रादा॑ः पि॒तृभ्य॑ः स्व॒धया॒ ते अ॑क्षन्न॒द्धि त्वं दे॑व॒ प्रय॑ता ह॒वींषि॑ ॥ ४२ ॥

त्वम् । अ॒ग्ने॒ । ई॒डि॒तः । जा॒त॒ऽवे॒दः॒ । अवा॑ट् । ह॒व्यानि॑ । सु॒र॒भीणि॑ । कृ॒त्वा । प्र । अ॒दाः॒ । पि॒तृऽभ्य॑ः । स्व॒धया॑ । ते । अ॒क्ष॒न् । अ॒द्धि । त्वम् । दे॒व॒ । प्रऽय॑ता । ह॒वींषि॑ ॥ ४५ ॥

हे जातवेदः जातानां जनिमतां प्राणिनां वेदितः हे अग्ने ईळितः अस्माभिः स्तुतस्त्वं हव्यानि अस्मदीयानि चरुपुरोडाशादीनि सुरभीणि सुगन्धीनि रसवन्ति कृत्वा अवाट् देवेभ्यो वह । "छन्दसि लुङ्लङ्लिटः" इति लोडर्थे लुङ् । वह प्रापणे इत्यस्मात् लुङि सिपि "बहुलं छन्दसि" इति इडभावे "झलो झलि" इति सिज्लोपः । "हल्ङ्याब्भ्यः॰" इति सलोपे रूपम् ॥ तथा पितृभ्यः पितृदेवताभ्यः स्वधया स्वधाकारेण सह कव्यसंज्ञकानि हवींषि प्रादाः प्रत्तवान् असि । ते च पितरस्त्वया दत्तानि कव्यानि हवींषि अक्षन् अभुञ्जत । अद भक्षणे । "लुङ्सनोर्घस्लृ" इति घस्लादेशः । "मन्त्रे घसह्वर॰" इत्यादिना च्लेर्लुक् । "गमहनजनखनघसां लोपः॰" इति उपधालोपः । चर्त्वषत्वे ॥ हे देव द्योतमान अग्ने त्वमपि प्रयता प्रयतानि प्रकर्षेण अस्माभिर्दत्तानि हवींषि अद्धि भुङ्क्ष्व । अद भक्षणे । "हुझल्भ्यो हेर्धिः" इति हेर्धिरादेशः ॥

1 S' प्रयाता.

तृतीया ॥

आसीनासो अरुणीनामुपस्थे रयिं धत्त दाशुषे मर्त्याय ।
पुत्रेभ्यः पितरस्तस्य वस्वः प्र यच्छत त इहोर्जं दधात ॥ ४३ ॥

आसीनासः । अरुणीनाम् । उपऽस्थे । रयिम् । धत्त । दाशुषे मर्त्याय ।
पुत्रेभ्यः । पितरः । तस्य । वस्वः । प्र । यच्छत । ते । इह । ऊर्जम् । दधात ॥ ४३ ॥

हे पितरः अरुणीनाम् अरुणवर्णानां मातॄणाम् उपस्थे उत्सङ्गे आसीनासः आसीना उपविशन्तो दाशुषे हविर्दत्तवते मर्त्याय मरणधर्मणे यजमानाय रयिम् धनं धत्त दत्त प्रयच्छत ॥ पुत्रेभ्यः । पुंनाम्नो नरकात् त्रायन्त इति पुत्राः । तेभ्यः अस्मभ्यं तस्य वस्वः । ⌛कर्मणि षष्ठी⌛ । तत् प्रसिद्धं वसु धनं प्रयच्छत दत्त । ⌛दाण् दाने । "पाघ्राध्मा[स्थाम्ना]दाण्°" इत्यादिना यच्छादेशः⌛ ॥ हे पितरः ते यूयम् इह अस्मिन् भूलोके ऊर्जम् बलकरम् अन्नम् अस्मभ्यं दधात धत्त ॥

चतुर्थी ॥

अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत सुप्रणीतयः ।
अत्तो हवींषि प्रयतानि बर्हिषि रयिं च नः सर्ववीरं दधात ॥ ४४ ॥

अग्निऽस्वात्ताः । पितरः । आ । इह । गच्छत । सदःऽसदः । सदत । सुऽप्रनीतयः ।
अत्तो इति । हवींषि । प्रऽयतानि । बर्हिषि । रयिम् । च । नः । सर्वऽवीरम् । दधात ॥ ४४ ॥

हे अग्निष्वात्ताः [पितरः] । पितरो द्विविधाः । बर्हिषदः अग्निष्वात्ताश्चेति । तेषां भेदस्तैत्तिरीयके स्पष्टम आम्नातः । "पितॄन् बर्हिषदो यज-

---

१ BV वसु. Dc वस्वः changed to वसु. Cr वसुं । P P̈ वस्वः ।. We with A C K̈ R. २ So we read with A B C K̈ R V Dc.

"ति । ये वै यज्वानस्ते पितरो बर्हिषदः तानेव तद् यजति ॥ पितॄन् "अग्निष्वात्तान् यजति । ये वा अयज्वानो गृहमेधिनस्ते पितरोऽग्निष्वात्ताः" इति [तै॰ब्रा॰ १, ६, ९, ६] । कृतसोमयागाः पितरो बर्हिषत्संज्ञकाः अकृतसोमयागास्तु अग्निष्वात्तसंज्ञका इत्यर्थः । हे एतत्संज्ञकाः पितरः इह अस्मिन् यज्ञे आ गच्छत ॥ हे सुप्रणीतयः । प्रणीतिः प्रकृष्टं फलप्रापणम् । शोभना प्रणीतिर्येषां ते तथोक्ताः । आगतास्ते यूयं सदःसदः । सीदन्ति[1] अस्मिन्निति सदः उपवेशनस्थानम् पितृपितामहप्रपितामहादीनां यद्यत् स्थानं परिकल्पितं तत् स्थानं सदत प्राप्नुत । स्वेस्वे स्थाने उपविशतेत्यर्थः ॥ बर्हिषि यज्ञे प्रयतानि प्रत्तानि यद्वा शुद्धानि हवींषि चरुपुरोडाशादीनि अत्त भक्षयत ॥ हविरदनेन संतुष्टा यूयं नः अस्मभ्यं सर्ववीरम् सर्वैर्वीरैरुपेतं रयिम् धनं दधातन धत्त । प्रयच्छतेत्यर्थः । ⌛ डुधाञ् दानधारणयोः । लोटि "तप्तनप्तनथनाश्च" इति तस्य तनबादेशः ॥

पञ्चमी ॥

उप॑हूता नः पि॒तरः॑ सो॒म्यासो॑ बर्हि॒ष्ये॑षु नि॒धिषु॑ प्रि॒येषु॑ ।
त आ ग॑मन्तु त इ॒ह श्रु॑व॒न्त्वधि॑ ब्रुवन्तु॒ ते॑ऽवन्त्व॒स्मान् ॥ ४५ ॥

उप॑ऽहूताः । नः॒ । पि॒तरः॑ । सो॒म्यासः॑ । ब॒र्हि॒ष्ये॑षु । नि॒ऽधिषु॑ । प्रि॒येषु॑ ।
ते । आ । ग॒म॒न्तु॒ । ते । इ॒ह । श्रु॒व॒न्तु॒ । अधि॑ । ब्रु॒वन्तु॑[1] । ते । अ॒व॒न्तु॒ । अ॒स्मान् ॥ ४५ ॥

नः अस्माकं पितरः उपहूताः समीपम् आहूताः ॥ सोम्यासः सोम्याः सोमार्हा एवंगुणविशिष्टाः पितृपितामहप्रपितामहाः बर्हिष्येषु बर्हिषि यज्ञे भवा बर्हिष्याः तेषु प्रियेषु प्रीतिविषयेषु निधिषु निधीयमानेषु हविःषु सत्सु प्रागुदीरितास्ते पितरः आ गमन्तु आगच्छन्तु ॥ इह अस्मिन् यज्ञे ते पितरः श्रुवन्तु अस्मदीयं स्तोत्रं शृण्वन्तु । ⌛ श्रु श्रवणे । "बहुलं छन्दसि" इति विकरणस्य लुक् ⌛ । अधि ब्रु-

१ Cp ब्र॒वंतु॑ ।.

1 S' सीदति.

वन्तु अधिवचनं पक्षपातेन वचनम् । अधिवचनेन अस्मान् स्वीकुर्वन्तु । न केवलम् अधिवचनमात्रम् अपि तु ते पितरः अस्मान् अवन्तु ऐहिकामुष्मिकफलप्रदानेन रक्षन्तु ॥

षष्ठी ॥

ये नः पितुः पितरो ये पितामहा अनूजहिरे सोमपीथं वसिष्ठाः ।
तेभिर्यमः संरराणो हवींष्युशन्नुशद्भिः प्रतिकाममत्तु ॥ ४६ ॥

ये । नः । पितुः । पितरः । ये । पितामहाः । अनुऽजहिरे । सोमऽपीथम् । वसिष्ठाः ।
तेभिः । यमः । सम्ऽरराणः । हवींषि । उशन् । उशत्ऽभिः । प्रतिऽकामम् । अत्तु ॥ ४६ ॥

नः अस्माकं पितुर्जनकस्य ये पितरः सन्ति ये च पितामहास्तज्जनका वसिष्ठाः वसुमत्तमाः एवंगुणविशिष्टा ये पितृपितामहप्रपितामहाः सोमपीथम् सोमपानम् अनुजहिरे अनुक्रमेण हरन्ति आत्मसात् कुर्वन्ति स्म तेभिस्तैः पितृभिः संरराणः सह रममाणो यमः उशन् कामयमानः उशद्भिः कामयमानैस्तैः पितृभिः सह हवींषि अस्मदीयानि चरुपुरोडाशादीनि हवींषि प्रतिकामम् । कामः अभिलाषः । अभिलाषं प्रति । अभिलाषानुसारेणेत्यर्थः । अत्तु भक्षयतु ॥

सप्तमी ॥

ये तातृषुर्देवत्रा जेहमाना होत्राविदः स्तोमतष्टासो अर्कैः ।
आग्ने याहि सहस्रं देववन्दैः सत्यैः कविभिर्ऋषिभिर्घर्मसद्भिः ॥ ४७ ॥

ये । ततृषुः । देवऽत्रा । जेहमानाः । होत्राऽविदः । स्तोमऽतष्टासः । अर्कैः ।

---

१ K V Dc अंनुजहिरे. A B अंनुजहिरे. C अंनूजहिरे. R अंनूजहिरे. Cr अनुऽजहिरे ।. P P̈ अनुऽजहिरे ।. Sāyaṇa's text : अनूजहिरे. The *Ṛigveda* reading is अनूहिरे, of which अनूजहिरे may be a perversion. २ Cr सोमऽपीथम् ।. ३ Cr देवत्रा ।.

---

1 S' आधिक°. 2 S' वशिष्ठाः. 3 S' पितृभिः सह संरराणः रममाणः.

आ । अग्ने । याहि । सहस्रम् । देवऽवन्दैः । सत्यैः । कविऽभिः । ऋषिऽभिः । घर्मसत्ऽभिः ॥ ४७ ॥

देवत्रा देवेषु जेहमानाः । ॥ जेहृ प्रयत्ने ॥ । प्रयतमानाः व्याप्रियमाणा होत्राविदः होत्राः सप्त वषट्कर्तारः । तत्कृतान् यागान् जानन्तः अर्कैः अर्चनीयैः स्तोत्रैः स्तोमतष्टासः स्तोमस्य स्तुतेः [कर्तारः स्तोमकर्तारः । ॥ तक्षू त]नूकरणे । तस्मात् कर्तरि [निष्ठा] ॥ । एवंगुणविशिष्टा ये पितरः तातृषुः तृष्यन्ति पिपासन्ति । तैर्देववन्दैः देवान् वन्दन्ते प्रणमन्तीति देववन्दाः [तैः] सत्यैः सत्यफलैः कविभिः क्रान्तदर्शिभिर्ऋषिभिः अतीन्द्रियद्रष्टृभिः घर्मसद्भिः घर्मः प्रवर्ग्यः तदुपलक्षिते सोमयागे सीदन्तीति घर्मसदः । ॥ सहार्थयोगे तृतीया ॥ । एवंगुणविशिष्टैः पितृभिः सह हे अग्ने त्वम् अस्माकं सहस्रम् अपरिमितं धनं यथा भवति तथा आ याहि आगच्छ । आगत्य च अस्मदीयेन हविषा पितृणां तृषं निवर्तयेति भावः ॥

अष्टमी ॥

ये सत्यासो हविरदो हविष्पा इन्द्रेण देवैः सरथं तुरेण ।
आग्ने याहि सुविदत्रेभिरर्वाङ् परैः पूर्वैर्ऋषिभिर्घर्मसद्भिः ॥ ४८ ॥

ये । सत्यासः । हविःऽअदः । हविःऽपाः । इन्द्रेण । देवैः । सऽरथम् । तुरेण । आ । अग्ने । याहि । सुऽविदत्रेभिः । अर्वाङ् । परैः । पूर्वैः । ऋषिऽभिः । घर्मसत्ऽभिः ॥ ४८ ॥

ये पितरः सत्यासः सत्याः सत्यभवाः सत्यभाषणोपेता वा हविरदः हवींषि चरुपुरोडाशादीनि अदन्ति भक्षयन्तीति हविरदः । हविष्पाः हविः सोमरसं पिबन्तीति हविष्पाः । तुरेण त्वरमाणेन शत्रूणां हिंसकेन

१ Cr ऋषिऽभिः I. Is not the मध्योदात्त to be accounted for by the fact that the *Rigveda* reading (पितृभिः *Rig*. 15. 9, 10) is मध्योदात्त? २ A B हविष्पा, but might be intended for हविष्पाः. We with C K R V Dc.

1 S' leaves a blank space for about ten letters. 2 S' वंदंते.

वा इन्द्रेण देवैः अन्यैश्च सरथम् समानो रथो यथा भवति तथा । वर्तन्त इति शेषः । इन्द्रेण देवैः सह एकं रथम् उपारूढा वर्तन्त इत्यर्थः । तैः सुविदत्रेभिः सुविदत्रैः शोभनधनैः शोभनप्रज्ञैर्वा परैः उत्कृष्टैः पूर्वैः पूर्वपुरुषैः पितृपितामहप्रपितामहैः ऋषिभिः अतीन्द्रियार्थदर्शिभिः घर्मसद्भिः यज्ञे सीदद्भिः एवंगुणविशिष्टपितृभिः सह हे अग्ने त्वम् अर्वाङ् अस्मदभिमुखः सन् आ याहि [आ]गच्छ ॥

नवमी ॥

उप॑ सर्प मा॒तरं॒ भूमि॑मे॒तामु॑रु॒व्यच॑सं पृथि॒वीं सु॒शेवा॑म् ।
ऊर्ण॑म्रदाः पृथि॒वी दक्षि॑णावत ए॒षा त्वा॑ पातु॒ प्रप॑थे पु॒रस्ता॑त् ॥ ४९ ॥

उप॑ । स॒र्प॒ । मा॒तर॑म् । भूमि॑म् । ए॒ताम् । उ॒रु॒ऽव्यच॑सम् । पृथि॒वीम् सु॒ऽशेवा॑म् ।
ऊर्ण॑ऽम्रदाः । पृथि॒वी । दक्षि॑णाऽवते । ए॒षा । त्वा॒ । पा॒तु॒ । प्रऽप॑थे । पु॒रस्ता॑त् ॥ ४९ ॥

हे प्रेत मातरम् जननीम् एतां भूमिम् उप सर्प उपगच्छ । कीदृशीम् । उरुव्यचसम् । ॥ व्यचतिर्व्याप्तिकर्मा ॥ । विस्तीर्णव्यापनां पृथिवीम् प्रथितां प्रख्यातां सुशेवाम् सुसुखाम् ॥ एषा त्वया उपसृप्ता पृथिवी दक्षिणावते दक्षिणा अस्य सन्तीति दक्षिणावान् बह्वीभिर्यज्ञसंबन्धिनीभिर्दक्षिणाभिर्युक्ताय तुभ्यम् ऊर्णम्रदाः ऊर्णाभिर्विरचितकम्बलवन्म्रदीयसी मार्दवेन सुखकरी सती पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि पूर्वमेव वा प्रपथे पथो मार्गस्य प्रारम्भः प्रपथः । ॥ "ऋक्पूरब्धूः०" इति अकारः समासान्तः ॥ । तत्र वर्तमानं त्वा त्वां पातु रक्षतु ॥

दशमी ॥

उच्छ्व॑ञ्चस्व पृथिवि॒ मा नि बा॑धथाः[1] सूपाय॒नास्मै॑ भव सूपसर्प॒णा ।
मा॒ता पु॒त्रं यथा॑ सि॒चाभ्ये॑नं भूम ऊर्णुहि ॥ ५० ॥ (१७)

---

१ K बाधयाः. We with A B C R V Dc.

उत् । श्वञ्चस्व । पृथिवि । मा । नि । बाधथाः । सुऽउपायना । अस्मै । भव । सुऽउपसर्पणा ।
माता । पुत्रम् । यथा । सिचा । अभि । एनम् । भूमे । ऊर्णुहि ॥ ५० ॥

हे पृथिवि भूदेवते त्वम् उच्छ्वञ्चस्व । [श्वञ्चतिर्गतिकर्मा] । उच्छूनावयवा पुलकिता भव । एनम् उपसृप्तं पुरुषं मा नि बाधथाः कार्कश्येन मा बाधस्व । अपि च अस्मै पुरुषाय सूपायना सुखेन उपगन्तुम् अर्हा सूपसर्पणा शोभनोपसर्पणयुक्ता च भव । यथा येन प्रकारेण माता जननी स्वकीयं पुत्रं सिचा चेलाञ्चलेन अभिच्छादयति तथा एनं त्वाम् उपगतं पुरुषम् हे भूमे त्वमपि अभ्यूर्णुहि अभितः प्रच्छादय । यथा अस्य शीतवातोष्णादिजनितदुःखं न भवति तथा एनं त्रायस्वेत्यर्थः । [ऊर्णुञ् छादने । अदादित्वात् शपो लुक्] ॥

[इति] तृतीयेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

"उच्छ्वञ्चमाना" [५१] इत्याद्याया ऋचो विनियोग उक्तः ॥

पात्रचयनकर्मणि यजमानस्य उदरे इडापात्रं निधाय "इमम् अग्ने" [५३] इति द्वाभ्याम् अनुमन्त्रयते ॥

यदि आहिताग्निः एकाग्निर्वा सर्पव्याघ्रादिभिर्म्रियेत तर्हि "यत् ते कृष्णः शकुनः" [५५] इत्यनया सर्पदंशनस्थानं दंष्ट्र्यादिकृतव्रणस्थानं वा अग्निना दहेत् ॥

"पयस्वतीः" [५६] इति ऋचा शवदहनानन्तरं स्नानं कुर्यात् ॥

"शं ते नीहारः" [६०] इत्यनया अभिमन्त्रिताभिर्जलक्षीरमिश्रिताभिरोषधीभिर्ब्राह्मणस्य अस्थीनि सिञ्चेत् ॥

तत्र प्रथमा ॥

उच्छ्वञ्चमाना पृथिवी सु तिष्ठतु सहस्रं मित उप हि श्रयन्ताम् ।
ते गृहासो घृतश्चुतः स्योना विश्वाहास्मै शरणाः सन्त्वत्र ॥ ५१ ॥

१ R. °श्च्युतः. We with A B C Dc K.

1 S' °दर्शन° for °दंशन°.

उत्ऽश्वञ्चमाना । पृथिवी । सु । तिष्ठतु । सहस्रम् । मितः । उप । हि ।
श्रयन्ताम् ।
ते । गृहासः । घृतऽश्चुतः । स्योनाः । विश्वाहा । अस्मै । शरणाः । सन्तु ।
अत्र ॥ ५१ ॥

उच्छ्वञ्चमाना उच्छ्रूयमानावयवा पुलकितशरीरा पृथिवी सु तिष्ठतु सुखेन अवतिष्ठताम् । तत्र श्मशानदेशे सहस्रम् सहस्रसंख्याका अपरिमिता मिथः मीयमानाः स्थाप्यमाना ओषधयः उप श्रयन्ताम् उपेत्य आश्रिता भवन्तु । हिशब्दो यस्मादर्थे । यस्माद् ओषधिवनस्पतयस्तत्र उपाश्रितास्तस्मात् ते घृतश्चुतः घृतस्राविणः अत एव स्योनाः सुखकरा अस्मै मृतपुरुषाय गृहासः गृहाः विश्वाहा सर्वाणि अहानि । ॥ अत्यन्तसंयोगे द्वितीया ॥ । सर्वकालम् अत्र श्मशानदेशे शरणाः रक्षकाः सन्तु भवन्तु ॥

द्वितीया ॥

उत्ते स्तभ्नामि पृथिवीं त्वत् परीमं लोगं निदधन्मो अहं रिषम् ।
एतां स्थूणां पितरो धारयन्ति ते तत्र यमः सादना ते कृणोतु ॥ ५२ ॥

उत् । ते । स्तभ्नामि । पृथिवीम् । त्वत् । परि । इमम् । लोगम् । निऽदधत् । मो इति । अहम् । रिषम् ।
एताम् । स्थूणाम् । पितरः । धारयन्ति । ते । तत्र । यमः । सदना । ते ।
कृणोतु ॥ ५२ ॥

हे मृतपुरुष ते तुभ्यं त्वदर्थम् इमां पृथिवीम् उत् ऊर्ध्वं स्तभ्नामि धारयामि । ॥ ष्टभि स्कभि गतिप्रतिबन्धे । क्र्यादित्वात् श्ना प्रत्ययः ॥ ॥ त्वत् परि तव परितः इमं लोकम् सर्वप्राण्यधिष्ठितं भूलोकं

१ Cr सयन्ताम् ।. २ Cr °श्चुतः ।. P °श्चुतः ।. P² °श्चुतः ।. ३ Cr असै ।. ४ R लोकं. Dc लोकं changed to लोगं. P लोकम् ।. P² लोगम् ।. We with A B C Dc K P V. ५ A B C R V Dc रिषन्. P P² रिषन् ।. Cr रिषन् ।. We with K.

1 S' °मानावयवा या. 2 S' स्मशान°. 3 Sāyaṇa's text too : मिथः.

निदधत् निक्षिपन् अहं मो रिषम् मैव हिंसितो भूवम् ॥ तत्र तस्याम् उत्तम्भनेन धृतायां भूम्यां ते त्वदर्थं पितरः पितृदेवताः एतां प्रसिद्धां स्थूणां तव गृहनिर्माणाय धारयन्ति स्थापयन्ति। यमस्तत्र ते तव सादना सदनानि गृहाणि कृणोतु करोतु। ✠ "शेश्छन्दसि वहुलम्" इति शेर्लोपः ✠ ॥

तृतीया ॥

इ॒मम॑ग्ने चम॒सं मा वि जि॑ह्वरः प्रि॒यो दे॒वाना॑मु॒त सो॒म्याना॑म्।
अ॒यं यश्च॑म॒सो दे॑व॒पान॒स्तस्मि॑न् दे॒वा अ॒मृता॑ मादयन्ताम् ॥ ५३ ॥

इ॒मम्। अ॒ग्ने॒। च॒म॒सम्। मा। वि। जि॒ह्व॒रः॒। प्रि॒यः। दे॒वाना॑म्। उ॒त। सो॒म्याना॑म्।
अ॒यम्। यः। च॒म॒सः। दे॒व॒ऽपानः॑। तस्मि॑न्। दे॒वाः। अ॒मृताः॑। मा॒द॒यन्ताम् ॥ ५३ ॥

हे अग्ने इमं चीयमानं चमसम् भक्षणसाधनम् इडापात्रं मा वि जिह्वरः कुटिलं मा कार्षीः। ✠ ह्वृ कौटिल्ये। अस्माण्ण्यन्तात् लुङि चङि रूपम्। "न माङ्योगे" इति अडभावः ✠। यश्चमसो देवानाम् अग्न्यादीनां प्रियः प्रीतिकरः। उत अपि च सोम्यानाम् सोमार्हाणां पितॄणां प्रियः। "उपहूता नः पितरः सोम्यासः" इति हि उक्तम् [४५]। देवपानः देवाः पिवन्ति अनेन अमृतम् इति देवपानः ॥ एवंगुणविशिष्टो योयं चमसस्तस्मिन् अमृताः अमरणधर्माणः सर्वे देवा इन्द्रादयो मादयन्ताम् माद्यन्तु। तत्रत्यहविरास्वादनेन तृप्ता भवन्तु इत्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

अथ॑र्वा पू॒र्णं च॑म॒सं यमिन्द्रा॒याबि॑भर्वा॒जिनी॑वते।
तस्मि॑न् कृणोति सुकृ॒तस्य॑ भ॒क्षं तस्मि॒न्निन्दुः॑ पवते विश्व॒दानी॑म् ॥ ५४ ॥

अथ॑र्वा। पू॒र्णम्। च॒म॒सम्। यम्। इन्द्रा॑य। अबि॑भः। वा॒जिनी॑ऽवते।

१ K यमिन्द्रा॰. De यमिंद्रा॰ changed to यमिंद्रा॰ We with ABCRV. २ Cr वा॒जि॒नीऽव॒ते॒।.

तस्मिन् । कृणोति । सुऽकृतस्य । भक्षम् । तस्मिन् । इन्दुः । पवते । विश्वऽ-
दानीम् ॥ ५४ ॥

अथर्वा [एतन्नामकः अतीन्द्रियार्थद्रष्टा कश्चिद् ऋषिः] वाजिनीवते वाजः अन्नम् हविर्लक्षणम् अस्याम् अस्तीति वाजिनी यज्ञक्रिया । त-द्वते इन्द्राय पूर्णम् सोमादिहविषा पूरितं यं चमसम् अबिभः भृत-वान् । ॥ बिभर्तेर्लेङि प्रथमैकवचने रूपम् ॥ । इन्द्रप्रीत्यर्थं ह-विर्भिः पूर्णं यं चमसं संभृतवान् इत्यर्थः । तस्मिन् चमसे सुकृतस्य सुष्ठु कृतस्य यज्ञस्य संबन्धि भक्षम् भक्षणं हुतशिष्टहविषो भक्षणं कृणोति क-रोति । ऋत्विजां गण इत्यर्थः । तथा तस्मिन् अथर्वकृते चमसे विश्व-दानीम् सर्वदा इन्दुः सोमः पवते अमृतरसात्मकः स्रवति । ॥ पूङ् पवने । भौवादिकः । विश्वदानीम् इति । विश्वशब्दाद् दानीं प्र-त्ययः ॥ ॥

पञ्चमी ॥

यत् ते कृष्णः शकुन आतुतोद पिपीलः सर्प उत वा श्वापदः ।
अग्निष्टद् विश्वादगदं कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणाँ आविवेश ॥ ५५ ॥

यत् । ते । कृष्णः । शकुनः । आऽतुतोद । पिपीलः । सर्पः । उत । वा ।
श्वापदः ।
अग्निः । तत् । विश्वऽअत् । अगदम् । कृणोतु । सोमः । च । यः । ब्राह्म-
णान् । आऽविवेश ॥ ५५ ॥

हे पुरुष ते त्वदीयं यत् अङ्गं कृष्णः कृष्णवर्णः शकुनः पक्षी काका-दिः आतुतोद व्यथितं दष्टं कृतवान् । ॥ तुद व्यथने ॥ । तथा पिपीलः विषदंष्ट्रः पिपीलिकाविशेषः उत वा अपि वा सर्पः श्वापदः शुनः पदानीव पदानि यस्य स श्वापदो व्याघ्रादिः आतुतोदेति सर्वत्र संबध्यते । तद् अङ्गं विश्वात् विश्वं सर्वम् अत्तीति विश्वात् सर्वभक्षकः

१ Cp यः ।. २ Cp विश्वऽअत् ।.

1 S' मध्यमैक°. 2 S' यज्ञसंबंधि for यज्ञस्य संबन्धि. 3 S' °दंष्ट्रः for °दंष्ट्रः.

अग्निः अगदम् गदो रोगः तद्रहितं कृणोतु करोतु । यः सोमः ब्राह्मणान् ऋत्विग्यजमानान् आविवेश रसरूपेण अन्तः प्रविष्टवान् तादृशः सोमोपि । अगदं कृणोत्विति संवन्धः ॥

षष्ठी ॥

पयस्वतीरोषधयः पयस्वन्मामकं पयः ।
अपां पयसो यत् पयस्तेन मा सह शुम्भतु ॥ ५६ ॥

पयस्वतीः । ओषधयः । पयस्वत् । मामकम् । पयः ।
अपाम् । पयसः । यत् । पयः । तेन । मा । सह । शुम्भतु ॥ ५६ ॥

ओषधयः व्रीहियवाद्याः प्रसिद्धाः याश्च अन्याः फलपाकान्ताः ताः सर्वाः पयस्वतीः अस्मदर्थं पयस्वत्यः । पयःशब्देन सारभूतोंऽश उच्यते । सारवत्यो भवन्तु । जसि "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः । मामकम् मत्संवन्धि मम शरीरस्थितं यत् पयः सारभूतं वलं तदपि पयस्वत् सारवद् भवतु । तथा अपाम् उदकानां संवन्धिनः पयसः सारभूतांशस्य यत् पयः सारभूतः उत्कृष्टोंऽशः[1] स तेन ओपध्यादिगतेन सर्वेण पयसा सह मा मां शुम्भतु शोभनं करोतु । जलाभिमानी वरुणः स्नानेन मां शोधयत्विति भावः । शुभ शुम्भ दीप्तौ ॥

सप्तमी ॥

इमा नारीरविधवाः सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा सं स्पृशन्ताम् ।
अनश्रवो अनमीवाः सुरत्ना आ रोहन्तु जनयो योनिमग्रे ॥ ५७ ॥

इमाः । नारीः । अविधवाः । सुऽपत्नीः । आऽअञ्जनेन । सर्पिषा । सम् ।
स्पृशन्ताम् ।
अनश्रवः । अनमीवाः । सुऽरत्नाः । आ । रोहन्तु । जनयः । योनिम् ।
अग्रे ॥ ५७ ॥

१ B V शुंभत. Dc शुंभतु changed to शुंभत. We with B C K R P P. २ B योनिमग्ने. We with A R S^m V Dc (as given at Book XII. 2. 31).

1 S′ omits °ऽशः स तेन.

"इमा नारीः" इत्येषा सप्तमी पूर्वम् आम्नाता[१२.२.३१]। तत्रैव व्याख्याता ॥ अर्थस्तु । इमाः प्रेतकुलोत्पन्ना नार्यः वैधव्यरहिताः सुपतिकाः सत्यः सर्पिर्मिश्रेण आञ्जनेन संस्पृष्टा भवन्तु । अश्रुरहिता रोगरहिताः शोभनाभरणा अपत्यजनन्यः अपत्योत्पादनाय योनिम् आ रोहन्त्विति ॥

अष्टमी ॥

सं ग॑च्छस्व पि॒तृभि॒ः सं य॒मेने॑ष्टापू॒र्तेन॑ प॒र॒मे व्यो॑मन् ।
हि॒त्वाव॒द्यं पुन॒रस्त॒मेहि॒ सं ग॑च्छतां त॒न्वा॑ सु॒वर्चाः॑ ॥ ५८ ॥

सम् । ग॒च्छ॒स्व॒ । पि॒तृऽभिः॑ । सम् । य॒मेन॑ । इ॒ष्टा॒पू॒र्तेन॑ । प॒र॒मे । विऽओ॑मन् ।
हि॒त्वा । अ॒व॒द्यम् । पुनः॑ । अस्त॑म् । आ । इ॒हि॒ । सम् । ग॒च्छ॒ता॒म् । त॒न्वा॑ । सु॒ऽवर्चाः॑ ॥ ५८ ॥

हे मृतपुरुष त्वं पितृभिः पितृपितामहप्रपितामहैः सं गच्छस्व पैतृमेधिकेन सापिण्ड्यकरणावधिना संस्कारेण [हेतुना संगतो भव । पितृषु मध्ये प्राप्तस्थानो] भवेत्यर्थः । यस्तेषां राजा यमः तेनापि सं गच्छस्व । तथा परमे उत्कृष्टे पितृलोकादपि श्रेष्ठे व्योमन् व्योम्नि द्युलोके नाकपृष्ठाख्ये कर्मफलोपभोगस्थाने इष्टापूर्तेन । इष्टम् प्रत्यक्षश्रुतिचोदितं यागहोमदानादि । पूर्तम् स्मृतिपुराणागमचोदितं वापीकूपतटाकदेवागारनिर्माणादि । तेन उभयेन सं गच्छस्व । तत्फलम् उपभुङ्क्ष्वेत्यर्थः । तथा अवद्यम् पापं हित्वा त्यक्त्वा अस्तम् । गृहनामैतत् । उत्तमलोकस्थितं गृहं पुनरेहि प्राप्नुहि ॥ सुवर्चाः शोभनदीप्तिकस्तव आत्मा तन्वा स्वर्गलोकभोगयोग्येन शरीरेण सं गच्छताम् संयुज्यताम् । ¤"समो गम्यृच्छि॰" इति संपूर्वाद् गमेरकर्मकाद् आत्मनेपदम् ¤ ॥

१ KCR ॰वद्यं. We with ABVDc. The word occurs elsewhere in the *Atharva* and is accented अवद्यम्. २ Cp अवंद्यम् ।. ३ Cp गच्छस्व ।.

1 S′ has a lacuna here for about twelve letters. 2 S′ हस्तम्.

नवमी ॥

ये नः पितुः पितरो ये पितामहा य आविविशुरुर्व१न्तरिक्षम्।
तेभ्यः स्वराडसुनीतिर्नो अद्य यथावशं तन्वः कल्पयाति ॥ ५९ ॥

ये। नः। पितुः। पितरः। ये। पितामहाः। ये। आऽविविशुः। उरु। अन्तरिक्षम्।
तेभ्यः। स्वऽराट्। असुऽनीतिः। नः। अद्य। यथाऽवशम्। तन्वः। कल्पयाति ॥ ५९ ॥

नः अस्माकं पितुः जनकस्य ये पितरः जनका ये च पितामहास्तेषामपि उत्पादयितारः। पूजार्थं बहुवचनम्। पितृपितामहप्रपितामहा इत्यर्थः। ये च अन्ये गोत्रजा उरु विस्तीर्णम् अन्तरिक्षम् आविविशुः आविष्टाः प्रविष्टाः। तेभ्यः। ॥ षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ॥। तेषां तन्वः शरीराणि अद्य इदानीं स्वराट् स्वयमेव राजा असुनीतिः असूनां नेता एतत्संज्ञको देवः नः अस्माकं यथावशम् यथाकामं कल्पयाति कल्पयतु। तत्रतत्र फलोपभोगाय शरीराणि संपादयत्वित्यर्थः ॥

दशमी ॥

शं ते नीहारो भवतु शं ते प्रुष्वाव शीयताम्।
शीतिके शीतिकावति ह्लादिके ह्लादिकावति।
मण्डूक्य१प्सु शं भुव इमं स्व१ग्निं शमय ॥ ६० ॥ (१८)

शम्। ते। नीहारः। भवतु। शम्। ते। प्रुष्वा। अव। शीयताम्।
शीतिके। शीतिकाऽवति। ह्लादिके। ह्लादिकाऽवति।
मण्डूकी। अप्ऽसु। शम्। भुवः। इमम्। सु। अग्निम्। शमय ॥ ६० ॥

हे प्रेतपुरुष नीहारः अवश्यायः ते तव शं भवतु सुखकरो भवतु।

---

१ K̈ V Dc मण्डुक्या३. R मण्डूक्या (no kampa). C has no kampa and reads मण्डूक्य°. २ Cp ह्लादके। ह्लादका°. P ह्लादके। ह्लादका°।. ३ Cp सम्।.

दाहजनितम् औष्ण्यं शमयत्वित्यर्थः । तथा प्रुष्वां[1] विप्रुड्रूपेण स्रवन् उत्सः ते तव शम् सुखं यथा भवति तथा अव शीयताम् अवपततु । अधोमुखं स्रवत्वित्यर्थः ॥ हे शीतिके शीतस्य कारिणि । ओषधिविशेषस्येयं संज्ञा । हे शीतिकावति शीतिकाख्यौषधियुक्ते पृथिवि हे ह्लादिके[2] ह्लादः सुखम् तत्कारिणि ओषधे हे ह्लादिकावति ह्लादकाख्यौषधियुक्ते पृथिवि मण्डूक्यां मण्डूकस्य स्त्री मण्डूकी तया । यद्वा मण्डूकपर्णाख्यया ओषध्या अस्य दग्धस्य पुरुषस्य शं भव । दाहशमनहेतुर्भवेत्यर्थः । तदर्थम् इमं दाहकम् अग्निं सुष्ठु शमय शान्तं कुरु ॥

[इति] तृतीयेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

"विवस्वान् नः" [६१] इत्यादिभिः सप्तभिर्ऋग्भिः श्मशानचयनकर्मणि कर्ता सर्वे गोत्रिणश्च श्मशानस्य[3] पश्चाद्भागे स्थित्वा प्रेतम् उपतिष्ठेरन् ॥

पितृमेधे चतुर्थेऽहनि वैवस्वते स्थालीपाके "विवस्वान् नो अभयम्" इति द्वाभ्यां प्रत्यृचं द्वे आहुती जुहुयात् । युक्ताभ्यां तृतीयाम् आहुतिं कुर्यात् ॥

तथा एताभ्यामेव हुतशेषम् अभिमन्त्र्य समानोदका गोत्रिणः कर्तारं प्राशयेयुः ॥

संचयने "विवस्वान् नः" इति त्र्यृचम् "इन्द्र क्रतुम्" [६७] इत्येतां च स्वस्त्ययनार्थं जपेत् ॥

"यास्ते धानाः" [६९] इति द्वाभ्यां तिलमिश्रा धाना अस्थ्नाम् उपरि आदध्यात् । "पुनर्देहि" [७०] इति ऋचा अस्थीनि वृक्षमूलाद् आददीत यदि अस्थीनि वृक्षमूले[4] पूर्वं स्थापितानि स्युः ॥

"आ रभस्व" [७१] इति तिसृभिः प्रेतशरीरे दत्तम् अग्निं काष्ठैर्दीपयेयुः ॥

"ये ते पूर्वे परागताः" [७२] इति ऋचा सर्पिर्मधुभ्यां चरुम् अभिमन्त्र्य अस्थिसमीपे निदध्यात् ॥

तथा पिण्डपितृयज्ञे अनया निरुप्तानां पिण्डानाम् उपरि घृतधारां निनयेत् ॥

---

1 S′ पृष्वा. 2 Sâyaṇa's text: ह्लादके ह्लादुकावति, but he explains ह्लादके and ह्लादकावति respectively. 3 S′ स्मशान°. 4 S′ वृक्षमूलं.

तत्र प्रथमा ॥

विवस्वान् नो अभयं कृणोतु यः सुत्रामा जीरदानुः सुदानुः ।
इहेमे वीरा बहवो भवन्तु गोमदश्ववन्मय्यस्तु पुष्टम् ॥ ६१ ॥

विवस्वान् । नः । अभयम् । कृणोतु । यः । सुऽत्रामा । जीरऽदानुः । सुऽदानुः ।
इह । इमे । वीराः । बहवः । भवन्तु । गोऽमत् । अश्वऽवत् । मयि । अस्तु । पुष्टम् ॥ ६१ ॥

विवस्वान् एतत्संज्ञक आदित्यो नः अस्माकम् अभयम् मरणजनितभीतिराहित्यं कृणोतु करोतु । तथा जीरदानुः जीवनस्य कर्ता । [1] जीव प्राणधारणे । "जीवे रदानुक्" इति [1] । यद्वा [1] रकि ज्यः संप्रसारणम् इति [उ° २. २३.] ज्या वयोहानौ इत्यस्माद् रक् प्रत्ययः संप्रसारणं च [1] । जीरस्य वयोहानेर्दाता जीरदानुः । सुदानुः शोभनदानुः । एवंगुणविशिष्टो यः सुत्रामा सुष्ठु त्राता एतत्संज्ञको देवः सोपि अस्माकम् अभयं कृणोत्विति संवन्धः ॥ इह अस्मिन् लोके इमे वीराः पुत्रपौत्रादयः अस्माकं वहवः वहुला भवन्तु । तथा गोमत् वहुभिर्गोभिर्युक्तम् अश्ववत् वह्वश्वोपेतं पुष्टम् पोषकं धनं मयि आत्मनि अस्तु भवतु । मरणजनितभीतिपरिहारेण पुत्रपौत्रादिसमृद्धिर्धनसमृद्धिश्च अस्माकं भवत्वित्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

विवस्वान् नो अमृतत्वे दधातु परैतु मृत्युरमृतं न ऐतु ।
इमान् रक्षतु पुरुषाना जरिम्णो मो ष्वेषामसवो यमं गुः ॥ ६२ ॥

विवस्वान् । नः । अमृतऽत्वे । दधातु । परा । एतु । मृत्युः । अमृतम् ।
नः । आ । एतु ।

१ B K V विवंस्वान्नो. Dc विवस्वान्नो changed to विवंस्वान्नो. We with A C K R.

1 See the *Kâs'ikâ* on *Pâṇini VI.* 1. 66.

इमान् । रक्षतु । पुरुषान् । आ । जरिम्णः । मो इति । सु । एषाम् । असवः । यमम् । गुः ॥ ६२ ॥

विवस्वान् आदित्यो नः अस्मान् अमृतत्वे अमरणत्वे दधातु स्थापयतु ॥ तत्प्रसादात् मृत्युः मरणकारी देवः परैतु पराङ्मुखो गच्छतु । अमृतम् अमरणं नः अस्मान् एतु[1] प्राप्नोतु ॥ आ जरिम्णः । जराया भावो जरिमा । जरावस्थापर्यन्तम् इमान् अस्मदीयान् पुरुषान् पुत्रपौत्रादीन् रक्षतु पालयतु ॥ एषां पुरुषाणाम् असवः प्राणाः सु सुष्ठु मो मैव यमम् वैवस्वतं गुः गच्छन्तु । विवस्वता यमस्य पित्रा रक्षितत्वाद् इति भावः । ⌛इण् गतौ । माङि लुङि "इणो गा लुङि" इति गादेशः ⌛ ॥

तृतीया ॥

यो दध्रे अन्तरिक्षे न मह्ना पितॄणां कविः प्रमतिर्मतीनाम् ।
तमर्चत विश्वमित्रा हविर्भिः स नो यमः प्रतरं जीवसे धात् ॥ ६३ ॥

यः । दध्रे । अन्तरिक्षे । न । मह्ना । पितॄणाम् । कविः । प्रऽमतिः । मतीनाम् ।

तम् । अर्चत । विश्वऽमित्राः । हविःऽभिः । सः । नः । यमः । प्रऽतरम् । जीवसे । धात् ॥ ६३ ॥

यो यमः कविः क्रान्तदर्शी प्रमतिः प्रकृष्टबुद्धिः मह्ना स्वमहिम्ना मतीनाम् मन्तॄणा[2] स्तोतॄणां पितॄणाम् । ⌛"क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वात् चतुर्थ्यर्थे षष्ठी ⌛ । पितॄन् अन्तरिक्षेण[3] अ-

१ Cr असवंः । २ A C अन्तरिक्षेन (doubtless for अन्तरिक्षे न). Dc अंतरिक्षेण changed to अंतरिक्षे न. R अन्तरिक्षेण (doubtless for अन्तरिक्षे न). We with B K P P V. Sâyaṇa's own text is अंतरिक्षेन (i.e. अन्तरिक्षे न), but his interpretation is certainly wrong. ३ So B C K R V Dc. Sâyaṇa takes it as a vocative. But it can be taken as a nominative. ४ Cr दध्रे ।.

1 Sâyaṇa's reading in his text too: अमृतं न एतु, not अमृतं न ऐतु. 2 S' मंत्रूणां स्तोत्रूणां पित्रूणां for मन्तॄणां स्तोतॄणां पितॄणां.

न्तरा क्षान्तेन लोकेन दध्रे धारयति हे विश्वमित्राः सर्वजनमित्रभूता ब्राह्मणाः तं तादृशं यमं हविर्भिश्चरुपुरोडाशादिभिः अर्चत पूजयत ॥ सोर्चितो यमो नः अस्मान् जीवसे जीवनाय प्रतरम् प्रकृष्टतरं धात् दधातु धारयतु। ॥प्रशब्दात् तरप्। "अमु च च्छन्दसि" इति अमु प्रत्ययः॥ ॥

चतुर्थी ॥

आ रोहत दिवमुत्तमामृषयो मा बिभीतन।

सोमपाः सोमपायिन इदं वः क्रियते हविरगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ ६४ ॥

आ। रोहत। दिवम्। उत्ऽतमाम्। ऋषयः। मा। बिभीतन।

सोमऽपाः। सोमऽपायिनः। इदम्। वः। क्रियते। हविः। अगन्म। ज्योतिः। उत्ऽतमम् ॥ ६४ ॥

हे ऋषयः मन्त्रदर्शिनो मनुष्याः उत्तमाम् उत्कृष्टां दिवम् स्वर्गम् आ रोहत यज्ञदानादिसत्कर्मभिः प्राप्नुत। मा विभीतन भयं मा प्राप्नुत। ॥विभेतेर्लोटि "तप्तनप्तनथनाश्च" इति तस्य तनादेशः॥। ऋषयो विशेष्यन्ते। सोमं पिबन्तीति सोमपाः। स्वयं कृतसोमयागा इत्यर्थः। सोमपायिनः अन्यानपि यजमानान् सोमं पाययन्तीति सोमपायिनः। सोमयागस्य कारयितार इत्यर्थः। दिवम् आरूढानां[1] वः युष्माकम् इदं हविः क्रियते। तेन हविषा यूयं सुखेन द्युलोके वर्तध्वम् इत्यर्थः। वयं च युष्मत्प्रसादाद् उत्तमम् उत्कृष्टतमं ज्योतिः प्रकाशं चिरकालजीवनम् अगन्म गच्छेम ॥

पञ्चमी ॥

प्र केतुना बृहता भात्यग्निरा रोदसी वृषभो रोरवीति।

दिवश्चिदन्तादुपमामुदानडपामुपस्थे महिषो ववर्ध ॥ ६५ ॥

प्र। केतुना। बृहता। भाति। अग्निः। आ। रोदसी इति। वृषभः। रोरवीति।

1 S' दिविमारूढानां.

दिवः । चित् । अन्तात् । उपऽमाम् । उत् । आनट् । अपाम् । उपऽस्थे । महिषः । ववर्ध ॥ ६५ ॥

अयम् अग्निः केतुना केतयित्रा ध्वजेन बृहता महता धूमेन प्र भाति प्रकर्षेण दीप्यते ॥ तथा रोदसी द्यावापृथिव्यौ आ अभिलक्ष्य वृषभः कामानां वर्षकः अयम् अग्नी रोरवीति भृशं शब्दं करोति ॥ माम् उप मत्समीपे दिवश्चिदन्तात् । चिच्छब्दः अप्यर्थे । आकाशस्य पर्यन्तादपि अयम् अग्निः उदानट् ऊर्ध्वं व्याप्नोत् ॥ तदनन्तरम् अपाम् उदकानाम् उपस्थे उपस्थाने अन्तरिक्षप्रदेशे महिषः । महन्नामैतत् । महान् भूत्वा ववर्ध ववृधे । प्रवृद्धोभूद् इत्यर्थः । ⌛वृधु वृद्धौ । व्यत्ययेन परस्मैपदम्⌛ ॥

षष्ठी ॥

नाके सुपर्णमुप यत् पतन्तं हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा ।
हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥ ६६ ॥

नाके । सुऽपर्णम् । उप । यत् । पतन्तम् । हृदा । वेनन्तः । अभिऽअचक्षत । त्वा ।
हिरण्यऽपक्षम् । वरुणस्य । दूतम् । यमस्य । योनौ । शकुनम् । भुरण्युम् ॥ ६६ ॥

कं सुखम् अकं दुःखम् । नास्मिन् अकम् अस्तीति नाकः । ⌛"नभ्राण्नपात्०" इत्यादिना नञः प्रकृतिभावः⌛ । तस्मिन् नाके स्वर्गलोके पतन्तम् गच्छन्तं सुपर्णम् शोभनपतनम् उपलक्ष्य हृदा मनसा वेनन्तः । ⌛वेनतिः कान्तिकर्मा⌛ । कामयमानाः हे प्रेत त्वा त्वां यत् यदा अभ्यचक्षत अभिपश्यन्ति तदानीम् हिरण्यपक्षम् हिरण्मयपक्षोपेतं वरुणस्य एतत्संज्ञस्य देवस्य दूतम् । वरुणः खलु सत्यानृतविभागेन प्राणिनां शिक्षकः । श्रूयते हि । "यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यन् जनानाम्" इति [ऋ० ७. ४९. ३] ।

१ P उपऽमाम् ।. P̈ उप । माम् ।. Cp उप । माम् ।. २ R °मुपयत्पतंतं. Dc °मुंपयत्पतंतं changed to °मुपयत्पतंतं. C °मुंपयत्पतंतं. ३ B हृदा. Dc हृदा changed to हृदा. We with ACKRV. ४ So PP̈Cp. ५ Cp हिरण्यऽपक्षम् ।.

1 S′ om. °त्यादि°. 2 S′ इदानीं.

"अनृते खलु वै क्रियमाणे वरुणो गृह्णाति" इति च [तै० ब्रा० १.७.२.६] । अतो वरुणस्य शिक्षकत्वात् तत्समीपे दूतवद् वर्तमानम् इत्यर्थः । यमस्य योनौ गृहे शकुनम् शकुनिवद् वर्तमानं भुरण्युम् भर्तारम् । हे मृत त्वां पश्यन्तीति शेषः ॥

सप्तमी ॥

इन्द्र क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।
शिक्षा णो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ ६७ ॥

इन्द्र । क्रतुम् । नः । आ । भर । पिता । पुत्रेभ्यः । यथा ।
शिक्ष । नः । अस्मिन् । पुरुऽहूत । यामनि । जीवाः । ज्योतिः । अशीमहि ॥ ६७ ॥

हे इन्द्र परमैश्वर्ययुक्त देव क्रतुम् कर्म सोमयागादिलक्षणम् यद्वा तद्विषयं ज्ञानं नः अस्मभ्यम् आ भर आहर यथा येन प्रकारेण पिता पुत्रेभ्यः अभिमतं फलम् आहरति तद्वत् ॥ हे पुरुहूत पुरुभिर्यजमानैराहूत[1] अस्मिन् यामनि याने संसारगमने नः अस्मान् शिक्ष अनुशाधि । यद्वा शिक्षतिर्दानकर्मा । नः अस्मभ्यम् अभिमतफलं प्रयच्छेत्यर्थः । वयं च त्वत्प्रसादात् जीवाः चिरकालजीवनोपेता ज्योतिः प्रकाशम् इहलोकसुखानुभवम् अशीमहि प्राप्नुयाम ॥

अष्टमी ॥

अपूपापिहितान्[1] कुम्भान् यांस्ते देवा अधारयन्[2] ।
ते ते सन्तु स्वधावन्तो मधुमन्तो घृतश्चुतः[3] ॥ ६८ ॥

अपूपऽअपिहितान् । कुम्भान् । यान् । ते । देवाः । अधारयन् ।
ते । ते । सन्तु । स्वधाऽवन्तः । मधुऽमन्तः । घृतऽश्चुतः ॥ ६८ ॥

---

१ A B °पिहिता कुं°. We with C K̆ R V Dc. २ B C K̆ R V Dc अधारयन्. We with Cp. ३ Cp °श्च्युतः ।.

---

1 S′ omits °राहूत अस्मिन् यामनि, and leaving a blank space for about eight letters reads यानि यान संसार° &c.

हे प्रेत ते तुभ्यं त्वदर्थम् अपूपापिहितान् अपूपैरपिहितान् छादितान् यान् कुम्भान् घृतमध्वादिपूर्णान् देवा अधारयन् तवोपभोगाय धारितवन्तः ते कुम्भाः स्वधावन्तः अन्नवन्तः मधुमन्तः मधुनोपेता घृतश्चुतः घृतस्राविणश्च ते तुभ्यं सन्तु भवन्तु ॥

नवमी ॥

यास्ते॑ धा॒ना अ॑नुकि॒रामि॑ ति॒लमि॑श्राः स्व॒धाव॑तीः ।
तास्ते॑ सन्तु वि॒भ्वीः प्र॒भ्वीस्तास्ते॑ य॒मो राजानु॑ मन्य॒ताम् ॥ ६९ ॥

याः । ते॒ । धा॒नाः । अ॒नु॒ऽकि॒रामि॑ । ति॒लऽमि॑श्राः । स्व॒धाऽव॑तीः ।
ताः । ते॒ । स॒न्तु॒ । वि॒ऽभ्वीः । प्र॒ऽभ्वीः । ताः । ते॒ । य॒मः । राजा॑ । अनु॑ ।
म॒न्य॒ता॒म् ॥ ६९ ॥

हे प्रेत ते तुभ्यं तिलमिश्राः तिलैर्मिश्रिताः स्वधावतीः स्वधाकारवतीः स्वधोदकवतीर्वा या धानाः । भृष्टयवा धाना उच्यन्ते । अनुकिरामि आनुपूर्व्येण विक्षिपामि । समर्पयामीत्यर्थः । [कॄ विक्षेपे । तुदादित्वात् शप्रत्ययः] । ता धानास्ते तुभ्यं विभ्वीः विभ्व्यः विविधा भवन्त्यः विभुत्वगुणोपेता वा प्रभ्वीः प्रभ्व्यः प्रभवन्त्यः तृप्तिजननसमर्थाश्च सन्तु भवन्तु ॥ राजा राजमान ईश्वरो यमः ते तव ता धाना अनु मन्यताम् भोक्तुम् अनुजानातु । [विभुशब्दात् प्रभुशब्दाच्च "वोतो गुणवचनात्" इति ङीष् । जसि "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः] ॥

दशमी ॥

पुन॑र्दे॑हि वनस्पते॒ य ए॒ष निहि॑तस्त्वयि॑ ।
यथा॑ य॒मस्य॒ साद॑न॒ आसा॑तै वि॒दथा॒ वद॑न् ॥ ७० ॥

पुन॑ः । दे॒हि॒ । व॒न॒स्प॒ते॒ । यः । ए॒षः । नि॒ऽहि॑तः । त्वयि॑ ।
यथा॑ । य॒मस्य॑ । सद॑ने । आसा॑तै । वि॒दथा॑ । वद॑न् ॥ ७० ॥

---

1 K मन्यंताम्. We with A B C R V Dc.

---

1 S' तं कुंभास्ते for ते कुम्भाः. 2 S' भवत्यः.

हे वनस्पते वृक्षविशेष त्वयि य एषः अस्थ्यात्मकः पुरुषो निहितः नि-क्षिप्तः पूर्वम् तं पुनर्देहि अस्मभ्यं प्रयच्छ। किमर्थम् इति चेत् उच्यते। यथा येन प्रकारेण यमस्य राज्ञः सदने गृहे विदथा विदथानि विज्ञानानि। यद्वा यज्ञनामैतत्। यज्ञात्मकानि स्वार्जितानि कर्माणि वदन् ब्रुवन् प्रकाशयन् आसातै आसीत उपविशेत्। तदर्थं पुनर्देहीत्यर्थः॥

एकादशी॥

आ रंभस्व जातवेदस्तेजस्वद्धरो अस्तु ते।
शरीरमस्य सं दहाथैनं धेहि सुकृतामु लोके॥ ७१॥

आ। रभस्व। जातऽवेदः। तेजस्वत्। हरः। अस्तु। ते।
शरीरम्। अस्य। सम्। दह। अथ। एनम्। धेहि। सुऽकृताम्। ऊं इति। लोके॥ ७१॥

हे जातवेदः जातानाम् उत्पन्नानां प्राणिनां वेदितरग्ने आ रभस्व नूतं दग्धुम् उपक्रमस्व॥ ते तव तेजस्वत् तेजोभिर्ज्वालाभिर्युक्तं हरः रसहरणशीलं दहनसामर्थ्यम् अस्तु भवतु॥ अस्य मृतस्य शरीरं सं दह सम्यग् दह। यथा भस्मसाद् भवति तथा कुर्वित्यर्थः॥ अथ शरीरदहनानन्तरम् एनं पुरुषं सुकृताम् पुण्यकृतां लोके स्वर्गे धेहि स्थापय। यत्र पुण्यकृतो निवसन्ति तं लोकं प्रापयेत्यर्थः॥

द्वादशी॥

ये ते पूर्वे परागता अपरे पितरश्च ये।
तेभ्यो घृतस्य कुल्यै[1]तु शतधारा व्युन्दती॥ ७२॥

ये। ते। पूर्वे। पराऽगताः। अपरे। पितरः। च। ये।
तेभ्यः। घृतस्य। कुल्या[1]। एतु। शतऽधारा। विऽउन्दती॥ ७२॥

ते प्रसिद्धा ये पूर्वे पूर्वभाविनः पूर्वम् उत्पन्ना ज्येष्ठाः पितरः पराग-

---

१ K कुल्येतु. Dc कुल्यैतु changed to कुल्येतु. Cr कुल्या।. B कुल्यैतुं. We with A C R V.

---

1 S' प्राणानां for प्राणिनां.

ताः पराङ्मुखं गताः । अपुनरावृत्तये गता इत्यर्थः । ये च अपरे अ-परभाविनः पश्चाद् उत्पन्नाः पितरः तेभ्यः सर्वेभ्यः । ⌛तादर्थ्ये च-तुर्थी⌛ । घृतस्य कुल्या क्षरणशीलस्य सर्पिषः कुल्या एतु गच्छतु । कुल्या कृत्रिमा सरित् इति निघण्टुः । घृतपूर्णा कुल्या प्रवहत्वित्यर्थः । कीदृशी सा । शतधारा शतसंख्यधाराभिरुपेता । अत एव व्युन्दती विविधम् आर्द्रीकुर्वती ॥

त्रयोदशी ॥

एतदा रोह वयं उन्मृजानः स्वा इह बृहदु दीदयन्ते ।
अभि प्रेहि मध्यतो माप हास्थाः पितॄणां लोकं प्रथमो यो अत्र ॥७३॥ (१९)

एतत् । आ । रोह । वयः । उत्ऽमृजानः । स्वाः । इह । बृहत् । ऊं इति ।
दीदयन्ते ।
अभि । प्र । इहि । मध्यतः । मा । अप । हास्थाः । पितॄणाम् । लोकम् ।
प्रथमः । यः । अत्र ॥ ७३ ॥ (१९)

हे मृतपुरुष एतत् परिदृश्यमानं संनिहितं वयः । वियन्ति गच्छन्ति अस्मिन्निति वयः अन्तरिक्षम् । एतद् आ रोह आरूढो भव । किं कु-र्वन् । उन्मृजानः उन्मार्जनं कुर्वन् । शरीराद् उत्क्रमणेन स्वात्मानं शो-धयन्नित्यर्थः ॥ स्वाः ज्ञातयः इह अस्मिन् लोके बृहत् अधिकं दीदयन्ते दीप्यन्ताम् । समृद्धा निवसन्तु । ⌛दीदयतिर्दीप्तिकर्मा⌛ । उ-शब्दः पदपूरणः ॥ आरोहणार्थं मध्यतः बन्धुजनमध्याद् अभि प्रेहि लो-कान्तरम् अभिलक्ष्य प्रकर्षेण गच्छ ॥ अत्र अस्मिन् द्युलोके यः पितॄणां संबन्धी प्रथमः मुख्यो लोकः तं लोकं मा अप हास्थाः मा परित्य-जेः । चिरं तत्रैव निवसेत्यर्थः । ⌛ओहाक् त्यागे⌛ ॥

[इति] तृतीयेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

अष्टादशकाण्डे तृतीयोनुवाकः ॥

---

१ A B C K̈ R V उन्मृजानः. Dc उन्मृजानः changed to उन्मृजानः. Cr उत्ऽमृजानः ।.
We with Cr and the original reading of Dc.

चतुर्थेनुवाके नव सूक्तानि। तत्र "आ रोहत जनित्रीं जातवेदसः" इत्यादिभिः पञ्चदशभिर्ऋग्भिश्चितिस्थम् आहिताग्निं प्रेतम् उपतिष्ठेत॥

"आ रोहत जनित्रीम्" [१] इत्यनया ऋचा देशान्तरमृतस्य आहिताग्नेरेकाग्नेश्च अरणिद्वयम् अग्नौ प्रतापयेत्॥

"जुहूर्दाधार द्याम्" [५] "ध्रुव आ रोह" [६] इत्याभ्याम् ऋग्भ्यां प्रेताङ्गेषु प्रक्षेप्याणि यज्ञपात्राणि अनुमन्त्रयेत॥

तत्र प्रथमा॥

आ रोहत जनित्रीं जातवेदसः पितृयाणैः सं व आ रोहयामि।
अवाड्ढव्येषितो हव्यवाह ईजानं युक्ताः सुकृतां धत्त लोके॥ १॥

आ। रोहत। जनित्रीम्। जातऽवेदसः। पितृऽयानैः। सम्। वः। आ। रोहयामि।
अवाट्। हव्या। इषितः। हव्यऽवाहः। ईजानम्। युक्ताः। सुऽकृताम्। धत्त। लोके॥ १॥

हे जातवेदसः। वैतानिकाग्न्यपेक्षया बहुवचनम्। "पञ्चा हि स तर्हि भवति" इति श्रुतेः प्रत्यहं होमानन्तरम् आहवनीयशक्तेर्गार्हपत्येऽनुप्रवेशाद् एतयोर्नैर्दक्षिणाग्नेश्च तत्रैवानुप्रवेशाद् बहुवदुक्तिः। स्मार्ताग्निपक्षे पूजायां बहुवचनम्। जातानि भूतानि विदन्ति जातैः प्राणिभिर्विद्यन्ते ज्ञायन्त इति वा जातवेदसः। ☒ कर्तरि कर्मणि वा असुन् ☒। यद्वा वेद इति धननाम। जातस्य प्राणिमात्रस्य वेदो धनं येभ्योग्निभ्यो भवति। उपलक्षणम् एतत्। सर्वेषां वैदि-

---

१ So ABCK̊RVDc Cr. २ So BCK̊RVDc Cr. Sâyaṇa takes हव्यवाहः as the singular, but that is not necessary. The plural suits the passage well and consists with the accent of the MSS. In *Taittirîya Brâhmaṇa* 3. 1. 2. 11 it is doubtful whether हव्यवाहौ is the dual of हव्यवाट् or of हव्यवाह. See Rw. ३ Cr इषिता।. PP̊ इषितः।. ४ So Cr.

---

1 S′ प्रक्षेपाणि. 2 S′ एतयोर्नैर्द॰.

कानां स्मार्तानां च कर्मणाम् अग्निसाध्यत्वात् तत्कर्मफलस्य प्रापयितारः हे गार्हपत्यादयोऽग्नयः जनित्रीम् स्वोत्पादिकाम् अरणिम् । ⧖ "जनिता मन्त्रे" इति निपातनात् णिलोपः । प्रत्येकविवक्षया एकवचनम् ⧖ । आ रोहत शक्त्यात्मना प्रविशत ॥ अहमपि अरणी आ रोहतो वः युष्मान् पितृयाणैः । पितरो यान्ति एभिः पथिभिः पित्र्यं लोकम् इति पितृयाणाः पन्थानः । ⧖ करणे ल्युट् ⧖ । द्विविधो हि मार्गः देवयानः पितृयाण इति । देवलोकप्राप्तिसाधनभूतो देवयानः । पितृलोकप्रापक इतरः । तत्र तैः पितृयाणैः समा रोहयामि सम्यक् विधिपूर्वकम् अधिरोहयामि अरण्योः । अग्नीनां तत्रानुप्रवेशे पथा भाव्यम् इति पितृसंबन्धात् पन्थास्तादृश उक्तः । आहिताग्नेर्मृतत्वाद् उत्तरत्र तेन अग्निभिः साध्यानां कर्मणाम् अभावात् समारोपणम् ॥ इतः पूर्वं तु हव्यवाहः । द्विविधं हि हविः । दैवं हविर्हव्यम् पित्र्यं हविः कव्यम् । पूर्वं[1] पित्र्यहविःसंबन्धाभावात् हव्यम् इत्युक्तम् । हव्यं दैवं वहतीति हव्यवाहः अग्निः । ⧖ "कर्मण्यण्" । हविर्वोढृत्वाकारेण एकत्वाद् एकवचनम् ⧖ । अग्निरपि द्विविधः । हव्यवाहनः कव्यवाहन इति । इषित्ता इषितानि इष्टानि । ⧖ "तीषुसह०" इति इडागमः ⧖ । तत्तत्फलसाधनत्वेन अभिमतानि यजमानेन दत्तानि हव्या हव्यानि हवींषि अवाट् अवाक्षीत् । उद्दिष्टान् देवान् प्रापिपत्[2] । ⧖ वहेर्लुङि सिच् । "वदव्रज०" इति हलन्तलक्षणा वृद्धिः । "बहुलं छन्दसि" इति इडभावः । "झलो झलि" इति सकारलोपः । "हल्ङ्या०" इत्यादिना तिपो लोपे ढत्वजश्त्वचर्त्वानि ⧖ । अतः हे अग्नयः यूयं युक्ताः परस्परं समवेताः सन्तः ईजानम् येन यूयम् आहिता इष्टाश्च तम् इष्टवन्तं देशान्तरे मृतं यजमानं सुकृताम् सुकृतकर्मणां लोके स्थाने धत्त धारयत स्थापयत । ⧖ ईजानम् इति । यजेर्लिटः कानचि "वचिस्वपि०" इति संप्रसारणे "लिट्यभ्यासस्य०" इति अभ्यासस्य संप्रसारणम् ⧖ ॥ यद्वा हे जातवेदसः जनित्रीम् अरणीम्

1 S' पूर्व्यं. 2 S' प्रापिपन्.

आ रोहत आहवनीयादिशक्तिरूपेण। अरणी आरूढवतो वः युष्मान् पितृयाणैर्मार्गैः समा रोहयामि। पुण्यलोकम् इति शेषः। यजमानस्य देशान्तरे मरणात् तत्प्रतिनिधित्वेन तदाहितानाम् अग्नीनां परलोकनयनम्। अत एव अग्नीनामपि पितृयाणः पन्था उक्तः। गार्हपत्याद्याकारेण परलोकनयने तदर्थं हविषोऽपेक्षितत्वात् हविःसद्भावं तन्नेतारम् अग्निं च दर्शयति। हव्यवाहः। अत्र हविषः अग्निदेवत्यत्वात् हव्यम् इत्युक्तम्। तद्वहतीति हव्यवाहः अग्निः। इषिता इषितानि। ⌛इष गताविति धातुः⌛। अस्माभिः संस्कर्तृभिः प्रेषितानि[1] प्रत्तानि हव्या हव्यानि अवाट् अवाक्षीत् वक्ष्यति प्रापयिष्यति युष्मान्। ⌛वहेश्छान्दसो लुङ्⌛। एवं पुण्यलोकं प्रापिताः हविर्भिः प्रीणयिष्यमाणाश्च हे अग्नयः यूयं युक्ताः समाहिताः सन्तः। ⌛युज समाधौ इति धातुः⌛। ईजानम् इष्टवन्तं पुण्यलोके स्थापयतेति॥

द्वितीया॥

दे॒वा य॒ज्ञमृ॒तवः॑ कल्पयन्ति ह॒विः पु॑रो॒डाशं॑ स्रु॒चो य॑ज्ञायु॒धानि॑।
तेभि॑र्याहि प॒थिभि॑र्देव॒यानै॒र्यैरी॑जा॒नाः स्व॒र्गं यन्ति॑ लो॒कम्॥ २॥

दे॒वाः। य॒ज्ञम्। ऋ॒तवः॑। क॒ल्प॒य॒न्ति॒। ह॒विः। पु॒रो॒डाश॑म्। स्रु॒चः। य॒ज्ञ॒ऽआ॒यु॒धानि॑।
तेभिः॑। या॒हि॒। प॒थिऽभिः॑। दे॒व॒ऽयानैः॑। यैः। ई॒जा॒नाः। स्वः॒ऽगम्। यन्ति॑। लो॒कम्॥ २॥

देवाः इन्द्राद्या यष्टव्या देवताः ऋतवः वसन्ताद्याश्च कालाः यज्ञं कल्पयन्ति कुर्वन्ति। स्वयं हविःस्वीकारार्थं यष्टॄणां च फलसिद्ध्यर्थं यज्ञं निर्मिमते[2]। तत्स्वरूपं दर्शयति[3]। हविः। चर्वाज्यसोमलक्षणं हविः। पुरोडाशम् पिष्टमयम्। स्रुचः। उपलक्षणम् एतत्। जुह्वादीनि यज्ञोपयुक्तानि। यज्ञायुधानि[4] पात्राणि आयुधवद् आयुधानि। यथा योद्धारः आयोधन-

1 S' प्रेतानि॰ for प्रेषितानि॰. 2 S' यज्ञंन्निर्मिमवते. 3 S' दर्शयतीति. 4 S' आयुधानि for यज्ञायुधानि.

साधनैः शस्त्रादिभिर्द्विषो निघ्नन्ति एवं यष्टारोपि एतैः स्रुगादिपात्रैर्यज्ञविक्षेपकारिणः स्वोपद्रवकारिणश्च परिहरन्तीति आयुधत्वोपचारः । एवं देवत्तुं-निर्मितपुरोडाशयज्ञायुधात्मकयज्ञम् अनुष्ठितवन् हे आहिताग्ने प्रेत त्वं [देवयानैः] देवा यान्ति एभिरिति देवयानास्तैर्देवलोकप्राप्तिसाधनैस्तेभिस्तैः पथिभिः मार्गैः याहि गच्छ । गन्तव्यं स्थानं दर्शयति । ईजानाः इष्टवन्तः कृतयज्ञाः पुरुषा यैः पथिभिः स्वर्गम् सुखात्मकं लोकम् स्थानं यन्ति गच्छन्ति ॥

तृतीया ॥

ऋतस्य पन्थामनु पश्य साध्वङ्गिरसः सुकृतो येन यन्ति ।
तेभिर्याहि पथिभिः स्वर्गं यत्रादित्या मधु भक्षयन्ति तृतीये नाके अधि वि श्रयस्व ॥ ३ ॥

ऋतस्य । पन्थाम् । अनु । पश्य । साधु । अङ्गिरसः । सुऽकृतः । येन । यन्ति । तेभिः । याहि । पथिऽभिः । स्वःऽगम् । यत्र । आदित्याः । मधु । भक्षयन्ति । तृतीये । नाके । अधि । वि । श्रयस्व ॥ ३ ॥

ऋतस्य सत्यभूतस्य यज्ञस्य पन्थाम् पन्थानम् । ⌛सुपो डादेशः⌛ । साधु सम्यक् । पथो वा विशेषणम् । ⌛सुपो लुक्⌛ । साधुं समीचीनम् अर्चिरादिमार्गम् अनु पश्य अनुक्रमेण जानीहि । ⌛पश्यतिर्ज्ञानार्थः⌛ । सुकृतः सुकर्माणः अङ्गिरसः एतत्संज्ञका महर्षयः अङ्गारोत्पन्नाः । "येङ्गारा आसंस्तेऽङ्गिरसोऽभवन्" इति ऐतरेयकश्रुतेः [ऐ° ब्रा° ३.३४] । येन पथा यन्ति स्वर्गलोकम् । अङ्गिरसां सत्त्रयागानुष्ठानेन स्वर्गलोकप्राप्तिः ऐतरेयके श्रूयते । "अङ्गिरसो वा इमे स्वर्गाय लोकाय सत्त्रम् आसते" इति । "तं स्वर्यन्तोब्रुवन्नेतत् ते ब्राह्मण सहस्रम् इति" [इति ऐ° ब्रा° ५.१४]। तेभिः

१ K तेभ्यो या°. Dc तेभिर्या° changed to तेभ्यो या°. We with B R V C Cr. २ K अधि विश्रयस्व. We with B C R V Dc Cr. ३ Cr भक्षयंति ।.

1 S' °छिये.° 2 S' अनुष्ठिनत for अनुष्ठितवन्. 3 S' येभि°.

तैः पथिभिः मार्गैः स्वर्गं याहि। प्रेत एव संबोध्यते। यत्र यस्मिन् स्वर्गे आदित्याः अदितेः पुत्रा देवाः मधु मधुवत्प्रीतिकरं मधुरम् अमृतं भक्षयन्ति आस्वादयन्ति। गत्वा च तृतीये त्रित्वसंख्यापूरके उत्तमे नाके। कम् सुखम्। अकम् दुःखम्। न विद्यते अकं यस्मिन्। ॥"नभ्राण्नपात्॰" इति नाकशब्दो नलोपाभावेन निपातितः। अधिः सप्तम्यर्थानुवादी॥। तस्मिन् सुखात्मके स्वर्गे वि श्रयस्व विश्रितः प्रतिष्ठितो भव। यद्वा स्वर्गस्य लोकस्य उत्तममध्यमाधमभेदेन त्रिवृत्त्वात् तृतीये नाक इत्युक्तम्। तथा च ऐतरेयकम्। "त्रयो वा इमे त्रिवृतो लोकाः" इति [ऐ॰ब्रा॰२.१७.]। मन्त्रवर्णोऽपि "तिस्रो भूमीर्धारयन् त्रीँरुत द्यून्" [ऋ॰२.२७.८] इति। तथा "यदिन्द्राग्नी परमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्याम् अवमस्याम् उत स्थः" इति च [ऋ॰१.१०८.१०]॥

चतुर्थी॥

त्रयः॑ सुप॒र्णा उप॑रस्य मा॒यू नाक॑स्य पृ॒ष्ठे अधि॑ वि॒ष्टपि॑ श्रि॒ताः।
स्व॒र्गा लो॒का अ॒मृते॑न वि॒ष्ठा इष॒मूर्जं॒ यज॑मानाय दुह्राम्॥ ४॥

त्रयः॑। सु॒ऽप॒र्णाः। उप॑रस्य। मा॒यू इति॑। नाक॑स्य। पृ॒ष्ठे। अधि॑। वि॒ष्टपि॑। श्रि॒ताः।
स्वः॒ऽगाः। लो॒काः। अ॒मृते॑न। वि॒ऽस्थाः। इष॑म्। ऊर्ज॑म्। यज॑मानाय। दु॒ह्राम्॥ ४॥

त्रयः त्रिसंख्याकाः सुपर्णाः सुपतना अग्निसूर्यसोमाः उपरस्य। "उपर उपलो मेघो भवति" इति यास्कः [नि॰२.२१]। तस्य मेघस्य संबन्धिनौ मायू। ॥मायुशब्दो लुप्तमत्वर्थीयः॥। मायुमन्तौ शब्दकारिणौ वायुपर्जन्यौ। तौ हि मेघसंबन्धेन शब्दकारिणौ। एते अग्न्यादयः अधिष्ठातृदेवाः क्रमेण नाकस्य स्वर्गस्य पृष्ठे उपरिभागे तृतीयकक्ष्यायां विष्टपि। विष्टपशब्दः अन्तरिक्षवचनः। ॥सप्तम्येकवचने

---

१ C वि॒ष्टा. We with K̈ V R Dc Cp. २ Cp ना॒कस्य॑ ।.

---

1 S′ नाकशब्देन नाकशब्दे for नाकशब्दो. 2 S′ om. भव। यद्वा स्वर्ग॰. 3 S′ अव॰ for पर॰. 4 S′ मायुः for मायु॰.

अन्त्यलोपश्छान्दसः ॥ । तस्मिन् विष्टपे अधि श्रिताः । अग्न्यादयः स्वर्गलोकम् वायुपर्जन्यावन्तरिक्षलोकम् अधितिष्ठन्तीत्यर्थः । एतैरग्न्यादिभिरधिष्ठिताः स्वर्गाः सुखात्मका लोकाः स्वकर्मभिरार्जिताः । कर्मभेदात् फलवैविध्येन उत्तमादिभेदेन वा स्वर्गा लोका इति बहुवचनम् । अमृतेन[1] अमरणसाधनेन सुधारसेन विष्टाः व्याप्ताः पूर्णाः । ॥ विष्लृ व्याप्तौ । अस्मात् निष्ठाप्रत्ययः ॥ । यजमानाय यज्ञं स्मार्तं वैदिकं वा अनुष्ठितवते प्रेताय इषम् इष्यमाणम् अन्नम् ऊर्जम् बलकरम् अन्नरसं च दुह्राम् दुहतां प्रयच्छन्तु । ॥ दुहेर्लोटि झस्य अदादेशः । "आम् एतः" । "लोपस्त आत्मनेपदेषु" इति तकारलोपः । "बहुलं छन्दसि" इति झादेशस्य तस्य रुडागमः ॥ ॥

पञ्चमी ॥

जु॒हूर्दा॑धार॒ द्याम्उ॑प॒भृद॒न्तरि॑क्षं ध्रु॒वा दा॑धार पृ॒थि॒वीं प्र॑ति॒ष्ठाम् ।
प्र॒ती॒मां[1] लो॒का[2] घृ॒तपृ॑ष्ठाः स्व॒र्गाः काम॑कामं॒ यज॑मानाय दु॒ह्राम्[3] ॥ ५ ॥

जु॒हूः । दा॒धा॒र॒ । द्याम् । उ॒प॒ऽभृत् । अ॒न्तरि॑क्षम् । ध्रु॒वा । दा॒धा॒र॒ । पृ॒थि॒वीम् । प्र॒ति॒ऽस्थाम् ।

प्रति॑ । इ॒माम् । लो॒काः । घृ॒तऽपृ॑ष्ठाः । स्व॒ःऽगाः । काम॑म्ऽकामम् । यज॑मानाय । दु॒ह्राम् ॥ ५ ॥

जुहूः जुहोति हूयते वा अनया हविरिति जुहूर्होमसाधनभूतः पात्रविशेषः । ॥ जुहोतेर्द्वे च इति क्विप् द्विर्वचनं चकाराद् धातोर्दीर्घश्च ॥ । द्याम् द्युलोकं दाधार धृतवती । ॥ धरतेर्भौवादिकस्य लिटि तुजादित्वाद् अभ्यासस्य दीर्घः ॥ । उपभृत् उप समीपे जुह्वाः भ्रियते धार्यत इति उपभृत् एतत्संज्ञकः पात्रविशेषः अन्तरिक्षम् अन्तरा क्षान्तं मध्यमलोकं धरति । ध्रुवा बर्हिषि आसा-

---

१ A B C K̈ R V Dc प्र॒तीमां which I believe is for प्र॒ति॒मां, with the ति॒ elongated. P P̈ प्रति॒ऽमाम्।. Cp प्र॒ति॒ऽमाम्।. We with Sâyaṇa. २ B V °लो॒का. We with A C K̈ R.
३ K̈ दु॒ह्राम्. We with A B C R V Dc.

---

1 S' inserts उतेहि before अमृतेन.

दनम् आरभ्य यज्ञपरिसमाप्तेरचलभावा ध्रुवा प्रतिष्ठिता एतत्संज्ञका स्रुक् प्रतिष्ठाम् चराचरात्मकस्य जगत आश्रयभूतां पृथिवीम् प्रथितां भूमिं दाधार। एवं जुह्वाद्यास्तिस्रः स्रुचो द्युलोकादिधारकत्वेन प्रशस्ताः॥ इमाम् ध्रुवया धारितां पृथिवीं प्रति अभिलक्ष्य घृतपृष्ठाः। ॥ घृ क्षरणदीप्त्योः ॥। दीप्तोपरिभागाः सर्वतो ज्योतिष्मन्तः स्वर्गाः सुखात्मका लोकाः। कक्ष्यात्रयवत्त्वाद् बहुवचनम्। यजमानाय इष्टवते कामंकामम्। ॥ "नित्यवीप्सयोः" इति द्विर्भावः ॥। काम्यमानानि सर्वाणि फलानि दुह्राम्॥ पूर्वस्मिन् मन्त्रे तृतीये नाके अधि वि श्रयस्वेति उत्तमं स्वर्गं लोकम् आरूढवतो यजमानस्य स्वकर्मार्जिताः पुण्यलोकाः सुकृतफलं प्रयच्छन्तु इत्युक्तम्। अस्मिंस्तु मन्त्रे पुण्यक्षयानन्तरं मर्त्यलोकं प्राप्तवतः अस्यैवाहिताग्नेः पूर्वजन्मार्जितसुकृतवासनाबलाद् इह लोकेपि पुनः स्वर्गलोकप्रापकाणि यज्ञादीनि समीचीनानि कर्माणि भवन्तु इत्याशास्यते। तथा च भगवतोक्तम्।

त्रैविद्या मां सोमपाः [पूतपापा] यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते।
ते पुण्यम् आसाद्य सुरेन्द्रलोकम् अश्नन्ति दिव्यान् दिवि देवभोगान्।
ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति॥

इति [भ° गी° ९. २०, २१]॥

प्राप्य पुण्यकृतां लोकान् उषित्वा शाश्वतीः समाः।
शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोऽभिजायते॥
तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम्।
यतते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरुनन्दन॥

इति च [भ° गी° ६. ४३]॥

षष्ठी॥

ध्रुवं आ रोह पृथिवीं विश्वभोजसमन्तरिक्षमुपभृदा क्रमस्व।

---

१ A B R K[m] ध्रुव. C ध्रुव. Cr ध्रुवे।. P P[3] ध्रुवे।. We with V Dc. Dc once read ध्रुव आ°. २ C K[m] R °मुपभृदा. We with Dc Cr. Dc once read °मुपभृदा.

---

1 S' °समाप्तेः चल° for समाप्तेरचल. 2 S' om. °धि वि श्रय°. 3 S' श्रयीविद्या.

जुहु द्यां गच्छ यजमानेन साकं स्रुवेण वत्सेन दिशः प्रपीनाः सर्वा धुक्ष्वाहृणीयमानः ॥ ६ ॥

ध्रुवे । आ । रोह । पृथिवीम् । विश्वऽभोजसम् । अन्तरिक्षम् । उपऽभृत् । आ । क्रमस्व ।

जुहु । द्याम् । गच्छ । यजमानेन । साकम् । स्रुवेण । वत्सेन । दिशः । प्रऽपीनाः । सर्वाः । धुक्ष्व । अहृणीयमानः ॥ ६ ॥

हे ध्रुवे एतन्नामधेये स्रुक् । ॥ "आमन्त्रितस्य च" इति षाष्ठिकम् आद्युदात्तत्वम् ॥ । विश्वभोजसम् विश्वस्य भोजयित्रीं सस्यादिद्वारेण विश्वभोगाधिकरणभूतां वा पृथिवीम् आ रोह अधितिष्ठ । यजमानेन साकम् इति तृतीयवाक्ये समाम्नातस्य सर्वत्रानुषङ्गः । यजमानोपि पृथिवीम् अधितिष्ठतु । ॥ "सहयुक्तेऽप्रधाने" इति तृतीया ॥ । ध्रुवा नाम स्रुक् बर्हिषि आसादिता यज्ञपरिसमाप्तिपर्यन्तम् आज्येन संपूर्णा अविचलिता वर्तते । पृथिव्यपि स्थिरा । अतस्तस्या सां अधिष्ठात्रीत्युच्यते ॥ हे उपभृत् अन्तरिक्षम् मध्यमलोकम् आ क्रमस्व आक्राम । ॥ ज्योतिरुद्गमनाभावेपि "आङ उद्गमने" इति आङ्पूर्वात् क्रमेर्व्यत्ययेन आत्मनेपदम् ॥ । अध्वर्युणा हि हस्ताभ्यां जुहूरुपभृच्च यागकाले धार्येते । तत्र उपभृतं सव्यहस्तेन गृहीत्वा दक्षिणेन जुह्वा जुहोति । अतोत्र जुह्वा उपभृत् अधस्तनीति मध्यमलोकाधिष्ठातृत्वेन उच्यते ॥ हे जुहु द्याम् दिवं यजमानेन साकम् सह गच्छ । हे ध्रुवादिस्रुचः यूयं क्रमेण पृथिव्यादिलोकान् यजमानेन अधिष्ठापयतेत्यर्थः ॥ अथ प्रत्यक्षवदुक्तिः । एवं स्रुग्भिर्लोकत्रयं प्रापितो यजमानस्त्वम् अहृणीयमानः । ॥ "हृणीङ् रोषे लज्जायाम्" इति कण्ड्वादौ पठ्यते ॥ । क-

---

१ B जुहू. R जुहु. Dc जुहु changed to जुहू. We with C K̈ V D. २ B °हृंणीयमानः A °हृणीयमानाः. We with B C K̈ R P P̈ V Dc. ३ See foot-note on the previous page.

---

1 S' यत° for अत°. 2 S' या for सा. 3 S' inserts साकमेक इति उदात्तत्वम् after उपभृत्. 4 S' उपभृत for उपभृतं. 5 S' अधस्तानिति. 6 S' जुहूः which is also the reading of Sâyaṇa's text. 7 S' °लोकन्.

यम् अहं व्याप्ता दिशः अभिलषितानि दुहीयेति विचिकित्साम् अकुर्वन् स्रुवेण वत्सेन वत्सवद् वत्सः वत्सो यथा प्रथमं स्तन्यपानेन मातरं पीनोध्नीं करोति तद्वत् स्रुवोपि सर्वाणि जुह्वादीनि पात्राणि आज्यपूरितानि करोतीति वत्सत्वेन रूपितः । वत्सरूपेण स्रुवेण प्रपीनाः प्रकर्षेण प्रवृद्ध[स्तनीः । प्र]स्नुतस्तनीरित्यर्थः । ताः सर्वा दिशः प्राच्याद्या दश दिशः कर्मं धुक्ष्व अभिलषितानि फलानि । ⌛दुहिर्द्विकर्मकः । प्रपीना इति । प्यायतेर्निष्ठायां पीभावः । "ओदितश्च" इति निष्ठानत्वम्⌛ ॥

सप्तमी ॥

तीर्थैस्तरन्ति प्रवतो महीरिति यज्ञकृतः सुकृतो येन यन्ति ।
अत्रादधुर्यजमानाय लोकं दिशो भूतानि यदकल्पयन्त ॥ ७ ॥

तीर्थैः । तरन्ति । प्रऽवतः । महीः । इति । यज्ञऽकृतः । सुऽकृतः । येन । यन्ति ।
अत्र । अदधुः । यजमानाय । लोकम् । दिशः । भूतानि । यत् । अकल्पयन्त ॥ ७ ॥

तीर्थैः । ⌛तरन्ति दुष्कृतानि एभिरिति करणे क्थन् प्रत्ययः⌛ । तरणसाधनैर्यज्ञादिभिः प्रवतः । ⌛"उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे" इति वतिप्रत्ययः । वतेः अव्ययत्वेपि अर्थग्रहणसामर्थ्याल्लिङ्गसंख्यायोगः⌛ । प्रवतः प्रकृष्टा महीः महतीः आपदस्तरन्ति अतिक्रामन्ति इति एवं यज्ञादीनि आपदुत्तरकाणि भवन्तीति बुद्ध्या यज्ञकृतः यज्ञं वैदिकं स्मार्तं च कुर्वाणा अत एव सुकृतः सुकृतकर्माणो येन पथा यन्ति प्राप्नुवन्ति पुण्यंलोकम् अत्र अस्मिन् पुण्यलोकप्राप्तिसाधने पथि तं पन्थानम् अनुसृत्य आगच्छते यजमानाय तदर्थं लोकम् पुण्यार्जितम् अदधुः विदधतु यज्ञकृतः सुकृतकर्तारः दिशो भूतानि वा । ⌛दधातेश्छान्दसो लुङ्⌛ । यत् ⌛सुपो लुक्⌛ । यं लोकं दिशः "स्रुवेण वत्सेन दिशः प्रपीनाः सर्वा धुक्ष्व" इति पूर्वमन्त्रे अभिलषितफलप्रदत्वेन उपवर्णिता दिशः भूतानि भवनवन्ति सर्वदिगवस्थितप्राणिजातानि [च] अकल्पयन्त यजमानार्थं समपादयन् । तं लोकम् अदधुरिति पूर्वेण संबन्धः ॥

१ Cp प्रऽवंता ।.

1 S' मातरंध्वेपानोध्नी. 2 S' पुण्यं लोकं.

अष्टमी ॥

अङ्गिरसामयनं पूर्वो अग्निरादित्यानामयनं गार्हपत्यो दक्षिणानामयनं दक्षिणाग्निः ।
महिमानमग्नेर्विहितस्य ब्रह्मणा समङ्गः सर्व उप याहि शग्मः ॥ ८ ॥

अङ्गिरसाम् । अयनम् । पूर्वः । अग्निः । आदित्यानाम् । अयनम् । गार्हऽपत्यः । दक्षिणानाम् । अयनम् । दक्षिणऽअग्निः ।
महिमानम् । अग्नेः । विऽहितस्य । ब्रह्मणा । समऽअङ्गः । सर्वः । उप । याहि । शग्मः ॥ ८ ॥

परितश्चिताम् आहिताग्नेर्गार्हपत्यादयोऽग्नयो विहृता यथाप्रदेशं वर्तन्ते । तेऽग्नयः अभिलषितप्रदा भवन्तु इत्ययम् अर्थः इत उत्तरैर्मन्त्रैः प्रतिपाद्यते । अङ्गिरसाम् अयनं नाम सत्त्रात्मकः क्रतुविशेषः । स एव पूर्वः पूर्वस्यां दिशि वर्तमानोग्निः आहवनीयः । आदित्यानाम् अयनम् एतत्संज्ञकः सत्त्रयागः गार्हपत्योग्निः । ॥"गृहपतिना संयुक्ते ञ्यः" इति ञ्यप्रत्ययः॥ । दक्षिणानाम् दक्षा एव दक्षिणाः दक्षाणाम् अयनं सत्त्रविशेषः स एव दक्षिणाग्निः दक्षिणस्यां दिशि वर्तमानोग्निः ॥ एवं ब्रह्मणा मन्त्रेण मन्त्रसाध्यसत्त्रयागात्मना वा विहितस्य निर्मितस्य पृथगायतनेषु स्थापितस्य अग्नेर्महिमानम् आहवनीयादिसंज्ञाभिर्व्यवह्रियमाणां विभूतिं समङ्गः संहतावयवः सर्वः संपूर्णावयवः अतः शग्मः । सुखनामैतत् । सुखितः सन् उप याहि । सर्वैरग्निभिर्दह्यमानः प्रेत एवम् उच्यते ॥

नवमी ॥

पूर्वो अग्निष्ट्वा तपतु शं पुरस्ताच्छं पश्चात् तपतु गार्हपत्यः ।
दक्षिणाग्निष्टे तपतु शर्म वर्मोत्तरतो मध्यतो अन्तरिक्षाद् दिशोदिशो अग्ने परि पाहि घोरात् ॥ ९ ॥

1 S' °श्चितम्. 2 S' दक्षिणाम्. 3 S' ब्रह्मणामिति for ब्रह्मणा.

पूर्वः । अग्निः । त्वा । तपतु । शम् । पुरस्तात् । शम् । पश्चात् । तपतु । गार्हऽपत्यः ।

दक्षिणऽअग्निः । ते । तपतु । शर्म । वर्म । उत्तरतः । मध्यतः । अन्तरिक्षात् । दिशःऽदिशः । अग्ने । परि । पाहि । घोरात् ॥ ९ ॥

हे अग्निभिर्दह्यमान प्रेत पूर्वो अग्निः पूर्वस्यां दिशि दीप्यमान आहवनीयः पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि शम् सुखं यथा तथा त्वा त्वां तपतु तापयतु दहतु । तथा गार्हपत्यः गृहपतिना यजमानेन आहितः सर्वाग्नियोनिभूतोग्निः[1] पश्चात् पश्चिमभागे शम् सुखं तपतु त्वां दहतु । दक्षिणाग्निः दक्षिणस्यां दिशि निहितोग्निस्ते त्वदर्थं[2] शर्म सुखं यथा तथा वर्म कवचं पराभेद्यं[3] यथा तथा तपतु । कवचं यथा सर्ववारकम्[4] यद्वा शर्म गृहम् गृहं यथा सर्वाच्छादकम् एवं सर्वं त्वदीयशरीरम् आवृत्य दहत्वित्यर्थः ॥ अथ अग्नेः प्रत्यक्षस्तुतिः । हे अग्ने । आहवनीयाद्यनुगतत्वाकारेण एकवचनम् । उत्तरतः । ⌛"पञ्चम्यास्तसिल्"⌛। उत्तरस्या दिशः । ⌛"तसिलादिष्वाकृत्वसुचः" इति पुंवद्भावः⌛ । मध्यतः पूर्वादीनां चतसृणां मध्यप्रदेशाद् अन्तरिक्षात् आकाशाद् दिशोदिशः सर्वस्या अवान्तरदिशः परि पाहि परितो रक्ष ॥ न केवलं दिशो घ्नन्ति किं तु तत्रस्थो भयंकरः पुरुषो हिनस्ति । तथा च महारण्यं प्रस्तुत्य मन्त्रवर्णः । "न वा अरण्यानिर्हन्त्यन्यश्चेन्नाभिगच्छति" इति [ऋ० १०, १४६. ५] । अतो भीतिकारणम् आह घोरादिति । घोरात् क्रूरात् हिंसकात् परि पाहि । ⌛"भीत्रार्थानां भयहेतुः" इति सर्वत्र अपादानसंज्ञा । "अपादाने पञ्चमी" इति पञ्चमी⌛ ॥

दशमी ॥

यूयमंग्ने शंतमाभिस्तनूभिरीजानमभि लोकं स्वर्गम् ।

---

१ Cr दक्षिणऽअग्निः ।.

---

1 S' ॰भूताग्निः. 2 S' तदर्थं. 3 S' पुरा॰. 4 S' सर्वारकम् for सर्ववारकम्.

अश्वा भूत्वा पृष्टिवाहो वहाथ यत्र देवैः सधमादं मदन्ति ॥ १० ॥ (२०)

यूयम् । अग्ने । शम्ऽतमाभिः । तनूभिः । ईजानम् । अभि । लोकम् । स्वःऽगम् ।

अश्वाः । भूत्वा । पृष्टिऽवाहः । वहाथ । यत्र । देवैः । सधऽमादम् । मंदन्ति ॥ १० ॥ (२०)

हे अग्ने यूयम् । एकस्यैवाग्नेस्त्रेधाभवनाद् यूयम् इति वहुवचनम् । पृथगायतनेषु स्थापिता यूयं शंतमाभिः अत्यन्तं सुखकरीभिस्तनूभिः शरीरैः । द्विविधाः खलु अग्नेस्तन्वः घोराश्च शिवाश्चेति । उभय्यस्तन्वस्तैत्तिरीयके श्रूयन्ते । "ये ते अग्ने शिवे तनुवौ विराट् च स्वराट् च ते "मा विशतां ते मा जिन्वताम् । सम्राट् चाभिभूश्च । विभूश्च परिभूश्च । "प्रभ्वी च प्रभूतिश्च । यास्ते अग्ने शिवास्तनुवः" इत्यादि [तै॰ब्रा॰ १.१.७.३] । "यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः । क्षुच्च तृष्णा च । अस्नुक् "चानाहुतिश्च । अशनया च पिपासा च । सेदिश्चामतिश्च । एतास्ते "अग्ने घोरास्तनुवः" इति [तै॰आ॰४.२२] । तत्र शिवाभिस्तनूभिः सह ईजानम् येन यूयम् आहिता इष्टाश्च तम् इष्टवन्तं पुरुषं स्वर्गम् सुखेन गन्तव्यं सुखात्मकं लोकम् अभि वहाथ अभिगमयत । अग्नित्रयस्य गन्तव्यप्रापणे दृष्टान्तम् आह अश्वो* भूत्वेति । प्रष्टिवाहः अश्वो भूत्वा । पुरस्ताद् एकः पश्चाद् द्वौ इत्येवं त्रिभिरश्वैर्युक्तो दैवो रथः प्रष्टिः । तं वहन् प्रष्टिवाहः अश्वो* भूत्वा । समष्टिरूपेण एकवचनम् । एवं त्रिधाभवन्तो यूयम् एनम् आहिताग्निं स्वर्गं लोकम् अभिगमयतेति । ⌛वहतेर्लेटि आडागमः⌛ । यत्र यस्मिन् स्वर्गे लोके देवैः अमृतपैः सधमादम् सह मदो यस्मिन् कर्मणि तथा मदेम* हृष्यास्म । उपस्तोतॄन् गोत्रिणोऽपेक्ष्य उत्तमपुरुषो वहुवचनं च । ⌛"सध मादस्थ-

१ A B C K̈ R V अश्वां. P P̈ अश्वाः ।. Cr अश्वाः ।. Dc reads अश्वौ corrected from अश्वां. २ V पृष्टिवाहौ वहा°. Dc अश्वां भूत्वा पृष्टिवाहो changed to अश्वौ भूत्वा पृष्टिवाहौ. Cr पृष्टिऽवाहः ।. C K̈ R पृष्टिवाहो वंहाथ. We with A B V Dc. ३ Cr मदंति changed to मदंति.

1 So S′, and the printed text also. 2 S′ °पुरुषे.

योश्छन्दसि" इति सहस्य सधादेशः । मदेमेति । माद्यतेः आशीर्लिङि "लिङ्याशिष्यङ्" इति अङ् प्रत्ययः ✕ ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"शमग्ने" इति द्वितीयसूक्ते आदितः पञ्चानाम् ऋचां चितिस्थाहिताग्न्युपस्थाने विनियोग उक्तः । "ईजानश्चितमारुक्षत्" [१४] इति द्वाभ्याम् ऋग्भ्यां चितावुत्तानम् आहितं प्रेतं कर्ता अनुमन्त्रयेत । "अपूपवान् क्षीरवान्" [१६] इति नवभिर्ऋग्भिर्मन्त्रोक्तद्रव्ययुतान् नवसंख्याकांश्चरून् अभिमन्त्र्य अस्थ्नां समीपे पश्चिमदिक्प्रभृत्यष्टसु दिक्षु एकं मध्य इति क्रमेण निदध्यात् ॥

तत्र प्रथमा ॥

शमग्ने पश्चात् तप[1] शं पुरस्ताच्छमुत्तराच्छमधरात् तपैनम् ।

एकस्त्रेधा विहितो जातवेदः[2] सम्यगेनं धेहि सुकृतामु लोके[3] ॥ ११ ॥

शम् । अग्ने । पश्चात् । तप । शम् । पुरस्तात् । शम् । उत्तरात् । शम् । अधरात् । तप । एनम् ।

एकः । त्रेधा । विऽहितः । जातऽवेदः । सम्यक् । एनम् । धेहि । सुऽकृताम् । ऊं इति । लोके ॥ ११ ॥

हे अग्ने त्वं पश्चात् । ✕ "पश्चात्" इति निपातितोयं शब्दः ✕ । पश्चिमभागे गार्हपत्यः सन् शम् सुखं तप दह । पुरस्तात् पूर्वभागे शम । तपेत्यनुषङ्गः । उत्तरात् उत्तरदिक्प्रदेशे । अधरात् । अधरशब्देनात्र उत्तरप्रतियोगिनी[2] दक्षिणा[3] दिग् उच्यते । ✕ उभयत्र "उत्तराधरदक्षिणाद् आतिः" इति आतिप्रत्ययः ✕ । वाक्यभेदात् शंपदस्य आवृत्तिः । एनम् आहिताग्निं तप ॥ हे जातवेदः जातानां वेदितरग्ने त्वं पूर्वम् एकोपि त्रेधा विहितः गार्हपत्यादिरूपेण त्रिप्रकारं स्थां-[4]

---

१ K[m] C तप. We with B R V Dc. २ K[m] C R जातवेदः. C appears to have read जातवेदाः once. We with B Dc V. ३ K[m] लोकं. We with B C R V Dc.

---

1 S' अस्थ्ना. 2 S' °योगिना. 3 S' दक्षिण इति for दक्षिणा. 4 S' स्थापित्वं.

पितः एनम् अन्वादिष्टम् अभ्याहितं प्रेतम् । उशब्दः अवधारणे । सुकृताम् सुकृतकर्मणां लोके स्थाने स्वर्गाख्य एव सम्यक् समीचीनं यथा तथा धेहि स्थापय । सम्यक्त्वं नाम अविकलं चिरकालावस्थायित्वम् ॥

द्वितीया ॥

शमग्नयः समिद्धा आ रभन्तां प्राजापत्यं मेध्यं जातवेदसः ।
शृतं कृण्वन्त इह माव चिक्षिपन् ॥ १२ ॥

शम् । अग्नयः । समऽइद्धाः । आ । रभन्ताम् । प्राजाऽपत्यम् । मेध्यम् ।
जातऽवेदसः ।
शृतम् । कृण्वन्तः । इह । मा । अव । चिक्षिपन् ॥ १२ ॥

आभ्याम् अग्नीन् संभूय प्रार्थयते । जातवेदसः जातानां वेदितारोग्नयः समिद्धाः सम्यक् प्रदीपिताः सन्तः प्राजापत्यम् प्रजापतिदेवत्यं मेध्यम् मेधो यज्ञः पितृमेधाख्यः तदर्हम् इमं प्रेतरूपं पशुं संमा रभन्ताम् संस्पृशन्तु परितो दहन्तु । इह अस्मिन् दहनकर्मणि शृतम् प्राजापत्यम् इमं यज्ञार्हं पशुं पक्वं कृण्वन्तः कुर्वन्तः मा अव चिक्षिपन् अवक्षिप्तम् अवकीर्णं मा कुर्वन्तु । यथा निरवशेषं दह्यते तथेति । "सास्य देवता" इत्येतस्मिन्नर्थे "०पत्युत्तरपदाण्ण्यः" इति ण्यः । शृतम् इति । श्रा पाके इत्येतस्मात् कर्मकर्तरि निष्ठायां "शृतं पाके" इति निपातनात् शृभावः ॥

तृतीया ॥

यज्ञ एति विततः कल्पमान ईजानमभि लोकं स्वर्गम् ।
तमग्नयः सर्वहुतं जुषन्तां प्राजापत्यं मेध्यं जातवेदसः ।
शृतं कृण्वन्त इह माव चिक्षिपन् ॥ १३ ॥

---

१ R विततः कल्पमानं. C विततः कल्पमांन. Dc विततः कल्पमांन changed to विततः कल्पमान. Cr विऽततः । कल्पमांनः ।. We with B K V Dc. २ K जातवेदसः. We with B C R V Dc. ३ K कृण्वन्त इह. We with B C R V Dc.

---

1 S′ ०देवत्यं for ०देवत्यं. 2 S′ ताः स्पृशंतु for संस्पृशन्तु. 3 S′ वि for अव°. 4 S′ न for अव°.

यज्ञः । एति । विऽततः । कल्पमानः । ईजानम् । अभि । लोकम् । स्वःऽगम् ।
तम् । अग्नयः । सर्वऽहुतम् । जुषन्ताम् । प्राजाऽपत्यम् । मेध्यम् । जा-
तऽवेदसः ।
शृतम् । कृण्वन्तः । इह । मा । अव । चिक्षिपन् ॥ १३ ॥

विततः प्राच्योदीच्याङ्गैर्विस्तृतः कल्पमानः इष्टं प्रदेशं प्रापयितुं समर्थो यज्ञः पितृमेधाख्यः ईजानम् इष्टवन्तम् एनं स्वर्गम् सुखात्मकं लोकम् अभ्येति । ॥ अन्तर्भावितण्यर्थोयम् एतिः ॥ । अभिगमयति अभिप्रापयति ॥ अतो जातवेदसः अग्नयः प्राजापत्यं मेध्यं तम् ईजानं प्रेतरूपं पशुं सर्वहुतम् सर्वः निरवशेषः हुतो दग्धः तं जुषन्ताम् सेवन्ताम् ॥ शृतम् इत्यादि व्याख्यातम् ॥

चतुर्थी ॥

ईजानश्चितमारुक्षदग्निं नाकस्य पृष्ठाद् दिवमुत्पतिष्यन् ।
तस्मै प्र भाति नभसो ज्योतिषीमान्त्स्वर्गः पन्थाः सुकृते देवयानः ॥१४॥

ईजानः । चितम् । आ । अरुक्षत् । अग्निम् । नाकस्य । पृष्ठात् । दिवम् ।
उत्ऽपतिष्यन् ।
तस्मै । प्र । भाति । नभसः । ज्योतिषीऽमान् । स्वःऽगः । पन्थाः । सुऽकृते । देवऽयानः ॥ १४ ॥

ईजानः इष्टवान् पुरुषः चितम् विषमसंख्याकाभिः शलाकाभिरिष्टकाभिर्वा चयनेन संस्कृतम् अग्निम् प्रदेशम् । इष्टकचितः प्रदेशः अग्निरित्युच्यते । उक्तं हि भगवता आपस्तम्बेन । "अग्निष्टोम उत्तरवेदिरुत्तरेषु क्रतुष्वग्निः" इति [आप॰ २५.४] । तम् आ अरुक्षत् आरूढवान् । ॥ रुहेर्लुङि "शल इगुपधाद् अनिटः॰" इति क्सः । कि-

१ See foot-note १ on the previous page. २ P सं । रभंताम् । for सर्वऽहुतम् । जुषन्ताम् ।. ३ K V Dc °श्चित्त°. We with C R P P. ४ K °दिव°. We with C R V Dc. ५ Cr उत्ऽपतिष्यन् ।.

1 S' °वेदिचतरेषु.

त्वाद् गुणाभावः ॥ । किमर्थम् नाकस्य दुःखरहितस्य स्वर्गस्य पृष्ठे उपरिभागे दिवम् तृतीयकक्ष्यारूपं द्युलोकम् । "त्रयो वा इमे त्रिवृतो लोकाः" इति श्रुतेः [ऐ॰ब्रा॰२.१७] एकैकस्य लोकस्य त्रिवृत्त्वाद् एकस्यापि स्वर्गलोकस्य उत्तमाधममध्यभेदेन त्रैविध्यम् । मध्यमायाः स्वर्गकक्ष्यायाः परमां तृतीयकक्ष्याम् उत्पतिष्यन् । उत्पतनाद्धेतोरित्यर्थः । तस्मै दिवम् उत्पतिष्यते सुकृते सुकृतकर्मणे तदर्थं नभसः मध्याकाशस्य ज्योतिषीमान् ज्योतिष्मान् प्रकाशकः देवयानः देवा यान्ति अनेनेति सः स्वर्गः सुखेन गन्तव्यः परमः स्वर्गप्राप्तिसाधनभूतो वा पन्थाः मार्गः प्र भाति प्रकर्षेण दीप्यतां प्रकाशताम् । ॥ भातेः पञ्चमलकारः ॥ ॥

पञ्चमी ॥

अ॒ग्निर्होता॑ध्व॒र्युष्टे॒ बृह॒स्पति॒रिन्द्रो॑ ब्र॒ह्मा द॑क्षिण॒तस्ते॑ अस्तु ।
हु॒तो॑यं सं॑स्थितो य॒ज्ञ ए॑ति॒ यत्र॒ पूर्व॒मय॑नं हु॒ताना॑म् ॥ १५ ॥

अ॒ग्निः । होता॑ । अ॒ध्व॒र्युः । ते॒ । बृ॒ह॒स्पतिः॑ । इन्द्रः॑ । ब्र॒ह्मा । द॒क्षि॒ण॒तः । ते॒ । अ॒स्तु॒ ।
हु॒तः । अ॒यम् । सम्ऽस्थितः । य॒ज्ञः । ए॒ति॒ । यत्र॑ । पूर्व॑म् । अय॑नम् । हु॒ताना॑म् ॥ १५ ॥

हे चितस्य प्रेत ते तव पितृमेधाख्ये यज्ञे अग्निर्होता वषट्कर्ता एतत्संज्ञक ऋत्विग् अस्तु । बृहस्पतिः बृहतां देवानां पतिः पालको देवः अध्वर्युः अध्वरं यज्ञं यजमानस्य कामयमानः एतत्संज्ञक ऋत्विग् अस्तु । ॥ अध्वरशब्दात् "छन्दसि परेच्छायाम्" इति क्यच् । "कव्यध्वरपृतनस्यर्चि लोपः" इति अन्त्यलोपः । "क्याच्छन्दसि" इति उप्रत्ययः । अध्वर्युष्ट इत्यत्र "युष्मत्तत्तक्षुःषु॰" इति सांहितिको मूर्धन्यादेशः ॥ । इन्द्रो दक्षिणस्यां दिशि आसीनो ब्रह्मा एतत्संज्ञक ऋत्विक् ते तव पितृमेधाख्ये यज्ञे अस्तु भवतु । अस्मिन् प्रेतसंस्काररूपपितृमेधे

---

१ B हुतो॑ ३ यं. A V हुतो॑ १ यं. Dc १ added subsequently. C K R have no kampa. We with C K R. २ K संस्थितो. Dc संस्थितो changed to सं॑स्थितो. We with C R V. ३ Cr बृहस्पतिः ।.

अग्न्यादीनां होत्रादिमहर्त्विग्भावेन रूपणम् अस्य कर्मणो वैकल्याभावद्योतनार्थेति मन्तव्यम् । होत्रादिकीर्तनम् अन्येषाम् ऋत्विजाम् उपलक्षणार्थम् । एवं होत्रादिरूपैरग्न्यादिभिरनुष्ठितोयं यज्ञः पितृमेधाख्यः संस्थितः समापितः सन् एति गच्छति । गन्तव्यं स्थानं दर्शयति । यत्र यस्मिन् स्थाने हुतानाम् इष्टानां यज्ञानां पूर्वम् पूर्वकालीनम् अयनम् गमनं प्राप्तिर्विद्यते । यज्ञस्य उत्तमलोकप्राप्त्या तत्संस्कृतस्य पुरुषस्य स्वर्गलोकप्राप्तिरुक्तेत्यनुसंधेयम् ॥

षष्ठी ॥

अपूपवान् क्षीरवांश्चरुरेह सीदतु ।
लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ १६ ॥

अपूपऽवान् । क्षीरऽवान् । चरुः । आ । इह । सीदतु ।
लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः ।
इह । स्थ ॥ १६ ॥

अपूपवान् गोधूमादिपिष्टविकारा अपूपाः तद्वान् । क्षीरवान् क्षीरं गोपयः तद्वान् । चरुः कुम्भ्यां पक्व ओदनः इह अस्मिन् संचयनकर्मणि अस्थ्नां समीपे पश्चिमदिग्भागे आ सीदतु आसन्नो भवतु ॥ चर्वासादनमेव देवानां प्रीणनकारीति दर्शयति । लोककृतः संस्क्रियमाणस्य प्रेतस्य लोकं स्वर्गं कुर्वन्तीति लोककृतः तान् पथिकृतः गन्तव्यस्थानस्य मार्गकर्तॄन् मार्गप्रदर्शकान् देवान् यजामहे प्रीणयामः । इह अस्मिन् संचयनकर्मणि अपूपक्षीरयुक्तचर्वासादने देवानां यष्टव्यानाम् इन्द्रादीनां मध्ये ये यूयं हुतभागाः हुतं हविः । भागः भजनीयोंऽशः । ⌛ कर्मणि घञ् ⌛ । हविर्भागवन्तः स्थ भवथ तान् यजामहे ॥ एवम् उत्तरेऽष्टौ पर्याया व्याख्येयाः । विशेषस्तु वक्ष्यते ॥

सप्तमी ॥

अपूपवान् दधिवांश्चरुरेह सीदतु ।

---

१ Cr स्थ ।.

---

1 S' दर्शयंति. 2 S' या for ये.

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ १७ ॥

अपूपऽवान् । दधिऽवान् । चरुः । आ । इह । सीदतु ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह ।

स्थ ॥ १७ ॥

अपूपसाहित्यं सर्वेषां चरूणां साधारणम् । दधिवान् दधिमान् । ⁑भूम्नि मतुप् । "छन्दसीरः" इति मतुपो वत्वम्⁑ । दधियोगो द्वितीयचरोर्विशेषः ॥

अष्टमी ॥

अपूपवान् द्रप्सवांश्चरुरेह सीदतु ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ १८ ॥

अपूपऽवान् । द्रप्सऽवान्[1] । चरुः । आ । इह । सीदतु ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः ।

इह । स्थ ॥ १८ ॥

द्रप्सा दधिकणाः । तद्वत्त्वम् अस्य चरोर्विशेषः ॥

नवमी ॥

अपूपवान् घृतवांश्चरुरेह सीदतु ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ १९ ॥

अपूपऽवान् । घृतऽवान्[2] । चरुः । आ । इह । सीदतु ।

लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः ।

इह । स्थ ॥ १९ ॥

घृतवान् घृतं भूयोस्यास्तीति घृतवान् ॥

दशमी ॥

अपूपवान् मांसवांश्चरुरेह सीदतु ।

१ Cp द्रप्संऽवान्. २ Cp घृतंऽवान्.

लोकुकृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२०॥ (२१)

अपूपऽवान् । मांसऽवान् । चरुः । आ । इह । सीदतु ।

लोकुऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ २० ॥ (२१)

मांसवत्त्वम् अस्य विशेषः ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"अपूपवानन्नवांश्चरुः" इति आदितश्चतसृणाम् ऋचाम् अस्थिसमीपे मन्त्रोक्तचरुस्थापनकर्मणि उक्तो विनियोगः ॥

"अपूपापिहितान्" [२५] इत्यनया पूर्वस्थापितान् नवचरुकुम्भान् अभिमन्त्रयेत । मिश्रा धाना आदध्यात् ॥

"द्रप्सश्चस्कन्द" [२८] इत्यनया अग्निष्टोमादिक्रतुषु बहिष्पवमानप्रसर्पणकाले वैप्रुषहोमं कुर्यात् ॥

"शतधारम्" [२९] इति द्वाभ्याम् ऋग्भ्याम् अभिमन्त्रितेन शतच्छिद्रपात्रपतितोदकेन अस्थीनि आप्लावयेत् ॥

तत्र प्रथमा ॥

अपूपवानन्नवांश्चरुरेह सीदतु ।
लोकुकृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ २१ ॥

अपूपऽवान् । अन्नऽवान् । चरुः । आ । इह । सीदतु ।

लोकुऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ २१ ॥

अन्नम् अदनीयम् ओदनम् स्थालीपक्वे चरौ पात्रान्तरपक्वम् ओदनं प्रक्षेप्तव्यम् इत्यर्थः । ओदनान्तरयुक्तश्चरुरिति यावत् ॥

---

१ Cp मासंऽचान्.

---

1 S' मांसत्वम्. 2 S' °भुंभान् for °कुम्भान्. 3 S' °पाके for °पक्व.

द्वितीया ॥

अपूपवान् मधुमांश्चरुरेह सीदतु ।
लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ २२ ॥

अपूपऽवान् । मधुऽमान् । चरुः । आ । इह । सीदतु ।
लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ २२ ॥

मधुमान् मधु माक्षिकं तद्वान् ॥

तृतीया ॥

अपूपवान् रसवांश्चरुरेह सीदतु ।
लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ २३ ॥

अपूपऽवान् । रसऽवान् । चरुः । आ । इह । सीदतु ।
लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ २३ ॥

रसवान् रसाः स्वाद्वम्ललवणतिक्तोषणकषायाख्याः षट्संख्याकाः तद्वान् ॥

चतुर्थी ॥

अपूपवानपवांश्चरुरेह सीदतु ।
लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥ २४ ॥

अपूपऽवान् । अपऽवान् । चरुः । आ । इह । सीदतु ।
लोकऽकृतः । पथिऽकृतः । यजामहे । ये । देवानाम् । हुतऽभागाः । इह । स्थ ॥ २४ ॥

अपूपवान्[1] । भिन्नप्रकृतिका अपूपा विवक्षिताः । तद्वान् चरुः इह मध्यप्रदेशे आ सीदतु ॥ लोककृत इत्यादि पूर्ववत् ॥

---

१ So C K R P P V Dc Cr.

1 All our authorities of the Saṁhitâ and pada texts have अपवान् and not अपूपवान् for the second word as explained by Sâyaṇa.

पञ्चमी ॥

अपूपापिहितान् कुम्भान् यांस्ते देवा अधारयन् ।
ते ते सन्तु स्वधावन्तो मधुमन्तो घृतश्चुतः ॥ २५ ॥

अपूपऽअपिहितान् । कुम्भान् । यान् । ते । देवाः । अधारयन् ।
ते । ते । सन्तु । स्वधाऽवन्तः । मधुऽमन्तः । घृतऽश्चुतः ॥ २५ ॥

पूर्वानुवाके व्याख्यातैषा [३. ६८] । अपूपापिहितान् अपूपैराच्छादितान् यान् कुम्भान् चरुपूर्णान् नवकलशान् देवाः तत्तद्धविर्भागिनो मन्त्रोक्ता देवताः ते संचितास्थिरूप हे प्रेत त्वदीयान् अधारयन् स्वस्वभागत्वेन धारितवन्तः स्वीकृतवन्तः ते हुतभागैर्देवैः स्वीयत्वेन परिगृहीताः कुम्भस्थाश्चरवः ते परलोकप्राप्तवते तुभ्यं स्वधावन्तः स्वम् आत्मानं दधाति पुष्णाति धिनोतीति [वा] स्वधा अन्नम् तद्वन्तः सन्तु । मधुमन्तः मधुसहिताः घृतश्चुतः बह्वाज्यक्षारिणो भवन्तु । भवदीयास्थिसमीपे स्थापिताश्चरवः परलोकं प्राप्तस्य तव प्रीणनाय बह्वन्नराशयो मधुघृतकुल्यायुक्ता भवन्तु इत्यर्थः ॥

यास्ते धाना अनुकिरामि[3] तिलमिश्राः स्वधावतीः ।
तास्ते सन्तूद्भ्वीः प्रभ्वीस्तास्ते यमो राजानु मन्यताम् ॥ २६ ॥

याः । ते । धानाः । अनुऽकिरामि । तिलऽमिश्राः । स्वधाऽवतीः ।
ताः । ते । सन्तु । उत्ऽभ्वीः । प्रऽभ्वीः । ताः । ते । यमः । राजा । अनु ।
मन्यताम् ॥ २६ ॥

अक्षितिं भूयसीम् ॥ २७ ॥

अक्षितिम् । भूयसीम् ॥ २७ ॥

षष्ठी ॥ हे संचितास्थिरूप प्रेत ते त्वदर्थं तिलमिश्राः कृष्णतिलयुक्ताः

---

१ Here B reads अधारयन् and not अधारयन्, which shows that here as well as at 3, 68 above we should read अधार°. २ See hymn 3. 68 above. ३ B V °किरामि तिलमिश्राः. Dc °मि तिलमिश्राः changed to °मि तिलमिश्राः. We with C K R.

स्वधावतीः अन्नवतीर्या धानाः भृष्टयवान् अनुकिरामि अनुक्रमेण विकिरामि अनूचीनं वा विक्षिपामि ता धानास्ते परलोकं प्राप्तवतस्तव प्रीणनाय अभ्वीः । महन्नामैतत् । महत्यो भवन्तु । प्रभ्वीः प्रभूताश्च सन्तु भवन्तु । ☒ "भुवश्च" इति ङीष् । प्रभ्वीरिति । "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः ☒ । ता महतीः प्रभूताश्च धानास्ते तव भोगाय यमः नियन्ता पितॄणां राजा अनु मन्यताम् अनुजानातु । अनुमतेर्निरवधित्वं दर्शयति अक्षितिं भूयसीम् इति । भूयसीम् अत्यन्तं बहुम् अक्षितिम् अक्षयम् । बहुकालपर्यन्तम् इति यावत् । ☒ "कालाध्वनोः०" इति द्वितीया ☒ । यथा लोके नगरे तिष्ठन् पुरुषः स्वीयं बहुधनं पुरः स्वामिनोनुज्ञया भुङ्क्ते एवं यमराज्यं प्राप्तवतः प्रेतस्य अन्नभोगाय पितृराजस्य यमस्य अनुज्ञा प्रार्थ्यते ॥

द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः ।
समानं योनिमनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ॥ २८ ॥

द्रप्सः । चस्कन्द । पृथिवीम् । अनु । द्याम् । इमम् । च । योनिम् । अनु । यः । च । पूर्वः ।
समानम् । योनिम् । अनु । सम्ऽचरन्तम् । द्रप्सम् । जुहोमि । अनु । सप्त । होत्राः ॥ २८ ॥

सप्तमी ॥ पितृत्वं प्राप्ता जना धूमादिमार्गेण पितृलोकम् आसाद्य तत्र सोमयागजनितं सुकृतफलम् उपभुञ्जत इति अस्मिन् पित्र्ये प्रकरणे सोमे स्थितस्य उदकस्य कणः सोमो वा अनया स्तूयते । द्रप्सः सोमरसस्थितोदककणः पृथिवीम् भूमिं द्याम् दिवं च अनुलक्ष्य चस्कन्द स्कन्नो विप्रकीर्णोभवत् । ☒ लक्षणार्थे अनुः कर्मप्रवचनीयः । "कर्मप्रवचनीययुक्ते द्वितीया" इति द्वितीया ☒ । ग्रावभिरभिषवकाले भूमौ

१ PP̊ च । स्कंद् ।. We with Cr.

1 S′ महंत्यो. 2 S′ नगरो. 3 S′ धूमांनदि° for धूमादि°. 4 S′ om. स्कन्द from चस्कन्द. 5 S′ °कीर्णोभवतु.

सोमरसः स्कन्दति । दशापवित्राद् द्रोणकलशं प्रति धारापातसमये अन्तरिक्षे सोमकणो विप्रकीर्णो भवतीति यावत् । एतदेव उच्यते इमं च योनिम् इति । इमं योनिम् सर्वस्य चराचरात्मकस्य जगतः कारणं पृथिवीम् अनुलक्ष्य तथा पूर्वः पूर्वम् उत्पन्नो यो द्युलोकस्तम् अनु । ※ परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ । योनिशब्दः पुंलिङ्गोपि विद्यते ※ । समानम् एकविधं योनिम् द्यावापृथिवीलक्षणं स्थानम् अनुलक्ष्य संचरन्तम् समन्ताद् विप्रकीर्णं द्रप्सम् सोमरसकणं सप्त सप्तसंख्याका होत्राः । वषट्कर्तॄणां संज्ञा होत्रा इति । सप्त होतृमैत्रावरुणब्राह्मणाच्छंसिपोतृनेष्ट्राग्नीध्राच्छावाकसंज्ञकान् वषट्कर्तॄन् अनुलक्षीकृत्य जुहोमि अग्नौ प्रक्षिपामि । उत्तरत्र होत्रादिवषट्कारे सोमरसः अध्वर्युभिर्हूयते । तदर्थं स्कन्नं सोमरसं द्रप्सदेवतार्थं करोमीत्यर्थः । वाजसनेयब्राह्मणे खलु एष द्रप्सः आदित्यात्मना स्तुतः । तथा च आम्नायते । "असौ वा आदित्यो द्रप्सः । स "दिवं च पृथिवीं च स्कन्दति । इमं च योनिमनु यश्च पूर्व इति । इमं "[च] लोकम् अमुं चेत्येतत् । समानं योनिमनु संचरन्तम् इति । समानं "ह्येष एतं योनिमनु संचरति । द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्रा इति । असौ "वा आदित्यो द्रप्सः । दिशः सप्त होत्राः । अमुं तदादित्यं दिक्षु प्र-"तिष्ठापयति" इति [श० ब्रा० ७. ४. १. २०] ॥

शतधारं वायुमर्कं स्वर्विदं नृचक्षसस्ते अभि चक्षते रयिम् ।
ये पृणन्ति प्र च यच्छन्ति सर्वदा ते दुह्रते दक्षिणां सप्तमातरम् ॥ २९ ॥

शतऽधारम् । वायुम् । अर्कम् । स्वःऽविदम् । नृऽचक्षसः । ते । अभि । चक्षते । रयिम् ।

ये । पृणन्ति । प्र । च । यच्छन्ति । सर्वदा । ते । दुह्रते । दक्षिणाम् । सप्तऽमातरम् ॥ २९ ॥

अष्टमी ॥ शतधारम् शतसंख्याकच्छिद्रपतितोदकप्रवाहयुक्तम् अत एव

१ Cr यछंति ।.

1 S' °करणो. 2 S' om. °म् अनुलक्ष्य तथा. 3 S' संचरंति. 4 S' om. °दित्यं.

वायुम् । ⌛ लुप्तमत्वर्थीयः ⌛ । वायुमन्तम् । सच्छिद्रे वस्तुनि वायुर्वाति । यद्वा वायुम् वातारं चरन्तं वायुवदेव कुम्भोपि हस्ताद्धस्त-प्रापणेन सर्वदा चरति तम् अर्कम् अर्चनीयं स्वर्विदम् स्वः स्वर्गस्य लम्भकम् एतं कुम्भं नृचक्षसः नृणां द्रष्टारो देवास्ते त्वदर्थम् । ⌛ युष्मच्छब्दस्य "तेमयावेकवचनस्य" इति ते इत्यादेशो व्यत्ययेन उदात्तः ⌛ । हे प्रेत त्वदर्थं रयिम् धनम् अभि चक्षते पश्यन्ति जानन्ति । एतं कुम्भं तव धनम् इत्येव जानन्ति । ये गोत्रिणः संस्कर्तारः पृणन्ति अस्थिरूपं त्वां कुम्भोदकेन प्रीणयन्ति प्र यच्छन्ति च कुम्भोदकं ते सप्तमातरम् सप्तसंख्याका मातृभूता अग्निष्टोमादिसंस्था यस्यास्ताम् यद्वा[1] सप्तसंख्याका मातारः कर्मणां निर्मातारः कर्तारो होत्रादयः सन्ति [यस्याः] तादृशीम् । अथ वा मातारः परिच्छेत्तारो यस्याम् एकधा दत्तां[2] सप्तधा मान्ति परिच्छिन्दन्ति ताम् । ⌛ "ऋतश्छन्दसि" इति कपः प्रतिषेधः ⌛ । तथाविधां दक्षिणां सर्वदा दुह्रते दुहते । उदकेन आप्लावनं नाम दक्षिणादोहनम् इत्यर्थः । ⌛ दुहेर्लेटि झस्य "बहुलं छन्दसि" इति रुडागमः ⌛ ॥

कोशं॑ दुहन्ति क॒लशं॒ चतु॑र्बिल॒मिडां॑ धे॒नुं मधु॑मतीं स्व॒स्तये॑ ।

ऊर्जं॒ मद॑न्ती॒मदि॑तिं॒ जने॒ष्वग्ने॒ मा हिं॑सीः पर॒मे व्यो॑मन् ॥ ३० ॥ (२२)

कोश॑म् । दु॒ह॒न्ति॒ । क॒लश॑म् । चतुः॑ऽबिलम् । इडा॑म् । धे॒नुम् । मधु॑ऽमतीम् । स्व॒स्तये॑ ।

ऊर्ज॑म् । मद॑न्तीम् । अदि॑तिम् । जने॑षु । अग्ने॑ । मा । हिं॒सीः॒ । प॒र॒मे । विऽओ॑मन् ॥ ३० ॥ (२२)

नवमी ॥ चतुर्बिलम् । शतसंख्याकच्छिद्रस्य कुम्भस्य चतुर्णां छिद्राणाम् अवयुत्य स्तुतिः । चतुश्छिद्रं चतुःस्तनं कोशम् कोशवत् कोशः । कोशो यथा धनकनकादिसंपूर्णस्तद्वत्[3] पयःपूर्णं कलशम् कुम्भं कुम्भोपमम् ऊधः

१ Cp इडाम् ।.

1 S' यस्याः तयाद्वा for यस्यास्ताम् यद्वा. 2 S' दत्तः. 3 S' °संपूर्ण.

मधुमतीम् मधुररसक्षीरयुक्ताम् इडाम् । धेनुनामैतत् । एतत्संज्ञकां धेनुम् । यद्वा इडा भूमिः । भूमिरूपां धेनुं दुहन्ति । ॥ दुहिर्द्विकर्मकः ॥ । किमर्थम् । स्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशिनाम । प्रेतस्य सर्वदा परलोकनिवासाय । चतुश्छिद्रकलशोदकेन आप्लावनं नाम चतुःस्तनधेनुदोहनमेवेत्यर्थः । मदन्तीम् मदयन्तीं तोषयन्तीम् अदितिम् अखण्डनीयाम् ऊर्जम् बलकरम् अन्नं जनेषु पितृत्वं प्राप्तेषु मध्ये हे अग्ने मा हिंसीः पितृणां मध्ये एतस्य प्रेतस्य भोगाय अन्नं मा च्छेत्सीः । परमे व्योमन्निति पदद्वयं कलशं दुहन्तीत्यनेन संबन्धनीयम् । परमे उत्कृष्टे व्योमन् । ॥ सप्तम्या लुक् । "न ङिसंबुद्ध्योः" इति नलोपाभावः ॥ । व्योमनि आकाशे शतच्छिद्रं कलशं दुहन्तीति ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"एतत् ते देवः" इति सूक्तस्य आद्यया ऋचा वासोऽभिमन्त्र्य प्रेतं प्रच्छादयेत् ॥

"धाना धेनुरभवत्" [३२] "एतास्ते असौ धेनवः" [३३] "एनीर्धाना हरिणीः" [३४] इति तिसृभिर्ऋग्भिः अस्थाम् उपरि तिलमिश्रा धाना आदध्यात् ॥

पितृमेधे द्वितीयेऽहनि "वैश्वानरे हविः" [३५] इत्यनया दहनस्थानसंनिधौ अन्यवत्साया गोः पयः पयसि शृतं स्थालीपाकं वा जुहुयात् ॥

"सहस्रधारम्" [३६] इत्यनया अभिमन्त्रितेन सहस्रच्छिद्रपात्रपतितो[1]दकेन अस्थीन्याप्लावयेत् ॥

"इदं कसाम्बु" [३७] इत्यनया गर्ते स्थापितानि अस्थीनि गोत्रिणः सर्वे वा ईक्षेरन् । कर्ता मन्त्रं ब्रूयात् ॥

"इहैवैधि" इत्यनया पिण्डपितृयज्ञे दीप्तयोः काष्ठयोरेकं हृत्वा[2] पांसुषु प्रक्षिपेत् । सूत्रितं हि । "द्वे काष्ठे गृहीत्वा उशन्तः [१८.१.५६] इ- "त्यादीपयति[3] । आदीप्तयोरेकं प्रतिनिदधाति । इहैवैधि धनसनिः [१८. "४.३८] इत्येकं हृत्वा[4] पांसुष्वाधाय" इति [कौ॰ ११.८.] ॥

---

1 S′ °परितो° for °पतितो°. 2 S′ हृत्या. 3 S′ °पयति अदीप्तयो°. 4 S′ हुत्वा.

"पुत्रं पौत्रम्" [३९] इत्यृचा पिण्डपितृयज्ञे पिण्डदानानन्तरम् आचामेत् ॥ "आपो अग्निम्" [४०] इत्युत्तरया अद्भिरग्निम् अवसिञ्चेत् ॥

सूत्रितं हि । "आपो अग्निम् इत्यद्भिरग्निम् अवसिच्य पुत्रं पौत्रम् अभितर्पयन्तीरित्याचामति" इति [कौ॰ ११.९.] ॥

तत्र प्रथमा ॥

एतत् ते देवः सविता वासो ददाति[1] भर्तवे ।
तत् त्वं यमस्य राज्ये वसानस्तार्प्यं[2] चर ॥ ३१ ॥

एतत् । ते । देवः । सविता । वासः । ददाति । भर्तवे ।
तत् । त्वम् । यमस्य । राज्ये । वसानः । तार्प्यम् । चर ॥ ३१ ॥

हे प्रेत ते तव सविता सर्वस्य प्रेरको देवः एतत् इदं वासः वस्त्रं भर्तवे भरणाय आच्छादनाय ददाति प्रयच्छति । त्वं च तत् तार्प्यम् तर्पणार्हं प्रीतिकरम् । यद्वा तृपा नाम तृणविशेषः । तन्निर्मितं घृताक्तं वस्त्रं तार्प्यम् इति अन्ये वदन्ति । तद् वस्त्रं वसानः आच्छादयन् । ‡वस आच्छादने । आदादिकः अनुदात्तेत‡ । यमस्य प्रेताधिराजस्य राज्ये चर परिभ्राम्य ॥

द्वितीया ॥

धाना धेनुरभवद् वत्सो अस्यास्तिलोऽभवत्[3] ।
तां वै यमस्य राज्ये अक्षितामुप जीवति ॥ ३२ ॥

धानाः । धेनुः । अभवत् । वत्सः । अस्याः । तिलः । अभवत् ।
ताम् । वै । यमस्य । राज्ये । अक्षिताम् । उप । जीवति ॥ ३२ ॥

धाना भृष्टयवः धेनुः प्रीणयित्री गौरभवत् । अस्या धेनुरूपाया धानायास्तिलः वत्सोऽभवत् । तां वत्सरूपतिलसहितां धेनुरूपां धानां य-

---

१ A B K^m V ददातु. Dc ददाति changed to ददातु. We with C Cp. २ C °नस्तार्थं चर, the थं being for र्प्यं, and the accent on थं being wrongly omitted. B °नुस्तार्थं. V °नुस्तार्यं. Dc वसानस्तार्प्यं चर changed to वसानुस्तार्प्यं चर. We with A K^m R Cp. ३ Dc अस्यास्तिलो° changed to अस्यास्तिलो°. B V C अस्यास्तिलोभ°. We with K^m R.

मस्य राज्ये अक्षिताम् क्षयरहिताम् उप जीवांति उपजीवेद् अयं प्रेतः । जीवतेर्लेटि आडागमः । वैशब्दः प्रसिद्धिद्योतनार्थः । यद्वा । तिङां तिङो भवन्तीति हेस्तिवादेशः । उपजीव हे प्रेत त्वम् इति । अक्षिताम् । क्षि क्षये । "निष्ठायाम् अण्यदर्थे" इति पर्युदासाद् दीर्घाभावः । ण्यदर्थो भावकर्मणी । अत एव दीर्घाभावाद् नत्वाभावः ॥

तृतीया ॥

एतास्ते असौ धेनवः कामदुघा भवन्तु ।
एनीः श्येनीः सरूपा विरूपास्तिलवत्सा उप तिष्ठन्तु त्वात्र ॥ ३३ ॥

एताः । ते । असौ । धेनवः । कामऽदुघाः । भवन्तु ।
एनीः । श्येनीः । सऽरूपाः । विऽरूपाः । तिलऽवत्साः । उप । तिष्ठन्तु ।
त्वा । अत्र ॥ ३३ ॥

असौ इति प्रेतस्य संबोधनम् । हे असौ अमुकनामधेय प्रेत ते तव एता धानाः कामदुघाः कामं काम्यमानं फलं दुहन्तीति कामदुघाः । "दुहः कब्घश्च" इति कप् प्रत्ययो घश्च अन्तादेशः । इष्टफलदा धेनवो भवन्ति । ता एव विशिनष्टि । एनीः । एतः संध्यावर्णः । श्येतः शुभ्रवर्णः । उभयत्र "वर्णाद् अनुदात्तात्॰" इति ङीप्नकारौ । "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः । एन्यः संध्यावर्णाः शुभ्रारुणवर्णाः श्येन्यो धवलवर्णाः सरूपाः समानरूपाः विरूपाः विविधरूपाः तिलवत्साः तिलात्मकवत्ससहिता धेनुरूपा धानाः अत्र अस्मिन् यमराज्ये हे प्रेत त्वा त्वाम्. उप तिष्ठन्तु अभिमतफलदोहनार्थं समीपे सेवन्ताम् परिचरन्तु ॥

---

१ So B C K R V Dc P P. Cr alone has भवंति ।. २ B C V विरूपास्तिलंवत्सा. Dc विरूपास्तिलवंत्सा changed to विरूपास्तिलंवत्सा. Cr तिलऽवंत्साः ।. We with R K and Cr.

1 S' ॰फलदो.

चतुर्थी ॥

एनीर्धाना हरिणीः श्येनीरस्य कृष्णा धाना रोहिणीर्धेनवस्ते ।
तिलवत्सा ऊर्जमस्मै दुहाना विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः ॥ ३४ ॥

एनीः । धानाः । हरिणीः । श्येनीः । अस्य । कृष्णाः । धानाः । रोहिणीः । धेनवः । ते ।
तिलऽवत्साः । ऊर्जम् । अस्मै । दुहानाः । विश्वाहा । सन्तु । अनपऽस्फुरन्तीः ॥ ३४ ॥

पूर्वमन्त्रोक्तोर्थः अनया विव्रियते । एनीश्येनीशब्दौ व्याख्यातौ । हरिणीः हरिण्यः हरितवर्णाः । कृष्णाः अतिभर्जनात् कृष्णवर्णाः । रोहिणीः रोहितवर्णा अरुणवर्णाः । ॥ सर्वत्र पूर्ववद् ङीप्नकारदीर्घौ ॥ । धेनुरूपा धानाः अस्य ते तव भवन्ति । तास्तिलवत्सा धेनवो विश्वाहा सर्वेषु अहःसु । ॥ "कालाध्वनोः०" इति द्वितीया ॥ । अनपस्फुरन्तीः अनपस्फुरन्त्यः । अपस्फुरणं नाम नाशः । अविनश्वर्यः अक्षीणाः सत्यः अस्मै अस्थिरूपाय ते तव ऊर्जम् बलकरम् अन्नं दुहानाः प्रयच्छन्त्यः सन्तु भवन्तु ॥

पञ्चमी ॥

वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रं शतधारमुत्सम् ।
स बिभर्ति पितरं पितामहान् प्रपितामहान् बिभर्ति पिन्वमानः ॥ ३५ ॥

वैश्वानरे । हविः । इदम् । जुहोमि । साहस्रम् । शतऽधारम् । उत्सम् ।
सः । बिभर्ति । पितरम् । पितामहान् । प्रऽपितामहान् । बिभर्ति । पिन्वमानः ॥ ३५ ॥

---

१ K̈ एनी°. Dc एनी° changed to एनीं°. We with C B R V. २ B तिलंवत्सा. Dc तिलवंत्सा changed to तिलंवत्सा. We with C K̈ R V Cr. ३ K̈ सन्त्वनंपस्फुरन्ती. Dc संत्वनंपस्फुरंती changed to संत्वनपस्फुरंतीः. P अनपऽस्फरंती ।. P̈ अनपऽस्फुरंतीः ।. Cr अनपऽस्फुरन्ती. We with C R B V, except that C R omit the visarga after °न्ती, which visarga we take from P̈ V Dc and Sâyaṇa.

---

1 S′ क्षीणाः for अक्षीणाः.

वैश्वानरे विश्वनरहितो विश्वानरः । ॥"नरे संज्ञायाम्" इति पूर्वपदस्य दीर्घः॥ । विश्वानर एव वैश्वानरः । तस्मिन् अग्नौ इदं पयोरूपं स्थालीपाकरूपं वा हविः जुहोमि प्रक्षिपामि । हविर्विशिनष्टि । साहस्रम् सहस्रविधोदकप्रवाहयुक्तम् । ॥"तपःसहस्राभ्यां विनीनी"। "अण् च" इति मत्वर्थीयः अण् प्रत्ययः॥ । शतधारम् शतप्रवाहोपेतम् । अवयुत्य स्तुतिः । उत्सम् प्रस्रवणम् । यथा एवंविध उत्सः स्वोपजीविनः प्राणिनः प्रीणयति एवम् इदं हविः नानाविधं सत् पितॄन् पुष्णातीति उत्सात्मना रूपितम् ॥ पिन्वमानः । ॥पिवि रिदन्तः प्रीणनार्थो भौवादिकः । इदित्वान्नुम्॥ । हविषा प्रीतः स वैश्वानरोऽग्निः पितरम् पितृत्वं प्राप्तं स्वजनकं प्रेतं पितामहान् पितुः पितॄन् विभर्ति प्रीणयति । तथा प्रपितामहान् प्रकृष्टान् पितामहान् स्वपितुः पितामहान् । बहुवचनेन पितामहादीन् सर्वान् स्ववंश्यान् । विभर्ति पुष्णातीति । ॥"पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः" इति पितामहशब्दो निपातितः॥ ॥

षष्ठी ॥

सहस्रधारं शतधारमुत्समक्षितं व्यच्यमानं सलिलस्य पृष्ठे ।
ऊर्जं दुहानमनपस्फुरन्तमुपासते पितरः स्वधाभिः ॥ ३६ ॥

सहस्रऽधारम् । शतऽधारम् । उत्सम् । अक्षितम् । विऽअच्यमानम् । सलिलस्य । पृष्ठे ।
ऊर्जम् । दुहानम् । अनपऽस्फुरन्तम् । उप । आसते । पितरः । स्वधाभिः ॥ ३६ ॥

सहस्रधारम् सहस्रसंख्याकच्छिद्रपतितोदकप्रवाहयुक्तं शतधारम् । अवयुत्यैव स्तुतिः । उत्सम् । उत्सवद् उत्सः । उत्सोपमं कलशम् अक्षितम्

१ B ॰मानं. Dc व्यच्यमानं (sic) changed to व्यच्यमानं. P P[3] विऽअच्यमानम् ।. Cr विऽअच्य-मानम् ।. We with A C K[m] R V Cr. २ K[m] ॰मुपासंते. Dc ॰स्फुरंतमुपासंते changed to ॰स्फुरंतमुपासते. We with B C R V.

1 S' स्वे॰. 2 S' अवयुत्यय for अवयुत्यैव.

क्षयरहितम् उदकपूर्णं सलिलस्य अन्तरिक्षस्य पृष्ठे उपरिभागे व्यच्यमानम् । ॥ व्यचतिर्व्याप्तिकर्मा ॥ । व्याप्नुवन्तम् । आकाशे धार्यमाणम् इति यावत् । ऊर्जम् बलकरम् अन्नम् । अन्नसाधनोदकम् इति यावत् । दुहानम् क्षारयन्तम् अनपस्फुरन्तम् बहुच्छिद्रसाहित्येपि अविदीर्यमाणं सम्यक् शोभमानं वा सहस्रच्छिद्रं कुम्भं पितरः प्रेतभूताः । ॥ पूजायां बहुवचनम् ॥ । स्वधाभिः । ॥ हेतौ तृतीया ॥ । स्वप्रीणनसाधनैरन्नैर्हेतुभिः उपासते सेवन्ते उपगच्छन्ति ॥

सप्तमी ॥

इदं कसाम्बु चयनेन चितं तत् सजाता अव पश्यतेतं[1] ।

मर्त्योयममृतत्वमेति तस्मै गृहान् कृणुत यावत्सबन्धु ॥ ३७ ॥

इदम् । कसाम्बु । चयनेन । चितम् । तत् । सऽजाताः । अव । पश्यत ।
आ । इत ।

मर्त्यः । अयम् । अमृतऽत्वम् । एति । तस्मै । गृहान् । कृणुत । यावत्ऽसबन्धु ॥ ३७ ॥

हे सजाताः सहजन्मानः समानकुले जाता गोत्रिणः यूयं चयनेन संचयनकर्मणा चितम् संचितम् एकत्र समूहीकृतं तद् इदं कसाम्बु कसाः कीकसाः अस्थीनि । ॥ आदिवर्णलोपश्छान्दसः ॥ । कसांश्च अम्बूनि च कसाम्बु । ॥ द्वन्द्वैकवद्भावः ॥ । पूर्वमन्त्रेण अस्थ्नाम् उदकेन आप्लावनम् उक्तम् । उदकाप्लावितान्य[स्थीनि अव पश्यत अवधानेन ईक्षध्वम् । एत आगच्छत ॥ अयं मर्त्यः मरणधर्मा प्रेतः अमृतत्वम् एति अमरणधर्मं] प्राप्नोति । तस्मै तदर्थं गृहान् स्थानानि कृणुत कुरुत । यावत्सबन्धु यावन्तः सबन्धवः समानगोत्रा भवथ ते

१ B K̈ चित्तं. P चित्तम् ।. We with A C R V Dc Cr P̈. २ Sāyaṇa's text in S′ alone reads पश्यतेत. All our Saṁhitā-MSS. correctly read पश्यतेतं, and the pada-MSS. पश्यत । आ । इत ।. ३ K̈ C मर्त्यो ३°. Dc मर्त्योयमं° changed to मर्त्यो३यमं° and rechanged to मर्त्योयमं°. We with B R V Dc.

1 S′ दुहानां. 2 S′ एसंचयन° for संचयन°. 3 S′ कसांश्च.

सर्वे यूयं तस्मै प्रेताय गृहान् कुरुतेति। तस्यास्थिनिरीक्षणमेव परलोके स्थानकरणम् इत्यर्थः॥

अष्टमी॥

इहैवैधि धनसनिरिहचित्त इहक्रतुः।
इहैधि वीर्यवत्तरो वयोधा अपराहतः॥ ३८॥

इह। एव। एधि। धनऽसनिः। इहऽचित्तः। इहऽक्रतुः।
इह। एधि। वीर्यवत्ऽतरः। वयःऽधाः। अपराऽहतः॥ ३८॥

हे दीप्तपांसुप्वाहित उल्मुक त्वम् इहैव पांसुलक्षणे प्रदेश एव एधि भव। धनसनिः अस्माकं धनस्य दाता भव। ‡"छन्दसि वनसनरक्षिमथाम्" इति सनोतेः इन् प्रत्ययः‡। इह अस्मिन् प्रदेशे चित्तः प्रज्ञातो भव। ‡चिती संज्ञाने। कर्मणि निष्ठा। "श्वीदितो निष्ठायाम्" इति इडभावः‡। इह क्रतुः कर्म अस्मदीयकर्मसंपादको भव। तथा इहैव प्रदेशे वीर्यवत्तरः अत्यन्तं बलवान् वयोधाः। वय इति अन्ननाम। तस्य धाता विधाता अपराहतः शत्रुभिरपराजितश्च सन् एधि भव। ‡अस्तेर्लोटि हौ रूपम्‡॥

नवमी॥

पुत्रं पौत्रमभितर्पयन्तीरापो मधुमतीरिमाः।
स्वधां पितृभ्यो अमृतं दुहाना आपो देवीरुभयांस्तर्पयन्तु॥ ३९॥

पुत्रम्। पौत्रम्। अभिऽतर्पयन्तीः। आपः। मधुऽमतीः। इमाः।
स्वधाम्। पितृऽभ्यः। अमृतम्। दुहानाः। आपः। देवीः। उभयान्। तर्पयन्तु॥ ३९॥

मधुमतीः मधुररसोपेता इमा आचमनार्हा आपः पुत्रम् अव्यवहितं

---

१ K °वैधि धनंसनि°. Dc °वैधि धनंसनि° changed to °वैधि धनसनि°. We with B C R V Dc. २ K वीर्यवंत्तरो. Dc वीर्यवंत्तरो changed to वीर्यवत्तरो. We with B C R V Dc. ३ Cp धनंऽसनिः।. ४ K पौत्रंमभि°. Dc पौत्रंमभि° changed पौत्रमभि°. We with B C R V Dc.

---

1 S' उन्मुक. 2 Sâyaṇa's text reads : इहैवैधि वीर्यवत्तरो.

पुमपत्यं पौत्रम् पुत्रस्य पुमपत्यम् । ☒उभयत्र एकवचनम् अतन्त्रम् । लिङ्गं तु विवक्षितम्☒ । पुत्रान् पौत्रांश्च अभितर्पयन्तीः अभितः सर्वतस्तर्पयन्त्यः प्रीणयन्त्यो भवन्ति[1] यतः अतः पितृभ्यः स्वीयेभ्यः पिण्डोपजीविभ्यः अमृतम् अमरणसाधनं स्वधाम् आत्मप्रीणनकरम् अन्नं दुहानाः प्रयच्छन्त्यो देवीः देव्यो द्योतमाना आपः आचमनीया उभयान् पुत्रान् पौत्रांश्च उभयविधान् तर्पयन्तु वर्धयन्तु । अथ वा उभयशब्देन स्वीया मातृपितामह्यादयः पितृवंश्याश्च विवक्ष्यन्ते । तान् उभयविधांस्तर्पयन्तु । पिण्डदानानन्तरं क्रियमाणेन अनेन आचमनकर्मणा तृप्तान् कुर्वन्तु । ☒अस्मिन् पक्षे पितृभ्य इत्यत्र "पिता मात्रा" इति एकशेषो द्रष्टव्यः☒ ॥

दशमी ॥

आपो॑ अ॒ग्निं प्र हि॑णुत पि॒तॄँरुपे॒मं य॒ज्ञं पि॒तरो॑ मे जुषन्ताम् ।
आसी॑ना॒मूर्ज॒मुप॒ ये सच॑न्ते॒ ते नो॑ र॒यिं सर्व॑वीरं॒ नि य॑च्छा॒न्[1] ॥ ४० ॥ (२३)

आप॑ः । अ॒ग्निम् । प्र । हि॒णु॒त॒ । पि॒तॄन् । उप॑ । इ॒मम् । य॒ज्ञम् । पि॒तर॑ः ।
मे॒ । जु॒ष॒न्ता॒म् ।
आसी॑नाम् । ऊर्ज॑म्[2] । उप॑ । ये । सच॑न्ते । ते । नः॒ । र॒यिम् । सर्व॑ऽवीरम् ।
नि । य॒च्छा॒न् ॥ ४० ॥ (२३)

हे आपः अवसेचनसाधनभूता यूयम् अग्निम् युष्माभिरवसिच्यमानं दक्षिणाग्निं पितॄन् पितृपितामहादीन् उप । उपशब्दः समीपवचनः । पितॄणां समीपं प्र हिणुत प्रेषयत । बर्हिर्दत्तान् पिण्डान् दातुम् इति शेषः ॥ मे मदीयम् इमम् इदानीम् अनुष्ठीयमानं यज्ञम् पिण्डपितृयज्ञाख्यं पितरः मदीया जुषन्ताम् सेवन्ताम् । पिण्डान् आस्वादयन्तु । ये पितरः आसीनाम् उपविष्टाम् । ☒आस उपवेशने । "ईदासः" इति ईकारः☒ । बर्हिषि आसादिताम् ऊर्जम् बलकरपिण्डलक्षणम् अन्नम्

१ A B C K K̂ R P P̂ V Dc यंच्छात्. We with Cr. २ Cr ऊ॒र्जे । उ॒भयं॑ । स॒च॑न्ते । for ऊर्ज॑म् । उप॑ । ये । सच॑न्ते ।.

1 S' भवति.

उप सचन्ते स्वीकर्तुं समीपे समवयन्ति ते पितरो नः अस्मभ्यं सर्ववीरम् । वीराः कर्मणि कुशलाः पुत्रपौत्रादयः । बहुपुत्रादिसहितं रयिम् धनं नि यच्छान् नियच्छन्तु प्रयच्छन्तु । नियमनं नाम स्थैर्येण अवस्थापनम् । यमेर्लेटि "इतश्च लोपः परस्मैपदेषु" इति इकारलोपः ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"समिन्धते" इति आद्यया ऋचा पिण्डपितृयज्ञे समिधम् आदध्यात् । सूत्रितं [हि] । "उपसमादधाति ये निखाताः [१८.२.३४] समिन्धते [१८.४.४१] ये तातृषुः [१८.३.४७] ये सत्यासः" [१८.३.४८] इति [कौ० ११.८.]

"यास्ते धानाः" [४३] इत्यस्या अस्थिषु तिलमिश्रधानाविकिरणे विनियोग उक्तः ॥

"इदं पूर्वम्" [४४] इत्यनया दहनार्थं प्रेतम् उत्थाप्य शकटे निदध्यात् ॥

"सरस्वतीं देवयन्तः" [४५] इति तिसृणां प्रेतशरीरे अग्निदानानन्तरं सारस्वतहोमे विनियोग उक्तः ॥

"पृथिवीं त्वा" [४८] इत्यनया सवयज्ञेषु मृज्ञोमयादिना चरुस्थालीम् आलिम्पेत् । "पृथिवीं त्वा पृथिव्याम् इति कुम्भीम् आलिम्पति" इति [कौ० ८.२.] सूत्रं प्रागेव प्रदर्शितम् ॥

"आ प्र च्यवेथाम्" [४९] इति ऋचा प्रेतवाहनवृषभौ अभिमन्त्र्य कर्ता गृह्णीयात् ॥

पितृमेध एव चतुर्थेऽहनि "एयमगन्" [५०] इति ऋचा दक्षिणारूपां गाम् अभिमन्त्र्य प्रतिगृह्णीयात् ॥

तत्र प्रथमा ॥

समिन्धते अमर्त्यं हव्यवाहं घृतप्रियम् ।
स वेद निहितान् निधीन् पितॄन् परावतो गतान् ॥ ४१ ॥

सम् । इन्धते । अमर्त्यम् । हव्यऽवाहम् । घृतऽप्रियम् ।
सः । वेद । निऽहितान् । निऽधीन् । पितॄन् । पराऽवतः । गतान् ॥ ४१ ॥

अमर्त्यम् अमरणधर्माणं घृतप्रियम् प्रियं प्रीतिकरं घृतम् आज्यं यस्य । ⧗"वा प्रियस्य" इति प्रियशब्दस्य पूर्वनिपातविकल्पनाद् अत्र परनिपातः⧗ । आज्येन अग्निः प्रवृद्धज्वालो भवतीति घृतप्रियत्वम् । हव्यवाहम् हव्यस्य हविषो वोढारम् अग्निं समिन्धते समिन्धनसाधनैः काष्ठैः सम्यग् दीपयन्ति कर्तारः । ⧗इन्धेर्लेटि बहुवचने रूपम्⧗ । यद्वा ⧗तस्मादेव धातोर्लेटि अडागमः⧗ । समिद्भिः समिन्धीत । यतः सोग्निः निहितान् भूमौ स्थापितान् निधीन् निक्षेपान् । लुप्तोपमम् एतत् । यथा भूम्यां निगूढा निधयः प्रदर्शकेन विना न प्रकाशन्ते एवं पितरोपि पुरःस्फूर्तिका न भवन्ति । निधीनिव स्थितान् परावतः । परावच्छब्दो दूरवाची । ⧗पराशब्दाद् "उपसर्गाच्छन्दसि॰" इति वतिप्रत्ययः⧗ । अतिदूरान् देशान् गतान् प्राप्तान् पितॄन् वेद जानाति । अस्य पितरः अत्र देशे वर्तन्त इति सम्यग् जानाति । ⧗वेत्तेः "विदो लटो वा" इति तिपो णल् आदेशः⧗ । अतः समिन्धत इति संबन्धः ॥

द्वितीया ॥

यं ते॑ म॒न्थं यमो॑द॒नं यन्मां॒सं नि॑पृ॒णामि॑ ते ।
ते ते॑ सन्तु स्व॒धाव॑न्तो॒ मधु॑मन्तो घृत॒श्चुतः॑ ॥ ४२ ॥

यम् । ते॒ । म॒न्थम् । यम् । ओ॒द॒नम् । यत् । मां॒सम् । नि॒ऽपृ॒णामि॑ । ते॒ ।
ते । ते॒ । स॒न्तु॒ । स्व॒धाऽव॑न्तः । मधु॑ऽमन्तः । घृ॒त॒ऽश्चु॒तः॑ ॥ ४२ ॥

प्रेतस्य हि प्रीणनाय सक्तुमन्थादयः प्रदीयन्ते । "ये अग्नयः [३. २१. १] इति दशर्चेन पलाशपर्णैः सक्तुमन्थं विकिरेत्" इति हि सूत्रम् [कौ॰ ११. ३] । "अपूपवान् मांसवान्" [२०] इति "॰अन्नवान्" [२१] इति च मन्त्रयोर्मांसान्नदानं विहितम् । उपलक्षणम् एतत् क्षी-

---

१ K C R ते॒ मन्थं॒. Dc यं ते॒ मंथं॒ changed to यं ते॑ मं॒थं. Cp मंथंम् ।. Elsewhere the word is म॒न्थः. As for the passage in the kuntâpa (३. ३.) it is no authority at all. We with V Dc. २ K पृणा॒मि तें॑. Dc पृणा॒मि ते॑ changed to पृ॒णामि॑ ते. We with B C R V Dc. ३ Cp ॰श्चुतः ।.

---

1 S′ आडा॰. 2 S′ म्यां for भूम्यां. 3 S′ has अतः before निधीनिव.

रौदनदध्योदनतिलमिश्रधानादेः । यन्मन्थादिकम् हे प्रेत ते तुभ्यं निपृणामि ददामि । निपरणं नाम पित्र्योपवीतिना पराचीनपाणिना पित्रर्थं चोदितद्रव्यस्य प्रक्षेपः । ते मन्थादयः ते तव स्वधावन्तः वह्वन्ता [मधुमन्तः] मधुयुक्ता [घृतश्चुतः] घृतसहिताश्च [सन्तु] भवन्तु ॥

तृतीया ॥

यास्ते धाना अनुकिरामि तिलमिश्राः स्वधावतीः ।
तास्ते सन्तूद्भ्वीः प्रभ्वीस्तास्ते यमो राजानु मन्यताम् ॥ ४३ ॥

याः । ते । धानाः । अनुऽकिरामि । तिलऽमिश्राः । स्वधाऽवतीः ।
ताः । ते । सन्तु । उत्ऽभ्वीः । प्रऽभ्वीः । ताः । ते । यमः । राजा । अनु ।
मन्यताम् ॥ ४३ ॥

"यास्ते धानाः" इति तृतीया ऋग् अस्मिन्नेवानुवाके तृतीयसूक्ते व्याख्याता [२६] ॥

चतुर्थी ॥

इदं पूर्वमपरं नियानं येना ते पूर्वे पितरः परेताः ।
पुरोगवा[1] ये अभिशाचो[2] अस्य ते त्वा वहन्ति सुकृतामु लोकम् ॥ ४४ ॥

इदम् । पूर्वम् । अपरम् । निऽयानम् । येन । ते । पूर्वे । पितरः । पराऽइताः ।
पुरःऽगवाः । ये । अभिऽशाचः । अस्य । ते । त्वा । वहन्ति । सुऽकृताम् ।
ऊं इति । लोकम् ॥ ४४ ॥

इदं नियानम् । नीचीनं पराङ्मुखं यान्ति अनेन प्रेता इति नियानं शकटम् । इदं पुरोवर्ति प्रेतवहनाय संनद्धं नियानं शकटं पूर्वम् पुरातनम् अपरम् अद्यतनं[2] च । पूर्वेषां प्रेतानां वहनाय एतदेव शकटम् अपरे-

---

१ B ॰गवा. C ॰गवा. We with R V Dc. २ K̈ R C अभिशाचो. Dc अभिशाचो changed to अभिषाचो. V with Sāyaṇa. P P̈ अभिऽशाचः ।. Cr अभिऽशाचः ।. अभिशाचः appears to be the ancient reading of the *Atharva*.

---

1 S' क्षीरोदन॰. 2 S' पूर्वश्चातनं for अद्यतनं.

षाम् इदानींतनानामपि इदमेव शकटम् इति पूर्वम् अपरं चेत्युच्यते । पूर्वत्वमेव उपपादयति । येन शकटेन ते तव पूर्वे पुरातनाः पितरः परेताः इतः पराङ्मुखं गताः ॥ अस्य अपरस्य इदानीं संनह्यमानस्य शकटस्य अभिषाँचः अभितः पार्श्वद्वये सचमानाः संगच्छमानाः पुरोगवाः शकटस्य पुरस्ताद्भागे धुरि युज्यमानाः अनड्वाहो[1] ये सन्ति । "गोरतद्धितलुकि" इति टच् समासान्तः । ते पुरोगवास्त्वा त्वां सुकृताम् सुकृतकर्मणाम् । उशब्दः अवधारणे । लोकमेव वहन्तु प्रापयन्तु । वहिर्द्विकर्मकः ॥

पञ्चमी ॥

सर॑स्वतीं दे॒व॒यन्तो॑ हवन्ते॒ सर॑स्वतीमध्व॒रे ता॒यमा॑ने ।
सर॑स्वतीं सु॒कृतो॑ हवन्ते॒ सर॑स्वती दा॒शुषे॒ वार्यं॑ दात् ॥ ४५ ॥

सर॑स्वतीम् । दे॒व॒ऽयन्तः॑ । ह॒व॒न्ते॒ । सर॑स्वतीम् । अ॒ध्व॒रे । ता॒यमा॑ने ।
सर॑स्वतीम् । सु॒ऽकृतः॑ । ह॒व॒न्ते॒ । सर॑स्वती । दा॒शुषे॑ । वार्य॑म् । दा॒त् ॥ ४५ ॥

"सरस्वतीं देवयन्तः" [१८.१.४१] इति पञ्चम्याद्यास्तिस्र ऋचः अस्मिन्नेव काण्डे प्रथमेनुवाके पञ्चमे सूक्ते व्याख्याताः ॥

षष्ठी ॥

सर॑स्वतीं पि॒तरो॑ हवन्ते दक्षि॒णा य॒ज्ञम॑भि॒नक्ष॑माणाः ।
आ॒सद्या॒स्मिन् ब॒र्हिषि॑ मादयध्वमनमी॒वा इष॒ आ धे॑ह्य॒स्मे ॥ ४६ ॥

सर॑स्वतीम् । पि॒तरः॑ । ह॒व॒न्ते॒ । द॒क्षि॒णा । य॒ज्ञम् । अ॒भि॒ऽनक्ष॑माणाः ।
आ॒ऽसद्य॑ । अ॒स्मिन् । ब॒र्हिषि॑ । मा॒द॒य॒ध्व॒म् । अ॒न॒मी॒वाः । इषः॑ । आ । धे॒हि॒ । अ॒स्मे इति॑ ॥ ४६ ॥

सप्तमी ॥

सर॑स्वति॒ या स॒रथं॑ य॒याथो॒क्थैः स्व॒धाभि॑र्देवि पि॒तृभि॒र्मद॑न्ती ।
स॒ह॒स्रा॒र्घमि॒डो अत्र॑ भा॒गं रा॒यस्पोषं॒ यज॑मानाय धेहि ॥ ४७ ॥

---

1 S' येनड्वाहो.

सर॑स्वति । या । स॒ऽरथ॑म् । य॒याथ॑ । उ॒क्थैः । स्व॒धाभिः॑ । दे॒वि॒ । पि॒तृऽभिः॑ ।
मद॑न्ती ।

स॒ह॒स्र॒ऽअ॒र्घम् । इ॒डः । अत्र॑ । भा॒गम् । रा॒यः । पोष॑म् । यज॑मानाय । धे॒-
हि॒ ॥ ४७ ॥

अष्टमी ॥

पृ॒थि॒वीं त्वा॑ पृथि॒व्यामा वे॑शयामि दे॒वो नो॑ धा॒ता प्र ति॑रा॒त्यायुः॑ ।
परा॑परैता वसु॒विद् वो॑ अ॒स्त्वधा॑ मृ॒ताः पि॒तृषु॒ सं भ॑वन्तु ॥ ४८ ॥

पृ॒थि॒वीम् । त्वा॒ । पृ॒थि॒व्याम् । आ । वे॒श॒या॒मि॒ । दे॒वः । न॒ः । धा॒ता । प्र ।
ति॒रा॒ति॒ । आयुः॑ ।

परा॑ऽपरै॑ता[1] । व॒सु॒ऽवित् । व॒ः । अ॒स्तु॒ । अध॑ । मृ॒ताः । पि॒तृषु॑ । सम् । भ॒-
व॒न्तु॒ ॥ ४८ ॥

पृथिव्याम् पृथिवीविकारभूतायां कुम्भ्यां पृथिवीम् हे मृत्तिके[1] त्वा त्वां मृदम् आ वेशयामि आलिम्पामि । मृद्गोमयादिलेपनेन चरुस्थालीं त्वा ईषद् दृढां[2] करोमि । धाता विधाता सर्वस्य देवो नः अस्माकं सवयज्ञानुष्ठातॄणाम् आयुः जीवनं प्र तिराति । ⧗ प्रपूर्वस्तिरतिर्वर्धनार्थः ⧗ । प्रतिरतु प्रवर्धयतु । ⧗ प्रपूर्वात् तिरतेर्लेटि आडागमः ⧗ । हे परांपरेताः[3] परावतं दूरदेशं पराङ्मुखम् इतो गता हे पितरः वः युष्माकं वसुवित् वसु अन्नलक्षणं धनम् तस्य लम्भयित्री[4] प्रापयित्री [अस्तु] भवतु । एषा मृदालिप्ता चरुकुम्भीति लभ्यते ॥ अथ परोक्षस्तुतिः । अध अथ चरुस्वाहाकारानन्तरं पितृषु पितृत्वं प्राप्तेषु पुरातनेषु स्वपूर्वजेषु अमृताः अमरणधर्माणः सन्तः सं भवन्तु संप्राप्ताः संयुक्ता भवन्तु । इदानींतनाः पितरः स्वपूर्वजान् पितॄन् संयुञ्जन्तु[5] । ⧗ भवतिरत्र प्राप्त्यर्थः ⧗ ॥

---

१ P P̊ पराऽपरैता ।. Cr परांऽपरीता ।, probably a refinement of परांऽपरिता miswritten for परांऽपारेता = परांपरैता.

---

1 S′ inserts पृथिवीं after मृत्तिके. 2 S′ लेपदृढां for त्वा ईषद् दृढां. 3 Sāyaṇa's text too is परापरेताः. 4 S′ भयित्रीं for लम्भयित्री. 5 S′ संयुजंतु.

नवमी ॥

आ प्र च्य॑वेथामप॒ तन्मृ॑जेथां॒ यद् वा॑मभि॒भा अत्रो॒चुः ।
अ॒स्मादेत॑मघ्न्यौ तद् वशी॑यो दा॒तुः पि॒तृष्वि॒हभो॑जनौ॒ मम॑ ॥ ४९ ॥

आ । प्र । च्य॒वे॒था॒म् । अप॑ । तत् । मृ॒जे॒था॒म् । यत् । वा॒म् । अ॒भि॒ऽभाः । अत्र॑ । ऊ॒चुः ।
अ॒स्मात् । आ । इ॒त॒म् । अ॒घ्न्यौ॒ । तत् । वशी॑यः । दा॒तुः । पि॒तृषु॑ । इ॒हऽभो॑जनौ । मम॑ ॥ ४९ ॥

हे प्रेतवाहनवृषभौ युवाम् आ अस्मदभिमुखं प्र च्यवेथाम् शकटात् प्रच्युतौ वियुक्तौ भवेतम् । ॥ च्युङ् प्रुङ् गतौ । भौवादिक आत्मनेपदी ॥ । तत् वक्ष्यमाणं निन्दारूपं वाक्यम् [अप मृजेथाम्] अपमार्जयतं शोधयतम् । ॥ मृजेर्लोटि व्यत्ययेन शः । "आतो ङितः" इति इयादेशः ॥ । किं तद् अपमार्जनीयं तद् आह । अभिभाः अभिभावका दूषकाः पुरुषाः । ॥ अभिपूर्वाद् भवतेः "डोन्यत्रापि दृश्यते" इति डः ॥ । अत्र अस्मिन् प्रेतवहनकर्मणि वाम् युवां यद् ऊचुः पुंगवौ किल अस्पृश्यम् अनिरीक्ष्यं प्रेतम् ऊढवन्तौ इत्यादिनिन्दारूपं यद् वाक्यम् उदितवन्तस्तच्छोधयतम् इति । अतो हेतोः हे अघ्न्यौ अहन्तव्यौ हे वृषभौ युवाम् अस्मात् निन्दानिमित्ताच्छकटाद् एतम् आगच्छतम् । तत् आगमनं वशीयः श्रेष्ठं भवति युवयोः । पितृवितत: इह अस्मिन् पितृमेधे पितृषु । ॥ विषयसप्तमी ॥ ।

१ K̈ °मभि॒जा. We with A C B R V Dc. २ B अ॒स्मादे॑तम॒घ्न्यो तद्व॒शी॑यो दा॒तुः पि॒तृष्वि॒ह॒भो॑जनौ॒ मम॑. So A except that it has °घ्न्यौ. K̈ V अ॒स्मादे॑तम॒घ्न्यौ तद्व॒शी॑यो दा॒तुः पि॒तृष्वि॒ह॒भो॑जनौ॒ मम॑; V (reads तद्द° !). C अ॒स्मादे॑तम॒घ्न्यौ तद्व॒शी॑यो दा॒तुः पि॒तृनौ॑ष्वि॒हभो॑जनौ॒ मम॑. Dc अ॒स्मादे॑तम॒घ्न्यौ तद्व॒शी॑यो दा॒तुः पि॒तृष्वि॒हभो॑जनौ॒ मम॑, changed to अ॒स्मादे॑तम॒घ्न्यौ तद्व॒शी॑यो दा॒तुः पि॒तृष्वि॒हभो॑जनौ॒ मम॑. R अ॒स्मादे॑तम॒घ्न्यौ तद्व॒शी॑यो दा॒तुः पि॒तृष्वि॒हभो॑जनौ॒ मम॑. ३ Cp यत्र॑ । for यत् । वा॒म् ।. P P̈ यत् । वाम् ।. ४ Cp अ॒स्मान् ।. P P̈ अस्मात् ।. ५ Cp इ॒तम् ।. ६ Cp अ॒घ्न्यौ ।. P P̈ अघ्न्यौ ।. ७ Cp वशी॑यः ।. P̈ वशायः ।. P वशीयः ।.

1 S' अज्यस्पृश्यम्.

षये पितॄन् उद्दिश्य दातुः अग्निं प्रदातुः हविः प्रदातुर्वा मम भोजनौ भोजयितारौ पालयितारौ भवतम् इति ॥

दशमी ॥

एयमगन् दक्षिणा भद्रतो नो अनेन दत्ता सुदुघा वयोधाः ।
यौवने जीवानुपपृञ्चती जरा पितृभ्य उपसंपराणयादिमान् ॥५०॥ (२४)

आ । इयम् । अगन् । दक्षिणा । भद्रतः । नः । अनेन । दत्ता । सुऽदुघा । वयःऽधाः ।
यौवने । जीवान् । उपऽपृञ्चती । जरा । पितृऽभ्यः । उपऽसंपरानयात् । इमान् ॥ ५० ॥ (२४)

इयं दक्षिणा गोरूपा नः अस्मान् संस्कर्तॄन् भद्रतः कल्याणात् प्रदेशाद् आ अगन् आगच्छति । ⌛गमेर्लुङि "मन्त्रे घस°" इति च्लेर्लुक् । "हल्ङ्या°" इत्यादिना तिपो लोपे "मो नो धातोः" इति नत्वम् ⌛ । अनेन प्रेतेन दत्ता वितीर्णा सुदुघा सुष्ठु दोग्ध्री वयोधाः । वय इति अन्ननाम । अन्नस्य क्षीरलक्षणस्य[1] विधात्री प्रदात्री गोरूपा दक्षिणा यौवने । युवत्या भावो यौवनम् । ⌛"हायनान्तयुवादिभ्योण्" इति अण् प्रत्ययः ⌛ । यौवनं नाम शरीरस्य मध्यावस्था तस्याम् । लुप्तोपमम् एतत् । यौवन इव वार्धके जरा उपपृञ्चती [आत्मानं जरया] संपर्चयन्ती[2] संयोजयन्ती । अपिशब्दः अध्याहार्यः । [संयोजयन्त्यपि] यौवने वर्तमानेव जीवांत्[3] जीवतु । किं च गोरूपा दक्षिणा पितृभ्यः पूर्वजेभ्यः । ⌛तादर्थ्ये चतुर्थी ⌛ । इमान् अधुना संस्क्रियमाणान् पितॄन् उप समीपं संपराणयात् सम्यक् पराङ्मुखं नयतु पूर्वजान् प्रापयतु । ⌛उभयत्र लेटि आडागमः ⌛ ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

---

१ B V Dc यौवनै. K R यौवनै. We with A C. २ K °पृंचन्ती. ३ B V उपसंपरां°. K उपसंपरां. Dc उपसंपरा° changed to उपसंपरां°. We with A C R Cr.

---

1 S' °लवणस्य. 2 S' संयर्चयंती. 3 Sāyaṇa's text also has: जीवाद्युपपृंचती.

"इदं पितृभ्यः" इति [५१] प्रथमायाः प्रथमार्धेन चितिकाष्ठानाम् उपरि दर्भान् स्तृणाति । उत्तरार्धेन आस्तीर्णदर्भाया चितौ प्रेतम् उत्तानशयं कुर्यात् ॥

तथा श्मशानचयनकर्मणि "इदं पितृभ्यः" इत्यर्धर्चेन गर्ते दर्भान् स्तृणीयात् । "तदा रोह" इत्युत्तरार्धेन अस्थीनि तस्मिन् गर्ते निदध्यात् ॥

"एदं बर्हिः" इति [५२] ऋचा कुले ज्येष्ठः अस्थीनि यथापरु संचिनुयात् ॥

"पर्णो राजा" इति [५३] ऋचा "अपूपवान् क्षीरवान्" इति मन्त्रोक्तान् प्रतिदिशं मध्ये च स्थापितान् नव चरून् शतच्छिद्रसहस्रच्छिद्रादिपात्राणि च मध्यपलाशपत्रैराच्छादयेत् ॥

"ऊर्जो भागः" इति [५४] ऋचा चरून् पात्राणि च पाषाणैरिष्टकाभिर्वा पिदध्यात् ॥

"यथा यमाय" इति [५५] ऋचा शलाकाभिरिष्टकाभिर्वा प्रसव्यं चितं श्मशानप्रदेशं कुट्टयेयुः । सर्वत्र कर्तुरेव मन्त्रवचनम् । तत्र पितृगृहम् [उन्नतं] कुर्यात् "उन्नतं स्वर्गकामस्य" [इति] श्रुतेः ॥

"इदं हिरण्यम्" इति [५६] प्रथमार्धेन प्रेतहस्ते [illegible] हिरण्यम् आज्येन अभिघार्य ज्येष्ठपुत्रेण अग्नावादीपयेत् । "स्वर्गं यतः" इत्युत्तरार्धेन पुत्रः प्रेतहस्तं मार्जयेत् ॥

"ये च जीवाः" इति [५७] ऋचा सर्पिर्मधुसहितं चरुद्वयम् अभिमन्त्र्य अस्थिसमीपे निदध्यात् ॥

पिण्डपितृयज्ञे[1] अनया बर्हिषि पित्रर्थं दत्तान् पिण्डान् घृतेन अभिघारयेत् ॥

"वृषा मतीनाम्" [५८] इत्यादीनां तिसृणां पितृमेध एव काण्डोक्तो विनियोगोनुसंधेयः ॥

तत्र प्रथमा ॥

इदं पितृभ्यः प्र भरामि बर्हिर्जीवं[१] देवेभ्य उत्तरं स्तृणामि ।

---

१ So B C K̆ R V Dc. Sâyaṇa's accent ought to be °जीवं° as he reads जीवन्.

---

1 S' °यज्ञेत्स्वनया.

तदा रोह पुरुष मेध्यो भवन् प्रति त्वा जानन्तु पितरः परेतम् ॥ ५१ ॥

इदम् । पितृऽभ्यः । प्र । भरामि । बर्हिः । जीवम् । देवेभ्यः । उत्ऽतरम् । स्तृणामि ।

तत् । आ । रोह । पुरुष । मेध्यः । भवन् । प्रति । त्वा । जानन्तु । पितरः । पराऽइतम् ॥ ५१ ॥

पितृभ्यः पित्रर्थम् इदं बर्हिः प्र भरामि प्रहरामि आस्तृणामि । तस्मिन्नास्तीर्णे बर्हिषि देवेभ्यः देवार्थं जीवन् जीवनवान् अहं संस्कर्ता उत्तरम् उपरितनं बर्हिः स्तृणामि । ⌛स्तृञ् [आच्छादने⌛ । हे पुरुष त्वं मेध्यः ।] मेधो यज्ञः पितृमेधाख्यः । तदर्हो भवन् तत् बर्हिः आ रोह आतिष्ठ । ⌛भवतेः शत्रन्तं पदं भवन्निति⌛ । पितरः पूर्वजाः परेतम् इतः पराङ्मुखं गतं त्वा त्वां प्रति जानन्तु अनुजानन्तु । बर्हिरारोहणाय अस्मदीयोयं पितृलोकं प्राप्नोत्विति स्मरन्तु इत्यर्थः । ⌛"संप्रतिभ्याम् अनाध्याने" इति आध्यानपर्युदासाद् आत्मनेपदाभावः⌛ ॥

द्वितीया ॥

एदं बर्हिरसदो मेध्योभूः प्रति त्वा जानन्तु पितरः परेतम् ।
यथापरु तन्वं सं भरस्व गात्राणि ते ब्रह्मणा कल्पयामि ॥ ५२ ॥

आ । इदम् । बर्हिः । असदः । मेध्यः । अभूः । प्रति । त्वा । जानन्तु । पितरः । पराऽइतम् ।

यथाऽपरु । तन्वम् । सम् । भरस्व । गात्राणि । ते । ब्रह्मणा । कल्पयामि ॥५२॥

हे प्रेत त्वम् इदं चितावास्तीर्णं बर्हिः आ असदः आरूढः । ⌛स-

१ R तया for तदा. २ K C R मेध्यो. Dc मेध्यो changed to मेध्यो. We with V Dc. ३ P P̊ पुरुष । मेध्यः । Cp पुरुऽमेध्यः. Our Saṁhitâ authorities and Sâyaṇa's text: पुरुषमेध्यो, and not पुरुमेध्यो. ४ A B C K R V Dc Cp °पुरु. P P̊ °पुरु. We with Sâyaṇa. See IX.5.4. ५ Cp असतः ।. ६ Cp परि ।. P P̊ प्रति ।.

1 S' पित्र्यर्थम्.

देर्लेदित्वात् क्लेः अङ् ॥ अतो मेध्यः पितृमेधयज्ञार्हः अभूः । द-
हनेन संस्कृतोभूरिति यावत् ॥ प्रति त्वेति पादो व्याख्यातः । जान-
न्त्विति लोडन्तं पदं भूतकालपरतया व्याख्येयम् । अथ [वा] क्रिय-
माणास्थिसंचयनार्थम् अनुजानन्त्विति यथास्थितम् अस्तु ॥ तन्वम् त-
नूम् अस्थिरूपां यथापरु । परुशब्दः पर्ववाची । यथापर्व जीवदवस्था-
यां येन संनिवेशेन अस्थीनि संहितानि तं निवेशम् अनतिक्रम्य । प-
दार्थानतिवृत्तौ अव्ययीभावः । सं भरस्व संहरस्व । "हृ-
ग्रहोर्भः°" । संधेहि ॥ अहमपि कुले ज्येष्ठः ते तव गात्राणि
अङ्गानि अस्थिरूपाणि ब्रह्मणा मन्त्रेण कल्पयामि पूर्वस्थितपर्वानतिक्रमेण
समर्थानि संहितानि करोमि ॥

तृतीया ॥

पर्णो राजापिधानं चरूणामूर्जो बलं सह ओजो न आगन् ।
आयुर्जीवेभ्यो विदधद् दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥ ५३ ॥

पर्णः । राजा । अपिऽधानम् । चरूणाम् । ऊर्जः । बलम् । सहः । ओजः ।
नः । आ । अगन् ।
आयुः । जीवेभ्यः । विऽदधत् । दीर्घायुऽत्वाय । शतऽशारदाय ॥ ५३ ॥

चरूणाम् "अपूपवान् क्षीरवान्" [१६] इति मन्त्रोक्तद्रव्ययुतानां नवा-
नां चरूणां पिधानम् आच्छादनभूतः । "वष्टि भागुरिरल्लोपम् अ-
वाप्योरुपसर्गयोः" इति अपिशब्दस्य आदिवर्णलोपः । पर्णः पला-
शवृक्षः पलाशो राजा यज्ञियत्वात् सर्ववृक्षाणाम् अधिपतिः नः अस्मा-
कम् ऊर्जः ऊर्जयति बलवन्तं करोतीति ऊर्जः अन्नरसः । ऊर्ज बलप्रा-
णने । अस्मात् ण्यन्तात् पचाद्यच् । बलम् शारीरं बाह्यं च मनु-
ष्यसंपत्त्यादिलक्षणं द्विविधं बलं सहः शत्रुधर्षणसामर्थ्यम् । स-
हतेरभिभवार्थाद् असुन् । ओजः तेजः शरीरकान्तिः सर्वधा-

१ V °जीवेभ्यो विदधं°. Dc जीवेभ्यो विदध° changed to जीवेभ्यो विदधं°. We with C K R Cr. The reading of V and Dc is logically better. But C K R Cr are supported by Sâyaṇa and we therefore follow them. २ So our pada-MSS. ३ P विऽदधात्।.

त्वान्तरभूतः शरीरधारकोष्टमधातुर्वा आ अगन् । सकलचरुपिधायकः पलाशपर्णः अस्माकम् ऊर्जबलाद्यात्मक एव आगच्छतु । यद्वा ऊर्जो ब-लम् इत्यादीनि द्वितीयान्तानि पदानि । अन्नादीनि दातुम् आगच्छतु इति क्रियाध्याहारेण योज्यम् । ⧖गमेर्लुङि च्लेर्लुक्⧖ ॥ न केवलम् अन्नादिदानं किं तु जीवेभ्यः जीवनवद्भ्यः अस्मभ्यम् आयुः जीवनं [विद-धत्] विदध्यात् प्रयच्छतु । ⧖दधातेर्लेटि श्लुः । "घोर्लोपो लेटि वा" इति धातोः आकारलोपः । "लेटोडाटौ" इति अडागमः⧖ । श-तशारदाय । शरच्छब्दः संवत्सरवाची । शतसंवत्सरपरिमिताय । ⧖उ-त्तरपदवृद्धिश्छान्दसी⧖ । दीर्घायुत्वाय दीर्घायुष्ट्वाय । ⧖पृषोद-रादित्वाद् अन्त्यलोपः⧖ । चिरकालजीवनाय ॥

चतुर्थी ॥

ऊर्जो भागो य इमं जजानाश्मान्नानामाधिपत्यं जगाम ।
तमर्चत विश्वमित्रा हविर्भिः स नो यमः प्रतरं जीवसे धात् ॥ ५४ ॥

ऊर्जः । भागः । यः । इमम् । जजान । अश्मा । अन्नानाम् । आधिऽप-त्यम् । जगाम ।
तम् । अर्चत । विश्वऽमित्राः । हविःऽभिः । सः । नः । यमः । प्रऽतरम् । जीवसे । धात् ॥ ५४ ॥

ऊर्जः अन्नस्य अस्थिसमीपस्थापितचरुलक्षणस्य भागः संभक्ता । ⧖क-र्तरि व्यत्ययेन घञ्⧖ । यो यमः इमं प्रेतं जजान जनयामास । येन च यमेन अश्मा यमदैवत्यचरुपिधायकः पाषाणः अन्नानां चरू-णाम् आधिपत्यम् अधिपतित्वम् उपर्यवस्थायित्वं जगाम प्राप्तवान् । हे विश्वमित्राः विश्वं मित्रं येषां ते सकलोपकारिजनवन्तो हे बान्धवाः तं

१ K भागं. We with A B C R V Dc. २ K °श्वान्नामधिपत्यं जगाम. B °इमान्नानामाधिपत्यं जगाम. V °श्मान्नांनामधिपत्यं जगामं. Dc °श्मान्नामाधिपत्यं जगामं corrected to °इमान्नांनामधिपत्यं जगामं. We with A C R. ३ So we with B C K R V Dc. ४ Cr अधिऽप-त्यम् ।. P अधिऽपत्यम् ।. P आधिऽपत्यम् ।. ५ Cr जगाम ।.

1 S' इत्यादि. 2 S' has here a blank space of two or three letters in place of येन च यमेन अ°. 3 S' °द्वेयेभ्यः चरु°.

यमं हविर्भिरर्चत प्रीणयत । ²अर्चतिर्भौवादिकः² । स यमः नः अस्मान् प्रतरम् प्रकृष्टं जीवसे जीवनाय धात् विदधातु । अयम् अर्धर्चः पूर्वानुवाके व्याख्यातः [१८. ३. ६३.] ॥

पञ्चमी ॥

यथा यमाय हर्म्यमवपन् पञ्च मानवाः ।
एवा वपामि हर्म्यं यथा मे भूरयोसत ॥ ५५ ॥

यथा । यमाय । हर्म्यम् । अवपन् । पञ्च । मानवाः ।
एव । वपामि । हर्म्यम् । यथा । मे । भूरयः । असत ॥ ५५ ॥

पञ्च पञ्चसंख्याका मानवाः मनोरपत्यादिजनाः । निषादपञ्चमाश्चत्वारो वर्णाः पञ्च जना इति हि यास्कः [नि० ३.८]। अथ वा देवमनुष्यादयः पञ्च जनाः । तथा च ऐतरेयकब्राह्मणे समाम्नायते । "सर्वेषां वा "एतत् पञ्चजनानाम् उक्थं देवमनुष्याणां गन्धर्वाप्सरसां सर्पाणां च पितृणां "च । एतेषां वा एतत् पञ्चजनानाम् उक्थम्" इति [ऐ० ब्रा० ३. ३१]। एते पञ्च जना यथा येन प्रकारेण यमाय प्रेताधिपतये हर्म्यम् निवासस्थानं सौधम् अवपन् निर्मितवन्तः एव एवं हर्म्यम् स्थानम् उन्नतं पितृगृहम् आवपामि मृत्तिकया संपादयामि प्रेतनिवासार्थं विदधामि । यथा येन प्रकारेण मे मदीया बान्धवा यूयं भूरयः बहवः असत स्यात । प्रेतोन्नतस्थानाकरणे बान्धवानां प्रत्यवायो भवतीति उन्नतपितृगृहकरणम् । ²अस्तेर्लेटि अडागमः² ॥

षष्ठी ॥

इदं हिरण्यं बिभृहि यत् ते पिताबिभः पुरा ।
स्वर्गं यतः पितुर्हस्तं निर्मृड्ढि दक्षिणम् ॥ ५६ ॥

१ A B C K̈ R V Dc °संतः. P P̈ असतः ।. We with Cp. २ C K̈ पितु°. Dc पितु° corrected to पितु°. Cp पितुः ।. We with R V. ३ K निर्मृड्ढि दक्षि°. We with C R V Dc.

1 S′ प्रतथोनाकरणे. 2 S′ has a blank space for about four letters instead of उन्नतपि°.

इ॒दम् । हिर॑ण्यम् । बि॒भृ॒हि॒ । यत् । ते॒ । पि॒ता । अबि॑भः । पु॒रा ।
स्वः॒ऽगम् । य॒तः । पि॒तुः । हस्त॑म् । निः । मृ॒ड्ढि॒ । दक्षि॑णम् ॥ ५६ ॥

हे प्रेत इदं हिरण्यम् सुवर्णनिर्मितम् अङ्गुलीयं पिपृहि पूरय । आज्येन अभिघारयेत्यर्थः । ⌛पृ पालनपूरणयोः । जौहोत्यादिकः । "अर्तिपिपर्त्योश्च" इति अभ्यासस्य इत्वम्⌛ । यत् हिरण्यं ते तव पिता पुरा पूर्वम् अबिभः भृतवान् हस्ते धारितवान् । ⌛डुभृञ् धारणपोषणयोः । [शपः] श्लुः । "भृञाम् इत्" इति अभ्यासस्य इत्वम् । तिपि धातोर्गुणे "हल्ङ्या०" इत्यादिना तिपो लोपे विसर्जनीयः⌛ । स्वर्गम् सुखेन गन्तव्यं कर्मार्जितं लोकं यतः गच्छतः पितुः जनकस्य दक्षिणं हस्तं निर्मृड्ढि निर्माजय शोधय । हिरण्यस्य दक्षिणहस्ते धारणात् तस्य प्रमार्जनम् । ⌛मृजेः आदादिकात् लोटि हिलधित्वादिकार्याणि⌛ ॥

सप्तमी ॥

ये च॑ जी॒वा ये च॑ मृ॒ता ये जा॒ता ये च॑ य॒ज्ञियाः॑ ।
तेभ्यो॑ घृ॒तस्य॑ कु॒ल्यै॑तु॒ मधु॑धारा व्यु॒न्द॒ती ॥ ५७ ॥

ये । च॒ । जी॒वाः । ये । च॒ । मृ॒ताः । ये । जा॒ताः । ये । च॒ । य॒ज्ञियाः॑ ।
तेभ्यः॑ । घृ॒तस्य॑ । कु॒ल्या॑ । ए॒तु॒ । मधु॑ऽधारा । वि॒ऽउ॒न्द॒ती ॥ ५७ ॥

ये जीवाः जीववन्तः ये मृताः परासवः । समुच्चयार्थाश्चकाराः । ये जाताः जनिमन्तः उत्पन्नाः ये जज्ञियाः जनिष्यमाणाः जज्ञिम् उत्पत्तिं यान्ति गच्छन्तीति जज्ञियाः । ⌛जनी प्रादुर्भावे । "आदृगमहनजनः०" इति किप्रत्ययः । लिड्वद्भावाद् द्विर्वचनादि कार्यम् । जज्ञिपदोपपदाद् यातेर्विच् प्रत्ययः⌛ । तेभ्यः जीवादिभ्यः सर्वेभ्यस्तद्-

१ See foot-note २ on the previous page. २ B K̈ C V De कुल्यैतु. We with R Cr. ३ R मधुधारा. C V मधुधारा. De मधुधारा corrected to मधुधारा. Cr मधुऽधारा changed to मधुऽधारा ।. We with K̈ B. ४ P P̈ कुल्मा ।. Cr कुल्या ।.

र्थं मधुधाराः मधुप्रवाहान् व्युन्दती विशेषेण सिञ्चती अभिवर्षन्ती घृतस्य आज्यस्य कुल्या कृत्रिमा सरित् एतु तत्प्रीणनाय गच्छतु ॥

अष्टमी ॥

वृषा मतीनां पवते विचक्षणः सूरो अह्नां प्रतरीतोषसां दिवः ।
प्राणः सिन्धूनां कलशाँ अचिक्रददिन्द्रस्य हार्दिमाविशन्मनीषया ॥५८॥

वृषा । मतीनाम् । पवते । विऽचक्षणः । सूरः । अह्नाम् । प्रऽतरीता । उषसाम् । दिवः ।
प्राणः । सिन्धूनाम् । कलशान् । अचिक्रदत् । इन्द्रस्य । हार्दिम् । आऽविशन् । मनीषया ॥ ५८ ॥

पितृत्वं प्राप्ताः पुरुषा धूमादिमार्गेण पितृलोकं प्राप्य सोमयागादिजनितसुकृतफलम् उपभुञ्जते । अतः अनया पित्र्यप्रकरणे सोमः स्तूयते । मतीनाम् मन्तॄणां स्तोतॄणां वृषा वर्षिता अभिमतफलवर्षकः मतीनाम् स्तुतीनां वा वर्षकः स्तुतिविषये विचक्षणः विशेषेण द्रष्टा सर्वस्य सर्वैर्वा द्रष्टव्यः सोमः पवते । ॥पवतिर्गतिकर्मा॥ । गच्छति दशापवित्रात् स्यन्दते । यद्वा । ॥पूञ् पवने । व्यत्ययेन कर्मणि कर्तृप्रत्ययः शप्॥ । पूयते शोध्यते अध्वर्युभिः । अह्नाम् । अहोरात्राणाम् इत्यर्थः । सूरः प्रेरयिता निष्पादयिता । ॥षू प्रेरणे । औणादिको रक् प्रत्ययः॥ । उषसाम् उषःकालानां दिवः द्युलोकस्य च प्रतरीता प्रवर्धयिता । ॥तरतेस्तृचि "वृतो वा" इति इडागमस्य दीर्घः॥ । सिन्धूनाम् स्यन्दमानानां वसतीवरीणाम् अपां प्राणः प्राणभूतः स्वात्मरूपत्वेन कर्ता सोमः कलशान् द्रोणकलशपूतभृदाधवनीयान् ऐन्द्रवायवादिग्रहान् वा । अभिलक्ष्य इत्यध्याहारः । अचिक्रदत् अत्यन्तं शब्दायते । अथ वा कलशान् अचिक्रदत् धारापातध्व-

१ C प्रतरीता उषसां. R प्रतरीत उषसां. Dc प्रतरीत उषसां corrected to प्रतरीतोषसां. P P̊ प्रऽतरीताः ।. Cr प्रऽतरीताः ।. We with A B K̊ V Dc.

1 S' °विषयः.

निना तद्वतः करोति । यद्वा कलशान् अचिक्रदत् कामयते ॥ ततः इ-न्द्रस्य सवनत्रये यष्टव्यस्य हार्दिम् । हृदयम् इत्यर्थः । हृदयमेव हार्दिम् । [1]पृथ्वादिषु पाठो द्रष्टव्यः । स्वार्थिकश्चेमनिच् अवगन्तव्यः । हृदययुक्तं जठरं वा मनीषया मनस ईषया यथामनोभिलाषम् अविशंत् प्रविशति । यद्वा मनीषया मननीयया इष्यमाणया धारया अविशंत् ॥

नवमी ॥

त्विषस्ते धूम ऊर्णोतु दिवि षंछुक्र आततः ।
सूरो न हि द्युता त्वं कृपा पावक रोचसे ॥ ५९ ॥

त्विषः । ते । धूमः । ऊर्णोतु । दिवि । सन् । शुक्रः । आऽततः ।
सूरः । न । हि । द्युता । त्वम् । कृपा । पावक । रोचसे ॥ ५९ ॥

अत्र प्रेताग्निः स्तूयते । हे प्रेताग्ने ते तव त्विषः दीप्तो धूमः ऊर्णोतु आच्छादयतु अन्तरिक्षं कर्म सर्वत्र मेघात्मना परिणतः । अथ वा त्विषः । त्विष दीप्तौ । "अन्येभ्योपि दृश्यते" इति विच् प्रत्ययः । लघूपधगुणः । द्वितीयाबहुवचनम् शस् । व्यत्ययेन अन्तोदात्तत्वम् । दीप्तीः सूर्यस्य त्वदीयो धूम ऊर्णोतु । दिवि अन्तरिक्षे सन् भवन् शुक्रः शोचिष्मान्[2] आततः विस्तीर्णः ॥ किं च हे पावक शोधक दाहक प्रेताग्ने त्वं सूरो न सूर्य इव । हि इति पूरणः । द्युता दीप्त्या रोचसे दीप्यसे कृपा । तृतीयायाः पूर्वसवर्णदीर्घः । कृपया स्तुत्या सहितः । स्तूयमान इत्यर्थः ॥

दशमी ॥

प्र वा एतीन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतिं सखा सख्युर्न प्र मिनाति संगिरः ।
मर्य इव योषाः समर्षसे सोमः कलशे शतयामना पथा ॥ ६० ॥ (२५)

१ P ऊर्णोति । Cr ऊर्णोति । P ऊर्णोतु । २ Cr नहि । ३ K संगिरः. Dc संगिरः changed to संगिरः. We with B C R V Dc. ४ So B C K R V Cr Dc.

1 S' हृदयमेवार्द for हृदयमेव हार्दिम. 2 S' शोचयिष्मान्.

प्र । वै । एति । इन्दुः । इन्द्रस्य । निःऽकृतिम् । सखा । सख्युः । न । प्र । मिनाति । सम्ऽगिरः ।

मर्यःऽइव । योषाः । सम् । अर्षसे । सोमः । कलशे । शतऽयामना । पथा ॥६०॥

पितृलोकाधिपतिः सोमः स्तूयते । इन्दुः स्यन्दमानः सोमः इन्द्रस्य निष्कृतिम् । जठरलक्षणं स्थानम् इत्यर्थः । वै प्रैति प्रगच्छति । वैशब्दः प्रसिद्धौ । "अस्मिन् यज्ञे बर्हिष्या निषद्या दधिष्वेमं जठर इन्दुम् इन्द्र" इति हि मन्त्रवर्णः [ऋ० ३. ३५. ६] ॥ सखा सखेव हितकारी सोमः सख्युः अभिषवस्तोत्रादिना सखिभूतस्य यष्टुः संगिरः संगीर्यमाणानि इदमेव फलं सोमादेव लभेय इत्येवं प्रतिज्ञायमानानि काम्यमानानि वस्तूनि न प्र मिनाति न हिनस्ति मोघानि न करोति किं तु प्रयच्छति । यद्वा सखा सोमः सख्युः इन्द्रस्य संगिरः । ᳚एकवचनस्य बहुवचनम् आदेशः᳚ । संगिरम् । उदरम् इत्यर्थः । संगिरति निगिरति अत्र ओदनादिकम् इति व्युत्पत्तेः । न प्र हिनस्ति शून्यं न करोति । सर्वदा स्वेन पूर्णं करोतीत्यर्थः । ᳚मीञ् हिंसायाम् । "मीनातेर्निगमे" इति ह्रस्वत्वम्᳚ ॥ मर्य इव मर्यो मरणधर्मा मनुष्यः यथा योषा । ᳚तृतीयाया आकारः᳚ । योषया युवत्या संगच्छते एवं सोमः कलशे सोमाधारे द्रोणकलशे शतयाम्ना शतयानेन पथा मार्गेण समर्षसे । ᳚पुरुषव्यत्ययः᳚ । समर्षते संगच्छते । ᳚ऋषी गतौ । भौवादिकः । व्यत्ययेन आत्मनेपदम्᳚ । उदकमिश्रितस्य सोमरसस्य दशापवित्रात् स्यन्दनसमये बहुधारासद्भावात् शतयाम्नेत्युक्तम् ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

पिण्डपितृयज्ञे "अक्षन्नमीमदन्त" इति प्रथमया ऋचा पिण्डोपस्थानानन्तरम् उत्तरपरिषेकं कुर्यात् ॥

---

१ Cr निःऽकृतिम् ।. २ So our pada-MSS. ३ Cr अर्षते ।. P अर्षते ।.

---

1 S' प्रयच्छति. 2 S' दुरम् for उदरम्. 3 S' निगरति. 4 S' माङ्.

"आ यात पितरः" इति [६२] ऋचा पिण्डदानार्थं स्तीर्णे बर्हिषि तिलान् प्रकिरेत् ॥

"परा यात" इति [६३] ऋचा पितॄन् विसर्जयेत् ॥

पिण्डपितृयज्ञ एव अनया सांयवनांस्तण्डुलान् जुहुयात् ॥

पिण्डपितृयज्ञे "अभूद् दूतः" इति [६५] ऋचा समिदाधानानन्तरं सर्वप्रणीतम् अग्निं प्रत्यानयेत् । सूत्रितं हि । "अभूद् दूत इत्यग्निं "त्रिः प्रत्यानयति यदि सर्वः प्रणीतः स्यात् । दक्षिणाग्नौ त्वेतद् आहि- "ताग्नेः । गृह्येप्यनाहिताग्नेः" इति [कौ॰ ११. १०] ॥

"असौ हा इह ते" इति [६६] द्वाभ्यां श्मशानदेशं विषमसंख्या- काभिः शलाकाभिरिष्टकाभिर्वा प्रसव्यं चिनुयात् ॥

"येस्माकं पितरः" इति [६८] अर्धर्चेन पिण्डप्रदानार्थं बर्हिः स्तृणीयात् ॥

"उदुत्तमम्" इति [६९] ऋचा शवदाहानन्तरं सर्वे ब्राह्मणाः स्नानं कुर्युः ॥

"प्रास्मत् पाशान्" इति [७०] ऋचं पितृमेधे दशरात्रपर्यन्तं सायं- प्रातः स्वस्त्ययनार्थं [पठेयुः] ॥

तत्र प्रथमा ॥

अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रियाँ अधूषत ।
अस्तोषत स्वभानवो विप्रा यविष्ठा ईमहे ॥ ६१ ॥

अक्षन् । अमीमदन्त । हि । अव । प्रियान् । अधूषत ।
अस्तोषत । स्वऽभानवः । विप्राः । यविष्ठाः । ईमहे ॥ ६१ ॥

अत्र पितरः स्तूयन्ते । अक्षन् अघसन् बर्हिषि दत्तान् पिण्डान् । अद भक्षणे । "लुङ्सनोर्घस्लृ" इति घस्लादेशः । "मन्त्रे घस॰" इति च्लेर्लुक् । "गमहन॰" इति उपधालोपः । "शासिवसिघसीनां च" इति षत्वम् । "खरि च" इति चर्त्वेन घकारस्य ककारः । कषयोगे क्षः । "लुङ्लङ्॰" इति अडागम उदात्तः । पादादित्वाद् अनिघा-

[1] R ह्यवाप्रियं. K̈V ह्यवांप्रियां. Dc ह्यवं प्रियं corrected to ह्यवांप्रियां. P doubtful. P̈ अप्रियान् ।. Cp अप्रियान् ।. We with C B V.

1 So S'. MSS. of *Kaus'ika* and Kes'ava (XI. 9) : सायवनंस्त॰. 2 S' ॰रष्ट॰.

तः] । अमीमदन्त । हिशब्दश्चार्थे । [तिङ उत्तरत्वाद् निघाताभावः] । पिण्डभक्षणेन तृप्ताश्च अभूवन् । [मद तृप्तियोगे । चुरादेरात्मनेपदिनश्चङि रूपम्] । यद्वा हिशब्दो हेत्वर्थे । यतस्तृप्ता अतः प्रियान् स्वकीयान् देहान् अवाधूषत अकम्पयन् । अतिशयितरसास्वादनेन गन्तुम् अशक्नुवन्तः शरीराण्येव अकम्पयन् । [धू विधूनने । कुटादिः । लुङि सिच् । "गाङ्कुटादिभ्यः°" इति सिचो ङित्वाद् गुणाभावः । व्यत्ययेन आत्मनेपदम्] । अनन्तरं स्वभानवः स्वायत्तदीप्तयः पितरः अस्तोषत अस्ताविषुरस्मान् साधु कृतम् इति । [ष्टुञ् स्तुतौ । लुङि सिच् । "सार्वधातुकार्धधातुकयोः" इति गुणः] । एवं पिण्डभक्षणेन तृप्तान् पितॄन् विप्राः मेधाविनो यविष्ठाः युवतमा वयम् ईमहे । [याच्ञाकर्मा] । याचामहे स्वेष्टानि फलानि । [ईङ् गतौ । दैवादिक आत्मनेपदी । श्यनो लुक् बाहुलकात्] ॥

द्वितीया ॥

आ यात पितरः सोम्यासो गम्भीरैः[1] पथिभिः पितृयाणैः ।

आयुरस्मभ्यं दधतः प्रजां च रायश्च पोषैरभि नः सचध्वम् ॥ ६२ ॥

आ । यात । पितरः । सोम्यासः । गम्भीरैः । पथिऽभिः । पितृऽयानैः । आयुः । अस्मभ्यम् । दधतः । प्रऽजाम् । च । रायः । च । पोषैः । अभि । नः । सचध्वम् ॥ ६२ ॥

हे पितरः सोम्यासः सोमार्हा यूयम् आ यात आगच्छत गम्भीरैः दुर्गमैः पितृयाणैः पितरो यान्ति एभिरिति तैः पथिभिः मार्गैः । आगत्य च अस्मभ्यं पिण्डदानार्थं स्तीर्णे बर्हिषि तिलान् विकिरद्भ्यः आयुः बहुकालजीवनं प्रजाम् प्रकर्षेण जायमानां पुत्रपौत्रादिलक्षणां संततिं च दधतं धत्त प्रयच्छत । [दधातेर्लेटि "घोर्लोपो लेटि°" इति धा-

१ B गम्भीरं. We with A C K̃ R V Dc.

1 S' शकुम्. 2 S' स्तीर्ण°.

तोराकारलोपः । अडागमः । यद्वा दध धारणे । भौवादिक आत्मनेपदी । अत्र व्यत्ययेन परस्मैपदम् । अथ वा श्नुश्च शश्चेति विकरणद्वयम् । शस्य ङित्त्वात् "श्नाभ्यस्तयोरातः" इति आकारलोपः ॥ । किंच नः अस्मान् रायः धनस्य पोषैः समृद्धिभिः अभि सचध्वम् अभितः समवेत । रयिपोषेण अस्मान् संयोजयतेति ॥

तृतीया ॥

परा यात पितरः सोम्यासो गम्भीरैः पथिभिः पूर्याणैः ।

अधा मासि पुनरा यात नो गृहान् हविरत्तुं सुप्रजसः सुवीराः ॥६३॥

परा । यात । पितरः । सोम्यासः । गम्भीरैः । पथिऽभिः । पूःऽयानैः ।
अध । मासि । पुनः । आ । यात । नः । गृहान् । हविः । अत्तुम् । सुऽप्रजसः । सुऽवीराः ॥ ६३ ॥

हे पितरः सोम्यासो यूयं पूर्याणैः पूः पुरं स्वीयः पितृलोकस्तं यान्ति एभिरिति पूर्याणास्तैः स्वपुरप्राप्तिसाधनैः गम्भीरैः पथिभिः परा यात इतः पराङ्मुखा यात स्वस्थानं गच्छत ॥ अध अथ अनन्तरं मासि मासे पूर्णे । अमावास्यायाम् इत्यर्थः । हविरत्तून् हविरदन्तिं एषु गृहेष्विति ते हविरत्तवः तान् हविर्भक्षस्थानभूतान् नः अस्मदीयान् गृहान् पुनरा यात आगच्छत । किंविशिष्टान् । सुप्रजसः । प्रजा संततिः पुत्रलक्षणा । शोभनपुत्रयुक्तान् । ॥ "नित्यम् असिच् प्रजामेधयोः" इति असिच् समासान्तः ॥ । सुवीराः । वीरः कर्मणि कुशलः पौत्रादिः । शोभनपौत्रादिसमेतान् । ॥ शसो जसादेशः ॥ । एवंविधान् गृहान् आ यात । पितॄणां वा विशेषणम् । शोभनप्रजसः सुवीराः सन्तः अस्मभ्यं पुत्रपौत्रादिलक्षणां संततिं दातुं पुनरायातेति संबन्धः ॥

१ Sâyaṇa's हविरत्तून्सु॰ would perhaps require us to read ॰न्हविरत्नून्सु॰. Only C has हविरत्नूँ सु॰. Dc हविरत्तुं. Cr हविः । अत्तुम् । changed to हविः । अत्तुम् ।. P हविः । अत्तुम् । P̊ हविः । अत्तुम् ।. So that none read in conformity with the accent which Sâyaṇa's reading implies. We with A B K̊ R V P Cr. २ P P̊ अयात ।. Cr अयाश्च ।

1 S' येभि॰. 2 S' ॰रदंतु. 3 S' ॰त्सधान् for ॰विधान्. 4 S' शोभनप्रजावीराः.

"यद् वो अग्निः" इत्यनया चितिस्थानाद् विप्रकीर्णं प्रेतावयवं पुनरग्नौ प्रक्षिपेत् । सैषा सूक्ते

चतुर्थी ॥

यद् वो अग्निरजहादेकमङ्गं पितृलोकं गमयं जातवेदाः ।
तद् व एतत् पुनरा प्याययामि साङ्गाः स्वर्गे पितरो मादयध्वम् ॥ ६४ ॥

यत् । वः । अग्निः । अजहात् । एकम् । अङ्गम् । पितृऽलोकम् । गमयन् । जातऽवेदाः ।
तत् । वः । एतत् । पुनः । आ । प्याययामि । सऽअङ्गाः । स्वःऽगे । पितरः । मादयध्वम् ॥ ६४ ॥

हे प्रेताः वः युष्मान् पितृलोकम् पितृभिरधिष्ठितं स्थानं गमयन् प्रापयन् जातवेदाः जातानां वेदिता पुण्यापुण्यकर्मणः यद्वा जातानां कर्मफलस्य लम्भयिता प्रापयिता अग्निः प्रेतदाहकः यद् युष्मदीयम् एकम् अङ्गम् अजहात् त्यक्तवान् । चितेर्विप्रकीर्णम् अवयवं नादहद् इत्यर्थः । ओहाक् त्यागे । जौहोत्यादिकः । [वः युष्माकं तद् एतत् पुरोवर्ति अङ्गम् अवयवं पुनरा प्याययामि अग्नौ प्रक्षेपेण प्रवर्धयामि । यूयं साङ्गाः संपूर्णावयवाः पितरो भूत्वा स्वर्गे मादयध्वम् मोदध्वम्] ॥

पञ्चमी ॥

अभूद् दूतः प्रहितो जातवेदाः सायं न्यह्न उपवन्द्यो नृभिः ।
प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता हवींषि ॥ ६५ ॥

अभूत् । दूतः । प्रऽहितः । जातऽवेदाः । सायम् । निऽअह्ने । उपऽवन्द्यः । नृऽभिः ।

१ B गमयंन्. २ So we with B C K̈ R Dc Cr. ३ Cr अजुहात् ।. ४ C R न्यह्न°. P उप । वंद्यः ।. Dc न्यह्न changed to न्यह्नं. We with Dc B K̈ Cr P.

प्र। अदाः। पितृऽभ्यः। स्वधया। ते। अक्षन्। अद्धि। त्वम्। देव। प्रऽयंता। हवींषि ॥ ६५ ॥

[सायं न्यह्ने सायं प्रातः नृभिरुपवन्द्यः मनुष्यैरुपासनीयो जातवेदाः जातानां वेदिताग्निः दूतः प्रहितोभूत् दूतत्वे नियुक्तः सन् प्रेषितोभूत् अस्माभिः पितॄन् प्रति ॥ अथ प्रत्यक्षनिर्देशः। हे अग्ने एतादृशस्त्वं पितृभ्यः प्रादाः अस्माभिः प्रयतानि हवींषि प्रयच्छ। ते पितरः स्वधया अक्षन् स्वधाकारेण दत्तानि हवींषि भक्षयन्तु। अनन्तरम् हे देव अग्ने त्वमपि प्रयंता प्रयतानि तुभ्यमेव दत्तानि हवींषि अद्धि भक्षय। ⌛अद भक्षणे। प्राप्तकाले लोट्⌛। पित्रर्थं त्वदर्थं च अस्माभिस्त्वयि हुतानां हविषां पितृभ्यः प्रदानानन्तरं तावकीनहविर्भक्षणस्य कालः प्राप्त इति यावत् ॥

षष्ठी ॥

असौ हा इह ते मनः ककुत्सलमिव जामयः।
अभ्येनं भूम ऊर्णुहि ॥ ६६ ॥

असौ। हे। इह। ते। मनः। ककुत्सलम्ऽइव। जामयः।
अभि। एनम्। भूमे। ऊर्णुहि ॥ ६६ ॥

असौ इति प्रेतस्य संबोधनम्। हे[1] अमुकनामधेय प्रेत ते तव मनः इह अस्मिन् प्रसव्यम्[2] इष्टकचिते प्रदेशे वर्तते। हा संतोषे ॥ हे भूमे चितश्मशानदेश एनम् अन्वादिष्टम् अत्रैव अवतिष्ठमानं[3] प्रेतम् अभ्यूर्णुहि अभितः सर्वत आवृणु आच्छादय। तत्र दृष्टान्तः। जामयः भगिन्यः। उपलक्षणम् एतत्। आप्ता बान्धवाः ककुत्स्थलमिव। ककुच्छब्दः प्रधानवाची। प्रधानावयवप्रदेशमिव। यथा मात्रादय आप्ता

१ So A B C K[m] R P P[m] Cr Dc. २ K[m] R अभ्येनं. We with C Dc. ३ K भूम ऊर्णुहि. We with R C Dc.

1 S′ omits as much of the commentary of the previous and of this mantra as is enclosed within brackets and the whole of the text of the latter. The commentary which is supplied is from guessing. 2 S′ प्रसव्याम्. 3 S′ अवतिष्ठासमानं.

वान्धवाः पुत्रादीना शिरःप्रभृतीन्यङ्गानि शीतातपवातनिवारणाय वाससाच्छादयन्ति एवम् । यद्वा जामिशब्दः स्त्रीमात्रपरः । यथा स्त्रियः ककुत्स्थलम् । ग्रीवापरभागः ककुत् । स्वकन्धरप्रदेशं वाससा प्रोर्णुवन्ति तद्वत् ॥

सप्तमी । द्विपदा ॥

शुम्भन्तां लोकाः पितृषदनाः पितृषदने त्वा लोक आ सादयामि ॥ ६७ ॥

शुम्भन्ताम् । लोकाः । पितृऽसदनाः । पितृऽसदने । त्वा । लोके । आ । सादयामि ॥ ६७ ॥

हे प्रेत तव पितृसदनाः पितरः सीदन्ति अत्र इति पितृसदना लोकाः शुम्भन्ताम् प्रकाशन्ताम् । शुभ शुम्भ शोभायाम् । तौदादिकः । अहं संस्कर्ता पितृसदने पितृभिरधिष्ठिते लोके त्वा त्वाम् आ सादयामि स्थापयामि ॥

एकपदाष्टमी ऋक् एवम् आम्नायते ।

[अष्टमी ॥]

येऽ३स्माकं पितरस्तेषां बर्हिरसि ॥ ६८ ॥

ये । अस्माकम् । पितरः । तेषाम् । बर्हिः । असि ॥ ६८ ॥

ये अस्माकं पितरः पितृत्वं प्राप्ताः पूर्वजास्तेषां बर्हिः आसदनस्थानम् असि भवसि । इति पिण्डदानार्थं स्तीर्यमाणं बर्हिः संबोध्यते ॥

नवमी ॥

उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमं श्रथाय ।
अधा वयमादित्य व्रते तवानागसो अदितये स्याम ॥ ६९ ॥

उत् । उत्ऽतमम् । वरुण । पाशम् । अस्मत् । अव । अधमम् । वि । मध्यमम् । श्रथय ।
अध । वयम् । आदित्य । व्रते । तव । अनागसः । अदितये । स्याम ॥ ६९ ॥

१ BA १ for ३. Dc येऽ३स्माकं corrected from येऽ३स्माकं.

एषा पुरस्ताद् व्याख्याता [७.८८.३] । वरुणपाशास्त्रिविधा उत्तमाधममध्यमभेदेन । तत्र हे वरुण त्वदीयम् उत्तमं पाशम् अस्मत् अस्मत्तः उत् श्रथाय ऊर्ध्वम् उन्मोचय । अधमम् निकृष्टं पाशम् [अव श्रथाय] अवस्ताद् मोचय । मध्यमं तु पाशं [वि श्रथाय] विश्लेषय । ⌛ श्रन्थ प्रतिहर्षविमोचनयोः । क्रैयादिकः । "छन्दसि शायजपि" इति हौ शायजादेशः ⌛ ॥ अथ अनन्तरं विमुक्तपाशा वयम् हे आदित्य अदितेः पुत्र वरुण तव व्रते कर्मणि परिचरणरूपे अनागसः निर्दोषाः प्रत्यवायरहिताः सन्तः अदितये अखण्डनाय अहिंसायै स्याम इति संग्रहार्थः । ⌛ दो अवखण्डने । क्तिनि "द्यतिस्यतिमास्थामित् ति किति" इति इत्वम् ⌛ ॥

दशमी ॥

प्रास्मत् पाशान् वरुण मुञ्च सर्वान् यैः समामे बध्यते यैर्व्यामे ।
अधा जीवेम शरदं शतानि त्वया राजन् गुपिता रक्षमाणाः ॥ ७० ॥ (२६)

प्र । अस्मत् । पाशान् । वरुण । मुञ्च । सर्वान् । यैः । सम्ऽआमे । बध्यते । यैः । विऽआमे ।
अध । जीवेम । शरदम् । शतानि । त्वया । राजन् । गुपिताः । रक्षमाणाः ॥ ७० ॥

हे वरुण वारक देव पाशान् वक्ष्यमाणान् बन्धनसाधनभूतान् सर्वान् अस्मत् अस्मत्तः प्र मुञ्च प्रमोचय । यैः पाशैः समामे बध्यते पुरुषः व्यामे च यैर्बध्यते । व्यामो नाम "व्यामो बाह्वोः सकरयोस्ततयोस्तिर्यगन्तरम्" इत्येवंविहितप्रमाणकः प्रदेशः । पञ्चारत्निर्व्याम इति याज्ञिकाः । समामो नाम व्यामसंज्ञितप्रदेशात् संकुचितप्रमाणको देशः । संनिहिते प्रदेशे दूरे प्रदेशे [च] इति यावत् ॥ अध अथ पाशमोचनानन्तरम् हे

१ K प्रास्म॰. २ K संमाने. We with B C R Dc. ३ K बध्यते. Dc बध्यते changed to बध्यते. Cr बध्यते ।. We with C R Dc. ४ K शरदः. We with A B C R P P Dc. ५ Cr राजन् ।. ६ P P गुपिता ।. We with Cr.

1 S' ॰मध्य॰. 2 S' हे. 3 S' ॰कति॰ for ॰किति॰. 4 S' ध्यते for बध्यते.

राजन् वरुण त्वया गुपिताः रक्षिताः पूर्वं पालिता रक्षमाणाः । ॥ य-गभावश्छान्दसः ॥ । रक्ष्यमाणा इतः परमपि पाल्यमाना वयं श-तानि शरदम् शरदः । ॥ "कालाध्वनोः०" इति द्वितीया ॥ । व-हुवर्षपर्यन्तं जीवेम जीवनवन्तः स्याम ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

पिण्डपितृयज्ञे "अग्नये कव्यवाहनाय" इति त्रिभिर्मन्त्रैः "स्वधा पितृ-भ्यः पृथिविषद्भ्यः" इति अष्टमनवमदशमैश्च त्रिभिः स्थालीपाकं जुहुयात् । सूत्रितं हि । "ये रूपाणि" इति प्रक्रम्य "कुम्भीपाकम् अभिघारयति । "अग्नये कव्यवाहनायेति जुहोति । यथा निरुप्तं द्वितीयां यमाय पितृमते "स्वधा पितृभ्य इति तृतीयाम्" इति [कौ° ११.९] ॥ निर्वापप्रकारस्तु एवं कौशिकेन [उक्तः] । "यज्ञोपवीती दक्षिणपूर्वम् अन्तर्देशम् अभि-"मुखः शूर्पे एकपवित्रान्तर्हितान् हविष्यान् निर्वपति इदम् अग्नये कव्य-"वाहनाय स्वधा पितृभ्यः पृथिविषद्भ्यः इति । इदं सोमाय पितृमते "स्वधा पितृभ्यः सोमवद्भ्यः पितृभ्यो वान्तरिक्षसद्भ्यः इति । इदं यमाय "पितृमते स्वधा पितृभ्यश्च दिविषद्भ्यः" इति [कौ° ११.८.] ॥

पिण्डपितृयज्ञ एव[1] "एतत् ते प्रततामह स्वधा" इति पञ्चमषष्ठसप्त-मैर्मन्त्रैर्बर्हिषि त्रीन् पिण्डान् संहितान्[2] निदध्यात् । सूत्रितं हि । "उ-"द्धृत्याज्येन संनीय त्रीन् पिण्डान् संहितान् निदधाति एतत् ते प्रतता-"महेति" [इति कौ° ११.९.] ॥

एतत् सूक्तं सर्वं यजुर्मन्त्रात्मकम् ॥

तत्र प्रथमादितो मन्त्रचतुष्टयपाठस्तु

अग्नये॑ कव्य॒वाह॑नाय स्व॒धा नमः॑ ॥ ७१ ॥

अग्नये॑ । क॒व्य॒ऽवाह॑नाय । स्व॒धा । नमः॑ ॥ ७१ ॥

सोमा॑य पि॒तृम॑ते स्व॒धा नमः॑ ॥ ७२ ॥

सोमा॑य । पि॒तृऽम॑ते । स्व॒धा । नमः॑ ॥ ७२ ॥

1 S' °यज्ञमेव for °यज्ञ एव. 2 So S' *Kaus'ika* : संहतान्.

पितृभ्यः सोमवद्भ्यः स्वधा नमः ॥ ७३ ॥

पितृऽभ्यः। सोमवत्ऽभ्यः। स्वधा। नमः ॥ ७३ ॥

यमाय पितृमते स्वधा नमः ॥ ७४ ॥

यमाय। पितृऽमते। स्वधा। नमः ॥ ७४ ॥

दैवहविःप्रापकोऽग्निः हव्यवाहनः। पित्र्यहविःप्रापकोऽग्निः कव्यवाहनः। तत्र कव्यवाहनाय कव्यं पित्र्यं हविः। तद्वहते पितॄन् प्रापयते। ⌛कव्योपपदाद् वहेर्ञ्युट् प्रत्ययः। ञित्वाद् उपधावृद्धिः⌛। तस्मै अग्नये स्वधा स्वधाकारेण इदं हविः हुतम् अस्तु नमः नमस्कारोऽस्तु। स्वाहाकारवषट्कारप्रदाना हि देवाः। स्वधाकारनमस्कारप्रदानाः खलु पितरः। स्वाहाकारवषट्कारौ विकल्पितौ। स्वधानमःशब्दौ समुच्चितौ[1]। "स्वधा नम इति वषट्करोति। स्वधाकारो हि पितॄणाम्" इति तैत्तिरीयकश्रुतेः [तै० ब्रा० १. ६. ९. ५]। ⌛"नमःस्वस्तिस्वाहा०" इति अग्नय इति चतुर्थी⌛॥ एवम् उत्तरे मन्त्रा योज्याः। सोमस्य पितरो विशेषणभूताः सोमो वा पितॄणां विशेषणम्॥

पिण्डप्रदानमन्त्रा एवम् आम्नायन्ते।

एतत् ते प्रततामह स्वधा ये च त्वामनु ॥ ७५ ॥

एतत्। ते। प्रऽततामह। स्वधा। ये। च। त्वाम्। अनु ॥ ७५ ॥

एतत् ते ततामह स्वधा ये च त्वामनु ॥ ७६ ॥

एतत्। ते। ततामह। स्वधा। ये। च। त्वाम्। अनु ॥ ७६ ॥

एतत् ते तत स्वधा ॥ ७७ ॥

एतत्। ते। तत। स्वधा ॥ ७७ ॥

हे प्रततामह प्रपितामह। ततशब्दः पितृवचनः। सृष्ट्यादौ हि प्रजापतिना स्वजनकाह्वानार्थं ततेति तातेति व्याहृतम्। तथा च ऐतरेयकम्

१ K C R एतत्ते ततः. Dc एतत्ते ततः changed to एतत्ते तत. We with V Dc Cr.

1 S' समुतौ.

"एतां वाव प्रजापतिः प्रथमां वाचं व्याहरद् एकाक्षरव्यक्षरां ततेति तातेति । तथैव तत् ततवत्या वाचा प्रतिपद्यते" इति [ऐ० आ० १. ३. ३] । अतः प्रशस्तत्वात् ततेति आम्नातम् । आश्वलायनेन तु स्वपित्रादीनां नामधेयान्यजानानः पुत्रस्ततशब्दं प्रयुञ्जीतेति सूत्रितम् । "नामान्यविद्वांस्ततपितामहप्रपितामहेति" [इति । आश्व० २. ६] । ततामहप्रतताम हेत्यर्थः । यद्वा देवानां परोक्षनामप्रियत्वात् ततेत्यादिना परोक्षनाम्ना व्यवहारः । अथ वा पितृलोकं प्राप्ताः सर्वेपि पितरः । तत्र शृङ्गग्राहिकया स्वजनकादीनाम् आह्वानाय ततेतिशब्दप्रयोगः । हे प्रततामह प्रपितामह ते तुभ्यम् एतत् पिण्डलक्षणं हविः स्वधाकारेण दत्तम् अस्तु । ये च पितरः भार्यापुत्रादयः पितरस्त्वाम् अनुसृत्य वर्तन्ते तेभ्योपि स्वधास्तु । ते च अत्र अंशभागिनो भवेयुरिति ॥ एवम् उत्तरौ मन्त्रौ व्याख्येयौ । हे ततामह पितामह । हे तत पितः । अत्र तृतीये मन्त्रे पिण्डप्रदातरि पुत्रे जीवति सति अनुगामिनाम् अन्येषाम् अभावाद् ये च त्वाम् अनु इति मन्त्रशेषो नाम्नातः ॥

अष्टमादिमन्त्रास्त्रय एवम् आम्नायन्ते ।

स्वधा पितृभ्यः पृथिविषद्भ्यः ॥ ७८ ॥

स्वधा । पितृऽभ्यः । पृथिविसत्ऽभ्यः ॥ ७८ ॥

स्वधा पितृभ्यो अन्तरिक्षसद्भ्यः ॥ ७९ ॥

स्वधा । पितृऽभ्यः । अन्तरिक्षसत्ऽभ्यः ॥ ७९ ॥

स्वधा पितृभ्यो दिविषद्भ्यः ॥ ८० ॥ (२७)

स्वधा । पितृऽभ्यः । दिविसत्ऽभ्यः ॥ ८० ॥ (२७)

पृथिविषद्भ्यः पृथिव्यां सीदद्भ्यः । ⁑ पूर्वपदस्य ह्रस्वत्वं छान्दसम् । "पूर्वपदात्" इति षत्वम् ⁑ । पितृभ्यः स्वधा । इदं हविः स्वधाकारेण हुतम् अस्तु ॥ एवम् उत्तरौ व्याख्येयौ । दिविषद्भ्यः दि-

१ K R Dc पितृभ्योंत°. We with C K V.

1 S' °न्यजमानानः. 2 S' नाम्ना.

वि द्युलोके सीदन्त्यः । ⌛ "तत्पुरुषे कृति बहुलम्" इति सप्तम्या अलुक् । पूर्ववद् उत्तरपदस्य मूर्धन्यादेशः ⌛ ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

"नमो वः पितरः" इति अष्टभिर्यजुर्मन्त्रैर्वर्हिषि पिण्डेषु आवाहितान् पितॄन् उपतिष्ठेत । सूत्रितं हि । "नमो वः पितरः[८१] इत्यु"पतिष्ठते । अक्षन्[६१] इत्युत्तरंसिचम् अवधूय परा यात[६३] इति "परायापयति" इति [कौ०११.९]॥

तत्रैव कर्मणि "आ त्वाग्ने" इत्यनया समिधम् आदध्यात् । "समिधोभ्यादधाति" इति प्रक्रम्य सूत्रितम् । "त्वमग्न ईळितः[१८.३.४२] आ त्वाग्न इधीमहि[१८.४.८८]" इति [कौ०११.१०] ॥

"वारुणीं जलभये जलसंक्षये [च]" इति [न०क०१७.] विहितायां वरुणदेवत्यायां महाशान्तौ "चन्द्रमा अप्स्वन्तरा" इत्येनाम् ऋचम् आवपेत् । उक्तं हि नक्षत्रकल्पे । "यद् देवा देवहेळनम् [६.११४.१] इति याम्याया चन्द्रमा अप्स्वन्तरा[१८.४.८९] इति वारुण्याम्" इति [न०क०१८.]॥

मन्त्रपाठस्तु

नमो॑ वः पितर ऊ॒र्जे नमो॑ वः पितरो॒ रसा॑य ॥ ८१ ॥

नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒रः॒ । ऊ॒र्जे । नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒रः॒ । रसा॑य ॥ ८१ ॥

नमो॑ वः पितरो॒ भामा॑य॒ नमो॑ वः पितरो म॒न्यवे॑ ॥ ८२ ॥

नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒रः॒ । भामा॑य । नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒रः॒ । म॒न्यवे॑ ॥ ८२ ॥

नमो॑ वः पितरो॒ यद् घो॒रं तस्मै॒ नमो॑ वः पितरो॒ यत् क्रू॒रं तस्मै॑ ॥ ८३ ॥

नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒रः॒ । यत् । घो॒रम् । तस्मै॑ । नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒रः॒ । यत् । क्रू॒रम् । तस्मै॑ ॥ ८३ ॥

नमो॑ वः पितरो॒ यच्छि॒वं तस्मै॒ नमो॑ वः पितरो॒ यत् स्यो॒नं तस्मै॑ ॥ ८४ ॥

नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒रः॒ । यत् । शि॒वम् । तस्मै॑ । नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒रः॒ । यत् । स्यो॒नम् । तस्मै॑ ॥ ८४ ॥

1 S' अवाहृता°. 2 S' °त्युत्तरस्य समवधूय for °त्युत्तरसिचम् अवधूय.

नमो॑ वः पितरः स्व॒धा वः॑ पितरः ॥ ८५ ॥

नमः॑ । व॒ः । पि॒त॒र॒ः । स्व॒धा । व॒ः । पि॒त॒र॒ः ॥ ८५ ॥

एते मन्त्रा निगदव्याख्याताः । एतैर्मन्त्रैः पितॄणां नमस्कारः प्रतिपाद्यते । "नमस्करोति । नमस्कारो हि पितॄणाम्" इति श्रुतेः [तै॰ब्रा॰१. ३.१०.८] । नमस्कारस्य फलप्रतिपादकानि ऊर्जे इत्यादीनि । यद्वा पितृभिर्युष्माभिर्दीयमानाय ऊर्जे नम इति । एवम् उत्तरत्र । ऊर्जे अन्नाय रसाय अन्नरसाय ॥ भामाय । भाम क्रोधे । अस्माद् घञ् ॥ क्रोधाय । अत्र पितृसंबन्धी क्रोध एव नमस्कार्यः । तथा अन्यत्र समाम्नायते । "नमस्ते रुद्र मन्यवे" इति [तै॰सं॰४.५.१.१] । मन्युः मानसः क्रोधविशेषः ॥ घोरम् अहितकारिणां भयंकरं रूपं तस्मै नमः । क्रूरम् हिंस्रं रूपं तस्मै नमः ॥ शिवम् मङ्गलं रूपं स्योनम् सुखप्रदं तस्मै च नमः नमस्कारोस्तु ॥ हे पितरः वः युष्मभ्यं नमः । हे पितरः वः युष्मभ्यं स्वधा स्वधाकारेण इदं हविर्हुतम् अस्तु ॥

षष्ठादिमन्त्रपाठस्तु

येऽत्र॑ पि॒तरः॑ पि॒तरो॒ येऽत्र॑ यू॒यं स्थ यु॒ष्मांस्तेऽनु॑ यू॒यं तेषां॒ श्रेष्ठा॑ भूयास्थ ॥८६॥

ये । अत्र॑ । पि॒तरः॑ । पि॒तरः॑ । ये । अत्र॑ । यू॒यम् । स्थ । यु॒ष्मान् । ते । अनु॑ । यू॒यम् । तेषा॑म् । श्रेष्ठाः॑ । भू॒या॒स्थ॒ ॥ ८६ ॥

य इ॒ह पि॒तरो॑ जी॒वा इ॒ह व॒यं स्मः॑ । अ॒स्मांस्तेऽनु॑ व॒यं तेषां॒ श्रेष्ठा॑ भूयास्म ॥८७॥

ये । इ॒ह । पि॒तरः॑ । जी॒वाः । इ॒ह । व॒यम् । स्मः॒ ॥ अ॒स्मान् । ते । अनु॑ । व॒यम् । तेषा॑म् । श्रेष्ठाः॑ । भू॒या॒स्म॒ ॥ ८७ ॥

---

१ B येत्रं पितरं पितरो येत्रं युयं स्थं ।. A येत्र पितरः पितरो येत्र यूयं स्थ ।. K K̈ येत्रं पितरः पितरो येत्रं युयं स्थं ।. C येत्रं पितरः पितरो येत्र युयं स्थ ।. R येत्रं पितरः पितरो येत्र युयं स्थं ।. Dc येत्रं पितरः पितरो येत्रं युयं स्थ corrected to येत्रं पितरः पितरो येत्र युयं स्थ ।. Cr ये । अत्रं । पितरः । पितरः । ये । अत्रं । स्थ । युष्मान् । ते । अनुं । युयम् । तेषाम् । श्रेष्ठाः । भूयास्त ।. We with the *Panchapatalikâ* and the *Sarvânukramanî*. २ So we divide with A B K̈ C R. See Rw. Dc वयं स्मः corrected to वयं स्मः ।. ३ Cr ते ।.

---

1 S' नमस्कारोति.

अत्र अस्मिन् पिण्डपितृयज्ञे ये पितरो यूयं स्थ देवतात्वं प्राप्ताः स्थ । आदरार्थं व्यतिहारेण पुनर्वचनम् । युष्मान् अनुसृत्य ते अधिकत्वेन प्रसिद्धाः पितरो वर्तन्ते । तेषां यूयं श्रेष्ठाः प्रशस्यतमा उपजीव्या भूयास्थ भवत । युष्मत्प्रसादात् तेषां पिण्डांशभागित्वात् ॥ इह अस्मिन् यज्ञे [ये] पितरः पितृत्वेन संभावितास्तेषां श्रेष्ठा भूयास्थेति संबन्धः । इह अस्मिन् लोके वयं पिण्डदातारो जीवाः जीवनवन्तः आयुष्मन्तः स्मः । अस्मान् अनुसृत्य ते प्रसिद्धाः समानवयोवंशविद्याधना वर्तन्ते । तेषां श्रेष्ठा भूयास्म । इति पिण्डेष्वावाहितान् पितॄन् उपतिष्ठेत ॥

आ त्वा॑ग्न इधीमहि द्युमन्तं॑ देवाजर॑म् ।
यद् घ सा ते पनी॑यसी स॒मिद् दी॒दय॑ति॒ द्यवि॑ ।
इषं॑ स्तोतृभ्य॒ आ भ॑र ॥ ८८ ॥

आ । त्वा॒ । अ॒ग्ने॒ । इ॒धी॒म॒हि॒ । द्यु॒ऽमन्त॑म् । दे॒व॒ । अ॒जर॑म् ।
यत् । घ॒ । सा । ते॒ । पनी॑यसी । स॒म्ऽइत् । दी॒दय॑ति । द्यवि॑ ।
इष॑म् । स्तो॒तृऽभ्यः॑ । आ । भ॒र॒ ॥ ८८ ॥

नवमी ॥ हे देव द्योतमान हे अग्ने द्युमन्तम् दीप्तिमन्तम् अजरम् जरारहितं त्वा त्वाम् आ इधीमहि समिधा अभिमुखं समिधीमहि दीपयामः । ⌛ इन्धेर्लिङि बाहुलकात् श्नमो लुक् । "अनिदिताम्॰" इति धातुनकारलोपः ⌛ । यत् । ⌛ सुपो लुक् ⌛ । यस्य ते तव । घेति पूरणः । सा प्रसिद्धा पनीयसी । ⌛ पनतिः स्तुतिकर्मा ⌛ । स्तुत्यतरा समित् सम्यक् प्रकाशिका दीप्तिः द्यवि । ⌛ द्योशब्दाद् ओकारान्तात् सप्तम्येकवचनम् ⌛ । दिवि अन्तरिक्षे दीदयति दीप्यते । ⌛ दीदेतिर्दीप्तिकर्मा ⌛ । हे अग्ने समिधा समिध्यमानस्त्वं स्तोतृभ्यः स्तुति-

---

१ B R त्वां अग्न॰. Dc त्वां अग्न॰ changed to त्वाग्न॰. We with C V Dc. २ B द्युमंतं. We with C K̈ R V Dc. ३ B C समिद्दीदयति. We with K̈ R V Dc. ४ So we divide with A B C K̈ R V Dc and the *Sarvānukramaṇī*. ५ Cr अजरन् ।.

---

1 S' तत्र. 2 S' देवतात्वे. 3 S' विद्याना for विद्याधना.

कारिभ्यः अस्मभ्यम् इषम् इष्यमाणम् अन्नम् इष्टं फलं वा आ भर आहर देहि । "हृग्रहोर्भः०" ॥

चन्द्रमा अप्स्व१न्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।
न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥८९॥ (२८)

चन्द्रमाः । अप्ऽसु । अन्तः । आ । सुऽपर्णः । धावते । दिवि ।
न । वः । हिरण्यऽनेमयः । पदम् । विन्दन्ति । विऽद्युतः । वित्तम् । मे । अस्य । रोदसी इति ॥ ८९ ॥ (२८)

दशमी ॥ अत्र शाट्यायनिन इतिहासम् आचक्षते । एकतो द्वितस्त्रित इति पुरा त्रय ऋषयो बभूवुः । एते कदाचिद् मरुभूमौ अरण्ये वर्तमानाः पिपासया संतप्तगात्राः सन्तः एकं कूपम् अविन्दन् । तत्र त्रिताख्य एको जलपानाय कूपं प्राविशत् । प्रविश्य स्वयम् अपः पीत्वा इतरयोश्च कूपाद् उदकम् उद्धृत्य प्रादात् । तावुभौ तद् उदकं पीत्वा तं त्रितं कूपे पातयित्वा तदीयं धनं सर्वम् अपहृत्य कूपं च रथचक्रेण पिधाय प्रास्थिषाताम् । ततः कूपे पतितः स त्रितः कूपाद् उत्तरीतुम् अशक्नुवन् सर्वे देवा माम् उद्धरन्तु इति मनसा सस्मार । अथ स त्रितो रात्रौ कूपस्य अन्तश्चन्द्रमसो रश्मीन् अपश्यन् अनया ऋचा परिदेवयत इति ॥ अस्या ऋचः अयम् अर्थः । अप्सु आन्तरिक्षासु उदकमये मण्डले अन्तः मध्ये । यद्वा आप इति अन्तरिक्षनाम । तत्र मध्ये वर्तमानः सुपर्णः शोभनपतनः । यद्वा सुपर्ण इति रश्मिनाम । सुषुम्नाख्येन सूर्यरश्मिना युक्तश्चन्द्रमाः चन्द्रम् आह्लादं सर्वस्य जगतो निर्मिमीत इति चन्द्रमाः । "चन्द्रे माङो डित् [उ० ४.२२७] इति असुन् । दासीभारादिषु पाठात् पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । आह्लादकारी सोमो दिवि द्युलोके आ धावते शीघ्रं गच्छति । सृ गतौ ।

---

१ B धावंते. We with K R V. २ B विंद्यंति. A K विंदति. Cp विंदुति ।. P यंदुति ।. P विदंति ।. ३ R B विद्युतौ. We with K V Dc. ४ Cp विऽद्युतः ।. ५ Cp अस्य ।. ६ P Cp रोदंसी इति°.

---

1 S' आंतरिक्ष्यासु. 2 S' om. °श्चन्द्रमाः.

"पाघ्रा०" इत्यादिना वेगितायां गतौ धाव् आदेशः। व्यत्ययेन आत्मनेपदम् ॥ ताडशस्य चन्द्रमसः संबन्धिनो हे हिरण्यनेमयः सुवर्णसदृशपर्यन्ता हितरमणीयप्रान्ता वा हे विद्युतः विद्योतमाना रश्मयः वः युष्माकं पदं पादस्थानीयम् अग्रं न विन्दन्ति मदीयानि इन्द्रियाणि कूपेन आवृतत्वाद् न लभन्ते। न पश्यन्तीत्यर्थः। अतः इदम् अनुचितम्। तस्मात् कूपाद् माम् उत्तारयतेत्यर्थः॥ अपि च हे रोदसी द्यावापृथिव्यौ मे मदीयम् अस्य इदं स्तोत्रं वित्तम् जानीतम्। ॥विद ज्ञाने। लोटि अदादित्वात् शपो लुक्। पादादित्वात् "तिङ्ङतिङः" इति निघाताभावः ॥ यद्वा [मे मदीयं] कूपपतनरूपं यद् इदं दुःखं तद् अवगच्छतम्। मदीयं स्तोत्रं श्रुत्वा मदीयं दुःखं ज्ञात्वा अस्मात् कूपाद् माम् उत्तारयतम् इत्यर्थः। ॥अस्येति। "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थ्यर्थे षष्ठी। "ऊडिदम्०" इति विभक्तेरुदात्तत्वम्॥

चतुर्थेनुवाके नवमं सूक्तम्॥

अनुवाकश्च समाप्तः॥

श्रीमद्राजाधिराजराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरहरिहर-
महाराजकारिते सायणाचार्यविरचिते अथर्ववेदार्थप्रकाशे
अष्टादशकाण्डं समाप्तम्॥

श्रीगणाधिपतये नमः ।

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानाम् उपक्रमे ।
यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥
यस्य निश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योखिलं जगत् ।
निर्ममे तम् अहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥

एकोनविंशे काण्डे सप्तानुवाकाः । तत्र प्रथमेनुवाके दश सूक्तानि । तत्र "सं सं स्रवन्तु" इति प्रथमं सूक्तं सर्वपुष्टिकर्मणि संपाताभिमन्त्रितमैश्रधान्यचरुप्राशने दधिमधुमिश्रसक्तुमन्थप्राशने च विनियुक्तम् । सूत्रितं हि । "सं सं स्रवन्त्विति[1] नाव्याभ्याम् उदकम् आहरतः सर्वत उपासेचं[2] तस्मिन् मैश्रधान्यं शृतम् अश्नाति" इत्यादि [कौ॰ ३.२] । व्रीहियवादीनि मिश्रधान्यानि । "व्रीहियवगोधूमोपवाकतिलप्रियङ्गुश्यामाका इति मिश्रधान्यानि" इति [कौ॰ १.८] परिभाषासूत्रात्[3] ॥

लक्ष्मीकरणेपि एतत् सूक्तम् । सूत्रितं हि । "यस्य श्रियं कामयते ततो व्रीह्याज्यपय आहार्य क्षीरौदनम् अश्नाति" इत्यादि [कौ॰ ३.२] ॥

तथा अमृतादिमहाशान्तिसाधारणभूतायां शान्तौ शान्त्युदकार्थं नदीह्रदादिभ्यः समाहृतं[4] जलम् अनेन सूक्तेन अभिमन्त्रयेत । तद् उक्तं नक्षत्रकल्पे ।

तन्त्रभूतां[5] महाशान्तिं प्रवक्ष्यामो यथाविधि ।
अन्यासां सर्वशान्तीनाम् अमृतां विश्वभेषजीम् ॥
नदीभ्यो वा ह्रदेभ्यो वा जलं पुण्यं समाहरेत् ।
सं सं स्रवन्तु तद् विद्वान् अभिमन्त्रयते[6] ततः ॥

इति [न॰ क॰ २०] ॥

1 S' °स्रवंति for °स्रवन्त्विति which we with *Kaus'ika*. 2 So S'. *Kaus'ika* उपासेचन् (in one MS.) and उपासेचं (in another). 3 S' परिभाषसूत्रात्. 4 S' समाहितं. 5 S' तंत्रभूतं. 6 S' °मंत्रयंत for °मन्त्रयते.

प्रथमकाण्डे "सं सं स्रवन्तु सिन्धवः" इति समाम्नातं चतुर्ऋचं सूक्तम् [१.१५] "इहैतु सर्वो यः पशुरस्मिन् तिष्ठतु या रयिः" इति "तेभिर्मे सर्वैः संस्रावैर्धनं सं स्रावयामसि" इति च धनरयिलिङ्गात् सर्वपुष्टिकर्मणि लक्ष्मीकरणे च विनियुक्तम् । अत्रापि "यज्ञम् इमं वर्धयता गिरः" "रूपंरूपं वयोवयः" इति लिङ्गात् सर्वपुष्टिकर्मणि लक्ष्मीकरणे च विनियुज्यते । अत एव उभयसाधारणं सूक्तप्रतीकं कौशिकः सूत्रितवान् "सं सं स्रवन्त्विति नाव्याभ्याम् उदकम् आहरतः" इति [कौ० ३.२] "सं सं स्रवन्तु तद् विद्वान्" इति च [नं०क०२०] । अतः सूक्तयोः समुच्चयेन विकल्पेन वानुष्ठानम् ॥

तत्र प्रथमा ॥

सं सं स्रवन्तु नद्य१ः सं वाताः सं पतत्रिणः ।
यज्ञमिमं वर्धयता गिरः संस्राव्येण हविषा जुहोमि ॥ १ ॥

सम् । सम् । स्रवन्तु । नद्यः । सम् । वाताः । सम् । पतत्रिणः ।
यज्ञम् । इमम् । वर्धयत । गिरः । सम्ऽस्राव्येण । हविषा । जुहोमि ॥ १ ॥

नद्यः नदनशीला निम्नगाः सं सं स्रवन्तु [सम्यक् प्रवहन्तु । वाताश्च सं स्रवन्तु] आनुकूल्येन वान्तु । तथा पतत्रिणः पतत्राणि पक्षा येषां सन्ति ते तदुपलक्षिताः सर्वे प्राणिनः सं स्रवन्तु । सम्यग् अनुकूलस्वभावाश्चरन्तु । यद्वा एते नदीप्रभृतयः सं स्रवन्तु । ऽअन्तर्भावितण्यर्थःऽ । सं स्रावयन्तु । अस्मदभिलषितं फलं प्रयच्छन्तु इत्यर्थः ॥ हे गिरः गीर्यन्ते स्तूयन्त इति गिरः । ऽकर्मणि क्विप्ऽ । हे देवाः स्तूयमाना यूयम् इमम् हविःप्रदं यज्ञम् यजमानम् । ऽव्यत्ययेन कर्तरि नङ् प्रत्ययःऽ । यस्य कृते पुण्यादिकर्मशान्तिरनुष्ठीयते तं फलस्वामिनं यजमानं वर्धयत पशुपुत्रादिभिः समृद्धं कुरुत । अपि वा गृणन्तीति गिरः । ऽकर्तरि क्विप्ऽ । क-

१ B[h] C D R ३ for १. We with K K[m] V Dc Cs.

1 S' सप्तम° for प्रथम°. 2 S' °करणेति for °करणे च. 3 S' °करणेन for °करणे च. 4 S' सूक्तं° for सूक्त°. 5 *Kaus'ika* nowhere gives सं सं स्रवन्तु तद्विद्वान्. 6 S' om. °स्वभा°.

मंप्रयोक्तारः संबोध्यन्ते । अत्र हविषः सस्रावं दर्शयति संस्राव्येणेति । सम्यक् स्रवणं संस्रावः । ॥ स्रु गतौ । भावे घञ् ॥ । संस्रावम् अर्हतीति संस्राव्यम् आज्यपयःप्रभृति । ॥ "तद् अर्हति" इति यत् प्रत्ययः ॥ । यद्वा संस्रावणीयेन । ॥ संपूर्वात् स्रवतेर्ण्यन्ताद् "अचो यत्" इति यत् प्रत्ययः ॥ । तादृशेन हविषा आज्यादिना जुहोमि आज्यादिकं हविः देवान् उद्दिश्य अग्नौ प्रक्षिपामीत्यर्थः । ॥ "तृतीया च होश्छन्दसि" इति हविषेति कर्मणि तृतीया ॥ ॥

द्वितीया ॥

इमं होमा यज्ञमवतेमं संस्रावणा उत ।

यज्ञमिमं वर्धयता गिरः संस्राव्येण हविषा जुहोमि ॥ २ ॥

इमम् । होमाः । यज्ञम् । अवत । इमम् । समऽस्रावणाः । उत ।

यज्ञम् । इमम् । वर्धयत । गिरः । समऽस्राव्येण । हविषा । जुहोमि ॥२॥

हे[1] होमाः आहुतयः यूयम् इमं प्रवर्त्यमानं यज्ञम् आहुतिसमुदायात्मकं कर्म अवत तर्पयत । कतिपयाहुतीनां परित्यागे विपर्यासे वा तत्समष्टिरूपस्य कर्मणो वैगुण्यं भवतीति व्यस्ता एव आहुतयः पृथक् प्रार्थ्यन्ते । यथा वनसभादिषु समूहिवृक्षाद्यभावात् समूहाभावः एवम् अत्रापि । उत अपि च हे संस्रावणाः । ॥ कर्मणि ल्युट् प्रत्ययः ॥ । संस्रावणीयाः आज्यपयःप्रभृतयः यूयम् इमं यज्ञम् अवत । साधनाभावे साध्यस्य अनिष्पादनात् ॥ अथ वा हे होमाः होतव्या देवताः इमं यज्ञम् यष्टारं फलकामं यजमानम् अवत । पशुपुत्रादिभिः सर्वैः फलैः समर्धयत । जुह्वतीति होमा इति प्रयोक्तारो वा संबोध्यन्ते ॥ यज्ञम् इमम् इत्यादिरुत्तरार्धर्चो व्याख्यातः ॥

तृतीया ॥

रूपंरूपं वयोवयः संरभ्यैनं परि ष्वजे ।

---

१ So we with A B̊ C D K K̊ P P̊ J Cs Dc. २ R गिरः. We with B C D V Dc Cs.

---

1 S' हेम for हे होमाः.

यज्ञमिमं चतस्रः प्रदिशो वर्धयन्तु संस्राव्येण हविषा जुहोमि ॥ ३ ॥

रूपम्ऽरूपम् । वयःऽवयः । सम्ऽरभ्य । एनम् । परि । स्वजे ।
यज्ञम् । इमम् । चतस्रः । प्रऽदिशः । वर्धयन्तु । सम्ऽस्राव्येण । हविषा । जुहोमि ॥ ३ ॥

रूपंरूपं वयोवयः । "नित्यवीप्सयोः" इति द्विर्वचनम् । "नित्यं वा वयः" "सप्तदश वयांसि" इति च श्रुतेः । समस्तं पशुपुत्रादिकम् अभिलषितं फलं संरभ्य गृहीत्वा एनं कर्मप्रयोजयितारं फलकामं यजमानं परि ष्वजे पशुपुत्रादिफलैः सर्वतः संबद्धं करोमि इति प्रयोक्ता ब्रूते । "इदमोन्वादेशे०" एनादेशः । ष्वञ्ज परिष्वङ्गे । लटि उत्तमैकवचने "दंशसञ्जस्वञ्जां शपि" इति उपधानकारलोपः । कथम् एकेन प्रयोक्त्रा सर्वरूपवयसां स्वीकारः । तत्राह । चतस्रः प्रदिशः प्रकृष्टाः प्राच्यादयो महादिशः तत्रस्था जनाः इमं यज्ञम् यजमानं वर्धयन्तु । अभिलषितैः सर्वैः समृद्धं कुर्वन्तु । संस्राव्येणेति पादः पूर्ववत् ॥

[इति] एकोनविंशे काण्डे प्रथमेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"शं त आपः" इति सूक्तेन तन्त्रभूतमहाशान्तौ नद्यादिसमाहृतं जलम् अभिमन्त्रयेत । सूत्रितं हि नक्षत्रकल्पे ।

नदीभ्यो वा ह्रदेभ्यो वा जलं पुण्यं समाहरेत् ।
सं सं स्रवन्तु तद् विद्वान् अभिमन्त्रयते ततः ॥
शं त आपो हैमवतीः ॥

इति [न० क० २०] ॥

तत्र प्रथमा ॥

शं त आपो हैमवतीः शमु ते सन्तूत्स्याः ।
शं ते सनिष्यदा आपः शमु ते सन्तु वर्ष्याः ॥ १ ॥

१ Dc शमुं ते changed to शमुं ते. Sâyaṇa's text शं त संतूत्स्याः. २ A D सनिष्यदु. ३ A C D R Cs शमु ते संन्तु. Dc शमु ते संतु changed to शमुं ते संतु. We with B K V Dc.

1 S' नित्यवाङ्खयः.

शम् । ते । आपः । हैमऽवतीः । शम् । ऊं इति । ते । सन्तु । उत्स्याः ।
शम् । ते । सनिस्यदाः । आपः । शम् । ऊं इति । ते । सन्तु । वर्ष्याः ॥ १ ॥

शान्तिकर्मकर्ता ऋत्विक् प्रयोजयितारं फलकामं यजमानं संबोध्य आह । हे यजमान ते तव हैमवतीः हिमवतः पर्वताद् आगताः । "तत आगतः" इति अण् । हिमवति भवा वा । "तत्र भवः" इति अण् "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः । ता आपः शम् सुखकारिण्यो भवन्तु । तथा उत्स्याः उत्सः प्रस्रवणम् तत्र भवाः । "भवे छन्दसि" इति यत् । ता आपः ते तव शं सन्तु सुखकारिण्यो भवन्तु । तथा सनिष्यदाः सर्वदा स्यन्दमानाः । स्यन्दतेर्यङ्लुकि अभ्यासस्य छान्दसो निगागमः । सततं स्रवन्त्य आपः ते तव शं भवन्तु । उ अपि च वर्ष्याः वर्षासु भवा आपः ते तव शं सन्तु सुखकारिण्यो भवन्तु ॥

द्वितीया ॥

शं त आपो धन्वन्या३ः शं ते सन्त्वनूप्याः ।
शं ते खनित्रिमा आपः शं याः कुम्भेभिराभृताः ॥ २ ॥
शम् । ते । आपः । धन्वन्याः । शम् । ते । सन्तु । अनूप्याः ।
शम् । ते । खनित्रिमाः । आपः । शम् । याः । कुम्भेभिः । आऽभृताः ॥ २ ॥

धन्वन्याः धन्वनि मरुदेशे भवाः । "भवे छन्दसि" इति यत् । "ये चाभावकर्मणोः" इति प्रकृतिभावात् "नस्तद्धिते" इति विहितष्टिलोपो न भवति । ता आपः ते तव शं भवन्तु । अनूप्याः अनुगता आपो यस्मिन् देशे । "ऋक्पूरब्धूःपथाम् आनक्षे" इति अच् समासान्तः । "ऊदनोर्देशे" इति अप्शब्दाकारस्य ऊकारादेशः । अनूपे जलसमृद्धे देशे भवा आपः । पूर्व-

१ P P[2] J सनिऽस्यदाः ।.

1 S' °लुङि. 2 S' स्रवंत°. 3 S' सं.

वद् यत् । ते शं सन्तु । तथा खनित्रिमाः खननेन निर्वर्त्याः कूपतटाकादिस्था आपः ते तव शं भवन्तु । खनतेर्बाहुलकात् क्रिप्रत्ययः । "आर्धधातुकस्येड्वलादेः" इति इडागमः । "क्रेर्मम्नित्यम्" इति मप् प्रत्ययस्तद्धितः । तथा कुम्भेभिः कुम्भैः आभृताः आहृता आनीता या आपः सन्ति ता अपि शं भवन्तु । "हृग्रहोर्भश्छन्दसि" इति भः ॥

तृतीया ॥

अनभ्रयः खनमाना विप्रा गम्भीरे अपसः ।
भिषग्भ्यो भिषक्तरा आपो अच्छा वदामसि ॥ ३ ॥

अनभ्रयः । खनमानाः । विप्राः । गम्भीरे । अपसः ।
भिषक्ऽभ्यः । भिषक्ऽतराः । आपः । अच्छ । वदामसि ॥ ३ ॥

अनभ्रयः अभ्रिः खननसाधनं कुद्दालादि । तद्रहिताः सन्तः खनमानाः काष्ठहस्तपादादिना खननशीला गम्भीरेऽपसः गम्भीरे असाध्येपि विषये अपः कर्म येषां ते दुःसाध्यमपि प्रयोजनं मन्त्रबलात् साधयन्तो विप्राः मेधाविनः । इति सर्वम् ऋत्विग्विशेषणम् । एते वयं भिषग्भ्यः वैद्येभ्योपि भिषक्तराः । भिषजो हि औषधानि अन्यतः समानीय चिकित्सन्ति । अपां तु मध्ये भेषजानि विद्यन्त इति लौकिकेभ्यश्चिकित्सकेभ्योपि शिष्टा वैद्याः । तथा च निगमः । "अप्सु मे सोमो अब्रवीद् अन्तर्विश्वानि भेषजा" [ऋ० १०. ९. ६] "आपश्च विश्वभेषजीः" इति च [ऋ० १. २३. २०] । तथाविधा आपः । "अप्तृन्०" इति असर्वनामस्थानेपि छान्दसो दीर्घः । अच्छा वदामसि अभिवदामः अभिष्टुमः । "इदन्तो मसिः" "अच्छ गत्यर्थवदेषु" इति अच्छशब्दो गतिसंज्ञकः ॥ अथ वा पूर्वार्धं सर्वम् अब्विशेषणम् । अनभ्रयः अभ्र्यादिसाधनराहित्येन खनमानाः तटद्वयम् अवदार-

1 S' °तडाकादि°. 2 S' दुःसाधमपि. 3 S' वैद्योपि for वैद्येभ्योपि. 4 S' औषधानि. 5 S' अन्सुपांतु for अपां तु. 6 S' °चिकित्सिकेभ्यो.

यन्त्यः विप्राः स्वोपजीविनां मेधाजननहेतवः विशेषेण पूर्णा वा गम्भीरे अगाधे स्थाने अपो व्याप्नियासां ता महाह्रदादिषु व्यापनशीलाः । ⌛ आप्नोतेर्नुड् ह्रस्वश्च [उ॰ ४. २०७] इति असुन् । धातोर्ह्रस्वश्च नुडागमस्तु विकल्पितः ⌛ । एवंरूपा या आपः सन्ति ता वैद्येभ्योपि अत्यन्तहितकारिणीरपः अभिष्टुम इति ॥

चतुर्थी ॥

अपामह दिव्यानामपां स्रोतस्यानाम् ।
अपामह प्रणेजनेश्वा भवथ वाजिनः ॥ ४ ॥
अपाम् । अह । दिव्यानाम् । अपाम् । स्रोतस्यानाम् ।
अपाम् । अह । प्रऽनेजने । अश्वाः । भवथ । वाजिनः ॥ ४ ॥

अहेति विनिग्रहार्थीयः । दिव्यानाम् दिवि भवानाम् अपाम् स्रोतस्यानाम् स्रोतः [प्रवाहः । तद्भवानाम् अपाम्] अपाम् तदुभयव्यतिरिक्तानाम् अन्यासाम् अपां प्रणेजने शोधनविषये अश्वाः । लुप्तोपमैषा । अश्वाः तुरगा इव वाजिनः वाजो वेगः तद्वन्तो भवथ इति ऋत्विजः परस्परं ब्रुवते यजमानो वा ऋत्विजो ब्रूते मदर्थं व्याप्रियमाणा यूयं शान्त्युदककर्मणि त्वरमाणा भवतेति ॥

पञ्चमी ॥

ता अपः शिवा अपोयक्ष्मंकरणीरपः ।
यथैव तृप्यते मयस्तास्त आ दत्त भेषजीः ॥ ५ ॥
ताः । अपः । शिवाः । अपः । अयक्ष्मम्ऽकरणीः । अपः ।
यथा । एव । तृप्यते । मयः । ताः । ते । आ । दत्त । भेषजीः ॥ ५ ॥

---

१ C प्रणेजनेश्वां. We with A B D K K R V Dc Cs. २ J प्रऽने । जने ।. We with P P. ३ C D °यक्ष्मं°. We with A B K K R V Dc Cs. ४ So A B C D K K R P P J V Cs Dc. ५ B आदुंत corrected from आदंत्त. K आदुत भें° corrected from आदंत भे°. A Cs आदुंत. Dc आदुंतभे° corrected to आदुतभें°. R आदुंत्त. C D आदुंत. We with Sāyaṇa. ६ P आपः ।. Sāyaṇa's text: आपः. We with P J. ७ P P J आत् । उत । for आ । दत्त ।

---

1 S′ अवद्रारयंतः. 2 S′ स्वोपजीयिना. 3 S′ आपां. 4 S′ धन° for शोधन°. 5 S′ inserts another वा before ब्रूते. 6 S′ भवेति for भवतेति.

इदमपि प्रयोजकस्य वाक्यम् । ताः प्रसिद्धा या आपः शिवाः शिवकारिण्य आपः अयक्ष्मंकरणीः अरोगकारिण्यो या अपः आपः । प्रथमार्थे द्वितीया । "आढ्यसुभग°" इति विहितः ख्युन् प्रत्ययः अयक्ष्मशब्दोपपदादपि व्यत्ययेन उत्पन्नः । "खित्यनव्ययस्य" इति मुम् आगमः । ता भेषजीः भिषग्वद् आमयनिर्हारिकाः हितकारिणीश्च अपः । "केवलमामक°" इति ङीप् प्रत्ययः । ते यूयम् [प्रयोक्तारः] । युष्मच्छब्दादेशशब्दो न भवति । तच्छब्दस्य प्रथमाबहुवचने रूपम् । निघातस्तु छान्दसः । आ दत्त आनयत । डुदाञ् दाने । लोटि मध्यमबहुवचनम् । "आङो दोनास्यविहरणे" इति आत्मनेपदं सर्वविधीनां छन्दसि विकल्पितत्वाद् न भवति । उदकानयने फलं दर्शयति यथैवेति तृतीयपादेन । मय इति सुखनाम । सुखं यथैव । एवकारो भिन्नक्रमः । सुखमेव येन प्रकारेण तृप्यते तृप्तम् अधिकं भवति । अधिकसुखलाभाय शान्त्युदकम् आनयतेत्यर्थः । यद्वा ते त्वदर्थम् आदत्त आनीतवान् इति प्रयोक्ता स्वात्मानं परोक्षेणाह । "आङो दः°" इति आत्मनेपदम् ॥

[इति] प्रथमेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

["दिवस्पृथिव्याः" इति सूक्तद्वयं मेधाजननकर्मणि विनियुज्यते । एतेन सूक्तद्वयेन मेधाकामः सुप्त्वोत्थाय मुखं हस्तेन प्रक्षालयति । सूत्रितं हि ।] दिवस्पृथिव्याः इति संहाय मुखं विमार्ष्टि" इति । [कौ. २.१] ॥

वर्चस्कामोपि अनेन सूक्तद्वयेन दधिमधुनी संपात्य अभिमन्त्र्य अश्नीयात् ॥

तथा वर्चस्कामः क्षत्रियश्चेद् अनेन सूक्तद्वयेन भक्तमिश्रिते दधिमधुनी संपात्य अभिमन्त्र्य क्षत्रियं प्राशयेत् ॥

वर्चस्कामो वैश्यशूद्रादिश्चेद् अनेन सूक्तद्वयेन केवलम् ओदनं संपात्य अभिमन्त्र्य प्राशयेत् ॥

---

1 Sāyaṇa's text too: शिवा आपोयक्ष्मं°. 2 S′ अनर्थं° for आमय°. 3 S′ युष्मच्छब्दोदेशशब्देन भवति । तुच्छब्दस्य. 4 S′ बहुवचने for बहुवचनम्. 5 S′ भक्ति°. 6 S′ °शूद्रश्चे°.

सूत्रितं हि । "प्रातरग्निम् [३.१६] गिरावरगराटेषु [६.६९] दिव-
"स्पृथिव्याः [९.१] इति दधिमध्वाशयति कीलालमिश्रं क्षत्रियं कीला-
"लम् इतरान्" इति [कौ॰२.३] ॥

यथा नवमकाण्डे समाम्नातयोः "दिवस्पृथिव्याः" इति [९.१.१-१०] "यथा सोमः प्रातःसवने" इति [९.१.११-२४] सूक्तयोः प्रथमसूक्ते "मधुकशा हि जज्ञे" इति मन्त्रेषु कशेति वाङ्नामलिङ्गाद् द्वितीयसूक्ते "वर्चस्वतीं वाचम् आवदानि जनाँ अनु" इति वाग्लिङ्गाच्च मेधाजननकर्मणि विनियोगः तथा "यथा सोमः प्रातःसवने" [९.१.११-२४] इति द्वितीयसूक्ते "एवा मे अश्विना वर्च आत्मनि ध्रियताम्" इति वर्चोलिङ्गाद् वर्चस्यकर्मणि च विनियोग उक्तः एवम् अत्रापि प्रथमसूक्ते वर्चःसमानार्थमहिमपुष्ट्यादिलिङ्गाद् द्वितीयसूक्ते "अथो भगस्य नो धेहि" इति लिङ्गाच्च वर्चस्यकर्मणि "बृहस्पतिर्म आकूतिम् आङ्गिरसः प्रति जानातु वाचम् एताम्" इति वाग्लिङ्गाच्च मेधाजननकर्मणि विनियोग उच्यते । एवम् अनयोरेव विनियोगान्तरेषु यथायथं लिङ्गम् अवगन्तव्यम् । अत एव कौशिको भिन्नप्रदेशस्थस्य सूक्तद्वयस्य सर्वत्र विनियोगं सूचयितुं "दिवस्पृथिव्याः" इति उभयसाधारणं सूक्तप्रतीकं सूत्रयामास । यत्र सूक्तविशेषस्य विनियोगोपेक्षितस्तत्र सूक्तं विशिष्य सूत्रितवान् । यथा वैताने । "दिवस्पृथिव्या इति मधुसूक्तेन राजानं [सं]श्रयति" इति [वै॰३.६] ॥

तत्र प्रथमा ॥

दिवस्पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षाद् वनस्पतिभ्यो अध्योषधीभ्यः ।
यत्रयत्र विभृतो जातवेदास्तत स्तुतो जुषमाणो न एहि ॥ १ ॥

दिवः । पृथिव्याः । परि । अन्तरिक्षात् । वनस्पतिऽभ्यः । अधि । ओषधीभ्यः ।

१ C °स्पतिभ्यो. २ A K विभ्रंतो. C D R B V विभृंतो. Dc विभृंतो changed to विभ्रंतो. We with Cs. ३ So we with D C R A B V Dc Cs P P J.

1 S' विनियोगो°. 2 S' मधुयुक्तेन. We with the *Vaitâna*.

यत्रेऽयत्र । विऽभृतः । जातऽवेदाः । ततः । स्तुतः । जुषमाणः । नः । आ । इहि ॥ १ ॥

द्युलोकादीनि अग्नेरुत्पत्तिस्थानानि । ⧗ अत एव "जनिकर्तुः प्रकृतिः" इति अपादानसंज्ञायाम् "अपादाने पञ्चमी" इति द्युशब्दादिभ्यः पञ्चमी ⧗ । दिवः द्युलोकात् पृथिव्याः भूमेः । ⧗ परिः पञ्चम्यर्थानुवादी ⧗ । अन्तरिक्षात् अन्तरा क्षान्ताद् मध्यमलोकाद् वनस्पतिभ्यः पुष्पैर्विना फलद्भ्यो वृक्षेभ्यः ओषधीभ्यः ओषः पाको धीयत आस्विति ओषध्यः फलपाकान्ताः ताभ्यश्च । ⧗ अधिः पञ्चम्यर्थानुवादी ⧗ । द्युलोकादिभ्य उत्पन्नो जातवेदाः जातानि वेत्ति जातैर्विद्यते ज्ञायत इति वा जातवेदाः यत्रयत्र यस्मिन् यस्मिन् स्थाने विभृतः विशेषेण पूर्णो वर्तते । यद्वा विभृतो विहृतो विभक्तो वर्तते ततस्ततः तेभ्यः सर्वेभ्यः स्थानेभ्यः नः अस्मान् जुषमाणः । ⧗ अन्तर्भावितण्यर्थः ⧗ । जोषयमाणः प्रीणयन् । ⧗ "लक्षणहेत्वोः क्रियायाः" इति हेतौ शानच् प्रत्ययः ⧗ । अस्मत्प्रीणनाद्धेतोः एहि आगच्छ ॥

द्वितीया ॥

यस्ते अप्सु महिमा यो वनेषु य ओषधीषु पशुष्वप्स्व१न्तः ।
अग्ने सर्वास्तन्व१ः सं रभस्व ताभिर्न एहि द्रविणोदा अजस्रः ॥ २ ॥

यः । ते । अप्ऽसु । महिमा । यः । वनेषु । यः । ओषधीषु । पशुषु । अप्ऽसु । अन्तः ।
अग्ने । सर्वाः । तन्वः । सम् । रभस्व । ताभिः । नः । आ । इहि । द्रविणःऽदाः । अजस्रः ॥ २ ॥

हे अग्ने ते तव यो महिमा अप्सु उदकेषु वर्तते । अग्नेरुदकप्रवेशः श्रूयते "सोपः प्राविशत्" [तै॰ सं॰ २. ६. ६. १] इति । दाशतय्यामपि

१ P P J विभ्रंतः ।. २ A B C D R ३ for १. We with K K V. ३ A B C D R °स्तन्वा३ः°. P तन्वाः ।. We with K K V Dc and with P and J (as originally).

1 S′ अंतरि for अन्तरा. 2 S′ उत्पंनोग्निः यद्वुना जातवेदाः. 3 S′ जायत°.

मन्त्रवर्णः । "ऐच्छाम त्वा बहुधा जातवेदः प्रविष्टम् अग्ने अप्स्वोषधीषु" इति [ऋ०१०.५१.३] । यश्च वनेषु वर्तते दावाग्निरूपेण । यश्च ओषधीषु महिमा फलपाकनिमित्तभूतः । यश्च पशुषु पशूपलक्षितेषु सर्वप्राणिषु वैश्वानरात्मना वर्तते । अप्सु अन्तरिक्षस्थेषु उदकेषु । मेघेष्वित्यर्थः । तेषु अन्तः मध्ये वैद्युतात्मना यो महिमा वर्तते हे अग्ने सर्वाः अवादिस्थानविशेषनिष्ठमहिमरूपाः तन्वः शरीराणि सं रभस्व संकलय । तत्रतत्र विभक्तास्तनूरेकत्र संमेलयेत्यर्थः । किमर्थं संकलनं तद् आह ताभिरिति । ताभिः सर्वाभिस्तनूभिः सह नः अस्मान् अजस्रः । ⌛ लिङ्गव्यत्ययः ⌛ । अजस्रम् अनवरतं द्रविणोदाः धनस्य दाता सन् एहि आगच्छ ॥

तृतीया ॥

यस्ते॑ दे॒वेषु॑ महि॒मा स्व॒र्गो या ते॑ त॒नूः पि॒तृष्वा॑वि॒वेश॑ ।
पुष्टि॒र्या ते॑ मनु॒ष्ये॑षु पप्र॒थेऽग्ने॒ तया॑ र॒यिम॒स्मासु॑ धेहि ॥ ३ ॥

यः । ते॒ । दे॒वेषु॑ । म॒हि॒मा । स्वः॒ऽगः । या । ते॒ । त॒नूः । पि॒तृषु॑ । आ॒ऽवि॒वेश॑ । पुष्टिः॑ । या । ते॒ । म॒नु॒ष्ये॑षु । प॒प्र॒थे । अग्ने॑ । तया॑ । र॒यिम् । अ॒स्मासु॑ । धे॒हि॒ ॥ ३ ॥

हे अग्ने ते तव स्वर्गच्छतीति स्वर्गः । ⌛ "डोन्यत्रापि दृश्यते" इति डप्रत्ययः ⌛ । दिवः प्रापणार्थं स्वर्लोकं गन्ता यो महिमा देवेषु । ⌛ विषयसप्तमी ⌛ । देवविषये वर्तते । यजमानैर्दत्तं हविः देवान् प्रापयितुम् इहलोकसंचारी यो माहात्म्यगुणो वर्तते । या च ते त्वदीया तनूः पितृषु आविवेश पितृषु आविश्य स्वधाकारेण प्रत्तं कव्यसंज्ञकं हविः पितॄन् प्रापयितुं पितृलोकसंचारिणी वर्तते । या च ते त्वदीया पुष्टिः मनुष्येषु मनुष्योपलक्षितेषु सर्वेषु चराचरात्मकप्राणिषु पप्रथे प्रथिता अशितपीतादिपाककरणाद् मनुष्यादिषु या त्वत्कर्तृका पुष्टिर्वर्तते

1 S' भरस्व, though its text has रभस्व. 2 S' स्वर्ग गच्छतीति. 3 S' पितृषु पितृषु आविवेश आविश for पितृषु आविवेश पितृषु आविश्य. 4 S' स्वकारेण.

तया । ⧖ प्रत्येकविवक्षया एकवचनम् ⧖ । ताभिस्तनूभिः सह अस्मासु रयिम् धनं धेहि प्रयच्छ ॥

चतुर्थी ॥

श्रुत्कर्णाय कवये वेद्याय वचोभिर्वाकैरुप यामि रातिम् ।
यतो भयमभयं तन्नो अस्त्वव देवानां यज हेडो अग्ने ॥ ४ ॥

श्रुत्ऽकर्णाय । कवये । वेद्याय । वचःऽभिः । वाकैः । उप । यामि । रातिम् । यतः । भयम् । अभयम् । तत् । नः । अस्तु । अव । देवानाम् । यज । हेडः । अग्ने ॥ ४ ॥

हे अग्ने श्रुत्कर्णाय अस्मदीयस्तुतिश्रवणसमर्थकर्णयुक्ताय । ⧖ शृणोतेः क्विप् । श्रुतौ कर्णौ यस्येति विग्रहः ⧖ । कवये । कविः क्रान्तदर्शी । अतीन्द्रियार्थदर्शिने वेद्याय सर्वैर्ज्ञातव्याय वेदार्हाय वा । ⧖ "तद् अर्हति" इति यत् । "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी ⧖ । एवंगुणविशिष्टं त्वां [रातिम्] अभिलषितफलदानम् उप यामि । याच्ञाकर्मैतत् । उपयाचामीत्यर्थः । ⧖ याचतेर्लेटि अन्त्यलोपश्छान्दसः ⧖ । कैः साधनैर्याचनं तद् आह । वचोभिः मन्त्ररूपैर्वाक्यैः । वाकैः । एकदेशेन व्यपदेशः । अनुवाकैर्मन्त्रसंघात्मकैः । वाकैर्वक्तव्यैः सूक्तैर्वा । कीदृशी रातिः । तत्स्वरूपं दर्शयति । यतः यस्माद् भयं भीतिर्भवति तत् । ⧖ "सुपां सुलुक्०" इति पञ्चम्या लुक् ⧖ । तस्माद् अभयम् भयराहित्यं नः अस्माकम् अस्तु भवतु । अथ वा तद् यतो भयं तत् सर्वं भयकारणम् अभयम् भयनिमित्तं न भवत्वित्यर्थः । भयहेतौ विद्यमाने कस्माद् अभयप्रार्थनं तत्राह अवेति । हे अग्ने देवानाम् दीव्यतां हेडः । क्रोधनामैतत् । क्रोधम् । ⧖ हेडृ अनादरे इत्यस्माद् असुन् ⧖ । अव यज तिरस्कुरु । ये ये अस्मभ्यं क्रुध्यन्ति तेषां क्रोधं निवारयेत्यर्थः ॥

[इति] प्रथमेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

---

१ A B[h] भयमभयं. We with C D R V. २ C omits अ॰ in अग्ने. We with A B[h] D R V.

---

1 S' reads वाकैः *after* एकदेशेन व्यपदेशः. 2 S' उभय॰.

"यामाहुतिम्" इति सूक्तस्य मेधाजननकर्मणि वर्चस्यकर्मणि च विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

यामाहुतिं प्रथमामथर्वा या जाता या हव्यमकृणोज्जातवेदाः ।
तां त एतां प्रथमो जोहवीमि ताभिष्टुप्तो वहतु हव्यमग्निरग्नये स्वाहा ॥१॥

याम् । आऽहुतिम् । प्रथमाम् । अथर्वा । या । जाता । या । हव्यम् । अकृणोत् । जातऽवेदाः ।
ताम् । ते । एताम् । प्रथमः । जोहवीमि । ताभिः । स्तुप्तः । वहतु । हव्यम् । अग्निः । अग्नये । स्वाहा ॥ १ ॥

तिस्रः खलु अग्नेस्तन्वः । देवतारूपा हविःप्रापकदूतरूपा हविःप्रक्षेपाधाराङ्गाररूपा चेति । "तिस्र उ ते तन्वो देववातास्ताभिर्नः पाहि गिरो अप्रयुच्छन्" इति [ऋ॰ ३. २०. २] मन्त्रवर्णात् । "तव प्रयाजा "अनुयाजाश्च केवल ऊर्जस्वन्तो हविषः सन्तु भागाः । तवाग्ने यज्ञो- "यमस्तु सर्वस्तुभ्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्रः" [ऋ॰ १०. ५१. ९] इत्यत्र अग्नेर्देवतारूपत्वम् आम्नायते । हविःप्रापकदूतरूपत्वम् अग्नेर्देवानां च उक्तिप्रत्युक्तिरूपाभ्यां मन्त्राभ्याम् अवगम्यते । "विश्वे देवाः शास्तन मा "यथेह होता वृतो मनवै यन्निषद्य । प्र मे ब्रूत भागधेयं यथा वो येन "पथा हव्यमा वो वहानि" इति [ऋ॰ १०. ५२. १] । "कुर्मस्त आ- "युरजरं यद् अग्ने यथा युक्तो जातवेदो न रिष्याः । अथा वहासि सु- "मनस्यमानो भागं देवेभ्यो हविषः सुजात" इति [ऋ॰ १०. ५१. ७] । हविःप्रक्षेपाधाररूपत्वं तु सर्वलोकसंप्रतिपन्नम् । "त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम्" इति [ऋ॰ २. १. १३] श्रुतेः । तद् इदम् अत्रोच्यते । अथर्वा । "अथार्वाग् एनम् एतास्वेवाप्स्वन्विच्छेति । तद् यद् अब्रवीद् अथार्वाग् एनम् एतास्वेवाप्स्वन्विच्छेति तद् अथर्वाभवत्" इति [गो॰

१ B K V and Sāyaṇa's text: जातायं for जाता या. We with A C D K R Dc Cs P P̈ J.

1 S' इति इत्यत्र for इत्यत्र. 2 S' ॰दूतदूत॰.

ब्रा० १.४] ब्राह्मणे परब्रह्मसृष्टास्वेवाप्सु परमात्मानम् अन्विष्येति अशरीरया वाचा भृगुं प्रति उक्तम् । तस्माद् अथर्वशब्दवाच्यत्वं परमात्मनोथर्ववेदस्रष्टुराम्नायते ॥ अथर्वा अथर्वशब्दवाच्यः परमात्मा प्रथमाम् सर्वसृष्टेः प्राक्कालीनां याम् आहुतिम् अकृणोत् स्वसृष्टदेवप्रीणनाम् अकरोत् । जातवेदाः जातानि वेत्ति जातैर्विद्यते ज्ञायत इति वा जातवेदा अग्निः या । ⁅द्वितीयाया लुक्⁆ । याम् अथर्वणा दत्ताम् आहुतिं जाताय प्रादुर्भूताय देवगणाय हव्याम् होतुं दातुम् अर्हां यथाभागं कल्पनीयाम् अकृणोत् अकरोत् । ⁅जुहोतेः अर्हार्थे यत् प्रत्ययः । "वान्तो यि प्रत्यये" इति अव् आदेशः⁆ । ताम् एताम् आहुतिं प्रथमः सर्वेभ्यो यजमानेभ्यः पूर्वभावी सन् ते । अग्निः संबोध्यते । ⁅विभक्तिव्यत्ययः⁆ । त्वयि अथ वा ते तव । आस्ये इत्यध्याहारः । जोहवीमि अत्यर्थं जुहोमि । यजमानेन सर्वयष्टृभ्यः पूर्वं देवताः परिग्रहणीया इत्यत्र मन्त्रवर्णः । "वसून् रुद्रान् आदित्यान् इन्द्रेण सह देवतास्ताः पूर्वः परिगृह्णामि स्व आयतने मनीषया" [तै० ब्रा० ३.७.४.३] इति । ताभिः तिसृभिस्तनूभिः सह स्तुतः स्तोतृभिरभिष्टुतोग्निः हव्यम् देवयोग्यं हविः वहतु प्रापयतु देवान् इति । सामान्यप्रतीतावाह अग्नये स्वाहेति । अग्नये अग्निशब्दप्रतिपाद्यायै देवतायै स्वाहा इदं हविः सुहुतम् अस्तु । एवं शरीरत्रययुक्तोग्निः अनेन मन्त्रेण प्रतिपाद्यते ॥

द्वितीया ॥

आकूतिं देवीं सुभगां पुरो दधे चित्तस्य माता सुहवा नो अस्तु ।
यामाशामेमि केवली सा मे अस्तु विदेयमेनां मनसि प्रविष्टाम् ॥ २ ॥

आऽकूतिम् । देवीम् । सुऽभगाम् । पुरः । दधे । चित्तस्य । माता । सुऽहवा । नः । अस्तु ।

याम् । आऽशाम् । एमि । केवली । सा । मे । अस्तु । विदेयम् । एनाम् । मनसि । प्रऽविष्टाम् ॥ २ ॥

१ A R C D B P °धे चित्तस्य. We with K K Dc Cs P J V. २ So we with A B C D K K R S V Dc Cs P P J.

इदमादिभिस्तिसृभिर्ऋग्भिर्वाग्देवता प्रार्थ्यते । आकूतिम् तात्पर्यरूपाम् । लौकिकवैदिकसर्ववाक्यप्रतिपाद्याम् इत्यर्थः । देवीम् द्योतमानां सुभगाम् भगो भाग्यं शोभनभाग्ययुक्ताम् एवंरूपां वाग्देवतां पुरो दधे पुरस्कुर्वे परिचरामि । सर्वेष्वभीष्टकार्येषु वाग्देवतामेव पुरस्ताद् भावयामीत्यर्थः । अनर्थान्निवारकं हिते प्रवर्तकम् आप्तं जनं पुरोहितं कुर्वन्ति एवम् अस्माभिः पुरतो निहिता चित्तस्य मनसः माता जननी यथा पुत्रो मातृवशे वर्तते एवं चित्तं स्वप्रभवं नियमयन्ती वाक् नः अस्माकं सुहवा सुष्ठु ह्वातव्या अस्तु भवतु । आह्वानेन अस्मदनुकूला भवत्वित्यर्थः । किं च याम् आशां फलविषयां कामनाम् एमि प्राप्नोमि सा कामना मे मम केवली अस्तु असाधारणी भवतु । मदन्यं न कामयताम् इत्यर्थः । ॥ "केवलमामक॰" इति केवलशब्दाच्छन्दसि ङीप् ॥ । न केवलं कामना किं तु मनसि प्रविष्टाम् निहितां सर्वदा मनसि प्रवर्तमानाम् एनां फलविषयां कामनां विदेयम् फलपर्यवसायिनीं लप्स्यासम् । ॥ विदेर्लाभार्थाद् आशीर्लिङि "लिङ्याशिष्यङ्" इति अङ् प्रत्ययः । ङित्त्वात् लघूपधगुणाभावः ॥ ॥

तृतीया ॥

आकूत्या नो बृहस्पत आकूत्या न उपा गहि ।
अथो भगस्य नो धेह्यथो नः सुहवो भव ॥ ३ ॥

आऽकूत्या । नः । बृहस्पते । आऽकूत्या । नः । उप । आ । गहि ।
अथो इति । भगस्य । नः । धेहि । अथो इति । नः । सुऽहवः । भव ॥ ३ ॥

हे बृहस्पते बृहतां देवानां हितोपदेष्टृत्वेन पालक एतन्नामक देव आकूत्या सर्ववाक्यतात्पर्यार्थरूपया वाचा सह नः अस्मान् उपागहि वाग्देवताम् अस्माकम् अनुकूलयितुम् उपागच्छ । ॥ गमेर्लोटि "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुक् । हेर्ङित्त्वाद् "अनुदात्तोपदेश॰" इति अ-

१ B̈CDRS̈Cs भगस्य. We with KK̈VDc.

1 S′ आकूतीं. Sâyaṇa's text too: आकूतीं देवीं. 2 S′ एवमिति अस्माभिरेवं पुरतो for एवम् अस्माभिः पुरतो. 3 S′ स्वप्रणवं. 4 S′ असाधारणं. 5 S′ मद्रदन्येन काम॰.

नुनासिकलोपः । "असिद्धवद् अत्रा भात्" इति अनुनासिकलोपस्य असिद्धत्वाद् "अतो हेः" इति हेर्लुक् न भवति ॥ । एतदेव आदरार्थं पुनरुच्यते आकूत्या न उपा गहीति ॥ अथो अपि च भगस्य भाग्यम् । ॥ "क्रियाग्रहणं कर्तव्यम्" इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । "चतुर्थ्यर्थे बहुलं छन्दसि" इति षष्ठी ॥ । नः अस्मभ्यं देहि यच्छ । एतत् सर्वं बृहस्पतेराभिमुख्येन विना नं घटत इति तदेव प्रार्थ्यते अथो न इति चरमपादेन । अथो अपि च नः अस्माकं सुहवः सुष्ठु ह्वातव्यः आह्वानमात्रेणानुकूलो भव ॥

चतुर्थी ॥

बृहस्पतिर्म आकूतिमाङ्गिरसः प्रति जानातु वाचमेताम् ।
यस्य देवा देवताः संबभूवुः स सुप्रणीताः कामो अन्वेत्वस्मान् ॥ ४ ॥

बृहस्पतिः । मे । आऽकूतिम् । आङ्गिरसः । प्रति । जानातु । वाचम् । एताम् ।
यस्य । देवाः । देवताः । संम्ऽबभूवुः । सः । सुऽप्रनीताः । कामः । अनु । एतु । अस्मान् ॥ ४ ॥

आङ्गिरसः अङ्गिरसां पुत्रः । बृहस्पतेरङ्गिरसः पुत्रत्वम् ऐतरेयब्राह्मणे समाम्नायते । "येङ्गारा आसंस्तेङ्गिरसोभवन् । यद् अङ्गाराः पुनरवशान्ता उददीप्यन्त तद् बृहस्पतिरभवत्" इति [ऐ॰ब्रा॰ ३. ३४] । तादृशो देवः आकूतिम् सर्वाभिप्रायरूपाम् एतां सकलश्रुतिपुराणादिप्रसिद्धां वाचम् वाग्देवतां मे । ॥ "क्रियार्थोपपदस्य॰" इति चतुर्थी ॥ । मह्यं दातुं प्रति जानातु स्मरतु । ॥ "संप्रतिभ्याम् अनाध्याने" इति अनाध्यान इति निषेधात् प्रतिपूर्वात् जानातेरात्मनेपदं न भवति ॥ । अर्थिनं प्रति दातव्यस्मरणं प्रदानान्तं भवतीति तदेव प्रार्थ्यते । यस्य बृह-

१ B C D R S देवताः संवंभूवुः. Dc देवताः संवंभूवुः corrected to देवताः संबभूवुः. We with K K V Dc P. २ P J सम् । बभूवुः. We with P.

1 S' न न for न.

स्पतेः । वंश इति अध्याहारः । देवाः देवताश्च स्त्रीपुरुषात्मना प्रसिद्धाः सकला देवताः सुप्रणीताः येन बृहस्पतिनैव कार्येषु सुष्ठु प्रणीयमाना देवताः संवभूवुः संभूताः संगता ऐकमत्यं प्राप्ताः सकला देवता यस्य वशे वर्तन्ते । स कामः काम्यमानफलप्रदाता बृहस्पतिः अस्मान् कामयमानान् अभ्येतुं फलप्रदानाय अभिमुखम् आगच्छतु ॥

[इति] प्रथमेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"इन्द्रो राजा" इति एकर्चेन सूक्तेन धनकामः इन्द्रं यजेत उपतिष्ठेत वा ॥

ऋक्पाठस्तु

इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीनामधि क्षमि विषुरूपं यदस्ति ।
ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद् राध उपस्तुतश्चिदर्वाक् ॥ १ ॥

इन्द्रः । राजा । जगतः । चर्षणीनाम् । अधि । क्षमि । विषुऽरूपम् । यत् । अस्ति ।
ततः । ददाति । दाशुषे । वसूनि । चोदत् । राधः । उपऽस्तुतः । चित् । अर्वाक् ॥ १ ॥

जगतः त्रैलोक्यस्य चर्षणीनाम् । मनुष्यनामैतत् । मनुष्योपलक्षितानां दैवीनां मानुषीणां [च] प्रजानां राजा स्वामी इन्द्रः परमैश्वर्यसंपन्नो देवः दाशुषे हविर्दत्तवते जनाय वसूनि धनानि ततः तस्मात् । आनीयेति अध्याहारः । ॥ल्यब्लोपे पञ्चमी॥ । ददाति ददातु । ततः इत्युक्तं किं तद् इति तद् आह । क्षमि क्षमायां पृथिव्याम् । ॥क्षमाशब्दात् सप्तम्येकवचने "आतः" इति योगविभागाद् आकारलोपः । अधिः सप्तम्यर्थानुवादी॥ । विषुरूपम् नानारूपं यद् अस्ति तस्माद् ददातु इत्यन्वयः । एतदेवाह चोददिति । उपस्तुतः अस्माभिरभिष्टुतः सन् । चिच्छब्द एवार्थे । अर्वाक् अस्मदभिमुखं राधः धनं चोदत् चोदयेत् प्रेर-

१ P अस्तु । We with P J.

1 S' वंश. 2 Sāyaṇa's text also: अभ्येतु. 3 S' दातु for ददातु.

येत् । प्रयच्छतु इति यावत् । चुद प्रेरणे । अस्माण्णयन्ताल्लेटि "छन्दस्युभयथा" इति लेटि आर्धधातुकत्वात् "णेरनिटि" इति णिलोपः । "लेटोडाटौ" इति अडागमः ॥

[इति] प्रथमेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

"सहस्रबाहुः पुरुषः" इति सूक्तद्वयं पुरुषमेधे क्रतौ पुरुषपश्वनुमन्त्रणे विनियुक्तम् । "पुरुषमेधोश्वमेधवच्चैत्र्याः पुरस्तात्" इति प्रक्रम्य वैताने सूत्रितम् । "स्नातम् अलंकृतम् उत्सृज्यमानं सहस्रबाहुः पुरुषः[१९.६] केन पार्ष्णी[१०.२] इत्यनुमन्त्रयते" इति [वै० ७.२] ॥

तथा एतस्य सूक्तद्वयस्य शनैश्चरग्रहदेवत्यहविराज्यहोमे समिदाधानोपस्थानयोश्च विनियोगः । "अथाज्यभागान्ते विषासहिम्[१७.१] इत्यादित्याय हविषो हुत्वाज्यं जुहुयात् समिध आधायोपतिष्ठते" इति प्रक्रम्य शान्तिकल्पे सूत्रितम् । "सहस्रबाहुः पुरुषः[१९.६] केन पार्ष्णी[१०.२] प्राणाय नमः[११.४] इति शनैश्चराय" इति [शा० क० १५.] ॥

सौवर्णभूमिदानेपि एतत् सूक्तद्वयम् आज्यहोमे विनियुक्तम् । "अथ रोहिण्याम् उपोषितो ब्रह्मा" इति प्रक्रम्य परिशिष्टेभिहितम् । "अन्वारभ्याथ जुहुयात् कामसूक्तं कालसूक्तं पुरुषसूक्तम् इत्यथ सुवर्णमयीं भूमिम् इत्यादि" [प० १०.१] ॥

सर्वातिशायित्वसर्वभूतात्मकत्वकामेन नारायणाख्येन पुरुषेण अनुष्ठितस्य पुरुषमेधक्रतोः प्रतिपादकत्वात् जगत्कारणस्य आदिनारायणपुरुषस्य प्रतिपादकत्वाद् वा एतत् पुरुषसूक्तम् इति उच्यते । अतः अस्य सूक्तस्य द्विविधोर्थः आधियज्ञिक[1] एकः आध्यात्मिकोपरः[2] । पुरुषमेधविधायके वाजसनेयक[3]ब्राह्मण एवम् आम्नायते । "पुरुषो ह वै नारायणोकामयत[4] । अतितिष्ठेयं सर्वाणि भूतानि अहमेवेदं सर्वं स्याम् इति । स एतं पुरुषमेधं पञ्चरात्रं यज्ञक्रतुम् अपश्यत् । तम् आहरत् । तेनायजत । तेनेष्ट्वात्यतिष्ठत् सर्वाणि भूतानि । इदं सर्वम् अभवत्" इति [श० प० १३.६.१.१] ॥

---

1 S′ °यज्ञक. 2 S′ आध्यात्म°. 3 S′ °यिक°. 4 S′ °कामयतातिष्ठेयं for °कामयत । अतितिष्ठेयं.

तत्र सूक्ते प्रथमा ॥

सहस्रबाहुः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमिं विश्वतो वृत्वात्यतिष्ठद् दशाङ्गुलम् ॥ १ ॥
सहस्रऽबाहुः । पुरुषः । सहस्रऽअक्षः । सहस्रऽपात् ।
सः । भूमिम् । विश्वतः । वृत्वा । अति । अतिष्ठत् । दशऽअङ्गुलम् ॥ १ ॥

पुरुषसंज्ञापेक्षितावरणस्थानीयो देहविशेषो यज्ञानुष्ठातुर्नारायणपुरुषस्य रूप्यते । यथा परोक्षस्याग्नेः प्रत्यक्षैरग्निभिः स्तवः तद्वत् परोक्षस्यादिपुरुषस्य लौकिकैः सहस्रबाहुत्वं बह्वक्षिपादत्वं च उच्यते । सहस्रबाहुः सहस्रशब्दस्य उपलक्षणत्वाद् अनन्तैर्बाहुभिर्युक्तः सहस्राक्षः बहुभिरक्षिभिरुपेतः । ⌛ "बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः॰" इति षच् समासान्तः । सति शिष्टः समासान्तः स्वरः प्रवर्तते ⌛ । सहस्रपात् अनेकचरणः । ⌛ "संख्यासुपूर्वस्य" इति पादस्य लोपः समासान्तः ⌛ । एवंरूपो यः पुरुषः यज्ञानुष्ठाता नारायणाख्यः पुरुषो वर्तते स पुरुषः भूमिम् सप्तसमुद्रद्वीपां विश्वतः सर्वतो वृत्वा महिम्ना व्याप्य दशाङ्गुलम् दशाङ्गुलिं प्रमाणं यस्येति । ⌛ आर्हीयस्य ठकः "अध्यर्धपूर्वद्विगोः॰" इति लुक् । "तत्पुरुषस्याङ्गुलेः संख्याव्ययादेः" इति अच् समासान्तः ⌛ । अत्र दशाङ्गुलशब्देन हृदयाकाशम् उच्यते । तद् अत्यतिष्ठत् । पूर्वं हृदयाकाशे परिच्छिन्नस्वरूपः सन् स्वानुष्ठितक्रतुसामर्थ्यात् परिच्छिन्नाकारतां परित्यज्य सर्वातिशायिस्वरूपोभवद् इत्यर्थः ॥ अध्यात्मपक्षे सर्वप्राणिसमष्टिरूपः सूत्रात्मा प्रतिपाद्यते । सहस्रबाहुः ये व्यष्टिभूतसर्वप्राणिनां बाहवस्ते सर्वे सूत्रात्मदेहान्तःपातित्वात् तदीया एवेति सहस्रबाहुत्वम् । एवम् अक्षिषु पादेष्वपि योजनीयम् । यद्वा सर्वत्र बाह्वादिसाध्यबहुकार्यसंभवात् तेषां सहस्रत्वव्यपदेशः । अत एव इमम् अर्थम् अभिप्रेत्य अन्यत्राम्नायते । "विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुरुत विश्वतस्पात्" इति [ऋ॰ १०. ८१. ३] । पुरुषः पुरि देहे शेत इति पुरुषः । ⌛ पृ-

1 S' बह्वक्षिकापादत्वं. 2 S' सप्तसमुद्रद्वीपां. 3 S' दशांगुलिः. 4 S' किममर्थम्.

षोदरादिः ॥ । सर्वप्राणिदेहावस्थितः पूर्णो वा सहस्राक्षः सहस्रपात् । एवंरूपो यो वर्तते स पुरुषः भूमिम् । उपलक्षणम् एतद् अवादीना भूतानाम् । सकलभूतकार्यब्रह्माण्डं तदन्तर्गतान् भूम्यादीन् विकारान् वा विश्वतः सर्वतो वृत्वा मृदिव घटादीन् व्याप्य दशाङ्गुलम् दशाङ्गुलिप्रमाणं देशम् अत्यतिष्ठत् अतिक्रम्य अवस्थितः । दशाङ्गुलम् इति उपलक्षणम् । ब्रह्माण्डाद् बहिरपि सर्वतो व्याप्य अवस्थितः । एकेनांशेन ब्रह्माण्डं व्याप्य दशभिरंशैः कार्यप्रपञ्चासंस्पृष्टः स्वप्रतिष्ठो वर्तत इत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

त्रिभिः पद्भिर्द्यामरोहत् पादस्येहाभवत् पुनः ।
तथा व्यक्रामद् विष्वङशनानशने अनु ॥ २ ॥

त्रिऽभिः । पत्ऽभिः । द्याम् । अरोहत् । पात् । अस्य । इह । अभवत् । पुनः । तथा । वि । अक्रामत् । विष्वङ् । अशनानशने इत्यशनऽअनशने । अनु ॥ २ ॥

सोयं यज्ञानुष्ठाता नारायणपुरुषः त्रिभिः पद्भिः पादैः । ॥ "पद्दन्नोमास्°" इत्यादिना पादशब्दस्य पद्भावः ॥ । द्याम् दिवं स्वर्गलोकम् आरोहत् आरूढवान् आक्रान्तवान् । [अस्य] पुरुषस्य पादः चतुर्थः इह भूलोके पुनरभवत् । पुनःपुनराविर्भवति प्रकाशते । पादचतुष्टयेन सर्वलोकव्याप्तिमेव दर्शयति । तथा तेन उक्तेन प्रकारेण अशनानशने अश्नातीति अशनम् । ॥ "कृत्यल्युटो बहुलम्" इति कर्तरि ल्युट् ॥ । अनशनम् अनश्नत् अशनानशने वस्तुनी अनु । ॥ लक्षणार्थे अनुः कर्मप्रवचनीयः ॥ । अशना मनुष्यतिर्यगादयः । अनशना देववृक्षादयः । तान् अभिलक्ष्य विष्वङ् सर्वतोञ्चनः विश्वव्यापनः व्यक्रामत् वि-

१ K V °मारोहत्पादो° with Sâyana. S̈ °मरोहत्पादोस्ये° changed from मरोहत्पादःस्ये°. We with A B̈ C D R V Dc. २ A S̈ व्यक्रम°. ३ None of our authorities have विष्वङ्ङश°. ४ A B̈ K K̈ C D R S̈ V Dc °शनानशने. P J अशनानशने इत्यशनऽअशने ।. P̈ अशनानशने इत्यशनऽअनशने ।. ५ P आरोहत्. ६ P P̈ J पादस्य । for पात् । अस्य ।.

1 S′ त्वदंतर्गतान्. 2 S′ दशम्. 3 S′ पुनःपुनःपुनरा°. 4 S′ अनशाम्य.

क्रान्तवान् ॥ अध्यात्मपक्षे सोयम् उदीरितस्वरूप आदिपुरुषः त्रिभिः पद्भिः पादैः अंशैः संसारस्पर्शरहितैः द्याम् दिवं द्योतनात्मकं स्वप्रकाशस्वरूपम् आरोहत् आरूढवान् आस्थितवान् । यद्यपि "सत्यं ज्ञानम् अनन्तं ब्रह्म" [तै° आ° ८.१] इत्याम्नातस्य परब्रह्मणः इयत्ताया अभावाद् अंशचतुष्टयं न निरूपयितुं शक्यं तथापि जगद् इदं ब्रह्मस्वरूपापेक्षया अत्यल्पम् इति विवक्षितुं पादत्वोपन्यासः । स पुरुषः संसारस्पर्शरहितः ज्ञानवहलस्वरूपो द्याम् आरोहत् अज्ञानकार्यात् संसाराद् वहिर्भूतः सन् अत्रत्यैर्गुणदोषैरस्पृष्टः स्वस्वरूपे वर्तत इत्यर्थः । अस्य पुरुषस्य योयं पादः लेशश्चतुर्थः सोयम् इह जगति पुनरभवत् सृष्टिसंहाराभ्यां पुनःपुनराविर्भवति । अस्य सर्वस्य जगतः परमात्मलेशत्वं भगवताप्युक्तम् ।

विष्टभ्याहम् इदं कृत्स्नम् एकांशेन स्थितो जगत् ॥

इति [भ° गी° १०.४२.] । तथा तेन प्रकारेण तुरीयेण पादेन स पुरुषो विष्वङ् विष्वगञ्चनः अशनानशने अनु स्थावरजङ्गमात्मकं जगद् अभिलक्ष्य व्यक्रामत् । अथ वा चेतनाचेतनात्मकम् उभयविधं जगद् यथा स्यात् तथा पुरुषः स्वयमेव द्विविधो भूत्वा व्याप्तवान् इति[1] । यद्येकस्मिन् कल्पे एकस्य पादस्य जननमरणयुक्तसर्वभूतात्मकत्वं तर्हि कल्पान्तरेषु पादत्रयमध्ये एकैकस्य सर्वभूतात्मकत्वं संभवति । तथा च सति अंशचतुष्टयात्मकस्य परब्रह्मणः सर्वजगदात्मकत्वसंभवेन सांसारिकसुखदुःखादिद्वन्द्वसंस्पर्शो भविष्यति इत्येषा शङ्का अंशत्रयेण द्याम् आरोहत् इह पुनरभवत् इत्यनेन अपाक्रियते । तथा हि अंशत्रयात्मकं ब्रह्म सर्वदा स्वप्रतिष्ठं संसारस्पर्शरहितं सच्चित्सुखलक्षणं वर्तते । एकोंशस्तु पुनःपुनर्जगदात्मना विवर्तत[2] इति । यः पूर्वकल्पे जगदात्मा विवृत्तः[3] स एव कल्पान्तरेपि सर्वभूतात्मना विवर्तते नान्योंश इति ॥

तृतीया ॥

तावन्तो अस्य[1] महिमानस्ततो ज्यायांश्च पूरुषः[2] ।

१ A B D अस्य महिमा°. We with K K R C S V Dc P. २ C पुरुषः. We with A D R K K V Dc S.

1 S' अपि for इति. 2 S' विविधे. 3 S' निवृत्तः.

पादो॑ऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ त्रि॒पाद॑स्या॒मृतं॑ दि॒वि ॥ ३ ॥

ताव✱न्तः । अ॒स्य॒ । म॒हि॒मानः॑ । ततः॑ । ज्याया॑न् । च॒ । पुरु॑षः ।

पाद॑ः । अ॒स्य॒ । विश्वा॑ । भू॒तानि॑ । त्रि॒ऽपात् । अ॒स्य॒ । अ॒मृत॑म् । दि॒वि ॥ ३ ॥

यद् इदं देवतिर्यङ्मनुष्यात्मकं जगद् यावद् अस्ति तावान् सर्वोपि अस्य यज्ञानुष्ठातुः पुरुषस्य महिमा महत् कर्म[1] स्वकीयसामर्थ्यविशेषः । तावन्तो महिमान इति पूजायां बहुवचनम् सृष्टिभेदापेक्षया वा । ततो महिम्नोपि महिमाधारः पुरुषः ज्यायान् प्रवृद्धः अतिशयितः । अस्य पादश्चतुर्थः विश्वा विश्वानि भूतानि भवनवन्ति स्थावरजङ्गमात्मकानि । व्यावर्तत इति शेषः । अस्य त्रिपात् पादत्रयम् अमृतम् अमरणधर्मकं सत् [दिवि] द्युलोके स्वर्गलोके वर्तते ॥ अध्यात्मपक्षे यद् इदं देवतिर्यङ्मनुष्यात्मकम् अतीतानागतवर्तमानम् अस्तिरूपं जगद् यावद् अस्ति तावान् सर्वोपि अस्य पुरुषस्य महिमा । इदं तु तस्य न वास्तवं स्वरूपम् । वास्तवस्तु पुरुषः । अतो महिम्नो यथोक्तात् मर्त्यामर्त्यलक्षणात्[2] कार्यवर्गात् ज्यायान् वृद्धतरः । ✱ वृद्धशब्दस्य ईयसुनि ज्यादेशः ✱ । नैतावान् इति मन्तव्यं कथम् इत्यत आह । विश्वा विश्वानि सर्वाणि भूतानि भवनवन्ति कालत्रयवर्तीनि प्राण्यप्राणिजातानि अस्य पुरुषस्य पादः चतुर्थांशः । अस्य अवशिष्टं[3] त्रिपात् अंशत्रयात्मकं स्वरूपम् अमृतम् अमरणधर्मकं विनाशरहितं सत् दिवि द्योतनात्मके स्वप्रकाशे स्वरूपे अवतिष्ठते । तुरीय एव पादो जननमरणयुक्तः । तथा च तैत्तिरीया उत्तरनारायणे समामनन्ति । "अजायमानो[4] बहुधा विजायते तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्" इति [तै॰ आ॰ ३.१३.१] । यद्यपि परब्रह्मणः परिच्छेदाभावाद् अंशचतुष्टयं न निर्देष्टुं शक्यं[5] तथापि विश्वम् इदं ब्रह्मरूपापेक्षया अत्यल्पम् इति विवक्षित्वा पादत्वोपन्यासः । ✱ त्रिपादिति । त्रयः पादाः अस्य "संख्यासुपूर्वस्य" इति लोपे "द्वित्रिभ्यां पाद्दन्॰" इति उत्तरपदान्तोदात्तत्वम् ✱ ॥

---

1 S' ॰कर्मा. 2 S' यथोक्तान् मर्त्यामर्त्यलक्षणान्. 3 S' विशिष्टं for अवशिष्टं. 4 S' सजायमानो. 5 S' न निर्देष्टुमशक्यं.

चतुर्थी ॥

पुरुष एवेदं सर्वं यद् भूतं यच्च भाव्यम्।
उतामृतत्वस्येश्वरो यदन्येनाभवत् सह ॥ ४ ॥

पुरुषः। एव। इदम्। सर्वम्। यत्। भूतम्। यत्। च। भाव्यम्।
उत। अमृतऽत्वस्य। ईश्वरः। यत्। अन्येन। अभवत्। सह ॥ ४ ॥

यद् भूतम् अतीतं जगत् यच्च भव्यम् भविष्यद् यदपि इदं प्रत्यक्षेण दृश्यमानं व्यक्तं स्थावरजङ्गमात्मकं वर्तमानं जगत् तत् सर्वं पुरुष एव। यथा अस्मिन् कल्पे वर्तमानाः प्राणिदेहाः सर्वेपि पुरुषस्यावयवाः तथैव अतीतागामिनोः कल्पयोरिति द्रष्टव्यम्। अथ वा एतत् सर्वं पुरुष एव पुरुषस्यैवायं विवर्तः ॥ उत अपि च अयं पुरुषः अमृतत्वस्य देवत्वस्यापि ईश्वरः स्वामी। देवानामपि ईश्वर इति यावत्। यत् किंचिद् भूतम् अन्नेन अदनीयेन भोग्येन सहाभवत् भवति तस्यापीश्वरः। अयोनिजानां देवानाम् अन्नरसपरिणामानां मर्त्यादीनां च ईश्वर इति यावत्। यज्ञानुष्ठातुर्नारायणस्य यज्ञनिर्वर्त्यं सार्वात्म्यम्। जगत्कारणस्य सूत्रात्मनस्तु स्वाभाविकम् इतीयान् विशेषः। शिष्टं समानम् ॥

पञ्चमी ॥

यत् पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन्।
मुखं किमस्य किं बाहू किमूरू पादा उच्येते ॥ ५ ॥

यत्। पुरुषम्। वि। अदधुः। कतिऽधा। वि। अकल्पयन्।
मुखम्। किम्। अस्य। किम्। बाहू इति। किम्। ऊरू इति। पादौ।
उच्येते इति ॥ ५ ॥

"विराड् अग्रे समभवद् विराजो अधि पूरुषः" [९] इति पुरुष-

१ KKV यच्च भव्यम्. We with ABCDRSDc. २ CRB °मृतत्व°. We with ADSKKVDc. ३ So we with ABDRS. C यदन्य°. KKV यदन्ने°. Dc यदन्ये° changed to यदन्ने°. ४ P अन्येन।. We with PJ. ५ ABCDKKSVDc व्यदधुः. We with PR. ६ PJ अदधुः।. We with P.

1 S' कल्पयोर्द्रष्टव्यम्. 2 S' पुरुषस्यैवायं.

सृष्टिराम्नास्यते । "यत् पुरुषेण हविषा देवा यज्ञम् अतन्वत" [१०] इति पुरुषेण साधनेन यज्ञसृष्टिश्च आम्नास्यते । तं पुरुषं निमित्तीकृत्य प्रश्नोत्तररूपेण ब्राह्मणादिसृष्टिं वक्तुम् अत्र ब्रह्मवादिनां प्रश्ना उच्यन्ते । यत् यदा पुरुषम् यज्ञं व्यदधुः विशेषेण अकुर्वन् साध्या नाम देवाः वसवश्च तदा तं पुरुषं कतिधा कतिभिः प्रकारैः व्यकल्पयन् विविधं कल्पितवन्तः । एष सामान्यरूपः प्रश्नः । "इति च" इति संख्यासंज्ञकात् कतिशब्दात् "संख्याया विधार्थे धा" इति धा प्रत्ययः । मुखं किम् इत्यादयो विशेषप्रश्नाः । अस्य यज्ञात्मनः पुरुषस्य किं वस्तु मुखम् आसीत् । किं वस्तु बाहू । किं वस्तु [ऊरू । किं वस्तु] पादा उच्येते । बाहूरुपादद्वयात्मना किं वस्तु कथ्यते । "लोपः शाकल्यस्य" इति वकारलोपः । किम् इति सामान्यरूपत्वाद् नपुंसकलिङ्गता एकवचनता च ॥ अध्यात्मपक्षे यत् यदा पुरुषम् वैराजं व्यदधुः मनःसंज्ञकप्रजापतेर्विराजः प्राणरूपा देवाः संकल्पेन उत्पादितवन्तः तदानीं कतिधा व्यकल्पयन् इत्यादि पूर्वेण समानम् ॥

[इति] एकोनविंशे काण्डे प्रथमेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

"ब्राह्मणोस्य मुखम् आसीद्" इति सूक्तस्य पुरुषमेधे उत्सृज्यमानपुरुषपश्वनुमन्त्रणे शनैश्चरग्रहदेवत्यहविराज्यहोमे च पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ।

तत्र प्रथमा ॥

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद् बाहू राजन्योऽभवत् ।
मध्यं तदस्य यद् वैश्यः पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥ ६ ॥

ब्राह्मणः । अस्य । मुखम् । आसीत् । बाहू इति । राजन्यः । अभवत् ।
मध्यम् । तत् । अस्य । यत् । वैश्यः । पत्ऽभ्याम् । शूद्रः । अजायत ॥ ६ ॥

"कतिधा व्यकल्पयन्" इति सामान्यप्रश्नस्य "चन्द्रमा मनसो जातः" इत्यादिना उत्तरं भविष्यति । मुखादिविशेषप्रश्नानाम् उत्तरम् अनया उच्यते । अस्य यज्ञात्मनः पुरुषस्य ब्राह्मणो मुखम् आसीत् । ब्राह्मणजा-

तिविशिष्टः पुरुषः अस्य मुखाद् उत्पन्न इत्यर्थः । योयं राजन्यः क्षत्रियजातिविशिष्टः पुरुषः [स तस्य यज्ञपुरुषस्य बाहू बाहुद्वयम् अभवत्] । [यद् वैश्यः वैश्यजातम्] इति यद् अस्ति [तद् अस्य यज्ञपुरुषस्य मध्यम् मध्याङ्गम् अभवत्] । मध्यभागाद् वैश्य उत्पन्न इत्यर्थः । पद्भ्याम् पादाभ्यां शूद्रः अजायत उत्पन्नः ॥ इत्थं च मुखादिभ्यो ब्राह्मणादीनाम्[1] उत्पत्तिं तैत्तिरीयाः समामनन्ति । "स मुखतस्त्रिवृतं निरमिमीत । ब्राह्मणो मनुष्याणाम्" इति । "उरसो बाहुभ्यां पञ्चदशं निरमिमीत । राजन्यो मनुष्याणाम्" इति । "मध्यतः सप्तदशं निरमिमीत । वैश्यो मनुष्याणाम्" इति । तत्र "अन्नधानाह्यसृज्यन्त" [तै° सं° ७.१.१.५] इति वाक्यशेषेण शरीरस्य मध्यभाग एव विवक्षितः । मध्यभागः ऊर्वोरुपलक्षकः । अत एव प्रश्नः किम् ऊरू इति युज्यते । तत्रैव प्रश्ने "एकविंशं निरमिमीत । शूद्रो मनुष्याणाम्" इति च । अतः प्रश्नोत्तरे उभे अपि तत्परत्वेन योजनीये ॥ अध्यात्मपक्षेपि एषोर्थः समानः ॥

द्वितीया ॥

चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायत ।
मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च प्राणाद् वायुरजायत ॥ ७ ॥

चन्द्रमाः । मनसः । जातः । चक्षोः । सूर्यः । अजायत ।
मुखात् । इन्द्रः । च । अग्निः । च । प्राणात् । वायुः । अजायत ॥ ७ ॥

अस्मिन् उत्तरस्मिन्नपि मन्त्रे उत्तरकथनेन तदनुसारिणः प्रश्ना ऊहनीयाः । अत एव कतिधा व्यकल्पयन्निति सामान्यप्रश्नो ब्रह्मवादिभिः कृतः । यज्ञात्मनः पुरुषस्य मनसः सकाशात् चन्द्रमाः [चन्द्रम आह्लादं माति निर्मिमीत[2] इति चन्द्रमाः] सोमो जातः । "चन्द्रमा मनो भूत्वा हृदयं प्राविशत्" इति हि श्रुत्यन्तरम् [ऐ° आ° २.४.२] । चक्षोः चक्षुषः । अन्त्यलोपश्छान्दसः । सूर्यः अजायत । "आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणी प्राविशत्" इति हि श्रुतिः [ऐ° आ° २.४.२] । इन्द्रश्च अग्निश्च । परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ । तौ देवौ मुखात् जातौ ।

1 S' ब्राह्मणानाम्. 2 S' निरमिमीते.

अत्र मुखशब्देन वागिन्द्रियम् उच्यते । "ब्राह्मणोस्य मुखमासीत्" इत्यत्र सर्वं मुखमण्डलं विवक्षितम् । "अग्निर्वाग् भूत्वा मुखं प्राविशत्" इति ऐतरेयकश्रुतिः [ऐ० आ० २. ४. २]। वाचः इन्द्रसंबन्धं तैत्तिरीयाः समामनन्ति । "वाग् वै पराच्यव्याकृतावदत् । ते देवा इन्द्रम् अब्रुवन् । "इमां नो वाचं व्याकुर्विति । ताम् इन्द्रो मध्यतोवक्रम्य व्याकरोत् । "तस्माद् इयं व्याकृता वाग् उद्यते" इति [तै० सं० ६.४.७.३]। अस्य पुरुषस्य प्राणात् । अत्र प्राणशब्देन घ्राणेन्द्रियं विवक्ष्यते । तस्माद् वायुरजायत । "वायुः प्राणो भूत्वा नासिके प्राविशत्" इति हि श्रुत्यन्तरम् [ऐ० आ० २. ४. २]। अत्र सर्वत्र स्वस्वकारणप्रवेशेन तस्माद् उत्पत्तिर्विवक्षितेति मन्तव्यम् ॥ अध्यात्मपक्षेपि अयम् अर्थः समानः ॥

तृतीया ॥

नाभ्या आसीदुन्तरिक्षं शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत ।
पुद्भ्यां भूमिर्दिशुः श्रोत्रात् तथा लोकाँ अकल्पयन् ॥ ८ ॥

नाभ्याः । आसीत् । अन्तरिक्षम् । शीर्ष्णः । द्यौः । सम् । अवर्तत ।
पत्ऽभ्याम् । भूमिः । दिशः । श्रोत्रात् । तथा । लोकान् । अकल्पयन् ॥ ८ ॥

अत्रापि उत्तरानुसारिणः प्रश्ना ऊह्याः । अस्य यज्ञपुरुषस्य नाभिशिरःपादेभ्यः अन्तरिक्षद्युभूमयस्त्रयो लोकाः समभवन् । [शीर्ष्णः]। "शीर्षंश्छन्दसि" इति शिरसः शीर्षन् आदेशः । "अल्लोपोनः" इति अकारलोपः । पद्भ्याम् इति । "पद्दन्नोमास्०" इति पद्भावः । श्रोत्रात् अस्य पुरुषस्य श्रोत्रेन्द्रियाद् दिशः प्राच्यादय आसन् । "दिशः श्रोत्रं भूत्वा कर्णौ प्राविशन्" इति हि श्रुत्यन्तरम् [ऐ० आ० २. ४. २]। उक्तार्थोपसंहारश्चतुर्थश्चरणः । तथा उक्तेन प्रकारेण उक्तरीत्या लोकान् अन्तरिक्षादीन् । उपलक्षणम् एतत् । ब्राह्मणक्षत्रियादीन् अकल्पयन् अस्माद् यज्ञपुरुषात् कल्पितवन्तः उत्पादितवन्तः साध्या नाम देवाः ॥ अध्यात्मपक्षे प्रजापतेः प्राणरूपा देवा इतीयान् विशेषः ॥

१ P J शीर्प्णोः। P̈ शीर्प्णः।

1 S' पराच्य°. 2 S' °व्याकृता. 3 S' व्याकृत्य.

चतुर्थी ॥

विराडग्रे समभवद् विराजो अधि पूरुषः ।
स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद् भूमिमथो पुरः ॥ ९ ॥

विऽराट् । अग्रे । सम् । अभवत् । विऽराजः । अधि । पुरुषः ।
सः । जातः । अति । अरिच्यत । पश्चात् । भूमिम् । अथो इति । पुरः ॥९॥

पूर्वं यस्मात् पुरुषाद् ब्राह्मणादिसृष्टिरुक्ता तस्य सृष्टिरत्रोच्यते । अग्रे सृष्ट्यादौ विराट् विविधं राजन्ति वस्तूनि यस्मिन्निति स विराड् नाम पुरुषः समभवत् । "सहस्रबाहुः पुरुषः" इत्यादिना उपवर्णिताद् आदिपुरुषाद् विराट्संज्ञकः पुरुषोजायत । "तस्माद् विराड् अजायत" इति [तै॰ आ॰ ३.१२.२] शाखान्तरे विराजः आदिपुरुषाद् उत्पत्तिः समाम्नायते । तथा मानवे शास्त्रे स्मर्यते ।

द्विधा कृत्वात्मनो देहम् अर्धेन पुरुषोभवत् ।
अर्धेन नारी तस्यां च विराजम् असृजत् प्रभुः ॥

इति [म॰ स्मृ॰ १.३२] । विराजः अधि । अधिशब्दः पञ्चम्यर्थानुवादी । तस्माद् विराजः पुरुषः अन्यः पुरुषोजायत । अत्र वाजसनेयकम् । "विराजो अधि पूरुष इत्येषा वै सा विराट् । एतस्या एवैतद् विराजो यज्ञं पुरुषं जनयति" इति [श॰ ब्रा॰ १३.६.१.२] । स च तृतीयः पुरुषः यज्ञात्मा जातः उत्पन्नमात्र एव अत्यरिच्यत अतिरिक्त आसीत् । भूमिम् भूम्यादीन् सर्वान् लोकान् पश्चात् पश्चाद्भागे अथो अपि च पुरः पुरस्तात् । ⧗ "पूर्वाधरावराणाम् असि पुरधवश्चैषाम्" इति असि प्रत्ययः । तत्संनियोगेन पूर्वशब्दस्य पुर् आदेशः ⧗ । स पुरुषो जातमात्र एव भूम्यादीन् लोकान् पश्चात् पुरस्ताच्च व्याप्य अतिक्रान्तवान् ॥ अध्यात्मपक्षे । अग्रे सृष्ट्यादौ विराट् विविधं राजन्ति वस्तूनि यस्मिन्निति स विराट् मनःसंज्ञकः प्रजापतिः सहस्रबाहुः पुरुष इति प्रकृताद् महापुरुषाद् अजायत ।

---

१ C पुरुषः.

---

1 S' अन्यः पुरुषः पुरुषः for पुरुषः अन्यः पुरुषो॰. 2 S' एव तद् for एवैतद्.

ततो विराजः अधि विराजमेव अधिकरणीकृत्य पुरुषः अन्यः प्रजापतिः सर्वभूतेन्द्रियपुरुषसमष्ट्यात्माभवत् निष्पन्नः । श्रूयते हि । "स मानसीनं आत्मा जनानाम्" इति [तै॰आ॰ ३.११.१] । मानसीनः मनसा निष्पन्न इत्यर्थः । स वैराजः पुरुषो जातः प्रादुर्भूतमात्रः अत्यरिच्यत स्वयमेव आत्मानम् अत्यरेचयत् । ⌛कर्मकर्तरि रूपम्⌛ । अनेकधा भावलक्षणं स्वरूपातिरेकम् अभजत । भूतेन्द्रियादीनि असृजद् इत्यर्थः । श्रूयते हि । "असतोधि मनोसृज्यत । मनः प्रजापतिम् असृजत । प्रजापतिः प्रजा असृजत" इति [तै॰ब्रा॰२.२.९.१०] । पश्चात् भूतग्रामसृष्टेरन्ते भूमिम् अत्यरेचयत् । ⌛सामर्थ्यात् कर्मकर्तृभावोत्र निवर्तते⌛ । एवम् आकाशादिपृथिव्यन्तानां तत्त्वानां सृष्टिरुक्ता भवति । अथो भूमेरनन्तरं पुरः पूर्यन्ते सप्तभिर्धातुभिरिति पुरः शरीराणि सुरनरतिर्यगादीनां स्थावराणां च अत्यरेचयत् अतिरिक्तान्यकरोत् । ⌛पुर इति । द्वितीयाबहुवचनं शस् । छान्दसं विभक्त्युदात्तत्वम्⌛ ॥ अध्यात्मपक्ष एव अन्योर्थः । अग्रे विराट् ब्रह्माण्डरूपो देहः तस्माद् आदिपुरुषाद् उत्पन्नः । विराजः अधि विराड्देहस्योपरि तमेव देहम् अधिकरणं कृत्वा पुरुषः तद्देहाभिमानी कश्चित् पुमान् अजायत । योयं सर्ववेदान्तवेद्यः परमात्मा स एव स्वकीयमायया विराड्देहं ब्रह्माण्डरूपं सृष्ट्वा तत्र जीवरूपेण प्रविश्य ब्रह्माण्डाभिमानिदेवतात्मा जीवोभवत् । एतच्च आथर्वणिका उत्तरतापनीये स्पष्टम् आमनन्ति । "स "वा एष भूतानीन्द्रियाणि विराजं देवताः कोशांश्च सृष्ट्वा प्रविश्यामूढो "मूढ इव व्यवहरन्नास्ते माययैव" इति [नृ॰उ॰ता॰१.९] । स जातः विराट्पुरुषः अत्यरिच्यत अतिरिक्तोभूत् । देवतिर्यङ्मनुष्यादिरूपोभूत् । पश्चात् देवादिजीवभावाद् ऊर्ध्वं भूमिं ससर्जेति क्रियाध्याहारः । अथो भूमिसृष्टेरनन्तरं तेषां जीवानां पुरः शरीराणि ससर्ज । एवं भूतसृष्टिः पिण्डसृष्टिश्च प्रतिपादिता ॥

---

1 S′ अधिकरणेकृत्य पुरुषः for अधिकरणीकृत्य पुरुषः. 2 S′ °त्मानीयत for °त्माभवत्. 3 S′ मानसीने.

पञ्चमी॥

यत् पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत।

वसन्तो अस्यासीदाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥ १०॥

यत्। पुरुषेण। हविषा। देवाः। यज्ञम्। अतन्वत।

वसन्तः। अस्य। आसीत्। आज्यम्। ग्रीष्मः। इध्मः। शरत्। हविः॥१०॥

"उषा वा अश्वस्य मेध्यस्य" [बृ० आ० १.१.१] इत्यादिना पुरुषस्य अश्वत्वेन उपासना आम्नायते। अतोत्र पुरुषस्य अश्वत्वात् हविष्ट्वम्। अश्वमेधे हि अश्वः पशुः। अथ वा मुख्यः पुरुष एव पुरुषमेधे पशुः। तस्माद् अयम् अर्थः। यत् यदा पुरुषेण अश्वरूपेण पुरुषरूपेण वा हविषा देवाः साध्यनामका यज्ञम् अतन्वत अकुर्वत तदानीम् अस्य यज्ञस्य वसन्तः रसानाम् उत्पादक ऋतुः स्वमहिम्ना आज्यम् होम्यम् आसीत्। ग्रीष्मः शोषक ऋतुः इध्मः अग्निसमिन्धनसाधनभूतैकविंशतिदारुमयात्मकः पदार्थ आसीत्। शरत्[1] शीर्यन्ते पच्यन्ते अस्याम् ओषधय इति शरद् ऋतुः हविः यज्ञियचरुपुरोडाशादिहवीरूपोभवत्॥ अध्यात्मपक्षे। यत् यदा पुरुषेण प्रजापतिना हविषा हविष्ट्वेन संकल्पितेन हविरन्तरस्याभावाद् देवाः प्राणाः प्राजापत्या इन्द्रियाणि च यज्ञम् संकल्पात्मकम् अतन्वत अकुर्वत। यद्वा यज्ञमेव अन्वतिष्ठन्। स्रष्टृकामः प्रजापतिर्देवः देवशब्दवाच्यप्राणादिभेदेनोच्यते। अथ वा पूर्वोक्तक्रमेण देवशरीरेषु उत्पन्नेषु ते देवा उत्तरसृष्टिसिद्ध्यर्थं तत्साधनत्वेन यज्ञम् अतन्वत। कंचिद् यज्ञम् अन्वतिष्ठन्। द्रव्यस्य अद्यापि अनुत्पन्नत्वेन हविरन्तराभावात् पुरुषस्वरूपमेव मनसा हविष्ट्वेन संकल्प्य तेन पुरुषाख्येन हविषा यत् यदा मानसं यज्ञम् अकुर्वत तदानीम् अस्य यज्ञस्य वसन्तर्तुरेव आज्यम् अभूत्। तमेव आज्यत्वेन संकल्पितवन्तः। एवं ग्रीष्मः इध्मत्वेन संकल्पितः। शरत् पुरोडाशादिहविष्ट्वेन संकल्पिता। पूर्वं[2] पुरुषस्य हविःसामान्यरूपत्वेन संकल्पः वसन्तादीनां तु आज्यादिषु विशेषरूपत्वेनेति द्रष्टव्यम्॥

---

१ B^h D S^m ०मतन्वत. We with C K R V Dc. ३ P J अतन्वत। We with P.

---

1 S' समित् for शरत्. 2 S' पूर्व० for पूर्वं.

षष्ठी ॥

तं यज्ञं प्रावृषा प्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रशः ।
तेन देवा अयजन्त साध्या वसवश्च ये ॥ ११ ॥

तम् । यज्ञम् । प्रावृषा । प्र । औक्षन् । पुरुषम् । जातम् । अग्रऽशः ।
तेन । देवाः । अयजन्त । साध्याः । वसवः । च । ये ॥ ११ ॥

तं यज्ञम् यष्टव्यं पुरुषम् अग्रशः अग्रे सृष्ट्यादौ जातम् अश्वभूतं वा प्रावृषा वर्षकेण प्रावृडाख्येन ऋतुना प्रौक्षन् प्रोक्षितवन्तः । ※उक्ष सेचने※ । प्रावृट्कालं प्रोक्षणसाधनोदकरूपत्वेन संकल्पितवन्त इत्यर्थः । तेन पुरुषेण देवा अयजन्त इष्टवन्तः । [के] देवाः तान् आह । ये साध्या वसवश्च एतत्संज्ञका देवाः ॥ अध्यात्मपक्षे । यज्ञम् यज्ञसाधनभूतम् । ※करणे नङ् प्रत्ययः※ । तं पुरुषं पशुत्वभावनया यूपे बद्धम् अग्रशः अग्रतः अग्रे सर्वविकारसृष्टेः पूर्वं जातम् पुरुषत्वेन उत्पन्नं संकल्पात्मके यज्ञे प्रावृषा प्रौक्षन् प्रावृट्कालेन प्रोक्षितमिव मनसा कृतवन्त इत्यर्थः । तेन पुरुषरूपेण पशुना देवाः अयजन्त मानसं यागं निष्पादितवन्तः । के ते देवा इति त उच्यन्ते । साध्याः सृष्टिसाधनयोग्याः साधयन्तीति साध्याः । ※"कृत्यल्युटो बहुलम्" इति कर्तरि "अचो यत्" इति यत् प्रत्ययः※ । वसवः वासकाः प्राणाः इन्द्रियाणि च । द्वयेपि देवनशीलत्वाद् देवा इत्युच्यन्ते ॥

सप्तमी ॥

तस्मादश्वा अजायन्त ये च के चोभयादतः ।
गावो ह जज्ञिरे तस्मात् तस्माज्जाता अजावयः ॥ १२ ॥

तस्मात् । अश्वाः । अजायन्त । ये । च । के । च । उभयादतः ।
गावः । ह । जज्ञिरे । तस्मात् । तस्मात् । जाताः । अजऽअवयः ॥१२॥

---

१ A C D B^h S^m Cs अयंजन्त. We with K K^m R V Dc. २ P J अयंजन्त ।. We with P^s. ३ K V omit चु. We with B^h C D R S^m Dc Cs. ४ P अजाऽअयर्यः ।. We with P^s J.

पशुसृष्टिरुच्यते । तस्मात् यज्ञात्मनः पुरुषाद् अश्वा अजायन्त । ये के च अश्वव्यतिरिक्ता गर्दभा अश्वतराश्च ये के च [उभयादतः] ऊर्ध्वाधोभागयोरुभयोर्दन्तयुक्ताः सन्ति ते अजायन्त । "छन्दसि च" इति दन्तस्य दतृभावः । "अन्येषामपि दृश्यते" इति दीर्घः । "अनित्यम् आगमशासनम्" इति नुमभावः । तस्मादेव पुरुषाद् गावश्च जज्ञिरे । जनी प्रादुर्भावे । हशब्दश्चार्थे । तस्मादेव यज्ञपुरुषाद् अजावयः अजाश्च अवयश्च जाताः ॥ अध्यात्मपक्षेपि अयम् अर्थः समानः ॥

अष्टमी ॥

तस्माद् यज्ञात् सर्वहुत ऋचः सामानि जज्ञिरे ।
छन्दो ह जज्ञिरे तस्माद् यजुस्तस्मादजायत ॥ १३ ॥
तस्मात् । यज्ञात् । सर्वऽहुतः । ऋचः । सामानि । जज्ञिरे ।
छन्दः । ह । जज्ञिरे । तस्मात् । यजुः । तस्मात् । अजायत ॥ १३ ॥

सर्वहुतः । "सुपां सुलुक्°" इति पञ्चम्येकवचनस्य सुः । सर्वहुतात् । आश्वमेधिकोश्वः सर्वहुतः । पुरुषस्य अश्वमेधत्वम् उक्तम् । यद्वा सर्वः सर्वाङ्गः सन् पशुर्हूयते [स] सर्वहुत् । कर्मणि व्यत्ययेन क्विप् प्रत्ययः । सर्वहुतः अश्वभूतात् तस्माद् यज्ञात् पुरुषाद् ऋचः पादबद्धा मन्त्राः सामानि गीत्यात्मकानि जज्ञिरे । तस्मात् यज्ञात् पुरुषात् छन्दः । जसो लुक् । छन्दांसि । हशब्दश्चार्थे । छन्दांसि च ऋगाद्यधिष्ठानानि जज्ञिरे । तस्मादेव पुरुषाद् यजुः प्रश्लिष्टपाठात्मको मन्त्रः अजायत । ऋगादीनां लक्षणं जैमिनिना सूत्रितम् । "तच्चोदकेषु मन्त्राख्या" [जै° २. १. ३२] । "तेषाम् ऋग् यत्रार्थवशेन पादव्यवस्था" [जै° २. १. ३५] । "गीतिषु सामाख्या" [जै° २. १. ३६] । "शेषे यजुःशब्दः" [जै° २. १. ३७] इति ॥ अध्यात्म-

१ B^h S^m जज्ञिरे. We with A D K K^m V R D c C s. २ K V छन्दांसि for छन्दो ह. We with B^h C D R S^m D c C s.

1 S' प्रजायन्त.

पक्षे । सर्वहुतः सर्वात्मा पुरुषः पशुत्वेन हूयतेस्मिन्निति सोयं सर्वहुत् तस्मात् पूर्वोक्ताद् मानसाद् यज्ञात् । शिष्टं समानम् ॥

नवमी ॥

तस्माद् यज्ञात् सर्वहुतः संभृतं पृषदाज्यम् ।
पशूँस्तांश्चक्रे वायव्यानारण्या ग्राम्याश्च ये ॥ १४ ॥

तस्मात् । यज्ञात् । सर्वऽहुतः । समऽभृतम् । पृषत्ऽआज्यम् ।
पशून् । तान् । चक्रे । वायव्यान् । आरण्याः । ग्राम्याः । च । ये ॥१४॥

सर्वहुतस्तस्माद् यज्ञात् यज्ञात् अश्वभूताद् यज्ञपुरुषात् संभृतम् संपादितं यत् किंचिद् द्रव्यजातं तत् पृषदाज्यम् । दधिमिश्रम् आज्यं पृषदाज्यम् इत्युच्यते । तद् आसीत् । अथ तत् पृषदाज्यम् कर्म ते देवाः साध्यनामकाः वायव्यान् वायुदेवत्यान् आरण्याँन् अरण्योद्भवान् द्विखुरश्वापदपक्षिसरीसृपहस्तिमर्कटनादेयाख्यान् सप्तसंख्याकान् एवमादिकान् अन्यान् आरण्याँन् पशूंश्चक्रे चक्रिरे । "तिङां तिङो भवन्ति" इति झस्य तादेशः । ये च ग्राम्याः ग्रामोद्भवा गोश्वाजाविपुरुषगर्दभोष्ट्रा एवमादिका अन्ये ग्राम्याश्च ये सन्ति तान् पशूंश्चक्रिरे । अरण्ये भवा आरण्याः । "तत्र भवः" इति अण् प्रत्ययः । "ग्रामाद् यञ्ञौ" इति ग्रामशब्दात् शैषिको यञ् प्रत्ययः । आरण्यपशुविशेषणे तच्छब्दस्य प्रसिद्धिवाचकत्वम् । ग्राम्यविशेषणे यच्छब्दयोगात् तच्छब्दस्य प्रतिनिर्देशः । पशूनाम् अन्तरिक्षद्वारा वायुदेवत्यत्वं मन्त्रान्तरव्याख्याने तैत्तिरीयाः समामनन्ति । "वायवः स्थेत्याह । वायुर्वा अन्तरिक्ष- "स्याध्यक्षाः । अन्तरिक्षदेवत्याः खलु वै पशवः । वायव एवैनान् परि- "ददाति" इति [तै० ब्रा० ३. २. १. ४] । आरण्यानामेव वायुरधिपतिरिति केचित् ॥ अध्यात्मपक्षे । सर्वहुतस्तस्माद् यज्ञात् पूर्वोक्ताद् मानसाद्

१ K K̈ C D R S̈ V पृषदाज्यम्. We with A Dc Cs J P. २ C R J वायव्यानार्°. We with A B̈ K K̈ D S̈ V Dc Cs P P̈. ३ K V °नारण्यान्. We with C R B̈ D K̈ S̈ Dc Cs P P̈ J. ४ P̈ °आज्यम् ।. We with P J. ५ J वायव्यान् ।. We with P P̈.

1 S' °देयाख्याः.

यज्ञात् संभृतम् समुत्पन्नं पृषदाज्यं पृषत् विचित्रं बिन्दुमद् आज्यम् । अथ तत् पृषदाज्यम् कर्म आरण्यान् ग्राम्यांश्च द्विविधान् पशूंश्चक्रे प्राणेन्द्रियसमष्टिरूपः प्रजापतिः । तत्रैव अर्थान्तरम् । पृषदाज्यम् दधिमिश्रम् आज्यं संभृतम् संपादितम् । दधि च आज्यं च इत्येवमादि भोग्यजातं सर्वं संपादितम् इत्यर्थः । तथा द्विविधान् पशूंश्चक्रे प्राणेन्द्रियसमष्टिरूपः प्रजापतिरेवेति ॥

दशमी ॥

सप्तास्यासन् परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद् यज्ञं तन्वाना अबध्नन् पुरुषं पशुम् ॥ १५ ॥

सप्त । अस्य । आसन् । परिऽधयः । त्रिः । सप्त । समऽइधः । कृताः ।
देवाः । यत् । यज्ञम् । तन्वानाः । अबध्नन् । पुरुषम् । पशुम् ॥ १५ ॥

यत् यदा यज्ञम् अश्वमेधं पुरुषमेधं वा तन्वानाः कुर्वाणाः साध्या देवाः स्वस्मिन् यज्ञे पुरुषं पशुम् अश्वभूतं मुख्यं पुरुषं वा अबध्नन् यूपे बद्धवन्तः तदानीम् अस्य यज्ञस्य सप्त सप्तसंख्याकानि गायत्र्यादीनि च्छन्दांसि त्रिः सप्त एकविंशतिसंख्यायुक्ताः परिधयः समिधश्च कृताः संपादिता आसन् । ऐष्टिक्यः पञ्चदशभिः सामिधेनीभिर्ऋग्भिराधीयमानाः पञ्चदश समिधः एका अनुयाजसमित् द्वे आघारसमिधौ त्रयः परिधयः इति एकविंशतेर्दारूणां संपादनेन इध्मरूपं कृतम् ॥ अथ वा अस्य सांकल्पिकयज्ञस्य गायत्र्यादीनि सप्त च्छन्दांसि परिधय आसन् । ऐष्टिकस्य आहवनीयस्य त्रयः परिधयः । औत्तरवेदिकास्त्रयः । आदित्यश्च सप्तमः परिधिप्रतिनिधिरूपः । अत एवाम्नायते । "न पुरस्तात् परिदधाति । आदित्यो ह्येवोद्यन् पुरस्ताद् रक्षांस्यपहन्ति" इति [तै॰ सं॰ २. ६. ६. ३] । त एत आदित्यसहिताः सप्त परिधयः अत्र सप्तच्छन्दोरूपाः । तथा समिधः त्रिः सप्त त्रिगुणितसप्तसंख्याका एकविंशतिः कृताः । "द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश:" इति [ऐ॰

1 S' सप्त.

ब्रा० १. ३०] श्रुताः पदार्था एकविंशतिदार्वुक्तेध्मत्वेन भाविताः । एवम् इध्मानाम् एकविंशतेर्दारूणां संपादनेन इध्मरूपं कृतम् पूर्वं तु पृथक्त्वेन परिधानकाले परिधिरूपणं कृतम् इति द्रष्टव्यम् । यत् यदा देवाः प्रजापतिप्राणेन्द्रियरूपा यज्ञं तन्वानाः मानसं यज्ञं कुर्वाणाः पुरुषं वैराजं पशुम् अबध्नन् तं पुरुषमेव पशुत्वेन भावितवन्तः । एतदेवाभिप्रेत्य पूर्वत्र पुरुषेण हविषा इत्युक्तम् ॥

एकादशी ॥

मूर्ध्नो देवस्य बृहतो अंशवः सप्त सप्ततीः ।
राज्ञः सोमस्याजायन्त जातस्य पुरुषादधि ॥ १६ ॥

मूर्ध्नः । देवस्य । बृहतः । अंशवः । सप्त । सप्ततीः ।
राज्ञः । सोमस्य । अजायन्त । जातस्य । पुरुषात् । अधि ॥ १६ ॥

सर्वस्य यज्ञस्य सोमसाध्यत्वाद् अत्रापि यज्ञे परंपरया सोमसंबन्धं दर्शयितुं सोमः अनया प्रस्तूयते । पुरुषात् यज्ञात्मनः वैराजाद् वा । अधिशब्दः पञ्चम्यर्थानुवादी । जातस्य निष्पन्नस्य सोमस्य राज्ञः सप्त सप्तगुणिताः सप्ततीः सप्ततयः सप्तगुणितसप्ततिसंख्याका अंशवः किरणाः बृहतः महतो देवस्य द्योतनात्मकस्य "सहस्रबाहुः पुरुषः" इत्यादिना निरूपितस्य आदिपुरुषस्य मूर्ध्नः सकाशाद् अजायन्त उद्भूताः ॥ अयम् अर्थः । द्विविधो हि सोमः वल्लीरूपो देवतारूपश्चेति । तत्र लतारूपस्य सोमस्य स्वसाध्याः प्रकृतिविकृत्यादिभेदेन नानासंख्याकाः प्रकृतिरूपाः अग्निष्टोमादिसप्तसंस्थाः नानासंख्याका विकृतिभेदेन [च क्रतवः] पुरुषमेधक्रतुनिर्वर्तकनारायणपुरुषस्य शिरसः सकाशाद् उद्भूता इति । कलारूपस्य तु सोमस्य द्युलोके सप्तगुणितसप्ततिसंख्याकाः किरणा निष्पन्नाः । सूर्यस्य तु सहस्रकिरणाः सोमस्य तु दशोनपञ्चशतसंख्याकाः किरणा देवस्य मूर्ध्नोजायन्त इति ॥

[इति] एकोनविंशे काण्डे प्रथमेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

1 S' होम°. 2 S' °संख्याक°.

"चित्राणि साकम्" इति "यानि नक्षत्राणि" इति सूक्तयोर्नक्षत्रदेवताज्यहोमे तद्धविर्होमे च विनियोगः। "अथ नक्षत्राणाम् उपचारं वक्ष्यामः" [न०क०१] इति प्रक्रम्य नक्षत्रकल्पे सूत्रितम्। "एतेषां चैव "ऋक्षाणां ध्रुवस्थानोपसादिनाम्। यथावर्णानि पुष्पाणि वासांस्येवानुले- "पनम्। इमा आप इत्येतैः षड्भिः प्रतिगृह्णन्तु भगवन्ति नक्षत्राणि इत्ये- "तैर्यथोक्तं कृत्वा अथाज्यभागान्ते चित्राणि साकं दिवि रोचनानि यानि "नक्षत्राणीत्याज्यं हुत्वा" इति [न०क०६]। "अथ नक्षत्रहवींषि। घृतं कृत्तिकाभ्यः। सर्वबीजानि रोहिण्यै" इति प्रक्रम्य सूत्रितम्। "क्षी- "रिवृक्षाङ्कुरा अश्विनीभ्याम्। कृष्णतिलाः सर्पिर्मधुमिश्रा भरणीभ्यः। "चित्राणि साकं दिवि रोचनानि [१९.७] यानि नक्षत्राणि [१९.८] "इति हुत्वाभयेन [६.४०] उपस्थाय तन्त्रं परिसमापयेत्" इति च [न०क०१२]॥

तत्र प्रथमा॥

चित्राणि साकं दिवि रोचनानि सरीसृपाणि भुवने जवानि।
तुर्मिशं सुमतिमिच्छमानो अहानि गीर्भिः सपर्यामि नाकम्॥१॥

चित्राणि। साकम्। दिवि। रोचनानि। सरीसृपाणि। भुवने। जवानि। तुर्मिशम्। सुऽमतिम्। इच्छमानः। अहानि। गीःऽभिः। सपर्यामि। नाकम्॥१॥

चित्राणि चायनीयानि नानावर्णानि वा दिवि द्योतमाने स्वर्गे साकम् सह रोचनानि रोचमानानि दीप्यमानानि। ‡"अनुदात्तेतश्च हलादेः" इति युच् प्रत्ययः‡। भुवने भुवर्लोके अन्तरिक्षे सरीसृपाणि पुनःपुनः सर्पन्ति। ‡सृपेर्यङ्लुगन्तात् पचाद्यच्। "न धातुलोप आर्धधातुके" इति लघूपधगुणाभावः‡। सरीसृपाणि इत्यनेन विलम्बगमनप्रतीतावाह। जवानि शीघ्रगामीनि अनुक्षणम् आवर्तमानानि

१ So we with A B^h C D K K^m R S^n V Dc P P^J J. Cs सपर्यामि. २ So P P^J J.

1 S' प्रतिगृण्हंति. 2 S' तंत्रैः for इत्येतैः. We with the *Nakshatrakalpa.* 3 S' नक्षत्राणि अभयेनोपस्थाज्यं. 4 S' om. सर्पिः°. 5 S' अनुक्षमाणमावर्त°.

अहानि प्रत्यहम् एकैकनक्षत्रसद्भावाद् अहःशब्देन नक्षत्राण्युच्यन्ते । नाकम् । कम् सुखम् अकं दुःखम् न विद्यते अकं दुःखं यस्मिन् स नाकः स्वर्गः । ◼"नभ्राण्नपात्°" इति नञो नलोपाभावेन निपातितः◼ । नाकं स्वर्गलोकम् । आसितानि इत्यध्याहारः । द्युलोकावस्थितानि नक्षत्राणि गीर्भिः स्तुतिरूपाभिर्वाग्भिः मन्त्रकरणकैर्हविर्भिर्वा सपर्यामि । ◼सपर्यतिः परिचरणकर्मा◼ । परिचरामि । किमर्थं तद् आह तुर्मिशाम् इति । तुर्मयो हिंसकाः हिंसाकारिणः तान् श्यति तनूकरोतीति तुर्मिशाँ । ◼तुर्वतेर्हिंसार्थाद् औणादिको मिप्रत्ययः । "लोपो व्योः°" इति वलोपः । शो तनूकरणे इत्यस्माद् "आतोनुपसर्गे कः"◼ । [यद्वा] तुरो हिंसकान् मिषति स्पर्धते हिनस्तीति तुर्मिशाँ । ◼मिष स्पर्धायाम् इत्यस्माद् मूलविभुजादित्वात् कप्रत्ययः । मूर्धन्यस्य तालव्योपजनश्छान्दसः । एवंविधंव्युत्पत्तिदर्शनाद् अनवग्रहः◼ । बाधकनिवारयित्रीं सुमतिम् शोभनाम् अनुग्रहबुद्धिम् इच्छमानः इच्छन् कामयमानः । ◼"लक्षणहेत्वोः°" इति हेतौ शानच् प्रत्ययः◼ । दुःखनिवारकनक्षत्रानुग्रहबुद्ध्येषणाद्धेतोरित्यर्थः । एवम् अस्मिन् मन्त्रे सर्वाणि नक्षत्राणि संघशः प्रार्थितानि ॥

अथ उत्तराभिर्ऋग्भिश्चतसृभिः कृत्तिकादीनि नक्षत्राणि प्रत्येकं प्रार्थ्यन्ते ॥

द्वितीया ॥

सुहवमग्ने कृत्तिका रोहिणी चास्तु भद्रं मृगशिरः शमार्द्रा ।
पुनर्वसू सूनृता चारु पुष्यो भानुराश्लेषा अयनं मघा मे ॥ २ ॥

सुऽहवम् । अग्ने । कृत्तिकाः । रोहिणी । च । अस्तु । भद्रम् । मृगऽशिरः । शम् । आर्द्रा ।
पुनर्वसू इति पुनःऽवसू । सूनृता । चारु । पुष्यः । भानुः । आऽश्लेषाः । अयनम् । मघाः । मे ॥ २ ॥

---

१ A B समाद्रा. Dc समार्द्रा. Cs S^m Dc समा° changed to शमा°. We with K K̈ R V. २ J अस्तु ।. We with P P̈. ३ P P̈ J सम् ।. We with Sâyaṇa and our Saṁhitâ. ४ P पुष्यः ।.

---

1 S' परिचरणकर्मा परिचरणकर्मा. 2 S' एवंविधा°. 3 S' शोभनादनु°.

हे अग्ने कृत्तिकाः । कृत्तिकानक्षत्रस्य आग्नेयत्वाद् अग्निः संबोध्यते । एवम् उत्तरेषां रोहिण्यादीनां नक्षत्राणां तत्तद्देवता भावनीया इति ज्ञापयितुं प्रथमम् अग्नेर्निर्देशः । तेजःप्रदेशोपाधिवहुत्वापेक्षया कृत्तिका इति वहुवचनम् । वहुप्रदेशाभिमानिनो नक्षत्रस्य ऐक्यात् सुहवम् अस्त्विति एकवचनम् । एवम् उत्तरेषु नक्षत्रेषु द्विवचनं वहुवचनं च प्रदेशोपाधिभेदाद् इत्यवगन्तव्यम् । कृत्तिकानक्षत्रं सुहवम् सुष्ठु आह्वातुम् अर्हम् अस्तु भवतु । स्वदोषांशं परित्यज्य अस्मदनुकूलं भवत्वित्यर्थः । रोहिणी रोहिणीनक्षत्रं च हे प्रजापतिदेवते सुहवम् अस्तु । मृगशिरः मृगस्य शिर इव प्रतीयमानम् एतत्संज्ञकं नक्षत्रम् हे सोम भद्रम् भन्दनीयं मङ्गलप्रदं भवतु । आर्द्रा नक्षत्रं रुद्रदेवत्यं शम् सुखकारि भवतु । पुनर्वसू एतत्संज्ञकम् अदितिदेवताकं सूनृता । प्रियसत्यात्मिका वाक् सूनृतेत्युच्यते । सा [भवतु] । वाक्प्रदं भवत्वित्यर्थः । पुष्यस्तिष्यः वार्हस्पत्यः चारु श्रेयःप्रदम् । सर्वत्र अस्तु इति योज्यम् । आश्लेषाः सर्पदेवत्यं नक्षत्रं भानुर्दीप्तिः । ※ दाभाभ्यां नुः [उ° ३. ३२] इति नुः ※ । दीप्तिप्रदम् । मघाः पितृदेवत्यम् एतत्संज्ञकं नक्षत्रं मे मम अयनम् गन्तव्यं स्थानम् । भवत्वित्यर्थः ॥

तृतीया॥

पुण्यं पूर्वा फल्गुन्यौ चात्र हस्तश्चित्रा शिवा स्वाति सुखो मे अस्तु ।
राधे विशाखे सुहवानुराधा ज्येष्ठा सुनक्षत्रमरिष्ट मूलम् ॥ ३ ॥

पुण्यम् । पूर्वा । फल्गुन्यौ । च । अत्र । हस्तः । चित्रा । शिवा । स्वाति ।
सुऽखः । मे । अस्तु ।
राधे । विऽशाखे । सुऽहवा । अनुऽराधा । ज्येष्ठा । सुऽनक्षत्रम् । अरिष्ट ।
मूलम् ॥ ३ ॥

---

१ V K and Sâyaṇa's text: स्वाती. We with A C D K R B S Dc Cs P P J. २ So A B C D K K R S V Dc Cs P P J. ३ °रिष्टमूलम् is what all our MSS. read. P P J अरिष्ट । मूलम् ।. अरिष्ट may stand for an original अरिष्टम्.

---

1 S' ज्ञापयित्री for ज्ञापयितुं.

पूर्वा पूर्वे फल्गुन्यौ अर्यमदेवत्यम् एतत्संज्ञकं पुण्यम् अस्तु । अत्र अस्मिन् नक्षत्रगणे फल्गुन्यौ उत्तरे च भगदेवत्यम् एतन्नक्षत्रं च । पुण्यम् इति अनुषङ्गः । हस्तः सावित्रः पुण्यप्रदोस्तु । चित्रा ऐन्द्री शिवा मङ्गलकारिणी । स्वाँती वायव्या मे मम सुखाँस्तु । राधे विशाखे इति पदद्वयं विशाखानक्षत्रवाचि । राधासंज्ञकं विशाखासंज्ञकं च एकं नक्षत्रम् ऐन्द्राग्नं सुहवेति सुहवं भवत्विति लिङ्गवचनविपरिणामेन योज्यम् । अनुराधा राधे अनु राधयोः पश्चाद्भावि एतन्नामकं मैत्रं नक्षत्रं सुहवा सुष्ठु आह्वातुम् अर्हा । ज्येष्ठा ऐन्द्री च सुहवा । विचृन्नक्षत्रस्य मूलसंज्ञां निर्वक्ति अरिष्टमूँलम् इति । मूलम् इति नक्षत्रस्य रूढं नाम न भवति किं तु यौगिकम् सर्वेषाम् अरिष्टानां पादभेदेन पितृमातृस्वधननाशानां निदानम् । अरिष्टमूँलम् इति वक्तव्ये मूलम् इति एकदेशेन व्यपदिशन्ति सत्यभामा भामेतिवत् । तादृशम् अरिष्टनिदानं मूलसंज्ञकं पितृदेवत्यं सुनक्षत्रम् शोभननक्षत्रं मम श्रेयःप्रदं भवतु ॥

चतुर्थी ॥

अन्नं पूर्वा रासतां मे अषाढा ऊर्जं देव्युत्तरा आ वहन्तु ।
अभिजिन्मे रासतां पुण्यमेव श्रवणः श्रविष्ठाः कुर्वतां सुपुष्टिम् ॥ ४ ॥

अन्नम् । पूर्वा । रासताम् । मे । अषाढाः । ऊर्जम् । देवी । उत्ऽतराः । आ । वहन्तु ।
अभिऽजित् । मे । रासताम् । पुण्यम् । एव । श्रवणः । श्रविष्ठाः । कुर्वताम् । सुऽपुष्टिम् ॥ ४ ॥

पूर्वा अषाढाः । तेजःप्रदेशवहुलापेक्षया वहुवचनम् । पूर्वाषाढाः अब्देवत्याः मे मह्यम् अन्नम् अदनीयं भोग्यं रासताम् ददतु । [1] राते- लोटि व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । वहुलग्रहणाद् अलेट्यपि "सिब्वहुलम्०"

१ C आषाढा. D अखाढा. We with A B R S K K V Dc Cs. २ A B C D R S K Dc Cs देहुत्तरं आ. K V देव्युत्तरा आ with Sâyaṇa. We with Sâyaṇa. ३ So P P J. ४ P आषाढाः।. We with P J. ५ P P J देहि। उत्ऽतरे।. We with Sâyaṇa. ६ P कुर्वताम्।.

1 S' ददातु.

इति सिप्। "आत्मनेपदेष्वनतः" इति झस्य अदादेशः। [यद्वा] रासृ शब्दे। आत्मनेपदी। अनेकार्थत्वाद् धातूनाम् अत्र रासतिर्दानार्थे। नक्षत्रविवक्षया एकवचनम् ♦। देवी देव्यः। ♦ बहुवचनस्य एकवचनम् आदेशः ♦। उत्तराः अषाढाः वैश्वदेव्यः ऊर्जम् बलकरम् अन्नम् अन्नरसम् आ वहन्तु अस्मदभिमुखं प्रापयन्तु। अभिजित् अभिजयसाधनं ब्रह्मदेवत्यं नक्षत्रं मे मम पुण्यमेव रासताम् प्रयच्छतु। ♦ पूर्ववद् रातेर्लोटि "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुगभावः। पूर्ववत् सिबात्मनेपदे। रासतेर्वा रूपम् ♦। श्रवणः विष्णुदेवत्यः श्रविष्ठाः धनिष्ठा वासव्यश्च सुपुष्टिम् शोभनां पुष्टिं पशुपुत्रादिपोषं कुर्वताम्॥

पञ्चमी॥

आ मे महच्छतभिषग् वरीय आ मे द्वया प्रोष्ठपदा सुशर्म।
आ रेवती चाश्वयुजौ भगं म आ मे रयिं भरण्य आ वहन्तु॥ ५॥

आ। मे। महत्। शतऽभिषक्। वरीयः। आ। मे। द्वया। प्रोष्ठऽपदा। सुऽशर्म।
आ। रेवती। च। अश्वऽयुजौ। भगम्। मे। आ। मे। रयिम्। भरण्यः। आ। वहन्तु॥ ५॥

शतभिषक् शतविशाखा ऐन्द्री वरीयः उरुतरम्। ♦ "प्रियस्थिर°" इत्यादिना उरुशब्दस्य ईयसुनि वर् आदेशः ♦। उरुतरं फलं मे मम आ वहत आवहतु। ♦ वहेर्लेटि अडागमः ♦। द्वया द्विप्रकारा। ♦ ङीपः स्थाने व्यत्ययेन टाप् प्रत्ययः ♦। प्रोष्ठपदा अजैकपाद्देवत्या पूर्वाभाद्रपदा अहिर्बुध्न्यदेवत्या[2] उत्तराभाद्रपदा च सुशर्म शोभनं सुखं गृहं वा आ वहत इति क्रियानुषङ्गः॥ रेवती पौष्णी मे मम भगम् भाग्यम् आ वहतु। अश्वयुजौ अश्विदेवत्यौ आ वहताम् इति। भरण्यः याम्यो मे मम रयिम् धनम् आ वहन्तु प्रापयन्तु। द्वितीय आकारः पूरणः॥

[इति] प्रथमेनुवाके अष्टमं सूक्तम्॥

---

1 S' अंनरसनावहं अस°. 2 S' अहिर्बुध्न्या for अहिर्बुध्न्यदेवत्या.

पूर्वा पूर्वे फल्गुन्यौ अर्यमदेवत्यम् एतत्संज्ञकं पुण्यम् अस्तु । अत्र अस्मिन् नक्षत्रगणे फल्गुन्यौ उत्तरे च भगदेवत्यम् एतन्नक्षत्रं च । पुण्यम् इति अनुषङ्गः । हस्तः सावित्रः पुण्यप्रदोस्तु । चित्रा ऐन्द्री शिवा मङ्गलकारिणी । स्वाती वायव्या मे मम सुखाऽस्तु । राधे विशाखे इति पदद्वयं विशाखानक्षत्रवाचि । राधासंज्ञकं विशाखासंज्ञकं च एकं नक्षत्रम् ऐन्द्राग्नं सुहवेति सुहवं भवत्विति लिङ्गवचनविपरिणामेन योज्यम् । अनुराधा राधे अनु राधयोः पश्चाद्भावि एतन्नामकं मैत्रं नक्षत्रं सुहवा सुष्ठु आह्वातुम् अर्हा । ज्येष्ठा ऐन्द्री च सुहवा । विचृन्नक्षत्रस्य मूलसंज्ञां निर्वक्ति अरिष्टमूलम् इति । मूलम् इति नक्षत्रस्य रूढं नाम न भवति किं तु यौगिकम् सर्वेषाम् अरिष्टानां पादभेदेन पितृमातृस्वधननाशानां निदानम् । अरिष्टमूलम् इति वक्तव्ये मूलम् इति एकदेशेन व्यपदिशन्ति सत्यभामा भामेतिवत् । तादृशम् अरिष्टनिदानं मूलसंज्ञकं पितृदेवत्यं सुनक्षत्रम् शोभननक्षत्रं मम श्रेयःप्रदं भवतु ॥

चतुर्थी ॥

अन्नं पूर्वा रासतां मे अषाढा ऊर्जं देव्युत्तरा आ वहन्तु ।
अभिजिन्मे रासतां पुण्यमेव श्रवणः श्रविष्ठाः कुर्वतां सुपुष्टिम् ॥ ४ ॥

अन्नम् । पूर्वाः । रासताम् । मे । अषाढाः । ऊर्जम् । देवी । उत्ऽतराः ।
आ । वहन्तु ।
अभिऽजित् । मे । रासताम् । पुण्यम् । एव । श्रवणः । श्रविष्ठाः । कुर्वताम् ।
सुऽपुष्टिम् ॥ ४ ॥

पूर्वा अषाढाः । तेजःप्रदेशबहुत्वापेक्षया बहुवचनम् । पूर्वाषाढाः अब्देवत्याः मे मह्यम् अन्नम् अदनीयं भोग्यं रासताम् ददतु । [1] रातेर्लोटि व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । बहुलग्रहणाद् अलेट्यपि "सिब्बहुलम्०"

१ C आषाढा. D अखाढा. We with A B R S K K V Dc Cs. २ A B C D R S K Dc Cs देव्युत्तर आ. K V देव्युत्तरा आ with Sâyaṇa. We with Sâyaṇa. ३ So P P J. ४ P आषाढाः।. We with P J. ५ P P J देहि। उत्ऽतरे।. We with Sâyaṇa. ६ P कुर्वताम्।.

1 S' ददातु.

इति सिप् । "आत्मनेपदेष्वनतः" इति झस्य अदादेशः । [यद्वा] रासृ शब्दे । आत्मनेपदी । अनेकार्थत्वाद् धातूनाम् अत्र रासतिर्दानार्थे । नक्षत्रविवक्षया एकवचनम् ⧗ । देवी देव्यः । ⧗ बहुवचनस्य एकवचनम् आदेशः ⧗ । उत्तराः अषाढाः वैश्वदेव्यः ऊर्जम् बलकरम् अन्नम् अन्नरसम्[1] आ वहन्तु अस्मदभिमुखं प्रापयन्तु । अभिजित् अभिजयसाधनं ब्रह्मदेवत्यं नक्षत्रं मे मम पुण्यमेव रासताम् प्रयच्छतु । ⧗ पूर्ववद् रातेर्लोटि "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुगभावः । पूर्ववत् सिबात्मनेपदे । रासतेर्वा रूपम् ⧗ । श्रवणः विष्णुदेवत्यः श्रविष्ठाः धनिष्ठा वासव्यश्च सुपुष्टिम् शोभनां पुष्टिं पशुपुत्रादिपोषं कुर्वताम् ॥

पञ्चमी ॥

आ मे महच्छतभिषग् वरीय आ मे द्वया प्रोष्ठपदा सुशर्म ।
आ रेवती चाश्वयुजौ भगं म आ मे रयिं भरण्य आ वहन्तु ॥ ५ ॥

आ । मे । महत् । शतऽभिषक् । वरीयः । आ । मे । द्वया । प्रोष्ठऽपदा । सुऽशर्म ।
आ । रेवती । च । अश्वऽयुजौ । भगम् । मे । आ । मे । रयिम् । भरण्यः । आ । वहन्तु ॥ ५ ॥

शतभिषक् शतविशाखा ऐन्द्री वरीयः उरुतरम् । ⧗ "प्रियस्थिर°" इत्यादिना उरुशब्दस्य ईयसुनि वर् आदेशः ⧗ । उरुतरं फलं मे मम आ वहत् आवहतु । ⧗ वहेर्लेटि अडागमः ⧗ । द्वया द्विप्रकारा । ⧗ ङीपः स्थाने व्यत्ययेन टाप् प्रत्ययः ⧗ । प्रोष्ठपदा अजैकपाद्देवत्या पूर्वाभाद्रपदा अहिर्बुध्न्यदेवत्या[2] उत्तराभाद्रपदा च सुशर्म शोभनं सुखं गृहं वा आ वहत् इति क्रियानुषङ्गः ॥ रेवती पौष्णी मे मम भगम् भाग्यम् आ वहतु । अश्वयुजौ अश्विदेवत्यौ आ वहताम् इति । भरण्यः याम्यो मे मम रयिम् धनम् आ वहन्तु प्रापयन्तु । द्वितीय आकारः पूरणः ॥

[इति] प्रथमेनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

---

1 S' अंनरसनावहं अस्म°. 2 S' अहिर्बुध्न्या for अहिर्बुध्न्यदेवत्या.

"यानि नक्षत्राणि" [इति] सूक्तस्य नक्षत्रहोमे पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

यानि नक्षत्राणि दिव्य१न्तरिक्षे अप्सु भूमौ यानि नगेषु दिक्षु ।
प्रकल्पयंश्चन्द्रमा यान्येति सर्वाणि ममैतानि शिवानि सन्तु ॥ १ ॥

यानि । नक्षत्राणि । दिवि । अन्तरिक्षे । अप्ऽसु । भूमौ । यानि । नगेषु । दिक्षु । प्रऽकल्पयन् । चन्द्रमाः । यानि । एति । सर्वाणि । मम । एतानि । शिवानि । सन्तु ॥ १ ॥

दिवि द्युलोके अन्तरिक्षे मध्यमलोके अप्सु उदकेषु भूमौ पृथिव्यां नगेषु पर्वतेषु दिक्षु च यानि नक्षत्राणि दृश्यन्ते द्युलोके देवतात्मना अन्तरिक्षे तेजोमण्डलाकारेण अप्सु प्रतिबिम्बनेन । उदये च अस्तमयकाले च भूमिसमानदेशे पर्वतसमानप्रदेशे च प्रतीतेर्भूमिः पर्वताश्च अधिकरणत्वेन उच्यन्ते । दिक्षु प्रतीतिस्तु स्फुटा । चन्द्रमाः यानि नक्षत्राणि प्रकल्पयन् प्रकर्षेण कल्पयन् संभोगसमर्थानि कुर्वन् प्रोत्साहयन् एति प्राप्नोति एतानि सर्वाणि नक्षत्राणि मम शिवानि सुखकराणि सन्तु भवन्तु ॥

द्वितीया ॥

अष्टाविंशानि शिवानि शग्मानि सह योगं भजन्तु मे ।
योगं प्र पद्ये क्षेमं च क्षेमं प्र पद्ये योगं च नमोहोरात्राभ्यामस्तु ॥ २ ॥

अष्टाऽविंशानि । शिवानि । शग्मानि । सह । योगम् । भजन्तु । मे । योगम् । प्र । पद्ये । क्षेमम् । च । क्षेमम् । प्र । पद्ये । योगम् । च । नमः । अहोरात्राभ्याम् । अस्तु ॥ २ ॥

अष्टाविंशानि प्रत्येकम् अष्टाविंशतेः संख्यायाः पूरणानीति सर्वाणि अष्टाविंशानीत्युक्तम् । ॥पूरणार्थे डट्प्रत्यये कृते "ति विंशतेर्डिति"

१ A B C R S ३ for १. We with D K K V Dc Cs.

1 S' omits the visarga in भूमिः. 2 S' अधिकरणेन. 3 S' प्रकल्पयन्.

इति तिशब्दस्य लोपः । "द्व्यष्टनः संख्यायाम्॰" इति अष्टशब्दस्य आत्त्वम् । कृत्तिकेत्यादीनि भरणीत्यन्तानि शिवानि सुखदर्शनानि [शग्मानि] । सुखनामैतत् । सुखप्रदानि तानि सर्वाणि नक्षत्राणि मे मदर्थं मम फलं दातुम् । "क्रियार्थोपपदस्य॰" इति चतुर्थी । सहंयोगम् सहभावम् ऐकमत्यं भजन्तु प्राप्नुवन्तु । नक्षत्राणां मदर्थं सहयोगाद् अहं योगम् । अलभ्यवस्तुप्राप्तिर्योगः । तं प्र पद्ये पूर्वम् अलब्धानि वस्तूनि नक्षत्रप्रसादाल्लभेय । क्षेमम् । लब्धवस्तुपरिपालनं क्षेमः । तं च प्र पद्ये । क्षेमस्य अन्वाचयशिष्टत्वेन अप्राधान्यशङ्कां वारयितुं तत्प्राधान्येन पुनराह क्षेमं प्र पद्ये योगं चेति । अनेन योगक्षेमयोः प्राधान्यम् । अहनि रात्रौ च नक्षत्राणा संचरणात् तयोरानुकूल्यकरणं नमोहोरात्राभ्याम् अस्त्विति । अहश्च रात्रिश्च । "अहःसर्वैकदेश॰" इति अच् समासान्तः । ताभ्या नमः नमस्कारोस्तु ॥

तृतीया ॥

स्वस्तितं मे सुप्रातः सुसायं सुदिवं सुमृगं सुशकुनं मे अस्तु ।
सुहवमग्ने स्वस्त्यमर्त्यं गत्वा पुनरायाभिनन्दन् ॥ ३ ॥

स्वस्तितम् । मे । सुऽप्रातः । सुऽसायम् । सुऽदिवम् । सुऽमृगम् । सुऽशकुनम् । मे । अस्तु ।
सुऽहवम् । अग्ने । स्वस्ति । अमर्त्यम् । गत्वा । पुनः । आय । अभिऽनन्दन् ॥ ३ ॥

पूर्वमन्त्रे योगक्षेमप्रपदनं प्रार्थितं तद् विशिनष्टि । मे मम तत् वक्ष्यमाणं स्वस्ति इत्यविनाशिनाम । अविनश्वरं तत् फलं भवतु । सुप्रातः

१ S^{m} स्वस्तितंमे. Dc स्वस्तितंमे changed to स्वस्तितंमे which is further changed to स्वस्तितंमे. We with A B^{h} C D R Cs. K K^{m} V स्वस्ति तन्मे with Sâyaṇa. २ So we with A B^{h} C D K K^{m} R S^{m} V Cs Dc P P^{2} J. ३ C D K K^{m} S^{m} Dc ३ for १. We with V. ४ P^{2} स्वस्तितम् । changed to स्वस्ति । तं ।. P J स्वस्तितम् ।. K with Sâyaṇa. ५ P आयां ।. We with P^{2} J.

1 S' om. the letters कृत्तिकेत्यादीनि भरणी॰. 2 S' ॰विनाश॰.

प्रातःकालः शोभनः सुखो भवतु । ⁅प्रातरादिशब्दैः सह सुशब्दः समृद्ध्यर्थे समस्यते । स समासः अव्ययीभावः⁆ । प्रातःकालाः सुकारित्वेन समृद्धा भवन्तु । सुसायम् सायंकाला अपि सुखाः समृद्धाः । सुदिनम्[1] दिनशब्दः अहोरात्रपरः सुखानि अहानि सुखा रात्रयश्च । सुमृगम् मृगा हरिणादयः अर्थार्थम् अनुकूले नक्षत्रे गच्छतो मम भाविफलसूचकत्वेन अनुकूलगतिचेष्टायुक्ता भवन्तु । एवं सुशकुनम् शकुनाः काकादयः स्वरगतिचेष्टादिभिः अनुकूला मे सन्तु । एवं नक्षत्राणि संप्रार्थ्य नक्षत्राधिदेवताः प्रार्थयते । हे अग्ने । कृत्तिकानक्षत्रदेवताऽग्निः तदुपलक्षिताः सर्वनक्षत्रदेवता यूयं सुहवम् सुष्ठु आह्वातुमर्हम् अमर्त्यम् अमरणधर्माणम् अविनश्वरं द्युलोकं स्वस्ति क्षेमेण गत्वा अभिनन्दन् हविःप्रदातॄन् अभिलक्ष्य हृष्यन् आय आगच्छ । ⁅प्रत्येकविवक्षया एकवचनम्⁆ ॥ केवलोऽग्निरेव वा संबोध्यते । हे अग्ने सुहवम् सुष्ठु हविः तत्तद्देवतार्हं हविः अमर्त्यम् अमरणधर्मकं तत्तन्नक्षत्रदेवतासंघं स्वस्ति क्षेमेण गत्वा । ⁅अन्तर्णीतण्यर्थः⁆ । गमयित्वा पुनः अस्मान् अभिनन्दन् आय आगच्छ । ⁅इ गतौ । भौवादिकः । आङ्पूर्वस्य लोटि हौ रूपम्⁆ ।

चतुर्थी ॥

अ॒नु॒ह॒वं प॑रिह॒वं प॑रिवा॒दं प॑रि॒क्ष॒वम्[1] ।
सर्वै॑र्मे रिक्तकु॒म्भान् प॑रा॒[2] तान्त्स॑वितः सुव[3] ॥ ४ ॥

अ॒नु॒ऽह॒वम् । प॒रि॒ऽह॒वम् । प॒रि॒ऽवा॒दम् । प॒रि॒ऽक्ष॒वम्[4] ।
सर्वैः॑ । मे॒ । रि॒क्त॒ऽकु॒म्भान् । प॑रा॑[5] । तान् । स॒वि॒तः॒ । सु॒व॒ ॥ ४ ॥

अनुकूले नक्षत्रे धनार्थं गच्छतः पुरुषस्य भाविकार्यप्रतिबन्धकानि पश्चादाह्वानादीनि[2] दुर्निमित्तानि । तेषां निवारणम् आशास्ते । अनुहवम्

---

१ D परि॒क्षवम्. C R B[h] Cs परि॒छ्छ॒वम्. We with A S[m] K K[m] V Dc. २ A B[h] C D R S[m] Cs कुम्भान्प॑रा॒. Dc प॑रा॒ changed to परा॒. We with V K K[m] P[3]. ३ A D S[m] सुवः. We with K K[m] C R V Dc Cs P P[3] J. ४ P J प॒रि॒ऽछ्छ॒वम् ।. We with P[3]. ५ P J प॒रा॒तान् ।. We with P[3].

---

1 S' तत्तद्देवत्यमर्हं हविः मर्त्यं. 2 S' °ह्वादीनि.

पुरो गच्छतः पुरुषस्य नाम गृहीत्वा पश्चाद्भागावस्थायिना पुरुषेण आह्वानम् अनुहवः । परितः पार्श्वद्वये आह्वानं परिहवः । परुषभाषणं परिवादः । परितः सर्वतः क्षवः क्षुतं परिक्षवः । अथ वा वर्जनार्थे परिशब्दः । वर्जिते वर्जिते प्रदेशे पुरोभागलक्षणे क्षुतं क्षवः परिक्षवः । रिक्तकुम्भाः शून्यकलशाः । तान् उक्तान् अनुहवादीन् दुर्निमित्तदोषान् मे मम कार्यार्थं गच्छतो मम हे सवितः सर्वस्य प्रसवितः अनुज्ञातदेव सर्वैः नक्षत्रदेवैः सहितः सन् परा सुवः पराकुरु । ⧖ षूं प्रेरणे । तौदादिकः ⧖ ॥

पञ्चमी ॥

अपपापं परिक्षवं पुण्यं भक्षीमहि क्षवम् ।
शिवा ते पाप नासिकां पुण्यगश्चाभि मेहताम् ॥ ५ ॥

अप॒ऽपा॒पम् । प॒रि॒ऽक्ष॒वम् । पुण्य॑म् । भ॒क्षी॒म॒हि॒ । क्षव॑म् ।
शि॒वा । ते॒ । पा॒प॒ । ना॒सि॑काम् । पुण्य॑ऽगः । च॒ । अ॒भि । मे॒ह॒ता॒म् ॥ ५ ॥

अत्रापि दुर्निमित्तदोषपरिहार आशास्यते । पापम् पापावहम् अहितनिमित्तं परिक्षवम् कष्टप्रदेशे क्षुतम् अप । ⧖ उपसर्गश्रुतेर्योग्यक्रियाध्याहारः ⧖ । अपगमयेम । न केवलम् अहितनिवारणं किं तु क्षवम् दुर्निमित्तरूपं क्षुतं पुण्यम् श्रेयस्करं भक्षीमहि लप्सीमहि । ⧖ भज सेवायाम् । आशीर्लिङि कर्त्रभिप्राये क्रियाफले आत्मनेपदम् । "एकाच उपदेशेनुदात्तात्" इति इट्प्रतिषेधः ⧖ ॥ उत्तरार्धम् ऋत्विग्वचनम् ।

---

१ So A B C D K K R S V Dc Cs. P P J अ॒प॒ऽपा॒पं ।. २ C R B Cs परिछवं. Dc परिछवं changed to परिक्षवं. P प॒रि॒ऽछ॒वं ।. ३ So A B C D K K R S V Dc Cs. ४ A B C D K K R S Dc Cs all read: नासिकांपुण्यंगश्चाभिमेंहताम्. ५ So P P J. ६ P छवंम् ।. ७ P P J all read: पा॒प॒ । नासिकाम् । पुण्यंऽगः । च॒ । अ॒भि । मे॒ । हु॒ता॒म् ।, which makes as good sense as Sâyaṇa's reading. There is nothing to prevent पुण्यगः from meaning the same thing as षण्डगः or something else which will suit the context equally well.

---

1 S′ रुभाषणं for परुषभाषणं. 2 S′ गर्जिते for वर्जिते. 3 S′ सः for सन्. 4 S′ पु for षू. 5 S′ °श्रुतेः° for °क्रिया°.

धनार्थं प्रयास्यतः पुरुषस्य पथि शिवागमनं शिवादर्शनं तद्ध्वनिश्रवणं नपुंसकदर्शनं च निषिद्धम् । तत्परिहारायाह । हे पुरुष शिवा । क्रोष्टुनामैतत् । नियतं स्त्रीलिङ्गम् । विरुद्धं शब्दायमानापि शिवा ते तव गच्छतः पापनाशिका दुर्निमित्तदोषनिवारिका भवतु । तथा पण्डकः नपुंसकः पुरुषश्च अभिमेधताम् प्रोत्साहयतु । स्वदर्शनस्पर्शनादिदोषं परिहार्य त्वत्कार्यसिद्ध्यनुकूलो भवतु । मेधृ संगमे । भौवादिकः । अभिमेधनं नाम प्रोत्साहनम् इति आपस्तम्बेनोक्तम् । "पत्नयोभिमेधन्ते" इति [आप०२३.१८] ॥

षष्ठी ॥

इमा या ब्रह्मणस्पते विषूचीर्वात ईरते ।
सध्रीचीरिन्द्र ताः कृत्वा मह्यं शिवतमास्कृधि ॥ ६ ॥

इमाः । याः । ब्रह्मणः । पते । विषूचीः । वातः । ईरते ।
सध्रीचीः । इन्द्र । ताः । कृत्वा । मह्यम् । शिवऽतमाः । कृधि ॥ ६ ॥

हे ब्रह्मणस्पते । उत्तरार्धे इन्द्रेति निर्देशात् तस्य विशेषणम् एतत् । ब्रह्मणः मन्त्रसंघस्य पते स्वामिन् सर्वमन्त्रप्रतिपाद्य इन्द्र इमाः परिदृश्यमाना [याः] प्राच्यादिदिशः । कर्म । वातः वात्यारूपो वायुः विषूचीः विष्वगञ्चना ईरते ईर्ते । यथा प्राच्यादिदिग्विभागो न भवति तथा परिभ्रमयतीत्यर्थः । प्राची वा प्रतीचीवत् प्रतीयते प्रतीची वा प्राचीवत् प्रतीयते अन्यदिगात्मना वा प्रतीयते तथा व्यामोहयतीति यावत् । महावाते वाति एवं भवतीति प्रसिद्धिः । विषूचीरिति । विषुशब्दोपपदाद् अञ्चतेः क्विन् । "अञ्चतेश्चोपसंख्यानम्" इति ङीप् । "अचः" इति अकारलोपे "चौ" इति दीर्घः । ईर गतौ । आदादिकोनुदात्तेत् । "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुगभावः । हे इन्द्र ता विषूची-

१ B शिवतमाकृधि.

1 S′ is confused here, reading धनार्थं प्रयास्यन् पुरुषेण पथि शिवांगं शिवा क्रोष्टुनामैतत् । दर्शनं तध्वनिश्रवणं नपुंसकदर्शनं च निषिद्धं तत्परिहारायाह हे पुरुष——————नियतं &c. The emendation is conjectural. 2 S′ स्वदर्शस्पर्शना°. 3 S′ °दोषपरिहार्यं. 4 S′ तत्कार्य°. 5 S′ तस्नथो° for पत्नयो°. 6 S′ विष्वगच for विष्वगञ्चना.

दिशः सध्रीचीः सहाञ्चना यथास्थितप्रदेशावस्थायिनीः कृत्वा मह्यं मदर्थं शिवतमाः अत्यर्थं सुखकारिणीः कृधि कुरु । ✕ सहपूर्वाद् अञ्चतेः क्विनि "सहस्य सध्रिः" इति सध्र्यादेशः ✕ ॥

सप्तमो मन्त्रो यजूरूपः पठ्यते ॥

स्वस्ति नो अस्त्वभयं नो अस्तु नमोहोरात्राभ्यामस्तु ॥ ७ ॥

स्वस्ति । नः । अस्तु । अभयम्[1] । नः । अस्तु । नमः । अहोरात्राभ्याम् । अस्तु ॥ ७ ॥

नः अस्माकम् । स्वस्ति इत्यविनाशिनाम । तद् अस्तु । अभयम् भयराहित्यं च नः अस्माकम् अस्तु । भयादिकं तु अहनि रात्रौ वा संभवतीति तत्परिहारायाह । नमोहोरात्राभ्याम् अह्ने रात्रये च नमः नमस्कारोस्तु ॥

[इति] प्रथमेनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

प्रत्यहं कर्तव्ये राज्ञो वासगृहप्रापणकर्मणि शर्कराप्रक्षेपानन्तरं "शान्ता द्यौः" इति शान्तिसूक्तं जपेत् । "अथातो रात्रिसूक्तानां [विधिम्] अनुक्रमिष्यामः" इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे । "त्र्यायुषम् [५.२८.७] "इति राज्ञे रक्षां कृत्वा असपत्नम् [१९.१६] इति शर्करा अभिमन्त्र्य "अङ्गुष्ठात् प्रदक्षिणं प्रतिदिशं क्षिपेत् । शान्ता द्यौरिति जपित्वा राजानं "वासगृहं नयेत्" इति [प° ४.५.] ॥

पिष्टरात्रिंकल्पेपीदं शान्तिसूक्तं विनियुक्तम् [प° ६. ५.] ॥

अस्य सूक्तस्य शान्तिप्रतिपादकत्वेन शान्तिगणे पाठाद् "आयुष्यः शान्तिः स्वस्तिगण [ऐरावत्याम्" इति] [न° क° १८] ऐरावत्यादिषु विनियोगो द्रष्टव्यः ॥

तत्र प्रथमा ॥

शान्ता द्यौः शान्ता पृथिवी शान्तमिदमुर्व१न्तरिक्षम् ।

---

१ P omits म् in अभयम्. २ ABCDRS ३ for १. We with KKV.

---

1 S' रात्री°. 2 S' पिष्टपिष्टरात्रे कल्पे°.

शान्ता उदन्वतीरापः शान्ता नः सन्त्वोषधीः ॥ १ ॥

शान्ता । द्यौः । शान्ता । पृथिवी । शान्तम् । इदम् । उरु । अन्तरिक्षम् ।
शान्ताः । उदन्वतीः । आपः । शान्ताः । नः । सन्तु । ओषधीः ॥ १ ॥

अस्मिन् सूक्ते सर्वतः शान्तिः प्रतिपाद्यते "या तेनोच्यते सा देवता" इति न्यायात् शान्तिरेव देवता । शान्तिर्नाम अनिष्टपरिहारेण सुखकारिरूपता । अतोत्र शान्तिकारिणः पदार्थविशेषान् आह शान्ता द्यौः इत्यादिना । द्यौः द्युलोकः शान्तास्तु । ⌛ शमु उपशमे । कर्तरि क्तप्रत्ययः ⌛ । दोषाणां शमयित्री स्वनिबन्धनोपद्रवशमनेन अस्य सुखकारिण्यस्त्वित्यर्थः । एवम् उत्तरत्रापि । पृथिवी प्रथिता भूमिः शान्तास्तु । इदं परिदृश्यमानम् उरु विस्तीर्णम् अन्तरिक्षम् अन्तरा क्षान्तं मध्यमलोकः । उदन्वतीः उदन्वान् उदकवान् उदधिः । ⌛ "उदन्वान् उदधौ च" इति उदकशब्दाद् मतुपि उदन्भावो निपात्यते । "तत्र भवः" इति भवार्थे अण् । "संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः" इति आदिवृद्धेरभावः । कार्ये वा कारणशब्दः । "वा छन्दसि" इति यणादेशाभावे पूर्वसवर्णदीर्घः ⌛ । [ता आपः शान्ताः सन्तु] ओषधीः ओषः पाको धीयते आस्विति ओषध्यः । ता नः शान्ताः सन्तु ॥

द्वितीया ॥

शान्तानि पूर्वरूपाणि शान्तं नो अस्तु कृताकृतम् ।
शान्तं भूतं च भव्यं च सर्वमेव शमस्तु नः ॥ २ ॥

शान्तानि । पूर्वऽरूपाणि । शान्तम् । नः । अस्तु । कृतऽअकृतम् ।
शान्तम् । भूतम् । च । भव्यम् । च । सर्वम् । एव । शम् । अस्तु । नः ॥ २ ॥

पूर्वरूपाणि कार्यापेक्षया पूर्वरूपाणि कारणावस्थापन्नानि वस्तूनि कृताकृतम् कृतं कार्यजातम् अकृतम् अनिष्पन्नं नित्यं मे मदर्थं शान्तानि [यद्वा] मदीयानि पूर्वरूपाणि पूर्वाणि रूपाणि दुष्कृतफलभूतानि प्राक्तनानि जन्मानि शान्तानि सन्तु । पूर्वेषु जन्मसु तत्तत्कर्मणो भोगादेव तत्कृतानि-

1 S' भवा. 2 S' कार्यो वा कारणशेषः.

ष्टाभावः अतः किमिति एषां शान्तित्वशासनम् इति । नैष दोषः । प्राक्तनजन्मापादकस्य कर्मणोऽभावेपि तत्तज्जन्मकृतदुष्कृतकर्मण उत्तरत्र तिर्यगादिजन्मप्रापकत्वे तत्परिहाराय तच्छान्तिराशास्या । तथा मे मदीयं कृताकृतम् । इह कृतशब्देन सम्यग् अनुष्ठितं कर्म न विवक्ष्यते किं तु विरुद्धम् आचरितम् अकृतम् अननुष्ठितं स्वाश्रमविहितं कर्म नित्यनैमित्तिकरूपम् । तद् उभयं शान्तम् अस्तु । ॥ "क्तेन नञ्विशिष्टेनानञ्" इति कृतशब्दः अकृतेन समस्यते ॥ । विरुद्धाचरणविहितानाचरणयोः पतनहेतुत्वं स्मर्यते

विहितस्याननुष्ठानान्निन्दितस्य च सेवनात् ।
अनिग्रहाच्चेन्द्रियाणां नरः पतनम् ऋच्छति ॥

इति ॥ भूतम् उत्पन्नं भव्यम् भविष्यत् । परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ । तद् उभयं शान्तम् । किं बहुना । सर्वम् कालत्रयावच्छिन्नम् उक्तम् अनुक्तं च सर्वं नः अस्माकं शम् दोषशमयितृ सुखमेव भवतु ॥

तृतीया ॥

इ॒यं या प॑रमे॒ष्ठिनी॒ वाग् दे॒वी ब्रह्म॑संशिता ।
य॒यैव स॑सृ॒जे घो॒रं त॒यैव शान्ति॑रस्तु नः ॥ ३ ॥

इ॒यम् । या । प॒र॒मे॒ऽस्थिनी॑ । वाक् । दे॒वी । ब्रह्म॑ऽसंशिता ।
यया॑ । ए॒व । स॒सृ॒जे । घो॒रम् । तया॑ । ए॒व । शान्ति॑ः । अ॒स्तु॒ । नः॒ ॥३॥

परमे स्थाने तिष्ठतीति परमेष्ठिनी परमेष्ठिनो ब्रह्मणः पत्नी वा । ॥ "तत्पुरुषे कृति बहुलम्" इति सप्तम्या अलुक् ॥ । ब्रह्मसंशिता ब्रह्मभिर्मन्त्रैः सम्यग् उत्तेजिता सकलवैदिकवाक्यप्रतिपादितस्वरूपा इयं विद्वद्भिः स्वात्मभूतेन सम्यग् अनुभूयमाना या वाग्देवी वर्तते ययैव वाग्देव्या घोरम् परेषाम् अरुन्तुदं वचः शापादिरूपं ससृजे सृष्टम् उच्चरितं तयैव वाचा नः अस्मदर्थं शान्तिरस्तु वाचा सृष्टस्य घोरकर्मणः शान्तिर्भवतु ।

१ Dc संसृजे changed to ससृजे. We with B D S K K̄ C R V C˙.

1 S' शद्दोषशमयि for शम् दोषशमयितृ. 2 S' उत्तजिता. 3 So S'. 4 S' रुमसृष्टस for वाचा सृष्टस्य, which is conjectural.

यद् वाचा अनर्थजातम् उत्पन्नं तदेव स्वकृतम् अनर्थं परिहरत्वित्यर्थः । एवम् उत्तरयोर्मन्त्रयोरपि योज्यम् ॥

चतुर्थी ॥

इदं यत् परमेष्ठिनं मनो वां ब्रह्मसंशितम् ।
येनैव ससृजे घोरं तेनैव शान्तिरस्तु नः ॥ ४ ॥

इदम् । यत् । परमेऽस्थिनम् । मनः । वाम् । ब्रह्मऽसंशितम् ।
येन । एव । ससृजे । घोरम् । तेन । एव । शान्तिः । अस्तु । नः ॥४॥

परमेष्ठिनम् परमे उत्कृष्टे स्थाने तिष्ठतीति परमेष्ठी । तेन सृष्टम् "तद्-सदेव सन्मनोकुरुत स्याम् इति" [तै॰ब्रा॰२.२.९.१] [इति] सृष्ट्यादौ मनःसृष्टिरुक्ता । ॥आदिवृद्ध्यभावश्छान्दसः॥ । ब्रह्मसंशितम् ब्रह्मणा सृज्यविषये तीक्ष्णीकृतम् इदं सर्वजगन्मूलकारणं यत् मनः विद्यते येनैव मनसा घोरं कर्म ससृजे तेनैव मनसा नः अस्मदर्थं मनःसृष्टस्य घोरकर्मणः शान्तिरस्तु ॥

पञ्चमी ॥

इमानि यानि पञ्चेन्द्रियाणि मनःषष्ठानि मे हृदि ब्रह्मणा संशितानि ।
यैरेव ससृजे घोरं तैरेव शान्तिरस्तु नः ॥ ५ ॥

इमानि । यानि । पञ्च । इन्द्रियाणि । मनःऽषष्ठानि । मे । हृदि । ब्रह्मणा ।
समऽशितानि ।
यैः । एव । ससृजे । घोरम् । तैः । एव । शान्तिः । अस्तु । नः ॥ ५ ॥

मनः षष्ठं येषां तानि । पूर्वमन्त्रे मनसः पृथगुक्तावपि चक्षुरादिसर्वे-न्द्रियाणां स्वस्वविषयज्ञाने मनःसाहाय्यस्य अवश्यम् अपेक्षणीयत्वाद् अ-

१ So all our MSS. Sâyaṇa's text : वा. Sâyaṇa has no comment on either. २ K ^{m}K C R V संसृजे. Dc संसृजे changed to संसृजे. We with ^{h}B D ^{m}S K V Cs. ३ A ^{h}B C D K ^{m}K R ^{m}S V Dc Cs षष्ठानि. P ^{m}P J मनः। षष्ठानि. We with Sâyaṇa. ४ K ^{m}K V संसृजे. Dc संसृजे changed to संसृजे. We with ^{h}B C D R ^{m}S Cs.

1 S' यतवानर्थ॰ for यद् वाचा अनर्थ॰, which is conjecturally restored. 2 S' om. तद्॰. 3 S' पृथगुक्तापि.

त्रापि मनस उपादानम् । मनःसहितानि [इमानि यानि] पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि मे हृदि हृदयप्रदेशे वर्तन्ते । हृदयं हि आत्मनिवासस्थानम् । सुषुप्तिकाले स्वस्वकारणरहितानि सर्वेन्द्रियाणि आत्मनि लीयन्त इति हृदीत्युक्तम् । इन्द्रियाणि विशिनष्टि । ब्रह्मणा चेतनेन आत्मना नियन्त्रा संशितानि स्वस्वविषयेषु व्यापारितानि । विषयप्रवणत्वमेव संशितत्वम् । यैरेव इन्द्रियैः घोरम् पापावहं कर्म ससृजे सृष्टं तैरेव इन्द्रियैः सृष्टस्य घोरकर्मणो नः अस्मदर्थं शान्तिः शमनम् अस्तु ॥

षष्ठी ॥

शं नो॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः॒ शं विष्णुः॒ शं प्र॒जाप॑तिः ।
शं न॒ इन्द्रो॒ बृह॒स्पतिः॒ शं नो॑ भवत्वर्य॒मा ॥ ६ ॥

शम् । नः॒ । मि॒त्रः । शम् । वरु॑णः । शम् । विष्णुः॑ । शम् । प्र॒जाऽप॑तिः ।
शम् । नः॒ । इन्द्रः॑ । बृह॒स्पतिः॑ । शम् । नः॒ । भ॒व॒तु । अ॒र्य॒मा ॥ ६ ॥

मित्रः सूर्यः अहरभिमानी । वरुणः रात्र्यभिमानी । विष्णुः व्यापको देवः । [प्रजापतिः] न्ता [illegible]रूपेण जायमाना देवतिर्यङ्मनुष्यादयः [प्रजाः] तासां पतिः पालकः [illegible]न्द्रः परमैश्वर्यसंपन्नः । बृहस्पतिः बृहतां देवानां पतिः हितकारित्वेन प[illegible]रए[illegible]कः । अर्यमा । [illegible] अर्तेर्धातोः अर्यमन्शब्दो निपातितः [illegible] । f[illegible]रि[illegible]दयः अर्यमान्ताः सर्वे देवा नः अस्माकं शम् शान्त्यै भवन्तु । वाक्[illegible]मो[illegible]त् शम् इति पदस्य प्रतिवाक्यं प्रयोगः ॥

सप्तमी ॥

[illegible]क

शं नो॑ मि॒त्रःभन[illegible] वरु॑णः॒ शं वि॒वस्वां॒छमन्त॑कः ।
उ॒त्पा॒ताः प[illegible] । [illegible]ान्तरि॑क्षाः॒ शं नो॑ दि॒विच॑रा॒ ग्रहाः॑ ॥ ७ ॥

शम् । नः॒ । [illegible]CD । शम् । वरु॑णः । शम् । वि॒वस्वा॑न् । शम् । अन्त॑कः ।

---

१ K K उ॒त्पा॒ताः. [illegible] D[illegible]ताः. Dc उ॒त्पा॒ताः changed to उ॒त्पा॒ताः. P उ॒त्ऽपा॒ताः।. We with A B C D [illegible] and P J. २ A B C R Cs °न्तरि॑क्षा॒छंनो॑. D °न्तरि॑क्षा॒न्छंनो॑. Sâyaṇa's text : उत्पाताः पार्थिवांतरिक्षाः शं नो. We with K S R V Dc. ३ P विवंस्वान्।. We with P J.

उत्ऽपाताः । पार्थिवाः । आन्तरिक्षाः । शम् । नः । दिविऽचराः । ग्रहाः ॥ ७ ॥

मित्रवरुणौ व्याख्यातौ । विवस्वान् विवासयति अपगमयति तम इति विवस्वान् । ⁑ विपूर्वाद् वसेर्वसुः । यद्वा धनस्य नाम विव इति । तद् अस्यास्तीति मतुप् । "मादुपधायाः०" इति वत्वम् ⁑ । अन्तकः सर्वेषां प्राणिनाम् अन्तम् अवसानं करोतीति अन्तकः । ⁑ अन्तोपपदात् करोतेः "डोन्यत्रापि दृश्यते" इति डः ⁑ । पार्थिवाः पृथिव्यां भवाः [आन्तरिक्षाः] अन्तरिक्षे मध्यमलोके भवा उत्पाताः । शं भवन्तु इति शेषः । [दिविचराः] दिवि द्युलोके चराः संचरन्तो ग्रहाः कालचक्रवशात् परिभ्राम्यन्तः अङ्गारकाद्याः । मित्रादयः सर्वेपि नः अस्माकं शम् दोषशमकाः सुखकरा भवन्तु ॥

अष्टमी ॥

शं नो भूमिर्वेप्यमाना शमुल्का निर्हतं च यत् ।
शं गावो लोहितक्षीराः शं भूमिरव तीर्यती[७] ॥

शम् । नः । भूमिः । वेप्यमाना । शम् । उ[ल्का] । निःऽहतम् । च । यत् ।
शम् । गावः । लोहितऽक्षीराः । शम् । भूमि[ः] । अव । तीर्यती ॥ ८ ॥

पार्थिवान् आन्तरिक्षांश्च उत्पातान् आह[।] वेप्यमाना कम्पमाना । ⁑ व्यत्ययेन कर्तरि श्यन् प्रत्ययः ⁑ यद्वा प्राणिसंहारककालेन वेप्यमाना कम्प्यमाना । ⁑ क[...] "सार्द[...]तके यक्" इति यक् प्रत्ययः ⁑ । सा भूमिः नः अ[स्माकं] शम् शा[न्त्यै] कम्पदोषपरिहाराय भवतु । तथा उल्कानिहतम् उभिः आयतज्वालारू-

१ See foot-note 1 on the previous page. २ So P P̈ J P P̈ J अंतरिक्षाः ।. ४ B̈ वेप्यमाणा. V वेप्यमाना. Dc K̈ D C S̈ वेप्यमाणाः. R वेप्यमु ५ So we with A B̈ C D R Cs Dc. V °मुल्कानिर्हतं. S̈ °मुल्कानिर्हतं. K K̈ °मुल्का. ६ B̈ C D R Cs लोहितः°. We with K K̈ V Dc P P̈ J. ७ So we with A B̈ C K R S̈ Dc Cs. V भूमिरवंदीर्यती. ८ P P̈ J वेप्यमाणाः ।. ९ P P̈ J अवंतीः । युतीः ।

1 S' वसेरसुन् । विव इति for वसेर्वसुः । यद्वा धनस्य नाम विव

पेण पतन्तीभिर्बाधितं दग्धं यद् विद्यते तच्च शम् अस्तु । [लोहित-क्षीराः] लोहितमेव क्षीरं यासां ताः लोहितदोग्ध्र्यो गावश्च शम् दोषनिर्हारिका भवन्तु । अवँदीर्यती अवदीर्यमाणा । ॥ दॄ विदारणे । "ॠत इद्धातोः" इति इत्वम् । "हलि च" इति दीर्घः । व्यत्ययेन लटः शत्रादेशः ॥ । अवदीर्यमाणा द्विधा भवन्ती भूमिश्च शं भवतु । भूमिः कम्पनविदरणदोषजनितम् अनर्थं शमयतु । अन्तरिक्षम् उल्काभिहननजनितं दुरितं गावो लोहितदोहनजं शमयन्तु इति ॥

नवमी ॥

नक्षत्रमुल्काभिहतं शमस्तु नः शं नोऽभिचाराः शमु सन्तु कृत्याः ।
शं नो निखाता वल्गाः शमुल्का देशोपसर्गाः शमु नो भवन्तु ॥ ९ ॥

नक्षत्रम् । उल्का । अभिऽहतम् । शम् । अस्तु । नः । शम् । नः । अभिऽचाराः । शम् । ऊं इति । सन्तु । कृत्याः ।
शम् । नः । निऽखाताः । वल्गाः । शम् । उल्काः । देशोपऽसर्गाः । शम् । ऊं इति । नः । भवन्तु ॥ ९ ॥

उल्काँभिहतम् समन्ताद् आकाशात् पतन्तीभिरायतज्वालाभिरुपसृतं नक्षत्रम् । अभिचाराः मारणार्थं शत्रुभिः क्रियमाणानि कर्माणि । ॥ अभिपूर्वाच्चरतेः "अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्" इति कर्मणि घञ् प्रत्ययः ॥ । उशब्दः अप्यर्थे । कृत्याः अभिचारकर्मभिरुत्पादिताः पिशाच्यः । अभिचारकर्माणि जडत्वात् स्वयमेव शत्रुसमीपम् आगत्य न निघ्नन्ति किं तु हिंसिकाः पिशाचीरुत्पादयन्ति । तेभिचारास्ताः पिशाच्यश्च शम् उपद्रवशमनाय भवन्तु । ॥ "कृञः श च" इति स्त्रियां करोतेः क्यप् प्रत्ययः । "ह्रस्वस्य पिति॰" इति तुक् ॥ । तथा नि-

१ So we with A B C D K K R S V Dc Cs (R S Cs ॰र्हि) and P P J. २ A B C D R S Cs नौ निखाता. Dc नो निपाता changed to नो निखाता. P J निऽखाताः ।. We with K K V Dc P. ३ So we with A B C D K K R S V Dc Cs P J. P वल्गाः ।. ४ P P J उल्का ।.

1 S' उल्काभिहनजनितं.

खाताः भूमावप्रकाशं निगूहिता वलँगाः । वलगाः पीडार्थं भूमेरधो वाहुप्रदेशे निखन्यमाना अस्थिकेशादिवेष्टिता विषवृक्षादिनिर्मिताः पुंत्तल्यो वलगा इत्युच्यन्ते । तथा च तैत्तिरीयके "रक्षोहणो वलगहनः" इत्यत्र समाम्नायते । "असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु वलगान् न्यखनन् । तान् बाहुमात्रेन्ववविन्दन् । तस्माद् बाहुमात्राः खायन्ते" इति [तै॰सं॰ ६.२.११.१] । तेपि वलगा नः अस्माकं शम् भवन्तु । उल्काः आकाशान्निष्पतन्त्य आयतज्वालाः । उल्कादर्शनम अनर्थकारि । उल्काः स्वदर्शनजनितं दुरितं शमयन्तु । देशोपसर्गाः देशे जनपदे उपसर्गा ईतिबाधाः । उशब्दश्चार्थे । तेपि शम् शान्ता भवन्तु ॥

दशमी ॥

शं नो॑ ग्रहाश्चा॑न्द्रम॒साः शमा॑दि॒त्यश्च॑ रा॑हु॒णा ।
शं नो॑ मृत्युर्धूमके॑तुः शं रु॒द्रास्ति॒ग्मते॑जसः ॥ १० ॥

शम् । नः॒ । ग्र॒हाः॑ । चा॒न्द्र॒म॒साः । शम् । आ॒दि॒त्यः । च॒ । रा॒हु॑णा ।
शम् । नः॒ । मृ॒त्युः । धू॒म॒ऽके॑तुः । शम् । रु॒द्राः । ति॒ग्म॒ऽते॑जसः ॥ १० ॥

चान्द्रमसाः चन्द्रमसः संबन्धिनश्चन्द्रमण्डलस्य भेदकाः संघर्षका ये अङ्गारकाद्या ग्रहाः सन्ति ते [नः] शं भवन्तु । राहुणा ग्रहेण ग्रस्त आदित्यश्च शम् शान्त्यै भवतु । आदित्यस्य अतितेजस्वित्वेन इतरग्रहैरुपसर्वाभावाद् राहुणेति विशेषितम् । तथा मृत्युः मारको धूमकेतुः उत्पातः । धूमकेतोरनिष्टकारित्वं कौशिकेन सूत्रितम् । "अथ यत्रैतद् धूमकेतुः सप्तऋषीन् उपधूपयति तद् अयोगक्षेमाशङ्कम इत्युक्तम" [इति कौ॰ १३.३५.] । स धूमकेतुः शम् दोषनिर्घाताय भवतु । तिग्मतेजसः तीक्ष्णतेजसो रुद्राः रोदका एतत्संज्ञका देवाश्च स्वतेजःसंतापकम् उपद्रवं परिहरन्तु ॥

१ A V Cs °दि॒त्यः शं. K̈ °दि॒त्यश्च॑ शं रा॑हु॒णा corrected from °दि॒त्यः शं रा॑हु॒णा. B̈ °दि॒त्यन् शं. C D R °दि॒त्यः शं. Dc °दि॒त्याः सरा॑हु॒णा changed to दि॒त्यः शं रा॑हु॒णा. S̈ °दि॒त्यः शरा॑हु॒णा changed to °दि॒त्यश्च रा॑हु॒णा. P J श॒रा॒हु॒णा ।. P̈ श॒रा॒हु॒णा ।. K V with Sāyaṇa. We with S̈. २ P °के॑तु ।. We with P̈ J.

1 S′ उत्तल्यो. 2 S′ असुरो. 3 So S′. निपतन्त्यः ? 4 S′ °प्लवभावात्.

एकादशी ॥

शं रुद्राः शं वसवः शमादित्याः शंमग्नयः ।

शं नो महर्षयो देवाः शं देवाः शं बृहस्पतिः ॥ ११ ॥

शम् । रुद्राः । शम् । वसवः । शम् । आदित्याः । शम् । अग्नयः ।

शम् । नः । महाऽऋषयः । देवाः । शम् । देवाः । शम् । बृहस्पतिः ॥ ११ ॥

रुद्राः एकादश । वसवः अष्टौ । आदित्याः द्वादश । अग्नयः वैतानिकास्त्रयः सभ्यावसथ्याभ्यां सह पञ्च वा । एकः स्मार्तो वाग्निः । महर्षयः सप्त । देवाः द्योतमानास्तेजोरूपाः । महर्षिविशेषणम् एतत् । देवाः इन्द्रादयः । बृहस्पतिः तेषां पुरोधाः । एते रुद्रादयः [नः] शम् शान्त्यै भवन्तु ॥

द्वादशी ॥

ब्रह्म प्रजापतिर्धाता लोका वेदाः सप्तऋषयोग्नयः ।

तैर्मे कृतं स्वस्त्ययनमिन्द्रो मे शर्म यच्छतु ब्रह्मा मे शर्म यच्छतु ।

विश्वे मे देवाः शर्म यच्छन्तु सर्वे मे देवाः शर्म यच्छन्तु ॥ १२ ॥

ब्रह्म । प्रजाऽपतिः । धाता । लोकाः । वेदाः । सप्तऽऋषयः । अग्नयः ।

तैः । मे । कृतम् । स्वस्त्ययनम् । इन्द्रः । मे । शर्म । यच्छतु । ब्रह्मा । मे ।
शर्म । यच्छतु ।

विश्वे । मे । देवाः । शर्म । यच्छन्तु । सर्वे । मे । देवाः । शर्म । यच्छन्तु ॥ १२ ॥

---

१ A C D S̈ Cs शंमग्नयः. We with K K̈ R V Dc P P̈ J. २ K K̈ B̈ D महऋषयो. R महऋषयो. S̈ महर्षयो. V महर्षयो. Cs महऋषयो. Dc महऋषयो changed to महऋषयो. P J महाऽऋषयः ।. P̈ महाऽऋषयः ।. ३ P P̈ देवाः ।. J देवाः changed to देवाः ।. ४ P̈ J देवाः ।. We with P. ५ K̈ सप्तर्षयो°. S̈ संप्तर्षयो°. Dc देवाः संप्तऋषयो° changed to वेदाः सप्तऋषयो°. Cs देवाः संप्तर्षयो.° R देवाः संप्तर्षयो° changed to वेदाः संप्तर्षयो°. J देवाः । changed to वेदाः ।. We with A B̈ C D V.

---

1 S′ वोग्निः for वाग्निः.

ब्रह्म । ▯ बृहतेर्मनिन् प्रत्ययः ▯ । देशकालानवच्छिन्नं सच्चिदानन्दलक्षणं परं ब्रह्म । प्रजापतिः प्रजाना पालकः सर्वनियन्ता सर्वान्तर्यामी । धाता सर्वस्य धाता चतुर्मुखो ब्रह्मा । वेदाः साङ्गाश्चत्वारः । लोकाः सप्तसंख्याकाः । सप्तर्षयः प्रसिद्धाः । अग्नयः व्याख्याताः । तैः सर्वैः मे मम स्वस्त्ययनम् । स्वस्तीति अविनाशिनाम । तस्य अयनं प्राप्तिः कृतम् स्वस्त्ययनं क्षेमप्रापणं कृतम् । ▯ "आशंसायां भूतवच्च" इति भूतवत् प्रत्ययः ▯ । इन्द्रो मे शर्म सुखं यच्छतु प्रयच्छतु । ▯ दाण् दाने । "पाघ्रा०" इत्यादिना यच्छादेशः ▯ ॥ एवं ब्रह्मा मे इत्याद्यास्त्रयः पर्याया व्याख्येयाः ॥

त्रयोदशी ॥

यानि॒ कानि॑ चिच्छा॒न्तानि॑ लो॒के स॑प्तऋ॒षयो॑ वि॒दुः ।
सर्वा॑णि॒ शं भ॑वन्तु मे॒ शं मे॑ अ॒स्त्वभ॑यं मे अस्तु ॥ १३ ॥

यानि॑ । कानि॑ । चि॒त् । शा॒न्तानि॑ । लो॒के । स॒प्त॒ऽऋ॒षयः॑ । वि॒दुः ।
सर्वा॑णि । शम् । भ॒व॒न्तु॒ । मे॒ । शम् । मे॒ । अ॒स्तु॒ । अभ॑यम् । मे॒ ।
अ॒स्तु॒ ॥ १३ ॥

उक्तानुक्तानि शान्तिकारणानि संगृह्य आह । सप्तर्षयः अतीन्द्रियार्थद्रष्टारो लोके सर्वेषु लोकेषु यानि कानि चिद् वस्तूनि शान्तानि शान्तिकारणानि विदुः जानन्ति तानि सर्वाणि मे शं भवन्तु ॥ एतत्सूक्तप्रतिपाद्यस्यार्थस्य संग्रहेण वचनम् शं मे अस्त्वभयं मे अस्त्विति । "शान्ता द्यौः" इत्यादिना द्युलोकादयः शान्ता भवन्तु इति यद् उक्तं तस्यायम् अर्थः । मे शम् अस्तु सर्वतः सुखम् अस्तु । अभयम् भयराहित्यं चास्त्विति ॥

---

१ R °नि लो॑के॑ स॒प्तर्ष॑यो. A °नि॒ लो॑के॑ स॒प्त ऋ॒षयो. B̊S̊ °नि॑ लो॒के स॒प्तर्ष॑यो. C °नि॒ लो॑के॑ स॒प्तर्ष॑यो. Dc °नि॒ लो॑के॑ सप्तऋ॒षयो॑ changed to °नि॑ लो॒के स॑प्तऋ॒षयो॑. D °नि॑ लो॒के स॑प्तऋ॒षयो॑. Cs °नि॒ लो॑के॑ स॒प्तर्षयो॑. P J लो॑के॑ ।. We with K V Dc P̊. २ P वि॒दुः ।. We with P J.

---

1 S′ omits न in °कालानव°. 2 S′ उक्तान्युक्तानि.

चतुर्दशी ॥

अनृगात्मकश्चतुर्दशो मन्त्र एवम् आम्नायते ।

पृथिवी शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिर्द्यौः शान्तिरापः शान्तिरोषधयः शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिर्विश्वे मे देवाः शान्तिः सर्वे मे देवाः शान्तिः शान्तिः शान्तिः शान्तिभिः ।

ताभिः शान्तिभिः सर्वे शान्तिभिः शमयामोऽहं यदिह घोरं यदिह क्रूरं यदिह पापं तच्छान्तं तच्छिवं सर्वमेव शमस्तु नः ॥ १४ ॥

पृथिवी । शान्तिः । अन्तरिक्षम् । शान्तिः । द्यौः । शान्तिः । आपः । शान्तिः । ओषधयः । शान्तिः । वनस्पतयः । शान्तिः । विश्वे । मे । देवाः । शान्तिः । सर्वे । मे । देवाः । शान्तिः । शान्तिः । शान्तिः । शान्तिऽभिः ।

ताभिः । शान्तिऽभिः । सर्वे । शान्तिऽभिः । शम् । अयामः । अहम् । यत् । इह । घोरम् । यत् । इह । क्रूरम् । यत् । इह । पापम् । तत् । शान्तम् । तत् । शिवम् । सर्वम् । एव । शम् । अस्तु । नः ॥ १४ ॥

पृथिव्यादयः शान्तिरूपा भवन्तु । शान्तिभिः उक्ताभिः पृथिव्यादिशान्तिभिः शान्तिः निरुपपदा सर्वसाधारणभूता शान्तिरपि शान्तिर्भवतु इत्याशास्यते । शान्तेरपि शान्तित्वं तैत्तिरीयके समाम्नायते । "शान्तिरेव शान्तिर्मे अस्तु शान्तिरिति" [तै° आ° ४. ४२. ५] । ताभिः शान्तिभिः [सर्वे]-शान्तिभिः । अहम् । ⌛ "सुपां सुलुक्" इति जसः सुः ⌛ । वयं शमयामः अपगमयामः । किं तद् इति तद् आह । इह अस्मिन् कर्मणि यद् घोरम् भयंकरं विपरीतानुष्ठानेन विपरीतफलप्रापकं यद्

१ A B[h] R D S[m] Dc Cs P[2] J omit शान्तिः. We with K C P K[m] V P. २ So we with A B[h] C D R K K[m] S[m] V Dc Cs P P[2] J. ३ B[h] C D C s R S[m] शान्तिभिः शम्°. We with V K K[m] A Dc. ४ A adds a तं after पापं. ५ P P[2] J distinctly सर्वे । शान्ति° ।. ६ P P[2] J शमय । मोहम् ।.

1 S′ Sâyaṇa's text reads सर्वशांतिभिः as ours does.

अस्ति । एतस्यैव विवरणम् यद् इह क्रूरं यद् इह पापम् इति । अथ वा त्रिर्वचनेन दोषशमयितृत्वं निश्चितं भवतीति यद् इह घोरम् इत्यादि त्रिर्वचनम् । एवं तच्छान्तं तच्छिवम् इति शान्तिशिवशंशब्दैस्त्रिर्वचनम् । यथा कर्मान्तरेषु "अदीक्षिष्टायं ब्राह्मणः" [तै॰सं॰ ६.१.४.३] इत्यादिषु आवेदनरूपेषु त्रिरुपांशुवचनम् त्रिरुच्चैर्वचनम् एवम् अत्रापि । सर्वथा घोरं कर्म शमयामः । तच्च सर्वथा शान्तं भवत्वित्यर्थः ॥

इति एकोनविंशे काण्डे प्रथमेनुवाके दशमं सूक्तम् ॥

प्रथमोनुवाकः समाप्तः ॥

द्वितीयेनुवाके एकादश सूक्तानि । तत्र "शं न इन्द्राग्नी" इति प्रथमसूक्तत्रयस्य अहरहः पुरोहितेन कर्तव्ये राज्ञः शय्यागृहप्रवेशनकर्मणि शान्त्यर्थजपे विनियोगः । "अथातो रात्रीसूक्तानां [विधिम्] अनुक्रमिष्यामः" इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे । "शान्ता द्यौरिति जपित्वा राजानं वासगृहं नयेत्" इति [प॰४.५.] ॥ अत्र शान्ता द्यौरित्येकेन शान्त्यर्थप्रतिपादकं समनन्तरम् इदं सूक्तद्वयं गृह्यते । यत्रैकेन प्रतीकेन समानार्थं समानदेवत्यं समानार्षं वा समनन्तरं सूक्तं गृह्यते तद् अर्थसूक्तम् इति अथर्वणां[1] परिभाषणात् ॥

तथा अनेन सूक्तत्रयेण "शान्ता द्यौः" इति पूर्वेण च तुलापुरुषमहादाने आज्यहोमं कुर्यात् । "अथातस्तुलापुरुषविधिं व्याख्यास्यामः" इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे । "प्राक्तन्त्रम् आज्यभागान्तं कृत्वा महाव्याहृतिसावित्रीशान्तिब्रह्मजज्ञानम्[2] इति हुत्वा" इति [प॰११.१.] । अत्र शान्तिपदेन शान्त्यर्थप्रतिपादकम् इदं सूक्तत्रयं पूर्वं च गृह्यते ॥

अस्य सूक्तत्रयस्य शान्तिप्रतिपादकत्वेन शान्तिगणे पाठाद् "आयुष्यः शान्तिः स्वस्तिगण ऐरावत्याम्" [न॰क॰१८.] इत्यादिषु विनियोगो द्रष्टव्यः ॥

तत्र प्रथमा ॥

शं न॑ इन्द्राग्नी भ॑वतामवो॑भिः शं न॒ इन्द्रा॒वरु॑णा रा॒तह॑व्या ।

---

1 S' आथर्वणां. 2 S om. ॰ज॰.

शमिन्द्रासोमा सुविताय शं योः शं न इन्द्रापूषणा वाजसातौ ॥ १ ॥

शम्। नः। इन्द्राग्नी इति। भवताम्। अवःऽभिः। शम्। नः। इन्द्रा-वरुणा। रातऽहव्या।

शम्। इन्द्रासोमा। सुविताय। शम्। योः। शम्। नः। इन्द्रापूषणा। वाजऽसातौ ॥ १ ॥

हे इन्द्राग्नी युवाम् अवोभिः रक्षाभिः[1] नः अस्माकम् अस्मभ्यं वा शम् शान्त्यै सकलदुःखनिवारणाय भवताम्। ‖इन्द्राग्नी इत्यत्र "आमन्त्रितस्य च" इति आष्टमिकं सर्वानुदात्तत्वम्‖। रातहव्या रातहव्यौ यजमानैर्दत्तहविष्कौ[2] इन्द्रावरुणा इन्द्रावरुणौ। ‖"देवताद्वन्द्वे च[3]" इति आनङ् उभयपदप्रकृतिस्वरत्वं च‖। शं नः। भवताम् इत्यनुषङ्गः। इन्द्रासोमा इन्द्रासोमौ सुविताय। सुखनामैतत्। सुष्ठु प्राप्तव्याय। ‖सुपूर्वाद् एतेः कर्मणि क्तः। तन्वादित्वाद् उवङ् आदेशः‖। सुखाय शं भवताम्। ‖शं योः इति पदयोरर्थो यास्केनोक्तः। शमनं च रोगाणां यावनं च भयानाम् इति [नि॰४.२१.]। शमु उपशमे। यु मिश्रणामिश्रणयोः। उभयत्र "अन्येभ्योपि दृश्यन्ते" इति विच् प्रत्ययः‖। शमनाय यावनाय च। केचिद् एवं व्याचक्षिरे[4]। "शम् आत्महेतुकं सुखम् योः विषययोगनिमित्तं सुखम्" इति। इन्द्रापूषणा इन्द्रापूषणौ। ‖"वा षपूर्वस्य निगमे" इति पूषन्शब्दस्य दीर्घाभावः‖। वाजसातौ। युद्धनामैतत्। वाजो वेगः वेगेन सातिः अवसानं विनाशो योद्धॄणां भवति यत्रेति वाजसातिः युद्धं तत्र। अथ वा वाजः अन्नं तल्लाभार्थम्। ‖विषयसप्तमी‖। शं नो भवताम्। ‖षो अन्तकर्मणि। "स्त्रियां क्तिन्"। "ऊतियूति॰" इत्यादिना निपातनाद्

१ P J सुऽविताय॑।. We with P.

1 S' अहोरक्षाभिः though Sāyaṇa's text is all right. 2 S' ॰हविष्यौ. 3 S' चेति समानम् for च इति आनङ्. 4 S' व्याचक्षे for व्याचक्षिरे.

आत्वं द्रष्टव्यम् । अथ वा पण संभक्तौ । अस्मात् क्तिनि "जनसनखनां सञ्झलोः" इति आत्वम् ॥

द्वितीया ॥

शं नो॒ भग॑: शमु॑ न॒: शंसो॑ अस्तु॒ शं न॒: पुरं॑धि॒: शमु॑ सन्तु॒ राय॑: ।
शं न॑: स॒त्यस्य॑ सु॒यम॑स्य॒ शंस॑: शं नो॑ अर्य॒मा पु॑रुजा॒तो अ॑स्तु ॥ २ ॥

शम् । न॒: । भग॑: । शम् । ऊं॒ इति॑ । न॒: । शंस॑: । अ॒स्तु॒ । शम् । न॒: । पुर॑म्ऽधि॒: । शम् । ऊं॒ इति॑ । स॒न्तु॒ । राय॑: ।
शम् । न॒: । स॒त्यस्य॑ । सु॒ऽयम॑स्य॑ । शंस॑: । शम् । न॒: । अ॒र्य॒मा । पु॒रु॒ऽजा॒त॒: । अ॒स्तु॒ ॥ २ ॥

भगः भजनीयो देवः । "पुंसि संज्ञायाम्°" इति भजतेर्घप्रत्ययः । नः अस्माकं शम् अस्तु । शंसः सर्वैः स्तूयमानः । एकदेशेन व्यपदेशः । नराशंसो नाम देवः । उशब्दः अवधारणे । शम् एव नः अस्तु । पुरंधिः पूर्णा धीयते निधीयते संचार्यत इति पुरंधिर्बुद्धिः शं नः अस्तु । रायः धनानि सुखायैव सन्तु । सुयमस्य सुष्ठु यन्तव्यस्य शोभनयमयुक्तस्य वा । "अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमाः" इति [पा°सू°२.३०] यमस्वरूपं पातञ्जले विहितम् । तादृशस्य सत्यस्य शंसः वचनं नः अस्माकं सुखाय भवतु । पुरुजातः बहुप्रादुर्भावः अर्यमा देवः शं नोस्तु ॥

तृतीया ॥

शं नो॑ धा॒ता शमु॑ ध॒र्ता नो॑ अस्तु॒ शं न॑ उरू॒ची भ॑वतु स्व॒धाभि॑: ।
शं रोद॑सी बृह॒ती शं नो॒ अद्रि॑: शं नो॑ दे॒वानां॑ सु॒हवा॑नि सन्तु ॥ ३ ॥

१ ABD सुयमस्तु. Dc सुयमस्तु changed to सुयमस्य. Cs सुयमस्य changed to सुयमस्तु. P °यमस्तु।. We with CKRSVPJ. २ AB उरुची. We with CDKKR S V Cs Dc.

1 S′ om. अथ वा पण सं°. 2 S′ °मय° for °यम°. 3 S′ om. °सत्या°. 4 S′ पातंजलं.

शम्। नः। धाता। शम्। ऊं इति। धर्ता। नः। अस्तु। शम्। नः। उरूची। भवतु। स्वधाभिः।

शम्। रोदसी इति। बृहती इति। शम्। नः। अद्रिः। शम्। नः। देवानाम्। सुऽहवानि। सन्तु॥ ३॥

धाता विधाता सर्वस्य देवः नः अस्माकं शम् अस्तु। धर्ता विधारयिता पुण्यपापानाम् वरुणः शम् एव नः अस्तु। उरूची विस्तीर्णगमना विवर्तगंमना[1] वा पृथिवी कथ्यते। स्वधाभिः अन्नैः सह नः अस्माकं शं भवतु। बृहती बृहत्यौ रोदसी द्यावापृथिव्यौ शं भवताम्[2]। अद्रिः पर्वतः[3] शं नो भवतु। नः अस्मदीयानि देवानां सुहवानि सुष्टुतयः शं सन्तु॥

चतुर्थी॥

शं नो अग्निर्ज्योतिरनीको अस्तु शं नो मित्रावरुणावश्विना शम्।
शं नः सुकृतां सुकृतानि सन्तु शं न इषिरो अभि वातु वातः॥ ४॥

शम्। नः। अग्निः। ज्योतिःऽअनीकः। अस्तु। शम्। नः। मित्रावरुणौ। अश्विना। शम्।

शम्। नः। सुऽकृताम्। सुऽकृतानि। सन्तु। शम्। नः। इषिरः। अभि। वातु। वातः॥ ४॥

ज्योतिरनीकः ज्योतींषि अनीके मुखे यस्य स तादृशोऽग्निः अङ्गनादिगुणयुक्तो देवः नः अस्माकं शम् अस्तु। मित्रावरुणौ नः शं भवताम्। अश्विना अश्विनौ शं स्ताम्। सुकृतां पुण्यकर्मणाम्। ⁜ "सुकर्मपाप०" इति क्विप् प्रत्ययः ⁜। सुकृतानि सुष्ठु कृतानि पुण्यानि नः शं सन्तु। इषिरः गमनशीलो वातः वायुः शम् शान्त्यर्थं नः अभि वातु अस्मान् अभिलक्ष्य प्रवातु॥

---

१ P P̂ J ऊरुची।. २ P वातुं।. We with P̂ J.

---

1 S' विवभि० for विवर्त०, the emendation being conjectural. 2 S' भवाम्. 3 S' पूर्वतः.

पञ्चमी ॥

शं नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी पूर्व॑हूतौ॒ शम॒न्तरि॑क्षं दृ॒शये॑ नो अस्तु ।
शं न॒ ओष॑धीर्व॒निनो॑ भवन्तु॒ शं नो॒ रज॑स॒स्पति॑रस्तु जि॒ष्णुः ॥ ५ ॥

शम् । नः॒ । द्यावा॑पृथि॒वी इति॑ । पूर्व॑ऽहूतौ । शम् । अ॒न्तरि॑क्षम् । दृ॒शये॑ । नः॒ । अ॒स्तु ।
शम् । नः॒ । ओष॑धीः । व॒निनः॑ । भ॒व॒न्तु॒ । शम् । नः॒ । रज॑सः । पतिः॑ । अ॒स्तु॒ । जि॒ष्णुः ॥ ५ ॥

द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ पूर्वहूतौ देवानां प्रथमस्तोत्रार्थम् । यद्वा पूर्वं पूर्वं जाता देवा हूयन्ते इज्यन्ते आह्वयन्ते[1] वेति पूर्वहूतिर्यज्ञः[2] तत्र शं नः स्ताम् । अन्तरिक्षम् मध्यमलोकः दृशये दर्शनाय शं नो अस्तु । ओषधीः ओषध्यः वनिनः वनरूपसमुदायिनो वृक्षाश्च शं नो भवन्तु । रजसः लोकस्य पतिः पालकः जिष्णुः जयशील इन्द्रः शं नोस्तु ॥

षष्ठी ॥

शं न॒ इन्द्रो॒ वसु॑भिर्दे॒वो अ॑स्तु॒ शमा॑दि॒त्येभि॒र्वरु॑णः सु॒शंसः॑ ।
शं नो॑ रु॒द्रो रु॒द्रेभि॒र्जला॑षः॒ शं न॒स्त्वष्टा॒ ग्नाभि॑रि॒ह शृ॑णोतु ॥ ६ ॥

शम् । नः॒ । इन्द्रः॑ । वसु॑ऽभिः । दे॒वः । अ॒स्तु॒ । शम् । आ॒दि॒त्येभिः॑ । व॒रु॑णः । सु॒ऽशंसः॑ ।
शम् । नः॒ । रु॒द्रः । रु॒द्रेभिः॑ । जला॑षः । शम् । नः॒ । त्वष्टा॑ । ग्नाभिः॑ । इ॒ह । शृ॒णो॒तु॒ ॥ ६ ॥

इन्द्रो देवः वसुभिः एतत्संज्ञकैर्देवैः सार्धं नः अस्माकं शम् अस्तु । सुशंसः शोभनस्तुतिर्वरुणः आदित्येभिः आदित्यैः सार्धं शं नोस्तु । जलाषः । सुखनामैतत् । जलाषः[3] सुखं तद् अस्यास्तीति । ⌛अर्श-आदित्वाद् अच् प्रत्ययः⌛ । सुखकरो रुद्रो रुद्रेभिः रुद्रैः सार्धं शं

१ B विष्णुः. २ P P̈ J अग्नाभिः ।.

1 S' आह्वयंते. 2 S' देवहूति° for पूर्वहूति°. 3 S' omits षः in जलाषः°.

नोस्तु । त्वष्टा सर्वप्राणिनां रूपाणि विकुर्वन् देवः ग्नाभिः देवपत्नीभिः सार्धं शं नोस्तु । इह अस्मिन् कर्मणि शृणोतु च । नः स्तोत्रम् इति शेषः ॥

सप्तमी ॥

शं नः सोमो भवतु ब्रह्म शं नः शं नो ग्रावाणः शमु सन्तु यज्ञाः ।
शं नः स्वरूणां मितयो भवन्तु शं नः प्रस्वः[1] शम्वस्तु वेदिः ॥ ७ ॥

शम् । नः । सोमः । भवतु । ब्रह्म । शम् । नः । शम् । नः । ग्रावाणः ।
शम् । ऊं इति । सन्तु । यज्ञाः ।
शम् । नः । स्वरूणाम् । मितयः । भवन्तु । शम् । नः । प्रऽस्वः । शम् । ऊं इति । अस्तु । वेदिः ॥ ७ ॥

सोमः लतारूपः अभिषूयमाणः शं नोस्तु । ब्रह्म स्तोत्रशस्त्रात्मकं शं नोस्तु । ग्रावाणः अभिषवसाधनभूताः शं नः सन्तु । यज्ञाः सोमनिर्वर्त्याः क्रतवः शम् एव सन्तु । स्वरूणाम् । ⌛लुप्तमत्वर्थीयः⌛ । स्वरुमतां यूपानां मितयः उन्मानानि शं नो भवन्तु । प्रस्वः प्रकर्षेण सूयमाना जायमाना ओषधयः चरुपुरोडाशसंपादिकाः शं नः सन्तु । ⌛प्रस्व इति । प्रपूर्वात् सूयतेः क्विप् । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरेण अन्तोदात्तः । ततः परस्य जसः "उदात्तस्वरितयोर्यणः स्वरितोनुदात्तस्य" इति स्वरितत्वम्⌛ । उशब्दः अवधारणे । वेदिः शमेवास्तु । ⌛"मय उञो वो वा" इति उशब्दस्य वकारः⌛ ॥

अष्टमी ॥

शं नः सूर्य उरुचक्षा उदेतु शं नो भवन्तु प्रदिशश्चतस्रः ।
शं नः पर्वता ध्रुवयो भवन्तु शं नः सिन्धवः शमु सन्त्वापः ॥ ८ ॥

शम् । नः । सूर्यः । उरुऽचक्षाः । उत् । एतु । शम् । नः । भवन्तु । प्रऽदिशः । चतस्रः ।
शम् । नः । पर्वताः । ध्रुवयः । भवन्तु । शम् । नः । सिन्धवः । शम् । ऊं इति । सन्तु । आपः ॥ ८ ॥

---

१ ABCRSCs ३ for १. We with DKKVDc. २ P प्रऽस्वाः.

उरुचक्षाः विस्तीर्णतेजाः उरुभिर्बहुभिर्दृश्यमानो वा । "अस- नयोः प्रतिषेधो वक्तव्यः" इति ख्याञादेशाभावः । सूर्यो नः अ- स्माकं शम् शान्त्यर्थम् उदेतु ॥ चतस्रः प्रदिशः महादिशः शं नो भ- वन्तु ॥ ध्रुवयः ध्रुवाः । ध्रु स्थैर्ये । औणादिकः किप्रत्ययः । उ- वङ् आदेशः । स्थिराः पर्वताः शं नो भवन्तु ॥ सिन्धवः स्यन्द- माना नद्यः नः शं सन्तु । शम् एव सन्तु आपः ॥

नवमी ॥

शं नो अदितिर्भवतु व्रतेभिः शं नो भवन्तु मरुतः[1] स्वर्काः ।
शं नो विष्णुः शमु पूषा नो अस्तु शं नो भवित्रं शम्वस्तु वायुः ॥ ९ ॥

शम् । नः । अदितिः । भवतु । व्रतेभिः । शम् । नः । भवन्तु । मरुतः । सुऽअर्काः ।
शम् । नः । विष्णुः । शम् । ऊं इति । पूषा । नः । अस्तु । शम् । नः । भवित्रम् । शम् । ऊं इति । अस्तु । वायुः ॥ ९ ॥

अदितिः अखण्डनीया देवमाता व्रतेभिः व्रतैः कर्मभिः सार्धं नः अ- स्माकं शं भवतु[1] । स्वर्काः । अर्कोर्चतेः स्तुतिकर्मणः इति या- स्कः । सुष्टुतयो मरुतः नः शं भवन्तु । शं नोस्तु विष्णुः । शम् एव पूषा नो अस्तु । भवित्रम् भुवनम् उदकम् अन्तरिक्षं वा शं नो- स्तु । "अर्तिलूधूसू[खन]सह°" इति विहित इत्रप्रत्ययो भवतेरपि व्यत्ययेन उत्पन्नः । उशब्दः अवधारणे । वायुः शम् शान्त्यर्थमे- वास्तु । "मय उञो वो वा" इति उञो वकारादेशः ॥

दशमी ॥

शं नो देवः सविता त्रायमाणः शं नो भवन्तूषसो विभातीः ।
शं नः पर्जन्यो भवतु प्रजाभ्यः शं नः क्षेत्रस्य पतिरस्तु शंभुः ॥ १० ॥

---

१ BSC मरुतं. We with DKKRVDcCs.

1 S' भवंतु.

शम्। नः। देवः। सविता। त्रायमाणः। शम्। नः। भवन्तु। उषसः। विऽभातीः।

शम्। नः। पर्जन्यः। भवतु। प्रऽजाभ्यः। शम्। नः। क्षेत्रस्य। पतिः। अस्तु। शम्ऽभुः॥ १०॥

त्रायमाणः रक्षन् भयेभ्यः सविता सर्वस्य प्रेरको देवः नः शं भवतु। विभातीः विभात्यो व्युच्छन्त्यः। "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः। उषसः उषोभिमानिन्यो देवताः नः शं भवन्तु। पर्जन्यः वृष्टिप्रदो नः अस्माकं प्रजाभ्यः [शं भवतु]। शंभुः सुखस्य भावयिता क्षेत्रस्य पतिः।

रुद्रं क्षेत्रपतिं प्राहुः केचिद् अग्निम् अथापरे।
स्वतन्त्र एवं वा कश्चित् क्षेत्रस्य पतिरुच्यते॥

एतत्संज्ञको देवः नः अस्माकं शम् शान्त्यै अस्तु भवतु। "विप्रसंभ्यो ड्वसंज्ञायाम्" इति विप्रसमुपपदाद् भवतेर्विहितो डुप्रत्ययः शंपूर्वादपि व्यत्ययेन भवति॥

[इति] द्वितीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम्॥

"शं नः सत्यस्य" इति सूक्तस्य रात्रीकल्पादिषु शान्त्यर्थजपे पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः॥

तत्र प्रथमा॥

शं नः सत्यस्य पतयो भवन्तु शं नो अर्वन्तः शमु सन्तु गावः।
शं न ऋभवः सुकृतः सुहस्ताः शं नो भवन्तु पितरो हवेषु॥ १॥

शम्। नः। सत्यस्य। पतयः। भवन्तु। शम्। नः। अर्वन्तः। शम्। ऊं इति। सन्तु। गावः।

शम्। नः। ऋभवः। सुऽकृतः। सुऽहस्ताः। शम्। नः। भवन्तु। पितरः। हवेषु॥ १॥

सत्यस्य पतयः पालयितारः सत्यशीला देवाः नः अस्माकं शम् शान्त्यै

---

1 S' om. के॰. 2 S' एवं.

भवन्तु । अर्वन्तः अश्वाः शं नो भवन्तु । शम एव सन्तु गावः धेनवः । सुकृतः सुकृतकर्माणः कर्मणैव देवत्वं प्राप्ताः सुहस्ताः शोभनहस्ताश्चमसतक्षणादिषु कुशलहस्ता ऋभवः एतत्संज्ञकाः कर्मदेवाः । तथा च दाशतय्याम् आर्भवसूक्ते समाम्नायते । “एकं वि चक्र चमसं चतुर्वयं निश्चर्मणो गाम् अरिणीत धीतिभिः” इति [ऋ० ४. ३६. ४] । “विष्ट्वी शमी तरणित्वेन वाघतो मर्तासः सन्तो अमृतत्वम् आनशुः” इति [ऋ० १. ११०. ४] ॥ “ऋभवो वै देवेषु तपसा सोमपीथम् अभ्यजयन्” इत्यादिना ऐतरेयब्राह्मणे [३. ३०] ऋभूणां मनुष्याणामेव देवैः सह सोमपानं विद्यत इति प्रपञ्चितम् । अत एव अत्र सुकृत इत्युक्तम् । एवंविधमहिमान ऋभवो देवा नः अस्माकं शम् शान्त्यै दुरितनिवृत्त्यै भवन्तु । पितरो हवेषु स्तोत्रेषु । ‖ विषयसप्तमी ‖ । यज्ञेषु वा नः अस्माकं शं भवन्तु ॥

द्वितीया ॥

शं नो देवा विश्वदेवा भवन्तु शं सरस्वती सह धीभिरस्तु ।
शमभिषाचः शमु रातिषाचः शं नो दिव्याः पार्थिवाः शं नो अप्याः ॥ २ ॥

शम् । नः । देवाः । विश्वऽदेवाः । भवन्तु । शम् । सरस्वती । सह । धीभिः । अस्तु ।
शम् । अभिऽसाचः । शम् । ऊं इति । रातिऽसाचः । शम् । नः । दिव्याः । पार्थिवाः । शम् । नः । अप्याः ॥ २ ॥

विश्वदेवाः । अत्र दीव्यतिः स्तुत्यर्थः । बहुस्तोत्रका देवा इन्द्रादयः । यद्वा देवा इति विश्वदेवानां विशेषणम् । दीव्यन्तो विश्वे सर्वे देवाः ‖ पूर्वस्मिन् पक्षे “बहुव्रीहौ विश्वं संज्ञायाम्” इति पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् । द्वितीयस्मिन् पक्षे तत्पुरुषपक्षे पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वाद् आद्युदात्तत्वेन भवितव्यम् । अत्र “परादिश्छन्दसि बहुलम्” इति पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् ‖ । दे-

१ P अभिऽसाचः ।. We with P J.

1 S' अभ्युदयन्. 2 S' विश्वसंज्ञाया°. 3 S' स्वरत्वं. The emendation is conjectural.

वाः नः अस्माकं शं भवन्तु । सरस्वती वर्णपदवाक्यात्मना सरणवती वाग्देवता धीभिः स्तुतिभिः कर्मभिर्वा सह शम् अस्तु । अभिषाचः । ॥ षच समवाये ॥ । अभिषचमानाः यज्ञम् अभितः समवयन्तो देवाः शं भवन्तु । रातिषाचः रातये दानार्थं संगच्छमाना देवाः शम् एव भवन्तु । रातिषाचः अभिषाचः इति पदद्वयेन विश्वे देवा उच्यन्ते । तथा च दाशतय्यां वैश्वदेवसूक्ते समाम्नायते । "विश्वे देवाः सह धीभिः पुरंध्या मनोर्यजत्रा अमृता ऋतज्ञाः । रातिषाचो अभिषाचः स्वर्विदः स्वर्गिरो ब्रह्म सूक्तं जुषेरत" इति [ऋ॰१०.६५.१४] । दिव्याः दिवि भवा देवाः पार्थिवाः पृथिव्यां भवाः । ॥ उत्सादित्वाद् अञ् प्रत्ययः ॥ । पार्थिवा देवाश्च नः अस्माकं शं भवन्तु । अप्याः अप्सु अन्तरिक्षे [भवाः] । ॥ "भवे छन्दसि" इति यत् । "यतोऽनावः" इति आद्युदात्तत्वम् ॥ । ते शं भवन्तु ॥

तृतीया ॥

शं नो॑ अ॒ज एक॑पाद् दे॒वो अ॑स्तु शमहि॑र्बु॒ध्न्य॑१॒ः शं स॑मु॒द्रः ।
शं नो॑ अ॒पां नपा॑त् पे॒रुर॑स्तु शं न॒ः पृश्नि॑र्भवतु दे॒वगो॑पा ॥ ३ ॥

शम् । न॒ः । अ॒जः । एक॑ऽपात् । दे॒वः । अ॒स्तु । शम् । अहि॑ः । बु॒ध्न्य॑ः ।
शम् । स॒मु॒द्रः ।
शम् । न॒ः । अ॒पाम् । नपा॑त् । पे॒रुः । अ॒स्तु । शम् । न॒ः । पृश्नि॑ः । भ॒वतु । दे॒वऽगो॑पा ॥ ३ ॥

अजः अजायमानः एकपात् एकः पादः स्थावरजङ्गमात्मको यस्य । "पादोस्य विश्वा भूतानि" इति श्रुतेः [१९.६.३] । ॥ "संख्यासुपूर्वस्य" इति पादस्य लोपः समासान्तः ॥ । अजएकपाच्छब्दाभ्याम् एक एव देवोभिधीयते । अजैकपान्नामको देवः नः शम् अस्तु । अहिर्बुध्न्यः अहिः अहन्तव्यः बुध्न्यः बुध्नं मूलं तदर्हः । अत्रापि पर्ववद्

१ ABCS ३ for १. We with KK̈ V Dc Cs.

1 S' अजैक॰ for अजएक॰. 2 S' बुध्नं.

अहिर्बुध्न्य इति पदद्वयम् एकदेवताप्रतिपादकम् । अहिर्बुध्न्यनामको देवः नः शम् अस्तु । समुद्रः समुद्रवन्ति आपः अस्माद् इति समुद्रः शम् अस्तु । अपां नपात् अपाम् उदकानां न पातयिता । पातयतेः क्विप् । "नभ्राण्नपात्°" इति नलोपाभावो निपातितः । अपांनपात्संज्ञको देवो नः शम् शान्त्यै पेरुः पारयिता दुःखेभ्यो भवतु । पृश्निः मरुतां माता देवगोपा देवा गोपयितारो यस्याः सा पृश्निः नः शं भवतु । गुपू रक्षणे । क्विप् । "गुपूधूपविच्छिपणिपनिभ्य आयः" इति आयप्रत्ययः । अतोलोपयलोपौ[1] । देवा गोपा यस्या इति बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरः ॥

चतुर्थी ॥

आदित्या रुद्रा वसवो जुषन्तामिदं ब्रह्म क्रियमाणं नवीयः ।
शृण्वन्तु नो दिव्याः पार्थिवासो गोजाता उत ये यज्ञियासः ॥ ४ ॥

आदित्याः । रुद्राः । वसवः । जुषन्ताम् । इदम् । ब्रह्म । क्रियमाणम् । नवीयः ।
शृण्वन्तु । नः । दिव्याः । पार्थिवासः । गोऽजाताः । उत । ये । यज्ञियासः ॥ ४ ॥

आदित्याः अदितेः पुत्रा द्युस्थाना देवाः । "दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदात्°" इति ण्यः । रुद्राः रोदयितारः अन्तरिक्षस्थाना देवाः वसवः पार्थिवाः जुषन्ताम् सेवन्ताम् । किं तत् । नवीयः नवतरम् इदम् इदानीं क्रियमाणं ब्रह्म स्तोत्रं जुषन्ताम् इत्यन्वयः ॥ अन्ये च नः अस्मदीयं ब्रह्म स्तोत्रं शृण्वन्तु । के ते । दिव्याः दिवि भवाः पार्थिवासः पार्थिवाः । "आज्जसेरसुक्" । पृथिवीस्थानाः गोजाताः गोः पृश्नेर्जाता मरुतो देवाः । उत अपि च यज्ञियासः यज्ञार्हा ये देवास्तेपि नः स्तोत्रं शृण्वन्तु ॥

पञ्चमी ॥

ये देवानामृत्विजो यज्ञियासो मनोर्यजत्रा अमृता ऋतज्ञाः ।

---

1 S' अतोलोपयतोलोपौ.

ते नो रासन्तामुरुगायमद्य यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ५ ॥

ये । देवानाम् । ऋत्विजः । यज्ञियासः । मनोः । यजत्राः । अमृताः । ऋतऽज्ञाः ।

ते । नः । रासन्ताम् । उरुऽगायम् । अद्य । यूयम् । पात । स्वस्तिऽभिः । सदा । नः ॥ ५ ॥

देवानाम् "शं न इन्द्राग्नी" इत्यादिसूक्तद्वयप्रतिपादितानाम् [ऋत्विजः] ऋतौ काले यष्टारः । ⌛ "ऋत्विग्दधृक्॰" इत्यादिना ऋत्विक्शब्दो निपातितः ⌛ । यज्ञियासः यज्ञार्हा मनोः प्रजापतेः यजत्राः यजनीया यजनार्हा अमृताः अमरणधर्माणः ऋतज्ञाः ऋतं सत्यभूतं यज्ञं जानन्तो ये देवाः सन्ति ते देवाः अद्य इदानीं नः अस्माकम् उरुगायम् प्रभूतां कीर्तिं रासन्ताम् प्रयच्छन्तु । ⌛ रासतिर्दानकर्मा । कै गै रै शब्दे । अस्मात् कर्मणि घञ् । आतो युगागमः ⌛ ॥ हे देवाः यूयं नः अस्मान् सदा सर्वदा स्वस्तिभिः । स्वस्तीति अविनाशिनाम । क्षेमकरणैरुपायैः पात रक्षत । ⌛ सुपूर्वाद् अस्तेः क्तिनि भूभावाभावश्छान्दसः ⌛ ॥

षष्ठी ॥

तदस्तु मित्रावरुणा तदग्ने शं योरस्मभ्यमिदमस्तु शस्तम् ।
अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठां नमो दिवे बृहते सादनाय ॥ ६ ॥

तत् । अस्तु । मित्रावरुणा । तत् । अग्ने । शम् । योः । अस्मभ्यम् । इदम् । अस्तु । शस्तम् ।

अशीमहि । गाधम् । उत । प्रतिऽस्थाम् । नमः । दिवे । बृहते । सदनाय ॥ ६ ॥

हे मित्रावरुणा मित्रावरुणौ अहोरात्राभिमानिनौ तत् वक्ष्यमाणं फलम् अस्तु । हे अग्ने प्रातःसायंकालाभिमानिन् तत् वक्ष्यमाणं फलम्

१ C °मुरुगाय°. २ P सादनाय I. We with P J.

1 S' सत्यंभूतं. 2 S' रक्षतु.

अस्तु । किं तत् । शम् रोगाणां शमनम् योः भयाना यावनं पृथक्करणं च इदम् उक्तं फलं शस्तम् प्रशस्तं समीचीनम् अस्मभ्यम् अस्तु । उत अपि च गाधं प्रतिष्ठाम् । [गाधृ प्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रन्थे च । अस्माद् घञ्] । प्रतिष्ठां स्थितेरविच्छेदम् । यद्वा गाधं धनलाभं प्रतिष्ठां च क्षेत्रादिरूपं फलम् अशीमहि अश्नुवीमहि । [अशू व्याप्तौ । अस्माद् विधिलिङि विकरणस्य लुक् छान्दसः । आशीर्लिङि वा ऊदित्वाद् इडभावः । "छन्दस्युभयथा" इति लिङः सार्वधातुकत्वात् "लिङः सलोपोनन्त्यस्य" इति सकारलोपः] । दिवे द्युलोकाय बृहते महते सदनाय सर्वेषां निवासस्थानाय । [अधिकरणे ल्युट्] । पृथिव्यै [च] नमः नमस्कारोस्तु ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"उषा अप स्वसुः" इति एकर्चस्य सूक्तस्य रात्रिकल्पे शान्त्यर्थजपे "शान्ता द्यौः" इत्यादिसूक्तत्रयेण सह उक्तो विनियोगः ॥

सा खल्वेषा ऋग् एवम् आम्नायते ।

उषा अप स्वसुस्तमः सं वर्तयति वर्तनिं सुजाततां[1] ।
अया वाजं देवहितं सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ १ ॥

उषाः । अप[1] । स्वसुः । तमः । सम् । वर्तयति[2] । वर्तनिम् । सुऽजातता[3] ।
अया । वाजम् । देवऽहितम् । सनेम । मदेम । शतऽहिमाः । सुऽवीराः ॥ १ ॥

उषाः उषःकालाभिमानिनी देवता स्वसुः । यदा उषा अभवत् तदा अनन्तरमेव रात्रिर्भवतीति परस्पराविनाभावेन रात्रिरुषसः स्वसेत्युच्यते । स्वसुः स्वयमेव सारिण्या आगच्छन्त्याः स्वसृभूताया रात्रेः तमः अन्धकारम् अप । गमयतीति योग्यक्रियाध्याहारः । ततः सुजातता सुष्ठु जाता सुजाता तस्या भावः सुजातता । ["त्वतलोर्गुणवच-

1 A D आपुः. B[h] C K K[m] R S[m] V अपुः. Cs अप. P आपः ।. P[2] J अपः ।. We read अप with Dc. 2 D वर्तयत. We with A B[h] C K K[m] R S[m] V Dc Cs. 3 D K S[m] V Dc P[2] °याततां. We with A B[h] R Cs P J.

नस्य” इति पुंवद्भावः । तृतीयाया आकारः । सुजाततया सुष्ठु प्रादुर्भावेन सम्यक् प्रकाशकरणेन वर्तनिम् मार्गं लौकिकं वैदिकं च सं वर्तयति सम्यग् निर्वर्तयति । उषःकाले जाते सर्वेपि प्राणिनः स्वस्वव्यापारकरणाय मार्गं पश्यन्ति वैदिका अपि अग्निहोत्रादिकर्ममार्गं पश्यन्तीत्यर्थः ॥ अया अनया उषसा । सर्वविधीनां छन्दसि विकल्पितत्वाद् अनादेशाभावः । इदमः इद्रूपस्य लोपः । “आङि चापः” इति एत्वे अयादेशः । अनादेशे वा नकारलोपश्छान्दसः । “ऊडिदम्” इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । देवहितम् देवैः सम्यगिष्टैर्हितं निहितं दत्तं देवेभ्यो वा हितं वाजम् अन्नं सनेम संभजेमहि लभेमहि । वन षण संभक्तौ । अनन्तरं सुवीराः । वीरः कर्मणि कुशलः पुत्रपौत्रादिः । शोभनपुत्रादिसमेताः सन्तः शतहिमाः । हिमशब्दो हेमन्तर्तुवाची । शतं हिमाः शतसंख्याकान् हेमन्तर्तून् शतं वर्षाणि मदेम हृष्यास्म । “कालाध्वनोः॰” इति द्वितीया । माद्यतेः “लिङ्याशिष्यङ्” इति अङ् प्रत्ययः ।

[इति] द्वितीयेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

“इन्द्रस्य बाहू” इति चतुर्थं सूक्तम् अप्रतिरथसंज्ञकम् । तस्य “गणा-वायुष्यवर्चस्यौ तथाप्रतिरथं स्मृतम्” इति शान्तिकल्पे [न॰ क॰ २३] “अप्रतिरथं जपित्वा” इति वैतानपरिशिष्टादिषु [च] [वै॰ ३. ३, प॰ ६. ४] यत्रयत्र अप्रतिरथसंज्ञया विनियोगश्चोद्यते तत्र सर्वत्र अस्य विनियोगोऽवगन्तव्यः ॥

तत्र प्रथमा ॥

इन्द्रस्य बाहू स्थविरौ वृषाणौ चित्रा इमा वृषभौ पारयिष्णू ।
तौ योक्षे प्रथमो योग आगते याभ्यां जितमसुराणां स्व१र्यत् ॥ १ ॥

---

१ So P J. P चित्रा । corrected to चित्राः ।. २ A D K K Cs वृषभौ. We with B C V Dc. ३ B पारयिष्णु. We with A C D K R S V Dc Cs. ४ So we with A B C R S V Dc Cs P P J. ५ A R Cs ३ for १. We with K K V Dc.

---

1 S′ तृतीया आकारः. 2 S′ निवर्तयति. 3 S′ °वर्चस्यावृथा for °वर्चस्यौ तथा. The *Nakshatra-Kalpa* (23) reads: गण आयुष्यवर्चस्यतथा° (sic). 4 S′ स्मृतिम्. 5 So S′.

इन्द्रस्य । बाहू इति । स्थविरौ । वृषाणौ । चित्रा । इमा । वृषभौ । पारयिष्णू इति ।
तौ । योक्षे । प्रथमः । योगे । आऽगते । याभ्याम् । जितम् । असुराणाम् । स्वः । यत् ॥ १ ॥

अस्मिन् सूक्ते शत्रुधर्षणसमर्थ इन्द्रः स्तूयते । स हि स्वबाहुभ्यामेव परान् हिनस्तीति तावेव प्रथमं स्तूयेते । स्थविरौ नाम स्थूलौ पुष्टौ महान्तौ वृषाणौ अभिमतफलवर्षकौ । "आ प्र यच्छ दक्षिणादोत सव्यात्" इति हि मन्त्रान्तरम् [७, २७, ८] । शस्त्रास्त्रवर्षकौ वा चित्रौ चायनीयौ सर्वैः श्लाघनीयौ । ‖ चायृ पूजानिशामनयोः इत्यस्माद् उत्पन्नश्चित्रशब्द इति यास्को मन्यते [नि° १२, ६] ‖ । कटकाङ्गदादिभिराभरणैर्नानावर्णौ वा इमा इमौ परिदृश्यमानौ वृषभौ । लुप्तोपमम् एतत् । वृषभौ पुंगवाविव दुर्ललितौ पारयिष्णू प्रक्रान्तशत्रुहननकर्म समाप्तिं गमयन्तौ निःशेषं शत्रून् मर्दयन्तौ याविन्द्रस्य परमैश्वर्यसंपन्नस्य देवस्य बाहू विद्येते तौ बाहू प्रथमः सर्वेभ्य उपासकेभ्यः पूर्वभावी सन् यक्षे पूजयामि प्रोत्साहयामि । ‖ यजतेर्लेटि "सिब्बहुलम्°" इति सिप् । "टित आत्मनेपदानाम्°" इति टेरेत्वम् ‖ । किमर्थं यजनम् । योगे आगते च । अप्राप्यप्रापणं योगः । प्राप्तस्य परिरक्षणं क्षेमः । अत्र आगतशब्देन क्षेम उच्यते । योगक्षेमार्थं यक्षे इति संबन्धः । याभ्यां बाहुभ्याम् असुराणाम् देवविद्वेषिणां स्वर्यत् स्वः स्वर्गं तत्र निवासिनो देवान् वा यत् गच्छत् बाधकत्वेन प्राप्नुवत् बलं शारीरं सेनालक्षणं च वीर्यं जितम् पराजितम् । निरस्तम् इत्यर्थः ॥

द्वितीया ॥

आशुः शिशानो वृषभो न भीमो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम् ।

१ See foot-note ४ on the previous page. २ A B̈ omit the visarga in °घनः. We with C D K̈ R S̈ V Dc Cs. ३ A C D S̈ क्षोभन°. We with Ḃ K R V Dc Cs.

1 S′ म for नाम. 2 S′ पुष्टा. 3 S′ कटकांगनादि° for कटकाङ्गदादि°. 4 S′ इमौ इमा इमौ. 5 S′ °प्रापणयोगः for °प्रापणं योगः. 6 S′ यजत for यक्षे. 7 S′ अगच्छत् for गच्छत्.

संक्रन्दनोनिमिष एकवीरः शतं सेना अजयत् साकमिन्द्रः ॥ २ ॥

आशुः। शिशानः। वृषभः। न। भीमः। घनाघनः। क्षोभणः। चर्षणीनाम्। समऽक्रन्दनः। अनिऽमिषः। एकऽवीरः। शतम्। सेनाः। अजयत्। साकम्। इन्द्रः ॥ २ ॥

आशुः शीघ्रकारी व्यापको वा। "कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशूभ्य॰ [उ॰१.१] इति उण् प्रत्ययः"। शिशानः तीक्ष्णीभवन्मतिः स्वाभिमतसंपादने व्यग्रः। "शो तनूकरणे। व्यत्ययेन आत्मनेपदम्। "बहुलं छन्दसि" इति शपः श्लुः। अभ्यासस्य च इत्वम्। श्यैङ् गतौ इत्यस्य वा। छान्दसो यलोपः"। वृषभो न वृषभ इव भीमः भयंकरः घनाघनः हन्ता शत्रूणाम्। "हन्तेः पचाद्यचि "हन्तेर्घत्वं च" इति द्विर्वचनम्। अभ्यासस्य आगागमः। घत्वं च धात्वभ्यासयोः"। चर्षणीनाम् मनुष्याणां क्षोभणः क्षोभयिता। ""कृत्यल्युटः॰" इति कर्तरि ल्युट्"। प्रावृषि वर्षादिना कर्षकादीन् युद्धे परसेना वा विक्षोभयन् संक्रन्दनः युद्धे रिपूणाम् आह्वाता क्रन्दयिता वा स्तनयित्नूनां वा शब्दयिता अनिमिषः अनिमेषचक्षुः। "मिषतेः "घञर्थे कविधानम्" इति कः। ततो बहुव्रीहौ "नञ्सुभ्याम्" इति अन्तोदात्तत्वम्"। एकवीरः एकविक्रान्तः असहाय एव कार्यसमर्थः ईदृश इन्द्रः शतम् बह्वीः सेनाः परकीयाः साकम् सहैव एकप्रकारेण अजयत् जयति। तस्मात् तमेवाश्रयत इष्टसिद्ध्यर्थम् इति शेषः ॥

तृतीया ॥

संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुनायोध्येन दुश्च्यवनेन धृष्णुना।
तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा ॥ ३ ॥

---

१ PP क्षोभनः। २ ADRS जिष्णुनायोध्येनं दुश्च्यवनेन. B जिष्णुनायोध्येन दुश्च्यवनेन. C जिष्णुनायोध्येनं दुश्च्यवनेन. Cs जिष्णुनायोध्येन दुश्च्यवनेन. We with KKVDc.

---

1 S' सायाति for °साध्यशूभ्य° इति. 2 S' तीक्ष्णमव°. 3 S' एकविक्रीतः for एकविक्रान्तः. 4 S' तस्मात्तमेवयमाश्रित्य for तस्मात् तमेवाश्रयत.

सम्ऽक्रन्दनेन । अनिऽमिषेणं । जिष्णुनां । अयोध्येनं । दुःऽच्यवनेनं ।
धृष्णुनां ।
तत् । इन्द्रेण । जयत । तत् । सहध्वम् । युधः । नरः । इषुऽहस्तेन ।
वृष्णां ॥ ३ ॥

संक्रन्दनेनानिमिषेण व्याख्यातौ । संक्रन्दयित्रा अनिमिषचक्षुषा जिष्णुना जयशीलेन योध्येन युद्धसंसक्तेन । ⌛युधं संप्रहारे । "ऋहलोर्ण्यत्" । "शकि लिङ् च" इति शक्यार्थे कृत्यप्रत्ययः⌛ । दुश्च्यवनेन [दुःखेन] च्यावयितुं शक्येन अविचाल्येन । ⌛"छन्दसि गत्यर्थेभ्यः" इति युच्⌛ । धृष्णुना प्रसहनशीलेन इषुहस्तेन । ⌛इषवो बाणा हस्ते यस्येति बहुव्रीहौ "प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ" इति परनिपातः⌛ । वृष्णा वर्षित्रा कामानाम् इन्द्रेण यथोक्तगुणसंपन्नेन सहायेन हे युधः योद्धारः हे नरः मनुष्याः । ⌛"विभाषितं विशेषवचने बहुवचनम्" इति पूर्वस्य आमन्त्रितस्य अविद्यमानवत्त्वनिषेधाद् द्वितीयं निहन्यते⌛ । योद्धारः शूराः यूयं तज्जयत । किं च तेनैव इन्द्रेण सहायेन तत् सजेतव्यम् इति सामर्थ्याल्लभ्यते । किं च तेनैव इन्द्रेण सहायेन तत् सहध्वम् अभिभवनीयम् इति अभिभवत ॥

चतुर्थी ॥

स इषुहस्तैः स निषङ्गिभिर्वशी संस्रष्टा स युध इन्द्रो गणेन ।
संसृष्टजित् सोमपा बाहुशर्ध्युग्रधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥ ४ ॥

सः । इषुऽहस्तैः । सः । निषङ्गिऽभिः । वशी । सम्ऽस्रष्टा । सः । युधः ।
इन्द्रः । गणेन ।

१ P J °च्यवनेन ।. We with P. २ P नरः ।. J नरः । changed to नरः ।. We with P. ३ A B C K K S V संस्रष्टा. Dc संस्रष्टा changed to संस्रष्टा. We with D R Cs. ४ A °शर्ध्यू°. S °शर्ध्यु°. We with B C D K K R V Dc Cs. ५ C B °धन्वाः. We with A D R K K S V Dc Cs. ६ A B K K C D R S V Dc Cs P P J all read: अस्तांत्. We with Sâyaṇa. ७ P P J °स्रष्टा ।.

1 S' अनिमिष°. 2 S' युधे. 3 S' युधं.

संसृष्टऽजित्। सोमऽपाः। वाहुऽशर्धी। उग्रऽधन्वा। प्रतिऽहिताभिः। अस्ता ॥ ४ ॥

इषुहस्तैः इषवो हस्तेषु येषां तैरुपलक्षितः स इन्द्रः निषङ्गिभिः इषुधियुक्तैर्धन्विभिः। निषङ्गशब्देन सर्वदा हस्ते संवध्यमानो गृह्यमाणः खड्गादिरुच्यते। तद्वद्भिः सहितः स इन्द्रः वशी वशैः वश्यैर्वशवर्तिभिरनुचरैस्तद्वान् स च इन्द्रः संस्रष्टा। संयोजनशीलः। केन संस्रष्टा। गणेन। सामर्थ्यात् परकीयो गणो विवक्ष्यते। परकीयेन सैन्येन एकीभवनशीलः। किं कुर्वन्। युधः युध्यमानः। ꣸इगुपधलक्षणः कः꣸। यद्वा युधः युद्धाद्धेतोः। ꣸"सावेकाचः०" इति विभक्तेरुदात्तत्वम्꣸। न केवलं संस्रष्टा अपि तु संसृष्टजित् संसृष्टानां संघीभूतानाम् अभिमुखम् आगतानां वा जेता सोमपाः सोमस्य पाता वाहुशर्धी। शर्धो वलम्। वाहुवलवान्। ꣸मत्वर्थीय इनिप्रत्ययः꣸। यद्वा। ꣸शृधु प्रसहने꣸। वाहुभ्यां शर्धयति अभिभवतीति वाहुशर्धी। ꣸"सुप्यजातौ०" इति णिनिः꣸। उग्रधन्वा भयंकरधनुर्युक्तः। ꣸"धनुषश्च" इति अनङ् समासान्तः꣸। प्रतिहिताभिः परशरीरे प्रेरिताभिरिषुभिः अस्ता परेषां क्षेप्ता मारयिता। ꣸असु क्षेपणे। तृचि "रधादिभ्यश्च" इति इड्विकल्पः꣸। एतादृशगुणोपेत इन्द्रो वर्तते। तादृशेन इन्द्रेण जयत तत् सहध्वम् इति ॥

पञ्चमी ॥

वलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः।
अभिवीरो अभिषत्वा सहोजिज्जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोविदन् ॥ ५ ॥

वलऽविज्ञायः। स्थविरः। प्रऽवीरः। सहस्वान्। वाजी। सहमानः। उग्रः।

---

१ PP̈ समऽपा। J सोमऽपा। २ P बहु°। ३ PP̈J अस्तात्। We with the Saṁhitā. ४ ADRCs °विज्ञाय. Dc °विज्ञाय changed to °विज्ञायः. We with BC KK̈RS̈V. ५ ACDS̈Cs अभिसत्वा. Dc अभिसत्वा changed to अभिषत्वा. We with B̈KKK̈RV. ६ Cs गोवित् changed to गोविदन्.

---

1 S′ इषु for इषवो. 2 S′ हस्त. 3 S′ °भवति for भवतीति.

अभिऽवीरः । अभिऽसत्वा । सहःऽजित् । जैत्रम् । इन्द्र । रथम् । आ । तिष्ठ । गोऽविदन् ॥ ५ ॥

बलविज्ञायः परस्य बलं विजानातीति । "कर्मण्यण्" । यद्वा अयं मम बलम् इति सर्वैर्बलत्वेन विज्ञायत इति बलविज्ञायः । सर्वस्य बलभूतं इत्यर्थः । "अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्" इति कर्मणि घञ् । स्थविरः महान् पुरातनो वा प्रवीरः प्रकर्षेण वीरः शूरः । यद्वा प्रगतान् परागतबलानपि वीरयतीति प्रवीरः सहस्वान् अभिभवनशक्तिमान् वाजी अन्नवान् वेगवान् वा सहमानः अभिभवन् शत्रून् उग्रः उद्गूर्णबलः अभिवीरः अभितो वीरा बलवन्तः अनुचरा यस्य सः अभिषत्वा अभिषदनशीलः शत्रुसेनाभिगमनशीलः । सदेः क्वनिप् । दकारस्य तकारः । "सदिरप्रतेः" इति षत्वम् । [यद्वा सत्वनो वीरान् अभिभवतीति अभिसत्वा] । सांहितिको मूर्धन्यादेशः । सहोजित् शात्रवीयबलस्य जेता गोविदन् गाः परकीया धेनूः स्वकीयत्वेन जानन् परगवीः स्वाधीनाः कुर्वन् । वेत्तेः शतृप्रत्ययः । "पूरणगुणसुहित०" इति षष्ठीसमासप्रतिषेधो न भवति । छन्दसि सर्वविधीनां विकल्पितत्वात् । हे इन्द्र एवंगुणविशिष्ट स त्वं [जैत्रम्] जयशीलं रथम् आ तिष्ठ अस्मदर्थं रथम् आरोढुम् अर्हसि ॥

षष्ठी ॥

इमं वीरमनु हर्षध्वमुग्रमिन्द्रं सखायो अनु सं रभध्वम् ।
ग्रामजितं गोजितं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा ॥ ६ ॥

इमम् । वीरम् । अनु । हर्षध्वम् । उग्रम् । इन्द्रम् । सखायः । अनु । सम् । रभध्वम् ।
ग्रामऽजितम् । गोऽजितम् । वज्रऽबाहुम् । जयन्तम् । अज्म । प्रऽमृणन्तम् । ओजसा ॥ ६ ॥

हे सखायः समानख्यानाः समानबुद्धिकर्माणो योद्धारो यूयम् इमं

1 S' बलभूतम्. 2 S' om. प्र°. 3 S' गोः परकीया धेनुः.

शत्रुधर्षणसमर्थं वीरम् विक्रान्तम् अत एव उग्रम् उज्जूर्णबलम् इन्द्रम् अनु हर्षध्वम्। एनं वीरम् अग्रतः कृत्वा यूयं पश्चाद् उत्साहिनो भवत। ⧖हृष तुष्टौ। "कर्तरि शप्" इति शबेव जातः शबेवोत्पन्नः। तस्यापवादत्वेन श्यनोऽनुत्पत्तिश्छान्दसी आत्मनेपदं च⧖। तथा इन्द्रम् अनु सं रभध्वम् शत्रुहननाय संरब्धम् उद्योगवन्तम् इन्द्रम् अनु स्वयमपि उद्योगिनो भवत। ⧖रभ राभस्ये⧖। इन्द्रं विशिनष्टि। ग्रामजितम् शत्रुसंघस्य जेतारम्। अथ वा ग्रामस्य शत्रुपुरस्य जेतारम् [गोजितम्] शत्रुगवीनां जेतारं वज्रबाहुम् वज्रं बाहौ यस्येति। ⧖"प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ" इति परनिपातः⧖। जयन्तं शत्रून् अज्म अर्जनशीलम्। ⧖सुपो लुक्⧖। यद्वा अज्म अजन्ति अत्र योद्धार इति युद्धस्थानम्। ⧖अधिकरणे मनिन् प्रत्ययः⧖। युद्धस्थानं जयन्तम् इति। ओजसा वीर्येण प्रमृणन्तम् प्रकर्षेण हिंसन्तं परसैन्यानि। ⧖मृण हिंसायाम्। तौदादिकः⧖॥

सप्तमी॥

अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोदाय उग्रः शतमन्युरिन्द्रः।
दुश्च्यवनः पृतनाषाडयोध्योऽस्माकं सेना अवतु प्र युत्सु॥ ७॥

अभि। गोत्राणि। सहसा। गाहमानः। अदायः। उग्रः। शतऽमन्युः। इन्द्रः।
दुःऽच्यवनः। पृतनाषाट्। अयोध्यः। अस्माकम्। सेनाः। अवतु। प्र। युतऽसु॥ ७॥

गोत्राणि गोः उदकस्य त्राणि त्रायकाणि युद्धक्षेत्राणि वा सहसा ब-

१ A B C D दुश्च्यवनः. Dc दुश्च्यवनः changed to दुश्च्यवनः. We with K K R S V Cs.
२ K D V १ for ३. We with B C K R S Dc Cs. ३ J अदयः।. P अदयः।. We with P.
४ P J अयोध्यः।. We with P.

1 S' येन. 2 S' नोत्पत्ति° for °ऽनुत्पत्ति°. 3 S' °परस्य. 4 S' जनन°. 5 S' त्रायकाण्यत्राणि.

लेन अभि गाहमानः आभिमुख्येन प्रविशन् अदायः निर्दयो निग्राह्येष्वविद्यमानकरुणः । दय दानगतिरक्षणहिंसादानेषु । अस्माद् घञि बहुव्रीहौ "नञ्सुभ्याम्°" इति अन्तोदात्तत्वम् । उग्रः उद्गूर्णबलो वीरः शतमन्युः बहुविधक्रोधः दुश्च्यवनः च्यावयितुं युद्धाङ्गणाद् अपसारयितुम् अशक्यः । "छन्दसि गत्यर्थेभ्यः" इति युच् । पृतनाषाट् परसेनानाम् अभिभविता । "छन्दसि सहः" इति ण्विः । "सहेः साडः सः" इति मूर्धन्यादेशः । अयोध्यः योद्धुं संप्रहर्तुम् अशक्यः ईदृश इन्द्रः युत्सु युद्धेषु । संपदादिलक्षणः क्विप् । अस्माकं सेनाः प्रावतु प्रकर्षेण रक्षतु ॥

अष्टमी ॥

बृह॑स्पते॒ परि॑ दीया॒ रथे॑न रक्षो॒हामित्राँ॑ अप॒बाध॑मानः ।
प्र॒भ॒ञ्जञ्छत्रू॑न् प्रमृ॒णन्न॒मित्रा॑न॒स्माक॑मेध्यवि॒ता त॒नूना॑म् ॥ ८ ॥

बृह॑स्पते । परि॑ । दी॒य॒ । रथे॑न । र॒क्षः॒ऽहा । अ॒मित्रा॑न् । अ॒प॒ऽबाध॑मानः । प्र॒ऽभ॒ञ्जन् । शत्रू॑न् । प्र॒ऽमृ॒णन् । अ॒मित्रा॑न् । अ॒स्माक॑म् । ए॒धि॒ । अ॒वि॒ता । त॒नूना॑म् ॥ ८ ॥

हे बृहस्पते बृहतां देवानां पते पालक त्वं रथेन परि दीय । दीयतिर्गतिकर्मसु पठ्यते । छान्दसो धातुः । अथ वा दीङ् क्षये । अनेकार्थत्वाद् धातूनाम् अत्र गत्यर्थः[1] । युद्धभूमिं परितो गच्छ व्याप्नुहि । रक्षोहा रक्षसां हन्ता अमित्रान् शत्रून् । अम गत्यादिषु । अस्माद् इत्रप्रत्ययः । अपबाधमानः सर्वतो नाशयन् । "लक्षणहेत्वोः°" इति हेत्वर्थे शानच् । बाधनेन हेतुना सर्वतो गच्छ ॥ शत्रून् प्रभञ्जन् प्रकर्षेण मर्दयन् । भञ्जो आमर्दने । रौधादिकः । अमित्रान् शत्रून् प्रमृणन् प्रकर्षेण हिंसन् ईदृशस्त्वम्

१ C R Cs रथैन॒. We with A B̈ D S̈ V Dc. २ R °मित्रँ अप॒°. D °मित्रँ अप॒°. A °मित्रा अप॒°. B̈ C S̈ °मित्राँ अप॒°. Cs रथैन॒ रक्षोहामित्रँ अपबाधं°. We with K K̈ V Dc. ३ A प्रभञ्जं. We with B̈ C D R S̈ K K̈ V Dc Cs. ४ P मित्रान् ।. P̈ J मित्रान् ।.

1 S' गर्थः for गत्यर्थः.

अस्माकं तनूनाम् शरीराणाम् अविता रक्षिता एधि भव । ॥ अ- स्तेर्लोटि "ध्वसोरेद्धौ°" इति हेर्ध्यादेशः एत्वं च ॥ ॥

नवमी ॥

इन्द्र॑ एषां ने॒ता बृह॒स्पति॒र्दक्षि॑णा य॒ज्ञः पु॒र ए॑तु॒ सोम॑ः ।
दे॒व॒से॒नाना॑मभिभञ्ज॒ती॒नां जय॑न्तीनां म॒रुतो॑ य॒न्तु मध्ये॑ ॥ ९ ॥

इन्द्र॑ः । ए॒षाम् । ने॒ता । बृह॒स्पति॑ः । दक्षि॑णा । य॒ज्ञः । पु॒रः । ए॒तु । सोम॑ः ।
दे॒व॒ऽसे॒नाना॑म् । अ॒भि॒ऽभ॒ञ्ज॒ती॒नाम् । जय॑न्तीनाम् । म॒रुत॑ः । य॒न्तु । मध्ये॑ ॥ ९ ॥

अभिभञ्जतीनाम् अस्मदमित्रान् आभिमुख्येन भङ्क्तुं मर्दयितुम् । ॥ हे- त्वर्थे शतृप्रत्ययः । "ङ्याश्छन्दसि°" इति नाम उदात्तत्वम् ॥ । भ- ञ्जनेन हेतुना जयन्तीनाम् जयनशीलानाम् । ॥ जयन्तीनाम् इत्यत्र बहुलवचनाद्[1] नाम उदात्तत्वं न भवति ॥ । एवम् अस्मदर्थे प्रव- र्तमानानाम्[2] एषाम् । ॥ लिङ्गव्यत्ययः ॥ । आसाम् देवसेना- नाम् इन्द्रो नेता अस्तु । बृहस्पतिः पुरः पुरस्ताद् एतु[3] दक्षिणा च यज्ञश्च सोमश्च पुर एतु । इति प्रत्येकविवक्षया एकवचनम् । दक्षिणा दक्षिणस्या दिशि बृहस्पतिरेतु यज्ञः सोमश्च पुरस्ताद् एतु इति केचिद् व्याचक्षते । तदा दक्षिणशब्दाद् "दक्षिणाद् आच्" इति आचि कृते "चितः" इति अन्तोदात्तत्वम् । यथा "सरस्वतीं यां पितरो हवन्ते दक्षिणा यज्ञम् अभिनक्षमाणाः" [१८.१.४२, ऋ°१०.१७.९] इत्यत्र दक्षिणाशब्दः अन्तोदात्तः पठ्यते एवम् अत्रापि स्यात् । अतः यज्ञे दीयमाना गोरूपा दक्षिणा अत्र विवक्षिता । ॥ दक्ष वृद्धौ । द्रुद क्षिभ्याम् इनन् [उ°२.५०] इति इनन्प्रत्यये कृते "ञ्नित्यादिर्नित्यम्" इति आद्युदात्तत्वं सिध्यति । दिगाख्याने वा व्यत्ययेन आद्युदात्तत्वं द्रष्ट- व्यम् ॥ । तथा मरुतो देवताश्च देवसेनानां मध्ये यन्तु गच्छन्तु ॥

1 S' बहुवचनात्. 2 S' अस्मदर्थप्रवर्त°. 3 S' एतत्.

दशमी ॥

इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानां मरुतां शर्ध उग्रम् ।
महामनसां भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥ १० ॥

इन्द्रस्य । वृष्णः । वरुणस्य । राज्ञः । आदित्यानाम् । मरुताम् । शर्धः ।
उग्रम् ।
महाऽमनसाम् । भुवनऽच्यवानाम् । घोषः । देवानाम् । जयताम् ।
उत् । अस्थात् ॥ १० ॥

वृष्णः कामानां वर्षितुः शस्त्रास्त्राणां वा सांतत्येन प्रक्षेप्तुः इन्द्रस्य राज्ञः राजनशीलस्य वरुणस्य शत्रुनिवारकस्य एतत्संज्ञकस्य देवस्यापि आदित्यानाम् अदितिपुत्राणां देवानां मरुतां च उग्रम् उद्गूर्णं शर्धः शत्रुप्रसहनसमर्थं बलम् उद् अस्थात् उत्तिष्ठतु शत्रून् हन्तुम् आविर्भवतु । ॥ शृधु प्रसहने । अस्माद् असुन् प्रत्ययः ॥ । ततः महामनसाम् अदीनमनसां भुवनच्यवानाम् च्यावयितुं समर्थानां भुवनेभ्यो लोकेभ्यो वा शत्रूंश्च्यावयितुं शक्तानाम् । ॥ च्यवतेरन्तर्भावितण्यर्थात् पचाद्यच् ॥ । जयताम् शत्रून् विनाशयतां देवानां सर्वेषामपि घोषः जयध्वनिः उद् अस्थात् उत्तिष्ठतु ॥

एकादशी ॥

अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु ।
अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मान् देवासोवता हवेषु ॥ ११ ॥

अस्माकम् । इन्द्रः । समऽऋतेषु । ध्वजेषु । अस्माकम् । याः । इषवः ।
ताः । जयन्तु ।
अस्माकम् । वीराः । उत्ऽतरे । भवन्तु । अस्मान् । देवासः । अवत । हवेषु ॥ ११ ॥

ध्वजेषु ध्वजवत्सु । ॥ अर्शआदित्वाद् मत्वर्थीयः अच् प्रत्ययः ॥ । सं-

1 S' शत्रुप्रसहन°.

ग्रामेषु समृतेषु । ॥ अर्तेः "गत्यर्थाकर्मक०" इति कर्तरि क्तप्रत्ययः ॥ । संप्राप्तेषु सत्सु अस्माकम् इन्द्र एव । रक्षिता भवत्विति शेषः । अस्माकं या इषवः इष्यमाणाः प्रेर्यमाणाः शरास्ता जयन्तु शत्रून् । यद्वा इषुशब्देन इषुमन्तो योधा उच्यन्ते । ॥ लुप्तमत्वर्थीयो निर्देशः ॥ । इषुमन्तो योधा जयन्तु ॥ अस्माकं संबन्धिनो वीराः विक्रान्तकर्माणः पुरुषा उत्तरे भवन्तु जयेन उत्कृष्टा भवन्तु ॥ हे देवासः देवाः यूयमपि हवेषु । हूयन्ते आहूयन्ते परस्परं योद्धारो योद्धृभिरत्रेति हवः संग्रामः । तेषु अस्मान् अवत रक्षत । यथा जयिनो भवेम तथा अनुपालयत । ॥ "अन्येषामपि दृश्यते" इति तिङन्तस्य दीर्घः ॥ ॥

इति द्वितीयेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"इदमुच्छ्रेयोवसानम्" इति एकर्चेन सूक्तेन साग्निपत्नीक आहिताग्निः प्रयाणे पर्यवसिते आज्यं जुहुयात् ॥

सैषा ऋग् एवम् आम्नायते ॥

इ॒दमु॒च्छ्रेयो॑ऽव॒सान॒मागां॑ शि॒वे मे॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॑भूताम् ।
अ॒स॒प॒त्नाः प्र॒दिशो॑ मे भवन्तु न वै त्वा॑ द्विष्मो॒ अभ॑यं नो अस्तु ॥ १ ॥

इ॒दम् । उ॒त्ऽश्रेयः॑ । अ॒व॒ऽसान॑म् । आ । अ॒गा॒म् । शि॒वे इति॑ । मे॒ । द्यावा॑पृथि॒वी इति॑ । अ॒भू॒ता॒म् ।
अ॒स॒प॒त्नाः । प्र॒ऽदिशः॑ । मे॒ । भ॒व॒न्तु॒ । न । वै । त्वा॒ । द्वि॒ष्म॒ः । अभ॑यम् । नः॒ । अ॒स्तु॒ ॥ १ ॥

अवसानम् । अवस्यति परिसमाप्तं भवति प्रयाणम् अत्र स्थान इति अवसानम् । तद्रूपम् इदम् इदानीं गम्यमानं श्रेयः श्रेष्ठं फलम् उत्तं । ॥ योग्यक्रियाध्याहारः ॥ । उद्दिश्य आगाम् प्राप्तवान्

१ So we with A B̊ C D K K̊ R S̊ V Dc Cs. P P̊ J उ॒त्ऽश्रेयः॑ ।. २ R ते॒. We with A B̊ C D K K̊ S̊ V Dc Cs. ३ A आंभूताम् for अ॑भूताम्. ४ Cs द्विष्मो॑. ५ P P̊ J अ॒व॒सान॑म् ।. ६ P द्वि॒ष्मः ।. J द्विष्मः॑ । changed from द्वि॒ष्म॒ः ।. We with P.

1 S' योजयंतु for योधा जयन्तु. 2 S' इदम् इदम् for इदम्.

अस्ति । ⧗इणो लुङि गादेशः⧗ । द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ मे मम शिवे श्रेयःप्रदे अभूताम् भवताम् । ⧗भवतेश्छान्दसो लुङ्⧗ ॥ तथा मे मम प्रदिशः प्रकृष्टा दिशः प्राच्यादिमहादिशः असपत्नाः । सपत्नीव सपत्नः । ⧗अकार उपमार्थीयः । "यस्येति च" इति ईकारलोपः । एतत् सर्वं "व्यन्तसपत्ने" इति निपातनात् सिद्धम्⧗ । सपत्नरहिता बाधकहेतुकोपद्रवरहिता भवन्तु । ⧗"नञ्सुभ्याम्" इति अन्तोदात्तत्वम्⧗ ॥ भयहेतौ विद्यमाने कथं तत्कृतोपद्रवराहित्यम् इत्यत आह न वै त्वा द्विष्म इति । हे सपत्न त्वां त्वां न द्विष्मः द्विष्टं मा कुर्मः । वैशब्दः प्रसिद्धौ । त्वद्विषये मया द्वेषो न क्रियत इति सर्वे जानन्तीत्यर्थः । अतो नः अस्माकम् अभयं भयराहित्यम् अस्तु । ⧗"अव्यये नञ्कुनिपातानाम् इति वक्तव्यम्" इति नञः प्रकृतिस्वरत्वम्⧗ ॥

इति द्वितीयेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

"यत इन्द्र भयामहे" इत्यस्य सूक्तस्य अभयगणे पाठात् "अभयगणोऽभयायाम्" इति [न॰क॰१८]

"आयुष्यश्चाभयश्चैव तथा स्वस्त्ययनो गणः" इति [प॰५.३.]

"अभयेनोपतिष्ठते" [शा॰क॰१६]

इति नक्षत्रकल्पशान्तिकल्पपरिशिष्टादिषु गणप्रयुक्तो विनियोगोनुसंधेयः ॥

तत्र प्रथमा ॥

यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि ।
मघवञ्छग्धि तव त्वं न ऊतिभिर्वि द्विषो वि मृधो जहि ॥ १ ॥

यतः । इन्द्र । भयामहे । ततः । नः । अभयम् । कृधि ।
मघऽवन् । शग्धि । तव । त्वम् । नः । ऊतिऽभिः । वि । द्विषः । वि ।
मृधः । जहि ॥ १ ॥

१ CRSCs omit the accent mark on नं. We with ADKKVDc.

1 S' संत्वा for त्वा.

हे इन्द्र अभयंकर यतः यस्माद्धेतोः भयामहे विभीमः भीतिं प्राप्नुमः । विभेतेः सामान्यविहितः कर्तरि शवेवोत्पन्नः । यद्वा लेट्या-डागमः । उभयत्र व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । "भीत्रार्थानां भयहेतुः" इति यत इत्यत्र अपादानत्वात् पञ्चमी । ततः तस्माद् भयहेतोः नः अस्माकम् अभयम् भयराहित्यम् उपद्रवपरिहारं कृधि कुरु । करोते-र्लोटि विकरणस्य लुक् । "श्रुशृणुपृकृवृभ्यः०" इति हेर्धिरादेशः । किं च हे मघवन् धनवन् इन्द्र त्वं [तव] त्वत्संबन्धिनीभिः ऊतिभिः रक्षा-भिः नः अस्मान् । रक्षितुम् इति शेषः । शग्धि शक्तः समर्थो भ-व । शकेः प्राप्तकाले लोट् । भयहेतोः सपत्नात् सका-शाद् बिभ्यतोऽस्मांस्त्वदीयैः पालनैः पालयितुम् अयं प्राप्तः काल इत्य-र्थः । शकेर्लोटि विकरणस्य लुक् छान्दसः । झलन्तत्वात् हेर्धि-रादेशः । अनन्तरं द्विषः द्वेष्टॄन् अस्मदीयान् शत्रून् वि जहि वि-शेषेण छिन्धि । मृधः शत्रुसंबन्धिनः संग्रामांश्च वि जहि विशेषेण ना-शय । यद्वा द्विषो मृध इति बाह्याभ्यन्तररूपा द्विविधाः शत्रवो विवक्षि-ताः । संनिहिता [असंनिहिताश्चेति] वा ॥

द्वितीया ॥

इन्द्रं वयमनूराधं हवामहेनु राध्यास्म द्विपदा चतुष्पदा ।
मा नः सेना अररुषीरुप गुर्विषूचीरिन्द्र द्रुहो वि नाशय ॥ २ ॥

इन्द्रम् । वयम् । अनुऽराधम् । हवामहे । अनु । राध्यास्म । द्विऽपदा । चतुःऽपदा ।
मा । नः । सेनाः । अररुषीः । उप । गुः । विषूचीः । इन्द्र । द्रुहः । वि । नाशय ॥ २ ॥

अनुराधम् अनुक्रमेण राधनीयं पूजनीयम् । सर्वेपि स्वस्वकार्यार्थम् इन्द्रम् एव प्रार्थयन्ते । तथा च दाशतय्याम् आम्नायते । "इन्द्रं परेवरे

१ B ०मनुराधं. २ Cs ०चीरिंद्र. ३ P इन्द्रं ।. We with PJ.

1 S' बिभेदे. 2 S' रक्षतुम्. 3 S' बिभ्यतो नोस्मान्.

"मध्यमास इन्द्रं यान्तोवसितास इन्द्रम् । इन्द्रं क्षियन्त उत युध्यमाना "इन्द्रं नरो वाजयन्तो हवन्ते" इति [ऋ° ४. २५. ८] । ॐ अ-नुपूर्वाद् राधतेः कर्मणि घञि "उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये°" इति अनोः सांहितिको दीर्घः ॐ । ईदृशम् इन्द्रं वयं हवामहे स्वेष्टसिद्ध्यर्थम् आह्वयामः । इन्द्रप्रार्थनया वयं द्विपदा पादद्वयोपेतेन पुत्रभृत्यादिना चतुष्पदा पादचतुष्टयोपेतेन गवाश्वादिना च अनु राध्यास्म अनुक्रमेण संपन्ना भूयास्म । पुत्रभृत्यगवादिरूपाभिमतफलसमृद्धा भवेम । ॐ राध साध संसिद्धौ । आशीर्लिङि रूपम् ॐ ॥ किं च अररुषीः अदात्र्यः अभिमतफलप्रतिबन्धिकाः सेनाः शात्रवीया नः अस्मान् मोप गुः मो-पगच्छन्तु समीपं मा प्राप्नुवन्तु । ॐ अररुषीरिति । नञ्पूर्वाद् रातेः क्वसौ "उगितश्च" इति ङीपि "वसोः संप्रसारणम्" । "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः । अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वेन आद्युदात्तः ॐ । न केवलं समीपप्राप्त्यभावः किं तु हे इन्द्र विषूचीः विष्वगञ्चनाः सर्वतो व्याप्ता द्रुहः द्रुह्यन्तीस्ताः शत्रुसेना वि नाशय विशेषेण जहि ॥

तृतीया ॥

इन्द्रस्त्रातोत वृत्रहा परस्फानो वरेण्यः ।
स रक्षिता चरमतः स मध्यतः स पश्चात् स पुरस्तान्नो अस्तु ॥ ३ ॥

इन्द्रः । त्राता । उत । वृत्रऽहा । परस्फानः । वरेण्यः ।
सः । रक्षिता । चरमतः । सः । मध्यतः । सः । पश्चात् । सः । पुरस्तात् ।
नः । अस्तु ॥ ३ ॥

उत अपि च वृत्रहा वृत्रम् आवरकम् असुरं मेघं वा हतवान् इन्द्रः

---

१ A B[h] C D K K[m] R S[m] C[s] परस्फानो as above. Sâyaṇa explains परस्पा नो, though his text exhibits परस्मानो which perhaps originally was परस्पानो. K[m] seems to correct its original reading to परस्पानो. C has also corrected स्फा to स्पा, which V already reads with Sâyaṇa. D[c] परस्फानो changed to परस्पानो. There is no doubt परस्फानो is the ancient Atharva reading. २ So P P[2] J. ३ P P[2] J च्र । रमतः ।.

---

1 S′ मनोः. 2 S′ om. °फल°. 3 S′ °प्रबन्धिकाः. 4 S′ क्वसोः.

त्राता रक्षिता भवतु। सामान्येन उक्त्वा विशेषत आह। वरेण्यः वरणीय इन्द्रः नः अस्माकं परस्पाः परेभ्यः पाता रक्षिता। ⌛सकारोपजनश्छान्दसः⌛। परः परस्ताद् वा पाता। उत्तरत्र प्राच्यादिदिग्भ्यो रक्षितेति वदति तद्व्यतिरिक्ताभ्यो दिग्भ्यो रक्षितेत्यर्थः। ⌛पातेर्विच्⌛। स एव इन्द्रः चरमतः अन्ते। ⌛सार्वविभक्तिकस्तसिः⌛। तत्र रक्षिता मध्यतः मध्यदेशे। सर्वत्र स इत्युक्तिः अवश्यरक्षणीयत्वद्योतनार्थम्। पश्चात् पृष्ठभागे पुरस्तात् पुरोभागे नः अस्माकं रक्षिता अस्तु भवतु॥

चतुर्थी॥

उरुं नो लोकमनु नेषि विद्वान्त्स्व१र्यज्ज्योतिरभयं स्वस्ति।
उग्रा त इन्द्र स्थविरस्य बाहू उप क्षयेम शरणा बृहन्ता॥ ४॥

उरुम्। नः। लोकम्। अनु। नेषि। विद्वान्। स्वः। यत्। ज्योतिः। अभयम्। स्वस्ति।
उग्रा। ते। इन्द्र। स्थविरस्य। बाहू इति। उप। क्षयेम। शरणा। बृहन्ता॥ ४॥

हे इन्द्र विद्वान् सर्वं जानानस्त्वं नः अस्मान् उरुम् विस्तीर्णं लोकम् इमम् अमुं च अनु नेषि अनुप्रापय। ⌛नयतिर्द्विकर्मकः। "बहुलं छन्दसि" इति शपो लुक्⌛। स्वर्यत् स्वः स्वर्गं सर्वं वा यत् गच्छद् व्याप्नुवद् वा ज्योतिः आदित्याख्यं स्वस्ति। अविनाशिनाम। अभयम् भयरहितं क्षेमप्रदं च अस्तु। भयहेतुनिबन्धनोपद्रवपरिहारकं क्षेमादिसकलाभीष्टप्रदं च भवतु॥ हे इन्द्र स्थविरस्य महतः पुरातनस्य वा ते तव संबन्धिनौ उग्रा उग्रौ उद्गूर्णबलौ शरणा शरणौ शत्रुविशरणसमर्थौ। अथ वा शरणशब्दो रक्षितृवाची। सर्वस्य रक्षकौ

१ AB̈CDS̈ ३ for १. RCs °स्वर्यज्ज्यो° without any kampa-figure, though one is implied of course. We with KK̈VDc. २ CV omit उ in उप. We with AB̈DK K̈RS̈DcCs.

1 S' परस्पापरेभ्यः.

बृहन्ता बृहन्तौ महान्तौ बाहू उप क्षियेम उपप्राप्नुयाम । शरणेति विधेयविशेषणम् । रक्षकत्वेन उपगच्छेम । ‡ क्षि निवासगत्योः । तौदादिकः । विधिलिङि रूपम् ‡ ॥

पञ्चमी ॥

अभयं नः करत्यन्तरिक्षमभयं द्यावापृथिवी उभे इमे ।
अभयं पश्चादभयं पुरस्तादुत्तरादधरादभयं नो अस्तु ॥ ५ ॥

अभयम् । नः । करति । अन्तरिक्षम् । अभयम् । द्यावापृथिवी इति ।
उभे इति । इमे इति ।
अभयम् । पश्चात् । अभयम् । पुरस्तात् । उत्ऽतरात् । अधरात् । अभयम् । नः । अस्तु ॥ ५ ॥

अन्तरिक्षम् अन्तरा क्षान्तं मध्यमलोकः नः अस्माकम् अभयम् भयराहित्यं करति कुर्यात् । ‡ करोतेः पञ्चमलकारे अडागमः ‡ । इमे सर्वप्राणिनिवासस्थानभूते परिदृश्यमाने उभे द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ अभयम् । करतीति अनुषज्यमानं क्रियापदम् अत्र द्विवचनान्तत्वेन विपरिणमयितव्यम् । कुर्याताम् । तथा पश्चात् पश्चिमस्यां दिशि नः अस्माकम् अभयम् अस्तु । पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि उत्तरात् उदीच्यां दिशि अधरात् उत्तरप्रतियोगिकः अधरशब्दो दक्षिणदिग्वाची । दक्षिणस्यां दिशि नः अस्माकम् अभयम् अस्तु । ‡ "उत्तराधरदक्षिणाद् आतिः" इति आतिप्रत्ययः ‡ ॥

षष्ठी ॥

अभयं मित्रादभयममित्रादभयं[1] ज्ञातादभयं पुरो[2] यः ।
अभयं नक्तमभयं दिवा नः सर्वा आशा मम मित्रं भवन्तु ॥ ६ ॥

---

१ A B C D K R S V Cs Dc °दभयं. P P J अभयं ।. We with Sāyaṇa. २ So B K K R V Cs Dc. C पुरोयः changed to पुरोयः. D पुरोयः. S पुरोयः without accents. P P J पुरः । यः ।.

अभयम्। मित्रात्। अभयम्। अमित्रात्। अभयम्। ज्ञातात्। अभ-
यम्। पुरः। यः।
अभयम्। नक्तम्। अभयम्। दिवा। नः। सर्वाः। आशाः। मम।
मित्रम्। भवन्तु॥ ६॥

मित्रात् सुहृदः अभयम् भयराहित्यम् अस्तु। सर्वदा हितकारी ख-लु पुरुषो मित्रम् तस्माद् भयप्रसङ्ग एव नास्ति किमर्थं भयराहित्यम् आशास्यते। सत्यम्। अत्र भयराहित्यं न प्रार्थ्यते किं तु भयव्यतिरिक्तं हितं फलं सर्वदा भवत्विति। ≍ अत्र नञस्तदन्यत्वम् अर्थः ≍। त-था अमित्रात्। ≍ अमेरित्रप्रत्ययः ≍। शत्रोः सकाशाद् अभ-यम् अस्तु। अत्र भयपरिहारः प्रार्थ्यते। अमित्रं विशिनष्टि। ज्ञातात् द्वेष्टृत्वेन परिज्ञाताद् अमित्रात्। यः परः ज्ञाताद् अन्यः अपरिज्ञातः प्रका-शशत्रुर्न भवति किं तु गूढशत्रुः तस्माच्च अभयम् अस्तु। नक्तम् रात्रौ दिवा अहनि नः अस्माकम् अभयम् अस्तु। अहोरात्रयोरभयप्रार्थनेन काल-निवन्धनभयपरिहारः। सर्वा आशाः सर्वा दिशः मम अभयकामस्य मित्रम् मित्रवन्मित्रं सर्वदा हितकारिण्यो भवन्तु। अनेन सर्वतो भी-तिनिवारणम् आशास्यते॥

[इति] द्वितीयेनुवाके षष्ठं सूक्तम्॥

"असपत्नं पुरस्तात्" इति सूक्तचतुष्कस्य रात्रौ पुरोहितकर्तव्ये राज्ञः शय्यागृहप्रवेशकर्मणि अभिमन्त्रितशर्करायाः प्रतिदिशं प्रदक्षिणं प्रक्षेपे वि-नियोगः। "अथातो रात्रिसूक्तानां [विधिम्] अनुक्रमिष्यामः" इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे। "त्र्यायुषम् [५. २८. ७] इति राज्ञे रक्षां कृ-"त्वा असपत्नम् [१९. १६] इति शर्कराम् अभिमन्त्र्याङ्गुष्ठात् प्रदक्षिणं "प्रतिदिशं क्षिपेत्" इति [प॰ ४. ५]। असपत्नम् इत्येकेन प्रतीकेन समनन्तरं सूक्तत्रयं समानार्थत्वाद् गृह्यते। अत एव असपत्नम् इति अ-र्थसूक्तम् आथर्वणा व्यवहरन्ति॥

1 S' ॰राहित्यमत्र for ॰राहित्यं. 2 S' मूढशत्रुः. 3 S' भयकामस्य.

तत्र प्रथमा ॥

असपत्नं पुरस्तात् पश्चान्नो अभयं कृतम् ।
सविता मा दक्षिणत उत्तरान्मा शचीपतिः ॥ १ ॥

असपत्नम् । पुरस्तात् । पश्चात् । नः । अभयम् । कृतम् ।
सविता । मा । दक्षिणतः । उत्तरात् । मा । शचीऽपतिः ॥ १ ॥

पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि असपत्नम् सपत्नराहित्यं शत्रुबाधापरिहारं नः अस्माकं कृतम् कुरुतम् । सामर्थ्याद् उत्तरार्धे निर्दिष्टौ सवितृशचीपती संबोध्येते । पश्चाच्च अभयं कुरुतम् । करोतेर्लुङि "मन्त्रे घस॰" इति च्लेर्लुक् । अमाङ्योगेपि छन्दसि अडभावः । करोतेर्लोटि वा शपो लुक् ॥ अथ परोक्षवचनः । मा मां दक्षिणतः सविता सर्वस्य प्रेरको देवः । रक्षतु इति क्रियाध्याहारः । उत्तरात् उत्तरतः शचीपतिः शची इन्द्राणी तस्याः पतिरिन्द्रः मा मां रक्षतु ॥

दिवो मादित्या रक्षन्तु भूम्या रक्षन्त्वग्नयः ।
इन्द्राग्नी रक्षतां मा पुरस्तादश्विनावभितः शर्म यच्छताम् ।
तिरश्चीनघ्न्या रक्षतु जातवेदा भूतकृतो मे सर्वतः सन्तु वर्म ॥ २ ॥

दिवः । मा । आदित्याः । रक्षन्तु । भूम्याः । रक्षन्तु । अग्नयः ।
इन्द्राग्नी इति । रक्षताम् । मा । पुरस्तात् । अश्विनौ । अभितः । शर्म । यच्छताम् ।
तिरश्चीन् । अघ्न्या । रक्षतु । जातऽवेदाः । भूतऽकृतः । मे । सर्वतः । सन्तु । वर्म ॥ २ ॥

द्वितीया ॥ आदित्याः अदितेः पुत्राः सर्वे देवा दिवः द्युलोकाद् मा मा रक्षन्तु । द्युलोकनिबन्धनेभ्योऽशन्यादिभ्यो दैवीभ्य आपद्भ्यो रक्षन्तु ॥

---

१ A B̊ C D K̊ S̊ V Cs Dc P P̊ J कृतम्. We with R. २ P̊ शची॰. We with P J.
३ So A B̊ C D K̊ R S̊ Cs Dc. V तिरश्चीनघ्नी with Sāyaṇa. P P̊ J तिरश्चीन् । अघ्न्या ।.
४ So all our Saṁhitā MSS. P P̊ J रक्षतु ।.

अग्नयः अङ्गनशीला गार्हपत्यादयस्त्रयोऽग्नयो भूम्याः सकाशाद् रक्षन्तु भूमिहेतुकान् उपद्रवान् परिहरन्तु। ॥ दिवो भूम्या इत्युभयत्र "भीत्रार्थानाम्॰" इति अपादानत्वात् पञ्चमी ॥ ॥ तथा पुरस्तात् पूर्वस्या दिशो मा माम् इन्द्राग्नी रक्षतांम् पालयताम्। इन्द्रः पूर्वदिगभिमानी। आहवनीयाग्निरपि पूर्वदिगभिमुख एव प्रणीयते[1]। अतस्तौ ततो रक्षितारौ भवताम्॥ तथा अश्विना अश्विनौ सूर्यपुत्रौ देवानां भिषजौ नासत्यौ अभितः सर्वतः शर्म सुखं यच्छतांम् प्रयच्छताम्[2]। ॥ "पाघ्रा॰" इत्यादिना दाणो यच्छादेशः ॥ ॥

तृतीया॥ [तिरश्चीनित्यादि।] सैषा द्विपदा ऋक्। जातवेदाः जातानां वेदिता जातैर्विद्यमानो वा अग्निः तिरश्चीन् तिर्यगञ्चनान् अस्मान् रक्षतु। यद्वा तिरश्चीशब्देन विदिश उच्यन्ते। ॥ नकारोपजनश्छान्दसः ॥। तिरश्चीः। ॥ पञ्चम्याः शसादेशः ॥। तिरश्चीभ्यो दिग्भ्यो रक्षतु। ॥ तिरःपूर्वाद् "अञ्चतेश्चोपसंख्यानम्" इति ङीप्। "अचः" इति अकारलोपे श्चुत्वेन शकारः। तिरश्चीनान् अस्मान् इति पक्षे तिर्यक्शब्दाद् "विभाषाञ्चेरदिक्स्त्रियाम्" इति खः। तस्य ईनादेशे तिरश्चीन इति भवति। अत्र अन्त्यलोपश्छान्दसः। अग्नी रक्षतु इत्यत्र। "ढ्रलोपे॰" इति सांहितिको दीर्घः ॥। भूतकृतः भवनवताम् उत्पत्तिमतां प्राणिनां कर्तारो निर्मातारो देवाः। यद्वा भूता ग्रहपिशाचादयः। तेषां निकर्तितारो हिंसितारो देवाः। ॥ कृती छेदने। क्विप् ॥। तादृशा देवा मे मम सर्वतः सर्वत्र वर्म परैरभेद्यं सुरक्षकं कवचं सन्तु भवन्तु॥

[इति] द्वितीयेनुवाके सप्तमं सूक्तम्॥

"अग्निर्मा पातु" इति सूक्तद्वयस्य रात्रौ राज्ञः शय्यागृहप्रवेशनार्थं पुरोहितेन कर्तव्ये पिष्टमयरात्रिप्रतिमादिसमर्चनकर्मणि प्रतिदिशं शर्कराचतुष्टयप्रक्षेपानन्तरं राजानम्[3] अधिष्ठापितायाः पञ्चम्याः शर्करायाः प्रतिदिशं प्रक्षेपे विनियोगः।

---

1 S′ प्राणीयंते. 2 S′ has प्रथम inserted after यच्छताम्. 3 S′ राज्ञम् for राजानम्. See Sāyaṇa's introduction to II. 13.

अथ पिष्टमयीं रात्रिं चतुर्भिर्दीपकैः सह।
अर्चितां गन्धमाल्येन स्थापयेत् तस्य चाग्रतः ॥

इति प्रक्रम्य[प० ४.३] उक्तं परिशिष्टे। "अभयम्[१९.१५.५] इत्यृचा "चतस्रः शर्कराः प्रदक्षिणं प्रतिदिशं क्षिपेत्। एह्यश्मानम् आ तिष्ठ[२. "१३.४] इति पञ्चमीम् अधिष्ठापयेत्। न तं यक्ष्माः[१९.३८] ऐतु "देवः[१९.३९] इति गुग्गुलुकुष्ठधूपं दद्यात्। यस्ते गन्धः[१२.१. "२३-२५] त्र्यायुषम्[५.२८.७] इति भूमिं प्रयच्छेत्। दूष्या दूषिरसि "[२.११.१] इति प्रतिसरम् आबध्य तां शर्कराम् अग्निर्मा पातु वसु- "भिः पुरस्ताद्[१९.१७] इति प्रतिदिशं क्षिपेत्" [प० ४.४] इति॥

तत्र "अग्निर्मा पातु" इति सूक्ते एकैकस्याः प्राच्यादिमहादिशो द्वौ द्वौ पर्यायौ ध्रुवाया ऊर्ध्वाया दिशश्च एकैक इति दश पर्यायाः॥

तत्र प्रथमपर्याये एष मन्त्र आम्नायते॥

अग्निर्मा पातु वसुभिः पुरस्तात् तस्मिन् क्रमे तस्मिञ्छ्रये तां पुरं प्रैमि।
स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा॥ १॥

अग्निः। मा। पातु। वसुऽभिः। पुरस्तात्। तस्मिन्। क्रमे। तस्मिन्।
श्रये। ताम्। पुरम्। प्र। एमि।
सः। मा। रक्षतु। सः। मा। गोपायतु। तस्मै। आत्मानम्। परि।
ददे। स्वाहा॥ १॥

अग्निः पृथिवीस्थानो देवः वसुभिः एतत्संज्ञकैर्देवैः सह पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि मा मां पातु रक्षतु। अग्नेर्वसुसाहित्यम् अन्यत्राम्नायते। "अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अव्यात्" इति [आश्व० २.११]। कुत्रस्थं पुरुषं रक्षतु इत्याकाङ्क्षायाम् आह। तस्मिन् क्रमे। क्रमणं क्रमः पादप्रक्षेपः। भावे घञ्। "नोदात्तोपदेशस्य०" इति वृद्ध्यभा-

---

1 S' सहमर्चितां for सह। अर्चितां. 2 S' नभयं सोम व्रतेत्यन्यृचं for अभयम् इत्यृचा which we with the *Paris'ishta*. 3 S' एह्यमानमातिष्ठ°. 4 S' °दिशम् for °सरम्. 5 S' ऊर्ध्वायाश्च. 6 S' तत्र प्रथमपर्याय एवमत्रमाम्नायते.

वः । तस्मिन् पादप्रक्षेपे । तस्मिन् श्रये । श्रयणं श्रयः आश्र[1]-यः । "श्रिणीभुवोनुपसर्गे" इति विहितो घञ् व्यत्ययेन न प्रवर्तते । "एरच्" इति अच् प्रत्ययः[2] । तस्मिन् आश्रये अवस्थाने । पादप्रक्षेपप्रदेशे अवस्थानप्रदेशे चेत्यर्थः । यद्वा क्रमे श्रये इति तिङन्तं पदम् । तस्मिन् यस्मिन्नुद्दिष्टे स्थाने क्रमे पादं प्रक्षिपामि । क्रमतेर्विपूर्वत्वाभावेपि व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । यद्वा । वृत्त्याद्यर्थेषु अनुपसर्गाद् आत्मनेपदम् । यद् गन्तव्यं स्थानम् उद्दिश्य उत्सहे त[3]-त्र । तथा यत् स्थानं श्रये आश्रयामि तत्र । श्रीञ् सेवायाम् । लटि ञित्वात् कर्त्रभिप्राये क्रियाफ[4]ले आत्मनेपदम् ॥ तां पुरम् या उद्दिष्टा पूः शय्यागृहलक्षणा तां पुरं प्रैमि प्रगच्छामि । तत्र सर्वत्र अग्निर्मा पात्विति संवन्धः । यद्वा "आपो मौषधीमतीः" इति पठमन्ते तासु क्रमे तासु श्रये इति स्त्रीलिङ्गनिर्देशेन आम्नानाद् अत्रापि तस्मिन् क्रमे इत्यत्र एवं व्याख्येयम् । तस्मिन् । [सति]सप्तमीयम् । तस्मिन् वसुमत्यग्नौ रक्षके सति क्रमे क्रम[5]णं करोमि । तस्मिन् रक्षके सति श्रये आश्रयामि । तां पुरं प्रैमीत्यादि पूर्ववत् । किं च स वसुमान् अग्निः मा मां रक्षतु । सोग्निश्च मा मां गोपायतु । अत्र रक्षणगोपनयोः अहितनिवारणहितकरणरूपपालनभेदेन भेदो द्रष्टव्यः । गुपेः "गुपूधूप°" इति आयप्रत्ययः । तस्मै सर्वतोरक्षकाय वसुमते अग्नये आत्मानं परि ददे । रक्षणार्थं दानं परिदानम् इत्युच्यते । रक्षार्थं प्रयच्छामि । स्वाहा । तदधीनत्वद्योतनार्थं स्वाहाशब्दप्रयोगः । यथा सुहु[6]तं हविस्तत्तद्देवताधीनं भवति एवम् आत्मापि रक्षणार्थम् अग्न्यधीनो भवत्वित्यर्थः ॥

एवम् उत्तरे[7] नव पर्याया व्याख्येयाः । विशेषस्तु तत्रतत्र वक्ष्यते ॥

द्वितीय[8]पर्यायमन्त्रः ॥

वायुर्मान्तरिक्षेणैतस्या दिशः पातु तस्मिन् क्रमे तस्मिञ्छ्रये तां पुरं प्रैमि ।

1 S' om. °श्रयः. 2 S' येनजितप्रत्ययः. 3 S' तत्रस्थ for तत्र. 4 S' क्रियापदे. 5 S' क्रमेण. 6 S' सुहुतं. 7 S' एवमुत्तरेष्वनवमप°. 8 S' द्वितीयः.

स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥ २ ॥

वायुः । मा । अन्तरिक्षेण । एतस्याः । दिशः । पातु । तस्मिन् । क्रमे । तस्मिन् । श्रये । ताम् । पुरम् । प्र । एमि ।

सः । मा । रक्षतु । सः । मा । गोपायतु । तस्मै । आत्मानम् । परि । ददे । स्वाहा ॥ २ ॥

वायुः अन्तरिक्षस्थानो देवः अन्तरिक्षेण स्वाधिष्ठितेन[1] मध्यमलोकेन सह मा माम् एतस्याः पूर्वमन्त्रे पुरस्ताद् इति निर्दिष्टायाः प्राच्या दिशः पातु । "भीत्रार्थानाम्°" इति अपादानत्वात् पञ्चमी ॥ तस्मिन् क्रम इत्यादि पूर्ववत् ॥

तृतीयपर्यायः ॥

सोमो मा रुद्रैर्दक्षिणाया दिशः पातु तस्मिन् क्रमे तस्मिञ्छ्रये तां पुरं प्रैमि ।
स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥ ३ ॥

सोमः । मा । रुद्रैः । दक्षिणायाः । दिशः । पातु । तस्मिन् । क्रमे । तस्मिन् । श्रये । ताम् । पुरम् । प्र । एमि ।

सः । मा । रक्षतु । सः । मा । गोपायतु । तस्मै । आत्मानम् । परि । ददे । स्वाहा ॥ ३ ॥

सोमो देवः रुद्रैः रोदयितृभिः एतत्संज्ञकैर्देवैः मा मां दक्षिणस्या दिशः पातु । सोमस्य रुद्रसाहित्यम् अन्यत्राम्नायते । "सोमो रुद्रैरभिरक्षतु त्मना" इति [आश्व° २. ११] ॥ शिष्टं पूर्ववन्नेयम् ॥

चतुर्थपर्यायः ॥

वरुणो मादित्यैरेतस्या दिशः पातु तस्मिन् क्रमे तस्मिञ्छ्रये तां पुरं प्रैमि ।
स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥ ४ ॥

वरुणः । मा । आदित्यैः । एतस्याः । दिशः । पातु । तस्मिन् । क्रमे । तस्मिन् । श्रये । ताम् । पुरम् । प्र । एमि ।

---

1 S' स्वधिष्ठितेन.

सः। मा। रक्षतु। सः। मा। गोपायतु। तस्मै। आत्मानम्। परि। ददे। स्वाहा॥ ४॥

वरुणः वारको देवः आदित्यैः अदितिपुत्रैः एतत्संज्ञैर्देवैः सह। वरुणस्य आदित्यसाहित्यम् अन्यत्र श्रूयते। "आदित्यैर्नो वरुणः शर्म यंसत्" इति [आश्व॰ २. ११]। एतस्या दक्षिणाया दिशः पातु॥ शिष्टं व्याख्यातम्॥

पञ्चमपर्यायः॥

सूर्यो मा द्यावापृथिवीभ्यां प्रतीच्या दिशः पातु तस्मिन् क्रमे तस्मिञ्छ्रये तां पुरं प्रैमि।
स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा॥ ५॥

सूर्यः। मा। द्यावापृथिवीभ्याम्। प्रतीच्याः। दिशः। पातु। तस्मिन्। क्रमे। तस्मिन्। श्रये। ताम्। पुरम्। प्र। एमि।
सः। मा। रक्षतु। सः। मा। गोपायतु। तस्मै। आत्मानम्। परि। ददे। स्वाहा॥ ५॥

सूर्यः सर्वस्य प्रेरक आदित्यः। "राजसूयसूर्य॰" इति सुवतेः सूयतेर्वा सूर्यशब्दः क्यबन्तत्वेन निपातितः। द्यावापृथिवीभ्यां सह। तत्प्रकाश्यत्वेन तत्साहित्यम्। प्रतीच्याः पश्चिमाया दिशः॥ शिष्टं पूर्ववद् व्याख्येयम्॥

षष्ठपर्यायः॥

आपो मौषधीमतीरेतस्या दिशः पान्तु तासु क्रमे तासु श्रये तां पुरं प्रैमि।
ता मा रक्षन्तु ता मा गोपायन्तु ताभ्य आत्मानं परि ददे स्वाहा॥ ६॥

आपः। मा। ओषधीऽमतीः। एतस्याः। दिशः। पान्तु[1]। तासु। क्रमे। तासु। श्रये। ताम्। पुरम्। प्र। एमि।

---

१ P पातु। We with P J.

ताः । मा । रक्षन्तु । ताः । मा । गोपायन्तु । ताभ्यः । आत्मानम् । परि । ददे । स्वाहा ॥ ६ ॥

ओषधीमतीः ओषधीमत्यः । "वा छन्दसि" इति पूर्वसवर्णदीर्घः । आपः । अपाम् ओषधीसाहित्यं संपोष्यत्वेन हेतुना । एतस्या दिशः [मा] मां पान्तु । तासु ओषधीमतीष्वप्सु रक्षिकासु सतीषु क्रमे गन्तव्यं स्थानं प्रति पादं प्रक्षिपामि । तासु रक्षित्रीषु श्रये संश्रये अवतिष्ठे । तां पुरम् शय्यागृहलक्षणां प्रैमि प्रगच्छामि । तत्र सर्वत्र आपः पान्तु इति संवन्धः । किं च ता आपो [मा] मां रक्षन्तु । ताश्च मा गोपायन्तु । ताभ्यः अद्भ्यः आत्मानं परि ददे रक्षणार्थं प्रयच्छामि । स्वाहाशव्दो व्याख्यातः ॥

सप्तमपर्यायः ॥

विश्वकर्मा मा सप्तऋषिभिरुदीच्या दिशः पातु तस्मिन् क्रमे तस्मिञ्छ्रये तां पुरं प्रैमि ।

स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥ ७ ॥

विश्वऽकर्मा । मा । सप्तऋषिऽभिः । उदीच्याः । दिशः । पातु । तस्मिन् । क्रमे । तस्मिन् । श्रये । ताम् । पुरम् । प्र । एमि ।

सः । मा । रक्षतु । सः । मा । गोपायतु । तस्मै । आत्मानम् । परि । ददे । स्वाहा ॥ ७ ॥

विश्वकर्मा विश्वं सर्वं कर्म कार्यं सृज्यं यस्माद् भवति स विश्वकर्मा विश्वजगत्कारणभूतः परमात्मा सप्तर्षिभिः स्वमनःसृष्टैः सप्तसंख्याकैर्ऋषिभिः सह मा माम् उदीच्या उत्तरस्या दिशः पातु । विश्वकर्मणः सप्तर्षिसाहित्यं स्वकार्यत्वेन । उक्तं च भगवता गीतासु ।

महर्षयः सप्त पूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ।
मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ॥

इति [भ॰गी॰१०.६] ॥ तस्मिन् सप्तर्षिसहिते विश्वकर्मणि रक्षितरि क्रमे इत्यादि पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥

अष्टमपर्यायः ॥

इन्द्रो मा मरुत्वानेतस्या दिशः पातु तस्मिन् क्रमे तस्मिंछ्रये तां पुरं प्रैमि ।
स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥ ८ ॥

इन्द्रः । मा । मरुत्ऽवान् । एतस्याः । दिशः । पातु । तस्मिन् । क्रमे । तस्मिन् ।
श्रये । ताम् । पुरम् । प्र । एमि ।
सः । मा । रक्षतु । सः । मा । गोपायतु । तस्मै । आत्मानम् । परि । ददे ।
स्वाहा ॥ ८ ॥

मरुत्वान् मरुद्भिस्तद्वान् । "झयः" इति मतुपो वत्वम् । स इन्द्रः एतस्याः पूर्वमन्त्रोक्ताया उदीच्या दिशः पातु । इन्द्रस्य मरुत्साहित्यम् अन्यत्राम्नायते । "वृत्रस्य त्वा श्वसथाद् ईषमाणा विश्वे देवा अ-
"जहुर्ये सखायः । मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना ज-
"यासि" इति [ऋ० ८. ९६. ७] । अस्य मन्त्रस्य ऐतरेयकब्राह्मणम् एवम् आम्नायते । "इन्द्रो वै वृत्रं हनिष्यन्त्सर्वा देवता अब्रवीद् अनु
"मोपतिष्ठध्वम् उप माह्वयध्वम् इति । तथेति तं हनिष्यन्त आद्रवन् ।
"सोवेन्मां वै हनिष्यन्त आद्रवन्ति हन्तेमान् भीषया इति । तान् अभि
"प्राश्वसीत् । तस्य श्वसथाद् ईषमाणा विश्वे देवा अद्रवन् । मरुतो हैनं
"नाजहुः । प्रहर भगवो जहि वीरयस्वेत्येवैनम् एतां वाचं वदन्त उ-
"पातिष्ठन्त" इति [ऐ० ब्रा० ३. २०] । तस्मिन् मरुत्वति इन्द्रे रक्षितरि ॥ शिष्टं पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥

नवमपर्यायः ॥

प्रजापतिर्मा प्रजननवान्त्सह प्रतिष्ठाया ध्रुवाया दिशः पातु तस्मिन् क्रमे तस्मिंछ्रये तां पुरं प्रैमि ।
स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥ ९ ॥

प्रजाऽपतिः । मा । प्रजननऽवान् । सह । प्रतिऽस्थायाः । ध्रुवायाः । दि-

¹ A B C D R S प्रजनन°. Cs प्रजनन°. P J प्रजननऽवान् । We with K K V Dc P.

शः । पातु । तस्मिन् । क्रमे । तस्मिन् । श्रये । ताम् । पुरम् । प्र । एमि ।
सः । मा । रक्षतु । सः । मा । गोपायतु । तस्मै । आत्मानम् । परि । ददे ।
स्वाहा ॥ ९ ॥

प्रजननवान् प्रजननं नाम सर्वजगदुत्पादनसाधनम् तद्वान् । यद्वा प्रजननं पुंव्यञ्जकम् स्त्रीपुंससृष्टेस्तद्धेतुत्वात् । प्रजापतिः प्रकर्षेण जायमाना मनुष्यादिकाश्चराचरात्मिकाः प्रजाः तासां पतिः स्रष्टा देवः । सहसामर्थ्यात् प्रजननेन साकम् इत्यर्थः । यद्वा प्रतिष्ठायाः । ✻तृतीयार्थे षष्ठी✻ । प्रतिष्ठया सहेति । प्रतिष्ठायाः[1] सर्वजगदाधारभूताया ध्रुवायाः स्थिराया भूमेर्दिशः । भूमिरपि अधरदिक्त्वेनोच्यते । तस्याः पातु ॥ तस्मिन् क्रमे इत्यादि शिष्टम् अविशिष्टम् ॥

दशमपर्यायः ॥

बृहस्पतिर्मा विश्वैर्देवैरूर्ध्वाया दिशः पातु तस्मिन् क्रमे तस्मिञ्छ्रये तां पुरं प्रैमि ।
स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥ १० ॥

बृहस्पतिः । मा । विश्वैः । देवैः । ऊर्ध्वायाः । दिशः । पातु । तस्मिन् । क्रमे । तस्मिन् । श्रये । ताम् । पुरम् । प्र । एमि ।
सः । मा । रक्षतु । सः । मा । गोपायतु । तस्मै । आत्मानम् । परि । ददे ।
स्वाहा ॥ १० ॥

बृहस्पतिः बृहतां महतां देवानां पतिर्देवो विश्वैः सर्वैर्देवैः सह ऊर्ध्वाया उपरिस्थिताया दिवो दिशः । द्यौरपि ऊर्ध्वदिक्त्वेन तत्रतत्रोच्यते । तस्याः पातु । तस्मिन् विश्वदेवसहिते बृहस्पतौ रक्षितरि क्रमे पादप्रक्षेपं करोमि ॥ शिष्टं पूर्ववन्नेयम् ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके अष्टमं सूक्तम् ॥

---

1 S' प्रतिप्रतिष्ठायाः.

"अग्निं ते वसुमँन्तम्" इति सूक्तस्य पिष्टरात्रीसमर्चने कर्मणि शर्कराप्रक्षेपे पूर्वसूक्तेन सह उक्तो विनियोगः ॥

अत्र पूर्वसूक्ते प्राच्यादिदिग्भ्यो रक्षिका वसुमदग्न्यादिदेवताः तत्तद्दिंगवस्थिताः [सत्यः शत्रुसकाशाद् रक्षन्तु इति प्रतिपाद्यते । अत्र तु तासु देवतासु तत्तद्दिश आगच्छन्तः] स्वद्वेषिणः अनिष्टकारिणो नाशार्थं प्रविशन्तु इति प्रतिपाद्यते इत्येतावान् विशेषः ॥ अत्रापि दश पर्यायाः । सर्वेपि अर्धर्चाः ॥

प्रथमपर्यायद्वयम् एवम् आम्नायते ॥

अग्निं ते वसुवन्तमृच्छन्तु ।
ये माघायवः प्राच्या दिशोभिदासात् ॥ १ ॥

अग्निम् । ते । वसुऽवन्तम् । ऋच्छन्तु ।
ये । मा । अघऽयवः । प्राच्याः । दिशः । अभिऽदासात् ॥ १ ॥

वायुं तेऽन्तरिक्षवन्तमृच्छन्तु ।
ये माघायव एतस्या दिशोभिदासात् ॥ २ ॥

वायुम् । ते । अन्तरिक्षऽवन्तम् । ऋच्छन्तु ।
ये । मा । अघऽयवः । एतस्याः । दिशः । अभिऽदासात् ॥ २ ॥

अघायवः अघं हिंसालक्षणं पापं परस्येच्छन्तः । अघशब्दात् "छन्दसि परेच्छायामपि" इति क्यच् । "अश्वाघस्यात्" इति आत्त्वम् । "क्याच्छन्दसि" इति उप्रत्ययः । जिघांसवो ये शत्रवः प्राच्याः पूर्वस्या दिश आगत्य मा मां रात्रीसमर्चनकारिणं माम् अभिदासात् अभितः सर्वतो दासयेयुः उपक्षंपयेयुः हिंस्युः । दसु उपक्षये । अ-

१ B D R S C s द्विशोभि॰. We with A C K K V Dc. The same is true of the subsequent verses. २ P त्ते ।. We with P J. ३ C तें३तरिक्ष॰. D R S Cs तेंतरिक्ष॰. Dc तें-तरिक्ष॰ changed to तेंतरिक्ष॰. P J ते ।. P त्ते । changed to ते ।. We with C.

1 S' ॰दग्न्यार्दर्देयताः. 2 S' तत्रदिगग्रस्थिताः. 3 S' उपयेयुः for उपक्षपयेयुः.

स्माण्ण्यन्ताद् अभिपूर्वात् पञ्चमलकारे "तिङां तिङो भवन्ति" इति झेस्तिवादेशः। "इतश्च लोपः०" इति इकारलोपः। "लेटोडाटौ" इति आडागमः। "छन्दस्युभयथा" इति तिप आर्धधातुकत्वेन "णेरनिटि" इति णिलोपः। प्रत्ययलक्षणपरिभाषया "अत उपधायाः" इति वृद्धिः ✕। ते अभिदासकाः शत्रवो वसुमन्तम् वसुभिर्देवैस्तद्वन्तम् अग्निम् ऋच्छन्तु मरणार्थं प्राप्नुवन्तु। ✕ऋच्छ गतीन्द्रियप्रलयमूर्तिभावेषु। अस्मात् लोट् ✕॥ एवम् उत्तरे नव पर्यायमन्त्रा व्याख्येयाः॥ अन्तरिक्षवन्तम् अन्तरिक्षम् अधिष्ठेयत्वेन यस्यास्ति तं वायुं ते अघायवः शत्रवः ऋच्छन्तु प्रलयार्थं प्राप्नुवन्तु ये अघायवः शत्रवः एतस्याः प्राच्या दिशः सकाशाद् आगत्य [मा] माम् अभिदासात् अभिदासयेयुः हिंस्युः॥

तृतीयचतुर्थपर्यायमन्त्रौ॥

सोमं ते रुद्रवन्तमृच्छन्तु।
ये माघायवो दक्षिणाया दिशोऽभिदासात्॥ ३॥

सोमम्। ते। रुद्रऽवन्तम्। ऋच्छन्तु।
ये। मा। अघऽयवः। दक्षिणायाः। दिशः। अभिऽदासात्॥ ३॥

वरुणं त आदित्यवन्तमृच्छन्तु।
ये माघायव एतस्या दिशोऽभिदासात्॥ ४॥

वरुणम्। ते। आदित्यऽवन्तम्। ऋच्छन्तु।
ये। मा। अघऽयवः। एतस्याः। दिशः। अभिऽदासात्॥ ४॥

ते हिंसकाः शत्रवो रुद्रवन्तम् रुद्रैर्देवैस्तद्वन्तं सोमं देवम् ऋच्छन्तु नाशार्थं गच्छन्तु॥ आदित्यवन्तम् आदित्यैरदितिपुत्रैः आदित्यसंज्ञकैर्वा देवैस्तद्वन्तं वरुणम् अरिष्टनिवारकं देवं ते शातयितारो रिपवः ऋच्छन्तु। एतस्या दक्षिणाया दिशः॥ शिष्टं पूर्ववत्॥

पञ्चमषष्ठमन्त्रपाठस्तु[1]॥

सूर्यं ते द्यावापृथिवीवन्तमृच्छन्तु।

---
1 S' om. °मन्त्र°.

ये माघायवं: प्रतीच्या दिशोऽभिदासात् ॥ ५ ॥

सूर्यम् । ते । द्यावापृथिवीऽवन्तम् । ऋच्छन्तु ।

ये । मा । अघऽयवं: । प्रतीच्याः । दिशः । अभिऽदासात् ॥ ५ ॥

अपस्त ओषधीमतीर्ऋच्छन्तु ।

ये माघायव एतस्या दिशोऽभिदासात् ॥ ६ ॥

अपः । ते । ओषधीऽमतीः । ऋच्छन्तु ।

ये । मा । अघऽयवं: । एतस्याः । दिशः । अभिऽदासात् ॥ ६ ॥

द्यावापृथिवीवन्तम् द्यावापृथिव्यौ यस्य प्रकाश्यत्वेन स्तः । ◊ इति मतुप् । "छन्दसीरः" इति तस्य वत्वम् ◊ ॥ ओषधीमतीरपः उदकानि । कर्म । एतस्याः प्रतीच्या दिशः ॥ शिष्टं निगदसिद्धम् ॥

सप्तमाष्टमपर्यायमन्त्रपाठस्तु ॥

विश्वकर्माणं ते सप्तऋषिवन्तमृच्छन्तु ।

ये माघायव उदीच्या दिशोऽभिदासात् ॥ ७ ॥

विश्वऽकर्माणम् । ते । सप्तऋषिऽवन्तम् । ऋच्छन्तु ।

ये । मा । अघऽयवं: । उदीच्याः । दिशः । अभिऽदासात् ॥ ७ ॥

इन्द्रं ते मरुत्वन्तमृच्छन्तु ।

ये माघायव एतस्या दिशोऽभिदासात् ॥ ८ ॥

इन्द्रम् । ते । मरुत्ऽवन्तम् । ऋच्छन्तु ।

ये । मा । अघऽयवं: । एतस्याः । दिशः । अभिऽदासात् ॥ ८ ॥

सप्तऋषिवन्तम् सप्तसंख्याका ऋषयः सृज्यत्वेन यस्य सन्ति । ◊ इति मतुप् । "ऋत्यकः" इति प्रकृतिभावः । "छन्दसीरः" इति मतुपो वत्वम् ◊ ॥ मरुत्वन्तम् मरुद्भिस्तद्वन्तम् इन्द्रम् । एतस्या उदीच्या दिशः ॥ शिष्टं व्याख्यातम् ॥

१ P P̃ सप्तऋषि॰. We with J.

नवमदशमपर्यायौ एवम् आम्नायेते ॥

प्रजापतिं ते प्रजनंनवन्तमृच्छन्तु ।
ये माघायवो ध्रुवाया दिशोऽभिदासात् ॥ ९ ॥

प्रजाऽपतिम् । ते । प्रजनंनऽवन्तम् । ऋच्छन्तु ।
ये । मा । अघऽयवः । ध्रुवायाः । दिशः । अभिऽदासात् ॥ ९ ॥

बृहस्पतिं ते विश्वदेववन्तमृच्छन्तु ।
ये माघायव ऊर्ध्वाया दिशोऽभिदासात् ॥ १० ॥

बृहस्पतिम् । ते । विश्वदेवऽवन्तम् । ऋच्छन्तु ।
ये । मा । अघऽयवः । ऊर्ध्वायाः । दिशः । अभिऽदासात् ॥ १० ॥

प्रजननं नाम सर्वजगदुत्पादनसाधनं वस्तु । यद्वा प्रजननम् इति पुंव्यञ्जनम् उच्यते । स्त्रीपुंसस्रष्टेस्तन्निमित्तकत्वात् ॥ विश्वदेववन्तम् विश्वैर्देवैस्तद्वन्तम् । "मादुपधायाः०" इति मतुपो वत्वम् । बृहस्पतिम् बृहतां महतां देवानां पतिं देवम् ॥ शिष्टम् अविशिष्टम्[1] ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके नवमं सूक्तम् ॥

"मित्रः पृथिव्योदक्रामत्" इति सूक्तेन पुरोहितो रात्रौ राजानं शय्यागृहं प्रवेशयेत् । परिशिष्टं तु पूर्वमेव उदाहृतम् । राज्ञो नूतननगरप्रवेशनकर्मणि च विनियोगः ॥

तत्र प्रथमा ॥

मित्रः पृथिव्योदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
तामा विशत तां प्र विशत सा वः शर्म च वर्म च यच्छतु ॥ १ ॥

मित्रः । पृथिव्या । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः ।
ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्म । च । वर्म ।
च । यच्छतु ॥ १ ॥

१ P ते. We with P J.

1 S' अयशिष्टम्.

मित्रः। मित्रशब्देन अग्निरुच्यते। पृथिव्याः साहचर्यात् पृथिवीस्थानत्वाद् अग्नेः "सूर्यो दिवोदक्रामत्" इति सूर्यस्य पृथग्वक्ष्यमाणत्वाच्च। मित्रः अग्निः मीयमानत्वाद् आहवनीयादिस्वरूपेण प्रणीयमानत्वात्। डुमिञ् प्रक्षेपणे। अस्माद् औणादिकः क्त्रन् प्रत्ययः। कित्त्वाद् गुणाभावः। पृथिव्या स्वनिवासस्थानभूतेन पृथिवीलोकेन सह उदक्रामत् उत्क्रान्तवान्। यां पुरं रक्षितुम् इति शेषः। तां पृथिवीलोकाभिमानिना अग्निना रक्षितां पुरम् शय्यागृहलक्षणां प्रसिद्धां नगरीं वा वः युष्मान् राज्ञः। पूजायां बहुवचनम् पुत्रमित्रामात्यावरोधस्त्रीविवक्षया वा बहुवचनम्। पुत्रयोषित्सहितान् युष्मान् प्र णयामि प्रकर्षेण नयामि प्रापयामि। ततः तां पुरम् आ विशत अभिमुखं प्रविशत प्रवेशोन्मुखा भवत। अनन्तरं तां पुरं प्र विशत अन्तःप्रविष्टा भवत। शय्यास्थाने स्वीयसौधे वा निविष्टा भवतेति वा। सा पूः शय्यागृहलक्षणा पुरी वा वः युष्मभ्यं प्रविष्टेभ्यः शर्म सुखं वर्म कवचं पराभेद्यत्वलक्षणम् आवरणं वा यच्छतु प्रयच्छतु। दाणो यच्छादेशः। परस्परसमुच्चयार्थौ चकारौ। एवम् उत्तरे दश पर्यायमन्त्रा व्याख्येयाः। विशेषस्तु तत्रतत्र वक्ष्यते। यथा अग्निः स्वाधिष्ठिते पृथिवीलोके सर्वोत्तरो वर्तते एवं त्वमपि इदं नगरम् अधिष्ठाय सर्वातिशायी वर्तस्वेति विवक्षितम्। [यथा] पृथिव्या सह अग्निरुत्क्रान्तवान् इत्युक्तः एवम् उत्तरयोर्वायुसूर्यमन्त्रयोस्तात्पर्यार्थ उन्नेयः॥

अथ द्वितीया॥

वायुरन्तरिक्षेणोदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः।
तामा विशत तां प्र विशत सा वः शर्म च वर्म च यच्छतु॥ २॥

वायुः। अन्तरिक्षेण। उत्। अक्रामत्। ताम्। पुरम्। प्र। नयामि। वः। ताम्। आ। विशत। ताम्। प्र। विशत। सा। वः। शर्म। च। वर्म। च। यच्छतु॥ २॥

1 S' पृथिव्या for पृथिव्याः. 2 S' मीयत्वात् for मीयमानत्वात्. 3 S' has रक्षितां तां. 4 S' वक्ष्यते. 5 S' °स्तात्पर्या उन्नेयः.

वायुः वातो मातरिश्वा अन्तरिक्षेण अन्तरा क्षान्तेन स्वीयेन मध्यमलोकेन सह उदक्रामत् । यां पुरं रक्षितुम् इति शेषः । तां पुरम् इत्यादि पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥

तृतीया ॥

सूर्यो दिवोदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
तामा विशत तां प्र विशत सा वः शर्म च वर्म च यच्छतु ॥ ३ ॥
सूर्यः । दिवा । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः ।
ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्म । च । वर्म । च । यच्छतु ॥ ३ ॥

सूर्यः सर्वस्य प्रेरक आदित्यः दिवा स्वनिवासस्थानेन द्युलोकेन सह । उदक्रामत् इत्यादि पूर्ववत् ॥

चतुर्थी ॥

चन्द्रमा नक्षत्रैरुदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
तामा विशत तां प्र विशत सा वः शर्म च वर्म च यच्छतु ॥ ४ ॥
चन्द्रमाः । नक्षत्रैः । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः ।
ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्म । च । वर्म । च । यच्छतु ॥ ४ ॥

चन्द्रमाः चन्द्रम आह्लादं माति निर्मिमीत इति चन्द्रमाः सर्वस्य लोकस्य आह्लादको हिमांशुः नक्षत्रैः । न क्षीयन्त इति नक्षत्राणि तारकाः । "नभ्राणनपात्" इत्यादिना नक्षत्रशब्दो निपातितः । स्वोपभोग्यैरश्विन्यादिनक्षत्रैः सह नक्षत्राधिपतिश्चन्द्रमाः स्वपरिवारभूतैस्तैरेव सहितो यां पुरं रक्षितुम उत्क्रान्तवान् तां पुरम् । युष्मान् प्रापयामीत्यादि गतम् ॥

पञ्चमी ॥

सोम ओषधीभिरुदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।

तामा विंशत तां प्र विंशत सा वः शर्मं च वर्मं च यच्छतु ॥ ५ ॥

सोमः । ओषधीभिः । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः । ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्मं । च । वर्मं । च । यच्छतु ॥ ५ ॥

सोमः ओषधीनां रसप्रदानेन पोषको देवः ओषधीभिः ओषः पाको धीयत आस्विति ओषध्यः फलपाकान्ताः । उपलक्षणम् एतत् तरुगुल्मादीनाम् । तैः स्वपोष्यैः सहितः । उदक्रामत् इत्यादि गतम् । युष्माभिः प्रविश्यमाने पुरे ओषध्यादिसमृद्धिर्भवत्वित्यर्थः ॥

षष्ठी ॥

यज्ञो दक्षिणाभिरुदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
तामा विंशत तां प्र विंशत सा वः शर्मं च वर्मं च यच्छतु ॥ ६ ॥

यज्ञः । दक्षिणाभिः । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः । ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्मं । च । वर्मं । च । यच्छतु ॥ ६ ॥

यज्ञः ज्योतिष्टोमादिः प्रकृतिविकृत्यात्मकः सर्वः क्रतुः दक्षिणाभिः विहिताभिर्यथोक्ताभिर्दक्षिणाभिः सह उत्क्रान्तवान् । यां पुरं रक्षितुम् इति । अत्र बहुदक्षिणाका यज्ञाः समृद्धा भवन्त्वित्यर्थः ॥

सप्तमी ॥

समुद्रो नदीभिरुदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
तामा विंशत तां प्र विंशत सा वः शर्मं च वर्मं च यच्छतु ॥ ७ ॥

समुद्रः । नदीभिः । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः । ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्मं । च । वर्मं । च । यच्छतु ॥ ७ ॥

नदीभिः नदनशीलाभिरापगाभिः समुद्रः समुद्द्रवन्ति अस्माद् आप

इति अम्बुराशिः उदक्रामत् । तां पुरम् इत्यादि गतम् । रक्षोहननार्थं[1] नदीसहितसमुद्रोत्क्रान्त्या दापत्यधर्मविशिष्टाः प्रजा अत्र संपद्यन्ताम् इति विवक्ष्यते ॥

अष्टमी ॥

ब्रह्म ब्रह्मचारिभिरुदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।

तामा विशत तां प्र विशत सा वः शर्म च वर्म च यच्छतु ॥ ८ ॥

ब्रह्म । ब्रह्मचारिऽभिः । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नया-मि । वः ।

ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्म । च । वर्म । च । यच्छतु ॥ ८ ॥

ब्रह्म साङ्गो वेदः ब्रह्मचारिभिः ब्रह्मणि वेदे वेदविहिते यज्ञादिकर्मणि चरितुं वर्तितुं शीलं येषां ते तैः सह उदक्रामत् । अनेन श्रौतस्मार्तकर्म-निष्णाताः साङ्गवेदाध्यायिनः अनूचाना ब्राह्मणा बहवः समृध्यन्ताम् इति विवक्ष्यते[2] । तां पुरम् इत्यादि पूर्ववत् ॥

नवमी ॥

इन्द्रो वीर्ये३णोदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।

तामा विशत तां प्र विशत सा वः शर्म च वर्म च यच्छतु ॥ ९ ॥

इन्द्रः । वीर्येण । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः ।

ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्म । च । वर्म । च । यच्छतु ॥ ९ ॥

इन्द्रः परमैश्वर्यसंपन्नः समस्तदेवाधिपतिः वीर्येण वीरकर्मणा स्वीयेन बाहुशौर्येण सेनालक्षणेन बलेन वा सह उद् अक्रामत् । इन्द्रो यथा स्ववीर्येण सर्वान् शत्रून् जितवान् एवम् अस्मिन् पुरे वर्तमानस्त्वमपि स-र्वातिशायी सर्ववैरिक्षयी[3] भूया इत्यर्थः ॥

1 S' रक्षोहणार्थं. 2 S' विवक्ष्यंते. 3 S' सर्वविवक्षयी°.

दशमी ॥

देवा अमृतेनोदक्रामंस्तां पुरं प्र णयामि वः ।
तामा विंशत तां प्र विंशत सा वः शर्म च वर्म च यच्छतु ॥१०॥

देवाः । अमृतेन । उत् । अक्रामन् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः ।
ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्म । च ।
वर्म । च । यच्छतु ॥ १० ॥

देवाः द्योतनशीला अमरा अमृतेन अमरणसाधनेन सुधारसेन सह उदक्रामन् । यां पुरं रक्षितुम् इति शेषः । तां पुरम् इत्यादि गतम् । अत्रत्याः प्रजा निर्भीका दीर्घायुषश्च भवन्तु इत्यर्थं विवक्षितुं रक्षणार्थम् अमृतेन सह देवा उत्क्रान्तवन्त इत्युक्तम् ॥

एकादशी ॥

प्रजापतिः प्रजाभिरुदक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
तामा विंशत तां प्र विंशत सा वः शर्म च वर्म च यच्छतु ॥ ११ ॥

प्रजाऽपतिः । प्रऽजाभिः । उत् । अक्रामत् । ताम् । पुरम् । प्र । नयामि । वः ।
ताम् । आ । विशत । ताम् । प्र । विशत । सा । वः । शर्म । च । वर्म ।
च । यच्छतु ॥ ११ ॥

प्रजापतिः प्रजानां पतिर्देवः प्रजाभिः प्रकर्षेण बहुत्वेन जायमानाभिर्मनुष्यादिकाभिः उदक्रामत् । तां पुरम् इत्यादि पूर्ववद् व्याख्येयम् । उत्तरोत्तरं प्रभविष्णुप्रजाभूयिष्ठत्वम् अत्र नगरे भूयाद् इत्याशासितुम् इदं वचनम् ॥

[इति] द्वितीयेनुवाके दशमं सूक्तम् ॥

---

१ A B[h] C K D S[m] V Dc अमृतेणो. We with K K[m] Cs. २ P[१] अक्रामत् ।. P अक्रमत् ।. J अक्रामन् । changed to अक्रामत् ।.

---

1 S' उदक्रामत्, though in its text it reads उदक्रामन् तां &c. 2 S' निराभंका. 3 S' बहुभिः सत्वेन. 4 S' ॰प्रजाः.

"अप न्यधुः पौरुषेयम्" इति सूक्तेन युद्धोद्यतं राजानं कवचेन पुरोहितः संनह्येत ॥

तत्र प्रथमा ॥

अप न्यधुः पौरुषेयं वधं यमिन्द्राग्नी धाता सविता बृहस्पतिः ।
सोमो राजा वरुणो अश्विना यमः पूषास्मान् परि पातु मृत्योः ॥ १ ॥

अप । न्यधुः । पौरुषेयम् । वधम् । यम् । इन्द्राग्नी इति । धाता । सविता । बृहस्पतिः ।
सोमः । राजा । वरुणः । अश्विना । यमः । पूषा । अस्मान् । परि । पातु । मृत्योः ॥ १ ॥

पौरुषेयम् पुरुषैः शातयितृभिररिभिः कृतम् । "पुरुषाद् वधविकारसमूहतेनकृतेष्विति वक्तव्यम्" इति ढञ् । "ञ्नित्यादिर्नित्यम्" इति आद्युदात्तत्वम् । तं यं वधम् वधसाधनम् । "हनश्च वधः" इति हन्तेरप् प्रत्ययः । वधश्चादेश आद्युदात्तः । अप न्यधुः अपाञ्चम् अपगूढं न्यधुः निहितवन्तः । वलगलक्षणं शस्त्रास्त्रादिरूपं वा हननसाधनं मायया परेषाम् अप्रकाशं हननसाधनम् अस्मान् हिंसितुम् अस्मदभिमुखं प्रेरितवन्त इत्यर्थः । यत्तदोर्नित्यसंबन्धाद् उत्तरवाक्ये तच्छब्दाध्याहारः । तस्माद् अप्रकाशात् शत्रुभिः प्रहिताद् मृत्योः मृत्युसाधनाद् मृत्युरूपाद् वा वधाद् अस्मान् कवचधारिणः अस्मदीयान् राज्ञो वा इन्द्राग्न्यादयो देवताः परि पातु । प्रत्येकविवक्षया एकवचनम् । परितः सर्वतः पान्तु रक्षन्तु । "भीत्रार्थानाम्०" इति मृत्योरित्यत्र अपादानत्वात् पञ्चमी ॥

द्वितीया ॥

यानि चकार भुवनस्य यस्पतिः प्रजापतिर्मातरिश्वा प्रजाभ्यः ।
प्रदिशो यानि वसते दिशश्च तानि मे वर्माणि बहुलानि सन्तु ॥ २ ॥

---

१ So A B C D K R S V C s Dc. २ So P P J and not न्यऽअधुः ।.

यानि । चकार । भुवनस्य । यः । पतिः । प्रजाऽपतिः । मातरिश्वा । प्रऽजाभ्यः ।

प्रऽदिशः । यानि । वसते । दिशः । च । तानि । मे । वर्माणि । बहुलानि । सन्तु ॥ २ ॥

भुवनस्य भूतजातस्य पतिः पालको यः प्रजापतिरस्ति स यानि वर्माणि कवचानि चकार । किमर्थम् । प्रजाभ्यः प्रकर्षेण जायमानाभ्यो मनुष्यपश्वादिभ्यः । ॥ तादर्थ्ये चतुर्थी ॥ । तद्रक्षणार्थं मातरिश्वा मातरि अन्तरिक्षे श्वसितीति मातरिश्वा वायुः सूत्रात्मा । प्रजापतेर्विशेषणम् एतत् । तथा प्रदिशः प्रकृष्टाः प्राच्यादिमहादिशः दिशः अवान्तरदिशश्च यानि वर्माणि वसते आच्छादयन्ति स्वरक्षणार्थम् । ॥ वस आच्छादने । आदादिकोऽनुदात्तेत् ॥ । तानि प्रजापतिना प्रजारक्षणार्थं निर्मितानि दिग्भिश्च स्वरक्षणार्थं वसितानि वर्माणि कवचानि मे मम युयुत्सोः बहुलानि प्रभूतानि [सन्तु] भवन्तु ॥ यदायदापेक्षते तदा लाभाय बहुलानीत्युक्तम् । अथ वा स्वस्य परिवाराणां च अपेक्षया बहुलानीति । यस्य यद् अपेक्षितं तस्य तद् भवत्वित्यर्थः ॥

तृतीया ॥

यत् ते तनूष्वनह्यन्त देवा द्युराजयो देहिनः ।
इन्द्रो यच्चक्रे वर्म तदस्मान् पातु विश्वतः ॥ ३ ॥

यत् । ते । तनूषु । अनह्यन्त । देवाः । द्युऽराजयः । देहिनः ।
इन्द्रः । यत् । चक्रे । वर्म । तत् । अस्मान् । पातु । विश्वतः ॥ ३ ॥

---

१ P J वसते ।. We with P. २ A B C D K S R V Cs Dc यत्तेतनूष्वनह्यन्तदेवाधिराजयोधेहिनः. We with Sâyaṇa, the accents being ours. ३ J P ते ।. We with P. ४ P P J देवा । अधिऽराज । यः । धेहि । नः ।. We with Sâyaṇa, the accents being ours. ५ P P J सर्वतः. We with Sâyaṇa and our Saṁhitâ which is based on A B C D K R S (Cs सर्वतः).

---

1 S' स्वलक्षणार्थम्.

द्युराजयः दिवि द्युलोके राजमाना देहिनः शरीरिणः । कवचधारणं देहस्यैवेति देहिनो देवा इत्युक्तम् । ते प्रसिद्धा देवाः तनूषु स्वशरीरेषु यद् वर्म अनह्यन्त धृतवन्तः । ⧖णह बन्धने । दैवादिकः । कर्त्रभिप्राये क्रियाफले आत्मनेपदम्⧖ । असुरयुद्धे स्वदेहरक्षणार्थं प्रतिमुक्तवन्तः । इन्द्रश्च यद् वर्म कवचं चक्रे शत्रुविजयार्थम् । ⧖करोतेः पूर्ववद् आत्मनेपदम्⧖ । तत् कवचं देवैरिन्द्रेण च स्वशरीरे धारितम् इदं कवचम् अस्मान् युद्धोद्यतान् विश्वतः सर्वतः परकृतप्रहारेभ्यः पातु रक्षतु ॥

चतुर्थी ॥

वर्म मे द्यावापृथिवी वर्माहुर्वर्म सूर्यः ।
वर्म मे विश्वे देवाः क्रन् मा मा प्रापत् प्रतीचिका ॥ ४ ॥

वर्म । मे । द्यावापृथिवी इति । वर्म । अहः । वर्म । सूर्यः ।
वर्म । मे । विश्वे । देवाः । क्रन् । मा । मा । प्र । आपत् । प्रतीचिका ॥ ४ ॥

द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ मे मम वर्म कवचं कुरुताम् । अग्निश्च वर्म करोतु । सूर्यश्च विश्वे सर्वे देवाः इन्द्रादयश्च मे मम युयुत्सोर्मदीयस्य वा राज्ञः वर्म कवचं क्रन् कुर्वन्तु । ⧖करोतेश्छान्दसे लुङि "मन्त्रे घस०" इति च्लेर्लुक् । झेः सार्वधातुकस्य ङित्त्वाद् गुणप्रतिषेधे यण् आदेशः । "बहुलं छन्दस्यमाङ्योगेपि" इति अडभावः⧖ । किं च प्रतीचिका प्रत्यगञ्चना प्रतीची । ⧖अज्ञातार्थे कप्रत्ययः । "केऽणः" इति ह्रस्वत्वम्⧖ । शत्रुसेना अज्ञातप्रतिकूलाञ्चना सती [मा] मां कवचधारिणं युद्धोद्यतं मो मैव प्रापत् प्राप्नोतु । ⧖आप्नोतेर्माङि लुङि लृदित्वाद् अङ्⧖ । कवचधारिणो ममाग्रतः श-

१ A B C D K K R देवाः क्रन्. P P J क्रन् ।. We with S Cs Dc. २ B D S प्रतीचिका. Dc प्रतीचिका changed to प्रतीचिका. We with C K K R V Cs. ३ J प्रतीचिका ।. We with P P.

1 S′ कवचधारिणं देहस्य°. 2 S′ शर्म for कवचं. 3 S′ Sāyaṇa's text too वर्माग्निर्वर्म and not वर्माहुर्वर्म.

त्रुसेना प्रकाशैव आयातु । देवानुगृहीतकवचधारणेन इत्नामपि तां पर-सेनां हन्तुं शक्नोमीत्यर्थः ॥

एकादशं सूक्तम् ॥

[इति] एकोनविंशे काण्डे द्वितीयोनुवाकः ॥

तृतीयेनुवाके षट् सूक्तानि । तत्र "गायत्र्युष्णिक्" इति प्रथमसूक्तस्य "गायत्रीं छन्दोब्रह्मवर्चसकामस्य प्रयुञ्जीत" इति [न॰ क॰ १७] विहितायां गायत्र्याख्यायां महाशान्तौ विनियोगः । उक्तं हि नक्षत्रकल्पे । "छन्दोगणः [२२] गायत्र्याम् समासः [२२, २३] आङ्गिरस्याम्" इति [न॰ क॰ १८.] ॥

तत्सूक्तपाठस्तु ॥

गायत्र्यु१ष्णिगनुष्टुब् बृहती पङ्क्तिस्त्रिष्टुब् जगत्यै ॥ १ ॥

गायत्री । उष्णिक् । अनुऽस्तुप् । बृहती । पङ्क्तिः । त्रिऽस्तुप् । जगत्यै ॥ १ ॥

"सप्तसु च्छन्दःस्रुचः कल्पयित्वा गायत्र्यादि गायत्र्यै स्वाहा इत्येवं यथाछन्दः" इति तत्रैव नक्षत्रकल्पे मन्त्राणाम् ऊहनप्रकारस्य दर्शितत्वाद् गायत्र्यै स्वाहा उष्णिहे स्वाहा अनुष्टुभे स्वाहा बृहत्यै स्वाहा पङ्क्त्यै स्वाहा त्रिष्टुभे स्वाहा जगत्यै स्वाहा इत्येवम् अस्मिन् सूक्ते सप्त मन्त्रा भवन्ति । सर्वे मन्त्राः स्पष्टार्थाः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

---

१ C गायत्र्यु३॰. R Cs गायत्र्यु३॰. K K̈ B̈ D V गायत्र्यु॰, none having any kampa. २ P जगती ।. We with P J.

---

1 S' गायत्री. 2 S' गायत्र्याख्यां महा॰. 3 S' समासमाङ्गि॰ for समासः आङ्गि॰. 4 S' छंदस्तितः for च्छन्दःस्रुचः. 5 S' इव for इति. 6 S' Sâyaṇa's text very correctly reads गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपंक्तित्रिष्टुब्जगत्यै so as to form the whole line only one word. This reading is doubtless proved to be the correct original reading by the MSS. having जगत्यै instead of जगती. The MSS. make the words separate and then necessarily accent them but make the line quite unintelligible thereby. None of our MSS. have ॰पङ्क्तित्रिष्टु॰.

"आङ्गिरसानामाद्यैः" इत्यादिसूक्तद्वयस्य "आङ्गिरसीं संपत्कामस्य अभिचरतोभिचर्यमाणस्य च" [न॰क॰१७.] इति विहितायाम् आङ्गिरस्याख्यायां महाशान्तौ विनियोगः । उक्तं हि नक्षत्रकल्पे । "समासः [१९.२२,२३] आङ्गिरस्याम इन्द्र जुषस्व[२.५] इत्यैन्द्र्यांचाम" इति [न॰क॰१८.] ॥ अत्र समासशब्देन एतत् सूक्तद्वयम् उच्यते ॥

तत्र "आङ्गिरसानामाद्यैः" इति सूक्तम् एवमाम्नायते ॥

आङ्गिरसानामाद्यैः पञ्चानुवाकैः स्वाहा ॥ १ ॥

आङ्गिरसानाम् । आद्यैः । पञ्च । अनुऽवाकैः । स्वाहा ॥ १ ॥

षष्ठाय स्वाहा ॥ २ ॥

षष्ठाय । स्वाहा ॥ २ ॥

सप्तमाष्टमाभ्यां स्वाहा ॥ ३ ॥

सप्तमऽअष्टमाभ्याम् । स्वाहा ॥ ३ ॥

नीलनखेभ्यः स्वाहा ॥ ४ ॥

नीलऽनखेभ्यः । स्वाहा ॥ ४ ॥

हरितेभ्यः स्वाहा ॥ ५ ॥

हरितेभ्यः । स्वाहा ॥ ५ ॥

क्षुद्रेभ्यः स्वाहा ॥ ६ ॥

क्षुद्रेभ्यः । स्वाहा ॥ ६ ॥

पर्यायिकेभ्यः स्वाहा ॥ ७ ॥

पर्यायिकेभ्यः । स्वाहा ॥ ७ ॥

प्रथमेभ्यः शङ्खेभ्यः स्वाहा ॥ ८ ॥

प्रथमेभ्यः । शङ्खेभ्यः । स्वाहा ॥ ८ ॥

द्वितीयेभ्यः शङ्खेभ्यः स्वाहा ॥ ९ ॥

द्वितीयेभ्यः । शङ्खेभ्यः । स्वाहा ॥ ९ ॥

तृतीयेभ्यः शङ्खेभ्यः स्वाहा ॥१०॥

तृतीयेभ्यः । शङ्खेभ्यः । स्वाहा ॥१०॥

उपोत्तमेभ्यः स्वाहा ॥ ११ ॥

उपऽउत्तमेभ्यः । स्वाहा ॥ ११ ॥

उत्तमेभ्यः स्वाहा ॥ १२ ॥

उत्ऽतमेभ्यः । स्वाहा ॥ १२ ॥

उत्तरेभ्यः स्वाहा ॥ १३ ॥

उत्ऽतरेभ्यः । स्वाहा ॥ १३ ॥

ऋषिभ्यः स्वाहा ॥ १४ ॥

ऋषिऽभ्यः । स्वाहा ॥ १४ ॥

शिखिभ्यः स्वाहा ॥ १५ ॥

शिखिऽभ्यः । स्वाहा ॥ १५ ॥

---

१ A B^h C S^m शिपिभ्यः. Dc शिपि° changed to शिखि°. We with D K K^m R V Cs. २ J शिपिऽभ्यः ।. We with P P^m.

---

1 S' समासा for समासः. 2 S' °इत्यैन्द्रिया° for इत्यैन्द्या°.

गणेभ्यः स्वाहा ॥ १६ ॥ गणेभ्यः । स्वाहा ॥ १६ ॥

महागणेभ्यः स्वाहा ॥ १७ ॥ महाऽगणेभ्यः । स्वाहा ॥ १७ ॥

सर्वेभ्योऽङ्गिरोभ्यो विदगणेभ्यः स्वाहा ॥ १८ ॥ सर्वेभ्यः । अङ्गिरःऽभ्यः । विदऽगणेभ्यः । स्वाहा ॥ १८ ॥

पृथक्सहस्राभ्यां स्वाहा ॥ १९ ॥ पृथक्ऽसहस्राभ्याम् । स्वाहा ॥ १९ ॥

ब्रह्मणे स्वाहा ॥ २० ॥ ब्रह्मणे । स्वाहा ॥ २० ॥

ब्रह्मज्येष्ठा संभृता वीर्याणि ब्रह्माग्रे ज्येष्ठं दिवमा ततान ।
भूतानां ब्रह्मा प्रथमोत जज्ञे तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुं कः ॥ २१ ॥

ब्रह्मऽज्येष्ठा । समऽभृता । वीर्याणि । ब्रह्म । अग्रे । ज्येष्ठम् । दिवम् । आ । ततान ।
भूतानाम् । ब्रह्मा । प्रथमः । उत । जज्ञे । तेन । अर्हति । ब्रह्मणा । स्पर्धितुम् । कः ॥ २१ ॥

अत्र विंशतिकाण्डात्मिकायाम् अस्यां शाखायां विद्यमानानुवाकसूक्तगणविशेषादिसंज्ञारूपैः शब्दैः अनुवाकादिद्रष्टार एतन्नामान ऋषयः प्रतिपाद्यन्ते । नीलनखादिसूक्तविशेषाणां प्रसिद्धत्वात् तानि विशेषतो न प्रदर्शितानि । "ब्रह्मणे स्वाहा" इति ब्रह्मशब्देन विंशतिकाण्डात्मकवेदवाचकेन तस्य द्रष्टा ब्रह्माख्य ऋषिः प्रतिपाद्यते । अन्यत् सर्वं निगदव्याख्यातम् ॥ अन्त्ययर्चा पूर्वमन्त्रप्रतिपादितस्य ब्रह्मणः सर्वाभिभावकत्वं प्रतिपाद्यते । वीर्याणि वीरकर्माणि ब्रह्मज्येष्ठा ब्रह्मज्येष्ठानि ब्रह्म पूर्वोक्तो

१ B̈ C D R Cs °ज्येष्ठा. We with K K̈ V Dc. २ So all our authorities, and even Sâyaṇa's text, though the latter has प्रथमोथ in the next hymn. ३ P J ब्रह्म । ज्येष्ठा ।. P̈ ब्रह्म । ज्येष्ठा ।. ४ P ज्येष्ठम् ।. We with P̈ J. ५ P P̈ J प्रथमा ।. We with Sâyaṇa. ६ P जज्ञे ।. We with P̈ J. ७ P P̈ J स्पर्धि । तुंकः ।. There can be little doubt this mantra has undergone considerable corruption. Corrected thoroughly it ought to read thus: ब्रह्मज्येष्ठा संभृता वीर्याणि ब्रह्माग्रे ज्येष्ठो दिवमा ततान । भूतानां ब्रह्मा प्रथमोथ जज्ञे तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुं कः ।. Sâyaṇa's commentary ignores the different genders and different accents which ब्रह्मन् exhibits in the text and says nothing upon प्रथमोत (read also by *his* text) in which उत forms a very irregular *sandhi* with its neighbour.

ज्येष्ठः प्रशस्यतमो येषां तानि । ☒शेर्लुक्☒ । यद्वा ज्येष्ठेन ब्रह्मणा । ☒एकत्र विभक्तेर्लुक् । अपरत्र तृतीयाया इनादेशाभावः☒ । संभृता संभृतानि । सर्वस्माद् अयमेव वीर्यवान् इत्यर्थः । अग्रे सृष्ट्यादौ ज्येष्ठं[1] ब्रह्म दिवम् द्युलोकम् आ ततान विस्तारितवान् । तथा ब्रह्मा भूतानां सृज्यमानानां प्रथमः पूर्वभावी जज्ञे उत्पन्नः । तेन कारणेन ब्रह्मणा स्पर्धितुम् स्पर्धां कर्तुं कः अन्यो देवो मनुष्यो वा अर्हति समर्थो भवति । अधिकतरवीर्यवत्त्वात् सर्वोत्कृष्टस्थाननिवासित्वात् सर्वेषाम् आदिभूतत्वाच्च ब्रह्मणः समानो नास्तीत्यर्थः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"आथर्वणानां चतुर्ऋचेभ्यः" इति सूक्तस्य समाससंज्ञकस्य आङ्गिरस्यां महाशान्तौ विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः । सूत्रं तु तत्रैवोदाहृतम् ॥

तत् सूक्तम् एवम् आम्नायते ॥

आथर्वणानां चतुर्ऋचेभ्यः स्वाहा ॥ १ ॥

आथर्वणानाम् । चतुःऽऋचेभ्यः । स्वाहा ॥ १ ॥

पञ्चर्चेभ्यः स्वाहा ॥ २ ॥	पञ्चऽऋचेभ्यः । स्वाहा ॥ २ ॥
षळृचेभ्यः[१] स्वाहा ॥ ३ ॥	षट्ऽऋचेभ्यः[२] । स्वाहा ॥ ३ ॥
सप्तर्चेभ्यः स्वाहा ॥ ४ ॥	सप्तऽऋचेभ्यः । स्वाहा ॥ ४ ॥
अष्टर्चेभ्यः स्वाहा ॥ ५ ॥	अष्टऽऋचेभ्यः । स्वाहा ॥ ५ ॥
नवर्चेभ्यः स्वाहा ॥ ६ ॥	नवऽऋचेभ्यः । स्वाहा ॥ ६ ॥
दशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ ७ ॥	दशऽऋचेभ्यः । स्वाहा ॥ ७ ॥
एकादशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ ८ ॥	एकादशऽऋचेभ्यः । स्वाहा ॥ ८ ॥
द्वादशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ ९ ॥	द्वादशऽऋचेभ्यः । स्वाहा ॥ ९ ॥

१ A B[h] C D K K[m] R S[m] Dc Cs षड्डर्चेभ्यः. We with J and Sâyaṇa. २ P P[2] षड्ऽऋ°. We with J.

1 So S', a neuter subject with a masculine predicate.

त्रयोदशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ १० ॥
चतुर्दशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ ११ ॥
पञ्चदशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ १२ ॥
षोडशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ १३ ॥
सप्तदशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ १४ ॥
अष्टादशर्चेभ्यः स्वाहा ॥ १५ ॥
एकोनविंशतिः स्वाहा ॥ १६ ॥
विंशतिः स्वाहा ॥ १७ ॥
महत्काण्डाय स्वाहा ॥ १८ ॥
तृचेभ्यः स्वाहा ॥ १९ ॥ ॥
एकर्चेभ्यः स्वाहा ॥ २० ॥
क्षुद्रेभ्यः स्वाहा ॥ २१ ॥
एकानृचेभ्यः स्वाहा ॥ २२ ॥
रोहितेभ्यः स्वाहा ॥ २३ ॥
सूर्याभ्यां स्वाहा ॥ २४ ॥
व्रात्याभ्यां स्वाहा ॥ २५ ॥
प्राजापत्याभ्यां स्वाहा ॥ २६ ॥
विषासह्यै स्वाहा ॥ २७ ॥
मङ्गलिकेभ्यः स्वाहा ॥ २८ ॥
ब्रह्मणे स्वाहा ॥ २९ ॥

त्रयोदशऽऋचेभ्यः। स्वाहा ॥ १० ॥
चतुर्दशऽऋचेभ्यः। स्वाहा ॥ ११ ॥
पञ्चदशऽऋचेभ्यः। स्वाहा ॥ १२ ॥
षोडशऽऋचेभ्यः। स्वाहा ॥ १३ ॥
सप्तदशऽऋचेभ्यः। स्वाहा ॥ १४ ॥
अष्टादशऽऋचेभ्यः। स्वाहा ॥ १५ ॥
एकोनविंशतिः। स्वाहा ॥ १६ ॥
विंशतिः। स्वाहा ॥ १७ ॥
महत्ऽकाण्डाय। स्वाहा ॥ १८ ॥
तृचेभ्यः। स्वाहा ॥ १९ ॥
एकऽऋचेभ्यः। स्वाहा ॥ २० ॥
क्षुद्रेभ्यः। स्वाहा ॥ २१ ॥
एकऽअनृचेभ्यः। स्वाहा ॥ २२ ॥
रोहितेभ्यः। स्वाहा ॥ २३ ॥
सूर्याभ्याम्। स्वाहा ॥ २४ ॥
व्रात्याभ्याम्। स्वाहा ॥ २५ ॥
प्राजाऽपत्याभ्याम्। स्वाहा ॥ २६ ॥
विऽससह्यै। स्वाहा ॥ २७ ॥
मङ्गलिकेभ्यः। स्वाहा ॥ २८ ॥
ब्रह्मणे। स्वाहा ॥ २९ ॥

---

१ Dc °विंशति changed to °विंशति. Cs S̈ °विंशति. D °विंशति. K V follow Sâyaṇa and recite °विंशल्यै. C R °विंशतिः. P J °विंशतिः।. P̈ °विंशतिः।. We with A B̈ K V.
२ J विंशतिः।. D Dc विंशति. A B̈ R विंशतिः. K V follow Sâyaṇa, and recite विंशल्यै. We with C K S̈ V Cs P P̈. ३ So all our MSS. and Vaidikas. ४ A C R ब्रह्मणे. We with B̈ D K K̈ S̈ V Dc Cs.

ब्रह्मज्येष्ठा संभृता वीर्याणि ब्रह्माग्रे ज्येष्ठं दिवमा ततान ।
भूतानां ब्रह्मा प्रथमोत जज्ञे तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुं कः ॥ ३० ॥
ब्रह्मऽज्येष्ठा । सम्ऽभृता । वीर्याणि । ब्रह्म । अग्रे । ज्येष्ठम् । दिवम् । आ । ततान ।
भूतानाम् । ब्रह्मा । प्रथमः । उत । जज्ञे । तेन । अर्हति । ब्रह्मणा । स्पर्धितुम् । कः ॥ ३० ॥

अत्र चतुर्ऋचादिदशर्चान्तैः शब्दैस्तृचाद्येकर्चान्तैः शब्दैश्च तत्तत्संज्ञका अथर्वाख्या ऋषयः प्रतिपाद्यन्ते । एकादशादिविंशत्यन्तैः शब्दैराथर्वणा आर्षेयाः प्रतिपाद्यन्ते । तथा च गोपथब्राह्मणे समाम्नायते । "तम् अ- "थर्वाणम् ऋषिम् अभ्यश्राम्यत् । अभ्यतपत् । समतपत् । तस्माच्छ्रान्तात् "तप्तात् संतप्ताद् दशतयान् अथर्वण ऋषीन् निरमिमीत । एकर्चान् द्वॄ- "चांस्तृचांश्चतुर्ऋचान् पञ्चर्चान् षडृचान् सप्तर्चान् [अष्टर्चान्] नवर्चान् "दशर्चान् इति । दशतयान् आथर्वणान् आर्षेयान् निरमिमीत । ए- "कादशान् द्वादशांस्त्रयोदशांश्चतुर्दशान् पञ्चदशान् षोडशान् सप्तदशान् "[अष्टादशान्] नवदशान् विंशान् इति" इति [गो° १.५] । "महा- काण्डाय" इति शब्देन विंशतिकाण्डात्मककृत्स्नवेदवाचिना तद्द्रष्टैवैतन्नामा ऋषिरभिधीयते । "क्षुद्रेभ्यः" इति यजुर्मन्त्रवाचिना "पर्यायिकेभ्यः" इति पर्यायसूक्तवाचिना "एकानृचेभ्यः" इति अर्धर्चवाचकेन रोहितादिकाण्ड- वाचकैः शब्दैश्च तत्तत्संज्ञका ऋषयोभिधीयन्ते । अत्र रोहितादिप्रतिपाद-

१ Here Sâyaṇa's text reads प्रथमोथ though in the previous hymn it has प्रथमोत.
२ See the last mantra of the last hymn and notes thereon.

1 S′ om. °दशर्चान्तैः. 2 S′ तत्संज्ञका for तत्तत्संज्ञका. 3 S′ om. समतपत्. 4 None of our Saṁhitâ- or pada MSS. or our Vaidikas read द्व्यृचेभ्यः स्वाहा. Sâyaṇa's text *has* the words between तृचेभ्यः स्वाहा and एकर्चेभ्यः स्वाहा. 5 S′ om. °श्चतुर्ऋचा° and merely reads °स्तृचान्पंचर्चान्. We with the *Gopatha-Brâhmaṇa*. 6 S′ om. इति. 7 S′ °वाचनातद्द्रष्टैव्येष्टैतन्नामा. 8 S′ °वाचना पर्या° for °वाचिना पर्या°. 9 S′ None of our Saṁhitâ- or pada MSS. have the words पर्यायिकेभ्यः स्वाहा. They appear in Sâyaṇa's text, where they are read after क्षुद्रेभ्यः स्वाहा. 10 S′ °वाचना एका° for °वाचिना एका°.

काः काण्डाः सुप्रसिद्धाः । "विषासह्यै स्वाहा" इति विषासहिशब्देन सप्तदशकाण्डोभिधीयते । ब्रह्मणे स्वाहेत्यादि व्याख्यातम् ॥

[इति] तृतीयेनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"येन देवं सवितारम्" इति सूक्तम् "त्वाष्ट्रीं वस्त्रक्षये प्रयुञ्जीत" [न° क° १७] इति विहितायां महाशान्तावावपेत् । "अथर्वापिकाः शान्तय इत्यमृतायाम्" इति प्रक्रम्य सूत्रितं हि नक्षत्रकल्पे । "प्राणाय नमः "[११. ६] इति संतत्याम् येन देवं सवितारम् [१९. २४] इति त्वा-"ष्ट्र्याम्" इति [न° क° १८.] ॥

तत्र प्रथमा ॥

येनं देवं संवितारं परिं देवा अंधारयन् ।
तेनेमं ब्रह्मणस्पते परिं राष्ट्राय धत्तन ॥ १ ॥

येनं । देवम् । सवितारम् । परिं । देवाः । अंधारयन् ।
तेनं । इमम् । ब्रह्मणः । पते । परिं । राष्ट्राय । धत्तन ॥ १ ॥

देवाः द्योतमाना इन्द्रादयः देवम् द्योतमानं सवितारम् सर्वस्य प्रेरकम् आदित्यं येन हेतुना रक्षोहननरूपेण पर्यधारयन् परितः सर्वत आच्छादयन् । दर्शपूर्णमासादिषु रक्षोनिबन्धनयज्ञभ्रंशपरिहाराय आदित्यमेव परिधित्वेन कल्पितवन्त इत्यर्थः । अत एव तैत्तिरीयके समाम्नायते । "न पुरस्तात् परिदधाति । आदित्यो ह्येवोद्यन् पुरस्ताद् रक्षांस्यपहन्ति" इति [तै° सं° २. ६. ६. ३] । तेन कारणेन शत्रुनिर्हरणात्मना हे ब्रह्मणस्पते ब्रह्मणो वेदरूपस्य मन्त्रस्य पते पालक एतत्संज्ञक देव इमम् महाशान्तिप्रयोक्तारं यजमानं राष्ट्राय राज्याय । ⌛ "क्रियार्थोपपदस्य°"

१ ADKKVCs अंधारयन्. Dc अधारयन् changed to अंधारयन्. We with BCRS PJ. P अधारयन् ।.

1 S' The commentator, it will be observed, omits to notice मङ्गलिकेभ्यः स्वाहा. His text has the words like our authorities after विषासह्यै स्वाहा. It reads them मांगलिकेभ्यः स्वाहा, more correctly than our authorities which all have मंगलिकेभ्यः स्वाहा. 2 S' अथ वापि°.

इति चतुर्थी ॥ । राज्यं रक्षितुं परि धत्तन परिधापय । रक्षकत्वेन धापय । अस्य राज्यस्य परकृतबाधापरिहारार्थम् इमं साधकं राजानं रक्षकत्वेन कुर्वित्यर्थः । ॥ दधातेर्लोटि मध्यमबहुवचनस्य तस्य तनादेशः । "तिङां तिङो भवन्ति" इति एकवचनस्य बहुवचनम् आदेशः ॥ ॥ यद्वा परि धत्तनेति लिङ्गाद् वस्त्ररक्षणार्थं विहितायां त्वाष्ट्र्यां शान्तौ विनियोगाद् अयम् अर्थः । येन निमित्तेन देवाः सवितारम् आच्छादकम् अकुर्वन् तेन [हे] ब्रह्मणस्पते । वाससः सर्वदेवत्यत्वात् तदभिमानिदेवाः संबोध्यन्ते । वाससः सर्वदेवत्यत्वं तैत्तिरीयकाः समामनन्ति । "तद् वा एतत् सर्वदेवत्यं यद् वासः" इति [तै॰ सं॰ ६. १. १. ४] । परि धत्तन हे वासोभिमानिनो देवाः यूयमपि एनं राष्ट्राय परि धत्तन । यथा देहस्य वास आच्छादकम् एवम् इमं साधकं राज्यस्य वस्त्रवत् परिधापयत आच्छादकं कुरुत इति बहुवचनोपपत्तिः ॥

द्वितीया ॥

परीममिन्द्रमायुषे महे क्षत्राय धत्तन ।
यथैनं जरसे नयां ज्योक् क्षत्रेधि जागरत् ॥ २ ॥

परि । इमम् । इन्द्रम् । आयुषे । महे । क्षत्राय । धत्तन ।
यथा । एनम् । जरसे । नयाम् । ज्योक् । क्षत्रे । अधि । जागरत् ॥ २ ॥

हे इन्द्र परमैश्वर्यसंपन्न त्वम् इमं साधकं मां माम् आयुषे आयुर्लाभाय महे महते क्षत्राय क्षतात् त्रायत इति क्षत्रम् परकृतबाधापरिहारकं बलम् । तस्मै तल्लाभाय च परि धत्तन परिधापयत । अत्रापि पूर्ववत् पूजायां बहुवचनं वस्त्राभिमानिसर्वदेवापेक्षया वा । उक्तम् अर्थं स्पष्टीकरोति । ज्योक् चिरकालं क्षत्रे बाधापरिहारके बले । निमित्ते सप्तमी । अधिः सप्तम्यर्थानुवादी । अधिकं वा जागरत् जागृयात् असौ

---

१ So we with A B C D K R V Cs Dc. S originally read परीममिन्द्र° and has then corrected it to परीममिन्द्र°, by removing the accent. P P J इन्द्रम् । आयुषे ।. २ So we with A B C D K R S V Cs Dc. P P J नयाम् ।.

---

1 S' व्यापय for धापय. 2 S' °लक्षणार्थं for °रक्षणार्थं. 3 S' सर्वदेवदेवापेक्षया.

शान्तिकर्ता यजमानः। ▩ जागर्तेर्लेटि अडागमः ▩। यथाशब्दो भिन्नक्रमः। यथा अयं साधकश्चिरकालं बलवान् शत्रुधर्षणसमर्थो जागृयात् अवहितो भवेत्। तथेत्यध्याहारः। एनं शान्तिकर्तारं जरसे जरायै जरापर्यन्तं नयं प्रापय। आयुष्मन्तं कुर्विति इन्द्रः संबोध्यः। विश्वदेवसंबोधनपक्षे प्रत्येकविवक्षया एकवचनम्। ▩ इदमोन्वादेशे एनादेशोनुदात्तः। "जराया जरस् अन्यतरस्याम्" इति अजादौ जराया जरस् आदेशः ▩॥

तृतीया॥

परीमं सोम॑मायु॑षे म॒हे श्रोत्रा॑य धत्तन।
यथै॑नं ज॒रसे॑ न॒यां ज्योक् श्रोत्रेऽधि॑ जागरत्॥ ३॥

परि॑। इ॒मम्। सोम॑म्। आयु॑षे। म॒हे। श्रोत्रा॑य। ध॒त्त॒न॒।
यथा॑। ए॒न॒म्। ज॒रसे॑। न॒याम्॑। ज्योक्। श्रोत्रे॑। अधि॑। जा॒ग॒र॒त्॥ ३॥

हे सोम[1] वासोभिमानिदेव इमं शान्तिकर्तारं मा[1] माम् आयुषे चिरकालजीवनाय महे महते श्रोत्राय। श्रोत्रशब्दः सर्वेषां चक्षुरादीनाम् उपलक्षणम्। इन्द्रियसाध्यरूपाद्युपलब्धये आदानादिकर्मणे च परि धत्तन परितः सर्वतो धत्त। पुष्टं कुरुत। पूर्ववद् बहुवचनम्। यद्वा श्रोत्रशब्देन श्रूयते श्लाघ्यते सर्वैः पुमान् अनेनेति[2] यश उच्यते। ▩ श्रु श्रवणे। करणे औणादिकस्त्रन् प्रत्ययः ▩। महते यशसे च परिधत्त। यथैनम् इत्यादि पूर्ववत्। क्षत्रस्थाने श्रोत्रशब्दो विशेषः। यथा चिरकालं श्रोत्रादीन्द्रियशक्तिमान् यशस्वी वा जागृयात् तथा एनं जरसे जरापर्यन्तं नयेति[3]॥

चतुर्थी॥

परि॑ धत्त ध॒त्त नो॒ वर्च॑से॒मं ज॒रामृ॑त्युं कृणुत दी॒र्घमायु॑ः।

---

१ So we with A B^h C D K^m R S^m V C^s De. २ S^m श्रोत्राय॑. De श्रोत्राय॑ changed to श्रोत्रा॑य. We with D K K^m R V C^s. ३ So we with A B^h C D K^m R S^m V C^s De. P P^h J न॒याम्।.

---

1 S' °देवते for °देव. 2 S' repeats here श्रोत्रशब्देन though it has the word already after यद्वा.

बृहस्पतिः प्रायच्छद् वास एतत् सोमाय राज्ञे परिधातवा उं ॥ ४ ॥

परि । धत्त । धत्त । नः । वर्चसा । इमम् । जराऽमृत्युम् । कृणुत । दीर्घम् । आयुः ।

बृहस्पतिः । प्र । अयच्छत् । वासः । एतत् । सोमाय । राज्ञे । परिऽधातवै । ऊं इति ॥ ४ ॥

एषा ऋक् द्वितीयकाण्डे तृतीयेनुवाके "आयुर्दाः" इति सूक्ते [२.१३.२] व्याख्याता । संग्रहार्थस्तु । वाससः सर्वदेवत्यत्वात् तदभिमानिदेवानामेव संबोध्यत्वम् । तथात्वं च वाससः तैत्तिरीयके समाम्नायते । "अग्नेस्तूषाधानम्"[1] इति प्रक्रम्य "तद् वा एतत् सर्वदेवत्यं यद् वासः" इति [तै०सं०६.१.१.४] । हे देवाः परि धत्त । ⌛अन्तर्भावितण्यर्थः⌛ । इमं माणवकं वासः परिधापयत । नः अस्मदीयम् इमं वर्चसा तेजसा धत्त पोषयत । तेजस्विनं कुरुतेत्यर्थः । किं च इममेव माणवकं जरामृत्युम् जरयैव मृत्युर्मृतिर्यस्य स तथोक्तः तथाविधं कुरुत । अकालमृतिर्मा भूद् इत्यर्थः । एतदेवाह दीर्घम् इति । अस्य माणवकस्य दीर्घम् शतपरिमितम् आयुरस्तु ॥ तदेव वासः प्रशंसति । बृहस्पतिः बृहताम् इन्द्रादीनां पतिः एतन्नामा देवः । ⌛"तद्बृहतोः करपत्योः०" इति सुट्तलोपौ । "पत्यावैश्वर्ये" इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वे प्राप्ते "उभे वनस्पत्यादिषु युगपत्" इति उभयपदप्रकृतिस्वरत्वम्⌛ । एतन्नामा देवः एतत् प्रकृतं वासः सोमाय राज्ञे ब्राह्मणानां स्वामिने । "सोमोस्माकं[2] ब्राह्मणानां राजा" इति श्रुतेः [तै०सं०१.८.१०.२] । परिधातवै परिधातुम् । ⌛"तुमर्थे सेसेन्०" इति तवै प्रत्ययः । "तवै चान्तश्च युगपत्" इति उभयपदप्रकृतिस्वरत्वम्⌛ । प्रायच्छत् अददात् । ⌛दाण् दाने । इत्यस्मात् लङि "पाघ्रा०" इत्यादिना यच्छादेशः⌛ । उ इति पदपूरणः । अनेन वस्त्राणां सोमदेवताकत्वं[3] सूचितम् । तथा च श्रुत्यन्तरम् । "सौम्यं वै वासः । स्वयैवैनद् देवतया प्रतिगृह्णाति" इति [तै०ब्रा०२.२.५.२] ॥

1 S' अग्नेस्तूपायानम्. 2 S' inserts a घा after °स्माकं. 3 S' °द्देवताकं.

पञ्चमी ॥

जरां सु गच्छ परि धत्स्व वासो भवा गृष्टीनामभिशस्तिपा उं।
शतं च जीव शरदः पुरूची रायश्च पोषमुपसंव्ययस्व ॥ ५ ॥

जराम्। सु। गच्छ। परि। धत्स्व। वासः। भव। गृष्टीनाम्। अभिश-
स्तिऽपाः। ऊं इति।
शतम्। च। जीव। शरदः। पुरूचीः। रायः। च। पोषम्। उपऽसंव्य-
यस्व ॥ ५ ॥

इयमपि ऋक् तत्रैव काण्डे [२.१३.३.] व्याख्याता। अत्र प्रथम-पादो भिन्नः। हे शान्तिप्रयोक्तः त्वं जराम् वार्धकं सु गच्छ सम्यक् प्राप्नुहि। "सुः पूजायाम्" इति कर्मप्रवचनीयः। जरा-पर्यन्तम् आयुष्मान् भवेत्यर्थः। वासः एतत् परि धत्स्व आच्छादय। अनेन वासःपरिधानेन गृष्टीनाम् गवाम् [अभिशस्तिपाः] अभिशस्तिः अभितो विशसनं हिंसा तन्निमित्ताद् भयात् पाता पालको भव। तत्र अभूरिति पाठः अत्र भवेति विशेषः। गवाम् अभिशस्तिपात्वं तत्रैव श-तपथब्राह्मणानुसारेण प्रपञ्चितं तत्[1] ततोवगन्तव्यम्। किं च पुरूचीः व-हुकालम् अञ्चन्तीः वहुविधान् पुत्रपौत्रादीन् वा व्याप्नुवतीः शतम् शतसं-ख्याकाः शरदः संवत्सरान् जीव। अपि च रायः धनस्य पोषम् पुष्टिं समृद्धिम् उपसंव्ययस्व परिधत्स्व। एतद्वासःपरिधानेन धनादिसमृद्धिर्भ-वतीति भावः॥

षष्ठी ॥

परीदं वासो अधिथाः स्वस्तयेभूर्वापीनामभिशस्तिपा उं।
शतं च जीव शरदः पुरूचीर्वसूनि चारुर्वि भंजासि जीवन् ॥ ६ ॥

---

१ A B^h C R Cs पुरुची. We with D K^S S^m V Dc. २ P J पुरुचीः।. We with P. ३ A C D Dc अधिथा. We with B^h K K^m R S^m V Cs. ४ A B C D पुरुची॰. We with K K R S^m V Cs Dc.

---

1 S' तत्तत् for तत्.

परि । इदम् । वासः । अधिथाः । स्वस्तये । अभूः । वापीनाम् । अभिशस्तिऽपाः । ऊं इति ।

शतम् । च । जीव । शरदः । पुरूचीः । वसूनि । चारुः । वि । भजासि । जीवन् ॥ ६ ॥

एषापि तत्रैव द्वितीयकाण्डे तृतीयेनुवाके [२.१३.३.] व्याख्याता । अत्र चरमपादो विभिन्नः । हे शान्तिकर्तः इदम् उक्तं वासो वस्त्रं स्वस्तये क्षेमाय पर्यधिथाः परिहितवान् असि । ॥ परिपूर्वाद् [धा]-धातोर्लुङि "स्थाघ्वोरिच्च" इति इत्वकित्वे । "ह्रस्वाद् अङ्गात्" इति सिज्लोपः ॥ । तेन वासःपरिधानेन गृष्टीनाम् गवाम् अभिशस्तिपाः । त्वगादानभीतिरत्र अभिशस्तिशब्देन विवक्षिता । तस्या अभिशस्तेः पाता अभूः भव । उशब्दः पूरणः । शतं च जीवेति तृतीयः पादः पूर्ववत् । जीवन् शतसंवत्सरजीवनवान् चारुः वाससा दीप्यमानस्त्वं वसूनि धनानि वि भजासि पुत्रमित्रदायादादिभ्यो विभक्तं कुरु । अर्थिभ्यो वा प्रयच्छ । ॥ भजतेर्लेटि आडागमः ॥ ॥

सप्तमी ॥

योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे ।
सखाय इन्द्रमूतये ॥ ७ ॥

योगेऽयोगे । तवःऽतरम् । वाजेऽवाजे । हवामहे ।
सखायः । इन्द्रम् । ऊतये ॥ ७ ॥

अप्राप्यप्रापणं योगः । ॥ "नित्यवीप्सयोः" इति द्विर्वचनम् ॥ । योगेयोगे सर्वस्य अप्राप्यस्य फलस्य प्रापणविषये वाजेवाजे । वाजशब्दः अन्नवाची । उपलक्षणम् एतत् । अन्नादिलक्षणे फले लब्धे च । ॥ पूर्ववद् द्विर्वचनम् । लुप्तमत्वर्थीयस्तवस् शब्दः ॥ । अतिशयेन तवस्विनं समृद्धं तम् इन्द्रम् परमैश्वर्यसंपन्नं देवं सखायः समानख्यानाः

१ P J पुरुचीः ।. We with P.

1 Sâyaṇa's text also has °गृष्टीनामभि° for our °वापीनामभि°. 2 S' समानसख्याः for समानख्यानाः.

स्तोतारो वयम् ऊतये रक्षणार्थं च हवामहे आह्वयामः । अभिमतफललाभार्थं लब्धस्य परिपालनार्थं स्वरक्षणार्थं च इन्द्रमेव आह्वयाम इत्यर्थः ॥

अष्टमी ॥

हिरण्यवर्णो अजरः सुवीरो जरामृत्युः प्रजया सं विशस्व ।
तदग्निराह तदु सोम आह बृहस्पतिः सविता तदिन्द्रः ॥ ८ ॥

हिरण्यऽवर्णः । अजरः । सुऽवीरः । जराऽमृत्युः । प्रऽजया । सम् । विशस्व ।
तत् । अग्निः । आह । तत् । ऊं इति । सोमः । आह । बृहस्पतिः । सविता । तत् । इन्द्रः ॥ ८ ॥

हिरण्यवर्णः हितरमणीयशरीरकान्तिः हिरण्यसमानवर्णो वा अजरः जरारहितः सुवीरः । वीराः कर्मणि कुशलाः पुत्राः । शोभनपुत्रादियुक्तो जरामृत्युः जरयैव मृत्युर्मृतिर्यस्य अकालमरणरहितश्च सन् प्रजया प्रकर्षेण जायमानया पुत्रादिकया भृत्यादिरूपया वा सह सं विशस्व । संवेशशब्देन अत्र निर्वेशो विवक्ष्यते । निर्विश । एवं हिरण्यवर्णादिविहितफलोपपन्नः सन् चिरकालं सुखयेत्यर्थः । यद्वा सं विशस्व सम्यग्विश प्रविश । उक्तगुणोपेतः सन् स्वगृहम् अधितिष्ठेत्यर्थः । ॥ विशतेर्व्यत्ययेन आत्मनेपदम् ॥ । उक्तेर्थे विप्रतिपत्त्यभावं वासोभिमानिसर्वदेवतावचनेन समर्थयते उत्तरार्धेन । अग्निः अङ्गनादिगुणयुक्तो देवः तत् अस्मिन् सूक्ते प्रतिपादितम् अर्थजातम् आह ब्रवीति । उशब्दः अवधारणे । तदेव सोमो देव आह । तदेव अर्थजातम् इन्द्रबृहस्पतिसवितार आहुः । एतदादयः सर्वेपि देवा इमम् उक्तम् अर्थम् आहुः । अस्मिन्नर्थे विप्रतिपत्तिर्नास्तीत्यर्थः ॥

[इति] तृतीयेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"अश्रान्तस्य त्वा" इति एकर्चं सूक्तं "गान्धर्वीम् अश्वक्षये प्रयुञ्जीत" [न°क° १७.] इति विहितायां गान्धर्व्याख्यायां[1] महाशान्तावावपेत् ।

1 S' गंधर्वाख्यायां.

उक्तं हि नक्षत्रकल्पे । “अश्रान्तस्य त्वा मनसा युनज्मीति गान्धर्व्याम् आयुष्यः शान्तिः स्वस्तिगण ऐरावत्याम्” इति [न॰ क॰ १८.] ॥

सैषा ऋग् एवम् आम्नायते ॥

अश्रा॑न्तस्य त्वा॒ मन॑सा यु॒नज्मि॑ प्र॒थम॑स्य॑ च ।
उत्कूल॑मुद्व॒हो भ॑वो॒दुह्य॒ प्रति॑ धावतात् ॥ १ ॥

अश्रा॑न्तस्य । त्वा॒ । मन॑सा । यु॒नज्मि॑ । प्र॒थम॑स्य॑ । च॒ ।
उत्ऽकू॑लम् । उ॒त्ऽव॒हः । भ॒व॒ । उ॒त्ऽउह्य॑ । प्रति॑ । धा॒व॒ता॒त् ॥ १ ॥

अत्र अश्वः संबोध्यः । हे गान्धर्वाश्व त्वा त्वाम् अश्रान्तस्य श्रमरहितस्य परसेनाभिगमनेपि शरीरायासरहितस्य तुरंगमस्य मनसा शत्रुधर्षणोत्सुकेन स्वाधिरोहसादिप्रोत्साहकेन वा मनसा मानसेन प्रथमस्य सृष्ट्यादौ उत्पन्नस्य अश्वजातेः पूर्वस्य अश्वस्य च मनसा युनज्मि योजयामि । जितश्रमस्य उच्चैःश्रवसः अश्वश्रेष्ठस्य च मनउपलक्षितां सर्वेन्द्रियशक्तिं शरीरदार्ढ्यम् आशुत्वं परसेनाभिभवनसामर्थ्यं च अस्मिन् शान्तिफलत्वेन काम्यमाने तुरंगमे योजयामीत्यर्थः । एवंसामर्थ्योपेतस्त्वम् उत्कूलमुद्वहो भवः । अतिहृष्टो भवेति तात्पर्यार्थः ॥ पदार्थस्तु । नदी परावाची तीरे प्रभूतेन जलप्रवाहेण उत्क्रम्य ऊर्ध्वं प्रवहति एवं त्वमपि युद्धाय संनद्धं परसैन्यं स्वसामर्थ्येन अतिक्रम्य विक्षोभयेति अश्वः प्रोत्साह्यते । वह प्रापणे । “उदि कूले रुजिवहोः” इति खच् प्रत्ययः । “खित्यनव्ययस्य” “अरुर्द्विषदजन्तस्य मुम्” इति कूलशब्दस्य मुम् आगमः । भवतेर्लेटि अडागमः । “भूसुवोस्तिङि” इति गुणनिषेधाभावश्छान्दसः । यद्वा छान्दसे लङि अमाङ्योगेपि अडभावः । दुह्य एतादृशसामर्थ्योपेतेन अश्वेन भवता एषणीयानि शत्रुजयलक्षणानि

१ C R S उत्कूल॰. We with A B D K V Dc Cs. २ B C D K S V भवोदुह्य. Dc भवोदुह्य changed to भवोदुह्य. We with A R V Cs and P P J which have: उत्ऽकूलम् । उत्ऽवहः । भव । उत्ऽउह्य (P उत्ऽउह्य).

1 S′ ॰रोहयासादि॰ for ॰रोहसादि॰. 2 S′ ॰उपलक्षितं. 3 S′ अतिहृष्टो. 4 S′ गति॰ for गुण॰. 5 So Sāyaṇa's text too.

फलानि लभेय। ⁑ दुह प्रपूरणे। अस्माद् विधिलिङि कर्त्रभिप्राये क्रियाफले आत्मनेपदम्। उत्तमैकवचनम् इट् ⁑। अतः अश्व त्वं प्रतिधावतात् जेतव्यं स्थानं प्रति शीघ्रं गच्छ। ⁑ प्रतिपूर्वात् सर्तेर्वेगितायां गतौ धाव् आदेशः। "तुह्योस्तातङ्०" इति मध्यमपुरुषस्य हेस्तातङ् आदेशः ⁑॥

[इति] तृतीयेनुवाके पञ्चमं सूक्तम्॥

"अग्नेः प्रजातम्" इति सूक्तेन "आग्नेयीम् अग्निभये सर्वकामस्य च" [न० क० १७.] इति विहितायाम् आग्नेय्याख्यायां महाशान्तौ हिरण्यनिर्मितं कुण्डलादिकम् अभिमन्त्र्य बध्नीयात्। उक्तं हि नक्षत्रकल्पे। "अग्नेः प्रजातं परि यद्धिरण्यम् इति¹ हिरण्यम् आग्नेय्याम्" इति [न० क० १९.]। कर्णमध्ये छिद्रवद्धिरण्यकुण्डलम् इत्यर्थः॥

तथा अनेन सूक्तेन तुलापुरुषे शान्तिकलशे हुत्वा संपातान् आनयेत्। "अथातस्तुलापुरुषविधिं व्याख्यास्यामः" इति प्रक्रम्य उक्तं परिशिष्टे। "'अग्ने गोभिः' 'अग्नेभ्यावर्तिन्' [कौ० ९. ४] 'अग्नेः प्रजातम्' [१९. २६] इति संपातान् उदपात्र आनीयाभिषेककलशेषु निनयेत्" इति [प० ११. १]²॥

तत्र प्रथमा॥

अ॒ग्नेः प्रजा॑तं॒ परि॒ यद्धिर॑ण्यम॒मृतं॑ द॒ध्रे अधि॒ मर्त्ये॑षु।
य ए॑न॒द् वेद॒ स इदे॑नमर्हति ज॒राम॑त्युर्भवति॒ यो बि॒भर्ति॑॥ १॥

अ॒ग्नेः। प्र॒ऽजा॑तम्। परि॑। यत्। हिर॑ण्यम्। अ॒मृत॑म्। द॒ध्रे। अधि॑। मर्त्ये॑षु। यः। ए॒न॒त्¹। वेद॑। सः। इत्। ए॒न॒म्। अ॒र्ह॒ति॒। ज॒रा॒ऽमृ॒त्युः। भ॒व॒ति॒। यः। बि॒भर्ति॑²॥ १॥

---

१ A B^h C D R S^m Cs एनुद्वेद्. Dc एनुद्वेदु changed to एनुद्वेद्. J एनत्। We with K K^m V and P P^m. २ K K^m बिभर्ति. Dc बिभर्ति changed to बिभर्ति. We with A B^h C D R S^m V Cs.

---

1 S' inserts कर्णं after इति. Our MS. of the *Nakshatra-kalpa* omits the word.
2 May this refer to *Paippalâda* 1. 8. 4. 1.?

अग्नेः परि अग्नेः सकाशात्। ⧖परिशब्दः पञ्चम्यर्थानुवादी⧖। प्रजातम् प्रकर्षेण उत्पन्नं यत् हिरण्यम् सुवर्णं विद्यते। आग्नेयाद् रेतसः सुवर्णम् उत्पन्नम् इति तैत्तिरीयाः समामनन्ति। "अग्ने रेतश्चन्द्रं हिरण्यम्। अद्भ्यः संभूतम् अमृतं प्रजासु" इति [तै॰ब्रा॰१.२.१.४]। यच्च हिरण्यं मर्त्येषु मरणधर्मसु मनुष्येषु अधि। ⧖अधिशब्दः सप्तम्यर्थानुवादी अधिकृत्येति वा[1]⧖। अमृतम् अमरणसाधनं सत् दध्रे अवतिष्ठते। ⧖धृङ् अवस्थाने। तौदादिकः। अकर्मकः। आत्मनेपदी⧖। मरणधर्मणां[2] मनुष्याणां मरणनिर्हरणसाधनत्वेन यत् हिरण्यं तिष्ठति। यद्वा। ⧖धृ धारणे। सकर्मकः। छान्दसो लिट्⧖। मर्त्येषु अमरणसाधनत्वेन देवैर्दध्रे। चक्रे इति यावत्। एनत्। ⧖"इदमो नपुंसकैकवचने एनदादेशो वक्तव्यः" इति इदम एनदादेशः⧖। एनत् उक्तं हिरण्यं यः पुमान् वेद उक्तस्वरूपं हिरण्यं जानाति स इत्। इत् अवधारणे। स एव पुमान् एनम् अन्वादिष्टं हिरण्यरूपं पदार्थम् अर्हति। धारयितुम् इति शेषः। यः पुमान् बिभर्ति धारयति स्वशरीरे मणिकुण्डलाङ्गुलीयादिरूपं स पुरुषो हिरण्यधारी जरामृत्युः जरयैव मृत्युर्मृतिर्यस्य अकालमृतिरहितो भवति॥

द्वितीया॥

यद्धिरण्यं सूर्येण सुवर्णं प्रजावन्तो मनवः पूर्व ईषिरे।
तत् त्वा चन्द्रं वर्चसा सं सृजत्यायुष्मान् भवति यो बिभर्ति॥ २॥

यत्। हिरण्यम्। सूर्येण। सुऽवर्णम्। प्रजाऽवन्तः। मनवः। पूर्वे। ईषिरे। तत्। त्वा। चन्द्रम्। वर्चसा। सम्। सृजति। आयुष्मान्। भवति। यः। बिभर्ति॥ २॥

१ K K̈ V मनवः पूर्वे इषिरे. B̈ D R S̈ Cs मनवः पुर्वं इषिरे. C मनवः पुर्वं ईषिरे. Dc मनवः पुर्वं ईषिरे changed to मनवः पूर्वे इषिरे. We with C and partly with Dc. २ K K̈ V विभर्ति. Dc बिभर्ति changed to विभर्ति. We with B̈ C D R S̈ Cs. ३ P J पुर्वे। We with P̈. ४ P P̈ J इषिरे। ५ P सृजाति। We with P̈ J. ६ P̈ विभर्ति। We with P J.

1 S' अकृत्येति था. 2 S' मरणधर्माणां.

प्रजावन्तः प्रकर्षेण जायमानाभिः पुत्रभृत्यादिभिस्तद्वन्तो मनवः । कार्ये कारणशब्दः । मनोः पुत्रा मनुष्याः पूर्वे हिरण्यधारिणां प्रथमभाविनः सन्तः । पूर्वे सृष्ट्यादावुत्पन्ना मनवो वा ।

महर्षयः सप्त पूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ।
मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ॥

इति हि भगवद्वचनम् [भ° गी° १०. ६] । सुवर्णम् शोभनवर्णं यद्धिरण्यम् हितरमणीयं हेम सूर्येण सर्वस्य प्रसवित्रा स्वकारणेन आदित्येन सह ईषिरे प्राप्तवन्तः । लब्धवन्त इत्यर्थः । सूर्येण प्रेरिता वा मनवो हिरण्यम् ईषिरे । ईष गत्यादिषु । भौवादिकः । आत्मनेपदी । "इजादेश्च गुरुमतोनृच्छः" इति विहित आम् प्रत्ययोत्र मन्त्रत्वाद् न प्रवर्तते "°अमन्त्रे°" इति निषेधात् । इषु इच्छायाम् इत्यस्माद् वा व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । तत् मनुभिर्धारितं चन्द्रम् आह्लादकं हिरण्यं कर्तृ त्वा त्वां हिरण्यधारकं वर्चसा तेजसा शरीरकान्त्या सं सृजतु--संयोजयतु । यः पुरुषो बिभर्ति धारयति हिरण्यं स पुमान् आयुष्मान् चिरकालजीवनवान् भवति । भूमार्थे मतुप् प्रत्ययः ॥

तृतीया ॥

आयुषे त्वा वर्चसे त्वौजसे च बलाय च ।
यथा हिरण्यतेजसा विभासासि जनाँ अनु ॥ ३ ॥

आयुषे । त्वा । वर्चसे । त्वा । ओजसे । च । बलाय । च ।
यथा । हिरण्यऽतेजसा । विऽभासासि । जनान् । अनु ॥ ३ ॥

हे हिरण्यधारक पुरुष त्वा त्वाम् आयुषे चिरकालजीवनाय । तच्चन्द्रं सं सृजतु इत्यनुषङ्गः । तथा त्वा त्वां तद्धिरण्यं वर्चसे वर्चोलाभाय सं सृजतु । ओजसे शारीरबलाय । शरीरधारकोष्टमो धातुर्वा ओजः । तदर्थं बलाय भृत्यादिसंपत्तिरूपाय बाह्याय बलाय तदर्थं च हिरण्यं त्वां

१ Cs R जनं for जनाँ. S जनं changed to जनाँ. २ J °भासंसि. We with P P.

1 S' °धारिणे for °धारिणां. 2 S' अंतः.

सं सृजतु । समुच्चयार्थौ चकारौ । यथा हिरण्मयं सुवर्णं तेजसा शुक्ल-भास्वररूपेण विशेषेण भासते । यत्तदोर्नित्यसंबन्धात् तथेत्यध्याहारः । तथा त्वमपि च जनान् अनु लक्षीकृत्य । ꣸लक्षणादिष्वर्थेषु अनुः कर्मप्रवचनीयः꣸ । तेजसा वर्चसा उज्ज्वलरूपेण विभासासि विशेषेण भासेथाः । ꣸तृतीयार्थे वा अनुः कर्मप्रवचनीयः꣸ । जनैः सह विशेषेण भासस्व । ꣸भासृ दीप्तौ । लेटि आडागमः । व्यत्ययेन परस्मैपदम्꣸ ॥

चतुर्थी ॥

यद् वेद॒ राजा॒ वरु॑णो॒ वेद॑ दे॒वो बृह॒स्पतिः॑ ।
इन्द्रो॒ यद् वृ॑त्र॒हा वेद॒ तत् त॑ आयु॒ष्यं᳖ भुव॒त् तत् ते॑ वर्च॒स्यं᳖ भुवत् ॥ ४ ॥

यत् । वेद॑ । राजा॑ । वरु॑णः । वेद॑ । दे॒वः । बृह॒स्पतिः॑ । इन्द्रः॑ । यत् । वृ॒त्र॒ऽहा । वेद॑ । तत् । ते॒ । आ॒यु॒ष्य᳖म् । भु॒व॒त् । तत् । ते॒ । व॒र्च॒स्य᳖म् । भु॒व॒त् ॥ ४ ॥

यत् हिरण्यं राजा राजमानो वरुणो देवः वेद अग्नेरुत्पन्नम् इति मनुष्याणां मरणनिर्हरणोपाय इति जानाति । तथा बृहस्पतिः बृहतां महतां देवानां पतिः पालकः एतत्संज्ञको देवः यत् हिरण्यम् उक्तस्वरूपं वेद । वृत्रहा वृत्रं हतवान् इन्द्रोपि यत् हिरण्यम् उक्तलक्षणं वेद । तत् वरुणादिभिर्देवैर्ज्ञातप्रभावं धारितं वा हिरण्यं ते तव हिरण्यधारक पुरुष आयुष्यम् चिरकालजीवनाय हितम् आयुष्कारि भुवत् भवतु । तथा तद्धिरण्यं ते तव वर्चस्यम् वर्चसे हितं तेजस्कारि भुवत् भवतु । ꣸"तस्मै हितम्" इति उभयत्र यत् प्रत्ययः । भुवदिति । भवतेर्लेटि "भूसुवोस्तिङि" इति गुणप्रतिषेधः । अडागमः । "इतश्च लोपः०" इति तिप इकारलोपः꣸ ॥

एकोनविंशे काण्डे षष्ठं सूक्तम् ॥

तृतीयोनुवाकः समाप्तः ॥

---

१ A S̈ Cs वेद॒. We with B̈ C D K̈ R V Dc. २ C भवत्तत्ते. We with A B̈ D K K R S̈ V.

---

1 S' Sâyaṇa's text also हिरण्यं तेजसा for our हिरण्य॒तेजसा.

चतुर्थेऽनुवाके सप्त सूक्तानि। तत्र "गोभिष्ट्वा पातु" इति प्रथमं सूक्तम्। अनेन "प्राजापत्यां प्रजापशुकामस्य प्रजाक्षये च" [न० क० १७.] इति विहितायां प्राजापत्याख्यायां महाशान्तौ सुवर्णरजतलोहमयमणिबन्धनं कुर्यात्। उक्तं हि नक्षत्रकल्पे। "गोभिष्ट्वा पात्वृषभः [१९. २७] "इति त्रिवृतं प्राजापत्यायाम् अक्षितास्ते [६. १४२. ३] इति यवमणिं "सावित्र्याम्" इति [न० क० १९.]॥

तत्र प्रथमा॥

गोभिष्ट्वा पात्वृषभो वृषा त्वा पातु वाजिभिः।
वायुष्ट्वा ब्रह्मणा पात्विन्द्रस्त्वा पात्विन्द्रियैः॥ १॥

गोभिः। त्वा। पातु। ऋषभः। वृषा। त्वा। पातु। वाजिऽभिः।
वायुः। त्वा। ब्रह्मणा। पातु। इन्द्रः। त्वा। पातु। इन्द्रियैः॥ १॥

हे त्रिवृन्मणिधारक पुरुष त्वा त्वां वृषभः सेक्ता प्रबलः पुंगौर्यूथपतिः गोभिः स्वयूथ्याभिः सह पातु रक्षतु। गोषु बहून्यपत्यानि उत्पाद्य तत्समृद्धिकरणद्वारा त्वां समृद्धं करोतित्यर्थः। अथ वा वृषभो वृषभदेवता स्वीयाभिर्गोभिर्देवताभिः सह स्वयम् अरिष्टेभ्यः पातु। ⌛ गोभिष्ट्वेत्यत्र "युष्मत्तत्ततक्षुःष्वन्तःपादम्" इति मूर्धन्यादेशः ⌛। तथा वृषा प्रजननसमर्थोऽश्वः वाजिभिः वेजनवद्भिः शीघ्रगतिभिरश्वैः सह त्वां पातु। पूर्ववद् अश्वपुष्टिद्वारेणेति मन्तव्यम्। एवं वायुः अन्तरिक्षचरो देवः ब्रह्मणा परिवृढेन कर्मणा यज्ञलक्षणेन सह त्वा त्वां पातु। "वाताद् यज्ञः प्रयुज्यताम्" [तै० ब्रा० ३. ७. ४. १] इति श्रुतेः वायोर्यज्ञाख्यब्रह्मणा संबन्धः। यद्वा वायुः ब्रह्मणा परिवृढेन व्याप्तेन सूत्रात्मलक्षणेन सह पातु। अथ वा ब्रह्मशब्देन परिवृढम् अन्तरिक्षं स्वाश्रयम् उच्यते तेन सह पातु। एवम् इन्द्रो देवः इन्द्रियैः। ⌛ "इन्द्रियम् इन्द्रलिङ्गम् इन्द्रदृष्टम् इन्द्रसृष्टम्०" इत्यादिना इन्द्रियशब्दो निपातितः ⌛। अतः इन्द्रियाण्यत्र इन्द्रसृष्टानि इन्द्रजुष्टानि वा परिगृह्यन्ते तैः सह पातु।

1 S' इतियोमणिं for इति यवमणिं. 2 Sâyaṇa's text, however, reads पात्वृषभो and not पातु वृषभो. 3 S' देवताकः for वृषभदेवता.

यद्वा "तद् यद् एनं प्राणैः समैन्धंस्तद् इन्द्रस्येन्द्रत्वम्" इत्यादिश्रुतेः [नि० १०.८] इन्द्र आत्मा। स च इन्द्रियैः इतरैर्वागादिभिः सह पातु॥

द्वितीया॥

सोमस्त्वा पात्वोषधीभिर्नक्षत्रैः पातु सूर्यः।
मास्यैस्त्वा चन्द्रो वृत्रहा वातः प्राणेन रक्षतु॥ २॥

सोमः। त्वा। पातु। ओषधीभिः। नक्षत्रैः। पातु। सूर्यः।
मात्ऽभ्यः। त्वा। चन्द्रः। वृत्रऽहा। वातः। प्राणेन। रक्षतु॥ २॥

सोमो वल्ल्यात्मक ओषधीनां राजा देवः ओषधीभिः इतराभिर्व्रीह्यादिभिः सह त्वा त्वां पातु रक्षतु। एवं सूर्यो देवो नक्षत्रैः। नक्षान्नाशात् पतनात् त्रायन्त इति नक्षत्राणीति अत्र नक्षत्रशब्देन ग्रहाः परिगृह्यन्ते। तैः सह त्वां पातु। एवं चन्द्रः सर्वपदार्थप्राण्याह्लादकारी देवः मांद्भिः मासैः सह पातु। ※ "पद्दन्०" इत्यादिना मासशब्दस्य मास्भावः। "झलां जशोन्ते" इति जश्त्वेन दकारः। मस्यन्ते परिमीयन्ते सकला वृद्धिह्रासैरिति मासा इति तद्व्युत्पत्तिः ※। स विशेष्यते वृत्रहेति। वृत्रः आवरकोन्धकारः तस्य हन्तेति वृत्रहा। एवं वातो वायुः प्राणेन स्वकीयेन शरीरगतेन पञ्चवृत्त्यात्मकेन वायुना सहितः सन् त्वां रक्षति रक्षतु॥

तृतीया॥

तिस्रो दिवस्तिस्रः पृथिवीस्त्रीण्यन्तरिक्षाणि चतुरः समुद्रान्।
त्रिवृतं स्तोमं त्रिवृत आप आहुस्तास्त्वा रक्षन्तु त्रिवृता त्रिवृद्भिः॥ ३॥

तिस्रः। दिवः। तिस्रः। पृथिवीः। त्रीणि। अन्तरिक्षाणि। चतुरः। समुद्रान्।
त्रिऽवृतम्। स्तोमम्। त्रिऽवृतः। आपः। आहुः। ताः। त्वा। रक्षन्तु।
त्रिऽवृता। त्रिवृतऽभिः॥ ३॥

---

१ So ABCDKKRSVDcCsPPJ. २ BCDRSVCs तृ॰ for त्रि॰ throughout the mantra. We with KKDc. ३ KKSV ॰ताखिवृद्भिः. R Cs तृवृतांचृवृद्भिः. We with ABCDDc. ४ P त्रिऽवृताः।. PJ त्रिऽवृतात्।.

---

1 So Sâyaṇa's text also.

दिवः द्युलोकान् तिस्रः त्रीन् त्रिगुणान् । आहुरिति सर्वत्र संबन्धः । अभिज्ञाः कथयन्ति । दिवंस्त्रिवृत्त्वं चन्द्रार्कनक्षत्राणाम् [आ]श्रयस्थानभेदाद् अवगन्तव्यम् । यद्वा तज्जिगमिषूणाम् उत्तममध्यमाधमभेदेन गन्तव्यस्यापि द्युलोकस्य त्रैविध्यम् अवगन्तव्यम् । एवं पृथिव्या अन्तरिक्षस्य च गन्तृभेदेन त्रैविध्यं द्रष्टव्यम् । तथा तिस्रः [पृथिवीः] पृथिवीरपि तिस्र आहुः । निकृष्टप्राणिभोगाश्रया पृथिव्येका । मध्यमप्राणिभोगाश्रया पृथिव्यपरा । उत्तमप्राणिभोगाश्रया पृथिव्यन्या । इति तिस्रः पृथिवीरित्युच्यते । तृणौषधिंवनस्पतिभिर्वा त्रिवृत्त्वं पृथिव्याः । अन्तरिक्षाण्यपि त्रीणि आहुः । अत्रापि सुकृतिनां त्रैविध्याद् गन्तव्यस्यापि अन्तरिक्षस्य त्रैविध्यम् । अथ वा "यक्षगन्धर्वाप्सरोगणसेवितम् अन्तरिक्षम्" [नृ॰ पू॰ ता॰ १] इति वचनात् तेषाम् आवासभेदेन त्रैविध्यम् । चतुरः समुद्रान् आहुः । यद्यप्यत्र त्रिवृन्मणिस्तुतिसाधनत्वेन त्रित्वम् अपेक्षितं तथापि चतुर्षु त्रयाणां संभवात् चत्वारः समुद्रा इति प्रसिद्ध्यनतिलङ्घनाय चतुरः समुद्रान् इत्युक्तम् । एवं स्तोमं त्रिवृतम् आहुः । त्रिवृदाख्ये स्तोमे त्रयाणां तृचानां संभवाद् ऋचां गानस्य च त्रिरावृत्तेश्च स्तोमम् स्तोत्रं त्रिवृतम् आहुः । तथा आपः अपः त्रिवृत आहुः दिव्यान्तरिक्षभौमभेदेन । तास्त्रिवृतः । द्युपृथिव्यादिकाः त्रिवृत्त्वधर्मवत्यः त्रिवृन्मणिना सह अभेदम् आपन्नाः सत्यः त्रिवृद्भिः स्वकीयैस्त्रिभिः प्रकारैः मणिगतहिरण्यरजतलोहलक्षणेन त्रिवृता सह अभेदम् आपन्नैः त्वा त्वां रक्षन्तु ॥

चतुर्थी ॥

त्रीन्नाकांस्त्रीन् संमुद्रांस्त्रीन् ब्रध्नांस्त्रीन् वैष्टपान् ।
त्रीन् मातरिश्वनस्त्रीन्त्सूर्यान् गोप्तॄन् कल्पयामि ते ॥ ४ ॥

---

१ B C D K K̈ R S̈ V Dc Cs °नाकुंस्त्री°. We with A and Sâyaṇa's text. २ B C R Cs °ब्रभ्रं°. We with D K K̈ S̈ V Dc. ३ A B C D R S̈ Cs मातरिश्व°. Dc मातरिश्व° changed to मातुरिश्व°. We with K K̈ V Dc P. ४ A B D S̈ V गोप्त्री°. We with C R P P̈.

---

1 S′ त्रिवृत° for दिव°. 2 S′ °रित्युच्यंते for °रित्युच्यते. 3 S′ तृणौषधिभिर्वन°. 4 Sâyaṇa's text too reads त्रिवृतस्त्रिवृद्भिः for our त्रिवृता त्रिवृद्भिः. 5 S′ भेदम् for अभेदम्.

त्रीन् । नाकान् । त्रीन् । समुद्रान् । त्रीन् । ब्रध्नान् । त्रीन् । वैष्टपान् ।
त्रीन् । मातरिश्वनः । त्रीन् । सूर्यान् । गोप्तॄन् । कल्पयामि । ते ॥ ४ ॥

हे हिरण्यरजतलोहात्मकत्रिवृन्मणिधारक पुरुष त्रीन् नाकान् । उक्तप्रकारेण गन्तृत्रैविध्याद् गन्तव्यस्य नाकस्य स्वर्गस्यापि त्रैविध्यम् । नास्मिन् अकं दुःखम् अस्तीति तद्व्युत्पत्तिः । "पुण्यकृतो ह्येव तत्र गच्छन्ति" इति वचनात् । तान् ते गोप्तॄन् कल्पयामि त्रिवृन्मणिद्वारा रक्षकान् करोमि । एवम् उत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् । त्रीन् समुद्रान् समुद्रवन्ति अस्माद् आप इति समुद्राः अन्तरिक्षविशेषाः । तान् त्रीन् । अथ वा प्रसिद्धा एव समुद्राः परिगृह्यन्ते । उत्तरसमुद्रस्य दुरन्तत्वात् त्रीन् इत्यभिहितम् । तान् ते गोप्तॄन् कल्पयामि । त्रीन् ब्रध्नान् ब्रध्नः सर्वस्य बन्धः आधारभूत आदित्यः । तस्य त्रैविध्यं प्रकाश्यद्युस्थानत्रैविध्याद् द्रष्टव्यम् । त्रीन् वैष्टपान् । विष्टपान् इत्यर्थः । ब्रध्नस्य त्रित्वाभिधानात् तदाश्रयविष्टपानामपि त्रैविध्यम् । यद्वा विष्टपशब्दो भुवनसामान्यवचनः "विष्टपं भुवनं जगत्" इत्यभिधानात् । विष्टपानां त्रैविध्यात् तत्रत्याः प्राणिनोपि देवमनुष्यपित्रात्मकत्वेन त्रिविधास्तान् । त्रीन् मातरिश्वनः ऊर्ध्वाधस्तिर्यग्गतिभेदेन वा संचाराश्रयभूतलोकानां त्रित्वेन वा मातरिश्वापि त्रिविधः तान् । मातरि अन्तरिक्षे श्वसिति चेष्टते इति मातरिश्वा इति तच्छब्दव्युत्पत्तिः । त्रीन् सूर्यान् प्रकाश्यानां लोकानां त्रित्वात् सूर्या अपि त्रय इत्युच्यन्ते । यद्वा रश्मिमण्डलतदधिष्ठातृदेवताभेदेन सूर्यस्य त्रित्वम् । त्रिवृन्मणिं योजयन् अहं ये ये त्रैविध्योपपन्ना नाकाद्याः सन्ति तान् सर्वान् [ते] तव गोप्तॄन् कल्पयामि ॥

पञ्चमी ॥

घृतेन त्वा समुक्षाम्यग्न आज्येन वर्धयन् ।

---

१ P P̈ J नाकम् ।. २ J ब्रध्नान् । corrected into ब्रध्नन् ।. P ब्रध्नन् ।. P̈ ब्रध्नन् । corrected into ब्रध्नान् ।. ३ P J मातरिश्वनः ।. We with K P̈. ४ D R S̈ Cs समुंख्यास्य°. B̈ समुंक्ष्यास्य°. We with A K K̈ V Dc.

---

1 S′ लोकान् for नाकान्. 2 Sāyaṇa's text too बभ्रान्. 3 S′ inserts प्राणिनोपि again after देवमनुष्यपित्रात्मकत्वेन. 4 S′ त्रिविधान्. 5 S′ मातरिश्वाभित्रि°. 6 S′ लोकान्.

अग्नेश्चन्द्रस्य सूर्यस्य मा प्राणं मायिनो दभन् ॥ ५ ॥

घृतेन । त्वा । सम् । उक्षामि । अग्ने । आज्येन । वर्धयन् ।
अग्नेः । चन्द्रस्य । सूर्यस्य । मा । प्राणम् । मायिनः । दभन् ॥ ५ ॥

हे अग्ने त्वा त्वाम् आज्येन होमसाधनेन वर्धयन् अभिवृद्धं कुर्वन् कर्तुम् इच्छन् अहं [घृतेन] सम् उक्षामि सम्यक् सिञ्चामि । वह्नीभिर्घृतधाराभिरक्तं करोमि । अग्नेर्घृतेन समुक्षितस्य चन्द्रस्य ओषधिवनस्पत्याद्याह्लादकारिणश्च सूर्यस्य देवस्य च अनुग्रहात् हे मणिं विभ्रत् पुरुष तव प्राणं मायिनः मायावन्तोऽसुरा मा दभन् दम्भनं मा कुर्वन्तु । मापहरन्तु इत्यर्थः । ॥ दन्भु दम्भे । अस्य लुङि अङि रूपम् ॥ ॥

षष्ठी ॥

मा वः प्राणं मा वोऽपानं मा हरो मायिनो दभन् ।
भ्राजन्तो विश्ववेदसो देवा दैव्येन धावत ॥ ६ ॥

मा । वः । प्राणम् । मा । वः । अपानम् । मा । हरः । मायिनः । दभन् ।
भ्राजन्तः । विश्वऽवेदसः । देवाः । दैव्येन । धावत ॥ ६ ॥

अत्र राज्ञो मणिवन्धने विनियोगाद् राजनि पूजार्थे वहुवचनस्य युक्तत्वाद् अत्र व इति वहुवचननिर्देशः । यद्वा राज्ञः पुत्रभृत्यादिकम् अपेक्ष्य बहुवचनम् । हे राजादयः वः युष्माकं प्राणं मायिनो मायावन्तोऽसुरा मा दभन् हिंसां मा कुर्वन्तु । तथा वः अपानमपि मा दभन् । एवं हरः शत्रुबलापहारकं तेजो मा दभन् । तदर्थम् हे देवाः अग्निचन्द्रसूर्याः भ्राजन्तः दीप्यमाना विश्ववेदसः विश्वस्य सर्वस्य वेत्तारो विश्वधना वा । वेद इति धननाम । यूयं दैव्येन देवसंबन्धिना रथादिना साधनेन वेगेन वा धावत । प्राणरक्षार्थम् इति शेषः । ॥ दैव्येनेति । "देवाद् यञञौ" इति यञ् ॥ ।

---

१ C विश्ववेदुसो देवा. We with ABDKKRSV Dc Cs. २ So PPJ.

---

1 S' चङि.

सप्तमी ॥

प्राणेनाग्निं सं सृजति वातः प्राणेन संहितः ।
प्राणेन विश्वतोमुखं सूर्यं देवा अजनयन् ॥ ७ ॥

प्राणेन । अग्निम् । सम् । सृजति । वातः । प्राणेन । सम्ऽहितः ।
प्राणेन । विश्वतःऽमुखम् । सूर्यम् । देवाः । अजनयन् ॥ ७ ॥

प्राणरक्षाम् आशास्य इदानीं तस्य माहात्म्यं वर्णयति । प्राणेन मुखस्थेन वायुना अग्निं सं सृजति संयोजयति समिन्धनकर्ता पुरुषः । यत एवम् अतः प्राणो रक्षितव्यः । किं च वातः बाह्यो वायुः प्राणेन मुखस्थेन सह संहितो भवति । अनेन तयोरेकत्वम् उक्तं भवति । अपि च प्राणेन सूत्रात्मरूपेण ब्रह्मणा विश्वतोमुखम् । सर्वत्र प्रकाशकत्वात् सूर्यो विश्वतोमुखं इत्युच्यते । यद्वा मां प्रत्युदगात् इति प्रतिपुरुषम् आभिमुख्यबुद्धिसंभवाद् विश्वतोमुखत्वव्यवहारः । तादृशं सूर्यं देवा इन्द्राद्या अजनयन् पुरा उदपादयन् । स्वस्वप्रयोजनाय लब्धवन्त इत्यर्थः । एवं महानुभावः प्राण इति प्राणस्य अवश्यरक्षणं युक्तम् इत्यभिप्रायः ॥

अष्टमी ॥

आयुषायुःकृतां जीवायुष्मान् जीव मा मृथाः ।
प्राणेनात्मन्वतां जीव मा मृत्योरुदगा वशम् ॥ ८ ॥

आयुषा । आयुःऽकृताम् । जीव । आयुष्मान् । जीव । मा । मृथाः ।
प्राणेन । आत्मन्ऽवताम् । जीव । मा । मृत्योः । उत् । अगाः ।
वशम् ॥ ८ ॥

१ P सृजाति ।. We with P J. २ V आयुषायुष्कृतां with Sâyaṇa's text. We with A B C D K K R S Dc Cs. ३ A C D K V Dc Cs °त्मत्वतां. C is somewhat doubtful. B R S °त्मन्वतां which may, however, be intended for °त्मत्वतां. Sâyaṇa's text reads: °त्मत्वतां. ४ A B C D K K R S V जीव. P J जीव ।. We with Dc P. ५ A B C S Cs °गा वशं (without any accent-marks). D R °गा वशन् (without any accent-marks). Dc °गा वशं corrected to °गा वशं. P वशम् ।. J वशम् ।. We with K K V and Dc as subsequently corrected, and P. ६ P P J आत्मऽत्वताम् ।.

1 S' मुख for विश्वतोमुख.

हे राजन् मणिधारक त्वम् आयुष्कृताम् । परेषाम् आयुरभिवृद्धिकर्तार आयुष्कृतः । यद्वा तपआदिना दीर्घम् आयुः कुर्वन्ति संपादयन्तीति आयुष्कृतः चिरकालजीविनः पूर्वे महर्षयः आयुष्कृतः । तेषाम् आयुषा । तेषां यादृग् आयुस्तादृशेनायुषेत्यर्थः । अथ वा तैर्दत्तेन आयुषा त्वं जीव । तस्माद् आयुष्मान् । ॥ भूमार्थे मतुप् ॥ । दीर्घायुष्यः । भवेति शेषः । उक्तवैपरीत्यं निराकरोति । [जीव] मा मृथाः मृतिं मा प्राप्नुहि । ॥ मृङ् प्राणत्यागे । "माङि लुङ्" । "ह्रस्वाद् अङ्गात्" इति सिचो लोपः ॥ । आत्मन्वताम् स्थिरेण आत्मना तद्वन्तः तेषाम् आत्मन्वताम् । ॥ "अनो नुट्" इति मतुपो नुडागमः ॥ । तेषां प्राणेन त्वं जीव । किं च मृत्योः मारकस्य देवस्य वशं मा उद् अगाः मोद्गच्छ मा प्राप्नुहि ॥

नवमी ॥

दे॒वानां॒ निहि॑तं नि॒धिं यमिन्द्रो॒ऽन्ववि॑न्दत् प॒थिभि॑र्देव॒यानैः॑ ।
आपो॑ हिर॑ण्यं जुगुपुस्त्रि॒वृद्भि॒स्तास्त्वा॑ रक्षन्तु त्रि॒वृता॑ त्रि॒वृद्भिः॑ ॥ ९ ॥

दे॒वाना॑म् । नि॒ऽहि॑तम् । नि॒ऽधिम् । यम् । इन्द्रः॑ । अ॒नु॒ऽअवि॑न्दत् । प॒थिऽभिः॑ । दे॒व॒ऽयानैः॑ ।
आपः॑ । हिर॑ण्यम् । जु॒गु॒पुः॒ । त्रि॒वृत्ऽभिः॑ । ताः । त्वा॒ । र॒क्ष॒न्तु॒ । त्रि॒ऽवृता॑ । त्रि॒वृत्ऽभिः॑ ॥ ९ ॥

यं प्रसिद्धं निहितम् निक्षेपत्वेन संगोप्य स्थापितं हिरण्याख्यं [देवानां] निधिम् इन्द्रो देवः देवयानैः देवमार्गैः देवा यैर्मार्गैर्गत्वा निधिं निहि-

१ V यमिन्द्रो॰ (result of following Sâyaṇa with ignorance of accents!). A B̈ C D K K̈ S̈ यमिंद्रा॰. R Dc यमिंद्रा॰. Cs यनिंद्रा॰. P P̈ J इंद्र I. We with Sâyaṇa. २ B̈ C तृवतां तृ॰. K K̈ Dc त्रिवृतांस्त्रि॰. D R Cs तृवृतांस्त्रि॰. S̈ V तृवृतांस्तृ॰. P J त्रिऽवृतांत् I. P̈ त्रिऽवृतां: I.

1 S' दीर्घायुष्यो मतुपो भवेति शेषः. 2 S' आत्मत्वताम्. 3 S' आत्मतां चा for आत्मन्वतां. Probably a *locus corruptus.* Some letters or words may have dropped away between आत्म॰ and ॰तां, and the चा may be quite correct, a different interpretation of आत्मन्वतां being intended.

तवन्तस्तैः पथिभिर्मार्गैः स्वयमपि गत्वा अन्वविन्दत् अन्विष्य लब्धवान्। यद् देवनिधिरूपं हिरण्यं त्रिवृतः उक्तप्रकारेण त्रिविधा आपः त्रिवृद्भिः साधनैर्जुगुपुः अरक्षन् तास्त्रिवृंत आपः त्रिवृद्भिः हिरण्यरजतलोहरूपेण त्रिविधैः स्वरूपैस्त्वा त्वां रक्षन्तु पालयन्तु ॥

दशमी ॥

त्रयस्त्रिंशद् देवतास्त्रीणि च वीर्याणि प्रियायमाणा जुगुपुरप्स्व१न्तः।
अस्मिंश्चन्द्रे अधि यद्धिरण्यं तेनायं कृणवद् वीर्याणि ॥ १० ॥

त्रयःऽत्रिंशत्। देवताः। त्रीणि। च। वीर्याणि। प्रियऽयमाणाः। जुगुपुः। अप्ऽसु। अन्तः।
अस्मिन्। चन्द्रे। अधि। यत्। हिरण्यम्। तेन। अयम्। कृणवत्। वीर्याणि ॥ १० ॥

[त्रयस्त्रिंशद् देवताः] "अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च" इति ऐतरेयब्राह्मणे [ऐ० ब्रा १. १०] समाम्नाताः। बृहदारण्यके तु "अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः" इत्यभिधाय "इन्द्रश्च प्रजापतिश्च" [बृ० आ० ३. ९. ३] इति वषट्कारस्थाने इन्द्र आम्नातः। ता अत्र त्रयस्त्रिंशद् देवता इत्यनेन परिगृह्यन्ते। ता देवताः त्रीणि च वीर्याणि। अत्र चशब्दः पूर्वमन्त्रोक्तम् "आपो हिरण्यं जुगुपुः" इत्युक्तं हिरण्यं समुच्चिनोति। त्रीणि वीर्याणि च कायिकवाचिकमानसभेदेन त्रिविधानि च सामर्थ्यानि प्रियायमाणाः प्रियमिव आचरन्त्यः। तेषु अत्यर्थं प्रियं कुर्वाणा इत्यर्थः। अप्स्वन्तर्जुगुपुः उदकेषु मध्ये यथा अन्ये नापहरेयुस्तथा उदकेषु मध्ये गोपनम् अकुर्वन्। अस्मिन् परिदृश्यमाने चन्द्रे अधि आह्लादक उदके यत् हिरण्यम् अस्ति। अप्सु हिरण्यावस्थानं पूर्वमन्त्रे "आपो हिरण्यं जुगुपुः" इत्याम्नानात् सिद्धम्।

---

१ A B̈ C D K K̈ R S̈ V Dc Cs प्रियायुमाणा. P P̈ J प्रियायं। माणा।. २ A B̈ C D R Cs ३ for १. We with K K̈ S̈ V Dc.

---

1 S′ अन्वविन्दन्. Sāyaṇa's text also has: यमिंद्रोन्वविंदन्पथि°. 2 S′ seems to read आचरंतः.

तेन अवस्थितेन हिरण्येन स्वमुख्यांशभूतेन अयं मणिः वीर्याणि स्वेन सह अवस्थितानि वीर्याणि त्रयस्त्रिंशद्देवतानां त्रिविधानि सामर्थ्यानि कृणवत् मणिधारके पुरुषे करोतु ॥ यद्वा हिरण्यरजतलोहानां त्रयाणां यानि आयुर्वर्धनैश्वर्यैकरत्वशत्रुजयाख्यानि अनन्यसाधारणानि त्रीणि वीर्याणि सन्ति तानि अन्येषां मा भूवन्निति बुद्ध्या म्रियायमाणाः अप्सु अन्तः गोपनम् अकुर्वन् । तानि अस्मिंश्चन्द्रे प्रसिद्धे चन्द्रमसि चन्द्रस्य अम्मयत्वात् तत्र यद्धिरण्यं निहितं तेन हिरण्येन अयं मणिः उक्तविधानि त्रीणि वीर्याणि कृणवत् इति । ⌛म्रियायमाणा इति । "कर्तुः क्यङ् सलोपश्च" इति क्यङ् । "अकृत्सार्वधातुकयोः०" इति दीर्घः ⌛ ॥

ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थ ते दे॑वासो ह॒विरि॒दं जु॑षध्वम् ॥ ११ ॥

ये । दे॒वाः । दि॒वि । एका॑दश । स्थ । ते । दे॑वा॒सः॒ । ह॒विः । इ॒दम् । जु॒ष॒ध्व॒म् ॥ ११ ॥

ये दे॑वा अ॒न्तरि॑क्ष॒ एका॑दश॒ स्थ ते दे॑वासो ह॒विरि॒दं जु॑षध्वम् ॥ १२ ॥

ये । दे॒वाः । अ॒न्तरि॑क्षे । एका॑दश । स्थ । ते । दे॒वा॒सः॒ । ह॒विः । इ॒दम् । जु॒ष॒ध्व॒म् ॥ १२ ॥

ये दे॑वाः पृथि॒व्यामेका॑दश॒ स्थ ते दे॑वासो ह॒विरि॒दं जु॑षध्वम् ॥ १३ ॥

ये । दे॒वाः । पृ॒थि॒व्याम् । एका॑दश । स्थ । ते । दे॒वा॒सः॒ । ह॒विः । इ॒दम् । जु॒ष॒ध्व॒म् ॥ १३ ॥

एकादशी ॥ ये देवा दिव्याः दिवि भवाः । ⌛"भवे छन्दसि" इति यः ⌛ । दिवि द्युलोके आदित्याख्या गणा एकादश स्थ भवथ । यद्यपि ते द्वादश तथापि एकादशत्वाभिधानं न विरुध्यते । अधिकसंख्यायां न्यूनसंख्यायाः संभवात् । ते देवासः देवाः इदं हविः हूयमानम् आज्यं जुषध्वम् सेवध्वम् ॥ एवं ये देवा अन्तरिक्षे एकादश स्थ रुद्रा-

१ P दे॒वासः॑ ।. We with P̈ J.

1 Sâyaṇa's text of the 11th mantra reads: ये दे॒वा दि॒व्या दि॒व्येका॑दश॒ स्थ. It reads the 12th and 13th mantras all right like us. 2 S′ °संख्यया.

भिधानाः ते देवा इदं हविर्जुषध्वम् ॥ तथा ये देवाः पृथिव्याम् एकादश स्थ भवथ । अत्रापि त्रयाणां न्यूनताम् अनादृत्य एवम् उक्तम् । गतम् अन्यत् ॥

द्वादशी ॥

असपत्नं पुरस्तात् पश्चान्नो अभयं कृतम् ।
सविता मा दक्षिणत उत्तरान्मा शचीपतिः ॥ १४ ॥

असपत्नम् । पुरस्तात् । पश्चात् । नः । अभयम् । कृतम् ।
सविता । मा । दक्षिणतः । उत्तरात् । मा । शचीऽपतिः ॥ १४ ॥

अत्र यद्यपि पुरस्तात् पश्चाच्च रक्षाविषये देवते न निर्दिष्टे तथापि कृतम् इति द्विवचनसामर्थ्याद् उत्तरार्धे वक्ष्यमाणौ सवितृशचीपती परिगृह्येते । हे उक्ते देवते युवां मे[1] मह्यं पुरस्तात् पूर्वस्यां दिशि पश्चात् प्रतीच्यां च अभयम् भयराहित्यम् असपत्नं यथा भवति तथा कृतम् कृणुतम् । अथ वा पुरस्ताद् असपत्नम् सपत्नाभावं कृतं पश्चाद् अभयं च कृतम् । जिगीषोः पुरतः शत्रूणाम् अभाव आशास्यः पश्चाच्च पार्ष्णिग्राहाद् भयाभावाय अभयम् आशास्यम् । अतः पुरस्ताद् असपत्नं कृणुतं पश्चाद् अभयं कृणुतम् इति विभागः[2] । तथा सविता मा[3] मां दक्षिणतः दक्षिणदिक्सकाशाद् दक्षिणदिग्गताद् भयात् सविता[4] रक्षतु इत्यध्याहर्तव्यम् । उत्तरमन्त्रे भूम्या रक्षन्त्वग्नय इति रक्षणक्रियासंबन्धात् । एवम् उत्तरात् उत्तरदिग्गताद् भयात् । ⌛ "उत्तराधरदक्षिणाद् आतिः" इति आतिप्रत्ययः ⌛ । मा[5] मां शचीपती रक्षतु ॥

दिवो मादित्या रक्षन्तु भूम्या रक्षन्त्वग्नयः ।
इन्द्राग्नी रक्षतां मा पुरस्तादश्विनावभितः शर्म यच्छताम् ।
तिरश्चीनघ्न्या रक्षतु जातवेदा भूतकृतो मे सर्वतः सन्तु वर्म ॥ १५ ॥

दिवः । मा । आदित्याः । रक्षन्तु । भूम्याः । रक्षन्तु । अग्नयः ।

१ See foot-notes to XIX. 16. 1. २ See foot-notes to XIX. 16. 2.

1 S′ तत्पुरस्तात्तत्पुरस्तात् for पुरस्तात्. 2 S′ कृणुतविभागः. 3 S′ मा मा मां for मा मां. 4 So S′. 5 S′ यन्मां for मा मां.

इ॒न्द्रा॒ग्नी इति॑। र॒क्ष॒ता॒म्। मा॒। पु॒रस्ता॑त्। अ॒श्विनौ॑। अ॒भितः॑। शर्म॑। य॒च्छ॒ता॒म्।

ति॒र॒श्चीन्। अ॒घ्न्या। र॒क्ष॒तु॒। जा॒तऽवे॑दाः। भू॒त॒ऽकृतः॑। मे॒। स॒र्वतः॑। स॒न्तु॒। वर्म॑ ॥ १५ ॥

त्रयोदशी ॥ आदित्यानां द्युस्थानत्वाद् दिवः सकाशाद् रक्षणम् उचितम्। अग्नीनां च पृथिव्यायतनत्वात् तस्याः सकाशाद् रक्षणप्रार्थना[1]। अथ वा "असपत्नम्" इत्यारभ्य "रक्षन्त्वग्नयः" इत्यन्त एको मन्त्रः। तथा सति रक्षन्त्विति पदम् अर्थानुसारेण रक्षत्विति विपरिणमयितुं सुशकम्[3]। उत्तरत्र छन्दोन्तरत्वाद् नायम् अर्धर्चस्तत्र संबध्यते ॥

चतुर्दशी ॥ इन्द्राग्नी मा मां पुरस्ताद् रक्षताम् पालयताम्। तथा अश्विनौ देवौ अभितः सर्वतः सर्वासु दिक्षु [शर्म] सुखं यच्छताम्। एवं तिरश्चीन् तिर्यगञ्चनान् अस्मान्। ⌶ तिरःपूर्वाद् अञ्चतेः क्विन्। "अञ्चतेश्चोपसंख्यानम्" इति ङीप्। "अचः" इति अकारलोपः ⌶। यद्वा तिरश्चीः तिर्यग्दिशो जातवेदाः जातप्रज्ञो रक्षाविषयप्रज्ञावान् अ॒ग्निः रक्षतु। तिर्यक्प्रदेशेभ्यो रक्षत्वित्यर्थः। ⌶ अ॒ग्नी रक्षतु इत्यत्र "ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः" इति सांहितिको दीर्घः ⌶[4]। एवं भूतकृतः भूतानां पृथिव्यादीनां कर्तारः पञ्चभूताभिमानिदेवा अग्न्यादयो मे सर्वतः वर्म वारकं कवचं सन्तु भवन्तु ॥

इत्येकोनविंशे काण्डे चतुर्थेनुवाके प्रथमं सूक्तम् ॥

"इमं बध्नामि ते मणिम्" इति सूक्तत्रयम् "ऐन्द्रीं जयबलवृष्टिपशुकामस्य परचक्रागमे च" इति [न० क० १७] विहितायाम् ऐन्द्र्याख्यायां महाशान्तौ दर्भमणिबन्धने विनियुक्तम्। सूत्रितं हि नक्षत्रकल्पे। "इमं "बध्नामि ते मणिं दीर्घायुत्वाय तेजसे[१९.२८] इति दर्भमणिम् ऐन्द्र्याम् "अभीवर्तेन[१.२९] इति रथनेमिमणिं माहेन्द्र्याम्" इति [न० क० १९] ॥

१ See foot-notes to XIX. 16. 2.

1 S' रक्षणा°. 2 S' रक्षंत्वित्ययमर्थानु°. 3 S' सुशकः. 4 So S'. The grammatical note explains neither तिरश्चीन् nor तिरश्चीः. See commentary on 16. 2 above.

तत्र प्रथमा ॥

इमं बध्नामि ते मणिं दीर्घायुत्वाय तेजसे ।
दर्भं सपत्नदम्भनं द्विषतस्तपनं हृदः ॥ १ ॥

इमम् । बध्नामि । ते । मणिम् । दीर्घायुऽत्वाय । तेजसे ।
दर्भम् । सपत्नऽदम्भनम् । द्विषतः । तपनम् । हृदः ॥ १ ॥

हे विजयबलादिकाम ते तव इमं मणिं दर्भमयं बध्नामि । किम-र्थम् । दीर्घायुष्ट्वाय यथा त्वं दीर्घायुर्भवसि तथाभावाय तेजसे अतिश-यिततेजोलाभाय । मणिं विशिनष्टि । दर्भम् । विकारे प्रकृतिशब्दः । दर्भ-निर्मितं मणिं सपत्नदम्भनम् शत्रूणां हिंसकं सपत्नीवत् सपत्नः । "व्य-न्तसपत्ने" इति निपातनात् साधुः । दम्भनम् इति । "कृत्यल्युटो बहुलम्" इति कर्तरि ल्युट् । द्विषतः द्वेषं कुर्वतः शत्रोः [हृदः] हृदयस्य तपनं तापकम् ॥

द्वितीया ॥

द्विषतस्तापयन् हृदः शत्रूणां तापयन् मनः ।
दुर्हार्दः सर्वांस्त्वं दर्भ घर्म इवाभीन्त्संतापयन् ॥ २ ॥

द्विषतः । तापयन् । हृदः । शत्रूणाम् । तापयन् । मनः ।
दुःऽहार्दः । सर्वान् । त्वम् । दर्भ । घर्मःऽइव । अभीन् । सम्ऽतापयन् ॥२॥

हे दर्भमणे त्वं द्विषतः द्वेषं कुर्वतः शत्रोः हृदः हृदयं तापयन् संतप्तं कुर्वन् तथा शत्रूणां मनश्च तापयन् एवं दुर्हार्दः दुष्टहृदयस्य । हृदं इदं हार्दम् । "तस्येदम्" इति अण् । हार्दं करोति । "तत् करोति°" इति णिच् । हार्दयतेः क्विपि "णेरनिटि" इति णिलोपः । तस्य

१ A B^h C D K K^m R S^m Cs दर्भं सपत्न°. Dc दर्भासपत्न° (*sic*) changed to दर्भं सपत्न°. P J दर्भम् ।. P^J दर्भम् ।. २ D S^m Dc Cs हृदः. We with C R P P^J J. ३ A दुर्हार्दः सर्वां-स्त्वं (corrected into सर्वस्त्वं). D दुर्हार्दः सर्वस्त्वं. R Cs दुरिहार्दः सर्वांस्त्वं. Sāyaṇa's text: दुर्हार्दः सर्वस्त्वं. We with B^h C K S^m V Dc P P^J.

1 S' दर्भनिमित्तं. 2 S' हृदय इदं.

सर्वम्[1] गृहक्षेत्रपश्वादिकं घर्म इव आदित्य इव । यद्वा "यद् घ्रां[2]ऽ३ इत्यपतत् तद् घर्मस्य घर्मत्वम्" इति [तै° आ° ५.१.५] श्रुतेः घर्मः प्रवर्ग्यः । स इव अभीन् अभयान् संतापयन् भिन्द्धीति संवन्धः ॥

तृतीया ॥

घ॒र्म इ॑वाभि॒तप॑न् द॒र्भ द्वि॑ष॒तो नि॒तप॑न् म॒णे ।

हृ॒दः स॒पत्ना॑नां भि॒न्द्धीन्द्र॑ इव वि॒रु॒जं[4] व॒लम् ॥ ३ ॥

घ॒र्मःऽइ॑व । अ॒भि॒ऽतप॑न् । द॒र्भ॒ । द्वि॒ष॒तः । नि॒ऽतप॑न् । म॒णे॒ ।

हृ॒दः । स॒ऽपत्ना॑नाम् । भि॒न्द्धि॒ । इन्द्रः॑ऽइव । वि॒ऽरु॒जन् । व॒लम् ॥ ३ ॥

हे दर्भ । दर्भविकारे दर्भशब्दः । हे दर्भनिर्मित[3] मणे त्वं घर्म इव । उक्तो घर्मशब्दार्थः निदाघकालो वा । स इव द्विपतः द्वेषं कुर्वतः शत्रोर्हृदयम् । यद्वा । ‖ कर्मणि षष्ठी ‖ । द्विपन्तम् शत्रुम् अभितपन् अभितः संतापं कुर्वन् तथा नितपन् नितरा संतापयन् भिन्द्धि भेदं कुरु । दार्ढ्याय उक्तमेवार्थम् पुनराह । सपत्नानाम् राष्ट्रादिविपये समानः पतिर्येषां ते सपत्नाः । राष्ट्रविषये स्वेषामपि पतित्वं कामयमाना इत्यर्थः । ‖ सपत्नीव सपत्नः । "व्यन्तसपत्ने" इति निपातनात् साधुः ‖ । तेषां वलम् शारीरं वाह्यं च इन्द्र इव विरुजन् स यथा शत्रूणां वलं विरुजति एवं विरुजन् नाशयन् तेषां हृदः हृदयानि[4] भिन्द्धि विदारय । ‖ भिदिर् विदारणे ‖ ।

चतुर्थी ॥

भि॒न्द्धि द॑र्भ स॒पत्ना॑नां हृद॑यं द्वि॒ष॒तां म॑णे ।

१ B̈ D °तपं दर्भ. K K̈ V Cs °तपं दर्भ. P तपंयन् ।. We with A C R S̈ Dc P̈ J. २ D R Dc Cs P P̈ J हृदः. We with C S̈. ३ A B̈ C D R Cs सपत्नानाभि°. Dc सपत्नानां changed to सपत्नांनां. S̈ सपत्नान् भि°. P J सऽपत्नान् । आ । for सऽपत्नांनाम्. We with K K̈ V P̈. ४ R Cs वीरुजं. Dc विरुजन् changed to विरुजं. We with A B̈ C D K K̈ S̈ V. P P̈ J विऽरुजम् ।. Sâyaṇa's text: विरुजन्. ५ P °तपंयन् ।. We with P̈ J.

1 Sâyaṇa's text too has सर्वं. 2 S′ घ्रं for घ्रांऽ३. 3 S′ दर्भनिमित्त°. 4 S′ हृदयादिनिर्भिधि.

उद्यन् त्वचमिव भूम्याः शिर एषां वि पातय ॥ ४ ॥

भिन्द्धि । दर्भ । सऽपत्नानाम् । हृदयम् । द्विषताम् । मणे ।

उत्ऽयन् । त्वचम्ऽइव । भूम्याः । शिरः । एषाम् । वि । पातय ॥ ४ ॥

हे दर्भ मणे द्विषताम् द्वेषं कुर्वतां सपत्नानां हृदयं भिन्द्धि । हृदयभेदनमात्रेण अपरितुष्यन्नाह । उद्यन् ऊर्ध्वं गच्छन् भुजादिप्रदेशम् अधितिष्ठन् त्वं भूम्यास्त्वचम् [इव] तृणगुल्मौषध्याद्यधिष्ठानभूतां यथा तक्ष्णेन निपातयति गृहादिनिर्माणार्थं लोके एवम् एषां सपत्नानां शिरः । जात्येकवचनम् । शिरांसि वि पातय अधःपतितानि कुरु ॥

पञ्चमी ॥

भिन्द्धि दर्भ सपत्नान् मे भिन्द्धि मे पृतनायतः ।

भिन्द्धि मे सर्वान् दुर्हार्दो भिन्द्धि मे द्विषतो मणे ॥ ५ ॥

भिन्द्धि । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । भिन्द्धि । मे । पृतनाऽयतः ।

भिन्द्धि । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । भिन्द्धि । मे । द्विषतः । मणे ॥ ५ ॥

पृतनायतः पृतना सेना । ताम् आत्मन इच्छन्तः पृतनायन्तः । तान् भिन्द्धि । "सुप आत्मनः क्यच्" इति क्यच् । सर्वविधीनां छन्दसि विकल्पितत्वाद् आकारलोपाभावः । तान् भिन्द्धि । भिदिर् विदारणे । दुर्हार्दः दुष्टहृदयान् । हृद इदं हार्दम् । "तस्येदम्" इति अण् । हार्दं करोति । "तत् करोति°" इति णिच् । हार्दयतेः क्विपि "णेरनिटि" इति णिलोपः । स्पष्टम् अन्यत् ॥

षष्ठी ॥

छिन्द्धि दर्भ सपत्नान् मे छिन्द्धि मे पृतनायतः ।

---

१ Cs त्वचं इव. २ So we with B C D K K R S P P J. Sâyaṇa's text: निपातय. V नि and वि. ३ D पांतयः. We with A B C K K R S V Dc Cs.

---

1 S′ omits अ in अपरितुष्यन्. 2 S′ लक्षणेन. 3 So S′, though the text in S′ has निपातय. 4 S′ अकार°. 5 So S′, repeating unnecessarily.

छिन्धि मे सर्वान् दुर्हार्दान् छिन्धि मे द्विषतो मणे ॥ ६ ॥

छिन्धि । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । छिन्धि । मे । पृतनाऽयतः ।

छिन्धि । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दान् । छिन्धि । मे । द्विषतः । मणे ॥ ६ ॥

छिन्धि । छिदिर् द्वैधीकरणे । शिष्टं समानम् ॥

सप्तमी ॥

वृश्च दर्भ सपत्नान् मे वृश्च मे पृतनायतः ।

वृश्च मे सर्वान् दुर्हार्दो वृश्च मे द्विषतो मणे ॥ ७ ॥

वृश्च । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । वृश्च । मे । पृतनाऽयतः ।

वृश्च । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । वृश्च । मे । द्विषतः । मणे ॥ ७ ॥

वृश्च । ओव्रश्चू छेदने इति धातुः ॥

अष्टमी ॥

कृन्त दर्भ सपत्नान् मे कृन्त मे पृतनायतः ।

कृन्त मे सर्वान् दुर्हार्दो कृन्त मे द्विषतो मणे ॥ ८ ॥

कृन्त । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । कृन्त । मे । पृतनाऽयतः ।

कृन्त । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दान् । कृन्त । मे । द्विषतः । मणे ॥ ८ ॥

कृन्त । कृती छेदने । "शे मुचादीनाम्" इति नुम् आगमः ॥

नवमी ॥

पिंश दर्भ सपत्नान् मे पिंश मे पृतनायतः ।

पिंश मे सर्वान् दुर्हार्दः पिंश मे द्विषतो मणे ॥ ९ ॥

---

१ A °दुर्हार्दो corrected from दुर्हार्दो. B C D K S °दुर्हार्दो. Sâyaṇa's text: दुर्हार्दः छि° (*sic*). R Cs °दुर्हार्दो छि°. Dc दुर्हार्दे changed to दुर्हार्दो. P P °हार्दीम्. J °हार्देम्.
२ A °दुर्हार्दो corrected from दुर्हार्दो. R Cs and Sâyaṇa's text: दुर्हार्दो. We with B C D K S Dc. P P °हार्दीम्. J °हार्देम्. ३ Dc पींष changed to पिंश. ४ B D Cs °दुर्हार्दो. Dc दुर्हार्दो changed to दुर्हार्दः. We with A C R S V.

---

1 S' समाम्नातम्. 2 S' om. ओ°.

पिंश । दुर्भ । सुऽपत्नान् । मे । पिंश । मे । पृतनाऽयतः ।

पिंश । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । पिंश । मे । द्विषतः । मणे ॥ ९ ॥

पिंश । ॥पिश अवयवे । मुचादित्वाद् नुम॥ ॥

दशमी ॥

विध्य दर्भ सुपत्नान् मे विध्य मे पृतनायतः ।

विध्य मे सर्वान् दुर्हार्दो विध्य मे द्विषतो मणे ॥ १० ॥

विध्य । दुर्भ । सुऽपत्नान् । मे । विध्य । मे । पृतनाऽयतः ।

विध्य । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । विध्य । मे । द्विषतः । मणे ॥ १० ॥

विध्य । ॥व्यध ताडने । दैवादिकः । "ग्रहिज्या०" इत्यादिना संप्रसारणम्॥ ॥

इत्येकोनविंशे काण्डे चतुर्थेनुवाके द्वितीयं सूक्तम् ॥

"निक्ष दर्भ" इत्यादिकं [तृतीयं] सूक्तम् । अस्य ऐ[illegible]तः । [illegible]ौ दर्भमणिवन्धने विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

निक्ष दर्भ सुपत्नान् मे निक्ष मे पृतनायतः ।

निक्ष मे सर्वान् दुर्हार्दो निक्ष मे द्विषतो मणे ॥ १ ॥

निक्ष । दुर्भ । सुऽपत्नान् । मे । निक्ष । मे । पृतनाऽयतः ।

निक्ष । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । निक्ष । मे । द्विषतः । मणे ॥ १ ॥

निक्ष चुम्ब । ॥निक्ष चुम्बने इति धातुः॥ । शिष्टं पूर्ववत् ॥

द्वितीया ॥

तृन्द्धि दर्भ सुपत्नान् मे तृन्द्धि मे पृतनायतः ।

---

१ A C D Š Cs विध्य दर्भ. Dc विध्य द° changed to विध्यं द°. We with B K K R; and the other accents in the verse accordingly. २ B दुर्हार्दो. ३ A B C D R Š Cs निक्ष दर्भ, throughout the verse. Dc निक्ष द° changed to निक्षं द°. P J निक्ष ।. We with K K V P.

तृन्द्धि मे सर्वान् दुर्हार्दस्तृन्द्धि मे द्विषतो मणे ॥ २ ॥

तृन्द्धि । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । तृन्द्धि । मे । पृतनाऽयतः ।

तृन्द्धि । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । तृन्द्धि । मे । द्विषतः । मणे ॥ २ ॥

तृन्द्धि नाशय । ॥ उतृदिर् हिंसानादरयोः । "श्नसोरल्लोपः" इति अकारलोपः ॥ ॥

तृतीया ॥

रुन्द्धि दर्भ सपत्नान् मे रुन्द्धि मे पृतनायतः ।

रुन्द्धि मे सर्वान् दुर्हार्दो रुन्द्धि मे द्विषतो मणे ॥ ३ ॥

रुन्द्धि । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । रुन्द्धि । मे । पृतनाऽयतः ।

रुन्द्धि । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । रुन्द्धि । मे । द्विषतः । मणे ॥ ३ ॥

रुन्द्धि आवृणु निरोधं कुरु । ॥ रुधिर् आवरणे ॥ ॥

चतुर्थी ॥

मृण दर्भ सपत्नान् मे मृण मे पृतनायतः ।

मृण मे सर्वान् दुर्हार्दो मृण मे द्विषतो मणे ॥ ४ ॥

मृण । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । मृण । मे । पृतनाऽयतः ।

मृण । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । मृण । मे । द्विषतः । मणे ॥ ४ ॥

॥ मृण हिंसायाम् ॥ ॥

पञ्चमी ॥

मन्थ दर्भ सपत्नान् मे मन्थ मे पृतनायतः ।

मन्थ मे सर्वान् दुर्हार्दो मन्थ मे द्विषतो मणे ॥ ५ ॥

मन्थ । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । मन्थ । मे । पृतनाऽयतः ।

---

१ ABCKSV °दुर्हार्दा तृन्धि. D Cs °दुर्हार्दो तृन्धि. Dc दुर्हार्दो changed to दुर्हार्दो. P P °हार्दीम् ।. J °हार्दम् ।. We with R. २ A D S Cs मंथ दर्भ सपत्नान्मे मंथ मे. Dc मंथ द° changed to मंथ द°. P J मंथ । in all places. We with C R V P. ३ A C D S मंथ मे सर्वान्दुर्हार्दो मंथ मे. Dc मंथ मे &c changed to मंथ मे. We with K R V.

मन्थ । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । मन्थ । मे । द्विषतः । मणे ॥ ५ ॥

मन्थ लोडने । गतम् अन्यत् ॥

षष्ठी ॥

पिण्ड्ढि दर्भ सपत्नान् मे पिण्ड्ढि मे पृतनायतः ।
पिण्ड्ढि मे सर्वान् दुर्हार्दः पिण्ड्ढि मे द्विषतो मणे ॥ ६ ॥

पिण्ड्ढि । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । पिण्ड्ढि । मे । पृतनाऽयतः ।
पिण्ड्ढि । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । पिण्ड्ढि । मे । द्विषतः । मणे ॥ ६ ॥

पिण्ड्ढि । पिष चूर्णने । रौधादिकः । "हुझल्भ्यो हेर्धिः" इति धिः । ष्टुत्वं जश्त्वं च ॥

सप्तमी ॥

ओषं दर्भ सपत्नान् मे ओषं मे पृतनायतः ।
ओषं मे सर्वान् दुर्हार्द ओषं मे द्विषतो मणे ॥ ७ ॥

ओषं । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । ओषं । मे । पृतनाऽयतः ।
ओषं । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । ओषं । मे । द्विषतः । मणे ॥ ७ ॥

ओष । उष सुष दाहे । भौवादिकः । लघूपधगुणः ॥

अष्टमी ॥

दहं दर्भ सपत्नान् मे दहं मे पृतनायतः ।
दहं मे सर्वान् दुर्हार्दो दहं मे द्विषतो मणे ॥ ८ ॥

दहं । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । दहं । मे । पृतनाऽयतः ।
दहं । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । दहं । मे । द्विषतः । मणे ॥ ८ ॥

स्पष्टम् ॥

---

१ K V ॰न्म ओषं. Dc ॰न्मे ओषं changed to ॰न्म ओषं. We with B C D Cs. २ P ओष ।. ३ B C D R S Cs दह दर्भ. Dc दुह दर्भ changed to दहं दर्भ. P दह । in all places. We with K V P J.

---

1 S' लघूपधगुणाभावः.

नवमी ॥

जहि दर्भ सपत्नान् मे जहि मे पृतनायतः ।
जहि मे सर्वान् दुर्हार्दो जहि मे द्विषतो मणे ॥ ९ ॥

जहि । दर्भ । सऽपत्नान् । मे । जहि । मे । पृतनाऽयतः ।
जहि । मे । सर्वान् । दुःऽहार्दः । जहि । मे । द्विषतः । मणे ॥ ९ ॥

जहि । हन हिंसागत्योः । लोटि "हन्तेर्जः" इति जादेशः । आभाच्छास्त्रीयस्य असिद्धत्वाद् "अतो हेः" इति हेर्लुक् न भवति ॥

[इति] चतुर्थेऽनुवाके तृतीयं सूक्तम् ॥

"यत् ते दर्भ" इति चतुर्थं सूक्तम् । तस्य ऐन्द्र्याख्यायां महाशान्तौ दर्भमणिवन्धने विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

यत् ते दर्भ जरामृत्युः शतं वर्मसु वर्म ते ।
तेनेमं वर्मिणं कृत्वा सपत्नां जहि वीर्यैः ॥ १ ॥

यत् । ते । दर्भ । जराऽमृत्युः । शतम् । वर्मऽसु । वर्म । ते ।
तेन । इमम् । वर्मिणम् । कृत्वा । सऽपत्नान् । जहि । वीर्यैः ॥ १ ॥

हे दर्भ ते तव मर्मसु ग्रन्थिषु [यत्] जरामृत्युशतम् जरसा मृत्यूनां च शतम् । वर्तत इति शेषः । शतशब्दः अपरिमितवचनः । परुषाम् अपरिमितत्वात् । प्रतिपरुर्विच्छेदस्य सुकरत्वात् जरामृत्युशतास्पदत्वं दर्भस्य । यच्च ते तव वर्म जरामृत्युपरिहारकं कवचम् अस्ति तेन मर्मगतजरामृत्युशतपरिहारकेण वर्मणा इमं तव धारकं रक्षाजयादिकामं पुरुषं वर्मिणम् आमुक्तवर्माणं कृत्वा वीर्यैः परकृतोपद्रवपरिहारशत्रुविजयकरणादिल-

१ P repeats जहि । मे । twice before पृतनाऽयतः ।. We with P J. २ So we with A B C D K R S V Dc Cs P P J.

1 Sâyaṇa's text, however, is वर्मसु. 2 Here about sixteen letters are almost altogether torn away at the end of the line on the palm leaf and are here supplied by guess.

क्षणैः सामर्थ्यैः सपत्नान् अमुष्य राज्ञः शत्रून् जहि पराभव नाशय ॥

द्वितीया ॥

शतं ते दर्भ वर्माणि सहस्रं वीर्याणि ते ।
तमस्मै विश्वे त्वां देवा जरसे भर्तवा अदुः ॥ २ ॥

शतम् । ते । दर्भ । वर्माणि । सहस्रम् । वीर्याणि । ते ।
तम् । अस्मै । विश्वे । त्वाम् । देवाः । जरसे । भर्तवै । अदुः ॥ २ ॥

हे दर्भ मणिरूप ते तव मर्माणि पर्वाणि परकृतपीडाविषयभूतानि [शतं] सन्ति । तत्परिहाराय ते तव वीर्याणि सामर्थ्यान्यपि सहस्रम् सहस्रसंख्याकानि सन्ति । तं तादृशं मर्मशताच्छादनसाधनवीर्योपेतं त्वाम् अस्मै रक्षादिकामाय राज्ञे विश्वे सर्वे देवाः जरसे जरानिमित्तम् अस्य जरापरिहाराय भर्तवै भरणाय पोषणाय प्रयोजनाय अदुः दत्तवन्तः । अतः अमुष्य जरां परिहृत्य भरणं कुर्वित्यर्थः । ‡ भर्तवै । तवैप्रत्ययः ‡ ॥

तृतीया ॥

त्वामाहुर्देववर्म त्वां दर्भ ब्रह्मणस्पतिम् ।
त्वामिन्द्रस्याहुर्वर्म त्वं राष्ट्राणि रक्षसि ॥ ३ ॥

त्वाम् । आहुः । देवऽवर्म । त्वाम् । दर्भ । ब्रह्मणः । पतिम् ।
त्वाम् । इन्द्रस्य । आहुः । वर्म । त्वम् । राष्ट्राणि । रक्षसि ॥ ३ ॥

हे दर्भ मणे त्वां देववर्म आहुः देवानां रक्षणार्थं कवचम् आहुः । तथा त्वां ब्रह्मणस्पतिम् वेदस्य पालयितारम् एतन्नामानं देवम् आहुः वेदविदितस्यापि रक्षाकारित्वात् । किं च त्वाम् इन्द्रस्य देवाधिपतेरपि वर्म

१ AS and Sâyaṇa's text: मर्माणि. We with B C D K R Dc Cs P P J. २ A B C R V Cs त्वमस्मै. Dc त्वमस्मै changed to तमस्मै. P P J त्वम् ।. We with D K K S V. ३ P विश्वे ।. We with P J. ४ P भर्तवै ।. We with P J. ५ A B C D R S Cs °देव° for °देव°. P J देवऽवर्म ।. We with K K V Dc P.

1 S' जरामित्त for जरानिमित्तम्. 2 Sâyaṇa's text reads त्वामाहुर्देववर्म त्वामाहुर्ब्रह्मणस्पतिं for our त्वामाहुर्देववर्म त्वां दर्भ ब्रह्मणस्पतिम्.

कवचम् आहुः । देवा बृहस्पतिरिन्द्रश्च त्वां स्वस्वरक्षार्थं धारयन्ति इत्यभिप्रायः । यत एवम् अतस्त्वं राष्ट्राणि [त्वां] धारयतो राज्ञो राज्यानि रक्षसि पालयसि पालय ॥

चतुर्थी ॥

सपत्नक्षयणं दर्भ द्विषतस्तपनं हृदः ।
मणिं क्षत्रस्य वर्धनं तनूपानं कृणोमि ते ॥ ४ ॥

सपत्नऽक्षयणम् । दर्भ । द्विषतः । तपनम् । हृदः ।
मणिम् । क्षत्रस्य । वर्धनम् । तनूऽपानम् । कृणोमि । ते ॥ ४ ॥

हे दर्भ ते त्वा त्वां सपत्नक्षयणम् शत्रूणां नाशकम् । ॥ "कृत्यल्युटो बहुलम्" इति कर्तरि ल्युट् ॥ । तथा द्विषतः द्वेष्टुः हृदः हृदयस्य तपनम् संतापकं क्षत्रस्य बलस्य[1] वर्धनम् वर्धकम् । तथा तनूपानम् तन्वाः शरीरस्य पातारं रक्षितारम् एवंमहानुभावं मणिं कृणोमि करोमि ॥ अथ वा रक्षाकामः पुरुषः संबोध्यते । हे राजन् दर्भमणिं[2] सपत्नक्षयणादिसामर्थ्योपेतं ते तुभ्यं क्षत्रस्य वर्धनं तनूपानं च कृणोमीति संबन्धनीयम् ॥

पञ्चमी ॥

यत् समुद्रो अभ्यक्रन्दत् पर्जन्यो विद्युता सह ।
ततो हिरण्ययो बिन्दुस्ततो दर्भो अजायत ॥ ५ ॥

यत् । समुद्रः । अभिऽअक्रन्दत् । पर्जन्यः । विऽद्युता । सह ।
ततः । हिरण्ययः । बिन्दुः । ततः । दर्भः । अजायत ॥ ५ ॥

यत् यस्मिन् स्थाने समुद्रः समुद्द्रवन्ति अस्माद् आप इति समुद्रः । तादृशः पर्जन्यः मेघो विद्युता सह अभ्यक्रन्दत् अभिक्रन्दनं स्तननम् अ-

१ P हृदः ।. २ A B C D R S̈ Cs हिरण्ययो बिंदु°. Dc हिरण्ययो बिंदु° changed to हिरण्ययों बिंदु°. P बिंदुः ।. We with K K̈ V P̈ J.

1 S' बलवर्धनं वधवर्धकं for बलस्य वर्धनम् वर्धकम्. 2 S' inserts a ते before दर्भ°.

कार्षीद् वृष्ट्युत्पादनाय ततः अभिक्रन्दतो मेघात् [हिरण्ययो] हिरण्मयो विन्दुः उदभूत् । [ततः] तस्माद् उत्पन्नात् हिरण्यबिन्दोः सकाशाद् दर्भो अजायत प्रादुर्बभूव । अनेन दर्भोत्पत्तिवर्णनेन दर्भमयस्य मणेरतिशयित-वीर्यत्वम् उक्तं भवति । ꣸ हिरण्यय इति । "ऋत्व्यवास्त्व्यवास्त्व॰" इत्यादिना हिरण्मयशब्दस्य मयटो मकारलोपो निपातितः ꣸ ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके चतुर्थं सूक्तम् ॥

"औदुम्बरेण" इत्यादिकं पञ्चमं सूक्तम् । अस्य "कौबेरीं धनकाम-स्य धनक्षये च" [न॰क॰१७] इति विहितायां कौबेर्याख्यायां महाशा-न्तौ औदुम्बरमणिबन्धने विनियोगः । उक्तं नक्षत्रकल्पे । "औदुम्बरेण मणिना पुष्टिकामाय वेधसा इत्यौदुम्बरं कौबेर्याम्" इति [न॰क॰१९] ॥

तत्र प्रथमा ॥

औदुम्बरेण मणिना पुष्टिकामाय वेधसा ।
पशूनां सर्वेषां स्फातिं गोष्ठे मे सविता करत् ॥ १ ॥

औदुम्बरेण । मणिना । पुष्टिऽकामाय । वेधसा ।
पशूनाम् । सर्वेषाम् । स्फातिम् । गोऽस्थे । मे । सविता । करत् ॥ १ ॥

औदुम्बरेण उदुम्बरनिर्मितेन मणिना । ꣸ "तस्य विकारः" इति अण् प्रत्ययः ꣸ । पुष्टिकामाय पशुपुत्रधनशरीरादिविषयं पोषं काम-यमानाय पुरुषाय तदर्थं वेधसा विधात्रा पुरा प्रयोगः कृतः । यद्वा वे-धसा पुष्ट्यादिविधात्रा कर्त्रा मणिना पुष्टिकामाय तव रक्षां करोमीति व्याख्येयम् । अतः सर्वेषां गोमहिषाश्वाजगजादिरूपाणां पशूनाम् । च-तुष्पादाः पशवः । तेषाम् । अथ वा द्विपादश्चतुष्पादश्च पशवः । उभ-यविधानां परिग्रहाय सर्वेषाम् इत्युक्तम् । तेषां स्फातिम् । ꣸ स्फा-यी वृद्धौ । क्तिनि यलोपः ꣸ । अभिवृद्धिं मे मम गोष्ठे गवां नि-वासस्थाने । ꣸ "घञर्थे कविधानम्" इति अधिकरणे कप्रत्ययः । "अम्बाम्बगोभूमि॰" इत्यादिना मूर्धन्यादेशः ꣸ । सविता प्रसविता

1 S' कृष्ट्यु॰. 2 S' om. धन॰.

सर्वस्य अनुज्ञाता प्रेरकः एतन्नामको देवः करत् कुर्यात् । ※ करोतेः पञ्चमलकारः ※ । "सविता वै प्रसवानाम् ईशे" इत्यादि श्रुतेः [ऐ° ब्रा° १. १६] सवितुः सर्वस्य प्रेरकत्वाद् "देवो वः सविता प्रार्पयतु" इति [तै° सं° १. १. १. १] गवां व्याघ्रतस्करादिकृतनाशपरिहाराय प्रार्पणप्रार्थनश्रुतेश्च सवितुः सर्वपशुस्फातिप्रार्थना युक्ता ॥

द्वितीया ॥

यो नो॑ अ॒ग्निर्गार्ह॑पत्यः पशू॒नाम॑धि॒पा अस॑त् ।
औदु॑म्बरो॒ वृषा॑ म॒णिः स मा॑ सृजतु पु॒ष्ट्या ॥ २ ॥

यः । न॒ः । अ॒ग्निः । गार्ह॑ऽपत्यः । प॒शू॒नाम् । अ॒धि॒ऽपाः । अस॑त् ।
औदु॑म्बरः । वृषा॑ । म॒णिः । सः । मा॒ । सृ॒ज॒तु॒ । पु॒ष्ट्या ॥ २ ॥

यो गार्हपत्योऽग्निः । गृहपतिना यजमानेन सह संयुक्तोऽग्निर्गार्हपत्यः । यस्तत्संज्ञकोऽग्निरस्ति । ※ "गृहपतिना संयुक्ते ञ्यः" इति ञ्यः ※ । स नः अस्माकं पशूनाम् गवाश्वादीनाम् अधिपाः अधिष्ठाय पाता असत् भवेत् । ※ अस्तेर्लेटि अडागमः ※ । "इह पशवो विश्वरूपा रमन्ताम् अग्निं गृहपतिम् अभिसंवसानाः" [तै° ब्रा° ३. ७. ४. ५] इति मन्त्रवर्णाद् अग्निहोत्रे "पशून् मे यच्छ" इति [आश्व° २. ३] गार्हपत्यप्रार्थनाविधानाच्च पशूनाम् आधिपत्यं तस्य सिद्धम् । अतः गार्हपत्योऽग्निः पशून् पालयतु चोरादिभयेभ्यः । औदुम्बरः उदुम्बरविकारो वृषा अभिमतफलवर्षको मणिः पुष्ट्या पोषेण शरीराभिवृद्ध्या माम् सर्वतः संसृजतु । पशूनां पुष्टिं करोत्वित्यर्थः । "ऊर्ग् वा उदुम्बरः" इति श्रुतेः [तै° सं° २. १. १. ६] अन्नरूपत्वात् पोषकत्वं तस्य युक्तम् ॥

तृतीया ॥

करी॒षिणीं॒ फल॑वतीं स्व॒धामिरां॑ च नो गृ॒हे ।

१ Dc सृजतु पुष्ट्या changed to सृजतु पुष्ट्यां. K K V सृजतु पुष्ट्यां. P पुष्ट्यां ।. We with A B C D R S Cs P J. २ P असत् ।. We with P J.

1 S' प्र पण°. 2 S' सत्वं for सह. 3 S' पोषण.

औदुम्बरस्य तेजसा धाता पुष्टिं दधातु मे ॥ ३ ॥

करीषिणीम् । फलऽवतीम् । स्वधाम् । इराम् । च । नः । गृहे ।

औदुम्बरस्य । तेजसा । धाता । पुष्टिम् । दधातु । मे ॥ ३ ॥

करीषिणीम् करीषो गवां शकृत् । प्रभूतेन करीषेण तद्वतीम् । अनेन गवां समृद्धिरुक्ता भवति तदभावे करीषाभावात् । तादृशीं स्वधाम् । अन्ननामैतत् । स्वस्मिन् धीयत इति व्युत्पत्तेः । व्रीहियवादिलक्षणम् अन्नं फलवतीम् प्रकृष्टेन फलेन उपेताम् इरां च भूमिमपि । अथ वा इरा इला गौः । जात्येकवचनम् । गावः । अत्र करीषिणीं फलवतीम् इति विशेषणद्वयं स्वधाम् इरां च उभयमपि विशिनष्टि । उभयत्रापि संबन्धयोग्यतासंभवात् । नः अस्माकं गृहे । करत् इति संबन्धः । औदुम्बरस्य उदुम्बरविकारस्य मणेस्तेजसा सामर्थ्येन धाता सर्वस्य विधाता एवंनामको देवः पुष्टिम् शरीरादिपोषं मे मम दधातु स्थापयतु । करोत्वित्यर्थः ॥

चतुर्थी ॥

यद् द्विपाच्च चतुष्पाच्च यान्यन्नानि ये रसाः ।

गृह्णे३हं त्वेषां भूमानं बिभ्रदौदुम्बरं मणिम् ॥ ४ ॥

यत् । द्विऽपात् । च । चतुःपात् । च । यानि । अन्नानि । ये । रसाः ।

गृह्णे । अहम् । तु । एषाम् । भूमानम् । बिभ्रत् । औदुम्बरम् । मणिम् ॥ ४ ॥

द्विपात् पादद्वयोपेतं पुरुषादिकं यत् पशुजातम् अस्ति । यच्च चतुष्पात् पादचतुष्टयोपेतं गवादिकम् अस्ति । उभयत्र "संख्यासुपूर्वस्य"

१ B[h] औदंम्बर°. २ K K[m] V पुष्टिं दधातु मे. Dc पुष्टिं द° changed to पुष्टिं द°. We with B[h] C D R S[m] Cs. ३ D ते. We with A C K K[m] R S[m] V Dc Cs. ४ S[m] Dc यान्यन्नानि ये रसां. Cs [या]न्यन्यानि ये रसा. R यान्यन्यानि ये रसां. We with A B[h] C D K K[m] V. ५ D R S[m] Cs have no kampa-figure. We with A C K K[m] V Dc. ६ K K[m] V त्वेषां. Dc त्वेषां changed to त्वेषां. We with A B[h] C D R S[m] Cs. ७ P P[2] omit the avagraha. We with J. ८ J रसां । changed to रसाः ।. We with P P[2]. ९ P J एषांम् ।. We with P[2].

1 S' मे पुष्टिं for पुष्टिम्, unnecessarily repeating मे when मे मम follows °दिपोषं.

इति पादस्य लोपः समासान्तः। "द्वित्रिभ्यां पाद्दन्मूर्धसु बहुव्रीहौ" इति द्विपाच्छब्दस्य अन्तोदात्तत्वम्। चतुष्पाद् इति। बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥ यानि च अन्नानि तिलमाषव्रीहियवप्रियङ्ग्वादीनि ग्राम्याणि अन्नानि। यानि च अरण्यजानि अन्नानि ये च रसाः दधिक्षीरमधुगुडादिरूपाः सन्ति एषाम् उक्तानां सर्वेषां भूमानम् बहुभावम्। ॥ बहुशब्दाद् इमनिचि "बहोर्लोपो भू च बहोः" इति इमनिच आदिलोपो बहोर्भूभावश्च ॥। औदुम्बरं मणिं बिभ्रद् अहं गृहे स्वीकरोमि भजामि ॥

पञ्चमी ॥

पुष्टिं पशूनां परि जग्रभाहं चतुष्पदां द्विपदां यच्च धान्यम्।
पयः पशूनां रसमोषधीनां बृहस्पतिः सविता मे नि यच्छात् ॥ ५ ॥

पुष्टिम्। पशूनाम्। परि। जग्रभ। अहम्। चतुःऽपदाम्। द्विऽपदाम्। यत्। च। धान्यम्।
पयः। पशूनाम्। रसम्। ओषधीनाम्। बृहस्पतिः। सविता। मे। नि। यच्छात् ॥ ५ ॥

अहं पशूनां द्विपदां चतुष्पदां च यच्च धान्यम् व्रीहियवादिरूपं तस्यापि पुष्टिम् पोषं परि जग्रभ परिग्रहं करोमि। ॥ ग्रहेश्छान्दसे लिटि उत्तमैकवचने णलि "णलुत्तमो वा" इति णित्वस्य विकल्पितत्वाद् वृद्ध्यभावः ॥। किं च सविता सर्वस्य अनुज्ञाता बृहस्पतिर्देवः पशूनाम् गोमहिष्यादीनां पयः तथा ओषधीनाम् व्रीह्यादीनां रसम् सारभूतम् अंशं मे मह्यं नि यच्छात्। औदुम्बरस्य तेजसा इति शेषः। प्रयच्छतु। ॥ यम उपरमे। लेटि "इषुगमियमां छः" इति छादेशः। आडागमः ॥ ॥

१ P पुष्टिम्।. We with PJ. २ P °पादाम्।.

1 S′ याणि यानि for यानि. 2 S′ तेषाम्. 3 S′ सारभूतभूततमंशं for सारभूतम् अंशं.

षष्ठी ॥

अहं पशूनामधिपा असानि मयि पुष्टं पुष्टपतिर्दधातु ।
मह्यमौदुम्बरो मणिर्द्रविणानि नि यच्छतु ॥ ६ ॥

अहम् । पशूनाम् । अधिऽपाः । असानि । मयि । पुष्टम् । पुष्टऽपतिः ।
दधातु ।
मह्यम् । औदुम्बरः । मणिः । द्रविणानि । नि । यच्छतु ॥ ६ ॥

"मह्यमौदुम्बरः" इति अर्धर्चः उत्तरमन्त्रे वा द्रष्टव्यः । अहं पुष्टिकामः पशूनाम् द्विपदां चतुष्पदां च अधिपाः अधिष्ठाय पालकः स्वामी असानि भवानि । ॥अधिपूर्वात् पातेर्विच् । असानीति । अस्तेर्लोटि "आडुत्तमस्य पिच्च" इति आडागमः॥ । तदर्थं मयि पुष्टिकामे पुष्टम् पोषं पश्वादेः समृद्धिम् । ॥"नपुंसके भावे क्तः" इति क्तः॥ । तत् पुष्टपतिः पश्वादिपोषस्वामी औदुम्बरो मणिः दधातु प्रयच्छतु । एवं मह्यम् औदुम्बरो मणिः द्रविणानि हिरण्यानि नि यच्छतु नियमयतु प्रयच्छतु ॥

सप्तमी ॥

उप मौदुम्बरो मणिः प्रजया च धनेन च ।
इन्द्रेण जिन्वितो मणिरा मागन्त्सह वर्चसा ॥ ७ ॥

उप । मा । औदुम्बरः । मणिः । प्रऽजया । च । धनेन । च ।
इन्द्रेण । जिन्वितः । मणिः । आ । मा । अगन् । सह । वर्चसा ॥७॥

मा माम् औदुम्बरो मणिः प्रजया पुत्रपौत्रादिरूपया च धनेन हिरण्यादिलक्षणेन गवादिरूपेण च सह उप । ॥उपसर्गश्रुतेः सामर्थ्याद् आगन्निति आकृष्यते॥ । आगमत् । एवं स मणिः इन्द्रेण

---

१ A B^h C D K K^m R Dc Cs असानि. P P^J J असानि ।. We with S^m. २ A B^h R उपमौदु°. D उपमौदु°. Dc उपमौदु° We with C K K^m S^m V Cs. ३ A B^h C D K K^m R S^m V Dc Cs जिन्वतो. P P^J J जिन्वतः ।. We with Sâyana, and the accents accordingly.

---

1 S' यच्चतुष्पदां. 2 S' पुष्टिम्, though the text in S' is पुष्टं. 3 S' समृद्धम्.

जिन्वितः प्रीणितः प्रेरितः वर्चसा अस्मदभिमतेन तेजोविशेषेण सह मा माम् आगन् आगमत् । ‌‌ जिन्वित इति । इवि जिवि धिवि प्रीणनार्थाः । धातूपदेशावस्थायामेव नुमागमः । कर्मणि निष्ठायाम् इडागमः । इदित्वाद् नकारलोपाभावः । अगन्निति । गमेर्लुङि "मन्त्रे घस०" इति च्लेर्लुक् । "मो नो धातोः" इति नत्वम् ‌‌ ॥

अष्टमी ॥

देवो मणिः सपत्नहा धनसा धनसातये ।
पशोरन्नस्य भूमानं गवां स्फातिं नि यच्छतु ॥ ८ ॥

देवः । मणिः । सपत्नऽहा । धनऽसाः । धनऽसातये ।
पशोः । अन्नस्य । भूमानम् । गवाम् । स्फातिम् । नि । यच्छतु ॥८॥

देवः द्योतमानो मणिः औदुम्बरः । पुष्ट्यर्थं देवैर्निर्मितत्वाद् देव इत्युच्यते । तादृशो मणिः सपत्नहा सपत्नानां हन्ता तथा धनसाः धनानाम् अस्मदभिलषितानां साता दाता । ‌‌ वन पण संभक्तौ । "जनसनखनक्रमगमो विट्" । "विड्वनोरनुनासिकस्यात्" इति आत्वम् ‌‌ । एवंरूपो मणिः धनसातये धनाना लाभाय भवतु । ‌‌ "जनसनखनां सन्झलोः" इति आत्वम् ‌‌ । किं च पशोः अन्नस्य च भूमानम् वहुभावं समृद्धिं नि यच्छतु । तथा गवां स्फातिम् अभिवृद्धिं च नि यच्छतु । यद्यपि पशुभूम्नैव गोस्फातिरप्युक्ता तथापि गवाम् अतिशयेनोपयोगात् प्राधान्याय पुनरभिधानम् । "देवा वा ऊर्जं व्यभजन्त । तत उदुम्बर उदतिष्ठत्" इति श्रुतेः [तै० ब्रा० १. १. ३. १०] ऊर्क्संबन्धाद् अन्नसमृद्धिकारकत्वम् ॥

---

१ A B C D R S गवां स्फातिर्नि. Dc गवां स्फातिर्नि corrected to गवां स्फातिं नि. K V गवां स्फातिं with Sâyaṇa, retaining the accents of the MSS. We with Dc J and Sâyaṇa as regards the case and Dc P as to accents. २ P P J धनसा ।. ३ P पशोः ।. We with P J. ४ P स्फातिः ।. P स्फातिः ।. J स्फातिम् । changed to स्फातिः ।.

---

1 S' धनसा for धनसाः. 2 S' यच्छति.

नवमी ॥

यथाग्रे त्वं वनस्पते पुष्ट्या सह जज्ञिषे ।
एवा धनस्य मे स्फातिमा दधातु सरस्वती ॥ ९ ॥

यथा । अग्रे । त्वम् । वनस्पते । पुष्ट्या । सह । जज्ञिषे ।
एव । धनस्य । मे । स्फातिम् । आ । दधातु । सरस्वती ॥ ९ ॥

हे वनस्पते वनस्य पालक औदुम्बरमणे । विकारे प्रकृतिशब्दः । त्वं यथा अग्रे ओषधिवनस्पतिसृष्टिसमये पुष्ट्या पोषेण सह उत्पत्तिसमय एव जज्ञिषे उत्पन्नोसि एव एवं मे धनस्य स्फातिम् अभिवृद्धिं त्वया साधनभूतेन सह सरस्वती सरणवती वाग्देवी आ दधातु करोतु । आङ्पूर्वो दधातिः करोत्यर्थे वर्तते । एवा धनस्येत्यत्र "निपातस्य च" इति सांहितिको दीर्घः ॥

दशमी ॥

आ मे धनं सरस्वती पयस्फातिं च धान्यम् ।
सिनीवाल्युपा वहादयं चौदुम्बरो मणिः ॥ १० ॥

आ । मे । धनम् । सरस्वती । पयःऽस्फातिम् । च । धान्यम् ।
सिनीवाली । उप । वहात् । अयम् । च । औदुम्बरः । मणिः ॥ १० ॥

सरस्वती देवी मे मम धनम् हिरण्यादिलक्षणं पयस्फातिम् पयसोऽभिवृद्धिं च । अनेन पयसोऽभिवृद्धिप्रार्थनेन गोसमृद्धिः प्रार्थिता भवति । तथा धान्यं च । व्रीहियवादीनाम् ओषधीनां फलानि धान्यानि । अत्र जातावेकवचनम् । आ इति उपसर्गश्रुतेः वहत्विति योग्यक्रियाध्याहारः । एवं सिनीवाली देवता च । "दृष्टचन्द्रा सिनीवाली न-

१ K K V वंनस्पतें पुष्ट्यां. P पुष्ट्यां ।. Dc वंनस्पते पुष्ट्या changed to वंनस्पते पुष्ट्यां. We with A B C D R S Cs P J. २ A B C D K K R V Dc Cs जंज्ञिषे. P J जज्ञिषे ।. We with P. ३ A B C D R S मे स्फातिमा. Dc मे स्फातिमा changed to मे स्फातिमा. P स्फातिम् ।. J स्फातिम् ।. We with K V P Dc. ४ A B °ल्युपा° corrected from °ल्युंपा°. ५ P P J अवहात् ।.

ष्टचन्द्रा कुहूर्मता" इति श्रुतेः दृष्टचन्द्रामावास्याभिमानिदेवता सिनीवाली । सा च धनादिकम् उपा वहात् । अयं धार्यमाण औदुम्बरो मणिश्च उप वहात् उपावहतु प्रापयतु । ✻वह प्रापणे । लेटि आडागमः✻ ॥ अथ वा सरस्वती मे धनम् हिरण्यरजतमणिमुक्तादिलक्षणं हस्तेन धारणयोग्यम् आ गमयतु । पयस्फातिं धान्यं च सिनीवाली औदुम्बरो मणिश्च उपा वहात् समीपदेशं प्रापयतु इति व्यवस्था ॥

एकादशी ॥

त्वं म॒णी॒नाम॑धि॒पा वृषा॑सि॒ त्वयि॑ पु॒ष्टं पु॒ष्टप॑ति॒र्जजान ।
त्वयी॒मे वाजा॒ द्रवि॑णानि॒ सर्वौ॑दुम्बर॒ः स त्वम॒स्मत् स॒हस्वा॒राद॒राति॒म॑मतिं॒ क्षुधं॑ च ॥ ११ ॥

त्वम् । म॒णी॒नाम् । अ॒धि॒ऽपाः । वृषा॑ । अ॒सि॒ । त्वयि॑ । पु॒ष्टम् । पु॒ष्ट॒ऽप॑तिः । ज॒जा॒न॒ ।
त्वयि॑ । इ॒मे इति॑ । वाजाः॑ । द्रवि॑णानि । सर्वाः॑ । औदुम्बरः । सः । त्वम् । अ॒स्मत् । स॒हु॒स्व॒ । आ॒रात् । अरा॑तिम् । अम॑तिम् । क्षुधम् । च॒ ॥ ११ ॥

हे औदुम्बर मणे त्वं मणीनाम् इतरेषां रक्षासमृद्धिजयादिसाधनानां दर्भादिनिर्मितानाम् अधिपः[2] स्वामी वृषा अभिमतफलवर्षिता च असि । अधिपत्वे कारणम् आह । यतः त्वयि पुष्टम् गवाश्वादीनां सर्वेषां पोषं पुष्टपतिः[3] सर्वपदार्थपोषकर्ता[4] प्रजापतिः जजान उदपादयद् अकरोत् । अतः मणीनाम् अधिपो[2] वृषा चासि । अस्तु किं तत इत्यत आह । त्वया[1] सर्वसमृद्ध्यास्पदभूतेन मे[1] मह्यं वाजाः "अन्नं वै वाजः" इति

१ D वांजा द्रविणा°. $\overset{m}{S}$ वाजां द्रविणा°. Cs वाजा. We with A $\overset{h}{B}$ K $\overset{m}{K}$ R V Dc. २ A $\overset{h}{B}$ D त्वंमस्मत्. We with C $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ V Dc Cs. ३ A $\overset{h}{B}$ C D $\overset{m}{K}$ R $\overset{m}{S}$ Dc Cs P $\overset{2}{P}$ °रांतिमृतं. P $\overset{2}{P}$ J अमृतंम् ।. We with Sâyaṇa, and the accents accordingly. V °रांतिममितं, an instance of both wrong borrowing and wrong retention of the old accent. ४ P $\overset{2}{P}$ J वाजां ।.

1 So S'. 2 S' Sâyaṇa's text, however, exhibits अधिपा वृषा°. 3 S' पुष्टिपतिः. 4 S' inserts त्वा after °कर्ता.

[तै॰ सं॰ ५. ४. ६. ६] श्रुतेः बहुविधानि अन्नानि सर्वा सर्वाणि द्रविणानि द्रावयितव्यानि हिरण्यरजतादीनि । सर्वशब्देन मणिमुक्ताप्रवालादिलक्षणानि परिगृह्यन्ते । संभवन्तु इति शेषः । हे औदुम्बर स तादृशः वाजद्रविणादिसाधकस्त्वम् असत् असत्तः सहस्व अभिभव अपगमय । अभिभाव्यानि कानीत्याकाङ्क्षायाम् उच्यते आराद् अरातिम् इति । आरात् अत्यन्तं दूर एव अरातिम् अदानम् अलाभम् अमतिम् दारिद्र्यं मत्यभावं बुद्धिभ्रंशं वा क्षुधम् अशनाभावम् एतत् सर्वम् असत् आरादेव सहस्व ॥

द्वादशी ॥

ग्रा॒म॒णीर॑सि ग्राम॒णीरु॒त्थाया॑भिषि॑क्तोभि मा॑ सिञ्च॒ वर्च॑सा ।
तेजो॑सि॒ तेजो॒ मयि॑ धारयाधि॑ र॒यिर॑सि र॒यिं मे॑ धेहि ॥ १२ ॥

ग्रा॒म॒ऽनीः । अ॒सि॒ । ग्रा॒म॒ऽनीः । उ॒त्थाय॑ । अ॒भिऽसि॑क्तः । अ॒भि । मा॒ । सि॒ञ्च॒ । वर्च॑सा ।
तेजः॑ । अ॒सि॒ । तेजः॑ । मयि॑ । धा॒र॒य॒ । अधि॑ । र॒यिः । अ॒सि॒ । र॒यिम् । मे॒ । धे॒हि॒ ॥ १२ ॥

हे औदुम्बर त्वं ग्रामणीरसि । ग्रामं नयतीति ग्रामणीः ग्रामस्वामी । स यथा प्रधानभूतः एवं त्वं सर्वेषां मणीनां प्रधानभूतोसि । अतः अस्माकमपि ग्रामणीर्भव । अभिमतफलप्रापको भवेत्यर्थः । अथ वा मा-

---

१ A °रु॒क्थ्यांया॒°. Dc °रु॒त्थ्याय्या॒° changed to °रु॒क्थ्याय्या॒°. B̊ C °रु॒त्थाया॒°. D R S̊ °रु॒त्थ्याया॒°. K̊ V °रु॒क्थ्यांया॒°. Cs °रु॒त्थ्यांया॒°. P P̊ उ॒च्छ्यांय ।. J उ॒त्थ्याय॑ changed to उ॒त्थ्याय्यि ।. In all the MSS. the त्थ is doubtful between त्थ and च्छ. Sâyaṇa's text reads: °णीछाया° for °णीरु॒त्थाया॒°, dropping the रु. May he have read उच्छ्राय? (He says मां श्रेष्ठं कुरु). उ॒च्छ्राय॑ (for उच्छ्रंय) may be a better and less difficult reading than उ॒त्थाय॑, unless the latter can be taken to mean उत्तिष्ठ. We with B̊ C. २ A D K̊ S̊ V Dc षिञ्च॒. We with B̊ C R Cs. ३ So all our MSS. and Vaidikas. But the want of two syllables in the fourth pâda would suggest (the *Sarvânukramaṇikâ* notes: पुष्टिं पशूनां ग्रामणीरसि त्रिष्टुभौ,) that धा॒र॒याध्यधिरयिरसि र॒यिं मे॑ धेहि may have been the original reading. ४ P P̊ J ग्रा॒म॒णीः ।.

मपि श्रेष्ठं कुरु । त्वं वर्चसा अभिषिक्तोसि अभित आच्छन्नोसि । [मा] मामपि वर्चसा अभि षिञ्च अभिषिक्तं कुरु । हे मणे त्वं तेजोसि साक्षात् तेजोरूपोसि अतः मयि तेजो धारय । किं च त्वम् अधिरयिः अधिगतरयिः प्राप्तधनः असि । रयिं मे धेहि स्थापय प्रयच्छ । रयिधनम् । ※रातेर्दानकर्मणः [नि० ४.१७]※ ॥

[त्रयोदशी चतुर्दश्यौ] ॥

पुष्टिरसि पुष्ट्या मा समङ्ग्धि गृहमेधी गृहपतिं मा कृणु ।
औदुम्बरः स त्वमस्मासु धेहि रयिं च नः सर्ववीरं नि यच्छ रायस्पोषाय प्रति मुञ्चे अहं त्वाम् ॥ १३ ॥

पुष्टिः । असि । पुष्ट्या । मा । सम् । अङ्ग्धि । गृहऽमेधी । गृहऽपतिम् । मा । कृणु ।
औदुम्बरः । सः । त्वम् । अस्मासु । धेहि । रयिम् । च । नः । सर्वऽवीरम् । नि । यच्छ । रायः । पोषाय । प्रति । मुञ्चे । अहम् । त्वाम् ॥१३॥

अयमौदुम्बरो मणिर्वीरो वीराय बध्यते ।
स नः सनिं मधुमतीं कृणोतु रयिं च नः सर्ववीरं नि यच्छात् ॥ १४ ॥

अयम् । औदुम्बरः । मणिः । वीरः । वीराय । बध्यते ।
सः । नः । सनिम् । मधुऽमतीम् । कृणोतु । रयिम् । च । नः । सर्वऽवीरम् । नि । यच्छात् ॥ १४ ॥

त्रयोदशी ॥ हे मणे त्वं साक्षात् [पुष्टिः] पुष्टिरूपोसि । अतः पुष्ट्या पोषेण मा मां समङ्ग्धि सम्यग् अक्तं कुरु । समृद्धं कुरु । तथा गृहमेधी त्वम् असि । मा मां गृहपतिम् धनकनकादिसमृद्धस्य गृहस्य

१ K K̄ V Dc P̄ पुष्टिरसि पुष्ट्यां. We with A B̄ C D R S̄ Cs P J. २ B̄ C R समिन्धि. P P̄ J सम् । इन्धि । We with D K S̄ V Dc Cs. ३ A B̄ D S̄ सत्वमस्मा°. We with C K K̄ R V Dc Cs. ४ K K̄ V स नः सनिं. Dc स नः सनिं changed to स नः सनिं. We with A B̄ C D R S̄ Cs.

1 S' has सर्वदा गृहस्य for गृहस्य.

स्वामिनं सोमयागादिकर्मानुष्ठातारं वा कृणु कुरु । हे औदुम्बरँ मणे स तादृशः उक्तविधनानाधर्मोपेतस्त्वम् त्वयि विद्यमाना [ये] ग्रामणीत्ववर्चस्वित्वतेजोरूपत्वाधिरयित्वादयो धर्माः सन्ति तान् सर्वान् अस्मासु धेहि स्थापय । किं च नः अस्माकं सर्ववीरम् सर्वे वीराः पुत्रभृत्यादयो यस्यां रय्यां तुष्यन्ति तादृशं रयिम् धनं च नि यच्छ प्रयच्छ । यद्वा सर्ववीरं यथा भवति तथा रयिं प्रयच्छेत्यर्थः ॥

चतुर्दशी ॥ हे मणे अहं धनादिपुष्टिकामस्त्वां रायस्पोषाय धनानां पुष्ट्यै । "षष्ठ्याः पतिपुत्र॰" इत्यादिना सत्वम् । प्रति मुञ्चे बध्नामि । प्रतिमोको बन्धनम् । "रुक्मम् अन्तरं प्रति मुञ्चते" इत्यादिश्रुतेः [तै॰ सं॰ ५. १. १०. ३] । एतदेव परोक्षेण पुनरभिधीयते फलान्तरसंबन्धाय । [अयं] वीरः विविधम् ईरयति अमित्रान् इति वीरः । तादृश औदुम्बरो मणिः वीराय वीरत्वाय यथा स्वयं वीरो भवति तथाभावाय बध्यते । स तादृशो मणिः नः अस्माकं मधुमतीम् । मधुवद् उपयुज्यमानत्वं मधुशब्देन उच्यते । तद्वतीं सनिम् धनादिलब्धिं कृणोतु करोतु । तथा नः अस्माकं रयिं च सर्ववीरं यथा भवति तथा । अतिप्रभूतम् इत्यर्थः । यद्वा पुत्रादयो वीराः । तैः सहितं यथा भवति तथा रयिं नि यच्छात् पुत्रादीन् रयिं च नियच्छत्वित्यर्थः ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके पञ्चमं सूक्तम् ॥

"शतकाण्डो दुश्च्यवनः" इत्यादिकं षष्ठं सूक्तम् । तस्य "याम्यां यमभये" [न॰ क॰ १७.] इति विहितायां याम्याख्यायां महाशान्तौ दर्भमणिबन्धनं कुर्यात् । सूत्रितं हि नक्षत्रकल्पे । "नेच्छत्रुरिति[२. २७] "पाठामूलम् अपराजितायाम् शतकाण्डो दुश्च्यवनः[१९. ३२] इति दर्भ- "मणिं याम्याम्" इति [न॰ क॰ १९.] ॥

1 S′ inserts an अस्मास्वपि after त्वम्. 2 S′ रयिः for यद्वा. 3 S′ inserts त्वा again after सत्यम्. 4 For वीरः .... वीराय S′ has : वीरः औदुंबरो मणिर्वीराय विविधमीरयति अमित्रानिति वीरः । तादृशोमणिवीराय. 5 S′ अतिप्रभूताम् for अतिप्रभूतम्. 6 The *Nakshatra-kalpa* has: याम्यायाम् for याम्याम्.

तत्र प्रथमा ॥

शतकाण्डो दुश्च्यवनः सहस्रपर्ण उत्तिरः ।
दर्भो य उग्र ओषधिस्तं ते बध्नाम्यायुषे ॥ १ ॥

शतऽकाण्डः । दुःऽच्यवनः । सहस्रऽपर्णः । उत्ऽतिरः ।
दर्भः । यः । उग्रः । ओषधिः । तम् । ते । बध्नामि । आयुषे ॥ १ ॥

अनेन दर्भस्य मणिसाधनभूतस्य स्वरूपाधानपूर्वकं मृत्युभयपरिहाराय मणिरूपेण बन्धनम् अभिधीयते । शतकाण्डः । शतशब्दः अपरिमितवचनः । अनेकैः काण्डैः पर्वभिर्युक्तः । ॥ दश दशतः परिमाणम् अस्येति दशानां शभावः तश्च प्रत्ययो निपातितः ॥ । दुश्च्यवनः । ॥ च्युङ् प्रुङ् गतौ । "छन्दसि गत्यर्थेभ्यः" इति युच् ॥ । दुःखेन च्यावनीयः न केनापि च्याव्यः सहस्रपर्णः अनेकैः पत्रैर्युक्तः । उत्तरमन्त्रे अच्छिन्नपर्णेन दर्भेणेति पर्णानाम् आवश्यकत्वाभिधानाद् अत्र सहस्रपर्ण इति विशेषितः । उत्तरः उत्कृष्टतरः सर्वेषामप्योषधीनां मध्ये अतिशयितवीर्यः । ॥ उदः सुवन्तत्वात् तरप् ॥ । अस्य तथात्वम् उत्तरत्र दर्शयिष्यते । एवंलक्षण उग्रः उद्गूर्णबलः ओषधिः ओषधिविशेष इति विशेषितरूपो यो दर्भः तेन दर्भेण हे मृत्युभयार्दित पुरुष त्वां बध्नामि बन्धनं करोमि । किमर्थम् । आयुषे शतसंवत्सरलक्षणायुरर्थम् ॥

द्वितीया ॥

नास्य केशान् प्र वपन्ति नोरसि ताडमा घ्नते ।
यस्मा अच्छिन्नपर्णेन दर्भेण शर्म यच्छति ॥ २ ॥

---

१ A D R Cs दुश्चवनः. Dc दुश्चयवनः corrected to दुश्च्यवनः. We with B̊ C K K̊ S̊ V. २ K V °पर्ण उत्तरः with Sâyaṇa. P P̊ उत्ऽतिरः ।. R उत्तिरः changed from उत्तरः, and J उत्ऽतिरः । changed from उत्ऽतरः ।. We with A B̊ C D K̊ R S̊ Dc Cs. ३ K̊ V °स्तत्ते. Dc °स्तं ते changed to °स्तत्ते. P तम् । corrected to तत् ।. P̊ J तम् ।. We with B̊ C D R S̊. ४ A B̊ C D R S̊ नोरस्ति ता°. Dc नोरसि ता° corrected into नोरसि ता°. J उरसि ।. We with K̊ V Cs P P̊. ५ Such is the accent of all our authorities including P P̊ J.

1 S' inserts an उत्तरः before दुःखेन. 2 S' inserts यो दर्भः after एवंलक्षणः though it has यो दर्भः further down.

न । अस्य । केशान् । प्र । वपन्ति । न । उरसि । ताडम् । आ । घ्नते ।
यस्मै । अच्छिन्नऽपर्णेन । दर्भेण । शर्म । यच्छति ॥ २ ॥

अस्य केशान् शिरोरुहान् [न] प्रवपन्ति [न] आकर्षन्ति मृत्युदूताः रक्षः-पिशाचाद्या वा । तथा अमुम् उरसिताडम् उरस्ताडयित्वा न आ घ्नते न हिंसन्ति मृत्युदूताद्याः । "हिंसार्थानां च समानकर्मकाणाम्" इति तृतीयान्त उपपदे विहितो णमुल् सप्तम्युपपदेपि व्यत्ययेन निष्पन्नः । "तत्पुरुषे कृति बहुलम्" इति अलुक् । आ घ्नते इति । "आङो यमहनः" इति अस्वाङ्गकर्मकेपि आत्मनेपदम् । अस्येति उक्तं कस्य इत्यत आह । यस्मै मृत्युभयार्दिताय पुरुषाय अच्छिन्नपर्णेन दर्भेण दर्भमणिबन्धनं कृत्वा शर्म सुखं यच्छति प्रयोक्ता । अस्येति पूर्वत्र संबन्धः ॥

तृतीया ॥

दिवि ते तूलमोषधे पृथिव्यामसि निष्ठितः ।
त्वया सहस्रकाण्डेनायुः प्र वर्धयामहे ॥ ३ ॥

दिवि । ते । तूलम् । ओषधे । पृथिव्याम् । असि । निऽस्थितः ।
त्वया । सहस्रऽकाण्डेन । आयुः । प्र । वर्धयामहे ॥ ३ ॥

हे ओषधे शतकाण्डाख्य ते तव तूलम् अग्रं दिवि द्युलोके । ताव-त्पर्यन्तं तवोर्ध्वाभिवृद्धिरित्यर्थः । पृथिव्याम् भूम्यां कृत्स्नेनात्मना वि-ष्ठितः विविधम् अवस्थितः असि । सर्वां पृथिवीम् आक्रम्य अवस्थित इत्यर्थः । एवं द्यावापृथिवीव्यापिना त्वया सहस्रकाण्डेन अनेककाण्डोपे-तेन अस्य मृत्युभीतस्य आयुः प्र वर्धयामहे प्रकर्षेण अभिवृद्धिं कुर्मः ॥

चतुर्थी ॥

तिस्रो दिवो अत्यतृणत् तिस्र इमाः पृथिवीरुत ।

---

1 S' मणिं बिभ्रतः पुरुषस्य after कर्मकाणाम्" इति. 2 S' उपपदेपि. 3 S' लुक्. 4 S' असै for यस्मै. 5 S' तेन for त्वया though Sâyaṇa's text has त्वया.

त्वयाहं दुर्हार्दो जिह्वां नि तृणद्मि वचांसि ॥ ४ ॥

तिस्रः । दिवः । अति । अतृणत् । तिस्रः । इमाः । पृथिवीः । उत ।
त्वया । अहम् । दुःऽहार्दः । जिह्वाम् । नि । तृणद्मि । वचांसि ॥ ४ ॥

हे शतकाण्डाख्यौषधे त्वं तिस्रो दिवः त्रिविधान् द्युलोकान् । भोक्तॄणाम् उत्तममध्यमाधमभेदेन त्रैविध्यात् तद्भोगस्थानस्य द्युलोकस्यापि त्रित्वम् । एवं वक्ष्यमाणायाः पृथिव्या अपि द्रष्टव्यम् । अत्यतृणः अतिक्रम्य गतवान् असि । वेष्टितवान् असीत्यर्थः । उत अपि च इमाः परिदृश्यमानास्तिस्रः पृथिवीरपि अत्यतृणः । एवंमहानुभावेन त्वया दुर्हार्दः दुर्हृदयस्य शत्रोर्जिह्वां नि तृणद्मि वेष्टयामि । तस्य वचांसि च वेष्टयामि वन्धयामि । यस्त्वं कृत्स्नां द्यावापृथिवीम् आक्रान्तोसि तादृशेन अतिदीर्घेण त्वया शत्रोर्जिह्वां वाचश्च वध्नामि । ☓ उंतृदिर् हिंसानादरयोः । रौधादिकः । "हल्ङ्या॰" इत्यादिना सिपो लोपः ☓ ॥

पञ्चमी ॥

त्वमसि सहमानोहमस्मि सहस्वान् ।
उभौ सहस्वन्तौ भूत्वा सपत्नान् सहिषीमहि ॥ ५ ॥

त्वम् । असि । सहमानः । अहम् । अस्मि । सहस्वान् ।
उभौ । सहस्वन्तौ । भूत्वा । सऽपत्नान् । सहिषीमहि ॥ ५ ॥

हे शतकाण्डाख्यौषधे त्वं सहमानासि शत्रूणां सहनशीला भवसि । अहं च सहस्वान् शत्रुहिंसासाधनवलोपेतः अस्मि । सह इति वलनामसु पाठात् । अतिशयेन शत्रूणां सोढास्मीत्यर्थः । उभौ सहस्वन्तौ सहनधर्म-

१ Such is the reading of all our authorities, though the metre as well as the syntax requires a च after वचांसि. Sâyaṇa's commentary seems to read it though his text omits it like our authorities. २ P दिवंः ।. We with P J. ३ P अत्रिणत् ।. ४ D ॰मानोयमं॰.

1 S′ त्रिविधान्. 2 Sâyaṇa's text too अत्यतृणस्तिस्र &c. 3 S′ यतस्त्वं for यस्त्वं. 4 All this grammatical note is given in S′ at the end of the commentary on the previous verse, i. e. after कुर्मः instead of here. 5 S′ सिचो. 6 Sâyaṇa's text too: सहमाना.

कौ भूत्वा सपत्नान् अस्मदीयान् शत्रून् सहिषीमहि अभिभवेम । ※ष-
ह मर्षणे । आशीर्लिङि रूपम् ※ ॥

षष्ठी ॥

सहस्व नो अभिमातिं सहस्व पृतनायतः ।
सहस्व सर्वान् दुर्हार्दः सुहार्दो मे बहून् कृधि ॥ ६ ॥

सहस्व । नः । अभिऽमातिम् । सहस्व । पृतनाऽयतः ।
सहस्व । सर्वान् । दुःऽहार्दः । सुऽहार्दः । मे । बहून् । कृधि ॥ ६ ॥

हे शतकाण्डौषधे नः अस्माकम् अभिमातिम् अभिहिंसकं शत्रुं पापं वा । "पाप्मा वा अभिमातिः" इति श्रुतेः [तै॰ सं॰ २.१.३.५] । सहस्व अभिभव । तथा [पृतनायतः] पृतन्यतः पृतना सेना ताम् आत्मन इच्छतः । मया सह योद्धुम् इति शेषः । तांश्च सहस्व अभिभव । किं बहुना । सर्वान् दुर्हार्दः दुर्हृदयान् सहस्व । एवं कृत्वा मे सुहार्दः सुहृदयान् बहून् कृधि कृणु । सर्वान् मयि अनुकूलान् कृधीत्यर्थः ॥

सप्तमी ॥

दुर्भेण देवजातेन दिवि ष्टम्भेन शश्वदित् ।
तेनाहं शश्वतो जनाँ असनं सनवानि च ॥ ७ ॥

दर्भेण । देवऽजातेन । दिवि । स्तम्भेन । शश्वत् । इत् ।
तेन । अहम् । शश्वतः । जनान् । असनम् । सनवानि । च ॥ ७ ॥

देवजातेन देवेभ्यः सकाशाद् उत्पन्नेन दिविष्टम्भेन द्युलोकस्य अधःपाताभावाय स्तम्भकेन द्युलोकस्य स्तम्भभूतेन वा एवंविधेन तेन दर्भेण

१ A C D K̈ R V Dc बहुं कृं॰. S̈ बहु कृं॰. P P̈ J बहुम् ।. B̈ and V with Sâyaṇa. We with Sâyaṇa. २ A B̈ C D R S̈ Cs देवजातेनं. Dc देवजातेनं corrected to देवजातेन. P J ॰जातेनं ।. We with K K̈ V P̈. ३ C D K̈ R S̈ V Cs जना अ॰. P P̈ J जनाः ।. We with A B̈. ४ A B̈ C D K K̈ असनां. V असनान्त्स॰. S̈ असनात्स॰. Dc असनांत्स॰. P P̈ J असनाम् ।. Sâyaṇa's text: जनानसनं सनवानि च. We with R Cs.

1 S' अहिंसकं. 2 S' तंच. 3 S' कृता.

शश्वदित् सर्वदा अहं शश्वतः नित्यान् दीर्घजीविनो जनान् [असनम् अ-
लभे अपि च सनवानि] लभे । ✠षणु दाने । तानादिकः । लोटि
"आडुत्तमस्य पिच्च" इति आडागमः ✠ ॥

अष्टमी ॥

प्रियं मा दर्भ कृणु ब्रह्मराजन्याभ्यां शूद्राय चार्याय च ।
यस्मै च कामयामहे सर्वस्मै च विपश्यते ॥ ८ ॥

प्रियम् । मा । दर्भ । कृणु । ब्रह्मऽराजन्याभ्याम् । शूद्राय । च ।
आर्याय । च ।
यस्मै । च । कामयामहे । सर्वस्मै । च । विऽपश्यते ॥ ८ ॥

हे दर्भ मा मां त्वां धारयमाणं ब्रह्मराजन्याभ्यां ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां व-
र्णाभ्यां प्रियं कृणु कुरु । ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां च यथाहं प्रियो भ-
वामि तथा मां कुर्वित्यर्थः । अनेन तेषां वशीकरणं प्रार्थितं भवति ।
तथा शूद्राय च आर्याय च । जात्यभिप्रायम् इदम् । शूद्राणाम् आ-
र्याणां च मां प्रियभूतं कुरु । किं च अहं यस्मैयस्मै अनुलोमेषु प्रति-
लोमेषु च जातीयेषु मध्ये यस्मैयस्मै प्रियभावं कामयामहे तस्मै सर्वस्मै
विपश्यते पापम् अन्विष्यते पुरुषाय मां प्रियं कुरु ॥

नवमी ॥

यो जायमानः पृथिवीमदृंहद् यो अस्तभ्नादन्तरिक्षं दिवं च ।
यं बिभ्रतं ननु पाप्मा विवेद स नोयं दर्भो वरुणो दिवा कः ॥ ९ ॥

यः । जायमानः । पृथिवीम् । अदृंहत् । यः । अस्तभ्नात् । अन्तरिक्षम् ।
दिवम् । च ।

---

१ A प्रयं for प्रियं. २ K K V °राजन्याभ्यां. We with A B C D R S Dc Cs. ३ A B C D R Cs सूर्याय. Dc सूर्याय corrected to शूद्राय. K V with Sāyaṇa. P P सूर्याय।. J सूर्याय।. We with S. ४ C असै. We with A B D K K R S V Dc Cs. ५ A B C D K R V Cs विपश्यते. Dc विपंश्यते changed to विपश्यते. S विपश्यते. P J वि। पश्यते।. P विऽपश्यते।. ६ A अस्त°. ७ Such is the accent of all our authorities inleuding P P J.

---

1 So S'. 2 S' विप्रियं for प्रियं.

यम् । विऽभ्रतम् । ननु । पाप्मा । विवेद् । सः । नः । अयम् । दुर्भः । वरुणः ।
दिवा । कः ॥ ९ ॥

यो दर्भः शतकाण्डाख्यो जायमानः प्रादुर्भवन्नेव पृथिवीं सर्वाम् अदृंहत् दृढां कृतवान् । ॥ दृह दृहि वृद्धौ ॥ । यथा अप्सु विलीना [न] भवति तथा स्वमूलेन भुवं दृढां चकारेत्यर्थः । यश्च जातमात्रः सन् स्वकाण्डैः अन्तरिक्षम् अन्तरा क्षान्तं भवतीति अन्तरिक्षम् । तच्च दिवम् द्योतमानं द्युलोकं च अस्तभ्नात् स्तम्भितवान् । यथा ते न निपतेतां तथा तस्तम्भ । यम् उक्तलक्षणं शतकाण्डदर्भमणिं विभ्रतम् धारयन्तं पाप्मा ननु विवेद न जानाति । न स्पृशतीत्यर्थः । स तादृशोयं वरुणः अन्धकारनिवारको दर्भो नः अस्माकं दिवा प्रकाशम् अकः करोतु । ॥ लुङि "मन्त्रे घस०" इति च्लेर्लुक् ॥ ।

दशमी ॥

सपत्नहा शतकाण्डः सहस्वानोषधीनां प्रथमः सं बभूव ।
स नोयं दुर्भः परि पातु विश्वतस्तेन साक्षीय पृतनाः पृतन्यतः ॥ १० ॥

सपत्नऽहा । शतऽकाण्डः । सहस्वान् । ओषधीनाम् । प्रथमः । सम् । बभूव ।
सः । नः । अयम् । दुर्भः । परि । पातु । विश्वतः । तेन । साक्षीय । पृतनाः ।
पृतन्यतः ॥ १० ॥

सपत्नहा सपत्नानाम् । सपत्नीवत् सपत्नः । एकस्मिन् विषये समानपतित्वम् इच्छतां शत्रूणां हन्ता शतकाण्डः शतसंख्याकैरनेकैः काण्डैरुपेतः सहस्वान् सहो बलं तद्वान् एवंमहानुभावः ओषधीनाम् इतरासां प्रथमः

१ S̈ V सहस्वानो°. A B̈ C D K̈ R Dc Cs सहस्वनो°, which shows that the mistake arose from सहस्वानो° being misread into सहस्वानो (=सहस्वनो). The mistake has been perpetuated for ages. २ R पृतन्यतः. P पृतन्यतः ।. ३ J °स्वान् । changed to °स्वना, and P P̈ °स्वना ।, which would show that the padas are not older than the mistake which read सहस्वानो° into सहस्वानो°.

1 S' अन्तरि. 2 S' स्तंभ. 3 S' पाप्मानमेव वद for पाप्मा ननु विवेद. 4 S' कस्मिन् for एकस्मिन्.

मुख्यः प्रथमभावी वा । अतिशयितवीर्यत्वात् । प्रथम इति मुख्यनाम प्रतमो भवतीति निरुक्तम् [नि॰ २. २२] । एवंभूतः सन् सं बभूव । स तादृशः संभूतः अयं दर्भो नः अस्मान् विश्वतः सर्वतः सर्वाभ्यो दिग्भ्यस्तज्जन्येभ्यो भयेभ्यः परि पातु परिरक्षतु । तेन दर्भमणिना पृतन्यतः पृतनां सेनाम् इच्छतः शत्रोः पृतनाः सेनाः साक्षीय अभिभवानि । पृतन्यत इति । पृतनाशब्दात् क्यचि "कव्यध्वरपृतनस्यर्चि लोपः" इति आकारलोपः । साक्षीयेति । षह अभिभवे । अस्मात् लिङि "सिब्बहुलं छन्दसि णित्" इति सिप् । णिद्भावाद् उपधावृद्धिः ॥

[इति] चतुर्थेनुवाके षष्ठं सूक्तम् ॥

"सहस्रार्घः शतकाण्डः" इति सप्तमं सूक्तम् । अस्य याम्यां महाशान्तौ दर्भमणिबन्धने विनियोगः पूर्वसूक्तेन सह उक्तः ॥

तत्र प्रथमा ॥

सहस्रार्घः शतकाण्डः पयस्वानपामग्निर्वीरुधां राजसूयम् ।
स नोयं दर्भः परि पातु विश्वतो देवो मणिरायुषा सं सृजाति नः ॥१॥

सहस्रऽअर्घः । शतऽकाण्डः । पयस्वान् । अपाम् । अग्निः । वीरुधाम् । राजऽसूयम् ।
सः । नः । अयम् । दर्भः । परि । पातु । विश्वतः । देवः । मणिः । आयुषा । सम् । सृजाति । नः ॥ १ ॥

सहस्रार्घः बहुमूल्यः शतकाण्डः अनेककाण्डोपेतः । शतम् इति । दश दशतः परिमाणम् अस्येति दशानां शभावः तश्च प्रत्ययो निपातितः । सहस्वान् बलवान् अपाम् उदकानाम् अग्निः अग्निस्थानीयः । "अग्नेरापः" इति श्रुतेः [तै॰ आ॰ ८. १] । अपां स-

१ A B C D R Cs सहस्रार्घः. Dc सहस्रार्घः changed to सहस्रार्घः. P J सहस्रऽअर्घः. We with K K S V P. २ R Cs °वीरुधं. We with A B C D K S V Dc P P J.

1 S' प्रथममुख्यः for मुख्यः.

ष्टेत्यर्थः । यद्वा अपां शोषको वा । वीरुधाम् लतादीनां राजसूयम् । राजसूयकर्मवत्प्रशस्त इत्यर्थः । यथा राजसूययागः सर्वेषां राज्ञां स्वामिनः सार्वभौमस्य विषयः । यद्वा इतरेषां यागानां मध्ये श्रेष्ठत्वात् प्रशस्तः [तथायं] वीरुधां मध्ये प्रशस्तभूत इति राजसूयस्थानीयत्वम् । ♊ "राजसूयसूर्य°" इत्यादिना क्यबन्तो राजसूयशब्दो निपातितः ♊ । स तादृशः अयं दर्भः नः अस्मान् विश्वतः परि पातु परितो रक्षतु । स देवः देवसृष्टो मणिः नः अस्मान् आयुषा सं सृजाति संसृजेत् ॥

द्वितीया ॥

घृतादुल्लु॑प्तो मधु॑मा॒न् पय॑स्वान् भूमिदृं॒होच्यु॑तश्च्यावयि॒ष्णुः ।
नुदन्त्स॒पत्ना॒नध॑रांश्च कृण्वन् दर्भा रो॑ह मह॒तामि॑न्द्रि॒येण॑ ॥ २ ॥

घृतात् । उत्ऽलु॑प्तः । मधु॑ऽमान् । पय॑स्वान् । भूमि॒ऽदृं॒हः । अच्यु॑तः । च्य॒वयि॒ष्णुः ।
नुदन् । स॒ऽपत्ना॑न् । अध॑रान् । च॒ । कृ॒ण्वन् । दर्भ॑ । आ । रो॒ह॒ । म॒ह॒ताम् । इ॒न्द्रि॒येण॑ ॥ २ ॥

घृतात् आज्यात् हुतशिष्टाद् उल्लुप्तः उल्लिप्तः संपातावनयनेन सर्वतोऽक्तः । "आश्यबन्ध्याप्लवनयानभक्ष्याणि संपातवन्ति" इति [कौ० १. ७] परिभाषितत्वाद् घृताक्तत्वम् । मधुमान् माधुर्योपेतः पयस्वान् प्रभूतक्षीरो भूमिदृंहः भूम्याः स्वमूलैर्दृढीकर्ता अच्युतः च्युतिर्नाशस्तद्रहितः बहुधा छिन्नस्यापि पुनःप्ररोहदर्शनात् । च्यावयिष्णुः दृढस्यापि शत्र्वादेश्च्यावनशीलः एवंगुणोपेत [हे दर्भ]मणे त्वं सपत्नान् शत्रून् नुदन् सुदूरं प्रेरयन्

१ A °पयु°. २ AR °द्वंहोच्युंत°. K̈ S̈ °दृहोच्युंत°. KV °दृंहमच्युंत°. We with B̈ D K Dc Cs. ३ K K̈ V omit the visarga in च्यावयिष्णुः. We with B̈ C D R S̈ Dc Cs P P̈ J. ४ B̈ C S̈ °दर्भा रोह. We with A D K K̈ R V Dc Cs. ५ P कृण्वत् ।. J changes कृण्वन् । to कृण्वत् ।. We with P̈.

1 S′ द्वितरेषां. 2 S′ वीरुधामाप्रशस्त° for वीरुधां मध्ये प्रशस्त°. 3 S′ हुतशिष्टादुल्लुंप्तः. Sāyaṇa's text also घृतादुल्लुंप्तो. 4 S′ सर्वतोक्तः. 5 S′ आश्यबंध्ययायानि for आश्यबन्ध्याप्लवनयानभक्ष्याणि.

तानेव अधरान् निकृष्टान् बलहीनांश्च कृण्वन् कुर्वन् महताम् महत्वोपेतानाम् अतिशयितवीर्याणाम् अन्येषाम् ओषधीनाम् इन्द्रियेण इन्द्रसृष्टेन सामर्थ्येन सहितः सन् आ रोह भुजादिप्रदेशम् अधितिष्ठ ॥

तृतीया ॥

त्वं भूमिमत्येष्योजसा त्वं वेद्यां सीदसि चारुरध्वरे।
त्वां पवित्रमृषयोऽभरन्त त्वं पुनीहि दुरितान्यस्मत् ॥ ३ ॥

त्वम्। भूमिम्। अति। एषि। ओजसा। त्वम्। वेद्याम्। सीदसि। चारुः। अध्वरे।
त्वाम्। पवित्रम्। ऋषयः। अभरन्त। त्वम्। पुनीहि। दुःऽइतानि। अस्मत्॥३॥

हे मणिभूत दर्भ त्वम् ओजसा बलेन भूमिम् अत्येषि अतिगच्छसि। तथा चारुस्त्वम् अध्वरे ध्वरो हिंसा तद्रहितः अध्वरो यागः। न हि यागं कुर्वन् विनश्यति स्वर्गादिफलसाधनत्वात्। तस्मिन् वेद्यां सीदसि निषण्णो भवसि हविरासादनार्थम्। किं च पवित्रम् शोधकं त्वाम्। "पवित्रं वै दर्भाः। पुनात्येवैनम्" इति श्रुतेः [तै॰ब्रा॰ १.३.७.१]। ऋषयः अतीन्द्रियद्रष्टारः स्वपावनार्थम् अभरन्त आहृतवन्तः। यस्माद् एवं तस्मात् त्वं दुरितानि दुष्कृतानि अस्मत् अस्मत्तः सकाशात् पुनीहि पावय च्यावय ॥

चतुर्थी ॥

तीक्ष्णो राजा विषासही रक्षोहा विश्वचर्षणिः।
ओजो देवानां बलमुग्रमेतत् तं ते बध्नामि जरसे स्वस्तये ॥ ४ ॥

तीक्ष्णः। राजा। विऽससहिः। रक्षःऽहा। विश्वऽचर्षणिः।
ओजः। देवानाम्। बलम्। उग्रम्। एतत्। तम्। ते। बध्नामि। जरसे। स्वस्तये ॥ ४ ॥

---

१ A B C K R V Dc Cs ॰मृषयोभरंतुस्त्वं पुं॰. D ॰मृषयोभरंतःस्त्वपु॰. S ॰मृषयोभरंतस्त्वं पुं॰. P P J भरंतः। We with Sāyaṇa's text and commentary, and accent accordingly.
२ P ऊर्जः।

---

1 S′ तामेव. 2 S′ त्वम् for चारुस्त्वम्.

तीक्ष्णः अतिनिशितशक्तिः । यस्मै प्रयोजनाय प्रयुज्यते तस्य आशुकारीत्यर्थः । राजा सर्वासाम् ओषधीनां सर्वेषां मणीनां वा राजवच्छ्रेष्ठः विषासहिः विशेषेण सोढा शत्रुमर्षकः रक्षोहा राक्षसानां हन्ता विश्वचर्षणिः विश्वद्रष्टा तथा देवानाम् इन्द्रादीनाम् ओजः ओजःस्थानीयः । तेषाम् असुरसंग्रामे जयप्रदत्वात् । उग्रम् परैरसह्यं बलम् बलस्वरूपम् एतत् रक्षासाधनं दर्भाख्यं वस्तु । अथ वा एतत् इदानीम् । अत्र बलसाधने मणौ बलत्वव्यवहारः । तं तादृशं मणिं ते हे रक्षाकाम पुरुष तव बध्नामि । किमर्थम् । जरसे जरापरिहारार्थं स्वस्तये क्षेमाय च बध्नामि ॥

पञ्चमी ॥

दर्भेण त्वं कृणवद् वीर्याणि दर्भं बिभ्रदात्मना मा व्यथिष्ठाः ।
अतिष्ठाया वर्चसाधान्यान्त्सूर्य इवा भाहि प्रदिशश्चतस्रः ॥ ५ ॥

दर्भेण । त्वम् । कृणवत् । वीर्याणि । दर्भम् । बिभ्रत् । आत्मना । मा । व्यथिष्ठाः ।

अतिऽस्थाय । वर्चसा । अधि । अन्यान् । सूर्यःऽइव । आ । भाहि । प्रऽदिशः । चतस्रः ॥ ५ ॥

हे पुरुष त्वं दर्भेण मणिना साधनेन वीर्याणि वीरस्य कर्माणि वी-

---

१ A B[h] C D R S[m] कृणवं॰. P[p] J कृणवंत् ।. We with K[m] V Dc Cs P. २ A B[h] R Cs वर्चसेध्यन्यां. C वर्चसेध्यन्यां. The ध्य in these readings may have been a misreading for an original धा, as in most old MSS. the two letters are very similar to each other. D K[m] V वर्चसैधन्यां. S[m] वर्चसैधन्यां. Dc वर्चसीधन्यां corrected to वर्चसेध्यन्यां. Sâyaṇa's text: वर्चसौधन्यां. J पृद्धि । अन्यांम् ।. P पृधि । अन्याम् ।. P[p] पृधन्यांम् corrected from पृधि । अन्यांम् ।. If वर्चसा पृधि अन्यान् were meant the *Saṁhitâ*-MSS. would have exhibited वर्चसैध्यन्यान्, which none of our MSS. read. Besides पृधि so used would not be in accordance with its usual use in the Veda: it is usually accompanied by the predicate in the nominative or the dative, or is accompanied by some such adverb as इहैव, सजातैः सह &c; but it is not used absolutely as it would be in the present passage. We with Sâyaṇa's commentary, the accents being altered to suit the reading adopted.

---

1 S′ दर्भाख्य॰. 2 S′ inserts another त्वं after साधनेन.

र्याणि शत्रुजयादीनि

धारयंस्त्वम् आत्मना निश्चले.

बिभ्रत् मा व्यथिष्ठाः व्यथां मा

व्यथां मा कार्षीरित्यर्थः । अधं अ.

अधिष्ठाय सूर्य इव स यथा लोकान्

तद्वत् प्रदिशः प्रकृष्टाः प्रागादिचतस्रो दिशः

चतुर्थेनुवाके सप्तमं सूक्तम् ॥

चतुर्थोनुवाकः समाप्तः ॥

पञ्चमेनुवाके द्वादश सूक्तानि । तत्र "जङ्गिडोरि

याभ्यां सूक्ताभ्यां "वायव्यां वातवात्यायाम्" इति

हितायां वायव्याख्यायां महाशान्तौ जङ्गिडवृक्षनि

तथा नक्षत्रकल्पे सूत्रितम् । "वाताज्जातः[४.१०

जङ्गिडोसि जङ्गिडो रक्षितासि [१९.३४] इति

इति [न०क०१९.] ॥

तत्र प्रथमा ॥

जङ्गिडोऽसि जङ्गिडो रक्षितासि जङ्गिडः ।

द्विपाच्चतुष्पादस्माकं सर्वं रक्षतु जङ्गिडः ॥ १ .

जङ्गिडः । असि । जङ्गिडः । रक्षिता । असि । ज

द्विऽपात् । चतुःऽपात् । अस्माकम् । सर्वम् । रक्षतु ।

जङ्गिडो नाम कश्चिद् ओषधिविशेषः । स च उत्तरदेशे प्रसिद्धः

हे जङ्गिड मणे जङ्गिडोसि यतो जातानां कृत्यानां कृत्याकृतां च निग

रणकर्तासि अतो जङ्गिड इत्युच्यते । तस्मात् जङ्गिडस्त्वं रक्षितासि स-

---

1 S' inserts another बिभ्रत् after सन्. 2 S' अथ. 3 S' inserts अन्यान् after च again. 4 S' inserts after this: तथा पिलकादित्वाल्लत्वम् । पूर्वपदस्यस्य सुपां लुगभावश्छांदसः, a note which belongs to the comment on the following verse, where see. 5 Conf. Kes'ava on *Kaus'ika* 1. 8: जङ्गिडो वाराणस्यां प्रसिद्धः. Dârila in the same place: जङ्गिडोर्जुनः । अचल इति दाक्षिणात्याः. 6 Sâyaṇa's text has: जंगिडोसि जंगिडो रक्षितासि जंगिड. 7 S' निगिरण°.

तीक्ष्णः अतिनिशितशक्तिः । यस्मै प्रयोजनाय प्रवृत्तत्वाद् इलच् । यद्वा कारीत्यर्थः । राजा सर्वासाम् ओषधीनां सर्वेषांमेर्यङ्गुगन्ताद् रूपसिद्धिः । च्छ्रेष्ठः विषासहिः विशेषेण सोढा शत्रुमर्षण्भवति । जं गिरतीति जङ्गिरः । विश्वचर्षणिः विश्वद्रष्टा तथा देवानाम् १स्यस्य सुपो लुगभावश्छान्दसः ।] नीयः । तेषाम् असुरसंग्रामे जयप्र अथ परोक्षम् अभिधीयते । अस्माकं लस्वरूपम् एतत् रक्षासाधनं वर्त मनुष्यादिलक्षणम् अस्ति तथा चतुष्पात् अत्र बलसाधने मणौ बल्वादिलक्षणम् अस्ति । ※ उभयत्र "संख्यासु- काम पुरुष तव बध्नामि समासान्तः ※ । तत् सर्वं [जङ्गिडः] जङ्गि- क्षेमाय च बध्नामि ॥ पालयतु ॥

द्वितीया ॥

दर्भेण त्वं कृणवद् वीर्याणि पञ्चाशीः शतं कृत्याकृतश्च ये ।
अतिष्ठाया वर्चसाधान्याक्तु तेजसोरसां जङ्गिडस्करत् ॥ २ ॥

दर्भेण । त्वम् । कृणवत् । १ त्रिऽपञ्चाशीः । शतम् । कृत्याऽकृतः । च । ये ।
व्यथिष्ठाः । क्तु । तेजसः । अरसान् । जङ्गिडः । करत् ॥ २ ॥

अतिऽस्थाय । वर्चसा । शीला यास्त्रिपञ्चाशीः त्र्यधिकपञ्चाशत्संख्याकाः कृत्याः दिशः । चतस्रः ॥ पञ्चार्थे डट् । डित्वात् टिलोपः । "टिड्ढाणञ्" इति हे पुरुष त्वं दर्भेणथा ये शतम् शतसंख्याकाः कृत्याकृतः । कृत्या नाम तपुत्तल्यादि । [तासां] कृत्यानां कर्तारः सन्ति तान् जङ्गिडाख्यौषधिनिर्मितो मणिः विनष्टतेजसः हतवीर्यान् ण्ठतशक्तीन् । तदेवोच्यते अरसान् इति । [अरसान्] रस-

१ ABCDRS कृणवं°. चैसेत्यन्यां. C वर्चसेत्यन्यां.] an original धा, as in ; DKV - ...

: १ १ S ज्यागृत्स्यस्त्रिं°. R यागृत्स्यस्तृं°. ABV जागृत्स्यस्त्रिं°. C जागृत्स्यस्त्रिं°. D ज्यागृत्स्य- स्त्रिं°. K Dc ज्यागृत्स्यस्त्रिं°. Cs यागृत्स्यस्तृं°. P P J जागृत्स्यः । त्रिपञ्चऽअशीः ।. We with Sāyaṇa and accents accordingly. २ V विनिष्टतेजसा°. AD भनक्ति तेजसो°. BCR S Cs विनक्ततेजसो° (changed to भिनक्ति तेजसो° in S). K भिनक्तु तेजसो corrected into भिनक्तु तेजसा°. Dc विनक्तु changed to भिनक्तु. P विनक्तुऽ° । corrected from विन- क्तिऽ°. P विनक्तु । changed from विनक्तुऽ°. J विनक्तुऽ° ।. We with the original reading of Dc and with the correction of P.

1 S' जनयजतेर्वा.